

എന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ

(Journal of A Soul)

by

Pope John XXIII

എന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ

(Journal of A Soul)

by

Pope John XXIII

വിവർത്തകൻ

റവ. ഡോ. തോമസ് മുത്തേടൻ M. A., D. D.

പ്രസാധകർ

ദിപനാളം പബ്ലിക്കേഷൻസ്

പാലാ

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com

(Malayalam)

Ente Diarykkurippukal

(Journal of A Soul)

By Pope John XXIII

Translated by

Rev. Dr. Thomas Moothedan M. A., D. D.

First Published

November 1969

Printed at

St. Thomas Press, Palai

Published by

Deepanalam Publications, Palai

Copy Right

Deepanalam Publications

Distribution

St. Thomas Press Book Stall, Palai

Kottayam Dt.

Price Rs. 10

ആശംസ

തന്നെ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവാനിടയായിട്ടുള്ളവരുടെയെല്ലാം ഹൃദയങ്ങളെ കവർന്നുടുത്തിട്ടുള്ള മഹാത്മാവാണ് 23-ാം ജോൺ മാർപ്പാപ്പ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന മുഖവും ഹൃദയമായ വചനങ്ങളും ആത്മാർത്ഥത തുല്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളും ഏവരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേക്ക് ആകർഷിച്ചിരുന്നു. സ്ഥൂലമായ ആ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ മഹത്വമേറിയ ഒരു ആത്മാവു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ ചൈതന്യം ഇന്നും അക്ഷയമായി വർത്തിക്കുന്നു. ആ ചൈതന്യവിശേഷം നമുക്കെല്ലാം അറിഞ്ഞാസ്വദിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യാത്മ ഡയറി,

Journal of a Soul എന്ന പേരിൽ വിശ്വവിഖ്യാതിനേടിയ ജോൺ മാർപ്പാപ്പായുടെ അദ്ധ്യാത്മചിത്രം മലയാളികളായ വായനക്കാർക്ക് ഉപകരിക്കുമാറു്, റവ. ഫാദർ തോമസ് മുത്തേഴൻ ലളിതസുന്ദരമായ ഭാഷയിൽ നമുക്കു തയ്യാറാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു. വേദാന്തപണ്ഡിതനും സാഹിത്യപ്രണയിയുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമസുതരാം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

സഭാഭ്യക്ഷപദംവരെ പടിപടിയായി ഉയർന്നു പരിലസിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം തിരിച്ചു പോപ്പു ജോൺ ആദ്ധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തിലും ക്രമേണ ഉയർന്നു പുണ്യപുണ്ണതയുടെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തി വിരാജിക്കുന്ന കാഴ്ച എത്ര അഭികാമ്യമായിരിക്കുന്നു. ആ മഹാപുരുഷന്റെ ചൈതന്യം നാമേവരെയും ഉത്തേജിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നാണെന്റെ ആശംസ.

പാലാ,
14-11-1969.

✠ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ
(പാലാ മെത്രാൻ)

പ്രസ്താവന

കത്തോലിക്കരുടേയും അകത്തോലിക്കരുടേയും സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ നേടാൻ കഴിഞ്ഞ 23-ാം യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഡയറി മലയാളത്തിൽ കാണണമെന്നു് ആശ്രമം പ്രദർശിപ്പിച്ച അനേകരുടെ അഭിവാഞ്ഛയെ അംഗീകരിച്ചുപിടിച്ചു അനേകരുടെ ഏറ്റെടുത്തതു്. സെമ്മിനരിജീവിതകാലം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള ഒരു മാർപ്പാപ്പായുടെ ജീവിതക്കുറിപ്പുകൾ ഇതുവരെ ആരും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ല. 14 വയസ്സു മുതൽ 81 വയസ്സു വരെയുള്ള മാർപ്പാപ്പായുടെ ആത്മീയ ചരിത്രം പരിപൂർണ്ണ നേടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു മഹാ ഉത്തേജനം നല്കും.

ഡയറി അത്യഭിപത്തിൽ ഖണ്ഡശഃ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു വിഭാഗം വായനക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു ഇതു മുഴുവനും ആവർത്തനമാണെന്നു്. ആവർത്തനങ്ങൾ ഡയറിയിൽ ധാരാളമുണ്ടു്; എന്താൽ പ്രസ്തുതാവർത്തനമാണു ഡയറിയുടെ ആത്മാർത്ഥത സാക്ഷിയായി നിലകൊള്ളുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു് ആത്മീയജീവിതത്തിൽ ഒച്ചുപോലെ കയറിയും ഇറങ്ങിയും കഴിയുന്നവർക്കു ഡയറി എത്രയും ആശ്വാസദായകമായ ഗ്രന്ഥമായിത്തോന്നുവാൻ ഇടയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

മോൺ. ലോറിസ് കപ്പോവില്ലായാണു ഡയറിയുടെ താളുകൾ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതു്. ചിലഭാഗങ്ങൾ തുണ്ടുകലാസുകുളിലും ചില ഭാഗങ്ങൾ പുസ്തകങ്ങളിലുമാണു് എഴുതി വെച്ചിരുന്നതു്. ടൈപ്പുചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു ചില ഭാഗങ്ങൾ. നായ്ച്ചെവിപോലെ ചുരുങ്ങുപോയിരുന്ന കലാസുകുളിപ്പത്രങ്ങൾ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി തന്റെ മേശയിൽവെച്ചു വാർദ്ധക്യത്താൽ പലപ്പോഴും വായിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ സന്ദർശകർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

1961 ലേ വസന്തകാലത്താണു് ഈ കുറിപ്പുകൾ മോൺ. കപ്പോവില്ലായുടെ കൈയിൽ വന്നുചേർന്നതു്. മറ്റുഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സെക്രട്ടറി മോൺ. ലോറിസ് കപ്പോവില്ലാ ചോദിച്ചു ഈ കുറിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെയെന്നു്. തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രതിവചിച്ചു: "അങ്ങനെയൊ

കാം. എന്റെ സ്വകാര്യക്കുറിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ ആദ്യം വൈമുഖ്യം തോന്നിയിരുന്നു.... മാർപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്ക് എല്ലാം അറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകും; എല്ലാ ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഉപകാരപ്പെടുകയും ചെയ്യേക്കും. ഞാൻ ഇതുവരെ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനേക്കാളെല്ലാം ഇത് എന്റെ സ്വന്തമാണ്. എന്റെ ആത്മാവ് ഈ പക്ഷങ്ങളിലുണ്ട്." അനന്തരം 1895 മുതൽ 1899 വരെയുള്ള ഡയറിയിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഒരു നല്ലകുട്ടിയായിരുന്നു; നിഷ്കളങ്കരും ഭയശാലിയും. എത്ര വിലകൊടുത്തും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷമയോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ സാധുക്കളായ ആത്മാക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഒരു വൈദികനാകാനായിരുന്നു എന്റെ ഏക ഉദ്ദേശ്യം. എയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ബാത്മപ്രതിപത്തിയെ പരാജയപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അവരാനം എനിക്കു തെല്ലു വിജയമുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ ശത്രു പിന്തെയും എന്തെ അമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലേ അന്യചിന്തകൾ എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ഗുരുതരമായ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. എല്ലാം കണിശമായി ഞാൻ വീക്ഷിച്ചു; എന്റെ ആത്മശോധന നിഷ്കർഷവും കണിശവുമായിരുന്നു. അറുപതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ഈ ആത്മാത്മികക്കുറിപ്പുകളിലേക്കു കിരീഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ അവ വേദാദമാളുടെ കൃതിപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. അവയ്ക്കു കർത്താവിനോടു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. എന്റെ മരണശേഷം താങ്കൾ അവ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകൊള്ളൂ. പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കും ദൈവത്തോടുള്ള അഗാധമായ ഐക്യത്തിലേക്കും ആകർഷണം തോന്നുന്നവർക്ക് അവ പ്രയോജകീ ഭവിക്കും."

തിരുമേനിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ ഒരു പ്രവചനം തന്നെയാണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില ആവർത്തനങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അനുവാചകരെ ദൈവത്തിലേക്ക് ഛേദിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഈ കുറിപ്പുകൾ. പുണ്യശ്ലോകനായ മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുഗ്രഹം ഇതിന്റെ പരിഭാഷകനും പ്രസാധകനും അനുവാചകനും നന്ദിയായി ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ.

മോൺ. ലോറിസ്റ്റു കപ്പോവിലോയുടെ ജന്മബന്ധങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടില്ല. അവസാനത്തിലും ആരംഭത്തിലും ദുർഗ്രഹമായ ചില വ്യക്തിസ്തുരണകൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശേഷം രസാവഹമായ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം വിശ്വസ്തതയോടെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. കൈയെഴുത്തുപ്രതിയുടെ വിവരങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഡയറിയുടെ

ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ വായിച്ചാൽ മതിയാകും. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം ഭയന്ന് അത്തരം സാങ്കേതികാദ്ധ്യായങ്ങൾ ഈ പരിഭാഷയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മിക പരിപൂർണ്ണതനേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് എത്രയും ഉപയുക്തമായ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന സെൻറ് തോമസ് പ്രസ് ഭാരവാഹികളോടു്, വിശിഷ്ട മാനേജർ ബ. ജേക്കബ് പ്ലാന്തോട്ടത്തിൽ അച്ചനോട്ട ഞാൻ അതീവ കൃതജ്ഞനാണ്. അനുവാചകർക്കു മംഗളം,

ഫാദർ തോമസ് മുത്തേടൻ എം. എ., ഡി. ഡി.
പ്രിൻസിപ്പൽ, സെന്റ് തോമസ് കോളേജ്.

തൃശ്ശൂർ,
1969 മേയ് 1-ന്

പ്രധാനസംഭവങ്ങളും തീയതികളും

(1891—1963)

- 1881 നവംബർ 25. യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ സോത്തോഇൻമോത്തയിൽ ജനിച്ചു. പിതാവു ബാറിസ്റ്റാ റൊങ്കാലി; മാതാവു മരിയാനാ മസോളാ. ജ്ഞാനപിതാവു: വലുപ്പന്റെ സഹോദരൻ അവിവാഹിതനായ സവേരിയോ.
- 1888 പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം. ഏഴുവയസ്സിൽ ആദ്യകർബാന കൈക്കൊള്ളപ്പാട്ട് അന്നു തീരെ കൂസാധാരണമായിരുന്നു.
- 1889 ഫെബ്രുവരി 13 സൈമൗര്യലേപനം.
- 1892 - 1895 ബെർഗാമോ മൈൻ സെമ്മിനരിയിൽ അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നു.
- 1895 - 1900 ബെർഗാമോ മേജർ സെമ്മിനരിയിൽ ദൈവശാസ്ത്രരണ്ടാം വർഷംവരെ.
- 1895 ജൂൺ 24. പുരോഹിതവസ്ത്രവും ആസ്കപ്പാട്ടുപട്ടവും സ്വീകരിക്കുന്നു.
- 1901 ജനുവരി 4. റോമൻ സെമ്മിനരി അപ്പൊളിനാരിസ്സിൽ അദ്ധ്യയനം ആരംഭിക്കുന്നു.
- 1901 ജൂൺ 25 ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടുന്നു.
- 1901 നവംബർ 30 ബെർഗാമോയിൽത്തന്നെ 73-ാം കാലാൾപ്പട്ടാളത്തോടു കൂടെ സൈനികസേവനം ചെയ്യുന്നു. മേയ് 31-ാം തീയതി കോർപറലും 1902 നവംബർ 30-ാം നു സാർജൻറുമായി അന്നുതന്നെ സെമ്മിനരിയിലേക്കു മടങ്ങി.
- 1903 ഡിസംബർ 18-ാം നു ആറാംപട്ടം.
- 1904 ജൂലായി 13-ാം തീയതി ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടർ ബിരുദം നേടി.
- 1904 ഓഗസ്റ്റ് 10-ാം തീയതി പൗരോഹിത്യം.
- 1905 ജനുവരി 29-ാം തീയതി ബെർഗാമോ ബിഷപ്പ് രദ്ദീനിയുടെ ധൈര്യം.
- 1906 സെപ്റ്റംബർ 19 - ഒക്ടോബർ 22. പലസ്തീനയിലേക്കുള്ള തീർത്ഥയാത്ര.

ഒക്ടോബർ രൂപതാ സെമ്മിനരിയിൽ തിരുസ്സഭാചരിത്രം സഭാപിതാക്കന്മാർ എന്ന വിഷയവും പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

1911 നവംബർ 6 - ന് മോൺ. രദീനി ആരംഭിച്ച തിരുഹൃദയ വൈദികസംഘത്തിൽ ചേർന്നു

1914 ഓഗസ്റ്റ് 22. രദീനിയുടെ മരണം.

1915 മേയ് 24. സൈനികസേവനം.

1918 നവംബർ വിദ്യാത്മിമന്ദിരം ആരംഭിച്ചു.
ഡിസംബർ 10 സൈനികസേവനം അവസാനിച്ചു.

1921 ജനുവരി 18. ഇറ്റലിയിലെ പൊന്തിഫിക്കൽ മിഷൻ സംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറായി. റോമയിൽ പ്രൊപ്പഗാന്താ കിരസംഘത്തിൽ നിയമിക്കുകയായി.

1924 നവംബർ ലാറ്റൻ സെമ്മിനരിയിൽ സഭാപിതാക്കന്മാർ എന്ന വിഷയം പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

1924 മാർച്ച് 3. ആരിയോപ്പോലീസിലെ സഹായമെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാകുന്നു. ബുൾഗേരിയയിൽ അപ്പസ്തോലിക്ക വിസിറ്റർ.

1935 ജനുവരി 4. ബുൾഗേരിയരോടു യാത്രപറഞ്ഞു;
5. ഇസ്താൻബുളിൽ ഒക്കിയുടേയും ശ്രീസീനേറയും അപ്പസ്തോലിക്ക ഡെലിഗററായി.

1944 ഡിസംബർ 6. പാരീസു നൺഷിയോ ആയി നിയമിതനാകുന്നു.

1953 ജനുവരി 12. കദ്ദിനാളായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു.
മാർച്ച് 15. വെനിസിലെത്തി പേട്രിയോൺ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു.

1958 ഒക്ടോബർ 9. ചന്ദ്രണ്ടാം പീയൂസുമാർപ്പാപ്പായുടെ മരണം.

1958 ഒക്ടോബർ 28. മാർപ്പാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

1958 നവംബർ 4. സ്ഥാനാരോഹണം.

1959 ജനുവരി 25. റോമൻ സുനഹദോസും സാമൂഹിക സുനഹദോസും നടത്തുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1959 ജൂൺ 29. ഒന്നാമത്തെ ചാക്രികലേഖനം. Ad Petri Cathedram.

1959 ഓഗസ്റ്റ് 1. രണ്ടാമത്തെ ചാക്രികലേഖനം. പൗരോഹിത്യത്തെപ്പറ്റി (Sacredotii Nostri Primordia)

1959 നവംബർ 28. മൂന്നാമത്തെ ചാക്രികലേഖനം, അല്മായ പ്രേഷിതത്വത്തെപ്പറ്റി (Princeps Pastorum)

1960 ജൂൺ 30 അമൂല്യകീരുകരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം.

1960 സെപ്റ്റംബർ 29. ജപമാലയെപ്പറ്റി അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം.

1961 മേയ് 15 മാതാവും ഗുരുനാഥയും എന്ന ചാക്രികലേഖനം.

1961 നവംബർ 11. വി. ലെയോൻ പാപ്പായുടെ 15-ാം ശതാബ്ദാഘോഷം പ്രമാണിച്ചു "എന്തേർണി ദേയി" എന്ന ചാക്രിക ലേഖനം.

1961 ഡിസംബർ 25: 1962-ൽ വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസ് സമാരംഭിക്കുമെന്ന് Humanae Salvitatis എന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനം വഴി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

1962 ജനുവരി 6. സുനഹദോസിന്റെ വിജയത്തിനു വേണ്ടി കാനോനനമസ്കാരം ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശം. അതേപ്പറ്റി Sacrae Laudis എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം.

1962 ജൂലായി 1 സുനഹദോസിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം. II Poenitentiam Agere എന്ന ചാക്രികലേഖനം.

1962 ഒക്ടോബർ 11. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസ് ആരംഭിക്കുന്നു.

ഡിസംബർ 8. പ്രഥമ സമ്മേളനം സമാപിച്ചു.

1963 മാർച്ച് 1. എവുജേനിയോ ബാൾസൻ ഫൗണ്ടേഷന്റെ അന്താരാഷ്ട്രീയ സമാധാന സമ്മാനം തിരിച്ചു.

ഏപ്രിൽ 9 "ഭൂമിയിൽ സമാധാനം" (Pacem in Terris) എന്ന ചാക്രികലേഖനം.

മേയ് 17. അവസാനത്തെ കുർബാന

ജൂൺ 3. 19. 49 നരകരണം.

I

ബെർഗാമോ സെമിനാരി

1895

ഭക്തിയിലും പഠനത്തിലും പുരോഗതി പ്രാപിക്കുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കുള്ള നിയമങ്ങൾ

“കർത്താവിന്റെ ഓഹരിക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൈദികർ തങ്ങളുടെ ജീവിതവും നടപടികളും ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസ്ത്രം, ചെരുമാറ്റം, സംസാരം, വ്യാപാരം മുതലായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഗൗരവവും വിനയവും മതഭക്തിയും പ്രകടമാകണം. അവരിലുള്ള ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾക്കുടി വലിയവയായി പരിഗണിക്കപ്പെടും; ആകയാൽ അവയും വഴ്ജിക്കണം. അങ്ങനെ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാവർക്കും ബഹുമാന്യമായിത്തോന്നണം.” (ടെൻറ് സൂനഹദോസ്)

“യൗവനമുതൽ നകംവഹിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ ഉത്തമം.” (വിലാപം 3, 27)

പ്രഥമവും മുഖ്യവുംമായ തത്ത്വം ഇതാണ്; വിവേകിയും വിജ്ഞാനിയും മാതൃകാജീവിതം നയിക്കുന്നവനും നിനക്ക് എത്രയും വിശ്വാസം തോന്നുന്നവനും നിനക്കു പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കാവുന്നവനുമായ ഒരാളെ ആത്മപിതാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിക്കുക.

എല്ലാ ദിവസവും

- 1) രാവിലെ കിടക്കയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ കാൽമണി കൂർ നേരം മാനസികപ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിക്കുക. (2) കുബ്ബാന കാണുക; അല്ലെങ്കിൽ കുബ്ബാനയ്ക്കു സഹായിക്കുക. (3) കാൽമണി കൂർ നേരം ജ്ഞാനവായനയ്ക്കു ചെലവഴിക്കുക. (4) സായാഹ്നത്തിൽ നിദ്രയ്ക്കു അണയുന്നതിനുമുമ്പ് പൊതുവായ ഒരു ആത്മശോധന ചെയ്യുക; പൂർണ്ണമനസ്സാപപ്രകരണം ചെയ്യുക; അടുത്ത ദിവസത്തേക്കുള്ള ധ്യാനവിഷയം ഒരുക്കുക. (5) പ്രത്യേക തിന്മകൾ വഴ്ജിക്കാനും സൂക്രത

ങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാനുംവേണ്ടി ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനോ അത്താഴത്തിനോ മുസ് പ്രത്യേകാത്മശോധന നടത്തുക. (6) തിരുനാളുകളിലുള്ള സൊഡാലിററിമീററിംഗുകളിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പങ്കുകൊള്ളുക. പള്ളി കൂടത്തിലും പഠനകളരികളിലുമുള്ള യോഗങ്ങളിൽ താത്പര്യത്തോടെ ഹാജരാകുക. വീട്ടിൽ എല്ലാ ദിവസവും കുറേസമയം പഠനത്തിനു മാറിവയ്ക്കുക. (7) വി. കുഞ്ചാന സന്ദർശിക്കുക; കന്യാകാമറിയത്തോടു പ്രത്യേകഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവാലയങ്ങളിലേക്കു ഒരു പ്രാവശ്യം മെങ്കിലും പോകുക. (8) വൈകുന്നേരം ആറുമണിക്കും ഒമ്പതുമണിക്കും മദ്ധ്യേ നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ അഞ്ചുതീരുമാനവുകളേക്കുറിച്ച് 5 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ, 5 നന്മനിറഞ്ഞമറിയമേ എന്ന ജപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ദിവസംതോറും കന്യാകാമറിയത്തെക്കുറിച്ച് മൂന്നുപ്രാവശ്യം മെങ്കിലും ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുക. (9) കന്യാകാമറിയത്തോടും വി. യേശുക്രിസ്തുനോടും സകല മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരോടും മരിച്ച ആത്മാക്കളോടുമുള്ള ഭക്തി അഭ്യസിക്കുക; പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഈ ഭക്തികൾക്കും ജ്ഞാനവായനയുടേയും ധ്യാനത്തിന്റേയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ അംഗീകാരം വേണം. (10) തോമസ് അക്വൈനാസിന്റെ ക്രിസ്താനുഭവങ്ങൾ ദിവസംതോറും ഒരുഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം വായിക്കണം. (11) ഈ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുന്നതിന് ഓരോന്നിന്നും ഓരോ സമയം നിശ്ചയിക്കുക. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പഠനത്തിനും മറ്റു ഭക്തികൾക്കും ഉല്ലാസത്തിനും ഉറക്കത്തിനുമുള്ള സമയം ജ്ഞാനപിതാവിനോടു ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കണം. (12) പലപ്പോഴും ചെയ്യാതെ സൂക്ഷ്മജപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത മനസ്സ് ദൈവത്തിലേക്കു ഉയർത്തണം.

എല്ലാ ആഴ്ചയിലും

(1) കമ്പസാരിക്കുക, ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുക. (2) വെള്ളിയാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും ഉപവസിക്കുക. (3) ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി വല്ല പ്രായശ്ചിത്തവും അനുഷ്ഠിക്കുക. (4) ജ്ഞാനവായനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ വിശേഷാൽ കാൽമണിക്കൂർകൂടെ വിനിയോഗിക്കുക, പാട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വല്ല ദൈവാലയത്തിലുംവെച്ചു ഇതു നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ഉത്തമം. പകരം വല്ല ആദ്ധ്യാത്മികവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയോ പ്രസംഗം കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ മറ്റേതെങ്കിലും സൽപ്രവൃത്തികൾ നിർവ്വഹിക്കുക. (5) ഒന്നോ രണ്ടോ കൂട്ടുകാരോടുകൂടി നടക്കാൻ പോകുമ്പോഴെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ആദ്ധ്യാത്മികവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുക.

സംസാരത്തിനുള്ള വിഷയം പ്രഭാതധ്യാനത്തിൽനിന്നോ ജ്ഞാന വായനയിൽനിന്നോ നിയമാവലിയിൽനിന്നോ എടുക്കാവുന്നതാണ്. അവവഴി നിന്നിലുണ്ടായ ഭക്തവികാരങ്ങളും കർത്താവു നല്കിയ നിവേ ശനങ്ങളും ആ സൃഷ്ടിസംഭാഷണങ്ങളിൽ വിവരിക്കുക. (6) എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ദൈവമാതാവിന്റെ ഭരതൃതമോ ഏതെങ്കിലും ജീവിത സംഭവമോ വിവരിച്ച് വല്ലവരോടും സംസാരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുക. ഇവ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സദാവികാരങ്ങളും ചിന്തകളും ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാകണം. (7) മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ വല്ല കുറവും വന്നാൽ ജ്ഞാനപിതാവിനെ അറിയിച്ചു മാപ്പു ചോദിക്കുക. ഏതെങ്കിലും മറ്റു നിയമലംഘനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും ജ്ഞാനപിതാവിനെ അറിയിച്ചു ഏതെങ്കിലും പ്രായശ്ചിത്തം ആവശ്യപ്പെടുക.

എല്ലാ മാസവും

(1) ഒരു ദിവസം അഗാധമായ ധ്യാനത്തിനായി തിരിഞ്ഞെടുത്തു കുററങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിലും പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നതിലും നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതി പരിശോധിക്കുക. (2) തീക്ഷ്ണമതിയും സത്തനമായ ഒരു യുവസ്നേഹിതനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവനോടു നിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലുള്ള കുററങ്ങൾ കണ്ടു പിടിച്ചു പറഞ്ഞു തരാൻ ആവശ്യപ്പെടുക. അവൻ നിന്നിൽ കാണുന്ന കുററം ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹപൂർവ്വം അതിവേഗം നിന്നെ അറിയിക്കട്ടെ. (3) ഇതു മനസ്സിലായിക്കഴിയുമ്പോളുടനെ വിവരം ജ്ഞാനപിതാവിനെ അറിയിക്കുക. വേറെ വല്ലതും അറിയിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അതും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ച് ഉപദേശത്തിനായി കാത്തിരിക്കുക. (4) നിന്റെ വശത്തുനിന്നുള്ള എല്ലാ തെറ്റുകളും നീ ജ്ഞാനപിതാവിനെ അറിയിക്കണം. (5) അനുദിനവിശുദ്ധന്മാർക്കു പുറമെ എല്ലാ മാസത്തേക്കും ഒരു സ്വർ്നീയമദ്ധ്യസ്ഥനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

എല്ലാ കൊല്ലവും

(1) നോമ്പിനുമുമ്പുള്ള ആഘോഷദിവസങ്ങളിലോ മറ്റേതെങ്കിലും സമയത്തോ സെമിനാരിയിലോ മറ്റു വല്ലസ്ഥലത്തോവെച്ച് വാഷികധ്യാനം കഴിക്കുക. പട്ടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പ്രത്യേക ധ്യാനം കഴിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ, വാഷികധ്യാനം കഴിക്കണം. കാര്യമായ വല്ല പ്രതിബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ജ്ഞാനപിതാവിനെ അറിയിക്കുക. (2) ഒഴിവുകാലം വരുമ്പോൾ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പു ജ്ഞാനപിതാവിനെ കണ്ടു എങ്ങനെ ആ ദിവസങ്ങൾ കഴിക്കണമെന്ന്

ആരാഞ്ഞറിയുക. (3) ഒഴിവുദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു കൂട്ടുകാക്കെല്ലാം എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്റ്റാരകം നല്കുക; അവരിൽനിന്ന് ഓരോ സ്റ്റാരകം സ്വീകരിക്കുക. പ്രയോജനകരമായി കർത്താവിൽ സമയം കഴിക്കുന്നതിന് ഇതു പക്ഷേ ഉപകരിച്ചേക്കാം.

എല്ലാ സമയത്തും

1) കൊള്ളരുതാത്ത കൂട്ടുകാരെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ അശുഭസൂചനകളും മലിനപദങ്ങളും പുച്ഛവും ഗ്രാമീണശൈലിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അന്യവർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്നേഹത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവരേയും പ്രേമകായുങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നവരേയും വഴ്ജിക്കണം. മദ്യഷാപ്പുകളിൽ പോകുന്നവരേയും മദ്യപിക്കുന്നവരേയും പ്രതികാരബുദ്ധികളേയും കലഹക്കാരേയും ഒന്നുപറഞ്ഞു രണ്ടാംവാക്കിന് ആയുധമെടുക്കുന്നവരേയും കടകളുടെ മുമ്പാകെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നവരേയും പണംവെച്ചു ചീട്ടോ പകിടയോ കളിക്കുന്നവരേയും, പൊതുവെ പറയുന്നപക്ഷം, സദ്ശീക്ഷണത്തെ എതിർക്കുന്നവരേയും പഠിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരേയും വെറും ഉല്ലാസങ്ങൾക്കായി സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരേയും ഒഴിഞ്ഞുമാറണം. 2) സ്വതന്ത്രമായി സ്ത്രീകളോടു സംസാരിക്കുകയോ ഫലിതം പറയുകയോ വിനോദങ്ങളിലേപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്യരുത്; ഏതനിലയിലും അന്തസ്സിലും പ്രായത്തിലുമുള്ളവരായിരുന്നാലും; എത്ര ബന്ധപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും വലിയ അടുപ്പം കാണിക്കരുത്. വിപത്തിനോ സന്ദേഹത്തിനോ ഇടയാക്കാവുന്ന യാതൊന്നും അവരെ ഏല്പിക്കരുത്. 3) നിരോധിതമായ കളികളെന്നല്ല അനുവദനീയമായ ചീട്ടുകളി പകിടകളി മുതലായവതന്നെ വഴ്ജിക്കുക; സദ്യോപരി, അനേകം ആളുകൾ കൂട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അത്തരം കളികളിലേപ്പെടരുത്; കണ്ടുനില്ക്കുകയുമരുത്. 4) യാതൊരു കാരണത്താലും സംസാരത്തിൽ "നീ" എന്ന എത്രയും പരിചിതമായ പ്രയോഗം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക. ഞാൻ മറ്റൊരാളുടെ തോളിൽ കൈവെക്കുകയോ പിന്നാലെ ഓടുകയോ തമാശായിട്ടു തല്ലുകയോ അലസമായി തൊടുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. പരിഹാസ്യമോ വിപല്ലഭമോ ആയ പദങ്ങളോ ആംഗ്യങ്ങളോ പ്രയോഗിക്കുകയില്ല. 5) ശുദ്ധതയാകുന്ന ലിപ്തിയുടെ നൈർമ്മല്യം സംരക്ഷിക്കുക; കണ്ണുകൾ നിയന്ത്രിക്കുക; ഒരു സ്ത്രീയുടേയും മുഖത്തോ മറ്റേതെങ്കിലും വിപൽകാരണത്തിലേക്കോ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാതിരിക്കുക. അധികം തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ഭക്ഷണസമയത്തല്ലാതെ ഇടയ്ക്കു തിന്നരുത്; മടിപിടിച്ചിരിക്കുകയുമരുത്. 6) എളിമ പ്രത്യേകമായി അഭ്യസിക്കുക. നമ്മുടെ ശരീരം

പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം മാലിന്യംതന്നെ; ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അജ്ഞതയും പാപവും തന്നെ. നമ്മിൽ കൃപാവരമായോമറോ വല്ലനന്മയുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്. ആകയാൽ സ്വയം പ്രശംസിക്കാതിരിക്കുക; അന്യരാൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടാൻപോലും ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക. 7) ഈ രണ്ടു പുണ്യങ്ങളുടെ സകല പുണ്യങ്ങളുടേയും രാജ്ഞിയായ സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ പുണ്യം അഭ്യസിക്കാനുള്ള ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം ദ്രോഹങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുന്നതും ഹൃദയപൂർവ്വം അവ ക്ഷമിക്കുന്നതുമാണ്. ദരിദ്രരോടു കാരുണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുക. ലൗകികതാത്പര്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ധനത്തോടുള്ള മമതയുമൊക്കെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. 8) പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടിയും സെമ്മിനാരിയിലെ സൊഡാലിറ്റികളുവേണ്ടിയും മറ്റും കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക. തിന്മകൾ എത്രയും രഹസ്യമായി സൗമ്യതയോടുകൂടെ, വേണമെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിൽ വിവേകമതികളുടേയും ജ്ഞാനപിതാവിന്റെതന്നെയും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ ഉത്തമപോംവഴികളും പ്രയോഗിച്ചു തിരഞ്ഞുക. അങ്ങനെ തിന്മയും ഉതപ്പും ഇല്ലാതാക്കുക. തിന്മചെയ്യുന്നവരെ പ്രത്യേകപേരൊന്നും വിളിക്കരുത്. പഠനം കഴിഞ്ഞു സെമ്മിനാരി വിടുമ്പോൾ എങ്ങനെ ജോലിചെയ്യണമെന്നും ശേഷിച്ച ജീവിതകാലത്തു എന്തു നിയമങ്ങളാണ് പാലിക്കേണ്ടതെന്നും സംബന്ധിച്ച ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ ഉപദേശം തേടുക.

**വൈദികവസ്ത്രംധരിച്ച
കൊച്ചശെമ്മാശന്മാർക്കുള്ള നിയമങ്ങൾ:**

1) വൈദികവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നന്നാക്കാനും തന്റെ അയൽക്കാരന്റെ സുസ്ഥിതിക്കും രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും തയ്യാറാകണം. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാന്തസ്സു നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യമാണ്. 2) പട്ടണങ്ങളിലും ജനപ്പെരുപ്പമുള്ളിടത്തും അദ്ദേഹം ലോവതന്നെ ധരിക്കണം. ഗ്രാമത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും യാത്രചെയ്യുമ്പോഴും തിരുസഭ നിശ്ചയിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കണം. സ്വഭവനത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും നാം അടക്കത്തോടെ വ്യാപരിക്കേണ്ടതാണ്; വൈദികവസ്ത്രംതന്നെ അണിയണം. 3) വൃത്തിയായി നടക്കണം; എന്നാൽ, ആഭാസമൊന്നുമരുത്. തിരുക്കണ്ണങ്ങളുടെ സമയത്തു സങ്കീർത്തിയിലും പള്ളിയകത്തും അടക്കവും അന്തസ്സും സ്ഥാനോചിതമായ ഗൗരവം പാലിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി തിരുക്കണ്ണങ്ങൾ കൃത്യമായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. തന്റെ ജീവിതാന്ത

സ്സിന് അനുയോജ്യമായ നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം പാലിക്കണം; തന്റെ മെത്രാനെ അനുസരിക്കുകയും വേണം. 4) പഠനകാര്യങ്ങളിൽ ഉത്സാഹംവേണം. ദൈവശുശ്രൂഷയിലും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയിലും സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിലും കുന്ദസാരം കേൾക്കുന്നതിലും മറ്റു പരിശുദ്ധമായ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും എന്റെ കഴിവുകൾ മുഴുവനും വിനിയോഗിക്കാൻവേണ്ടി പഠനം പൂർത്തിയാക്കാതെ ഞാൻ സെമ്മിനാരി വിട്ടു പോകുകയില്ല. 5) കൂടുതൽ ആദായകരവും മാനുഷവും സുഗമവുമായ സ്ഥാനങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കാതെ പ്രാധാന്യമുള്ള സംഗതികളിലെല്ലാം ദൈവതിരുമനസ്സിനും അധികാരികളുടെ തീരുമാനത്തിനും ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ ഉപദേശത്തിനും ഞാൻ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ പഠിക്കുന്നതും സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതും ലൗകികതാത്പര്യങ്ങളോടും ഉദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടെ ആയിരിക്കരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു യോഗ്യതയുണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖമായ പുണ്യമോ മനസ്സുമാധാനമോ പ്രാപിക്കുകയുമില്ല. “ഈ നിയമപ്രകാരം നടക്കുന്ന ഏവരുടെമേലും ദൈവകൃപയും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ”...

II

1896

1896 - ലെ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതും
1897 - ലും 1898 - ലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതുമായ
പ്രതിജ്ഞകൾ.

ദൈവത്തിന്റെ കൂടുതൽ മഹത്വത്തിനു്

1. ഒരു തഴക്കമെന്നവണ്ണം താത്പര്യം കൂടാതെ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയും കാൽമണിക്കൂറോളം കൂടുതൽ ഒരുക്കമായി ഞാൻ ചെലവഴിക്കും.

2. ധ്യാനം, പൊതുവും പ്രത്യേകവുമായ ആത്മശോധന, ജപമാല, ജ്ഞാനവായന, വി. കുർബാനസന്ദർശനം, സെമിനാരിയിൽ ചൊല്ലാറുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ എന്നിവയൊക്കെ ഒഴിവാക്കാതെ എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും. ഇവ വളരെ ഭക്തിയോടെ നിശ്ചിത പരിപാടിയനുസരിച്ചു സെമ്മിനാരിയിലെമ്പോഴും ഒഴിവാക്കാതെ ഞാൻ അഭ്യസിക്കും.

3. ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ മറിയത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം നിശ്ചിതസങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലും. വി. പുണ്യം പാലിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹത്തിനായി ദിവസത്തോറും ഞാൻ മൂന്നു "നന്മ നിറഞ്ഞമറിയമേ" എന്ന ജപവും ചൊല്ലുന്നതാണ്.

4. ധ്യാനത്തിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും അന്യചിന്തകൾക്ക് അധീനനാകാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും; പ്രത്യേകിച്ചു് ജപമാല, വെസ് പേഴ്സു്, മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞുള്ള അഞ്ചുകത്തുജപം എന്നീ അപേക്ഷകൾ പലവിധാരം കൂടാതെ ചൊല്ലിത്തീർക്കുവാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും. അതിനായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഈശോയുടെ സന്നിധിയിൽ, ഒട്ടകത്തേ അത്താഴമുറിയലോ ഗാഹുൽത്തായിലോ മറ്റോ നില്ക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ ഭാവനം ചെയ്യും.

5. അഹങ്കാരമാകുന്ന വൃക്ഷം എന്നിൽ വളരാതിരിക്കാൻ സർവ്വോപരി ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. അതു വിചാരിച്ചു ഞാൻ എളിമപ്പെടും; പഠനത്തിലും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലും ഞാൻ എളിയവനായി സ്ഥാനം പിടിക്കും. -

6. പഠനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ സകല കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചു സ്നേഹത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ അദ്ധ്വാനിക്കും. വ്യത്യസ്തമൊന്നും കൂടാതെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ഞാൻ പഠിക്കും. ഏതെങ്കിലും വിഷയങ്ങൾ എനിക്കു് ഇഷ്ടമില്ലെന്നുപറഞ്ഞു ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും തിരുസഭയുടെ ബഹുമാനത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി ഞാൻ പഠിക്കും; അല്ലാതെ എന്റെ ബഹുമാനത്തിനോ അന്യരേക്കാൾ മിടുക്കനെന്നു പറയപ്പെടുന്നതിനോവേണ്ടി ഞാൻ പഠിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്റെ മഹത്വത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ താലന്തിന്റെ കണക്കു ദൈവം എന്നോടു ചോദിക്കുമെന്നു ഞാൻ എന്നത്തന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും.

7. എന്റെ പ്രധാന ദുർഗ്ഗണമായ സ്വാത്മസ്നേഹത്തെ എല്ലാ ജ്യോഴും എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി നിഗ്രഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും. അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കും. എന്റെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ എന്റെ വിജ്ഞാനം പ്രകടമാക്കാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കുകയില്ല. എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നീതീകരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടുകയില്ല. ഇതരരുടെ പെരുമാറ്റം എന്തുതിനേക്കാൾ നന്നാണെന്നു ഞാൻ കരുതും. എനിക്കു് ഒഴുനന്ത്യം വരുത്തിയേക്കാവുന്ന ശൈലികളോ വാക്കുകളോ ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. എല്ലാ അഹങ്കാരവും ഞാൻ വെട്ടിക്കളിക്കും. ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ എന്നിലേക്കു തിരിക്കാനും വലിയവനാണെന്നു് ഇതരർ കരുതാനുള്ള പ്രകടനങ്ങൾ നടത്താതിരിക്കാനും ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും.

8. വി. കുഞ്ചാനയോടു് മഹാഭക്തിയും സ്നേഹവും പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ വിശ്രമിക്കുകയില്ല. എന്റെ ചിന്തകളുടെയും സ്നേഹത്തിന്റേയും വിഷയം വി. കുഞ്ചാന ആയിരിക്കും. ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോഴും ദൈവം തിരുമനസ്സായി ഞാൻ ഒരു പുരോഹിതനാകുന്നെങ്കിൽ അപ്പോഴും വി. കുഞ്ചാനയായിരിക്കും എന്റെ സ്നേഹഭക്തികളുടെ വിഷയം.

9. എന്റെ എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയായ ദൈവമാതാവീനോടു ഞാൻ വാശാനം ചെയ്യുകയും നേരുകയും ചെയ്യുന്നു: സ്വർഗ്ഗീയമായ

വിശുദ്ധപുണ്യത്തിന്റെമേൽ കരിനിഴൽ വീശുന്ന സകല വിചാരങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും ഞാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതം നൽകുകയില്ല. എന്റെ നിശ്ചയത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നതിനു കന്യകകളുടെ രാജ്ഞിയെ ഞാൻ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും.

10. വിശുദ്ധ കുബ്ബാനയിൽ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള എന്റെ ഭക്തി ഞാൻ പ്രകടമാക്കും. ഈ ഭക്തി കട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ യത്നിക്കും. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയും ഞാൻ അപ്രകാരം അഭ്യസിപ്പിക്കും.

11. വി. യൗസേപ്പിനെ ഞാൻ വിസ്തരിക്കുകയില്ല. എല്ലാ ദിവസവും എനിക്കും അന്നന്നു മരിക്കുന്നവർക്കും തിരുസ്തുഭ്യം വേണ്ടി ആപിതാവിനോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കും.

12. മാച്ച്, മേയ്, ജൂൺ, ഒക്ടോബർ എന്നു വേണ്ടാ എല്ലാക്കാലത്തുമുള്ള നൊവേനകളിൽ എന്റെ വികാരങ്ങളേയും ഇഷ്ടങ്ങളേയും ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കും. ഒഴിവുകാലത്ത് അന്യജനങ്ങളുമായി ഇടപഴകുമ്പോൾ അടക്കത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒന്നുകൂടെ ശ്രദ്ധപതിക്കും. അന്യർക്കു മാതൃകയാകാൻവേണ്ടിയല്ല, പാപസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രം.

13. പൗരസ്ത്യരുടെ മാനസാന്തരത്തിന് സർവ്വോപരി, വിഭക്ത സഭകളുടെ പുനരൈക്യത്തിനുവേണ്ടി വി. കുബ്ബാനയിലും കന്യകാമറിയത്തോടും വിശുദ്ധരോടും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. പരിശുദ്ധമാറ്റാപ്പാഴ്ന്നും തിരുസ്തുഭ്യുടെ വിജയത്തിനും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മെത്രാനച്ചനും എന്റെ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കും ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കുംവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കും.

14. സംക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നപക്ഷം, എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും, "സമസ്തവും ദൈവത്തിന്റെ കൂടുതൽ മഹത്വത്തിന്", എന്ന വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോളയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മുദ്രാവാക്യത്തിന് അനുസൃതമായിരിക്കും.

1897

വിശുദ്ധപുണ്യം

വാനവസഹജമായ പുരോഹിതശുശ്രൂഷയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു ദൈവകൃപയാലും എത്രയും പരിശുദ്ധയായ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യത്താലും വിശുദ്ധപുണ്യം എത്രകണ്ട് ആവശ്യകമാണെന്നും അതിന്റെ മൂല്യം എത്രയധികമാണെന്നും ശരിയായി ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രകാശമാനമായ ഈ ദപ്പണം കളങ്കം കൂടാതെ പാലിക്കാൻവേണ്ടി എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ അംഗീകാരത്തോടു കൂടെ ഞാൻ ഏതാനും പ്രതിജ്ഞകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവ ശരിയായി കാക്കണമെന്നാണെന്റെ ആഗ്രഹം. എന്റെ സംരക്ഷകരായ അലോഷ്യസ്, സ്റ്റുനിസ്ലാസ് കോസ്റ്റാ, ജോൺ ബെർക്കമൻസ് എന്നിവരുടെ കരങ്ങൾവഴി കന്യകകളുടെ രാജ്ഞിക്കു ഞാൻ ആ പ്രതിജ്ഞകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടിയിൽ എത്രയും അമൂല്യരായ വിരക്തിയുടെ ഈ മൂന്നു ലിപ്തികളുടെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ച് എന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ അവിടുന്ന് ആനുഗ്രഹിക്കുകയും അവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ട കൃപാവരം അരുളുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

1. വിശുദ്ധപുണ്യം ദൈവത്തിന്റെ ഒരനുഗ്രഹമാണെന്ന് എത്രയും അഗാധമായി എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹംകൂടാതെ അതു പാലിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമാകയില്ല. തന്നിമിത്തം എളിയയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഞാൻ ആരംഭിക്കും. എന്നെ തീരെ വിശ്വസിക്കാതെ ദൈവത്തിലും എത്രയും പരിശുദ്ധമറിയത്തിലും എന്റെ ശരണം ഞാൻ വയ്ക്കും. ദിവസത്തോറും വിശുദ്ധപുണ്യത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കും, യുവാക്കളെ ഉറച്ചുനിറുത്തുന്ന അപ്പവും യുവതികളെ കന്യകകളായി പാലിക്കുന്ന പുതിയ വീഞ്ഞും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്ന സമയത്തു ഞാൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കും. കന്യകകളുടെ രാജ്ഞിയോടു ഞാൻ പ്രത്യേകഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കും. വിശുദ്ധപുണ്യം സമ്പാദിച്ച സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെറിയ ഓഫീസിലേ പ്രാഥമികപ്രാർത്ഥനയും ത്രികാലജപത്തിലേ ആദ്യത്തേ നന്മനിറഞ്ഞ മറിയവും ജപമാലയുടെ ആദിമദശകവും ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കും. മറിയത്തിന്റെ എത്രയും വിരക്തഭക്താവായ വി. യൗസേപ്പിനോടും അതേ അനുഗ്രഹത്തിനായി ഞാൻ അപേക്ഷിക്കും. "കന്യകകളുടെ കാവല്ലാരാ", എന്ന അപേക്ഷ പ്രതിദിനം രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഞാൻ ചൊല്ലും. ഞാൻ മുമ്പുപറഞ്ഞ മൂന്നു

വിശുദ്ധ യുവാക്കളെ അനുസരിക്കുകയും അവരോടു പ്രത്യേകമായ ഒരു ഭക്തി ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

2. എന്റെ വികാരങ്ങളെ അതികണിശമായി ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കും. ക്രിസ്തീയമായ അടക്കത്തിന്റെ പരിധികൾ ഞാൻ കടന്നുപോകയില്ല. അതിനായി എന്റെ കണ്ണുകളെ ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കും. അവയെ വഞ്ചനയേറിയ കെണികൾ എന്നു വി. അംബ്രോസ്യം, "ആത്മാവിനെ അപഹരിക്കുന്ന ചോരന്മാർ" എന്നു പാദവായിലേ വി. അന്തോനീസ്യം സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തിരുനാളുകൾക്കു വന്നുകൂട്ടുന്ന വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഞാൻ മാറിനില്ക്കും. തദവസരങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ പുണ്യത്തിനെതിരായി യാതൊന്നും എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പതിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും; കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തിപ്പിടിക്കും.

3. ജനനിബിഡമായ നഗരങ്ങളിലും സ്ഥലങ്ങളിലുംകൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഞാൻ നിയന്ത്രണബോധം പ്രകാശിപ്പിക്കും; പരസ്യങ്ങളും മാതൃകകളും അശ്ലീലവസ്തുക്കൾ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്ന കടകളും ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയില്ല. പ്രഭാഷകന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ സ്തുരിക്കും: "നഗരവീഥികളിൽവെച്ച് അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കരുത്"; തെരുവീഥികളിലൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കുകയുമരുത്" (9, 7).

ദൈവാലയങ്ങളിൽ മാതൃകാപരമായ അടക്കത്തോടെ ഞാൻ വർത്തിക്കും. മാത്രമല്ല ശാലീനതയ്ക്കു യോജിക്കാത്ത ചിത്രങ്ങൾ, കൊത്തുപണികൾ, രൂപങ്ങൾ തുടങ്ങിയ കലാവസ്തുക്കൾ വിശിഷ്യ ചിത്രങ്ങൾ ഞാൻ വീക്ഷിക്കുകയില്ല.

4. എത്ര ഉന്നതനിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവരോ ബന്ധപ്പെട്ടവരോ, എത്രയും പരിശുദ്ധരോ ആയിരുന്നാലും സ്ത്രീകളോട്, അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു യുവതികളോടു ഞാൻ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു പെരുമാറുകയുള്ളു. അവരുടെ സ്നേഹവും പരിചയവും കൂട്ടുകെട്ടും ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര വർജ്ജിക്കും. അവരുടെ മുഖത്തു ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുകയില്ല. "കന്യകമാരുടെ സൗന്ദര്യം നിനക്കു ഇടച്ചുയ്ക്കു കാരണമാകാതിരിക്കാൻ അവരെ നീ ഉററുനോക്കാതിരിക്കുക" എന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉപദേശം ഞാൻ സദാ അനുസ്മരിക്കും. അവരോട് എന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ഞാൻ പറയുകയില്ല; അവരോടുള്ള എന്റെ സംഭാഷണം ശുഷ്കവും സംക്ഷിപ്തവും വിവേകപൂർവ്വവും ശുദ്ധവുമായിരിക്കും.

5. അശ്ലീലചിത്രങ്ങളോ വണ്ണനകളോ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കുകയില്ല; അവ ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയുമില്ല. എന്റെ

സ്നേഹിതന്മാരുടെ കൈയിൽത്തന്നെ അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഞാൻ കാണുന്നപക്ഷം ഇടച്ചു് ഇടംവരുകയില്ലെങ്കിൽ അവ ഞാൻ കീറിക്കളയുകയോ കത്തിക്കുകയോ ചെയ്യും.

6. എന്റെ സംഭാഷണം എത്രയും ശാലീനമായിരിക്കും. അങ്ങനെ സന്മാതൃക നല്ലുന്നതിനും പുറമേ, സ്വഭവനത്തിൽവെച്ചു വിശുദ്ധ പുണ്യത്തിന് അനുരൂപമല്ലാത്ത സംഭാഷണങ്ങളിൽ ഞാൻ ഏല്പുകയുമില്ല. എന്റെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു പ്രേമകഥകളോ അശ്ലീലസംഗീതങ്ങളോ വണ്ണിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. പ്രേമമാനങ്ങൾ പാടുവാനും ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അന്യർ അടക്കംകൂടാതെ സംസാരിച്ചാൽ ഞാൻ അതിന്റെ അപാകത പതുക്കെ സൂചിപ്പിക്കും. അവർ അതു തുടരുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അഗാധമായ അതൃപ്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ അവരിൽനിന്നു വിട്ടുമാറും. സെമ്മിനാരിയിൽ വെച്ചു ഞാൻ ഇക്കാർയ്യത്തിൽ കൂടുതൽ സൂക്ഷിക്കും. സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളും പ്രത്യേക സ്നേഹവും ഞാൻ വഴ്ജിക്കും. ലോകത്തിൽ സ്വീകാർയ്യങ്ങളായ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു യോഗ്യമല്ല.

7. ഭക്ഷണമുറിയിൽ ഞാൻ കൊതികാണിക്കയില്ല; അധികം സംസാരിക്കുകയുമില്ല. ഏതെങ്കിലും ചെറിയ ആശാനിഗ്രഹത്തിനു ഞാൻ മാറ്റം കണ്ടെത്തും. വീഞ്ഞുകുടിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ഞാൻ മിതത്വം പാലിക്കും. സ്ത്രീകളിലെന്നപോലെ മദ്യത്തിലും അപകടമുണ്ട്. "സ്ത്രീകളും മദ്യവും ബുദ്ധിമാന്മാരെക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുന്നു."

8. എന്റെ ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഞാൻ വളരെ അടക്കം പാലിക്കും. എന്റെ കണ്ണുകളേയും കൈകളേയും മനസ്സിനേയും ഞാൻ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിലും സൂക്ഷിക്കും. ഇതിനും അത്തരം ചലനങ്ങൾക്കുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ നീക്കംചെയ്യുന്നതിനുംവേണ്ടി രാത്രി ഉറങ്ങാൻപോകുന്നതിനുമുമ്പു കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ജപമാല ഞാൻ കഴുത്തിൽ ധരിക്കുകയും കൈകൾ കുരിശാകൃതിയിൽ നെഞ്ചിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഉണരുമ്പോഴേക്കു കൈകൾക്കു മാററംവരാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും.

9. എല്ലാക്കാര്യത്തിലും ഒരു മാലാഖായെപ്പോലെ പരിശുദ്ധനായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നകാര്യം ഞാൻ സദാ ഓർമ്മിക്കും. വി. അലോഷ്യസ്, സ്റ്റീഫൻസ്, ബെർണാർഡ് എന്നിവരിൽ പ്രകാശിച്ചിരുന്ന പരിശുദ്ധമായ അടക്കം എന്നെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും വിചാരത്തിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രകാശിതമാകണമെന്നാണ്

എന്റെ ആഗ്രഹം. അങ്ങനെയുള്ള അടക്കം ദൈവത്തിനു പ്രീതികരവും ഇമ്പവുമാണ്. അത് എത്രയും സമാദരണീയമാണ്; വിരക്ത ഹൃദയത്തിന്റേയും ആത്മാവിന്റേയും ബഹിർപ്രകാശനവുമാണ്.

10. വേറെയാരും എന്റെകൂടെ ഇല്ലാത്തപ്പോഴും ഞാൻ തനിച്ചല്ലായെന്നു വിസ്മരിക്കരുത്. ദൈവവും ദൈവമാതാവും കാവൽമാലാഖയും എന്നെ കാണുന്നു. ഞാൻ സദാ ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുമാണ്. വിശുദ്ധ പുണ്യത്തിനെതിരായുള്ള പാപസന്ദർഭങ്ങളാകുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ കൂടുതലായി ദൈവത്തോടും മരിയാംബികയോടും കാവൽമാലാഖയോടും അപേക്ഷിക്കും. “അമലോത്ഭവമറിയമേ, എന്നെ സ്ഹായിക്കുക”, അതായിരിക്കും എന്റെ അപേക്ഷ. അനന്തരം ഈ ശോധന ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചുകാൽ ഞാൻ ചിന്തിക്കും; “മനുഷ്യാ, എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും നിന്റെ അന്ത്യം കാണിക്കുക; എന്നാൽ നീ പാപം ചെയ്യുകയില്ല” എന്ന വസ്തുതയും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കും.

III

1898

1898 ഫെബ്രുവരി 27

എന്റെ ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒരാഴ്ചയേ ആയുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ സമയം എത്രയും മോശമായിട്ടാണു ചെലവഴിച്ചതെന്നു പറയണം! പ്രാർത്ഥനയിൽ വളരെയേറെ അന്യവിചാരങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏകാഗ്രമായിരിക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യം വിധം ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ പലവിചാരങ്ങൾക്കു ഞാൻ കുറുകാരനാണ്. ഞാൻ ചെയ്തിരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര ഏകാഗ്രത പാലിച്ചിട്ടില്ല. എന്തായാലും കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച തീരെ മോശമായിരുന്നു.

ഈ പലവിചാരങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു സ്വയം എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം അവയെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠകുലനായി എന്നതാണ് ഏറ്റവും കഷ്ടമായിപ്പോയത്. മതി, ദൈവമേ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കുക. എന്റെ അബദ്ധസംഗ്രഹി അവിട്ടുന്നു പ്രകടമാക്കിത്തരൂന്നു. അവിട്ടുന്നു എന്നു പരീക്ഷിച്ചു; ഞാൻ എത്ര നിസ്സാരനാണെന്ന് അവിട്ടുന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവിട്ടത്തേ തിരുന്നാമത്തിനു സ്തുതി.

കൂടുതൽ ഏകാഗ്രനായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു. എത്രയും പരിശുദ്ധ കന്യകയും കാവൽമാലാഖയും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ജോൺ ബെർക്കമൻസും എന്റെ സഹായത്തിനു വരട്ടെ. എന്റെ കഷ്ടതകളുടെ ഇടയിലും ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവിട്ടത്തേക്ക് അറിയാം. എല്ലാവരും അവിട്ടത്തെ സ്നേഹിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഞാൻ ഒരു പാപിയാണെങ്കിലും ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കാതെ രക്ഷിക്കാനിടയാകട്ടെ. “കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് അങ്ങേക്ക് അറിയാമല്ലോ!”

മാർച്ച് 6-ാംനു ഞായറാഴ്ച

പ്രാർത്ഥനയിൽ എനിക്ക് അന്യചിന്തകൾ കുറവായിരുന്നു; എന്നാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഞാൻ ഏകാഗ്രചിന്തനായിരുന്നില്ല. അടുത്തദിവ

സങ്ങളിൽ ഞാൻ സുകൃതജപങ്ങൾ അധികമായി ചൊല്ലിയില്ല. തന്നിമിത്തം ഇത്രയുംനാൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ എനിക്ക് ഇാശോ യോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ കഴിയുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നോടും ഞാൻ എത്രയും പിറകിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലും ശയനമുറിയിലും ഏകാഗ്രതയോടെ ചെലവഴിക്കുവാൻ ഞാൻ യത്നിക്കും. പകൽ പ്രത്യേകിച്ചു ഉല്ലാസസമയത്തും പഠനസമയത്തും ഞാൻ ധാരാളം സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലും. ഉല്ലാസ സമയത്തു ഞാൻ അത്യധികം പുലമ്പുകയില്ല; അതിരുകടന്നു ഉല്ലസിക്കുകയുമില്ല. വി. ത്രോസ്യായോടു്, "ഞാൻ ത്രോസ്യായുടെ ഈശോയാണു്" എന്നു ഈശോ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നെയും അവിടുന്ന് അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതിനു് ഇടയാകത്തക്കവിധം ഞാൻ വ്യാപരിക്കും. എന്റെ പേരു് "ആഞ്ചലോ" എന്നാകയാൽ ഈശോയുടെ ഒരു എയിഞ്ചൽ അതായതു മാലാഖയാകാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. വി. യൗസേപ്പ് എന്ന സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ. അവിടുത്തെ ഏകാഗ്രത അവിടുന്ന് എനിക്കു നല്കുമാറാകട്ടെ. എന്റെ ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

മാർച്ച് 13-ാം നു ഞായറാഴ്ച

ഈ ആഴ്ചയിലും പല പരാജയങ്ങൾ! പല നിരത്ഥകവും മുഖ്യവുമായ കാര്യങ്ങൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഞാൻ പുലമ്പി; ആത്മശോധന ഞാൻ അതിവേഗം ചെയ്തു; രാവിലെ എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ ഏകാഗ്രത പാലിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചില്ല. തന്നിമിത്തം എന്റെ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നു ശരിയായ പ്രയോജനം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല.

ഞാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്തിരുന്നതുപോലെ അടുത്തടുത്തു ഞാൻ സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലിയില്ല. ഈ ആഴ്ച ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ വളരെയേറെ ശ്രദ്ധപതിക്കണം. എന്റെ വീട്ടിലെ സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങളോത്തു ഞാൻ പരിഭ്രമിക്കുന്നില്ല. ഈ വിചാരം എന്റെ മനസ്സിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കും. അവർ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്പ്പെട്ടുന്നതിനും അവരെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരോടു് അവർ ക്ഷമിക്കുന്നതിനും അവരാൽ ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കാതിരിക്കാനും വേണ്ടിയായിരിക്കും എന്റെ പ്രാർത്ഥന.

സത്യവും നിഷ്കളങ്കതയും വിജയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഇക്കാര്യം മറിയത്തേയും വി. യൗസേപ്പിനേയും ഏല്പിക്കും. ഇതു് എന്നി

കുട ഒരു മഹാപരീക്ഷണമാണ്. എന്തുതന്നെ സംഭവിക്കുന്നതായാലും ദൈവത്തിനു സ്തുതി! അവിടുത്തെ ഹിതം നിറവേറട്ടെ.

മാർച്ച് 20-ാം ന്റെ ഞായറാഴ്ച (ധ്യാനാവസരം)

ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒരുമാസമായി. പുണ്യസമ്പാദനത്തിൽ ഞാൻ എത്രമാത്രം പുരോഗമിച്ചു! ഹാ! നിർഭാഗ്യൻ ഈ ദിവസങ്ങളിലെ എന്റെ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരും. എന്റെ എളിയസ്ഥിതി ബോധ്യമാകും, എന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തീരെ അപൂർണ്ണമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ തൃപ്തികരമാവണ്ണം ധ്യാനിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ വേണ്ടവിധം വി. കുഞ്ചാന കണ്ടില്ല. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു മുഖം കഴുകുമ്പോൾത്തന്നെ വ്യഗ്രചിത്തനായി. പതിവുള്ള തീക്ഷ്ണതയോടെ ഞാൻ വി. കുഞ്ചാന സന്ദർശിച്ചില്ല. എന്റെ പൊതുവായ ആത്മശോധന പ്രയോജന രഹിതമാകും വിധമത്രേ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സന്ധ്യാജപംചൊല്ലുന്ന നേരത്തു് എന്റെ മനസ്സ് ഉഴലുകയായിരുന്നു. ഉഷ്ണകാലത്തുണ്ടാകാറുള്ള ക്ഷീണത്തിനു ഞാൻ അഭിമുഖപ്പെട്ടു. ഞാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന യാത്രയുടെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെയാണ് ഇന്നും. ഈ വിചാരം എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനകം ഒരു വിശുദ്ധനാകാമെന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു; എന്നാൽ ഇന്നും ഞാൻ മഹാനീചൻതന്നെ.

ഇവയൊക്കെ എന്നെ എളിമപ്പെടുത്തേണ്ടതും ഞാൻ തീരെ ഉപകാരമില്ലാത്ത വസ്തുവാണെന്നു് എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്. എളിമ! എളിമ! കുറേക്കൂടെ എളിമതന്നെവേണം. ഈ കഷ്ടതകളിലെല്ലാം കർത്താവു് എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവിടുത്തോടു നന്ദിപറയേണ്ടതാണ്. നന്നാകാനുള്ള ആഗ്രഹമെന്നിക്കണ്ടു്. അതിനു ഞാൻ ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മുന്നേറണം. മുന്നേറണമെന്നാണോ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്? അല്ല ആരംഭമുതൽക്കുതന്നെ ഞാൻ തുടരണം. ശരീ! ഞാൻ അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യും. എന്തിനാണു ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നതു്? പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിലും കന്യകാമറിയത്തിന്റേയും വി. യൗസേപ്പിന്റേയും സംരക്ഷണത്തിലും നമുക്കു മുമ്പോട്ടു നീങ്ങാം.

ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കു കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവേണം. ഞാൻ പറഞ്ഞ തെറ്റുകൾ വർജ്ജിക്കുന്നതിനു് ഇവ എന്നെ സഹായിക്കും. അതുമതി! എത്രമാത്രം പുരോഗമിച്ചുവെന്നു് അടുത്ത ധ്യാനത്തിൽ നോക്കാം. ഇപ്പോൾ, ദൈവമേ, എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുക.

മാർച്ച് 28-ാം ന് തിങ്കളാഴ്ച

ഈ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എന്തു നന്മ ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്? കഷ്ടമേ, ഞാൻ അവയൊക്കെ മറന്നുകഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പോയാൽ ഞാൻ കഴപ്പത്തിൽ ചെന്നുചേരും. ഇപ്പോഴും എന്റെ സ്ഥിതി അങ്ങനെതന്നെ. എന്താണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതെന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ വേണ്ടപോലെ ഏകാഗ്രത പാലിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു കാരണമായി കാണുന്നത്.

ഇക്കാരണത്താൽ എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കെല്ലാം എന്തോ പോരാത്തുയുള്ളതായി ഞാൻ കാണുന്നു. എന്റെ ധ്യാനത്തിലും വി. കുഞ്ചാനയുടെ സന്ദർശനത്തിലും സന്ധ്യാജപത്തിലും, ആത്മശോധനയിലും എല്ലാത്തിലുംതന്നെ എന്തോ കുറവുണ്ട്. ഹാ, എന്റെ സന്ധ്യാ ജപം! മററുള്ളവരോടു് ഏകാഗ്രത പാലിക്കാൻ നിരർപ്പം ഞാൻ നിന്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എത്ര ലജ്ജാവഹം!

മററുള്ളവർക്കു മാത്രകയായിരിക്കേണ്ട ഞാൻ അവരുടെ സുകൃത ജീവിതത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിഷ്പ്രഭനോകുന്നു. എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ പ്രഥമത: ഏകാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടതാണ്. എന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവം തന്നിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്നു ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു. അപ്പോളെനിക്കു ലജ്ജിക്കേണ്ടതായ പലതുണ്ടെന്നു ഞാൻ കണ്ടു.

ഈ നിലപാടു് അവസാനിച്ചു മതിയാവൂ. ഇതുവരെ ഞാൻ ദൈവത്തോടുകൂടിച്ചു; എന്നാൽ, ദൈവത്തോടു കളിക്കാവുന്നതല്ല. ഇന്നു മുതൽ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നന്നാകാൻ നോക്കും. ഞാൻ ദിവസം മുഴുവനും ഏകാഗ്രതയോടെ ചെലവഴിക്കും; അദ്ധ്വഷ്ണപരീക്ഷയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ഞാൻ വ്യഗ്രചിന്തനാകയില്ല. സർവ്വോപരി പൊതുനിയമങ്ങളെല്ലാം വിശിഷ്ട, മൗനനിയമം അനുസരിക്കുവാൻ വളരെയേറെ സൂക്ഷിക്കും.

വിശുദ്ധ കുഞ്ചാനയിൽ എന്റെ സ്നേഹിതനും ആശ്വാസകരമായ ഈശോയോടു ഞാൻ യോജിച്ചിരിക്കും. എല്ലാം ശുഭമാവുകയും ചെയ്യും. എന്റെ ഈശോ എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

IV

ഏപ്രിൽ 4-ാംന- തിങ്കളാഴ്ച-

ഈയാഴ്ച ഞാൻ സാമാന്യം ഭേദമായിട്ടാണു ജീവിച്ചത്; എന്നാൽ, എല്ലാം ശരിയായിട്ടില്ല. പരീക്ഷയുടെ ബഹളത്തിനിടയ്ക്കു ചില കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

ഇനിയും എനിക്കു പലതും ചെയ്യാനുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ചു പ്രാർത്ഥനയിലേ ഏകാഗ്രതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. ഞാൻ എന്തെന്തെന്ന് നിശ്ചയിക്കണം, നിന്ദിക്കണം. ഈ പരിശുദ്ധ വാരത്തിൽത്തന്നെ ഈ ത്യാഗം ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ഈശോ തന്റെ പീഡാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് എന്നോടു യാചിക്കുകയാണ്. എനിക്കു നിശ്ചയിക്കാമോ? ഇല്ല, എന്റെ ഈശോ, ഒരിക്കലും പാടില്ല.

ഏപ്രിൽ 22-ാംന- വെള്ളിയാഴ്ച-

വിശുദ്ധവാരം കടന്നുപോയി; ഒഴിവുകാലവും കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നതിനുപകരം പിറകോട്ടുചിരിക്കുന്നു. ഇത്രയേറെ നല്ല പ്രതിജ്ഞകൾക്കുശേഷം ഇത്ര എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു? എന്നാൽ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെതന്നെയാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവം. കഴിഞ്ഞ പതിനെട്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ ഒരാത്മീയക്കുറിപ്പും എഴുതിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും മോശം. എല്ലാ ആഴ്ചകളിലും ആധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾക്കുശേഷം ഞാനങ്ങനെ ചെയ്യാറുള്ളതായിരുന്നു. ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈശോയോടു് എനിക്കു സ്നേഹം തോന്നുന്നുണ്ട്; നന്നായിട്ടു ജീവിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹവുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ ഞാൻ മോശമായിട്ടാണു കഴിക്കുന്നത്. എന്റെ മനസ്സ് അലഞ്ഞുനടക്കുകയാണ്. ഞാൻ സൂക്തജപങ്ങൾ വിരളമായിട്ടേ ചെയ്തെന്നുള്ളൂ. ഈ ഒഴിവുകാലത്തു് ഈശോയ്ക്കു് എന്നോടു തൃപ്തിയായിരിക്കുമോ? അവ തീരെ മോശമായെന്നു തോന്നുന്നില്ല; എങ്കിലും ഒന്നുകൂടി മെച്ചമായ ഫലങ്ങളായിരുന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ഞാൻ എന്റെ ആധ്യാത്മികാ

ഭ്യാസങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും കൂടുതൽ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതുമാണ്. ഒരു കുറം എന്നീ സാധാരണയായി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ശ്ലേമോനെപ്പോലെ ആകാനും അന്യരെ വിധിക്കാനും യഥേഷ്ടം നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കാനും ഞാൻ കൊതിച്ചു. ഹാ എന്തൊരഹങ്കാരം! എന്റെ പഴയ സ്വാത്മസ്നേഹം ഞാൻ വീണ്ടും എന്നിൽ കാണുന്നു. ഈ ചിന്ത അടുത്ത ഒഴിവുകാലത്തു കൂടുതൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കും. ഏതായാലും എല്ലാം അവസാനിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ഈ ഒഴിവുകാലത്തു എന്നീ ലജ്ജിക്കേണ്ടതായി ഒന്നുമില്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. നാളെ ഞാൻ ഒരു പുതിയ ജീവിതം സമാരംഭിക്കുകയാണ്. ഹാ, എന്തൊരാന്നദം!

കത്താവു മേയ്മാസത്തിലും ജൂൺമാസത്തിലും ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കുടുംബക്ലേശങ്ങൾ എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുക. എല്ലാം ഈശോയിലും ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടിയും. പിന്നെ വരുന്നതുപോലെ വരട്ടെ.

മെയ് 1-ാംനു ഞായറാഴ്ച

എത്ര മനോഹരമായ സുദിനം! തീക്ഷ്ണത തീരെ കുറഞ്ഞു പോയതും അലസതയും പലവിചാരവും നിറഞ്ഞതുമായ രൊഴുത്തുശേഷം ഇതാ സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു ദിനം! മേയ്മാസഭക്തിയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ നല്ല ഈശോ എന്നീ വീണ്ടും ഒരു വസരം നല്ലിയിരിക്കുന്നു. എത്രയും പരിശുദ്ധ മറിയത്തോടുള്ള വണക്കംവഴി ഈശോയോടു സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു സന്ദർഭം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. ഈ മാസത്തിൽ എന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തിൽനിന്നു വളരെയേറെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ സഹായത്തോടുകൂടെ എന്നീ കുറേയടി മുന്നോട്ടു വയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഉറപ്പുണ്ട്. ഈ മാസം പരിശുദ്ധ ജനനിയോടു രണ്ടു കാര്യമാണു ചോദിക്കാൻ പോകുന്നത്: ഒന്നാമത് എളിമ, അതായത് എന്നെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനവും എന്റെ കഴിവുകളിലുള്ള അവിശ്വാസവും. രണ്ടാമത്, വി. കുർബാനയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹം. ഈ അനുഗ്രഹമാണ് എന്റെ കൂട്ടുകാക്കുകൂടി നല്ലണമെന്നു ഞാൻ കൂടെക്കൂടെ അപേക്ഷിക്കുക. ഈശോയുടേയും എന്റേയും അമ്മയായ മറിയത്തോടു തീക്ഷ്ണവും സ്ഥിരവുമായ ഒരു ഭക്തി നല്ലണമെന്നു ഞാൻ ഈശോയോടു അപേക്ഷിക്കും, അങ്ങനെ എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റേയും ആഗ്രഹങ്ങളുടേയും പ്രാർത്ഥനകളുടേയും വിഷയങ്ങൾ ഈശോവഴി മറിയത്തിനും മറിയംവഴി ഈശോയ്ക്കും ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കും. വി. ജോൺ ബെക്കമാൻസ് ഈ മാസത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കും;

എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. അദ്ദേഹം കന്യാകാമറിയത്തോടു് അത്രമാത്രം ഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നു. എന്റെ വിചാരങ്ങൾ അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും. അങ്ങനെ എന്റെ ദുരാശകളെ എനിക്കു നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയും; വിശിഷ്ട, എന്റെ സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു സാധിക്കും. എന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളെ കീഴടക്കി നിയമങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ കൃത്യമായി അനുസരിക്കും. വിദ്യാലയത്തിൽ ഞാൻ പൂർണ്ണമൗനം പാലിക്കും; ഒരു വാക്കുപോലും എന്റെ ചുണ്ടുകളിൽനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. മുടക്കാതെ ഞാൻ സുകൃതജപങ്ങൾ ചെയ്തും മറിയംവഴിയാണ് ഈശോയെ സമീപിക്കേണ്ടതെന്നു് ഏവരേയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. മേയ് മാസത്തിലേക്കു ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഭക്തകൃത്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വിശ്വസ്ത പ്രദർശിപ്പിക്കും. അങ്ങനെ ധ്യാനകാലത്തു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരുന്നതുപോലെതന്നെ ആയിത്തീരും. ഇക്കാര്യം വിസ്മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ കാവൽമാലാഖ എന്നെ ഉണർത്തിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇപ്പോൾ ഈശോ, മറിയമേ എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ; എനിക്കു് ആവശ്യമുള്ളതു നല്കുക. എനിക്കു നന്മനസ്സു നൽകുക; എന്നാൽ ഞാൻ ഇനിയും പരിശുദ്ധനാകും.

1898 മേയ് 15-ാംനു- ഞായറാഴ്ച (ധ്യാനം)

എനിക്കു് എന്നെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പു് ഈ മാസം ഞാൻതന്നെ പ്രകടമായി കണ്ടു. ഞാൻ ആത്മപിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അതു് അദ്ദേഹം ഒന്നുകൂടെ വിശദമാക്കി കാണിച്ചു.

ഇതു് എന്തിനാണെന്നു് ആർക്കറിയാം? ഈശോയെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും എന്റെ സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തെ നിഹനിക്കുകയുമല്ലാതെ വേറൊരു ദേശ്യവും എനിക്കില്ലെന്നു് അവിടുത്തേക്കു് അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും ഞാൻ വീഴുന്നു; അതും കൂടെക്കൂടെ! കന്യാകാമറിയം എന്നിൽനിന്നു കൂടുതൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാവാം. അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കണം. ഇതുവരെ എന്റെ ഭക്തിയൊക്കെ ബാഹ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുകയായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഞാൻ ശ്രദ്ധ കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥനയുടെ സമയത്തു യാതൊരോർമ്മയുമില്ലായിരുന്നു. യഥാർത്ഥമായ ഏകാഗ്രത പാലിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.

ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഇനിയും പതിനഞ്ചു ദിവസമുണ്ടു്. അതിനിടക്കു വല്ലതും സാധിച്ചേ മതിയാവൂ. എന്നെ എ

ളിമയുള്ള വനാകണമെന്നും ഈശോയോടും മറിയത്തോടും ഞാൻ തുടർന്ന് അപേക്ഷിക്കും. എനിക്കുള്ള വിശിഷ്ടസുകൃതജപം ഇതായിരിക്കും. “എത്രയും എളിമയുള്ള മറിയമേ, എന്നെ അങ്ങയെപ്പോലെയാക്കണമേ.” വി. കുർബാനയിൽ എളിമയ്ക്കായി ഞാനപേക്ഷിക്കും. കായ്ങ്ങൾ ശരിയാകാത്തപ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ എളിമയോടുകൂടെ വർത്തിക്കും; അന്യരോടു് എളിമയോടുകൂടെ ഞാൻ ചെറുമാറും. വിചാരങ്ങളിൽ ഞാൻ എളിമ പാലിക്കും. എന്റെ അഹങ്കാരം മുഴുവനും വിചാരങ്ങളിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ പാപം വഴിയാണു മാലാഖമാർ നിപതിച്ചതു്. “ഈശോ മറിയമേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾക്കു് അറിയാമല്ലോ.” എന്റെ ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.”

മേയ് 26-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച

ചെന്തക്കസ്സാ തിരുനാളിനുള്ള നൊവേന ഞാൻ ശരിയായി അനുഷ്ഠിച്ചില്ലെന്നു ലജ്ജാപൂർവ്വം ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇങ്ങനെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ മുമ്പു അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ചില്ലറ സുകൃതങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകും. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ താക്കീ അങ്ങയിൽ ശരണം വയ്ക്കും. ചെന്തക്കസ്സാ തിരുനാളിനു് ഇനിയും മൂന്നുദിവസങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു ത്രിദിനപരിഹാരാപേക്ഷ നടത്തും. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നടത്താൻ ഞാൻ യത്നിക്കും. അടുത്തടുത്തു സുകൃതജപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതോടും മറിയത്തോടും ചേർന്ന് ഏകാഗ്രതയിൽ കഴിയും. ഇക്കൊല്ലം പുരോഹിതാഭിഷേകം സ്വീകരിക്കാൻ പോകുന്ന വർഷവേണ്ടിയും പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായും വേർപിരിഞ്ഞുപോയ സഭകളുടെ പ്രത്യാഗമനത്തിനുവേണ്ടിയും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. ഇതായിരിക്കും മേയ് മാസം സമാപിക്കാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം; അടുത്തമാസം ഭംഗിയായി സമാരംഭിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗവും ഇതുതന്നെ. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ ആ മാസം എനിക്ക് എത്രയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണ്. മാത്രമല്ല ഞാൻ ക്ലാസുമുറിയിൽ എത്രയും ശ്രദ്ധപതിക്കും; വിദ്യാലയത്തിൽ പൂർണ്ണ നിശ്ചലത പാലിക്കും.

ഞാൻ പൂർണ്ണശരണം വെച്ചിരിക്കുന്ന മറിയമേ, എന്റെ പ്രതിജ്ഞ സ്വീകരിക്കണമേ. എന്റെ ഇല്ലായ്മ മനസ്സിലാക്കാനും ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു് എന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാനുംവേണ്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എനിക്ക് അയച്ചു തരണമേ.

ജിൻ 3-ാംനു ത്രിത്വത്തിന്റെ ഞായറാഴ്ച

യേശുക്രിസ്തു സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. മേയ് മാസത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള ഞാവേനയുടെ ദിവസങ്ങളിലും എളിമയ്ക്കു വേണ്ടി ഈശോയോടും മറിയത്തോടും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. അത് അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള നല്ല സന്ദർഭങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. *

എന്റെ അധികാരികൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് അതിശയോക്തികലനതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ ഒഴിവുകാലത്ത് ഒരുലുതൃപുവും പെരുമാറിയെന്നു പറഞ്ഞു എനിക്കു ശാസനം നല്കിയിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ന്നുണ്ടിവന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ കണിക ആ റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടുതാനും. എന്റെ അധികാരികൾക്ക് എന്നോടു വെറുപ്പുതോന്നുകയാണെങ്കിൽ ഞാനെന്തുചെയ്യും?

ഈ സംഗതി അങ്ങനെ കിടക്കട്ടെ. റിപ്പോർട്ടിൽ എന്തുമാത്രം വാസ്തവമുണ്ടെന്നും എന്തുമാത്രം നണയുണ്ടെന്നും കാലാന്തരത്തിൽ സ്തുഷ്ടമാകും. ഏതായാലും ഇത് എത്രയും വൃത്തികെട്ട ഒരു പ്രഹരമായിരിക്കുന്നു. ഇതു തെല്ലു ചിന്തിക്കാനും കണ്ണുനീർ ചിന്താനും കാരണമാക്കിത്തീർത്തു. പക്ഷേ, ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചുവെന്നുതോന്നുന്നു. ഇതിന്റെ എല്ലാത്തിന്റേയും കാരണം എന്റെ നിഗളമാണ്. എന്റെ മേൽ ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള യേക്കരകുറ്റങ്ങളൊന്നും ഞാൻ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും നിഗളം തെല്ലുണ്ടായിരുന്നു. നിഗളമാണു കററാരോപണത്തിനിടവരുത്തിയത്. ഇപ്പോഴെന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും അതവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഒരു പാഠം പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അവയൊക്കെ വാസ്തവമെന്നുതന്നെ തല്ലാലം കരുതാം; അതു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ആരാണ് വിവരം റിപ്പോർട്ടുചെയ്തെന്നു ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയില്ല. എന്നെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നതിനു ദൈവകരങ്ങളിൽ ആയുധമായിത്തീർന്നവനുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്.

എളിമ! അതേ, കൂടുതൽ എളിമ! എനിക്കു തെറ്റുപറ്റിയെന്നു പറയുന്ന സംഗതികളിൽ പ്രത്യേകശ്രദ്ധ ഞാൻ പതിക്കും. അതിൽ

* ഒഴിവുകാലത്ത് ആഞ്ചെലിനോ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അമ്മ ചില പ്രത്യേക ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മകനുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. അതു കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ചിലരുടെ അസുയയ്ക്കു കാരണമായി. അവരിൽ ചിലർ തത്സംബന്ധമായി കുറ്റകരമായ ഒരു വിവരണം സെമിനാരിയിൽ എത്തിച്ചു. അതാണ് ഇവിടെ സൂചിതം.

തെല്ലു വാസ്തുവകുപ്പുകളോ. അതിനായി എന്റെ പ്രതിജ്ഞയെപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിക്കും. ഈയൊരു സംഗതി മനസ്സിൽ വെച്ചാണല്ലോ ആ പ്രതിജ്ഞ ഞാനെടുത്തത്. ഈശോയോടു് ഒന്നുകൂടി അടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഭേദപ്പെടും. വാസ്തുവക പഠയുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഈയിടത്തു തെല്ലു് അശ്രദ്ധനായിട്ടുണ്ടു്. ആത്മശോധനയിലും വി. കുഞ്ചാനയുടെ സന്ദർശനത്തിലും ഞാൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇതു് തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മാസം, അതേ, എന്റെ സ്വന്തം മാസമാണു്. ആകയാൽ എളിമയിൽ ഞാൻ തെല്ലു പുരോഗമിക്കണം; അതായതു, ദൈവസ്നേഹത്തിൽത്തന്നെ പുരോഗമിക്കണമെന്നർത്ഥം. അങ്ങനെ ഒഴിവുകാലത്തിനു ഒരുങ്ങാൻ എനിക്കു കഴിയും. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു കഥകളുണ്ടാക്കുന്നവർക്കു് അത്തരം കഥകളുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം നല്ലകയില്ല.

എളിമപ്പെടാനുള്ള മനസ്സു് എനിക്കു് അരുളിയ ഈശോയ്ക്കു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. ഈശോ എന്റെ ഹൃദയം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ എത്രമാത്രം ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു് അവിടുത്തേക്കറിയാം. സ്നേഹത്തിന്റെ മാസമാകയാൽ ഇന്നു കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണത വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

V

ജൂൺ 12-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച

ഈ ആഴ്ച അത്ര മോശമായിരുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില ക്ലാസ്സുകളിൽ എനിക്കു വേണ്ടിടത്തോളം ശ്രദ്ധ ഇല്ലായിരുന്നു. ഫലിതം പറയാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിനു ഞാൻ കീഴ്പ്പെട്ടു. ചില മൂല്യവും നിരർത്ഥകവുമായ പദങ്ങൾ ചുണ്ടുകളിൽനിന്നു പുറത്തുവരാൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചു. ജപമാലയുടെ സമയത്തു വിചാരം പതറി; എന്റെ പൊതുആത്മശോധന മുഴുവൻ പലവിചാരങ്ങൾകൊണ്ടുവസാനിച്ചു. ധ്യാനത്തിലും ഞാൻ അശ്രദ്ധനായിരുന്നു. കഷ്ടമേ, ഞാൻ പൂർണ്ണസ്ഥിതിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടും എളിമയോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ ഞാൻ വീണ്ടും പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി എനിക്കു ക്രമമില്ലെന്നുള്ളതാണു എന്റെ പരാജയം. എന്നിട്ടും ഞാൻ ക്രമത്തെപ്പറ്റി മററുള്ളവർക്ക് ഉപദേശം നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ അഭ്യസിക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതു മററുള്ളവർക്ക് ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതുവരെ മറിച്ചാണു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വിശുദ്ധ കബ്ബാനയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് എന്നെപ്പറ്റി നല്ല ഒരഭിപ്രായമുണ്ടാകും. മഹാ തീക്ഷ്ണതയോടെയാണു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ എന്റെ ചങ്ങാതിമാരേക്കാൾ ഒരായിരം മൈൽ, അല്ല, അനേകം മൈൽ ഞാൻ പിറകെയാണ്. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ക്രമപ്പെടുത്തണം. ആകയാൽ ആത്മശോധന നടത്തുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രത്യേകം പരിശോധന നടത്തും; അതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കും. ഈയാഴ്ച സാഹിത്യക്ലാസ്സിൽ ഞാൻ ശരിയായി ശ്രദ്ധ പതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ധ്യാനത്തിലും ജപമാലയിലും പൊതുആത്മശോധനയിലും ഏകാഗ്രതപാലിക്കും. എല്ലായിടത്തും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും എല്ലാവരോടും എളിമയോടെ ഞാൻ വർത്തിക്കും. പഠനങ്ങളരികളിൽ

ഞാൻ എന്നെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയില്ല. ഇതരരുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല. അവ മുടിവയ്ക്കുകയല്ലാതെ അന്യരവ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഞാൻ പ്രോത്സാഹനം നല്കുകയില്ല.

ജൂൺ 19-ാം തീയതി മാസധ്യാനം

ഈ ആഴ്ച ഞാൻ ഈശോയോടു കൂടുതൽ ഐക്യപ്പെട്ടാണു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അവിടുത്തെ കൃപയാൽ എനിക്കു സച്ചിന്തകളും സൽപ്രേരണകളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വെള്ളിയാഴ്ചത്തെ ആഘോഷങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു ദിവ്യകാരുണ്യസ്പീകരണത്തിലും തിരുഹൃദയത്തിലും ഞാൻ ആനന്ദംകൊണ്ടു. എന്നുവരികിലും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം എന്നിൽ സംപ്രീതനല്ല; കാരണം, കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്നിൽ കണ്ടുതൊറുകളെല്ലാം ഞാൻ വീണ്ടും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ക്ലാസ്സുസമയത്തു ഞാൻ സംസാരിച്ചു. ജപമാലയുടെ സമയത്തു ഞാൻ ഏകാഗ്രനായിരുന്നില്ല. എന്റെ ധ്യാനത്തിൽനിന്നാകട്ടെ പൊതു ആത്മശോധ നയിൽനിന്നാകട്ടെ തീരെ ഫലമെടുത്തില്ല. കഷ്ടമേ, ഈ മുള്ളുകളെല്ലാം ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിൽ! ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണു്? ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നു സാരം. എന്റെ സ്നേഹം വാക്കുകളിൽമാത്രമാണു്; പ്രവൃത്തിയിലില്ല. മറ്റു പ്രതിജ്ഞകൾ നിറവേറ്റാത്തതിനും ഞാൻ കുറ്റക്കാരനാണു്. എന്നെപ്പറ്റി വിമർശനരൂപത്തിൽ പോലും ഞാൻ സംസാരിക്കുകയില്ല; പ്രശംസാരൂപത്തിലല്ലാതെ അന്യരെപ്പറ്റി ഞാൻ സംസാരിക്കുകയില്ല എന്ന പ്രതിജ്ഞകളും ലംഘിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്.

ജൂൺ 21-ാം തീയതി

വി. അലൂഷ്യസ് ഗൊൺസാഗയുടെ തിരുനാൾ

ധ്യാനാവസാനത്തിന്റെ അടയാളമായി കൊച്ചുമണിയടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കുറിപ്പുകൾ നിറുത്തി. ഇന്നു ഞാൻ വീണ്ടും ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണു്. വി. അലൂഷ്യസ് ഗൊൺസാഗയുടെ തിരുനാളെന്ന നിലയിൽ ഒരു മനോഹരദിവസംതന്നെ ഇന്നു്! എളിയുടെ കായ്ത്തിൽ പലപ്പോഴും പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നു ഞാൻ പറയുമായിരുന്നല്ലോ. ഞാൻ അഹങ്കാരത്തിന്റെ കൂമ്പാരമാകയാൽ ഇക്കായ്ത്തിൽ എന്റെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക അത്യാവശ്യമാണു്. ഞാൻ നന്നായിട്ടു വല്ലതും ചെയ്യുമ്പോഴും സ്നേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോഴും നിശ്ചയത്തിൽ വീഴുന്നു. സ്വയം എളിയപ്പെടുന്നതിനു് എനിക്കു ധാരാളം സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വലിയ ഒരു കായ്കയാണു്.

ഇന്നുതന്നെ ആഘോഷപൂർവ്വകമായ വേസ്റ്ററയുടെ സമയത്തു ധൂമപാത്രം കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഞാനെന്നുവേഷമാണു കെട്ടിയതു്! മറ്റു ഉള്ളവരുടെ കുറും കണ്ടുപിടിക്കുന്നവനു പററിയ കോലംതന്നെ. എല്ലാവരും എന്റെ പിറകിൽനിന്നു ചിരിച്ചു. അതു ഞാൻ അഹിക്കുന്നതുതന്നെ. അടുത്തപ്രാവശ്യം ഞാൻ കൂടുതൽ എളിമയോടെ വർത്തിക്കും. ഞാൻ ഒരു പ്രീഫെക്റ്റു കൂടിയായതുകൊണ്ടു അപരക്സ് ഇടച്ചുണ്ണു കാരണമാകുമെന്നോത്തു ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും. എനിക്കു വന്നുകൂടിയ ഈ അപമാനം വി. അലുഷ്യസ്സിന്റെ മഹത്വത്തിനും ബഹുമാനത്തിനുമായി ബുദ്ധി വിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെ ഇനി സംഭവിക്കുകയില്ല; കാരണം ഈ ഒഴിവുകാലത്തു ഞാൻ തിരുക്കമ്മങ്ങൽ പാലിക്കാൻ പോകയാണു്.

ഞാൻ എല്ലാവർക്കു കളം ശ്രദ്ധയോടെ ഉച്ചരിക്കും. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലും ഞാൻ കൂടുതൽ ഏകാഗ്രത പ്രാർശ്വിക്കും. സൂക്തജപങ്ങൾ ഞാൻ അടുത്തടുത്തുചൊല്ലും. ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ പാലിക്കുമെന്നുള്ള എന്റെ വാഗ്ദാനത്തിനു വിശുദ്ധ അലുഷ്യസുതന്നെ സാക്ഷി. അതു പാലിക്കാൻ അദ്ദേഹംതന്നെ സഹായിക്കട്ടെ.

ജലായി 10-ാം തീയതി ഞായർ

അന്യചിന്തകളിൽ ഇത്രയുംകാലം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയശേഷം ഇപ്പോൾ ഞാൻ സുബോധവാനായിരിക്കുന്നു. എത്ര ഭയങ്കരദിവസങ്ങളാണു ഞാൻ കഴിച്ചതു്! കർത്താവിനോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹം എത്ര തുച്ഛം! എനിക്കു വേറൊരനുഗ്രഹം സംസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; രണ്ടു ചെറിയ പട്ടങ്ങൾ. ഞാൻ വാതിൽ കാവൽക്കാരനും വായനക്കാരനുമായാണു്. എങ്കിലും എനിക്കു ഒരു വ്യത്യസ്തവുമില്ല. വഷമധ്യേ ഞാൻ അന്തിമ പരീക്ഷകൾ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭക്താഭ്യാസങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു്, പ്രത്യേകിച്ചു വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർശനത്തിലും ആത്മശോധനസമയത്തും ഞാൻ ക്ഷീണത്തിനു് അടിമപ്പെട്ടു. ഇനി എന്റെ തലയിൽ ഉല്ലസുകൾ അധികമൊന്നുമില്ല. ഒഴിവുകാലം സമീപമായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടുകൂടി നേർവഴിക്കു പോകാൻ ഞാൻ കൂടുതൽ പ്രയത്നിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. മതി! ഞാൻ എന്റെ നല്ല ഈശോയെ അത്യധികം ദ്രോഹിച്ചു അവിടുന്ന് എന്നെ സഹായിക്കട്ടെ; ഞാൻ എന്നും അവിടുത്തേക്കുള്ള വനാണു്.

ജലായി 19-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച

“കന്താവേ, ഞങ്ങൾ നശിക്കാറായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ”. (മത്താ. 8, 25)

എനിക്കുള്ള ഒഴിവുകാലത്തിൽനിന്നു മൂന്നു ദിവസമേ കടന്നുപോയുള്ളുവെങ്കിലും, എനിക്കു മുഷിച്ചിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ദാരിദ്ര്യം ഒരു വശത്തു്; സംശയങ്ങൾ വേറൊരു വശത്തു്. പല ഉല്ലാസകളാൽ അടിമപ്പെട്ടു ഞാൻ നെടുവീറ്റിപ്പിടുകയാണ്. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ കരഞ്ഞുപോകുന്നു. എനിക്കു പല അപമാനങ്ങളും ശരിയായിട്ടുള്ളതു ചെയ്യാനും എന്നോടു സ്നേഹമില്ലാത്തവരും, ഞാൻ കൊള്ളുതതാത്തവനാണെന്നു കരുതുന്നവരുമായ എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കാനും ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നോടു താല്പര്യം പ്രദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും ഞാൻ വിശ്വസിച്ച എന്റെ രഹസ്യങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നവരുംകൂടി എന്നെ സംശയിക്കുന്നു. അവർ ചില വിഷയങ്ങൾ സ്റ്റർക്കുവാൻ വിമുഖരായിക്കുന്നു. ഇതു് എന്നെ എന്തുമാത്രം വേദനിപ്പിക്കുന്നു! പക്ഷേ, ഇതെന്റെ ഭാവനയായിരിക്കും. ഞാൻ അങ്ങനെ കരുതുന്നു. എന്റെ വിചാരം ശരിയായിരുന്നെങ്കിൽ! അതേസമയം ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ആനന്ദിക്കാമെന്നു കരുതിയപ്പോൾ ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടിവരുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

ലോകത്തെ ഞാൻ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അതു് എന്നെ വെറുക്കുന്നു. ഈശോ അല്ലാതെ ആരും എന്റെ സഹനങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. ഞാൻ അവ അവിടുത്തോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; തൽസംബന്ധമായി വല്ലതും ചെയ്യണമെന്നു് അവിടുത്തോടു ഞാനപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സഹിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല ഞാനിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചതു്; പ്രത്യുത അവയുടെ പ്രാരംഭകാരണമായ കഥകൾ അവസാനിക്കാൻവേണ്ടിയാണ്. അവകൊണ്ടു പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല.

എന്റെ നല്ല ഈശോ, ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കാനും ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം എളിമപ്പെടാനും എന്റെ അപമാനങ്ങളിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താനും വേണ്ട അനുഗ്രഹം എനിക്കു നൽകണമേ. നമ്മുടെ കന്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂരിശിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുക എന്റെ ചുമതലയാണ്.

ഈ വെക്കേഷൻകാലത്തു് എളിമയും സ്നേഹവും ഞാൻ ശീലിച്ചുതഴങ്ങും. വിചാരത്തിൽ എളിമ അഭ്യസിക്കുവാൻ ഞാൻ യത്നിക്കും; കാരണം, എനിക്കു കുറേക്കൂടെ എളിമ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അഥവാ

കണിശമായി പറയുന്ന പക്ഷം, അഹങ്കാരം തെല്ലു കുറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, നടന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നും അങ്ങനെ സംഭവിക്കയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ എത്രകണ്ടു പുരോഗമിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു എളിമയുടെ ആവശ്യം എന്നിങ്ങനെയോടുകൂടിയതാണ്. എളിമമാത്രമേ എന്റെ സഹനത്തിനു കുറവുവരുത്തുകയുള്ളൂ. എന്നിങ്ങുള്ള സഹനങ്ങൾ ഭയങ്കരമാണെങ്കിലും ഈശോയുടേയും മറിയത്തിന്റേയും യൗസേപ്പിന്റേയും സഹനങ്ങളോടുപമിക്കുമ്പോൾ അത്ര ഭയങ്കരമൊന്നുമല്ല. ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന സ്നേഹവും എന്നിക്കാവശ്യമാണ്; പ്രത്യേകിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ ഞാൻ വ്യാപൃതനായിരിക്കുമ്പോൾ.

വെക്കേഷൻകാലത്തു സാഹിത്യത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിലും ക്ലാസ്സുകളിലു; എന്നാൽ വിശുദ്ധ കർണ്ണാനയിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയവിദ്യാലയം എന്നിങ്ങനെയും. ഗുരു യേശുക്രിസ്തുവാണ്. ഒരുത്തൻ ഭാവനം ചെയ്യാവുന്ന ഗുരുക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ. ആ വിദ്യാലയത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ രണ്ടാണ്; എളിമയും സ്നേഹവും.

ആകയാൽ ഞാൻ ഈശോയുടെ സ്തുതിലേക്കു പോകും. അവിടെനിന്നു എളിമയും സ്നേഹവും ഞാൻ അഭ്യസിക്കും. ആ ദിവ്യപാഠങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടു പഠിക്കുവാൻ ദൈവവും ദൈവമാതാവും എന്നയോഗ്യനാക്കട്ടെ. വിശുദ്ധന്മാരാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള മാതൃകാവിദ്യാർത്ഥികൾ. ദൈവസ്തുതിക്കായി യത്നിക്കുന്നവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം പരത്തുവാൻ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുമായ പരിശുദ്ധാത്മാക്കളാണ് എന്റെ സഹപാഠികൾ.

സ്നേഹത്തിലേക്കുള്ള സുക്ഷിതമായ മാറ്റം എളിമയാകയാൽ സ്നേഹത്തേക്കാൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതാവാം എളിമയാണ്. ആകയാൽ എളിമ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഞാൻ കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കും. ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ എല്ലാദിവസവും എന്റെ തെറ്റുകൾ, വിശിഷ്ട എളിമക്കെതിരായ തെറ്റുകൾ ഞാൻ കുറിച്ചിട്ടും. അങ്ങനെ അടുത്തദിവസം ആ തെറ്റു തിരുത്തുവാൻ കഴിയും.

ഹാ എളിമയും സ്നേഹവും! അതുമതി! ശേഷമെല്ലാം ദൈവേഷ്യം പോലെ. എന്റെ സഹനം തുടരണമെന്നാണ് ഈശോയുടെ ഇഷ്ടമെങ്കിൽ അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ. അവിടുത്തോടുകൂടിയും അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടിയും സഹിക്കുവാൻ അവിടുത്തു തന്നെ എന്നെ യോഗ്യനാക്കട്ടെ.

കഷ്ടതകളിൽ ഞാൻ ശക്തനായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു് എത്രയും നിസ്സാരമായ ഒരു സംഗതി! ഒരു വൈദികനായി ഈശോയ്ക്കു സ്വന്തം

മാകുമ്പോളുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന കഷ്ടതകളുടെ നാനിമാത്രം. ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്യകാമറിയം എന്തെല്ലാ സഹായിക്കട്ടെ. കാവൽമാലാഖ എന്നെ ഉണർപ്പോടെ കാക്കട്ടെ. വി. ജോൺ ബെർണാർഡ് എന്നിക്ക് അകമ്പടിയായിരിക്കട്ടെ. സമാധാനത്തിന്റേയും ശാന്തതയുടേയും ഉത്സാഹത്തിന്റേയും മാതൃകയായിരുന്ന ആ പുണ്യവാൻ എന്നെ അപ്രകാരം സംരക്ഷിക്കട്ടെ.

ഈശോയിൽനിന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സമ്മാനം ഇതാണ്. ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും നന്മയ്ക്കു കർശിന്റെ യോഹന്നാൻ ആശ്രയിച്ച പ്രതിഫലമേ എന്നിങ്ങനെ വേണ്ടൂ: "അങ്ങയെപ്രതി സഹിക്കുകയും നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുക."

കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഓഫീസും ജപമാലയും ചൊല്ലുമ്പോൾ ഞാൻ കൂട്ടതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വി. കുർബാനയിൽ ഈ രോയോട്ടു ഞാൻ യോജിച്ചാണിരിക്കുന്നതെങ്കിലും സൂക്തജപം ചൊല്ലുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്നിങ്ങനെ അത്ര ഉത്സാഹമൊന്നുമില്ല.

നാളെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ കൂട്ടതൽ ശ്രദ്ധിക്കും. കർശിനിയിൽ അനാവശ്യസംഭാഷണത്തിൽ ഞാനേപ്പെടുകയില്ല. ഇന്നു രാവിലെ എന്റെ പ്രത്യേകസ്നേഹിതന്റെ (അഹങ്കാരത്തിന്റെ) സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിങ്ങനെ ഭവപ്പെട്ടു. ഞാൻ ബെർണാർഡിയിൽനിന്നു മങ്ങിപ്പറിയായിരുന്നു. അവിടെ ഞാൻ ആ നല്ല മനുഷ്യനെ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ തണുപ്പോടെയെത്ര എന്നെ സ്വീകരിച്ചത്. പെന്തക്കസ്റ്റാൽ നടന്ന കാര്യവും അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പങ്കും ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. [ബെർണാർഡിയിലെ ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസിയാണ് ആചെയ്തിനോയുടെ ഭവനത്തിൽ വെക്കേഷൻകാലത്തു നടന്ന എന്തോ അനിഷ്ടസംഭവം സെമ്മിനാരിയിൽ അറിയിച്ചത്] ആ മഹാനഭാവനേയും പെന്തക്കസ്റ്റാ കാലത്തു നടന്ന കാര്യങ്ങളേയും കാൽപ്പോഴാണ് ആ പഴയ കൂട്ടുകാരന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിങ്ങനെ ഭവപ്പെട്ടത്.

ഇതൊക്കെ മതി! ഈ സന്ദർഭങ്ങളൊക്കെ കൂട്ടതൽ കൂട്ടതൽ സ്വയം എളിമപ്പെടുന്നതിനു സഹായമാകണം. അടുത്ത പ്രാവശ്യം ഇത്തരം ഏതെങ്കിലും സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ ദൂരഭിമാനത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. "ഇതു നീ അർഹിക്കുന്നതുതന്നെ" എന്നു ഞാൻ പറയും. ഇതു സംഭവിക്കേണ്ടതാണു നിനക്കു്. ആരെങ്കിലും നിന്നോടു വെറുപ്പോടെ പെരുമാറുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു് ഒരു ബഹുമാനമാണു്. നീ ചളിയും പുഴവും അജ്ഞതയും പാപവുമാണു്.

ജലായ് 20-ാംനു ബുധനാഴ്ച സായംകാലം

1. പ്രാർത്ഥനയിൽ കുറേക്കൂടെ ശ്രദ്ധ എനിക്കു ആവശ്യമാണ്.
2. ധ്യാനസമയത്തെ നിദ്രാമയക്കും കുറഞ്ഞേ മതിയാവൂ.
3. സുകൃതജപങ്ങൾ കൂടുതൽ ചെയ്യാം.

ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ ഇന്ന് എനിക്കു പരാജയമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ ചങ്ങാതി(ദൂരഭിമാനവാസന) ഇന്നു നന്നായി പെരുമാറിയിരിക്കുന്നു; വലിയ ക്ലേശമിന്നു് എനിക്കു നല്കിയിട്ടില്ല. ശരി, നാളെ നമുക്കു കാണാം. "കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു് അറിയാമല്ലോ."

ജലായ് 21-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച

ഇന്നു ജപമാലസമയത്തു് എന്റെ മനസ്സു് അലഞ്ഞുനടക്കാൻ ഞാനനുവദിച്ചു. ഇങ്ങനെ പോയാൽ ഞാൻ കന്യകാംബികയെ ഒരിക്കലും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല. പിന്നത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?

വെക്കേഷൻ പ്രമാണിച്ചു വീട്ടിലെത്തിയിട്ടു ദിവസങ്ങൾ പലതു കടന്നുപോയി. ഞാനൊന്നുകൂടി തിക്ഷണതയോടെ പഠിക്കണം. നാളെത്തന്നെ ആരംഭിക്കണം. നാളെ മുതൽ മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തുകൂടി എത്രയും പരിശ്രദ്ധ കർബാനയെ ഞാൻ സന്ദർശിക്കും. വി. അൽമോൺസു് എഴുതിയിട്ടുള്ള വി. കർബാനയുടെ സന്ദർശനങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചപ്പോൾ, ഈശോ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യം അവിടുന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു. മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തു് എന്റെ ദരിദ്രദൈവാലയം ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരിക്കും. ആ തരം സമയത്തു് ഈശോയെ കാണാൻ പോകുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യമാണു കാണുന്നതു്. എനിക്കു കൂടുതൽ സൗകര്യമുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവിടുത്തെ കൂടുതലായി സന്ദർശിച്ചു് അവിടുത്തെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യണം. അവിടുത്തേക്കു് അതു് എന്തൊരാണുണ്ടായിരിക്കും! അവിടുന്ന് എനിക്കു പ്രതിഫലം നല്കും.

ജലായ് 22-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

ജപമാലസമയത്തു് എന്റെ ചിന്തകൾ പതറിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കുക അസാധ്യമായിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും നാളെ നമുക്കു കാണാം.

പഠനസമയത്തു് എനിക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മയക്കം മാറ്റാൻ ഒരു വഴി ഞാൻ കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ വീണ്ടും

സംസാരപ്രിയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തെല്ലു സൂക്ഷംവേണം. ഞാൻ പറയുന്നതൊക്കെ വാസ്തവമാണെങ്കിലും, ഒന്നു തീർച്ചയാണ്: "അധികം സംസാരിച്ചാൽ പാപമുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല."

സച്ചിന്തകൾതന്നെ ചിലപ്പോൾ അത്യുതവും ആനന്ദവും ജനപ്പിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ പലവിചാരങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നു. അതിനാൽ സൂക്തജപങ്ങൾ ചെയ്യണം. കൂടുതൽ സൂക്തജപങ്ങൾ ചെയ്യണം.

ജലായ് 23-ാംനു ശനീയാഴ്ച

കണ്ടോ! ഇന്നിതാ ഞാൻ വീണ്ടും നിപതിച്ചിരിക്കുന്നു. വലിയ പ്രസംഗകനെപ്പോലെ അവിടവിടെ സംസാരംതന്നെ.

ഇങ്ങനെ തെറ്റുവരുമ്പോൾ ഞാൻ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതായാലും സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഞാൻ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ആരെപ്പറ്റിയും മോശമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും സൂക്ഷംവേണം. സ്വാത്മസ്നേഹമാണു കേൾക്കപ്പെടാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്. സമത്സനാണെന്നു് അറിയപ്പെടാനുള്ള ആഗ്രഹംതന്നെ.

എന്റെ സ്നേഹിതാ, നീ നിന്നെത്തന്നെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കയില്ല. പ്രാത്ഥനയിൽ നിനക്കു കൂടുതൽ ഏകാഗ്രത ഉണ്ടായേണേ. സൂക്തജപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ നീ വിശ്വസ്തനാകുമായിരുന്നു. "ഇഴശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ."

ജലായ് 24-ാംനു ഞായറാഴ്ച

പൊതുവായി പറയുന്നപക്ഷം, ഒരുകാലും ഇനിയും ശരിയാകേണ്ടതുണ്ട്: ജപമാല ഭക്തിയോടുകൂടെ ചെയ്യുക. ഇന്നു വി. കുബ്യാനയുടെ സന്ദർശനവും അത്ര നന്നായില്ല.

എനിക്കു ലജ്ജിക്കാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ട്. എന്റെ ഗതി എന്താണ്? ഒരനുഗ്രഹത്തിനും ഞാൻ അർഹനല്ല.

നാളെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും വിശിഷ്യ ധ്യാനം, ഓഫീസ്, ജപമാല, വി. കുബ്യാനയുടെ സന്ദർശനം എന്നീ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം. എല്ലായ്പ്പോഴും എളിമ വേണം; കാരണം എളിമയുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മളെ സഹായിക്കും. കുടുംബാം

ഗങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രം ദ്രോഹിച്ചാലും ഞാൻ അവരോടു നിന്ദാസൂചകമായി യാതൊന്നും പറയുകയില്ല. ഓ ഈശോ, ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ എന്നെ അങ്ങു അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

ജലായ് 25-ാംനു തിങ്കളാഴ്ച

ഈ രാത്രിയും ഞാൻ ഈശോയോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ കരഞ്ഞുപോയി. ഓ ഈശോ, എന്റെ സഹനവും എന്റെ കണ്ണനീരും അങ്ങു സ്വീകരിക്കുക. എന്റെ പാപങ്ങൾ കഴുകിക്കളയുന്നതിനു് ആ കണ്ണനീരു് അങ്ങു് ഉപയോഗിക്കുക. എന്നിക്കും എന്റെ കടുംബത്തിനും എളിമ നൽകുക. മറിയമേ, എന്നെ സഹായിക്കുക.

ജലായ് 26-ാംനു (മാസധ്യാനദിവസം)

കഴിഞ്ഞമാസത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കാണുന്നത് എനിക്കു എളിയും ഏകാഗ്രതയും കുറവാണെന്നാണ്. സെമ്മിനാരിയിൽ ഏകാഗ്രതയുടെ കുറവു്; ഒഴിവുകാലത്തു് എളിയുടെ കുറവു്. ഏകാഗ്രത ഇപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടില്ലെങ്കിലും തെല്ലു ദേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് എളിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഇനി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കും. എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞാൻ എളിമ അഭ്യസിക്കും; വാസ്തവത്തിൽ അതിനു ധാരാളം സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടു്. വി. കുർബാനയിൽ എന്റെ സ്നേഹിതനായ ഈശോയോടു വിചാരത്താലും സ്നേഹത്താലും ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനു് എളിമ വലിയ സഹായമായിരിക്കും. എളിയുടെ കൈകൾ എനിക്കും ഈശോക്കും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥ സ്നേഹമുണ്ടാകും. ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തോടൊപ്പം എളിയും വന്ദചേരും. എളിയുണ്ടായിരുന്നാൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെക്കും. എന്റെ ഉൽക്കണ്ഠകളും വേദനയും അവിടുത്തെക്കു ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. തുടച്ചുയായി ഞാൻ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന വിഷമങ്ങളിൽ എനിക്കു് അവിടുന്നു ക്ഷമതരും. കഴഞ്ഞു മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന എന്റെ കടുംബത്തിൽ സമാധാനം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് അവിടുന്നു് എന്നെ സഹായിക്കും. എന്റെ അയല്പാരെ സ്നേഹിക്കാനും അവരോടു ക്ഷമിക്കാനും അവരുടെ പരാജയങ്ങളോടു് അനുകമ്പ പ്രദർശിപ്പിക്കാനും അവിടുന്നു് എന്നെ പഠിപ്പിക്കും. ഞാൻ നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും പരിത്യജിക്കപ്പെടുകയും ആശ്വാസരഹിതനാവുകയും ചെയ്താൽ ഈശോ എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനും പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടവനും ആശ്വാസരഹിതനായിരുന്നവനുമുള്ള വസ്തുത ഞാൻ ചിന്തിക്കും. എന്നിട്ടും ഈശോ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ടോ? ആകയാൽ എന്റെ കണ്ണനീരു്

കൊണ്ട് അവയ്ക്കു യോഗ്യതയും മൂല്യവും വർദ്ധിക്കും. ഞാൻ അധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. എനിക്കുവേണ്ടി കുരിശിൽ മരിക്കാനും സക്രാരീയിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനും ഇടയായ ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടി തെല്ലു സഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു് എനിക്കു ബഹുമാനമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

അങ്ങനെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കല്പനയും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുവാനിടയാകും. എത്ര സ്നേഹസമന്വൃതമായ സേവനം! തന്നിരിക്കുന്നു എനിക്കു് എളിമപ്പെടാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? എത്ര കൊണ്ടാണ് എനിക്കു മൗനം പാലിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു്?

എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെക്കൊണ്ടു് അങ്ങയെ സ്നേഹിപ്പിക്കുക; എന്നാൽ ഞാൻ എളിമയുള്ളവനാകും. എന്നെക്കൊണ്ടു് അങ്ങയെ കൂടുതൽ സ്നേഹിപ്പിക്കുക; എന്നാൽ ഞാൻ കൂടുതൽ എളിമയുള്ളവനാകും.

ജൂലായി 26—ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച

ഇന്നു സംഭവിച്ചതുപോലെ ഉച്ചയാകുന്നതിനുമുമ്പു മയങ്ങിപ്പോകാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ദൈവമാതാവിന്റെ സ്തുതിക്കായി ഇന്നരേതക്കാൾ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത്തോടെ നാളെ ഞാൻ ജപചാല ചെയ്യും. എത്രകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ജയിക്കുന്നില്ല? എന്നെ ഒന്നുമെരുക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിലെടുത്ത പ്രതിജ്ഞകൾ നിറവേറാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അവ ഞാൻ ചെത്തിമിനുക്കും. ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. അപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ അഭിപ്രായമൊന്നും പറയാൻ പോകുന്നില്ല. ഇന്നു് അങ്ങനെ സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈശോയോടുള്ള ഐക്യമാണു കാര്യം; പിന്നെ സുകൃതജപങ്ങളും.

എന്റെ ദൈവമേ, ഞാൻ എന്തൊരു പാപിയാണെന്നുനോക്കൂ! എങ്കിലും എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ. ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

ജൂലായി 27 -ാംനു ബുധനാഴ്ച

എനിക്കു യാതൊരാവശ്യവുമില്ലാത്ത സംഗതികൾ സംഭാഷണത്തിൽ പൊങ്ങിവരുമ്പോൾ എന്റെ വികാരിയച്ചനോടു മിണ്ടാതി

രിക്കണമെന്നകാര്യം എന്റെ തലയിൽ ഒരിക്കലും കയറുകയില്ലെന്നോ. [1895 മുതൽ 1907 വരെ സോത്തോ ഇൽമോന്തെയിലെ വികാരിയായിരുന്ന ഇഗ്നാസിയോ വാൽസെക്കിയെയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.] തെറ്റു പറയുന്നില്ലായിരിക്കാം; എന്നാൽ എന്റെ വിചാരം ഞാൻ ശ്ലേമോനെപ്പോലെ വിധിപ്രസ്താവിക്കുന്നുവെന്നാണ്. വളരെ സൂക്ഷിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നതെങ്കിലും സംഭാഷണം അവസാനിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു തോന്നാറുണ്ടു ഞാൻ അധികം സംസാരിച്ചുവെന്ന്. അഹങ്കാരമുണ്ടെന്നു സാരം.

കുശിനിയിൽ അലസമായി സംസാരിച്ചു ഞാൻ വളരെയേറെ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എനിക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മഹാജിജ്ഞാസയാണെന്നിരിക്കളളതു്. ഇന്നു ചെയ്തതുപോലെ ധ്യാനസമയത്തു ഞാൻ മയങ്ങി തലയാട്ടുകയില്ല. ഇന്നു സൂക്തജപങ്ങൾ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്തിയുള്ളൂ. ജപമാലയെപ്പറ്റി ഇന്നലെ ഞാനെഴുതിയതു് ഇന്നും വാസ്തവമാണ്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെപ്പോലെ ഞാനതു ചെയ്തിയിട്ടില്ല.

ദൈവമേ; എന്റെ പാപങ്ങളെത്ര! ഞാൻ എളിമപ്പെടണം. ഹാ എന്റെ സാമത്വ്യം എന്തുമാത്രമുണ്ടു്! എന്റെ ഈശോ, എന്റെ മേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

ജൂലായി 28-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച

എന്റെ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ചു കന്യകാമറിയത്തിൻറെ ഒപ്പീസു ചെയ്യുമ്പോൾ എനിക്കു കൂടുതൽ ഏകാഗ്രതവേണം. ഒരിക്കലും തൊപ്പി കൂടാതെ വില്ലേജിൽനിന്നു ഞാൻ കടന്നുപോകരുതു്. ഇന്നു ചെയ്തതുപോലെ കാർവിക്കോയിലേക്കുപോലും തൊപ്പിവസ്ത്രാതെ ഞാൻ പോകയില്ല.

ദിവസത്തെ മുഴുവനും പവിത്രീകരിക്കുന്നതാണ് ഈശോയോടുള്ള ഐക്യം. പ്രസ്തുത ഐക്യം പൊതുവെ പായുന്നപക്ഷം എനിക്കു കുറവാണ്. ഈ സ്ഥിതി ഭേദപ്പെടാൻ ഞാൻ കൂടുതൽ സൂക്തജപങ്ങൾ ചെയ്യും.

ജൂലായി 29-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

കഷ്ടം! കർത്താവിനോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹം സദാ തണുത്തുകൊ

ണ്ടിരിക്കുന്നു. വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർഭവും തഥൈവ. ഞാൻ ജപമാലയ്ക്കുമുമ്പ് അരമണിക്കൂർ അങ്ങനെ ഉന്തിത്തള്ളിനിന്നുവെന്നുമാത്രം! പകല് ഇശോയെപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നുമില്ല. ഓഫീസുസമയത്തും ഞാൻ മോശമായി ചെറുമാറുന്നു. മുമ്പോട്ടുനീങ്ങാതെ പിറകടിക്കുന്നത് എത്ര ലജ്ജാവഹം!

നല്ല ഇശോ, അങ്ങയുടെ ഉജ്ജ്വലസ്നേഹം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങു എരിയിക്കണമേ.

ജലായി 30-ാം-നു ശനിയാഴ്ച

എന്റെ അയോഗ്യതയോത്തു ഞാൻ സധം എളിമപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഇതെങ്കിലും എനിക്കു നിവൃത്തിയാകാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഭക്തിജ്വാലകനായ ഒരു മാലാഖയെപ്പോലെയാണു വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്; എന്നാൽ എന്റെ അഹങ്കാരത്താൽ ഞാൻ ഒരു കൊച്ചു ലുസിഫറായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ഇന്നു ഞാൻ നടത്തിയ വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർഭം മോശമായിപ്പോയി. സന്ദർഭം മോശമായാൽ ഒന്നും ശരിയാകയില്ല. ജപമാല ചൊല്ലുമ്പോൾ എന്റെ തല കാർമ്മേഘങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ്. ഓഫീസിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നത് ഉത്തമം. ഈ സമയമെല്ലാം ഇശോ എന്നെ കണ്ണോടിയിൽനിന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ലൗകികതികക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ ഞാൻ ഓഴിപ്പോകുന്നു. ഞാൻ എത്രകണ്ടു ഹൃദയവിഹീനൻ! അതേ എത്രകണ്ടു ഹൃദയവിഹീനൻ!!

അടുത്തടുത്തു സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലി ഇശോയോടു ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഒരായിരം പ്രാവശ്യം ഇതു പ്രതിജ്ഞചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരിക്കലും ഞാനതു നന്നായിട്ടു ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും അതു സാധിക്കണം. ദൈവസഹായത്താൽ ഞാനതു ചെയ്യും. “കർത്താവേ, അങ്ങു മനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ശുദ്ധനാക്കപ്പെടും.”

ജലായി 31-ാം-നു ഞായറാഴ്ച

ഞാൻ പഴയസ്ഥാനത്തുതന്നെ; അല്ല തെല്ലുപിറകായിരിക്കുന്നു. ഇന്നു പ്രത്യേകാത്മശോധന നടത്താൻ വെറും ഒരു പരിശ്രമം ചെയ്തതേയുള്ളു; മദ്ധ്യാഹ്നത്തു ത്രികാലജപവും മൂന്നു “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാ

വേ എന്നജപവും ഞാൻ വിട്ടുകളഞ്ഞു. ഇതൊക്കെ അവസാനിപ്പിക്കണം: കത്താവൂ എന്നോടു ക്ഷമിക്കുമല്ലോ.

ഇന്നു ജൂലായിമാസം അവസാനിച്ചു, വേദാന്തമാസം ആരംഭിക്കും.

ഞാനും മാസാവസാനത്തിലേക്കു എത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ സുക്ഷിക്കാവുകൾക്കു ഞാൻ മാപ്പുചോദിക്കുന്നു. നാളെ ഞാനൊരു പുതിയ ജീവിതം ആരംഭിക്കും.

നാളെ വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ സ്തുതിക്കുള്ള പോർഷിയും കൂളാ ദണ്ഡവിമോചനദിനമാണ്. ആകയാൽ ഞാൻ പുണ്യമായി എന്നെത്തന്നെ പവിത്രീകരിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. സ്രാപ്പേമാലാഖയ്ക്കു സഹജനായ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ നൈർലഭ്യവും സ്നേഹവും അഗാധഎളിമയും എനിക്കു നല്കണമെന്നു ഞാൻ ഈ ശോയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഓ ഈശോ, എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ.

ഓഗസ്റ്റ് 1-ാംനു തിങ്കളാഴ്ച

ജപമാല ചൊല്ലുമ്പോൾ എനിക്കു കൂടുതൽ ഏകാഗ്രതയും ശ്രദ്ധയും വേണം; സൂക്തജപങ്ങൾ കൂടുതൽ ചൊല്ലണം. ചില സംഗീതങ്ങൾ വളരെ നല്ലതാണെങ്കിലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ വിവൽകരമായേക്കും. ദൈവമേ, അവ മനസ്സിനു വ്യഗ്രത വരുത്തുന്നു.

ഓഗസ്റ്റ് 2-ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച

ഇന്നു ഞാൻ ഈശോയെ ശരിയായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഞാൻ അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നു അകന്നാണു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ അവിടുത്തെ ഒരു പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചു; എന്നാൽ അവിടുത്തെ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചില്ലെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ വാസ്തവം. എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുക. ഞാൻ എന്റെ ശൂന്യത കാണട്ടെ. ബുദ്ധികൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും അങ്ങയോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിനു് അങ്ങു് എനിക്കു് ഇടവരുത്തണമേ. ഈ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളെപ്പോലെ ഞാൻ വ്യാപരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ സ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരിക്കും. ദൈവമേ, ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

അങ്ങയെ സദാകാലം സ്നേഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഓ- ഈശോ, സ്നേഹവും ക്ഷമയും തരിക!

ഓഗസ്റ്റ് 3-ാംനു ബുധനാഴ്ച

ശ്രീ. കത്താവിനോടുള്ള കളിനിറുത്തേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈശോ പകലെനെ വിളിക്കുന്നു; എല്ലാ സായംകാലവും അവിടുന്ന് എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാനാകട്ടെ അവിടുത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ ഞാൻ എന്നോടു വളരെ ദൂരവായി പെരുമാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ഇനി കുറച്ചു കർക്കശമാകണം.

ഇതു എങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നു? എല്ലാസായംകാലവും ഞാൻ കാരണത്തിനായി ഈശോയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാദിവസവും വീണ്ടും ഞാൻ പാപത്തിൽ വീഴുന്നു. ഇങ്ങനെയാണോ ഒരു സൈമ്മിനാരിവിദ്യാർത്ഥി പെരുമാറേണ്ടതു്? ഇന്നുതന്നെ ഈ പരാജയങ്ങൾക്കു പുറമേ, പലവിചാരങ്ങളും വ്യത്ഥചിന്തകളും എന്റെ കർക്കശമായി നിലകൊള്ളുന്നു. എന്റെ ജ്ഞാനവായന ഇന്നു ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അലസനായിരുന്നു; എന്നാൽ ഭക്തകൃത്യങ്ങൾക്കു ഒന്നാംസ്ഥാനം നല്കേണ്ടതല്ലേ?

അടുത്തടുത്തുണ്ടാകുന്ന സാധാരണ പരാജയങ്ങൾ: ഇല്ലാതാകാനായിരിക്കണം എന്റെ പ്രഥമശ്രമം; പിന്നീടു മറ്റു പരാജയങ്ങളെ ഓരോന്നോരോന്നായി അഭിമുഖീകരിക്കാം. ഇതാണെന്റെ നിശ്ചയം.

എന്റെ കാവൽമാലാഖേ, വി. ജോൺ ബെക്മൻസ്, ഞാനിപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളായിരിക്കണമെ.

നാളെ ഞാൻ വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർശനവും ജപമാലയും വേണ്ടപോലെ നടത്തും. എന്നാൽ എല്ലാം ഭംഗിയായിട്ടുപോകും. അല്ല, ഈയിടയ്ക്കു ചെയ്തിരുന്നതുപോലെയാണു നാളത്തെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ, വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചവരെ ഞാനാണു. ഭക്ഷിക്കുകയില്ല; രണ്ടു മണിക്കൂർ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഏതുവിധമെങ്കിലും വിജയം കരസ്ഥമാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

ഓ ഈശോ, അങ്ങു എന്നെ ഒന്നുകടാക്ഷിക്കണമേ.

ഓഗസ്റ്റ് 4-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച

സ്വപ്നം ഭേദമായിട്ടു ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു; എന്നാൽ എല്ലാം വേണ്ടപോലെ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായി വി. കബ്ബാനയുടെ സന്ദർശനം! അതു ഞാൻ ഏറ്റവും സ്നേഹപൂർവ്വം ചെയ്ത ഒരു സന്ദർശനമാണെന്നു പറയുകവയ്യാ. ജപമാലയുടെ സമയത്തു എന്റെ വിചാരങ്ങൾ പതറിപ്പോയി. എങ്കിലും ഇന്നു ഞാൻ തൃപ്തിയടയുന്നു; ശേഷം നാളേക്കു ഇരിക്കട്ടെ.

ഏതായാലും പരാജയത്തിനുള്ള ശിക്ഷ ഞാൻ പിൻവലിക്കുന്നില്ല. ജപമാലയ്ക്കും വി. കബ്ബാനയുടെ സന്ദർശനത്തിനും പുറമേ, കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഒപ്പീസും ഞാൻ ചൊല്ലും. ചില ആളുകളേയും പ്രവൃത്തികളേയും നീതീകരിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ വികാരിയച്ചനോടു കറേയേറെ തക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാമ്പുത്തിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും. പ്രസ്തുത ആളുകളും പ്രവൃത്തികളും കറേയൊക്കെ കുറയ്ക്കാതെ; ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ല എന്നും എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംസാരിക്കുന്നത് മോശമാണെന്നു എല്ലാവർക്കുമറിയാം; അല്ല, ഞാൻ ഗൗരവമായിട്ടു പറയുകയാണെങ്കിൽത്തന്നെ എല്ലാവരും അതു ഫലിതമായി മാറുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയെന്നോടുപോകുന്നതുതെറ്റാണ്. എത്രയുംനിസ്സാരകാര്യങ്ങൾ കൂടി വലിയ കഥയായിത്തീരുന്നു. ഏതായാലും ഇതുമതി! എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. നമുക്കു എളിമവേണം; ആരേയും നാം ദ്രോഹിക്കുകയുമരുതു്.

ഓഗസ്റ്റ് 5 -ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

ഇന്നു ഞാൻ എന്റെ പ്രധാന ചുമതലകളിലൊന്നു അവസാനിച്ചു: “എന്റെ കൊച്ചുനന്മൻ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതു കേൾക്കുക എന്നതു്.”

മറിയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായുള്ള ഒന്നാവേനയിൽ ഞാൻ വാശാനം ചെയ്യുന്നു: “ഇനി ഇതു് ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയില്ല.” ഇക്കാമ്പുത്തിലും ഞാൻ സൂക്ഷംവയ്ക്കും.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ദീപ്തമായുറങ്ങുന്ന ഒരു സ്വഭാവം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ മൂക്കാൽമണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ എഴുന്നേൽക്കത്തക്കവിധം അലാറംകോക്കു ശരിപ്പെടുത്തിവയ്ക്കും. അത്രയും ഉറങ്ങിയാൽമതി.

നാളെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിനുള്ളിന്റെ നൊവേന തുടങ്ങും. എല്ലാ കായ്ത്തിലും കൂട്ടതൽ തീക്ഷ്ണത ആവശ്യമാണ്. സുകൃതജപങ്ങൾവഴി ഈശോയോടും മറിയത്തോടും ഐക്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, സുകൃതജപങ്ങൾ എനിക്കു വളരെ ആവശ്യമാണ്.

ഈശോ മറിയമേ, എന്റെ സ്നേഹം മുഴുവനും സദാ അങ്ങേക്കു മാത്രമായിരിക്കട്ടെ.

ഓഗസ്റ്റ് 8 -ാംനു തീങ്കളാഴ്ച

കഠിനമായ പല്ലുവേദന നിമിത്തം കഴിഞ്ഞരാത്രിയും അതിന്റെ തലേ രാത്രിയും എനിക്കു ഒന്നും എഴുതാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈശോയെ പ്രതി സഹിക്കാൻ ഇതൊരവസരം നല്കിയെങ്കിലും; ഇതു എന്റെ ചിന്തകളൊക്കെ അതിലേക്കു തിരിഞ്ഞുപോയി.

ജപമാല വി. കുർബ്ബാനയുടെസന്ദർശനം എന്നീ രണ്ടു പ്രധാന ഭക്തകൃത്യങ്ങൾ ഞാൻ ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, നാളെ മനസ്സുമാധാനമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ, നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ നിറവേറും.

സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിനുള്ളിനുള്ള നൊവേന ഞാൻ വളരെമോശമായിട്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തതുപോലെയാണിരിപ്പു്.

ആകയാൽ കൂട്ടതൽ ഭക്തി ആവശ്യമാണ്; വലിയ അസാധാരണ നേട്ടങ്ങളല്ല ആവശ്യം; അനദിന കൃത്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായിരിക്കണം. ഇന്നു കർമ്മിനാത്തിക്കു് എഴുതിയ കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ വിചാരത്താൽ ഈശോയോടും മറിയത്തോടുമുള്ള ഐക്യത്തിൽ ഞാൻ കഴിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓ മറിയമേ! [1902-ൽ പട്ടം കിട്ടിയ ഒരു വൈദ്യകനാണ് കർമ്മിനാത്തി. സ്റ്റേസാനോയിലെ റെക്ടറായിരിക്കെ 1941-ൽ അദ്ദേഹംമരിച്ചു.]

ഓഗസ്റ്റ് 9-ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച

ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് ഒരു കാര്യം ഞാനോർക്കണം: "ഒരു നേർച്ച നേരുന്നതിനുമുമ്പു നീ ഒരുങ്ങുക" (പ്രഭാ.18, 23)

പഠനത്തിൽനിന്നോ മറ്റു ജോലികളിൽനിന്നോ വിഷമംകൂടാതെ വിശുദ്ധനാരോപ്പോലെ പ്രാർത്ഥനയിലേക്കു കടന്നുപോകാനും എനിക്കുള്ളതുപോലെ പലവിധാരംകൂടാതെ കഴിക്കാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞരാത്രി എഴുതിയതുതന്നെ ഇന്നും ആവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിരന്തരമായിരിക്കുന്നു, മുന്നോട്ടു പോകാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല.

ഈശോ മറിയമേ, എനിക്കു കുറേക്കൂടെ തീക്ഷ്ണത നല്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ശുഷ്കിച്ചുപോകും.

ഓഗസ്റ്റ് 12-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

ഒരരാത്രിഎനിക്കു വിളക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല; കഴിഞ്ഞരാത്രിമഷിയുണ്ടായിരുന്നില്ല; തന്നിമിത്തം രണ്ടുരാത്രി ഞാനൊന്നും എഴുതിയില്ല.

കഴിഞ്ഞ കുറേ ദിവസങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ അന്തരപിക്കേണ്ട ഭയങ്കര കുറങ്ങലൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പുണ്യം ഒന്നും കാണാനില്ല. മുന്നോട്ടു കയറാതെ ഒരേസ്ഥലത്തുതന്നെ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വേണ്ടപോലെ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിരീക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകാത്മശോധന ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ ഓരോ ദിവസത്തെ പ്രവൃത്തികളും അടുത്തദിവസത്തെ പ്രവൃത്തികളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കാത്തതും അതിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്. സംക്ഷിപ്തമായി പറയുന്നപക്ഷം ഞാൻ പ്രത്യേകാത്മശോധന സൂക്ഷ്മതോടെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചില ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ തീരെ ശരിയാകുന്നില്ല. ഒന്നുകൂടി കൃത്യമായി പറയുന്നപക്ഷം ചില കാര്യങ്ങൾ തീരെ മോശമാകുന്നു. ജപമാലയും ഏറെക്കുറെ വികണ്ഠനയുടെ സന്ദർഭവും അങ്ങനെയെന്ന, സൂക്തജപങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യവും വളരെ കഷ്ടതയെന്ന. എങ്കിലും ശുദ്ധനിയോഗത്തിന് എനിക്കു കുറവില്ല. ഇതിനു ഞാൻ ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയുന്നു. ഒരു മഹാനഗ്രഹംതന്നെയാണിത്. ശുദ്ധനിയോഗമുണ്ടായിരുന്നവർതന്നെ പലരും പക്ഷേ ഇന്നു കത്തിലായിരിക്കും. ഞാൻ ഒരു സൂക്തീയം പരിശുദ്ധനുമായിരിക്കുക എനിക്കു എത്രയും ആവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! ഇനി ഇതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. നാളെ ഞാൻ കമ്പസാരിക്കും; നാളെ മുതൽ എന്റെ സ്നേഹം എത്രയുമധികമർഹിക്കുന്നു. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ സ്മൃതിക്കായി കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടെ

ഞാൻ ജീവിക്കും. അന്യരിലുള്ള തെറ്റുകൾ രാഹസ്യമായിപ്പോലും ഞാൻ ആരോടും പറയുകയില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ മാത്രമേ അവ കാണുന്നുണ്ടാകൂ യുള്ള.

ഓഗസ്റ്റ് 13-ാംനു ശനിയാഴ്ച

ഇന്ന് എല്ലാകാര്യങ്ങളും മറ്റു ദിവസങ്ങളിലെന്നതിനേക്കാൾ ഭേദമായി നടന്നിട്ടുണ്ട്. സൂക്രതജപങ്ങൾചൊല്ലി ഈശോയോടും മറിയത്തോടും ഐക്യം പാലിക്കാൻ ഞാൻ വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ജപമാലയും ഒപ്പീസും തീരെ അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ചില ആളുകൾക്കു വെറുപ്പു വരുത്തുന്ന ചില വിഷയങ്ങളുണ്ട്; അവ സ്റ്റർഗിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. അവ സ്റ്റർഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വെറുതെ അന്യരെ ചെറുപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ പുണ്യസമ്പാദനത്തിന് ആ വിഷയങ്ങൾ പ്രയോജനകീഭവിക്കയില്ല. എന്റെ അമ്മയായ മറിയമേ, അങ്ങ് എന്നെ സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാനെന്തൊരു സെമ്മിനാരിവിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കും! എന്തൊരു പുരോഹിതനായിരിക്കും!

ഓഗസ്റ്റ് 15-ാംനു തിങ്കളാഴ്ച

ഇന്ന് ധ്യാനം, ജ്ഞാനവായന, പ്രത്യേകാത്മശോധന മുതലായവയെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു! വേറെ മാർഗ്ഗമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല; കാരണം ഞാൻ സ്വഗ്യാരോപണത്തിനുള്ളാഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയാണുണ്ടായത്. എന്റെ ദരിദ്രഗ്രാമത്തിൽ കൊല്ലത്തോടും ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷപ്പൂർവ്വം കൊണ്ടാടുന്നു. ദൈവമാതാവു എന്നോടു ക്ഷമിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ഓഗസ്റ്റ് 16 -ാംനു ചൊവ്വാഴ്ചവൈകുന്നേരം

ഇന്ന് എന്റെ കുററത്താൽത്തന്നെ ഞാൻ തെറ്റു ചെയ്തു; അല്ല, തെറ്റിന്റെ വക്കിലെത്തി. കഴിഞ്ഞ പന്തക്കസ്സാക്കാലത്തു് എന്റെമേൽ ആരോപിച്ച കുററംതന്നെ. സെമ്മിനാരിവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആ പശ്യമില്ലാത്ത വിഷയത്തേപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാനുള്ള വാഞ്ഛ

വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ വളരെ സൂക്ഷിച്ചാണു സംസാരിച്ചതു്. നിഷ്പപടത, തലവന്മാരോടുള്ള അനുസരണ, ഭക്തി, ഒരു പുരോഹിതൻ

പുണ്യജീവിതത്തോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മമത എന്നിവയെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞാൻ സംസാരിച്ചുള്ളൂ. ഞാൻ വികാരിയച്ചനോടാണു സംസാരിച്ചത്; അതും അദ്ദേഹം വിഷയം സമാരംഭിച്ചപ്പോൾ. മൗനം പാലിക്കണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ നിശ്ചയം. എന്നാൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വിധിച്ചാൽ ശരിയാകയില്ലല്ലോ! ഇവ മേലധികാരികളുടെ ആഗ്രഹത്തിനെതിരാണ്; അതുമതി. ആകയാൽ ആവുന്നിടത്തോളം ഈ പ്രശ്നത്തിൽനിന്നു ഞാൻ അകന്നിരിക്കണം. പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവസ്തുതിക്കായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽമതി.

ഇടപക വികാരി തരുന്ന വിരമം സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിരുന്നാലിന്നു സമ്മേളിക്കുന്ന വൈദികരുമാണ് എന്നെ ആവേശംകൊള്ളിച്ചത്. എന്നാൽ ശരിയായ കാരണം എന്റെ അഹങ്കാരമാണ്; അതു നീങ്ങണം.

ഈ സംഭവങ്ങൾ എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കു ശല്യം വരുത്തുന്നുവെന്നതാണ് എത്ര വലിയ കഷ്ടം. ഇന്നു ജ്ഞാനവായനപോലെ പലതും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു. ധ്യാനം, വി. ക്ഷാന്തയുടെ സന്ദർശനം, ജപമാല എന്നിങ്ങനെ പലതും വളരെ മോശമായി കഴിച്ചു.

ഓ ഈശോ, എന്നു ഞാൻ അങ്ങേക്കു സംപ്രീതനാകും?

ഓഗസ്റ്റ് 17-ാംനു ബുധനാഴ്ച

പ്രശാന്തമായി ഞാൻ ഒരു ദിവസം ഇന്നു കഴിച്ചു. ദൈവത്തിനു സ്തുതി. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനു മുമ്പു ചെട്ടെനങ്ങളായ ഒരു പല്ലുവേദന ഈ ദിവസം കൂടുതൽ നന്നായിട്ടു ചെലവാക്കാൻ കാരണമായി. എന്നാലും തീരെ കുറവിലല്ലെന്നു പറയുവാൻ വഹിയാ. ധ്യാനത്തിൽ ഞാൻ മയങ്ങിപ്പോയി; സന്ധ്യാനമസ്കാരം ഗൃതിയിൽ അശ്രദ്ധമായി ചൊല്ലി. സുകൃതജപങ്ങൾ ദീർഘമായി ഇടവിട്ടു വളരെക്കുറച്ചു ചൊല്ലുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

ഇന്നുരാത്രി ഒരിടവകക്കാരന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മവന്നു. മരണനേരത്തു് എനിക്കു് എന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി സംതൃപ്തിതോന്നുമോ? അതൃപ്തിതോന്നുമോ? ഞാൻ ഇന്നത്തെപ്പോലെയാണെങ്കിൽ എനിക്കു് ആശ്വാസത്തിനു മാറ്റമൊന്നുമില്ല. "നീതിമാന്മാരുടെ മരണം എനിക്കു സംലബ്ധമാകട്ടെ." (സംഖ്യാ 23, 10). എന്നാൽ ആദ്യം നീതിമാന്മാരുടെ ജീവിതം ഞാൻ നയിക്കട്ടെ:

ഓഗസ്റ്റ് 18 -ാംനു വ്യാഴാഴ്ച

തിരുവർജ്ജിക്കാൻ മാത്രമല്ല നന്മ ചെയ്യാനുള്ള പുമതലകൂടെ എനിക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ കാർഷ്യാനയുടെ സന്ദർശനവേളയിലും ജപമാലയിലും എന്റെ ചിന്തകൾ പതറിപ്പോകാൻ ഞാനനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇന്നു തിരുകൂടാതെ ജീവിച്ചു എന്നു ഞാൻ പറയുകയില്ല. വി. കുർബ്ബാനയുടെ സന്ദർശനം ഞാൻ ദിവസത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു മാറിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈശോയോടു നീ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. അവിടുത്തെ നീ ഒടുവിലാക്കരുതു്.

ഓഗസ്റ്റ് 19-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

ഇന്നു രാവിലെ കുശിനിയിൽവെച്ചു ഞാൻ സംസാരിച്ചതുപോലെയുള്ള അലസസംസാരം ദിവസവട്ടത്തിൽ കുറഞ്ഞെ മതിയാവൂ. ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലും പഠനസമയത്തും സർവ്വോപരി ജപമാലയിലും കന്യാമറിയത്തിന്റെ ഹൈന്ദവ ചെല്ലമ്പോഴും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്. സാധുമാതാവു്! ഇതിലൂടെ എനിക്കു അവിടുത്തെ സംരക്ഷിപ്പുണ്ടെന്നുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ. നാളെ ശനിയാഴ്ച അവിടുത്തെ ദിനമാണല്ലോ. ഈ ദിനംതന്നെയായിരിക്കട്ടെ അവിടുത്തേക്കുള്ള കാഴ്ച.

ദൈവമേ, എത്ര ലജ്ജാവഹം! എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള കൃപാ വരമൊക്കെയും കൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു പുണ്യവാനാകേണ്ടതാണ്; പകരം ഞാൻ ഒരു മഹാപാപി.

ഓഗസ്റ്റ് 20-ാംതീയതി ശനിയാഴ്ച

മോശമായി ചെലവഴിച്ച വേറൊരു ദിവസം; മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനു മുമ്പുള്ള സമയം മുഴുവനും ഞാൻ വികാരിയച്ചന്റേയും ഡോക്ടർക്കേയും കൂടെ കഴിച്ചു. തന്നിമിത്തം കാര്യമായി യാതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്തില്ല. രണ്ടു കാര്യം ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

- 1) വിശുദ്ധ കൂദാശകൾ, പ്രതേകിച്ചു വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയും തീക്ഷ്ണതയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
- 2) കഴിയുന്നിടത്തോളം ഞാൻ അന്യരിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറി മറവിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടണം. എനിക്കു് ആവശ്യമില്ലാത്ത ചില വിഷ

യങ്ങളെപ്പറ്റി പാടുള്ളിടത്തോളം ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രാസംഗികമായി
പ്പോലും സംസാരിക്കുകയില്ല. കണ്ടവരുടെ മുമ്പിലൊക്കെ ഓരോ സാ
ഹചര്യങ്ങളിൽ അവരെങ്ങനെയൊന്നു പെരുമാറേണ്ടതെന്നതിനെപ്പ
റ്റി ഉപദേശശകലങ്ങൾ ഞാൻ വലിച്ചെറിയുകയില്ല.

ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ ചെറിയ തൃഗം ഞാൻ ചെയ്യമാ
റാകട്ടെ. ഓ. ഇശോ, എന്റെ മന്ദതയ്ക്ക് ഒരുകൃതിവരുത്തുക.

ഓഗസ്റ്റ് 21—ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച

കത്താവേ, കത്താവേ, മഹാപാപിയായ എന്നോടു കൃപയുണ്ടാ
കണമേ. എന്നിക്ക കൂടുതലായി എന്താണു പറയാവുന്നതു്? ഞാൻ
എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ നിറവേറിയിട്ടില്ല. എന്റെ ദൈവമേ, ഇ
ത്രവളരെ പാപങ്ങൾ! ഈശോയിൽനിന്നു് ഇത്രയധികം സ്നേഹവും!
എത്രമാത്രം വാഗ്ദാനങ്ങളാണു് ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്!

വി. അലക്സാണ്ടർ, നാളെ അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു
തീർത്ഥാടനത്തിനു വരികയാണു്. ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ചുമതല
കൾക്കു ഭംഗം വരുത്താതിരിക്കാൻ അങ്ങു് എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ.
(1898 ആഗസ്റ്റ് 14 മുതൽ 28 വരെ തീയതികളിൽ വി. അലക്സാ
ണ്ടറിന്റെ 16-ാം രക്തസാക്ഷിത്വശതകാഘോഷം കൊളോണിൽ വ
ച്ചു കൊണ്ടാടുകയുണ്ടായി. അവിടെ കർദ്ദിനാൾ സാരേന്താ, കർദ്ദി
നാൾ അലിയാർഡി മുതലായവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. പ്രസ്തു
താഘോഷം ഇവിടെ സൂചിതം.)

ഓഗസ്റ്റ് 23—ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച

ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ വന്നിട്ടുള്ള എന്റെ വീഴ്ചകളെപ്പറ്റി
ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നു. “എന്റെ ദൈവമേ, എ
ന്റെ മേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ” എന്നു മാത്രമേ അങ്ങയുടെ സന്നി
ധിയിൽ എന്നിക്ക പറയാവാൻ കഴിയൂ.

ഓഗസ്റ്റ് 24—ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച

ഇന്നലത്തോളം മോശമല്ല ഇന്നത്തെ ചെയ്തികൾ; എന്നാലും
മോശംതന്നെ, പ്രത്യേകിച്ചു പ്രാർത്ഥനകൾ. വി. അലക്സാണ്ടറിന്റെ
ആഘോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനങ്ങനെ വിചാരിച്ചിരുന്നുപോയി. എന്റെ

ഉൽസാഹം ചിലപ്പോൾ അവിവേകമായിപ്പോകുന്നു; അതു നിയന്ത്രി
ക്കേണ്ടതാണ്.

മാഗസ്ട്രാറ്റ് 31-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച (ധ്യാനം)

വി. അലക്സാണ്ടറിന്റെ തിരുനാളിനുള്ള ഒരുക്കവും നൊ
വേനയും ആഘോഷങ്ങളും നിമിത്തം എന്റെ എല്ലാ ഭക്താഭ്യാസങ്ങ
ളും അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. വാസ്തവം പറയുകയാ
ണെങ്കിൽ അവ എന്നെ തട്ടി മറിച്ചിരിക്കുന്നു. ആഘോഷങ്ങൾ കഴി
ഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നിരിക്കുകൊണ്ട് എനിക്കു തെല്ലു വിശ്രമിച്ചു ധ്യാനം ക
ഴിക്കാം. ഞാനെത്ര മോശമായിട്ടാണ് ഈ മാസം ചെലവഴിച്ചതെ
ന്നു വിചാരിച്ചു എന്റെ സമയം ഇനി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഞാനെ
ഴുതിയിട്ടുള്ള ചെറിയ കുറിപ്പുകൾ അതു വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

ദൈവശുശ്രൂഷയിലുള്ള എന്റെ അസ്ഥിരതയാണ് എന്നെ
കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്നത്. വി. ആഗസ്റ്റിനോസിനോടൊപ്പം, “ഞാൻ
എഴുന്നേല്ക്കും” എന്നു ഞാൻ ഒരായിരം പ്രാവശ്യം പറയുന്നുണ്ട്. എ
ന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും വീഴുന്നു. ആഗസ്റ്റിനോസ് എഴുന്നേറാതിൽപ്പി
ന്നെ വീണിട്ടില്ല.

ഈയിടത്തു് എന്റെ അശ്രദ്ധയും മറ്റു കാരണങ്ങളും നിമിത്തം
കമ്പസാരിച്ചിട്ടു കുറെയേറെ ദിവസങ്ങളായി. മഹാ കഷ്ടതന്നു. വി.
ചാൾസ് ബൊറോമ്യു ദിവസത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കമ്പസാരിച്ചുകാ
യും ഓക്കുമ്പോഴാണ് കൂടുതൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നത്.

മതി. ഞാൻ എത്ര നീചനാണെന്നു വാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞറി
യിക്കുക ദുർവ്വഹംതന്നെ. എന്റെ അഹങ്കാരം എന്റെ ബുദ്ധിയെ മ
ന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ കർത്താവു് എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും
ആശ്ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കും. മറ്റു
നിശ്ചയങ്ങൾക്കു പുറമെ ഈ ധ്യാനത്തിലെ എന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ ഇ
ങ്ങനെയായിരിക്കും.

- 1) ഇടവകവൈദികനെ കാണുന്നതിനുമുമ്പു ഞാൻ വി. കുർ
ബാന സന്ദർശിക്കും. ഉദ്ദേശം മൂന്നുമണിക്കു്.
- 2) വർത്തമാനക്കുടലാസുകളും മെത്രാന്മാരുമാണ് ഇന്നത്തെ ചുട്ട
പിടിച്ചു വിഷയങ്ങൾ. ഞാൻ അവയിലൊന്നും ഇടപെടുകയില്ല.

അനീതിയായി ആക്രമണവിധേയമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ നീതീകരിക്കാനും ഞാൻ ആയുധമെടുക്കേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് ഇതരർ നിർബന്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ വിനയപൂർവ്വം നീതീകരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പാടുള്ളതെല്ലാം ചെയ്യും. എല്ലായ്പ്പോഴും ഞാൻ പരസ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കും.

3) കന്യകാമറിയത്തോടുള്ള നൊവേന ഇന്നലെ ഞാൻ ആരംഭിച്ചല്ലോ. ഞാൻ ധാരാളം സുകൃതജപങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു, കന്യാകാംബികയുടെ സ്തുതിക്കുള്ളവ ചൊല്ലും.

ഓഗസ്റ്റ് 31-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച

വളരെ കുറച്ചു സുകൃതജപങ്ങളേ ഞാൻ ചൊല്ലിയുള്ളൂ. വി. കർബാനയുടെ സന്ദർശനത്തിലും ജപമാലയിലും എനിക്കു കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണത വേണം. എന്റെ ധ്യാനശീലമെടുത്ത രണ്ടാമത്തെ പ്രതിജ്ഞക്കെതിരായി തെറ്റിച്ചെടുത്തു എന്തോ. ഇല്ലെങ്കിൽ കഷ്ടിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നുമാത്രം.

എനിക്കു കുറേക്കൂടി വിവേകവും ആലോചനാശീലവും ആവശ്യമാണ്; ചിശാച്ഛ് എന്നെക്കാൾ സമർത്ഥനാണ്.

സെപ്റ്റംബർ 1-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച

ഇന്നു തീരെ മോശമായിട്ടില്ല; വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടുണ്ട്. ഞാൻ തീരെ മന്ദനായിട്ടുണ്ട്. എനിക്കു ജപമാലയിലും വി. കർബാനയുടെ സന്ദർശനത്തിലും കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണത ആവശ്യമാണ്. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ നൊവേന ഞാൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.

സാധുമാതാവു ഞാൻ അവിടുത്തെ എത്ര കുറച്ചുമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു! മിക്കപ്പോഴും ഞാൻ അവിടുത്തെ വിസ്മരിക്കുകയാണ്. എന്റെ സന്ദർശനത്തിലും ജപമാലയിലും വളരെ ശ്രദ്ധയും സ്നേഹവും പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്നു നാളെ ഞാൻ നൂറുവട്ടം പ്രതിജ്ഞചെയ്യും. ഇതു ഞാൻ പാലിച്ചാൽ ശേഷമെല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളും.

എന്റെ അമ്മേ, അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ശ്രമപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

സെപ്റ്റംബർ 2-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച

ഞാൻ സ്വല്പം ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; എന്നാലും കന്യാകാമറിയത്തിന്റെ ഓഫീസു ചെയ്യുന്നതിൽ എനിക്കു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയും സൂക്ഷവും വേണ്ടതാണ്. ദൈവാലയത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും ശ്രദ്ധ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തടുത്തു സൂത്രജപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാണു വേറൊരാൾക്കും; അവ വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. ഈശോയുടെ തിരുനാമം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ.

സെപ്റ്റംബർ 3-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച

ഞാൻ വളരെ ശാന്തനായിരിക്കുന്നു. മനസ്സിന് ഒരു സ്വസ്ഥതയുമില്ല. അത്ര അസംപൂർണ്ണതയോടുകൂടി എനിക്കവകാശമില്ല. ജപമാലയും സന്ധ്യാജപവും ശരിയാകേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ കായ്കത്തിന് എന്തൊരു ബുദ്ധിമുട്ട്. ഇതാണ് എന്റെ ... പുണ്യം! സോദരാ, നിനക്ക് ആവശ്യം എളിമയാണ്; കൂടുതൽ എളിമ.

കന്യാകാമറിയമേ, ടൂറിനിൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന മരിയൻകോൺഗ്രസ്സിൽ അങ്ങയെ വളരെയേറെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ തിരുസ്തുതിക്കും പാപികൾക്കുംവേണ്ടി അനുഗ്രഹങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന അനേകം വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ സാധുഹൃദയത്തെ അങ്ങു മറന്നുകളയരുതേ. (1898-ൽ ടൂറിനിൽ നടന്ന തൃതീയ ഇറ്റാലിയൻ ദേശീയമരീയാസമ്മേളനം ഇവിടെ സൂചിതം)

സെപ്റ്റംബർ 4-ാം നൂ ഞായറാഴ്ച

എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: ദൈവാലയത്തിൽ പരസ്പരായനയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുക; മരിയാംബികയെ കൂടുതലായി സ്തുതിക്കുക; വി. കുർബാനയെ ഭക്തിപൂർവ്വം സന്ദർശിക്കുന്ന കാര്യം ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുക; സർവ്വോപരി കൂടുതൽ സൂത്രജപങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു എളിമപ്രകരണം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സൂത്രജപങ്ങൾ ധാരാളമായി ചെയ്യുക.

സെപ്റ്റംബർ 5-ാം നൂ തിങ്കളാഴ്ച

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ചു പ്രഭാതത്തിലും വി. കുർബാനസ്വീകരണവേളയിലുംകൂടി എനിക്കുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന മയക്കത്തെ

ചെറുത്തുനിലക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നു. അനുഗ്രഹം സാദായകമായ ജപമാലയിൽ എനിക്കു പലവിചാരംതന്നെ. കന്യകാമറിയത്തെ എനിക്ക് എന്ന് പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും? ഞാൻ എത്രയും അയോഗ്യനാണെങ്കിലും ട്യൂറിനിൽ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കുള്ള ഈ വിജയഘോഷദിനങ്ങളിൽ സ്വഗ്ഗാണിയുടെ സ്തുതികൾ പാടുന്ന മെത്രാന്മാരുടേയും കത്തോലിക്കാജനതയുടേയും വികാരങ്ങളോടു യോജിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലുമ്പോഴും എത്രയും സുന്ദരമായ ജപമാല എത്തിച്ചു ദിവ്യംബികയെ ബഹുമാനിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ ട്യൂറിൻജനതയോടു ചേർന്നുനില്ക്കും. ഓ മറിയമേ!

സെപ്റ്റംബർ 6-ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച

ഒന്നും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രതിജ്ഞകൾ കൂടുതൽ എടുക്കുമ്പോഴും അവയുടെ അനുഷ്ഠാനം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. വെടിപറയാനും ലൗകികദാനങ്ങൾ വാദാനംചെയ്യാനുംമാത്രം ഞാൻ കൊള്ളാം. എന്തിട്ട്? ഒന്നുമില്ല! കുറച്ചുകൂടി എളിയയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

വികാരിയച്ചനോടു സംസാരിച്ചു ഞാൻ വളരെയേറെ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വളരെ സംസാരിച്ചാൽ പാപമുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചും വാസ്തവമാണ്. പഴങ്ങൾ കിട്ടാൻ എനിക്കു കൊതിയാണ്. ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുതന്നെ. ഏകാഗ്രതയും ആശാനിഗ്രഹവും വേണം. വാസ്തു രചിയുള്ളതു നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആത്മാവിനുള്ള എത്രയും നല്ല ഔഷധം. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ജനനത്തിനുള്ള നൊവേനയുടെ അന്തിമദിനങ്ങളിൽ നല്കാവുന്ന നല്ല കാഴ്ചയാണിത്.

സെപ്റ്റംബർ 7-ാംനു ബുധനാഴ്ച

ഞാൻ കൂടുതൽ സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചു പഠനസമയത്ത്. എനിക്കു തലച്ചോറിന്റെ പോരായ്മ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വിഷമങ്ങളിൽ ആ സുകൃതജപങ്ങൾ എനിക്കു സഹായകമായിരിക്കും; അവ എനിക്കു കൂടുതൽ ശക്തി നല്കും. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കഴിനിയിൽ അധികാനേരം കുടുംബാംഗങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ തെല്ലൊരു വാസന എനിക്കുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു; പ്രസ്തുത സംഭാഷണം എന്തെന്നു

ഉന്മേഷരഹിതനാക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ മഹാനിയമം വിസ്തരിക്കുവാൻ പോലും അത് ഇടവരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വിസ്തരിക്കാനാണമില്ല. ആകയാൽ ജപമാല കഴിഞ്ഞാലുടനെ ഒന്നരണ്ടു വാക്കുകൾ പറഞ്ഞശേഷം ഞാൻ എന്റെ മുറിയിലേക്കു പോകും.

അവർക്കു ധാരാളം കഷ്ടതകളുണ്ട്! എനിക്കും ക്ലേശങ്ങളുണ്ട്. അവ തുലോം വ്യത്യസ്തമാണ്. അവരുടെ ഉൽക്കണ്ഠ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തേയും ഭൗതികവസ്തുക്കളേയും കുറിച്ചാണ്; എന്റെ ചിന്തകൾ ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ളവയാണ്. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കു ക്ലേശങ്ങൾ ദ്രോഹമല്ലാതെ ഉപകാരമൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് എനിക്കു. എത്രയും വേദനാജനകമായിട്ടുള്ളത്.

ദൈവമേ, അങ്ങ് ഇതു സഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത് എത്ര ഹൃദയഭേദകമാണെന്നും അങ്ങേക്കു അറിയാം.

തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോടു ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാനും കുരിശുകൾ ക്ഷമയോടെ സ്വീകരിക്കാനും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കു, കന്യകാമറിയമേ, അങ്ങ് ഉപവിനല്പകണമേ. മതി! ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ.

സെപ്റ്റംബർ 8-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച

ഇന്ന് എത്ര സുന്ദരമായ ഒരു ദിനം! എന്നാൽ എന്തെല്ലാ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്ര മോശമായിപ്പോയി! മരിയാംബികയെ ഒരു ശിശുവായിക്കണ്ടുക എത്ര മനോഹരം! തദനുസാരം ഞാൻ എന്തെല്ലാ പവിത്രീകരിക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്. അതു മോശമായിപ്പോയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. സദാ ഇങ്ങനെതന്നെ! ഏറ്റവും നന്നായി ജീവിക്കേണ്ട ഇന്നത്തേപ്പോലെയുള്ള ദിവസം ഞാൻ ഏറ്റവും മോശമായി കഴിക്കുന്നു. പ്രത്യേകാത്മശോധനയും സൂക്തജപവും സന്ദർശനവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.

ആകയാൽ വീണ്ടും ഞാൻ ശാന്തമായി ഏകാഗ്രതയിൽ കഴിയണമേ. "കർത്താവേ, എത്രയും മഹാപാപിയായ എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ." എന്നിങ്ങനെയുള്ള സഹായാഭ്യർത്ഥനകൾ ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം.

സെപ്റ്റംബർ 9-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

ഇന്ന് അത്ര മോശമായിട്ടില്ല; എങ്കിലും ഒന്നുകൂടി ഭേദമാകാമായിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയുടെ സന്ദർശനം ഞാൻ നടത്തിയിട്ടില്ല.

അതന്നെ പറയണം. ധ്യാനം വൈകിപ്പോയി; ശരിക്കാണെന്ന് കഴി
 ച്ചിയില്ല. പറഞ്ഞു കേൾക്കുകയും സുകൃതജപങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞുപോ
 യി. എന്റെ കൊതിക്ക് അനുയോജ്യമാകുംവിധം ഞാൻ അസ്സലായി
 ട്ടു തട്ടിവിട്ടു. ആകയാൽ സത്തുഷ്ടിക്ക് അവകാശമൊന്നുമില്ല. നാളെ
 കന്യകാമറിയത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നുകൂടെ ഭേദമായി ചെയ്യാൻ ഞാൻ ശ്ര
 മിക്കും. പഴങ്ങൾ തിന്നാതെയും മറ്റും ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ ഞാൻ അ
 നുഷ്ടിക്കും.

എന്റെ നിശ്ചയം പാലിക്കാൻ മറിയമേ, എന്നെ സഹായി
 കണമേ.

സെപ്റ്റംബർ 10-ാംനു ശനിയാഴ്ച

ഇന്നു ഞാൻ കവചസൂരിച്ചതാണ്; എന്നാൽ ഇതിനകം ഞാൻ
 എടുത്തിരുന്ന പ്രതിജ്ഞകൾ ലംഘിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതായത്:

1. ജപമാല ചൊല്ലുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുക.
2. അലസസംഭാഷണം വഴി സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുക.

നാളത്തെ ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണം എന്നെ വെടിപ്പാക്കുമെ
 ന്നും ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ ജീവിതം യഥാർ
 ത്ഥത്തിൽ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതിന് ഇടവരുത്തുമെന്നുമാണ് എന്റെ
 പ്രതീക്ഷ.

കുന്താവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ സുഖപ്പെടുത്തുക.

സെപ്റ്റംബർ 11-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച

യോഹന്നാൻ വഴി കുന്താവു ഒരു മെത്രാനച്ചനെ അറിയിച്ചുവ
 ല്ലോ: "നീ ചുടോ തണുപ്പോ ഉള്ളവനല്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ
 ചർച്ചിച്ചുകളയും" എന്ന്. (വെളി. 3, 15-16) ഞാൻ ആ സാധു
 മെത്രാനച്ചനെപ്പോലെ ആയിരിക്കുന്നു. ഇതു സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ
 കാര്യം ഭയങ്കരമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇത് എനിക്കു സംഭവിക്കുമോ? അ
 ഞ്ഞെ സംഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വിസ്മയത്തിനു വകയൊന്നുമില്ല. ഞാൻ
 നല്ല പ്രതിജ്ഞകളെടുക്കുന്നു; അതേ പാപത്തിൽ നിപതിക്കുന്നു. ഈ
 ശോതന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് എന്നെ ചർച്ചിച്ചുകളയുമോ? വിറ
 യലോടുകൂടിയല്ലാതെ ഇതു ചിന്തിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. പ്ര
 സ്തുതി സർവ്വചതുങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടേണ്ടയോ?

എന്റെ ദൈവമേ, ഈ അവസ്ഥയിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കുക; ഓമറിയമേ!

സെപ്റ്റംബർ 12—ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച

ഇന്നും എന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരനെ കാണാൻ സാൻജെർവാസി യോയിലേക്കു പോയി. ധ്യാനവും കർബാനയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. മറ്റു കാര്യങ്ങൾ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കുള്ളതുപോലെ തന്നെ ഞാൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്തു.

കന്യകാംബിക ക്ഷതയായിരിക്കുന്നു. എന്നെപ്പ്രതി അവിടുത്തെ പിള്ളക്കുന്ന വാളു പക്ഷേ ഒന്നുകൂടി മുച്ചയുള്ളതായിരിക്കും. ദൈവമേ, ഞാൻ എത്രമാത്രം ലജ്ജിതനായിരിക്കുന്നു.

ഒരു കാര്യം ഇന്നും എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ട്. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ എന്റെ നാവിനു നല്ല ഉൾമുറയുണ്ട്. ഞാൻ വളരെയേറെ സംസാരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കാതെതന്നെ ഒരു പരിഹാസകനായിത്തീരുന്നു. ഒരു ആശാനിഗ്രഹംകൂടെ ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "സംസാരത്തിൽ വിവേകവും മിതത്വവും."

സെപ്റ്റംബർ 13—ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച

ഇന്നു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം തെറ്റാണ്. ഞാനൊട്ടും പഠിച്ചില്ല. അതു പോകട്ടെ. പ്രത്യേകാത്മശോധന ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു. ജ്ഞാനവായന ഞാൻ വെട്ടിക്കൊച്ചു. എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെതന്നെ. ഉപരിപഠനമായി വീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അത്ര മോശമല്ലെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഞാൻ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും അതിനു ദൈവം എനിക്കു നല്കിയ രീതികളെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഏവയെന്നും ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടതും ഒരു മഹാപാപിയാണെന്നും ഏറ്റവും പറയേണ്ടതുമാണ്.

എല്ലാ സന്ധ്യയും ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്; എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ ഒരുപോലെതന്നെ. ഇവിടെയാണ് എന്റെ ഭീമമായ പരാജയം. വ്യാകുലമാതാവിന്റെ സ്മൃതികളുള്ള ഈ ഏഴു ദിവസം പോലും ഞാൻ ആശാനിഗ്രഹങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല; സുകൃതജപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല.

മരിയാംബികേ, അങ്ങയുടെ വ്യാകലതകളുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുവേണ്ടിയിരിക്കട്ടെ കരയുക. കൃതപുത്രനെപ്രതിയല്ല കരയണമെന്നു പറയുന്നതു്; പ്രത്യുത ഇഴശോയോടു് ഇത്ര ക്രൂരമായി വ്യാപരിക്കുന്ന ഈ കാഠിന്യമുദയത്തെ മയപ്പെടുത്താൻവേണ്ടിയാണ്.

സെപ്റ്റംബർ 14—ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച

കഴിഞ്ഞ രാത്രി ഞാൻ പറഞ്ഞതു് എനിക്കാവർത്തിക്കാനേ കഴിയുന്നുള്ളു. പ്രത്യേകാത്മശോധനയിൽനിന്നു ഫലമെടുക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് എന്നിൽ തീരെ പുരോഗതിയില്ലാത്തതു്.

പ്രത്യേകാത്മശോധനയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകൾ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വ്യാകലമാതാവിന്റെ സ്മൃതിക്കായി നാളെമുതൽ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചുതുടങ്ങും. ദൈവം എന്നെ സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ.

സെപ്റ്റംബർ 15—ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകലതകൾ എന്റെ പരാജയങ്ങൾവഴി ഞാൻ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ ആശാനിഗ്രഹം വളരെ കുറച്ചുമാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു; അല്ല തീരെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു വാസ്തവമായിരിക്കും. ജപമാലയുടെ കാര്യമാണ് ഏറ്റവും കഷ്ടം. എന്റെ ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനം തീരെ തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. വ്യാകലമാതാവിന്റെ സ്മൃതിക്കായുള്ള ഏഴു പ്രായശ്ചിത്തദിനങ്ങളാണോ ഈ കടന്നുപോയതെന്ന് എങ്ങനെ വിചാരിക്കാൻ കഴിയും?

പത്രം വായിക്കുന്ന കാര്യവും ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സെമ്മിനാരിയിൽ അതനുവദിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. ഇടവകവികാരി വായിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ എനിക്കു കുറമില്ല, എന്നാൽ ഞാൻ അവയെ തേടിപ്പോകുന്നതു ശരിയല്ല.

ആകയാൽ എല്ലാകാര്യങ്ങളും മേലിൽ ഞാൻ ക്രമപ്പെടുത്തും. ഈ വഷത്തിലെ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളും പ്രത്യേകാത്മശോധന സംബന്ധിച്ചു റോബ്രിഗെസ് നിദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളുമനുസരിച്ചു് ഇന്നുമുതൽ എളിമയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകാത്മശോധന ഞാൻ നടത്തും. കർത്താവേ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

സെപ്റ്റംബർ 16—ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച

ഏകാഗ്രത! അതാണെന്നിക്കാവശ്യം. മരിയാംബികേ, അതു സമ്പാദിക്കാൻ അങ്ങു എന്നെ സഹായിക്കണമേ.

സെപ്റ്റംബർ 17—ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച

“സ്വാഭാവികമനുഷ്യനെ” എന്നിൽനിന്നു ദൂരെയകറ്റിനിറുത്താൻ ഞാൻ യത്നിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും എനിക്കു ചിലപ്പോളുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാരകീയസ്വപ്നത്തിൽ അവനെ ഞാൻ കൂട്ടിമുട്ടുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ അഹങ്കാരിയായ ഒരു പാപിയാണ്.

ദൈവംഎന്നോടു ക്ഷമിച്ചു എന്റെ പാപങ്ങൾ കാണാത്തവണ്ണം എന്നോടു വർത്തിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന എനിക്കു അവിടുത്തെ പ്രതീക്ഷകളെ എങ്ങനെ അവഗണിക്കുവാൻ കഴിയും? അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും അവിടുന്ന് സന്തോഷിക്കപ്പെടുന്നതായി കാണാനുമുള്ള ആഗ്രഹം എന്നെ എന്തുകൊണ്ടു ഭരിക്കുന്നില്ല. ഈശോ സന്തോഷിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടും അവിടുത്തെക്കെതിരായി പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും എത്രയും പരിശുദ്ധയായ വ്യാകുലകന്യക കരയുന്നു. പക്ഷേ, ഞാനും അവിടുത്തെ കരയിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാവും. മറിയമേ, നീ ആശ്വസിക്കുക; അങ്ങയുടെ പുത്രനെ സന്തോഷിക്കുവാനുള്ള ഉജ്ജ്വലമായ ആഗ്രഹം എന്നിൽ സംരക്ഷിക്കുക. ഈശോയിലേക്കും അങ്ങയിലേക്കും ആത്മാക്കളെ നയിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ കയ്യിരിയ വ്യാകുലതകളെ എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ലഘുപ്പെടുത്താൻ അങ്ങു എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ. അങ്ങയുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിന്നുള്ളതെ എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും അങ്ങേക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. അവയെ പവിത്രീകരിക്കുക; അവയ്ക്കു് ആവശ്യമായ പരിപൂർണ്ണത വരുത്തുക. ഇതുവരെ ചൊല്ലിയിട്ടില്ലാത്തവിധം ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഞാൻ ജപമാല ചൊല്ലട്ടെ.

സെപ്റ്റംബർ 20 -ാം- ചൊവ്വാഴ്ച

എനിക്കു ഏകാഗ്രതയും ശ്രദ്ധയും വളരെയേറെ ആവശ്യകമാണ്. കാലാനുകാലം ഞാനെടുക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞകളേപ്പറ്റി ഞാൻ ബോധവാനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ കട്ടിയാണല്ലോ; എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ഒരു കട്ടിയേപ്പോലെ ഞാൻ പെരുമാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാതെ ഒരു മഹാനെപ്പോലെയും തത്പശാസ്ത്രജ്ഞനെപ്പോലെയും ഗമയോടു

കൂടെ നടക്കരുത്. അതാണ് എന്റെ സ്വാഭാവികവാസന. എന്റെ ഘടനയിൽപ്പെട്ട ഒരംശമാണ് അഹന്ത. എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ദൈവഹിതത്തിനു ഞാൻ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കണം. എന്റെ കണ്തുസഹോദരൻ ജോവാനിയുടെ ഭയങ്കരസുഖക്കേടു തുടങ്ങി സ്വഭവനത്തിലെ അരിഷ്ടതകൾ ഇഴർച്ചയൊന്നും കൂടാതെ ക്ഷമയോടെ ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. [ജോവാനിക്കു അന്ന് ഏഴുവയസ്സുണ്ടായിരുന്നു.]

ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണം; സകലത്തിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. എല്ലാകാര്യങ്ങളും ദൈവഹിതമനുസരിച്ചും അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കും മഹത്വത്തിനുമായി ഭവിക്കട്ടെ.

അതേ, “ദൈവത്തിന്റെ കൂടുതൽ മഹത്വത്തിനു” ആമേൻ.

സെപ്റ്റംബർ 21-ാം നു ബുധനാഴ്ച

എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അഭിരുചിക്കും സംതുഷ്ടിക്കും വേണ്ടി അവസാനത്തെ മണിക്കൂറിലേക്കു അവ നീട്ടിവയ്ക്കാവുന്നതല്ല.

അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ദൈവദ്രോഹമാണ്; അവിടുത്തെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരുയാളുമാണ്. ഈശോസ്തുപരിയായി ബറാബാസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുപോലെയുമാണ്. അങ്ങനെ അതുപ്ലിയോടെ പകുതിപകുതിയായി ചെയ്യുന്നതു ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായിരിക്കുകയില്ല. ഈശോ. മറിയമേ, എന്റെ രക്ഷയായിരിക്കണമേ.

സെപ്റ്റംബർ 22-ാം നു വ്യാഴാഴ്ച

എത്രമാത്രം കഷ്ടതകൾ! എന്റെ കണ്തുസഹോദരൻ ജോവാനിയുടെ ആരോഗ്യം എനിക്ക് ഉൽക്കണ്ഠയ്ക്കു കാരണമായിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം ഞാൻ അരിതീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. കർത്താവു എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇന്നു വൈകുന്നേരം ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ കണ്ണനീരു എന്റെ കണ്ണുകളിൽ തടിച്ചുകൂടി. ഞാൻ ആ രോഗക്കുട്ടിലിൽ കിടക്കയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ഈ നിമിഷം ഞാൻ വിധിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. നരകത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനാണ്; എന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങോട്ടു അയയ്ക്ക

പ്പെട്ടുകയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽ അയയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചതന്നെ. എങ്കിലും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്റെ ഓർമ്മതന്നെ എന്നെ വിറപ്പിക്കുന്നു.

എനിക്കു് എത്രപററുമാവോ? ഹാ സാധു! എത്രകണ്ടു നീ ചൻ! എനിക്കു തെല്ലു ദൈവസ്നേഹമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഞാൻ നല്ല ഒരു മരണം വരിക്കുമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ടാലും! ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾപ്പോലും അമന്ത കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു; നോക്കൂ! ജനങ്ങൾ പറയും: "അവൻ ഒരു മാലാഖക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ മരിച്ചിരിക്കുന്നു."

ഇതാണു് എന്റെ ദുഷിച്ചവരും; അതു മറച്ചുവയ്ക്കാവുന്നതുമല്ല. ദൈവസ്നേഹത്തിലേക്കു പറന്നടുക്കുകയും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ വേദനകളിൽനിന്നു് ആവുവിധം അകന്നുപോകുകയും ചെയ്യണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എനിക്കുതന്നെ മരിക്കണം.

അങ്ങു് അർഹിക്കുന്നവിധവും എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചും ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുവാനും ഇതരർ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് കാണുവാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഈ നീചസൃഷ്ടിയെ അങ്ങു കടാക്ഷിക്കുക.

മരിയാംബികേ, എന്റെ കൂഞ്ഞു ജോവാനിയെ അങ്ങു സുഖപ്പെടുത്തുക.

സെപ്റ്റംബർ 23-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച

ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ഞാൻ വിറയുന്നു. എന്നിട്ടും എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും ചുമതലകളും നന്നായിട്ടു ചെയ്യണമെന്നുള്ള വിചാരം എന്റെ തലയിലേക്കു തെല്ലും കടക്കുന്നില്ല. രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ എനിക്കുണ്ടാകുന്ന അക്ഷമത ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കണം; അന്യരോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഉപവിയും വേണം. ഇതൊക്കെ പഴഞ്ചൻകഥകളാണു്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ കത്താവു് എനിക്കു ഭാരമേറിയ ഒരു കുരിശു് അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവിടുത്തേ തിരുനാമം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ. ഇതു എന്നെ അവിടുത്തോടു കൂടുതൽ സദുശ്നാക്കുകയും എന്റെ പാപങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ നീക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ദൈവമേ, അങ്ങേക്കുസ്തുതി.

സെപ്റ്റംബർ 24-ാം നം ശനിയാഴ്ച

ഇന്നു രാവിലെ എല്ലാം ക്രമക്കേടായി. വൈകുന്നേരം എന്റെ കഞ്ഞുസഹോദരൻ വേണ്ടിയ ചികിത്സയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരോടു മയ്യോദയില്ലാതെയാണു പെരുമാറി യതു്. ഞാൻ കുറേക്കൂടെ പ്രശാന്തത പാലിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

ഏറ്റവും നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടെ ഞാൻ മൗനം അവലംബി ച്ചാലും ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടതായിവരുന്നു. ശ്വാസംമുട്ടുന്നതുപോലെയാണു്. ഈ കഷ്ടതകൾ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയ്ക്കും എന്റെ കഞ്ഞു ജോവാനിയുടെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയ്ക്കും വേണ്ടി ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ക്ലേശിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശ്രമണത്തോടെയാണു് ഞാൻ ദൈവകരങ്ങളിലേക്കു് എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ ഞാൻ ആനന്ദം കൊള്ളുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഉൽക്കണ്ഠകളിൽനിന്നക ന്നു ദൈവത്തിൽത്തന്നെ ജീവിക്കുന്ന സന്യാസികൾ എത്ര ഭാഗ്യപ്പെട്ട വർത്തനം. അവരെപ്പോലെയാകാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

അല്ല, ഈശോ ഈ സ്ഥിതിയിൽ എന്നെ കാണണമെന്നാഗ്ര ഹിക്കുന്നു. കുരിശു വഹിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു് അവിടുന്നു അതു കൊ ടുത്തയയ്ക്കുന്നതു്. അവിടുന്നു് ആയിരംവട്ടം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

സെപ്റ്റംബർ 25-ാം നം ഞായറാഴ്ച

(സെപ്റ്റംബറിലെ നാലാം ഞായർ സായാഹ്നം)

ഓ എത്ര ഭയങ്കരമായ നഷ്ടമാണു് ഇന്നെന്നിരിക്കു വന്നുചേന്നി ടുള്ളതു്! ദൈവമേ, അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറച്ചു പോകുന്നു. എന്റെ വത്സലപിതാവു്, എനിക്കു പ്രഥമശിക്ഷണം ന ല്കി പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കു് എന്നെ തിരിച്ചുവിട്ടു എന്റെ ഇടവ കവികാരി ഫ്രൻസെസ്സോ റെബുസീനി മരിച്ചു. അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നാ ണു മരിച്ചതു്. (റെബുസീനി 1825 - 1898, സോത്തോ ഇൽമോന്തെ യിൽ 1872 മുതൽ മരണംവരെ വികാരിയായിരുന്നു.)

എന്റെ ഹൃദയം ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഓ ഈശോ അങ്ങു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. എനിക്കു് എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു വാളു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിളർന്നിരിക്കുകയാണു്. എനിക്കു കര യാൻ കണ്ണീരുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല; എന്നാൽ ഹൃദയം കല്ലുപോലെയായി. വായ് തുറന്നു രക്തം പുറണ്ട് അദ്ദേഹം നിലത്തുകിടന്നിരുന്ന കാഴ്ച! ഹൃദയം കഷ്ടം! അടഞ്ഞ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹംഎന്നെ നോക്കുന്നതു പോലെതോന്നി. ആ കാഴ്ച ഞാനെന്നുമോക്ഷം. കുരിശിൽനിന്നിറങ്ങിയ ഈശോയുടെ മൃതശരീരത്തിന്റെ പ്രതിമപോലെ. അദ്ദേഹം എന്നോടുസംസാരിച്ചില്ല; എന്നെതിരിഞ്ഞുനോക്കിയുമില്ല.

കഴിഞ്ഞ രാത്രി അദ്ദേഹം എന്നോടു് 'Arrivederci' (വീണ്ടും കാണുംവരെ) എന്നു പറഞ്ഞു. പിതാവേ, അതെന്നായിരിക്കും? നമ്മൾ വീണ്ടും ഇനിയെന്നു കാണും? സ്വഗൃത്തിൽ ഞാൻ സ്വഗൃത്തിലേക്കു നോക്കി. ഇതാ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു പുഞ്ചിരിയടയ്ക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെനോക്കി ആശീർവ്വദിക്കുന്നു.

ഇത്ര മഹാനായ ഒരു ഗുരുവിന്റെ ശിക്ഷണം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ. മരണം അപ്രതീക്ഷിതമായി വന്നു; എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ 73 വർഷം അദ്ദേഹം അതിനായി ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. തനിക്കു ബാധിച്ച വ്യഥയെ ചെറുത്തുനിന്നപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായത്. കർബ്ബാന ചൊല്ലാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ രോഗത്തോടു മല്ലുപിടിച്ചത്. അത് എത്രയും ശ്രേഷ്ഠവും അസൂയാവഹവുമായ മാഗ്ഗ്സത്തെ മരിക്കാൻ.

എന്റെ മരണവും അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ! ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ചയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹം മുട്ടുകുത്തിയപ്പോൾ ഇനി എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം മറിഞ്ഞുവീണുവെന്നത്രേ.

26 കൊല്ലംമുമ്പു ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കു വരാനുള്ള അനുഗ്രഹം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഞങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ അദ്ദേഹം ഭരണമേറ്റതിന്റെ രജതജൂബിലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ കൊണ്ടാടി. ഇക്കൊല്ലം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിനു് ഒന്നുകൂടി ആഘോഷമായ ഒരു സർവ്വം, നിത്യമായ ഒരു സർവ്വത്തെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു നമ്മളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന സെപ്റ്റംബർമാസത്തിലെ നാലാം ഞായറാഴ്ചയാണ് ഇതൊക്കെ സംഭവിച്ചത്.

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പരീക്ഷണവും ശ്ലേഷ്മമാണിത്. ഞാൻ ഇനി എന്തുചെയ്യും?

ഞാൻ കരച്ചിൽ നിറുത്തണം. പ്രകൃതിക്ക് ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ അടിച്ചെടുപ്പോയി. എന്റെ പിതാവ് ഇപ്പോഴെവിടെ? അദ്ദേഹം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സമീപത്താണ്; അവിടുത്തെ അദ്ദേഹം സദൃശനായിരുന്നുവല്ലോ. മുകളിലേക്കുനോക്കി അദ്ദേഹത്തോടു തുല്യനാകാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഞ്ചമിനായിരുന്നുവെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം; അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും. ഞാനും അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഞാൻ അനുസ്മരിക്കും. ഇവയൊക്കെ എന്നെ അദ്ദേഹത്തോടു സദൃശനാക്കട്ടെ. ഇന്നലത്തെ (Arrivederci) * ഇങ്ങനെ അന്വർത്ഥമാകും. എന്നെ ദൈവം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജോലികൾ നിറവേറിക്കഴിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു വീണ്ടും ആശ്ശേഷിക്കും.

സർവ്വോപരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിയയുടേയും നിഷ്കളങ്കതയുടേയും സൂക്തജീവിതത്തിന്റെയും മാതൃക എന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു എന്റെ അഹങ്കാരത്തെ നശിപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ എന്റെ അയോഗ്യത കുറഞ്ഞുവരാനും അഹങ്കാരംകൂടാതെ എന്റെ വികാരിയച്ചന്മപ്പോലെ നിർദ്ദോഷനും സൂക്തീയം ദൈവഭയമുള്ളവനുമായിത്തീരുവാൻ ഇടയാകട്ടെ. ദൈവത്തിനു സ്തുതി.

ഓ ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ. പ്രകാശമാനമായ ഈദൃശമാതൃക കാണുന്നതിനു് അങ്ങ് എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുക.

സെപ്റ്റംബർ 26-ാംനു തിങ്കളാഴ്ച

ഇന്ന് എനിക്കു ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ പലതും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പലവിചാരങ്ങളും ധാരാളം. സങ്കടമാണ് ഒരു കാരണം. ശവസംസ്കാരത്തിനുള്ള ഒരുക്കമായിരുന്നു വേറൊരു കാരണം. സംക്ഷിപ്തമായി പറയുന്നപക്ഷം ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നത് എന്റെ ചിന്താവിഷയങ്ങളെത്തന്നെയാണ്. എന്നാൽ സങ്കടത്തോടെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന എന്റെ ഈ സ്നേഹം എന്റെ ദൈവസ്നേഹത്തിനു കുറവു വരുത്തുകയില്ല; കാരണം എന്റെ സ്നേഹവിഷയം പരിശുദ്ധമാണ്; എന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും പരിശുദ്ധമാണ്. സെമ്മിനാരിവിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലം മുതൽ എല്ലാ സായാഹ്നവും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന “ക്രിസ്റ്റാനുകരണം” എന്ന ഗ്രന്ഥം എന്റെ പിതാവിന്റെ സ്റ്റാമ്പുകമായി എനിക്കു

* വേർപിരിയുമ്പോൾ ഇറ്റാലിയൻഭാഷയിൽ പറയുന്ന സ്വാഗതവാക്യം.

സിദ്ധിച്ചു. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധനായതെന്നു നീ ഓർക്കുക.

ഇതു എനിക്കു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പുസ്തകമായിരിക്കും; എത്രയും അനഘമായ ഒരു രത്നം!

സെപ്റ്റംബർ 2-ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച

ഇന്നായിരുന്നു ദിവംഗതനായ എന്റെ സ്നേഹപിതാവിന്റെ ഭദ്രാഹം. ഇന്ന് അദ്ദേഹം സശരീരനായി നമ്മുടെ കൂടെയില്ല; എന്നാൽ ആത്മനാ അദ്ദേഹം നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടപുണ്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മ എന്നിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൈതൃക വാത്സല്യം എന്റെമേലുണ്ട്.

എന്നാൽ ഞാനിന്നു അനാഥനായിരിക്കുന്നു. എത്ര മഹാനഷ്ടം എന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്നു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പൊട്ടിപ്പൊഴുങ്ങുന്ന കണ്ണീരു തുടർച്ചയായി മറച്ചുവെക്കു എനിക്കു എത്ര പ്രയാസമായിരുന്നു. ഇതാണെന്റെ മഹാസങ്കടം; ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ വലിയ ദുഃഖം! എനിക്കു എന്തു ചെയ്യണമെന്നും എങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകണമെന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യണമെന്നോ, എന്തു നന്മ ചെയ്യണമെന്നോ ദുർഗ്രഹമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നു എനിക്കു ഒരു തുമ്പുമില്ല.

എന്റെ പിതാവു പോയെങ്കിലും ഞാൻ ധൈര്യം വെടിയിരുത്തും. ഈശോ ഇവിടെയുണ്ട്. അവിടുന്ന് എന്തെ കൈനീട്ടി അവിടുത്തെപക്കൽ ആശ്വാസംതേടാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടുത്തെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലും. എല്ലാദിവസവും അങ്ങനെ ചെല്ലാൻ എനിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഈ നിയോഗത്തോടുകൂടെ വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചു അവിടുത്തോടു ഞാൻ ചെറുകുപ്പൊടും. എന്റെ പിതാവിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവിനു അവിടുന്ന് ശാന്തിനല്കും. സുയ്യോപരി അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു, പ്രത്യേകിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിയ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു അവിടുന്ന് എന്നെ സഹായിക്കും. ഞാൻ ദൈവകരങ്ങളിൽ എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കും; പ്രക്ഷുബ്ധമായ എന്റെ മനസ്സിനെ പ്രശാന്തമാക്കുവാൻ ഞാൻ യതിക്കും; പരിശുദ്ധമായ ആ ആത്മാവിനെപ്രതി, എന്റെ ഭക്തസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ പുനരാർപ്പിക്കും; എന്റെ വത്സലപിതാവേ, അവ ഞാൻ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ സമർപ്പിക്കും.

ഓം ഈശോ, എന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു സദൃശനാക്കണമേ. "അതുനോക്കി അതുപോലെ പണിയുക" (പുറ. 25, 40)

സെപ്റ്റംബർ 29—ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച

ഇന്നലത്തേക്കാൾ കുറേക്കൂടി ക്രമത്തിലായിരുന്നു ഇന്നു ഞാൻ; എന്നാൽ ഇപ്പോഴും വേണ്ടപോലെ ആയിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായി, ഇന്നു വി. കുർബാന സന്ദർശിച്ചുവോ ഇല്ലയോ എന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിവില്ലായെയാണിരിക്കുന്നത്.

ഈ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം എന്റെ വികാരിയച്ചന്റെ പരിശുദ്ധ ചിത്രം സദാ എന്റെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് എത്രകണ്ടു വ്യത്യസ്തനാണെന്നോത്തിട്ടു് എനിക്കു രൂപ്തിപ്പെട്ടുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പുറമേ, ഈ ഉജ്ജ്വലമായ മാതൃകയും എന്നെ പുണ്യാഭ്യസനത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചു്, അയൽക്കാരോടുള്ള ഉപവിഷ്ണു എന്നെ ഉത്തേജിപ്പിക്കും.

ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്നാണെന്റെ പ്രതീക്ഷ. എന്റെ വികാരിയച്ചൻ എന്നെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യഗാതരിനു് ഒരു സന്ദർശനം ഞാൻ അതു കൈവെടിയുകയില്ല; അതനുഷ്ഠിച്ചു പരിശുദ്ധമായ ആ ആത്മാവിന്റെ ശാന്തിക്കായി ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കും. ആ നല്ല വൈദികൻ എനിക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ത്യാഗത്തോടു തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതൊന്നും അധികമാകയില്ല.

ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ അനാഥരായി അങ്ങു വിടരുതു്.

ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച

ഇന്നു് ഒരു സുകൃതജപവും ചെയ്തിയില്ല. സന്ദർശനം നടത്തിയതും നടത്താത്തതും ഒരുപോലെ. ഇതാണു കാരണം : "ഈശോ എനിക്കു തീരെ അപരിചിതനെപ്പോലെ ആയിരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രധാന പരാജയം ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ചിന്താശൂന്യതയും ഓർമ്മക്കുറവുമാണു്." ഞാൻ തുടച്ചുയായി എടുത്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളെല്ലാ റിശിശുദ്ധാപുവും ചിന്തിക്കുകയും ഞാൻ എഴുതി വച്ചിട്ടുള്ളതും റോഡ് റിഗ്രെസ്സിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചു ഞാൻ പൊതുവും പ്രത്യേകവുമായ ആത്മശോധന നടത്തുകയും

ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ തെല്ലു പുരോഗമിക്കുമായിരുന്നു. പകരം ഒച്ചു പോലെ അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ ഞാനിരിക്കയാണ്.

ആകയാൽ ഞാൻ ഒരു പുതിയ പരിശ്രമം നടത്തണം. നാളെ വീണ്ടും ഞാൻ ആരംഭിക്കും. എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ജപമാലയിലും ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനത്തിലും പരിപൂർണ്ണ നേടാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും; കുറാം എത്ര സ്വപ്നമായിരുന്നാലും ആർക്കും അരോചകമായി ഞാൻ യാതൊന്നും പറയുകയില്ല.

എല്ലാം മറിയത്തിൽക്കൂടെ ചെയ്യപ്പെടണം. ജപമാലമാതാവു യുദ്ധസന്നദ്ധമായ സൈന്യനിരയെപ്പോലെ ശക്തയും ഭയങ്കരയുമാകയാൽ അവിടുന്ന് എനിക്കു എല്ലാം വാങ്ങിത്തരും. മറിയമേ, എന്നെ രക്ഷിക്കുക.

ഫാദർ റെബുസീനിയുടെ മരണത്തിനുശേഷം നടത്തിയ മാസദ്യാനത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മികക്കുറിപ്പുകൾ ഒക്ടോബർ 21

എന്റെ വെക്കേഷൻ ആരംഭിക്കുവാൻ ഇനി 13 ദിവസവും കൂടിയുണ്ട്. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയെപ്പോലെ എനിക്കു പെരുമാറുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാൽ ഒരിക്കലുമെനിക്കു അങ്ങനെ വ്യാപരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എനിക്കെത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട വികാരിയായ എന്റെ മരണത്തിൽ അഗാധമായി ഏവരും ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിനു നിത്യമഹത്വവും ശാന്തിയും നല്കണമെന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ. ജപമാലയും ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനവും നന്നായിട്ടുചെയ്യാനുള്ള അനുഗ്രഹം എനിക്കു ലഭിച്ചാൽമതി; ശേഷമെല്ലാം ശരിപ്പെട്ടുകൊള്ളും.

ദിവ്യകാരുണ്യഈശോ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ പൂരിതനാകാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങയോടൊന്നെ ഐക്യപ്പെടുത്തുക. എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിലായിരിക്കട്ടെ! യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായെപ്പോലെ ഞാൻ അങ്ങയോടു വർത്തിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജപമാലമാതാവേ, അങ്ങയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുമ്പോൾ ഏകാഗ്രത ലഭിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ. അങ്ങയുടെ ജപമാലയോടും ദിവ്യകാരുണ്യ ഈശോയോടും എന്നെ

ബന്ധിക്കുക. എന്റെ സ്നേഹമായ ഈശോ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. അമലോത്ഭവകന്യകാമറിയം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളാകട്ടെ.

ഒക്ടോബർ 24

ഇന്ന് ആകപ്പാടെ തീരെ മോശമായിട്ടില്ല. കരേളുടെ സുകൃത ജപങ്ങൾ ചൊല്ലാമായിരുന്നു. ജപമാലയും ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനവും എന്റെ കഴിവുപോലെ ഞാൻ നിറുഹിച്ചിട്ടുണ്ട്; എങ്കിലും ചില പലവിചാരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളുടെ വിജയത്തിനായി കാലേകൂട്ടി ഒരുങ്ങുന്നതു നല്ലതാണ്. “ഒരു നേച്ചനേരുന്നതിനുമുമ്പു നീ ഒരുങ്ങുക” എന്നാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവു പറയുന്നത്. ഓ, ഈശോ, ഓ, മറിയമേ, എന്നെ സദാ കാത്തുകൊള്ളണമേ.

ഒക്ടോബർ 25

ഇന്ന് അത്ര മോശമായിട്ടില്ല. ഈശോയ്ക്കു നന്ദി. എന്നും ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നത് എത്ര ആനന്ദസംഭാവകമായിരിക്കും. എന്നാൽ തുള്ളിച്ചാടാനൊന്നുമില്ല. എന്നിൽ നന്മ യാതൊന്നുമില്ല; ഞാൻ പാപിയാണ്.

ഇന്നു വി. മാർഗരറ്റ് അലങ്കോക്കിന്റെ തിരുനാളാണ്. പുണ്യവതിക്ക് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം എനിക്കുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഇടവകവികാരി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ട് ഇന്നേക്കു മൂപ്പതുദിവസമായി. ദൈവം തന്റെ ശാന്തിയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ പ്രവേശിപ്പിക്കട്ടെ; വിശുദ്ധന്മാരുടെ മഹത്വം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

ഒക്ടോബർ 26

സന്മനസ്സിനു കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ ഇന്നത്രവിജയമായിരുന്നില്ല. അസാധാരണതപമൊന്നുമില്ല. എന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ കുറഞ്ഞുപോകാൻ സർവ്വേശ്വരൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ഇതു കൺമുമ്പിൽ വെച്ച് ഏകാഗ്രതയ്ക്കായി, പ്രത്യേകിച്ചു, പ്രഭാതത്തിൽ വസ്തുധരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കണം. സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും. എന്തു സംസാരിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ എന്റെ വാക്കു

കളെ ശരിയായി പരിശോധിക്കും. സർവ്വേശ്വരകല്പം മറിയത്തിന്റെ പക്കലും വളരെ ഉന്നതസ്ഥാനമുള്ള വി. യൗസേപ്പേ, ഇക്കാർയ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അങ്ങു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം.

ഒക്ടോബർ 27

ഇതാണ് എന്റെ രക്ഷ; എല്ലാസമയത്തും എല്ലാസ്ഥലത്തും ഏകാഗ്രത പാലിക്കുക. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ വ്യഗ്രനാകുകനിമിത്തം എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളിൽ ഏകാഗ്രത ഇല്ലാതായിപ്പോകുന്നു. സമയം നന്നായി ചെലവഴിക്കാൻ മറുവല്ല മാർഗ്ഗവുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, എനിക്കുള്ള പലവിചാരത്തിനു കുറവുവരുമായിരുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ സംസാരത്തെ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. മറ്റുള്ളവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലും അക്ഷമനായിരിക്കുമ്പോഴും എന്റെ വാക്കുകളെ അങ്ങേയറ്റം പരിശോധിച്ചിട്ടുമാത്രമേ പുറത്തേക്കിറക്കാവൂ. ഒരു വാക്കിൽ പറയുന്നപക്ഷം, എനിക്കുവേണ്ടതു് എളിമയാണ്. അഗാധ എളിമ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ മണലിലായിരിക്കും കെട്ടിടം പണിയുന്നതു് (മത്താ. 7, 26).

എന്റെ ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

ഒക്ടോബർ 28

എന്റെ ചെവിക്ക് ഒന്നു പിടിക്കേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു സായാഹ്നങ്ങളിലും ഞാൻ ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനം നടത്തിയില്ലെന്നു പറയാം; പായത്തക്കസമയം ആ സന്ദർശനങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നിട്ടില്ല. ആജ്ഞാനുസാരം അന്യസ്ഥലത്തു പോയതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതു്; അതിനു ഞാൻ കുറ്റക്കാരനല്ല. എന്നാൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് എനിക്കു തോന്നാറുള്ളതുപോലെ സ്വപ്നം കാലേകൂട്ടി സന്ദർശനം നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉൽക്കണ്ഠ വകയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

നാളെയും എന്നുവേണ്ടാ എല്ലായ്പ്പോഴും ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ടു്; കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഒപ്പീസ്. ഇന്നു് അശ്രദ്ധമായിട്ടു് ഓർമ്മയില്ലാതെയാണു ഞാനതു ചെയ്തിയതു്. മറിയംബീകതന്നെ ഇക്കാർയ്യത്തിൽ എനിക്കു വല്ല സഹായവും ചെയ്തതരുമെന്നു ഞാൻ കരുതട്ടെ.

എന്റെ സംസാരം ഞാൽ സൂക്ഷിക്കണം; കൂടുതൽ സുകൃതജപങ്ങൾ ചെയ്തുകയുംവേണം. ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

ഒക്ടോബർ 29

പരിശുദ്ധനായ ആ ഇടവകവികാരിയുടെ ഓഫീസിൽ എന്റെ കരളേറേസമയം വിഴങ്ങിക്കളയുന്നുണ്ട്. ഇന്നതന്നെ ദിവ്യകാരുണ്യസഭാസംഗമത്തിലും ജപമാലയിലും എത്രമാത്രം സമയം ആ ഓഫീസിൽ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു! ഇങ്ങനെയല്ല അദ്ദേഹത്തെ അനുഭവിക്കേണ്ടത്. “എല്ലാത്തിലും മിതത്വം വേണം; എല്ലാത്തിനും ഒരു സമയമുണ്ട്” (പ്രഭാ. 3, 2). അലസമായ എന്റെ സംഭാഷണം നിറുത്തണം. എന്റെ സഹോദരസഹോദരിമാരോടുകൂടെ സംസാരിച്ചു എത്രമാത്രം സമയമാണെന്ന് നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ ക്ലാർ കൂടുതലായി ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് എന്റെ മനസ്സ് ഞാൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഞാനെന്തൊരു സാധു! ഞാൻ കുറച്ചു മുമ്പോടുപോയാലും താമസിയാതെ തുടങ്ങിയയിടത്തുതന്നെ. ആകയാൽ കൂടുതൽ എളിമവേണം. എന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കരുത്; കാരണം എനിക്കു തന്നെത്താൻ ഒന്നും ചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് ഓ ഇപ്പോഴോ, നാളെ ദിവ്യകാരുണ്യസമയത്തു എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്നേഹംകൊണ്ടു, പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്നേഹംകൊണ്ടു ജ്വലിപ്പിക്കണമേ.

ഒക്ടോബർ 30

ഇന്ന് ഒരു വലിയ വീഴ്ച ഉണ്ടായി. തന്നിമിത്തം വി. കുഞ്ചൻ സ്വീകരണസമയം പ്രയോജനരഹിതമായി; മറ്റു ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്റെ കിടക്കയിൽനിന്നു ഞാനെഴുന്നേറ്റയുടനെ എനിക്കുണ്ടായ പലവിചാരമാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം. ദൈവാലയത്തിലെത്തിയ ഉടനെ ഏകാഗ്രത പാലിക്കാൻ കഴിയാത്തതും ഇതിനു കാരണമായി. ഈ സംഭവം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുതന്നെ. ഒരു പുരോഹിതനോടു വർത്തിക്കുന്നതുപോലെ ബഹുമാനത്തോടും ഗൗരവത്തോടും കൂടി എന്നോടു എവരും പെരുമാറുന്നുവെന്നതും എന്നെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഓ സാധു! ഇതൊക്കെ പിശാചിന്റെ കൈനിയമാണ്. ഒരു സെമിനാരിവിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിനയത്തോടെ പെരുമാറുന്നതിനു പകരം ഒരു പുരോഹിതനെപ്പോലെയാണു ഞാൻ വ്യാപരിക്കുന്നത്.

ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം എന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തിൽനിന്നു

ണമുവാകുന്നതു്. “മരണനിദ്രയിൽ അമരാതിരിക്കാൻ കത്താവേ, എന്റെ കണ്ണുകളുടെ ഭാരം കുറയ്ക്കണമേ (സങ്കീ. 12, 3).

ഒക്ടോബർ 31

കഴിഞ്ഞ തികളാഴ്ച മുതൽ എന്നിൽ കാര്യമായ ഒരന്തരം വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ പുറമേ ചുറ്റിനടക്കുമ്പോൾ എനിക്കു ദൈവത്തോടു് ഐക്യം പാലിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ തിന്മ വർജ്ജിക്കുന്നു; നന്മ ചെയ്യുന്നുമില്ല.

തന്നിമിത്തം ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും പിന്നീടു ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരും. ഇന്നുചൊല്ലിയ സുകൃതജപങ്ങൾ വിരലിൽ എണ്ണാവുന്നതേയുള്ളു. പ്രത്യേകാത്മശോധന ഉണ്ടായതേയില്ല. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഓഫീസ് അശ്രദ്ധമായി ഞാൻ ചൊല്ലി. ജപമാലയെപ്പറ്റിയും അതുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പലപ്പോഴും മനസ്സുപിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം ഈ സായാഹ്നത്തിൽ വീണ്ടും സംഭവിച്ചു. ഞാൻ മുറിയിലേക്കു പോകാതെ അലസസംഭാഷണത്തിൽ വളരെ നേരം ചെലവഴിച്ചു. ഇതിനെല്ലാം ദൈവത്തിനു കണക്കുകൊടുക്കേണ്ടിവരികയില്ലേ? നാളെ ഇന്നത്തെപ്പോലെയാകാതെ കഴിഞ്ഞ തികളാഴ്ചപോലെ ആയിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതട്ടെ. നാളെ സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുനാളാണു്. ഒരു നല്ല ദിവ്യകാര്യസ്വീകരണംകൊണ്ടു നാളെ ഞാൻ ആരംഭിക്കും.

ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ വിശുദ്ധരും എനിക്കു വേണ്ട മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിച്ചു് എന്നെ എളിമയോടെ കാത്തുപാലിക്കട്ടെ. സെമ്മിനാരിയിലെ ആനന്ദങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു നവവത്സരത്തിനു കത്താവേ, എന്നെ ഒരുക്കണമേ.

നവംബർ 1 ചൊവ്വ

ഇന്നു ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ ശരിക്കു നടന്നില്ല. പുരോഹിതാലയത്തിൽവരുന്ന വൈദികരെ സല്ക്കരിക്കേണ്ടതു് ഒരാവശ്യമായിരുന്നതിനാൽ എന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കു മതിയായ ന്യായമുണ്ടു്. ഈ വ്യഗ്രതകളുടെ ഇടയിൽ എന്റെ ദിവസം തീരെ മോശമായില്ല. തുല്യസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഔദ്ധത്യവും അഹങ്കാരവും ഇന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ലെന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ ആനന്ദംകൊള്ളുന്നു. തത്കാലം ഞാൻ എളിമപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ, എന്റെ

അനുഗ്രഹിക്കേണമേ. എന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയം സ്വാതന്ത്ര്യം, സമർത്ഥനായി കാണപ്പെടാനും ശ്ലേമോന്റെ ഭാവം വരിക്കാനുമുള്ള ആഗ്രഹം. ആ പ്രാർത്ഥന മിത്രത്തെ തകർക്കുന്ന വേണം.

വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നത്തെ പ്രഭാതദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിന് നല്ല ഫലമുണ്ടായി. ദൈവത്തിന് സ്തുതി. സകല മരിച്ചവരുടേയും തിരുനാളിന്റെ തലേദിവസമാണല്ലോ ഇന്ന്. എനിക്കു സങ്കടം തോന്നുന്നു. മരിച്ചവരുടെ ദിവസം എന്റെ ഇടവകവികാരിയുടെ ചിത്രം എന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. എന്റെ വികാരങ്ങളോടൊക്കെ വിവരിക്കുക സുഗമമല്ല; നാളെ ആ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ആത്മാവിനു വേണ്ടി ധാരാളം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ജന്മിയും ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ എന്റെ ഉപകാരിയുമായ കാണൻ മൊർലാനിയേ * കാണുമ്പോൾ എന്റെ വികാരിയുടെ അനുസ്മരണങ്ങൾ ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമുള്ള സഹായം നൽകുമാറാകട്ടെ. പരലോകത്തിൽനിന്നുകൂടി അദ്ദേഹം എന്ന് സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെപ്പോലെ അദ്ദേഹം എന്നോടു കാരുണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. മരിച്ച വൈദികന്മാരുടെ വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥന വി. കുർബാനയോടുള്ള എന്റെ ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. പ്രസ്തുത ഭക്തിയും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിൽ അത്ഭുതകരമായ ബന്ധമുണ്ട്.

മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കുർബാനയുടെ നവശതാബ്ദവാഷികം(998-1898) പ്രമാണിച്ചു പരിശുദ്ധപിതാവു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പൂർണ്ണദണ്ഡവിമോചനം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യശാന്തിക്കായി കാഴ്ചവെക്കും.

നവംബർ 2 ബുധൻ

സമയം ഇന്ന് എത്രമാത്രം ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ അടുത്തടുത്തു സൂക്തജപങ്ങൾ ചെയ്തിയുമില്ല. ഇന്നു ഞാൻ ധ്യാനത്തിൽ ഉറങ്ങി. അങ്ങനെ മേലിൽ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓ ഈശോ എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ; മരിച്ചവർക്കു ശാന്തിയരുളണമേ.

* കാണൻ മൊർലാനി: ബെർഗാമോയിലെ ഒരു കൈവേന്തയുടെ പ്രിയോർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെയും കുടിയന്മാരാണ് റൊങ്കാലി കുടുംബാംഗങ്ങൾ

നവംബർ 3 വ്യാഴം

ഇന്നുമുഴുവൻ ഞാൻ യാത്രയിൽ കഴിച്ചു; അതിനാൽ എല്ലാം പതിവുപോലെ. എന്നോടു വേണ്ടിടത്തോളം പരിഗണന പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുകരുതി ഞാൻ പരുഷമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു. ഇതൊക്കെ ഒന്നാംതരം അഹങ്കാരമാണ്. സൂത്രജപങ്ങളൊന്നും ഞാൻ ചൊല്ലിയില്ല. ദൈവമേ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ എന്നിക്ക് അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കണം. നാളെ മാസാഭ്യവെള്ളിയാണ്; ആകയാൽ അത് ഈശോയുടെ തിരുഘൃദയത്തോടു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ദിനമായിരിക്കണം. എന്റെ പാപങ്ങൾക്ക് അത് ഒരുത്തമപരിഹാരദിനമായിരുന്നെങ്കിൽ; ഓ ഈശോ, അങ്ങനെ സഹായിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതെങ്ങനെ അപ്രകാരമല്ലാതാകും?

നവംബർ 4 വെള്ളി

ഇന്നലെത്തേക്കാൾ സ്വല്പം ഭേദം. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണ സമയത്തും ജപമാലയിലും എന്റെ ചിന്തകൾ പതിവുപോയി. ആകയാൽ പ്രഭാതത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും എന്നിക്ക് ഏകാഗ്രത ആവശ്യമാണ്. പുണ്യത്തിൽ വളരാനും ആത്മാക്കൾക്കു നന്മചെയ്യുവാനും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ശാന്തത എന്നിങ്ങനെ തെല്ലു കുറവാണ്. അതു സമ്പാദിക്കുവാൻ ആവുപടി ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. ഓ ഈശോ! ഓ മറിയമേ! ഓ വിശുദ്ധ ചാറൽസ്!

നവംബർ 5 ശനി

ഞാൻ മുന്നോട്ടുപോകുന്നോറും ഈശോയ്ക്കു മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. മറുവശത്തു മനുഷ്യരുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു എന്റെ കൃതഘ്നത നിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്താത്രം കുറവങ്ങൾ! എന്താത്രം പരാജയങ്ങൾ! ഏകാഗ്രത എത്ര തുച്ഛം! ശനിയാഴ്ചത്തെ ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ എത്ര കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു! പുണ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ഞാൻ മിടുക്കനാണ്; അഭ്യസിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടാ. പുണ്യങ്ങളങ്ങനെ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണെന്റെ ഭാവം. എത്രയും പാപിയായ എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ. എന്നെ പൂണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കരുതേ,

നാളെ ഒഴിവുകാലം അവസാനിക്കും. ദൈവസഹായത്തോടെ നന്നായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണെന്റെ ആഗ്രഹം. ജപമാല! ഹാ

ജപമാലി വി. ജോൺ ബെക്മൻസ് ജപമാലചൊല്ലിയിരുന്നതു പോലെ അതു ജപിക്കുവാൻ കന്യകാമറിയമേ, അങ്ങു എന്നെ സഹായിക്കണമേ.

നവംബർ 20 ഞായർ (ധ്യാനം)

സെമ്മിനാരിയിലെ ഈ അന്തിമദിവസങ്ങൾ ഞാൻ വളരെ ആഹ്ലാദത്തിലാണു കഴിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചിത്രശലഭംപോലെ എന്റെ മനസ്സു പറന്നുനടക്കുകയായിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഞാനുപേക്ഷിച്ചു. ആകയാൽ സായാഹ്നപ്രാർത്ഥന (Vespers) യിൽപ്പോലും പലവിചാരങ്ങൾ! തന്നിമിത്തം ക്ലാസ്സിൽക്കൂടി ഞാൻ മൗനം പാലിച്ചില്ല. സെമ്മിനാരിവിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിയമങ്ങൾ സാരാംശത്തിൽ അനുസരിച്ചു; എന്നാൽ എന്റെ അനുസരണ പരിപൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല; അതുവേണ്ടപോലെ ആയിട്ടില്ല; ദൈവത്തിനു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല; പൂർണ്ണയോഗ്യതയ്ക്കു് അതിനു് അർഹതയുമില്ല. ഞാൻ ഒരു ചിത്രംപോലെയാണു്. തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാതാക്കുന്ന അഴുക്കൊന്നും ചിത്രത്തിലില്ലെങ്കിലും കണ്ണിനു് അരോചകമാകത്തക്കവിധം അതിൽ പൊടിപറ്റിക്കുകയാണു്. തിരസ്കൃതമായ ചിത്രങ്ങളെപ്പോലെയാണു ഞാൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഈ സ്വലിതങ്ങളൊക്കെ എന്റെ വഴിയിൽ നിലക്കുമ്പോൾ പ്രസാദവരത്തിന്റേയും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റേയും ചലനങ്ങൾ എന്നിൽ ഞാൻ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തിനു ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു?

കലാകാരന്റെ കരങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുത ചിത്രത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സൗന്ദര്യം പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ നാം എന്തുചെയ്യുമോ അതുപോലെ ഞാൻ എന്നോടു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിത്രങ്ങൾ ദൃശ്യമാകുന്നതിനു വീണ്ടും എണ്ണയിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അപൂർണ്ണതകളൊക്കെ ഞാൻ തുടച്ചുമാറ്റണം. പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്ന നിമിഷമുതൽ ഞാൻ ഏകാഗ്രത പാലിക്കണം. അധികം ആനന്ദിക്കാൻ പോകരുതു്; അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ വിഡംബിതമായിമാറും. അന്യരെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ആരെയും വിധിക്കരുതു്. അങ്ങനെ വിധിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണു് എന്റെ പഴയ കൂട്ടുകാരൻ (സ്വാർത്ഥസ്നേഹം) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്.

ഇക്കിന്നുപുറമേ നിരവധി സൂക്തജപങ്ങൾ ഞാൻ ചൊല്ലണം; ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർഭം സ്നേഹപൂർവ്വം നടത്തണം; ആത്മശോധന കണിശമായി ചെയ്യുകയും വേണം. നല്ലവനായ ഈശോ എന്നിക്ക് ഒരു

കുരിശുകൂടി അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; എന്റെ വത്സലനായ ആത്മപിതാവു മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. (ബെൻഗാമോ സെമ്മിനാരിയിലെ ജ്ഞാന പിതാവായിരുന്ന ലൂയിജി ഇസാക്കി (1839-1898) യുടെ മരണമാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ല ആത്മാവിനും എന്റെ ഇടവകവികാരിയുടെ ആത്മാവിനുംവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്റെ ചുമതലയായി ഞാൻ കരുതും. ഈ രണ്ടുപേരും എന്റെ അന്തഃകരണത്തേയും എന്റെ ദുർബലതകളേയും ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവർ ഈശോയോടും മറിയത്തോടും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ; അവർ എനിക്കു എളിയതും, ഈശോയോടും അവിടുന്ന് വീണ്ടെടുത്ത ആത്മാക്കളോടും ഉജ്ജ്വലമായ സ്നേഹവും ചോദിച്ചുവാങ്ങിത്തരട്ടെ.

ഈശോ മറിയമേ യൗസേപ്പേ, എന്റെ എത്രയും വത്സലമിത്രങ്ങളേ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

നവംബർ 28 തീർക്കൾ

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ഞാൻ അത്യധികം ആഹ്ലാദിച്ചു. ആ തെരുകൾ പൂർണ്ണമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ഞാൻ പരിഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും മൂന്നുതയേക്കാൾ ഭേദം ആനന്ദമാണ്. “കന്താവിൽ ആഘോദിക്കുക” (സങ്കീ. 31. 11) എന്ന വാക്കുകൾ നീ അനുസ്മരിക്കുക.

ദിവ്യകാര്യസന്ദർശനവും അത്ര മോശമായിട്ടില്ല. ദൈവത്തിനു സ്തുതി. ശരിയാക്കേണ്ട പല സംഗതികൾ ഇനിയുമുണ്ട്; പ്രാർത്ഥനയിലെ പലവിചാരങ്ങൾ, അശ്രദ്ധ, ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ സൂക്ഷമില്ലായ്മ, പള്ളിക്കൂടത്തിൽവെച്ചുനടത്തുന്ന അലസഭാഷണങ്ങൾ, പ്രീഫെക്റ്റായി നിയമിതനായിരിക്കുന്ന എനിക്കു ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന സഹപാഠികളുടെ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയില്ലാതിരിക്കുക, ഇങ്ങനെയുള്ള പല തിന്മകളേയും പുറത്തു കടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ മറ്റു പ്രീഫെക്റ്റുമാരോടു അധികം സംസാരിക്കാതെ എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നവരോടു കൂടുതലായി സംസാരിക്കണം. എന്തുമാത്രം ഇനിയും ചെയ്യാൻ കിടക്കുന്നു!

ഡിസംബർ 8 വ്യാഴം

അമലോത്സവമറിയമേ, നിസ്തുലേ, അതിസുന്ദരി, എത്രയും പരിശുദ്ധയായവളേ, എല്ലാസ്രഷ്ടികളേക്കാളും ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവളേ,

സ്തുതി. മറിയമേ, എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അങ്ങു് എത്രയും മഹിമയേറിയവളാണു്. തന്നിമിത്തം ഏറ്റവും വലിയ ബഹുമാനം ദൈവത്തിനാണു നല്കേണ്ടതെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആർക്കാണ് അങ്ങയുടെ നന്മയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ കഴിയുക? ഞാൻ എത്രയും അയോഗ്യനാണെങ്കിലും ഒരു കൊല്ലംമുമ്പു് അങ്ങു് ആ അനുഗ്രഹം (അതായതു ശുദ്ധത) എനിക്കു നല്കി. ഇന്നു് അങ്ങു് അതിന്റെ കാര്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ആ അനുഗ്രഹത്തോടൊപ്പം വന്നുചേർന്നു എത്രയും സന്തോഷാവഹമായ ചുമതലകൾ അഭിമാനപൂർവ്വമാണു് ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ സന്തോഷത്തിനു ഞാൻ പ്രതിഫലം നല്കിയിട്ടില്ല. അങ്ങു് എന്നോടു പെരുമാറിയിട്ടുള്ളതുപോലെ ഞാൻ അങ്ങയോടു പെരുമാറിയിട്ടില്ല. എന്നെ ഞാൻ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്തായിരിക്കുമെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഞാനില്ലാതെത്താണു്? ഞാൻ ഒരു മണ്ടനും ആവേശഭരിതനുമല്ല; പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ. ഇത്രയൊക്കെയാണു് എന്റെ പുണ്യം.

ഞാൻ ഈശോയിൽനിന്നു് അകന്നുപോയിരിക്കുകൊണ്ടു് ഈശോ എന്നിൽനിന്നു് അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു. എനിക്കു ദുഃഖമായ ഏകാഗ്രതവേണം; അടുത്തടുത്തു സൂക്തജപങ്ങൾ ഞാൻ ചൊല്ലുകയും വേണം. സംഗതികൾക്കു് ഒരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ല. ചെറിയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിക്കൂടി ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിചാരിച്ചും സംസാരിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ലാഘവബുദ്ധിയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നതു് എനിക്കു ദോഷമാണു്.

മറിയമേ, ഞാൻ വേണ്ടപോലെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ പ്രത്യേക ചുമതലകൾ അങ്ങു് എന്നെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നല്ലവനായി വ്യാപരിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുവാൻ അങ്ങു് എന്നെ സഹായിക്കുക. ഞാൻ എന്നെ അങ്ങേക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ അമ്മേ, നന്മചെയ്യുന്നതിനു് എനിക്കു തെല്ലു വിവേകം നല്ലക. എന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു പുണ്യവരുത്തുന്ന വിവേചനാശീലം എനിക്കു വാങ്ങിത്തരിക. എന്റെ വിചാർങ്ങൾ നിരന്തരമായി അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. എന്റെ അധരങ്ങൾ അങ്ങയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങേക്കായി കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അങ്ങേക്കു് അറിയാവുന്ന ആ സംഗതി അങ്ങു ശരിപ്പെടുത്തിത്തരണം. അങ്ങേക്കു് എന്നെ

അറിയാമല്ലോ. എനിക്ക് എളിമ തരാമെങ്കിൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധനാകാം. അങ്ങയുടെ സഹായത്താൽ ഞാൻ അഭ്യസിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന കൊച്ചു ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ ഞാൻ അങ്ങേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലും പഠനങ്ങളിലും അങ്ങ് എന്റെകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അങ്ങയേയും അങ്ങയുടെ പുത്രനേയും സംബന്ധിക്കുന്ന സത്യം എന്നെ അഭ്യസിപ്പിക്കണമേ. അവസാനമായി ഓ അമലോത്ഭവമാതാവേ, എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ അന്തിമലക്ഷ്യമായ ഈശോയുടെ അടുക്കലേക്ക് എന്നെ ആനയിക്കേണമേ. ഈശോയോടു പൂണ്ണമായി എന്നെ ബന്ധിക്കുക; അവിടുത്തെ തീക്ഷ്ണതാപുച്ഛം സ്നേഹിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കുക. ആമ്മേൻ.

ഡിസംബർ 18 ഞായർ (ധ്യാനത്തിൽ)

അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ തിരുനാൾവരെ ഞാൻ മോശമായിട്ടാണു കഴിഞ്ഞതു്. തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞു മറിയത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഞാൻ തെല്ലു നന്നായിട്ടുണ്ട്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്കു കൂടുതൽ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് ഏകാഗ്രതയാണു്. സുകൃതജപങ്ങൾ കൂടുതൽ ഞാൻ ചെയ്തല്ലണം. ധ്യാനത്തിലും കർബാനയുടെ സമയത്തും ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനത്തിലും സർവ്വോപരി ആത്മപരിശോധനയിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ എനിക്കാവശ്യമാണു്. ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലുംകൂടി എളിമ വേണം; വളരെയേറെ എളിമ വേണം. എന്റെ ബുദ്ധിയും ഹൃദയവും ഉണ്ണീശോയോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടു നിറയണം. ഓ ഈശോ, അങ്ങയെപ്പോലെ എന്നെയും ഒരു ശിശുവാക്കണമേ. ഞാൻ എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണിതെന്നു് അങ്ങേക്കു അറിയാമല്ലോ.

1898-ലെ ധ്യാനത്തിൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ച ആദർശങ്ങൾ

1 ദൈവമാണു് എന്റെ മഹാഗുരു. അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സ്തുതിക്കുന്നതിനും സേവിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അവിടുത്തെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എങ്ങും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യത്തോടെ അവിടുനു് ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു് എന്നെന്ദ്ര ഷ്ഠിച്ച്; ആകയാൽ ഞാൻ പൂണ്ണമായി ദൈവത്തിന്റേതാണു്. ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനു് ഉതകുന്നതും മാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്യാവൂ. എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും വിചാരവും നിശ്ചസന്ദവും ദൈവത്തിന്റെ കൂടുതൽ മഹത്വത്തിനുവേണ്ടിമാത്രമായിരിക്കണം. ആകയാൽ എന്റെ ബഹുമാനം തേടുകയും എന്റെ സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തികളും

വളംവച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു; ഞാൻ വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നു; ഞാൻ പ്രയോജനശൂന്യനായിത്തീരുന്നു; എന്റെ നല്ലദൈവത്തിന്റെതിരായി വിപ്ലവം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നു; അവിടുന്ന് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലം തിരസ്സരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാളും അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിപ്പിക്കാനും തന്നിട്ടുള്ള കഴിവുകളെ ഞാൻ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാളും ഭയങ്കരമായെന്തുണ്ട്?

വായുവിലെ പക്ഷികളും കടലിലെ മത്സ്യങ്ങളും വനങ്ങളിലെ മൃഗങ്ങളും ഭൂമിയിലെ സകല നാല്കാലികളും എന്നേക്കാൾ ഭേദമായി കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന കായ്കത്തിൽ മൃഗങ്ങൾ എന്നേക്കാൾ ഭേദമായിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുത എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു.

2 ഞാൻ വലിയവനാണെന്നു കരുതി എന്റെ നിഗൂഢത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്നെ എളിമപ്പെടുത്താനും എന്റെ സുഖക്കേടുകൾ നീക്കാനും പററിയ ഒരുഷധമുണ്ട്. എന്റെ ഈശോയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുവാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്ത എത്രവലിയ പാപിയാണു ഞാൻ! എന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ ഇടയിലെന്നല്ല, എല്ലാമനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുംവെച്ച് എത്രയും താണവനായ ഞാൻ ഈ അനുഗ്രഹത്തെപ്രതി കർത്താവിനു നന്ദിപറയേണ്ടതുണ്ട്.

3 ഞാൻ ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. ആകയാൽ എനിലുള്ള എത്രയും ചെറിയ കുറവും വളരെ ഗുരുതരമാണ്. മാതൃക പാപമെന്നപോലെ അതിനെ ഞാൻ വജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ആ വാക്കുപോലും ഞാൻ കേൾക്കാനിടയാകരുത്. "ഫലിതം അൽമേനികളുടെ ഇടയിൽമാത്രം! ഒരു പുരോഹിതന്റെ അധരങ്ങളിൽ അതു ദൈവദൂഷണമാണ്" എന്ന വി. ബർണാർഡിന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈദൂര അപൂർണ്ണതകളിൽനിന്നു എന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയും വിമുക്തമല്ല. ഒരു നല്ല സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥി എന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നവനു എന്തുപറ്റി? എന്റെ അഹങ്കാരത്തിനു എത്ര കനത്ത ഒരു പ്രഹരം!

4 ഞാൻ പൗരോഹിത്യത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം ദൈവദൂഷ്ടിയിൽ ഞാൻ ഒരു മാലാഖ ആയിരിക്കണം. എന്റെ പേരു്

അർത്ഥമില്ലാത്തതല്ല. ദൈവപരിപാലനം എന്റെ ചുമതല. എന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാലത്രെ ആഞ്ചലോ എന്ന പേരിൽ ഞാൻ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. ഞാൻ ഒരു മാലാഖയെപ്പോലെ വ്യാപരിക്കാതിരിക്കെ മാലാഖ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും ഒരു മാലാഖയെപ്പോലെ വ്യാപരിക്കുവാൻ കഴിയാതെയിരിക്കുന്നതും എത്ര ലജ്ജാവഹം! ആകയാൽ വാനവസദൃശനായ ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുവാൻ ആഞ്ചലോ എന്ന നാമം എനിക്കു പ്രചോദനം നൽകേണ്ടതാണ്.

എന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചിരിക്കേണ്ട പുണ്യതത്വങ്ങളെ ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ടാകണം. എന്റെ പേരും മാലാഖയിൽനിന്നു തുലോം വ്യത്യസ്തമായ എന്റെ പെരുമാറ്റവും പരിഗണിച്ചു ഞാൻ എളിമപ്പെടണം.

5 ദൈവമേ, ഞാൻ ഇത്രമാത്രം സൂക്ഷിക്കുന്നു ഈ ശരീരം എന്താണ്? വി. ബർണാർദ്ദു ചോദിച്ചിരുന്നു; “നീ എന്താണ്? നീ എന്തുചെയ്തിട്ടുണ്ട്? നീ എന്തായിത്തീരും?” അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ ഞാൻ മറുപടി പറയും: “എന്റെ ശരീരം കളിമണ്ണാണ്. എന്റെ പ്രശസ്തി പുകപോലെയാണ്. എന്റെ അന്ത്യം ചാമ്പലും.” എന്നിട്ടും പൃഥ്വിയിൽ കേന്ദ്രവും അഴകുസഞ്ചിയുമായ ഈ ശരീരത്തെ എത്രമാത്രം ഞാൻ താലോലിക്കുന്നു! അതിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി ഞാൻ ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നു. എന്തൊരു മഴവെള്ളം; എന്തൊരു ഹൃദയജാലിതം! എന്റെ ആത്മാവിന്റെ കഥയോ? സാധു ആത്മാവ്! വിവേകിയും വിജ്ഞാനമെന്നും അഭിമാനിക്കുന്ന ഞാൻ തലകനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത് ഊതിവീത്തിരിക്കുകയാണ്. നീ നിന്നെപ്പറ്റി എളിയതോതിൽ ചിന്തിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ വഴിയിൽ നീ തപ്പിത്തടഞ്ഞുവീഴും.

6 എന്തൊരു സുന്ദരമായ ചിന്ത! ഒരു സ്വർഗ്ഗീയവാനവൻ എന്റെ സമീപത്തു സദാ ഉണ്ട്. അതേസമയം ആ മാലാഖ ദൈവത്തോടു കൂടെ സ്നേഹസമാധിയിലാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു തന്നെ എന്തൊരാളെ! ഒരു മാലാഖ സദാ എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മാലാഖ എന്നെ സാരക്ഷിക്കുകയും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഞാനന്വേദിച്ചപ്പോൾ എന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തൊരു തല്പരതയും! എന്നാൽ ആ വിചാരം എന്തെങ്കിലും ലജ്ജിപ്പിക്കുകയാണ്. മാലാഖയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് എന്തൊക്കെയാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു, സംസാരിക്കുന്നതു, പ്രവർത്തിക്കുന്നതു.

കുന്നതു്! കഷ്ടതന്നെ! എന്റെ വാനവസഖാവേ! അങ്ങയുടെ നിമ്ല
ദൃഷ്ടികളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന യാതൊന്നും പറയുകയോ, പ്രവർത്തിക്കുക
യോ, വിചാരിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ അങ്ങ ദൈവത്തോടു് എ
നിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

7 ഈ ജീവിതത്തിൽ എന്തോടും എന്റെ പ്രവൃത്തികളോടും
അതുപ്പിള്ള ഒരുധികാരിയുടെ അടുക്കൽപോകാൻ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു
വെങ്കിൽ, എന്റെ സ്രഷ്ടാവും എന്റെ പിതാവുമായ കപിതനായ സ
ർവ്വേശ്വരനെ ഞാനെങ്ങനെ സമീപിക്കും? എന്റെ ഈശോ അപ്പോൾ
എന്റെ സ്നേഹിതനായിരിക്കയില്ല; കപിതനായ ന്യായാധിപനായിരി
ക്കും. എന്റെ കാവൽമാലാവയോ! മരിയാംബികയോ! എന്തെ ശി
ക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവരെതുപറയും? പാവം മാലാഖ! പാവം മരിയാം
ബിക!

ഇതൊക്കെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ മോശമായി
പെരുമാറുമ്പോൾ എന്റെ തലവന്മാരുടെ ശാസനവും ദൈവത്തിന്റെ
ഭയങ്കരകോപവും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു് എനിക്കറിയാം.
ഹാ, എന്തൊരു ഭോഷത! "നാം നമ്മളെ സത്യമായി വിധിക്കുന്നു
വെങ്കിൽ, നമ്മൾ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല" (1 കൊറി. 2, 31) എന്നു
പൗലോസുശ്ലീഹായോടുകൂടി ഞാൻ പറയും.

8 ഒരു മഹാസത്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സെമ്മി
നാരി വിദ്യാർത്ഥിയായ ആഞ്ചലോ റൊങ്കാലിയിൽനിന്നു് ഈശോ
ആവശ്യപ്പെടുന്നതു സാധാരണപുണ്യമല്ല, ഉന്നതമായ പുണ്യമാണു്.
ഞാൻ ഒരു വിശുദ്ധനാകാതെ, അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു വിശുദ്ധനാകാൻ നല്ല
ഒരു പരിശ്രമം ചെയ്യാതെ സർവ്വേശ്വരനു് എന്നോടു തൃപ്തിതോന്നുകയി
ല്ല. ദൈവം ഇതിനായി എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിര
വധിയും വലുതുമാണു്.

1899 ജനുവരി 15-ാംനു (മാസധ്യാനദിവസം)

എന്റെ വസലജ്ഞാനപിതാവായ ഇസാക്കിയുടെ മരണശ്ല
ഷം എനിക്കു് ഒരു പുതിയ ജ്ഞാനപിതാവിനെ ലഭിച്ചു. തന്നിമിത്തം
എന്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ അന്തരമെന്നുമുണ്ടായില്ലെങ്കിലും ചെ
റിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. പഴയ പിതാവിനോടുണ്ടായിരുന്നി
ത്തോളം പരിചയം എനിക്കു പുതിയ പിതാവിനോടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അതിനാൽ മുൻത്തെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യം എനിക്കു തോന്നിയില്ല. എ
 ന്നുവരികിലും ക്ഷമതന്നെ ഭേദം; സാവധാനത്തിൽ എല്ലാം ശരിയായി
 കൊള്ളാം. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം മുതൽ കഴിഞ്ഞമാസംവരെ ഞാൻ കുറിച്ചു
 കളെഴുതിപ്പോന്നു. അവയ്ക്കു മുൻത്തെ ജ്ഞാനപിതാവു കല്പിച്ചിരുന്നി
 ടത്തോളം പ്രാധാന്യം ഇപ്പോഴത്തെ ജ്ഞാനപിതാവു കല്പിക്കുന്നില്ല.
 രണ്ടുപേരും രണ്ടുവിധത്തിലാണു ചിന്തിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ കഴി
 ഞ്ഞകുറിച്ചും ഇതും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇതു
 പ്രാസംഗികമായി എഴുതിയെന്നേയുള്ളു. കായ്തത്തിലേക്കു കടക്കാം.

ഇസാക്കിയുടെ മരണത്തിന്റെ മുച്ഛകൃത്യനതായിരുന്നു എന്റെ
 പ്രിയപ്പെട്ട റെക്ടറായിരുന്ന ഫാദർ ജസീനോ ദൈന്തല്ലായുടെ മരണം.
 [അദ്ദേഹം 1857-ൽ പുരോഹിതനായി. 1876 മുതൽ ബെർഗാമോ
 സെമ്മിനാരിയിലെ റെക്ടറായിരുന്നു.] മരണചിന്ത എന്നെ അഗാധ
 മായി സ്പർശിച്ചു. ദൈവം തന്റെ സമാധാനം അവരിരുവർക്കും എ
 ന്റെ ഇടവകവികാരികൾക്കും നല്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തെ ഓർത്തുള്ള എന്റെ
 സങ്കടം ഇതുവരെ സമാപിച്ചിട്ടില്ല.

മാച്ച് 19-ാം നു (മാസധ്യാനം)

ഇന്നു് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വി. യൂസേപ്പിന്റെ തിരുനാളാ
 ണു്. കുറിച്ചുകളെഴുതുന്ന സമ്പ്രദായം ഞാൻ തുടരണം. ജനുവരി
 മുതൽ പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായം മുടക്കിയിരിക്കുകയാണു്. ഞാൻ വി. യൂസേ
 പ്പിനെ എങ്ങനെ അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കും. ഈ വത്സരം ... (ഇവി
 ടെവെച്ചു കുറിച്ചു പെട്ടെന്നു നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണു്.)

ഏപ്രിൽ 16-ാം നു (മാസധ്യാനം)

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ധ്യാനത്തിൽ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതാ
 ണു് എന്റെ മന:സാക്ഷിയുടെ സ്ഥിതി പരിശോധിച്ചു കടലാസിൽ
 എഴുതിവെക്കാൻ. ഈ ചുരുങ്ങിയ താളുകൾ കണ്ടു ഞാൻ എത്ര പ്രാവ
 ഴ്യം ലജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്! എന്റെ പ്രതിജ്ഞ എത്ര മോശമായിട്ടാ
 ണു ഞാൻ പാലിച്ചതെന്നു കാണുക. മുക്തലത്തെ കുറിച്ചു കണ്ടോ!
 ഞാൻ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ധ്യാനസമാപിക്കുള്ള മണിയടി
 കുന്നതു കേട്ടു. തന്മൂലം ഞാൻ എഴുത്തുനിറുത്തി; പിന്നീടു് അതിനെ
 പറ്റി ചിന്തിച്ചതുമില്ല.

ഉയിർപ്പിതരുനാൾ പ്രമാണിച്ചുള്ള ഒഴിവുകാലം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ വന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഇന്നത്തെ ധ്യാനത്തിൽ ആ നല്ല സമ്പ്രദായം തുടരാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ എന്റെ നിശ്ചയത്തിനു വ്യത്യസ്തം വരികയില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

ഇന്നു ഞാൻ ഏകാഗ്രത ഏതാണ്ടു പാലിച്ചു. എന്താണു ഞാൻ ഈ പറയുന്നതു്? ഏകാഗ്രത പാലിച്ചെന്നോ? ഇതാ എന്റെ കഴപ്പുങ്ങളൊക്കെ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഏകാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ എത്രയും മോശമായിട്ടേ എനിക്കതു പാലിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവർ എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ മിടുക്കനാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യം വരുമ്പോൾ ഞാൻ തീരെ പിറകിലാണ്. ഇന്നുമുതൽ മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃകനല്കാൻ സാധിക്കാത്തതിടത്തോളംകാലം ഏകാഗ്രതയെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു നിദ്ദേശവും യാതൊരുത്തർക്കും ഞാൻ നല്ലകയില്ല. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഒപ്പിനുചൊല്ലുന്നതിൽ ഞാൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈയിടെ ജപമാലചൊല്ലുന്നതിൽ വളരെ പിറകോട്ടടിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വളരെയേറെ പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തടുത്തു സൂക്തജപങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതാണ് എനിക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വേറൊരു കാര്യം; അതെന്നിക്കു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഇവവഴി എന്റെ വിചാരങ്ങൾ ദൈവത്തോടു് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കും; തന്നിമിത്തം അവ നിയന്ത്രിതവുമായിരിക്കും. അന്യരെപ്പറ്റി പുലമ്പുവാനിടയാകുകയുകയുമില്ല. വേണ്ട ആത്മനിയന്ത്രണംകൂടാതെ അന്യരുടെ കുറ്റങ്ങൾ പറയുവാനിടയായിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ധ്യാനംകൊണ്ടു് എനിക്കു ബോധ്യമായിട്ടുണ്ടു്, മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു്: ജപമാല, സൂക്തജപങ്ങൾ, സംഭാഷണവിവേകം. അലസഭാഷണം ഉപേക്ഷിച്ചു സംസാരത്തിൽ ഞാൻ നിയന്ത്രണം പാലിക്കണം.

പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു ഞാൻ വിഡ്ഢിത്തം കെട്ടാറുണ്ടു്. അങ്ങനെ ഞാൻ അന്യരുടെ പരിഹാസപാത്രമാകുന്നുണ്ടു്. അവരെന്റെ പിറകിൽനിന്നു് എന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഞാൻ ആനന്ദംകൊള്ളുകയാണുവേണ്ടതു്. എന്റെ സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തി ഇപ്രകാരം എളിമപ്പെടേണ്ടതുതന്നെ. ഭ്രാന്തനായി എണ്ണപ്പെട്ട നല്ലവനായ ഈശോയേപ്പോലെ ഞാൻ താഴ്ന്നുപെട്ടതന്നെവേണം. അവിടുത്തേ സ്നേഹത്തെപ്രതി ഞാൻ ഭ്രാന്തനായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അങ്ങനെയായിത്തീർന്നാൽപ്പിന്നെ യാതൊന്നിനും വിലയില്ല.

ഈ ഒഴിവുകാലത്തു വീട്ടിലുണ്ടായ കഷ്ടതകളെല്ലാം എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു ഞാൻ കാഴ്ചവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കായി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു സമ്പത്തും ലൌകികസന്തോഷങ്ങളുമല്ല; പ്രത്യേക ക്ഷമയും സ്നേഹവുമാണ്. അവരെല്ലാവരും ഒരുകാലത്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതു കാണുവാൻ എനിക്കിടവരട്ടെ. പിന്നെ എന്തുവന്നാലും വിരോധമില്ല. എല്ലാം ദൈവമഹത്വത്തിനും എന്റെ പാപങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനുമായി ഞാൻ സ്തബ്ധിച്ചുകൊള്ളാം. ഓ ഈശോ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെ പ്രതി ഞാൻ മരിക്കട്ടെ.

ഏപ്രിൽ 24-ാം നു തിങ്കൾ

ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലെ ഏകാഗ്രതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ മാസം അത്ര മോശമായിട്ടില്ല. അതിനു ഞാൻ കന്താവിനോടു കൃതജ്ഞനാണ്. ഞാൻ ബലഹീനനും ദുർബലനും ആയതുകൊണ്ട് ഇതു നിലനില്ക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ അനുസ്മരിക്കണം. ആന്തരിക വിശുദ്ധി സമ്പാദിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം; അതിന്റെ ബാഹ്യവേഷം വെറും വസ്ത്രമാത്രം. യഥാർത്ഥ എളിമയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭക്തിയാണ് എനിക്കേറ്റവും ആവശ്യം. ആകയാൽ ഞാൻ ആശാനിഗ്രഹം പാലിക്കണം; വിശിഷ്ട വിചാരങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചും സുകൃതജപങ്ങൾ ചൊല്ലിയും ദൈവത്തോടു ഞാൻ ഐക്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അടുത്തുവരുന്ന മെയ് മാസത്തിനു ഞാൻ ഒരുങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

മേയ് 7-ാംനു ഞായർ

മേയ് മാസം കരേ മുമ്പോടു പോന്നുകഴിഞ്ഞു. ധ്യാനത്തിലും ജപമാലയിലും കരേണ്ടി ഏകാഗ്രത ആവശ്യമാണ്. ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ ഞാൻ ഒരു കവിയെപ്പോലെയാണ്. ഏതായാലും സ്ഥിതിഗതികൾ തീരെ മോശമല്ല. ഇതിനു ദൈവത്തോടും കന്യകാമറിയത്തോടും ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലം കന്യകാമറിയത്തോടു ഞാൻ രണ്ടു കാർത്തുമാവശ്യപ്പെട്ടു: എളിമയും സ്നേഹവും. മാസത്തിന്റെ പാതിയായപ്പോഴേക്കും എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രാവ്യമായി. രണ്ടു പുണ്യങ്ങളും അഭ്യസിപ്പുവാൻ സന്ദർഭം എനിക്കുണ്ടായി. ഇക്കൊല്ലം വീണ്ടും അതേനിലയിൽ ഞാൻ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. ദൈവമാതാവ് എന്റെ

പ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അവിടുന്ന് അത്ര ദയാലുവാണ്. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ, എളിമപ്പെട്ടുക എന്നിക്ക് എത്രയും വിഷമമാണ്. എന്നാൽ ഈ പരിശ്രമത്തിന് എന്നിക്കു സമ്മാനം ലഭിക്കും. പ്രാരംഭം നന്നായിരിക്കണമെന്നുമാത്രം. ഈശോ, മറിയമേ, നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുവാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ.

മേയ് 22—ാൻ പെന്തക്കസ്റ്റു കഴിഞ്ഞ തീകൾ (ധ്യാനം)

കത്താവേ, ഞാൻ ഏറ്റവും വലിയ പാപിയാണ്; എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമെ. കൂടതലായി എനിക്കെന്തു പറയുവാൻ കഴിയും? എന്നിക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. ഏറ്റവും പറയാതെ നിയമത്തിയില്ല. എന്റെ പരാജയങ്ങൾക്കുള്ള സിദ്ധൗഷധം ഈ വിചാരമാണ്. ഈ ദിവങ്ങളിൽ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ അത്രഭയമായി വ്യാപരിച്ചിട്ടില്ല; നിപതിച്ചിട്ടുമില്ല. എങ്കിലും എന്റെ ഭാവന പ്രവർത്തനനിരതമായിരുന്നു. എന്റെ ബുദ്ധിശക്തി ഭാവനയ്ക്കു പൂർണ്ണമായി വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു ബുദ്ധിക്കു ദ്രോഹം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ പുതിയ ഇടവകവികാരിയുടെ (പുതിയഇടവകവികാരി ഫാദർ ലൂയി ബറാലിയാ (1852-1917) യുടെ പെരുന്നാളിന് എഴുതിയ കവിതയാണ് ഇവിടെ സൂചിതം) പെരുന്നാളാഘോഷങ്ങളും തദവസരത്തിൽ ഞാനെഴുതിയ കവിതയും പുരോഹിതാഭിഷേകാർത്ഥികളുടെ കാര്യങ്ങളും എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയുടെ രഹസ്യമോഹങ്ങളുമെല്ലാം അഹങ്കാരത്തിനു വളംവെച്ചു. എന്റെ ഭാവന ഇങ്ങനെ ഭ്രാന്തെച്ചിന്മകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാവനാചിത്രങ്ങൾ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ എന്റെ മനസ്സിനെ വഴിതെറ്റിച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും സ്വല്പം എളിമപ്പെട്ടുന്നതിൽ തെറ്റിയില്ല. സദാ ആരെങ്കിലും എന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നു. ഞാൻ എതിർപ്പുകാശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു് അവർ രക്തം വലിച്ചുകുടിക്കുകയാണ്. മൗനമായി സഹിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭമാണിവ. ഞാൻ ഒരു ഭോഷനാണെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസവും സംസാരവും. പക്ഷെ, അങ്ങനെയായിരിക്കാം; എന്നാൽ അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ എന്റെ അഹങ്കാരം എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഇതാണ് അതിന്റെ ഫലിതവശം അതിനാൽ ക്ഷമയും ആശാനിഗ്രഹവും പാലിച്ചു് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മലോടെവമാതാവീനെ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം.

ഇനി എന്തു പറയേണ്ടുവെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ പരിശുദ്ധാത്മാവേ, ദിവ്യകാരുണ്യഈശോ, അമലോത്സവമറിയമേ നിങ്ങൾക്കു എന്റെ പ്രവൃത്തികളറിയാവുന്നതാണു്. ഒരു മിടുക്കനാണെന്നെന്നു അറിയപ്പെടാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹവും എന്റെ കുറങ്ങളും നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്വയം താക്കൂപ്പൊന്നും നിന്ദിതനായി മറയിൽകഴിയുവാനും എനിക്കുള്ള ആവശ്യം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള കുറങ്ങളൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുവാനും ഒരു വിശുദ്ധനാകുവാനുമുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണു്. ആകയാൽ നിങ്ങളെന്നെ എളിമപ്പെടുത്തണം, കാത്തുകൊള്ളണം, വിശുദ്ധീകരിക്കണം. എളിമയും സ്നേഹവും!

മേയ് 28-ാംനു ഞായർ

വലിയ മോശമില്ല. മേയ് മാസത്തിലെ ഈ അവസാന നാളുകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും കൂടുതൽ ഏകാഗ്രത ആവശ്യമാണു്. ദൈവമേ, എന്നെ സ്നേഹാഗ്നികൊണ്ടു് എരിയിക്കുക. ഇതു ദിവ്യകാരുണ്യഈശോയുടെ ആശ്ചയാണ്. ഈ ആശ്ചയിലാണു വി. കുഞ്ചാനയുടെ തിരനാൾ.

വിശുദ്ധവത്സരമായ 1900-ാം മാണ്ടു ഫെബ്രുവരിയിൽ ബെർഗാമോ സെമിനാരിയിൽ നടത്തിയ ധ്യാനത്തിലെ ചിന്തകളും പ്രതിജ്ഞകളും

1 ഞാനാരാണ്? ഞാൻ എവിടെനിന്നു വരികയാണ്? എവിടെ പോകുന്നു? ഞാൻ ശൂന്യനാണ്. എനിക്കുള്ള സമസ്തവും എന്റെ ജീവനും ബുദ്ധിയും മനസ്സും കാൽശക്തിയുമെല്ലാം ദൈവം തന്നതാണ്. അവ സമസ്തവും അവിടുത്തേതാണ്. ഇരുപതു കൊച്ചുവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഞാൻ എന്റെ ചുറ്റും കാണുന്നവയെല്ലാം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതാണ്. ഇതേ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും ഇതേ പച്ചതണ്ടും സമുദ്രങ്ങളും മരുഭൂമികളും മൃഗങ്ങളും സസ്യങ്ങളും മനുഷ്യരും അന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവപരിപാലനയിൽ അവയെല്ലാം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാനോ? ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്ങെങ്ങാതെ എല്ലാം നടന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ആരും എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതേയില്ല. ഞാൻ ജനിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്വപ്നത്തിൽ പോലും യാതൊരുത്തർക്കും എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പേ അനാദിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദൈവമേ, ശൂന്യതയിൽനിന്നു അങ്ങു എന്നെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അങ്ങു എന്നിക്കു ജീവനും ആത്മാവും ശരീരാത്മാക്കളുടെ സകല അവയവങ്ങളും തന്നു. എന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രകാശം ദർശിക്കുന്നതിനു അങ്ങു എന്നിക്കു കണ്ണുതന്നു. അങ്ങു എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. ആകയാൽ അങ്ങു എന്റെ ഗുരുവും ഞാൻ അങ്ങയുടെ സൃഷ്ടിയുമാണ്. അങ്ങയെക്കൂടാതെ ഞാനൊന്നുമാകുന്നില്ല. ഞാൻ എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അതു അങ്ങു വഴിയാണ്. അങ്ങയെക്കൂടാതെ എന്നിക്കു ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എല്ലാനിമിഷവും അങ്ങെനെ സംരക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുപോന്ന ശൂന്യതയിലേക്കുതന്നെ പിന്തിരിയും. എന്നിട്ടും ഞാൻ അഹങ്കരിക്കുന്നു. ദൈവം എന്നിക്കു നല്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം എന്റെതെന്നവണ്ണം അഹങ്കാരത്തോടെ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാനെന്തൊരു വിഡ്ഢി! "നീ സ്വീകരിക്കാത്തതായി നിനക്കെന്തുണ്ട്? നീ അവ സ്വീകരിച്ചവയാണെങ്കിൽ, ദാനങ്ങളെല്ലാത്തവണ്ണം അവയെപ്പറ്റി നീ എന്തിനു അഹങ്കരിക്കുന്നു?" (1 കൊറി 4,7).

ദൈവം എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ അവിടുത്തേക്കു എന്നെ കൊണ്ടു യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. ചുറ്റുമുള്ള പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കളെല്ലാംതന്നെ എന്റെ സഹായംകൂടാതെ നിലനിന്നുകൊള്ളും.

ആകയാൽ ഞാൻ ലോകത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതനാണെന്നു ഞാനെന്തിനു കരുതുന്നു? ഒരു ഉറുമ്പോ മണൽത്തരിയോ അല്ലാതെ ഞാനെന്നാണു്? ഞാനെന്തിനു് ഇങ്ങനെ അഹങ്കരിക്കുന്നു? ഔഷധം, നിഗ്ളം, ആത്മപ്രശംസ! ഞാനെന്നാണു് ഈ ലോകത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുള്ളതു്? ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുക. അവിടുന്ന് എന്തെ സൃഷ്ടിച്ചവനായതുകൊണ്ടു് എന്റെ ഗുരുവാണു്. അവിടുന്ന് എന്തെ രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവിടുത്തെ ഭൃത്യനാണു്. ആകയാൽ എന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും അവിടുത്തേക്കു പ്രതിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം; എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവിടുത്തേ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഞാൻ നിറവേറോണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ എന്റെ സുഖത്തേയും സ്വാർത്ഥത്തേയും എന്റെ യശസ്സിനേയും ഞാൻ കാര്യമായി കരുതുമ്പോൾ, ഞാൻ അർഹസരണയില്ലാത്ത ഭൃത്യനായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്നോടെതുചെയ്യും? കത്താവേ, അങ്ങയുടെ നീതിയുടെ മിന്നൽപിണറുകൾ എന്റെമേൽ വീശരുതേ. ഞാൻ ശരിയായി അർഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു് എന്തെ അങ്ങു പിരിച്ചു വിടരുതേ.

ദൈവദാസൻ! എത്ര മെകച്ച സ്ഥാനനാമമാണിതു്! എത്ര അത്ഭുതകരമായ ശുശ്രൂഷ! അങ്ങയുടെ ഭാരം ലഘുവും അങ്ങയുടെ നകം മാധുര്യമുള്ളതുമാണെന്നു് അങ്ങു് അരുൾച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലേ? അങ്ങയുടെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു രാജവാഴ്ചയാണെന്നു്. (വി. ഇറനേവൂസിന്റെ തിരുനാളിനുള്ള കർച്ചാനകാണക) ഒരുത്തനെപ്പറ്റി ദൈവദാസൻ എന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നതു് ഒരു മഹാ ബഹുമാനമല്ലേ? അങ്ങയുടെ ഭൗമിക പ്രതിനിധിയായ പരിശുദ്ധപിതാവു്, "ദൈവദാസന്മാരുടെ ദാസൻ" എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ആനന്ദം കൊള്ളുന്നു. ആകയാൽ, എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു് എത്ര മഹാബഹുമാനം! എന്നിട്ടും ഞാൻ എന്റെ ചുമതല വിസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇത്ര നല്ലവനും നീതിമാനും പരിശുദ്ധൻമായ ഒരു ഗുരുവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കാതിരിക്കുന്നതു് എത്ര ലജ്ജാവാഹം!

ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചാലെന്താണു സമ്മാനം? എന്റെ ഭവനമായ സുന്ദരസ്വപ്നം. അതെ, എന്റെ ലക്ഷ്യം പറ്റുദീസായാണു്. അവിടെയാണു് എന്റെ സമാധാനവും സന്തോഷവും! അവിടെ ഞാൻ ദൈവത്തെ അഭിമുഖം യഥാതഥം ദർശിക്കും. (1 കൊറി 13, 12; 1 യോ. 3, 2.)

കർത്താവേ, എത്രയും തുച്ഛമായ സേവനത്തിന് അങ്ങ് ഒരുക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന സമ്മാനത്തെ പ്രതിയും അങ്ങ് എനിക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമാനത്തെ പ്രതിയും ഞാൻ അങ്ങേക്കു നന്ദിപറയുന്നു. ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു തീർത്ഥാടകനാണ്. സ്വർഗ്ഗമാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യവും എന്റെ പാർപ്പിടവും ജന്മഭൂമിയും. സ്വർഗ്ഗമേ, നീ എത്ര സുന്ദരം! നീ എനിക്കുള്ളതാണ്. എല്ലാ വിഷമങ്ങളിലും കഷ്ടതകളിലും പരാജയങ്ങളിലും ഇതായിരിക്കും എന്റെ ആശ്വാസം: ഈ പ്രത്യേക എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുക; സ്വർഗ്ഗത്തെ വീക്ഷിക്കുക; പരദീസായെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക! ഇതാണ് വിശുദ്ധർ ചെയ്തിരുന്നത്. വി. ഫിലിപ്പിനേരിയും എന്റെ ഹ്രാൻസിസു സെയിൽസും വി. ജോസഫ് കൊത്തലൈക്കോയും അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തു. "സ്വർഗ്ഗം, സ്വർഗ്ഗം!" എന്നു സദാ വി. കൊത്തലൈക്കോ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദൈവമേ, ഇവയെല്ലാമാണ് അങ്ങ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സുന്ദരവും യഥാർത്ഥവുമായ ഇക്കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു അറിയാം; മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രം. ഞാൻ ശൂന്യമാണ്; എന്നാൽ ഒരു മഹാനാണെന്നാണ് എന്റെ ഭാവം. ഞാൻ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ഉളവാക്കിയ, ദൈവം തന്ന ദാനങ്ങളെ പ്രതി-ഞാൻ അഹങ്കരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ സ്രഷ്ടാവീനെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതാണ്; എന്നാൽ ഞാനതു വിസ്മരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടുത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. എന്റെ സ്വാർത്ഥത്തെയും അതിമോഹത്തെയും ഞാൻ സേവിക്കുന്നു. ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും എന്റെ ചിന്ത ഇല്ലാത്തവരുടെ പ്രതാപത്തെപ്പറ്റിയാണ്. കർത്താവേ, എന്തൊരു വിരോധാഭാസം! "ഞാൻ എന്നെ അറിയുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങയേയും അറിയും. ഞാൻ എന്നെ നിന്ദിച്ചു" അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കും" എന്നു അങ്ങയുടെ ആഗ്രസ്സീനോസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഈ വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അങ്ങ് എന്നെ സഹായിക്കുക.

കർത്താവേ, അങ്ങ് കടന്നുപോകുമ്പോൾ തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഈ കരുടനെ അങ്ങ് ശ്രവിക്കുക. എന്റെ കണ്ണുകളുടെ പ്രകാശമായ കർത്താവേ, കാണാനെന്നിരിക്കു പ്രകാശം നല്കുക. "കർത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച നല്കുക".

2 എനിക്കു ഒരാത്മാവുണ്ടു്; എത്ര മഹത്തായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം! ഞാൻ ഒരു കല്ലോ, സസ്യമോ, ഏതെങ്കിലും മൃഗമോ അല്ല; ജീവൻ നല്കുന്ന എന്റെ ആത്മാവു നിമിത്തം ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനാണ്.

എന്റെ ആത്മാവുവഴി, ദിവ്യചരണത്തിൽനിന്നും ഒരു രശ്മി എന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ഓർമ്മശക്തിവഴി ഞാൻ പിതാവിനു സദൃശനാണ്; ബുദ്ധിശക്തിവഴി ഞാൻ പുത്രനു സദൃശനാണ്; മനസ്സുവഴി ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു സദൃശനാണ്. ഇത്രമാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ രക്തത്തിന്റെ വിലയുള്ള മനുഷ്യാത്മാവിനു അനന്തമുല്പാദനമുള്ളതു്. ആകയാൽ ഒരു കാപ്പിരിയുടെ ആത്മാവിനു ലോകത്തിലെ സകല നിധികളേക്കാൾ വില കൂടുതലാണ്. ഒരാത്മാവു് എത്ര അമൂല്യം! ദൈവത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യമാണ് അതിനു ഭാഗധേയമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആകയാൽ ഈശ്വരസൗഭാഗ്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്ന ആത്മാവിനെ ദ്രോഹിക്കുവാൻ ഞാനെങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെട്ടു? പാപത്താൽ അതിനെ ഒരു ഭാരമുഗ്രമോ ശരീരത്തിന്റെ അടിമയോ ആക്കിത്തീർക്കുകയോ? ശരീരത്തെ ആജ്ഞാപിക്കുവാനുള്ളതല്ലേ ആത്മാവു്. എന്നാൽ ഞാൻ ആത്മാവിനെ ശരീരത്തിന്റെ അടിമയാക്കിത്തീർത്തു. അതെന്തെന്തെന്തെന്തെ എത്രകണ്ടു് എളിമപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ചിന്തയാണ്?

ആത്മാവിനു വേണ്ടിയാണ് ദിവ്യമായ പരിപൂർണ്ണതകൾ ആവിഷ്കൃതമായതു്. സൃഷ്ടിയിലും മനുഷ്യാവതാരത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും വിജ്ഞാനവും അനന്തശക്തിയും പ്രകാശിതമായി. മനുഷ്യാത്മാവിനുവേണ്ടി മരണമുൾപ്പെടെ സമസ്തവും സഹിച്ചു. ആത്മാവു് എന്തൊതാണ്; വേറെയാരുടേയുമല്ല. അതിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാനും എന്റെ വശത്തുനിന്നു് സഹിക്കുകയും ആത്മനിഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ?

3 ഭൂമിയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ ഹായ വഹിക്കുന്നു. അവരെപ്രതി അവിടുന്ന് എന്തുമാത്രം വേദനയനുഭവിച്ചു. എന്നിട്ടും പലരും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല; അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നില്ല; പകരം അവർ അവിടുത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു; പലരും അവിടുത്തെ അറിയുന്നുപോലുമില്ല.

ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവരോട് ആത്മാക്കളോടു് എനിക്ക് അനുകമ്പ തോന്നുന്നു; അവരെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം എന്റെ ഹൃദയത്തെ എരിയിക്കുന്നു. - വേറെനാനും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനുള്ള കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. അവിടുത്തെ രക്തം അവർക്കായി വൃഥാ ചിന്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഓർമ്മിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്കായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും.

എല്ലാവർക്കും ദൈവചരായയുണ്ടെങ്കിൽ. ഞാൻ അവരെ എന്തു കൊണ്ടു സ്നേഹിക്കുന്നില്ല? ഞാൻ അവരെ എന്തിനു നിന്ദിക്കുന്നു? അവരെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്റെ സഹോദരന്മാരെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിൽനിന്നു എന്തെ അകറ്റിനിറുത്തുന്ന ഒരു ചിന്തയായിരിക്കും ഇതു്. അവരെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ചരായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. പക്ഷേ അവരുടെ ആത്മാവു് എന്തൊരീനേക്കാൾ സുന്ദരവും ദൈവത്തിനു കൂടുതൽ സംപ്രീതവുമായിരിക്കാം.

4 ഞാൻ ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരത്തിന്നു് എനിക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ ഭാവം. ഞാനെന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഫരിസേയനേപ്പോലെ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ഞാനെത്തുന്നു. എന്നുവരികിലും ഞാൻ പാപിതന്നെ. ഒരു ദൈവാലയത്തിലോ മറ്റൊരുകെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഇതു് എന്റെ ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ഞാൻ പാപിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഉലാതമായൊന്നും പറയരുതു്; ധർഷ്ട്യഭാവവുമരുതു്. ദൃഷ്ടികൾ താഴട്ടെ. ബുദ്ധിയുടേയും ഹൃദയത്തിന്റെയും എളിമവേണം; എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു സ്നേഹഭാവവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. ദൈവതിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെ വർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ ബലിപീഠത്തിൽനിന്നു വളരെ അകലെപ്പോയി തന്റെ നെഞ്ചിലിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "ദൈവമേ, പാപിയായ എനോടു കൃപയുണ്ടാകണമേ". എനിക്ക് അശുഭങ്ങളും ആശ്വാസങ്ങളും ലഭിക്കുമ്പോൾ, അവ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി ഞാൻ കരുതണം. അവയെപ്പറ്റി ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യാതെ നമ്മുടെ അയോഗ്യത നാം ഏറ്റു പറയണം.

5 എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് എനിക്കു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ബഹുമാനങ്ങളെല്ലാം എന്റെ മരണനേരത്തു് എന്തിനുപകരിക്കും? ബഹുമാനബോധം എന്റെ അഹന്തയെ ഊതിവീർപ്പിക്കുമ്പോൾ, അവയെ തള്ളിക്കളയുവാൻ കാര്യക്ഷമവും ദൃഢവുമായ ഒരു മാറ്റമുണ്ടു്: മരണനേരത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക; അപ്പോളെന്റെ വിചാരങ്ങളെന്തായിരിക്കുമെന്നു ധ്യാനിക്കുക. ഞാൻ എനോടു ചോദിക്കണം; "ഇതു നിത്യായുസ്സിന്നു് എന്തുമാത്രം ഉപകരിക്കും?"

6 എന്റെ മായാസ്മൃതികളും ധ്യാനം, ആത്മശോധന, കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഒപ്പീസു്, ജപമാല മുതലായ എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലെ പലവിചാരങ്ങളും ഞാൻ എന്തുമാത്രം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിക്കുവാൻ തട്ടിവിടുന്ന ഫലിതങ്ങളും വയ്ക്കോലുകൊണ്ടുള്ളതോ സ്വേധിനി

ലുള്ളതോ ആയ കോട്ടകൾ പോലെയുള്ള ആകാശകോട്ടകളും മൗനസമയത്തെ സകല സംസാരങ്ങളും, പരിത്യക്തമാക്കിക്കളഞ്ഞ സദ്‌പ്രേരണകളുമെല്ലാം വിധിക്കപ്പെടും. എന്റെ ദൈവമേ, ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു പോകുന്നു. എന്തു പാപകൃപാരാമി! എന്റെ സൽപ്പേരിനേയും അഹങ്കാരത്തേയും പഠി ഇത്ര നിഷ്ഠയുള്ള ഞാൻ എന്തുമാത്രം ലജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ ആത്മാവേ, നീ ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ ചിന്തിക്കണം. നീ നിന്റെ ചിന്തകളെ ക്രമപ്പെടുത്തുക; അല്ലെങ്കിൽ നീ എളിമപ്പെടേണ്ടിവരും; അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ സഹിക്കുകയും വേണ്ടിവരും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടുവണ്ണം ചിന്തിക്കുക. ഈ കുറ്റങ്ങളെല്ലാം ആവർത്തിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കണക്കുകളെല്ലാം ശരിയാക്കുക; എന്നാൽ വ്യക്തമായി പിന്തിട്ടുപയോഗിക്കേണ്ടി വരുകയില്ല. "ശരിയായി നാമിപ്പോൾ നമ്മളെത്തന്നെ വിധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നാം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല".

നരകത്തിന്റെ ഓർമ്മ എന്തെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അത് എനിക്കു സഹിച്ചുകൂടാ. അതെനിക്ക് അസാധ്യമായിത്തോന്നുന്നു. എന്തെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ച ദൈവം എന്തെ ആട്ടിപ്പായിക്കത്തക്കവിധം എന്നോടു കോപിക്കുമെന്ന് എനിക്കു ഊഹിക്കാവതല്ല. എങ്കിലും നരകം എത്രയും ഉറപ്പുള്ള യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എന്റെ അഹങ്കാരത്തിനും ധർഷ്യത്തിനും അഹന്തയ്ക്കും ശിക്ഷയായി നരകം എന്തെ കാത്തിരിക്കുന്നു. എന്തൊരു ഭയങ്കര ചിന്ത! ഓ പ്രിയപ്പെട്ട ഈശോ, അങ്ങയെ ഒരിക്കലും ഇനി സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലേ? ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുമ്പം ഒരിക്കലും കാണുകയില്ലേ? എന്തെ അങ്ങു ആട്ടിപ്പായിക്കുമോ? ഇതു സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ; എന്നാൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആകയാൽ ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ ഞാനെന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതേസമയം ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾ വഴിയോ ബാഹ്യവസ്തുക്കളുടെ ദർശനം വഴിയോ നരകത്തിന്റെ ഓർമ്മ സദാ സജീവമായി പരിപാലിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. തീ കാണുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ വിചാരിക്കും നരകാനിയോടു തട്ടിച്ചാൽ ഈ തീ എരിയുന്ന അഗ്നികണ്ഡത്തിന്റെ ചിത്രം മാത്രമെന്ന്. വല്ല വല്ല വേദനയോ നാവിറങ്ങിപ്പോകുമാറുള്ള ദാഹമോ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ, അഥവാ ശൈത്യം കൊണ്ടോ ജ്വരപ്പനികൊണ്ടോ വിറയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ അവയൊക്കെ സഹിക്കുന്നതന്നെ വേണം. നരകം പീഡനസ്ഥലമാണല്ലോ. തീച്ചുളയിലെ കനൽപോലെ നമ്മൾ നരകത്തിൽ

കത്തിയെരിയും. നരകത്തിൽ കരച്ചിലും പല്ലിറുമ്മലുമുണ്ടാകും. നരകത്തിൽ എനിക്ക് ഒരു വിരചനക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയോ ജപമാലയോ ഒപ്പിടാനോ ചൊല്ലുന്നതിനു നരകത്തിൽ സാധ്യമല്ല. ഭയങ്കര വിലാപം നമ്മുടെ ചെവിയിൽ മാറ്റിയിരിക്കാറുണ്ട്; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു അപസ്വരവും കേട്ടുകൂടാ. നരകത്തിൽ ഭയങ്കര വിശപ്പുണ്ടാകും; എന്നാൽ ഇവിടെ എനിക്ക് മധുരമായ ഒരു പലഹാരക്കുറവു വെള്ളിപ്പാൽ വഹിയാ. നരകത്തിൽ ദുഷ്ടാന്മാക്കളും പിശാചുക്കളുമായിരിക്കും എന്റെ ചങ്ങാതിമാർ; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരാളുടെ സാന്നിധ്യം പോലും എനിക്ക് അറോചകമാണ്. ഒരായിരം പ്രാവശ്യം നരകത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനായിട്ടുള്ളതല്ലേ? വീണ്ടും ഞാൻ യോഗ്യനായെന്നു വരുകയില്ലേ?

എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോ, എന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥന ശ്രവിക്കുക. ഈ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാത്തരം രോഗങ്ങളും എനിക്ക് അയച്ചു തരികയെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ കിടക്കയിൽ എന്നെ ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊള്ളുക. കാട്ടിൽ ഒരു കഷ്ടരോഗിയായി എന്നെ തള്ളിക്കൊള്ളുക. ഈ ലോകത്തിലുള്ള എത്രയും ഭയങ്കരമായ വേദനകളെല്ലാം എന്റെ തോളിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകൊള്ളുക. ഇവയെല്ലാം എന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം. അവയ്ക്കു ഞാൻ അങ്ങയോടു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെ ഓതു് എന്നെ നരകത്തിൽ തള്ളരുതേ. അങ്ങയുടെ സ്നേഹവും നിത്യമായ അഭിമുഖദർശനവും എനിക്ക് നിഷേധിക്കരുത്. ഓ ഈശോ, എന്റെ ഹൃദയമൊക്കെയോടുകൂടെ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു: "ഇവിടെ എന്നെ കത്തിച്ചു ദഹിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക; ഇവിടെ ദാക്ഷിണ്യം കൂടാതെ എന്നെ മദ്ദിച്ചുകൊള്ളുക; എന്നാൽ നിത്യമായി രക്ഷിക്കുക."

8 ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ വിധി ഭയങ്കരമാണ്. അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തതന്നെ ഭയംകൊണ്ടെന്നെ വിറപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്തിന്റെ അഗാധം ആർക്കു അളന്നുനോക്കുവാൻ കഴിയും? അങ്ങയുടെ ദിവ്യലക്ഷണങ്ങളെ, അങ്ങയുടെ വിജ്ഞാനത്തെയും ശക്തിയേയും ആരെങ്കിലും സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങയുടെ കാരുണ്യം ഒരിക്കലും പ്രകീർത്തിക്കാതിരിക്കയില്ല. എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോ, ഭ്രമി അങ്ങയുടെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു സമ്പൂർണ്ണമല്ലേ? ആകാശത്തിലും ഇതരസൃഷ്ടികളിലും അങ്ങയുടെ കാരുണ്യം പ്രസ്താവമല്ലേ? അങ്ങു കാരുണ്യത്തിന്റെ പിതാവും എല്ലാ ആശ്വാസങ്ങളുടേയും ദൈവവുമല്ലേ? ബലിയല്ല കാരുണ്യമാണ് അങ്ങു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു്

അങ്ങതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലേ? (സങ്കീ 88, 1; 32, 5; 144, 9; 2 കൊറി 1, 3; മത്താ 9, 13) നീചപാപിയായ ഞാൻതന്നെ അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്തിന്റെ അത്ഭുതസാക്ഷ്യമല്ലേ? ഞാനാണു നഷ്ടപ്പെട്ട ആട്ട്. എന്നെ സ്നേഹിച്ചും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ച ഇടയൻ അങ്ങാണു്. സഹസ്രക്കണക്കിനു് എന്നെ ചുംബിച്ചശേഷം അങ്ങു് സന്തോഷിച്ചും എന്നെ തോളിലെടുത്തു് ആട്ടിൻ പറത്തിലാക്കി. ജെറീക്കോയിലേക്കുള്ള മാഗ്ദത്തിൽ കള്ളന്മാർ പിടിച്ചു തല്ലിമരിച്ചപ്പോഴുതന്നെ നഗ്നനും അല്പപ്രാണനുമായി വിട്ടുവെച്ചു പോയതു് എന്നെയാണു്. എന്റെ മുറിവിൽ വീഞ്ഞൊഴിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തിയ കൃപാലുപായ സമരിയാക്കാരുൻ അങ്ങാണു്. അതായതു് മന്ദ്രതയിൽനിന്നു് ഉണർത്താൻ പററിയ ഭയങ്കര സത്യങ്ങൾ എന്നെ അഭ്യസിപ്പിച്ചതു് അങ്ങാണു്. അങ്ങയുടെ ആശ്വാസങ്ങളാകുന്ന തൈലംകൊണ്ടു് അങ്ങു് എന്നെ പൂശി. അങ്ങയുടെ ഉദാരമായ ഹൃദയം എനിക്കായി അങ്ങു തുറന്നിട്ടു. സ്വാഭാവികവും അതിസ്വാഭാവികവുമാകുന്ന ദാനങ്ങളായ സമ്പത്തു മുഴുവനും നശിപ്പിച്ചു യുത്തപുത്രനാണു ഞാൻ. സർപ്പവും സൃഷ്ടിച്ചു വെച്ചനമാകുന്ന അങ്ങയിൽനിന്നു് ഞാൻ ഓടിപ്പോയതുകൊണ്ടു്, എത്രയും നീചമായ അവസ്ഥയിലേക്കു ഞാൻ അമൺ. അവിടുനിൽനിന്നു് അകമ്പിരിക്കുന്നവരെല്ലാം തിന്മയിലേക്കു തിരിയുന്നു; കാരണം അവയൊക്കെ സ്വതവേ ശൂന്യമാണല്ലോ. എന്റെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് അന്തരപിച്ചു് അങ്ങയുടെ ഭവനത്തിലേക്കു ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അങ്ങു് എന്നെ ആശ്ലേഷിച്ചു അങ്ങയുടെ ഭവനത്തിൽ എനിക്കു സ്വാഗതമരുളി. അങ്ങു് എന്നെ അങ്ങയുടെ പുത്രനായി സ്വീകരിച്ചു് അങ്ങയുടെ മേശയിൽ എന്നെയും ഇരുത്തി, അങ്ങയുടെ സന്തോഷങ്ങളിൽ എന്നെയും ഓഹരിക്കാരനാക്കി. അങ്ങയുടെ അവകാശത്തിൽ എനിക്കും ഓഹരി നല്കി. കൂടുതലായി ഞാനെന്തു പറയേണ്ടു്? അങ്ങയെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത വഞ്ചകനായ ശിഷ്യനാണു ഞാൻ; അങ്ങയെ നിഷേധിച്ചു തുനിവേറിയ മനുഷ്യനാണു ഞാൻ; അങ്ങയെ പരിഹസിക്കുകയും പുച്ഛിക്കുകയും ചെയ്തു ഭീരുവാണു്; അങ്ങയെ മുൾമുടി ധരിപ്പിച്ചു ക്രൂരനാണു്. ഞാൻ അങ്ങയെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചു; ഞാൻ അങ്ങയുടെ തോളിൽ കുരിശുവെച്ചു. അങ്ങയുടെ പീഡാനുഭവ വേളയിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ പുച്ഛിച്ചു. ഞാൻ അങ്ങയെ അടിച്ചു; ഞാൻ അങ്ങേക്കു കയ്യിനീരും ചുറ്റുകാര്യം കുടിക്കാൻ കൊടുത്തു; ക്രൂരമായ കുന്തംകൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ കുത്തിപ്പൊളിച്ചു. എന്റെ പാപങ്ങൾ വഴി ഞാനിതും ഇതിലധികവും ചെയ്തു. എന്നെ എളിമപ്പെടുത്താൻ എത്ര നല്ല ചിന്ത! എന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ണീരിയ അന്തതാപബാഷ്പം ചൊരിയിക്കുന്ന ചിന്ത! എന്നെ സ്നേഹിതൻ എന്നുവിളിച്ച ശാന്തനായ കുഞ്ഞാട്ടം,

നല്ല ഈശോയുമാണ് അങ്ങ്. പാപിയായ എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം അങ്ങ
 തൃക്കൺപാത്തു. ഞാൻ അങ്ങയെ ശപിച്ചപ്പോൾ അങ്ങ് എന്നെ ആ
 ശീർച്ചിച്ചു. കുരിശിൽ കിടന്ന് അങ്ങനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ക
 ണ്ഠത്താൽ പിളർപ്പെട്ട അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊഴുകിയ തിരു
 രക്തം എന്റെ ആത്മാവിലെ മാലിന്യം നീക്കി പാപങ്ങളെ തുടച്ചു
 മാറ്റി. എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു മരണത്തിൽനിന്ന് അങ്ങ് എന്നെ
 മോചിച്ചു. മരണത്തെ ജയിച്ചു അങ്ങ് എനിക്കു ജീവൻ നൽകി.
 സ്വർഗ്ഗവാതിലുകൾ എനിക്കായി അങ്ങ് തുറന്നു.

ഹാ ഈശോയുടെ സ്നേഹമേ! ഈ സ്നേഹം അവസാനം വിജ
 യം വരിച്ചു. ഇതാ ഞാൻ എന്റെ ഗുരുവും സ്നേഹിതനും വരനും പി
 താവുമായ അങ്ങയുടെ കൂടെയാണ്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ
 വസിക്കുന്നു. ഞാനെന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹം?
 ഞാൻ ക്രൂരതയുടെ മാറ്റത്തിലാണ് നടന്നിരുന്നത്. ഡമാസ്കസിലേക്കുള്ള
 മാറ്റത്തിൽ പൗലോസെന്നപോലെ ഞാൻ അന്ധനായി "കർത്താവേ,
 ഞാനെന്തു ചെയ്യണം?" (നട 22, 10) അങ്ങയുടെ സത്യം എന്നെ പഠി
 പ്പിക്കുക; ഞാൻ നടക്കേണ്ട വഴി എനിക്കു കാണിച്ചുതരിക. എന്റെ
 ഈശോ, ഞാനങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു! ഞാൻ അങ്ങയോടു ചേർന്നു നില്ക്കു
 ന്നു. പൗലോസിന്റേയും അങ്ങയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട യോഹന്നാന്റെയും
 സകല വിശുദ്ധരുടെയും സ്നേഹത്തോടും കൂടെ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേ
 ഹിക്കുന്നു. പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നതും മരണത്തോളം ഉറച്ചു
 നില്ക്കുന്നതുമാണ് ആ സ്നേഹം, വിശപ്പോ ദാരിദ്ര്യമോ ശൈത്യമോ വേ
 ദനയോ സഹനമോ മരണമോ യാതൊന്നും എന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേ
 ഹത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുകയില്ല. (റോമാ 8, 39) ഓ ഈശോ അ
 അങ്ങയുടെ കൃപാവരത്തിന്റെ സഹായത്തിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെടുന്നു.
 അങ്ങ് എന്നെ അവസാനത്തോളം സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങ് എന്റെ
 പാപങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും എന്നെ അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്കു വിളി
 ക്കുകയും അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷകനും വിശ്വസ്തസ്നേഹിതനും അങ്ങയുടെ
 രഹസ്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവനുമായി എന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക
 യും ചെയ്തു. അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ മധുരവും രഹസ്യവുമായ
 സന്ദേശങ്ങൾ അങ്ങ് എനിക്കു നൽകി; അങ്ങയുടെ ആശ്വാസമാകുന്ന
 മധുരവും അളതും മഹത്തരവുമായ അഭിലാഷങ്ങളോടൊപ്പം എനിക്കു
 തന്നു, അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയമാകുന്ന ബലിപീഠത്തിന്മേൽ അങ്ങേക്കു
 ള്ള ഒരു ബലിയായി ഞാൻ കത്തിദഹിക്കുമാറാകട്ടെ. ഞാൻ സദാ അ
 ങ്ങയെ അന്വേഷിക്കുകയും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. അങ്ങയുടെ
 വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും ബുദ്ധിയുടേയും ആത്മാവിനെ ഞാൻ ധരിക്കട്ടെ.

അങ്ങനതപിച്ചു അങ്ങയുടെ അടുക്കൽവരാൻ സകല പാപാപികളേയും ഞാൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കട്ടെ. അങ്ങയുടെ കരിശിന്റെ ഛായയിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്തെ എന്തെന്നേക്കും സ്തുതിക്കട്ടെ.

9 ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായാണ്; അല്ല ഒരു ശൈഖ്യാനനുംകൂടിയാണ്. ആകയാൽ എല്ലായിടത്തും എല്ലാപ്രവൃത്തികളിലും ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കണം. "പുരോഹിതർ ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു", എന്ന വി. ഗ്രിഗറി നസിയാൻസൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ആകയാൽ ഇതാ എനിക്കു ഒരു മോഡൽ: "യേശുക്രിസ്തു".

തൊട്ടിലിൽ ഒരു ശിശുവായി അവിടുത്തെകാണുക. പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവും ലോകാധിനാഥനും മനുഷ്യരുടെ രക്ഷകനുമായക്രിസ്തു ഭൂമിയിലേക്കുവന്നപ്പോൾ തന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. താമസിക്കുവാനൊരിടവും അവിടുത്തെക്കണ്ടായിരുന്നില്ല; അവിടുത്തെക്കുസംരക്ഷണംനല്കാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടുത്തെക്കുമലമില്ലെന്നാണ് എല്ലാവരും പറഞ്ഞത്. ആകയാൽ അവിടുന്ന് ഒരു തൊഴുക്കൂട്ടിൽ അഭയംതേടി, പരിത്യക്തമായികിടന്നിരുന്ന ആ സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് അവിടുന്ന് മനുഷ്യർക്ക് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.

എന്തൊരളിമ! എന്നാൽ വെറും ശൂന്യനായ എന്തെന്തെങ്ങൾ തണുപ്പോടെ സ്വീകരിക്കുകയോ ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കുകയോ എന്റെ വിജ്ഞാനത്തെ സമാദരിക്കാതിരിക്കുകയോ ഇതരരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുപിമ്പിലേക്കു മാറിഇരിക്കേണ്ടിവരുകയോ ചെയ്യാൻ ഞാൻ കോപിക്കുകയായി. ഞാൻ സഹായിക്കുന്നവർ എന്തെന്തെന്തിനിക്കുകയോ എന്തൊട്ടു കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ എനിക്കു വലിയ ഈച്ചതോന്നില്ലേ? എന്റെ തലവനാക്ക് എന്തൊട്ടു മതിപ്പില്ലാത്തതായും അവരെന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തെറ്റിധരിക്കുന്നതായും അന്യർ എന്തെന്തൊന്നൊന്നായതായും അവരെന്റെ വ്യാപാരങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതായും കണ്ടാൽ എനിക്കെന്തുവൈരാഗ്യമാ? അല്ലയോ അഹങ്കാരമേ, ഈശോയുടെ എളിമയുടെ മുമ്പാകെ നീ മുഴുകാൻ മടക്കുക. ഭൂമിയെപ്പുഷ്പങ്ങളണിയിച്ചത് ഈശോയാണ്; ചെറുപക്ഷികൾക്കു മാദ്യമുള്ളതുവലുകൾ പ്രദാനം ചെയ്തതും സൂര്യനെ പ്രകാശവസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ചതും ശിശിഹൃദയങ്ങളിലും മണലാരണ്യങ്ങളിലും അമൃതലാഗ്നങ്ങളും സ്വർണ്ണവും വജ്രവുമൊക്കെ നിക്ഷേപിച്ചതും ഈശോതന്നെ. എന്നിട്ടും

അവിടുന്ന് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജനിച്ചു; തന്നെ ആചാര്യനും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടവസ്തുവും അവിടുത്തേക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തൊരു ദാരിദ്ര്യം! എന്നാൽ ഒന്നിന്നും അർഹതയില്ലാത്തവനായ ഈ നീചൻ ദാരിദ്ര്യമാതാ പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു ദരിദ്രനായി ജനിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും അന്യരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ജീവിക്കുകയും വസ്തുധരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നതിനെപ്പറ്റിയും പിറുപിറുക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഈശോയെ അനുകരിക്കുവാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ ആശ്ചസിക്കുകയല്ലാ ആനന്ദിക്കുകയും അവിടുത്തേക്കു കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ? ദാരിദ്ര്യം കുറച്ചു കിട്ടാൻ എനിക്കു് ആഗ്രഹിക്കാമോ? ഒന്നുകൂടി നന്നായി ഉടുത്തുകെട്ടി നടക്കണമെന്നു നാണംകൂടാതെ എനിക്കു് വിചാരിക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ? "ആത്മനാദരിദ്രൻ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു അവർക്കു് ഉതകുന്നു സ്വർഗ്ഗരാജ്യം", എന്ന ഈശോയുടെവാക്കുകൾ എനിക്കു വിസ്തരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സാരാംശമായ ഈശോ തൊഴുക്കുട്ടിലെ വസ്ത്രോലിലാണു ജനിച്ചതു്. അവിടുന്ന് തണുപ്പുകൊണ്ടു മരവിച്ചു കിടക്കുകയാണു്; കാലാവസ്ഥയുടെ സകല അന്തരങ്ങൾക്കും അവിടുന്ന് വിധേയനാണു്. ആദ്യമണിപ്പൂർ മുതൽക്കുതന്നെ മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള കഷ്ടതകളും അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങി. എന്തൊരു ആത്മനിഗ്രഹമായിരുന്നു അവിടുത്തേതു്! എന്റെ നിരവധി പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രൂരശിക്ഷയ്ക്കു് അർഹനായ ഞാൻ ഒരു തണുത്തകാറ്റു വീശുകയോ, ഒരു ഈച്ച പറന്നടുക്കുകയോ, കാലാവസ്ഥ തെല്ലുപ്രതികൂലമാകയോ ചെയ്താൽ എന്നുവേണ്ടാ എന്തുചെയ്യുകാരുത്തിന്നും ആവലാതിപ്പെടുന്നതോത്തു് ലജ്ജിക്കേണ്ടതല്ലയോ?

ഏറ്റവും സുഖകരമായ രീതിയിൽ നടക്കാനും ഇരിക്കാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കാമോ? പാപഹേതുക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ചു നേർവഴിയിൽക്കൂടെ നടക്കാൻ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ നിഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. ഈശോയാകട്ടെ പാപത്തിൽനിന്നു പുണ്ണുവീമുക്തനാണു്; ഒരു പാപമേ ചെയ്തിട്ടില്ല.

10 ഈശോ എങ്ങനെയാണു നസറത്തിൽ ജീവിച്ചതു്? ഒരു നല്ല ശൈശവം നേടാൻ അവിടുന്ന് ജീവിച്ചു; അങ്ങനെയാണു ഞാൻ ജീവിക്കേണ്ടതു്.

അവിടുന്ന് ഏകാകിയായി ജീവിച്ചു; ആരും അവിടുത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കാഴ്ചയിൽ അവിടുന്ന് മറിയത്തിന്റേയും ഒരു തച്ചന്റേയും പുത്രനെപ്പോലെ ഇരുന്നു. അവിടുത്തേ ദിവ്യമായ

ഉത്തരവത്തിന്റേയോ ഭാവിമഹത്വത്തിന്റേയോ യാതൊരു യാതൊരു കാരണങ്ങളാലും അറിയാതെ അപമാനമായി എന്റെ സ്വാഭാവികാപദാനങ്ങളെ പൊന്തിച്ചു പിടിച്ചിരുന്ന എനിക്കു് എന്തൊരു പാപം! ഇത്രയേറെ ബലഹീനതകളുള്ള എനിക്കു മൗനം ഭജിക്കാൻ എത്രമാത്രം ന്യായമുണ്ടു്! ഞാനും ഏകാന്തതയിൽ താമസിക്കേണ്ടതാണു്. ലോകത്തിന്റെ ആരാധാരങ്ങളിൽനിന്നു മാറി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു സംസാരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ സ്വരം ഞാൻ ശ്രവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ എനിക്കുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ നേട്ടങ്ങൾ മറച്ചു വയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ വളരെയേറെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മായാസ്തുതി ആ നേട്ടങ്ങളെ നിമ്നലമാക്കും. പിശാചു് അവ അപഹരിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാം ബഹിർപ്രകാശിപ്പിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ഈ തൃഷ്ണ എവിടെ നിന്നാണാവോ? എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ പണിതീർക്കുന്ന ആകാശക്കോട്ടകളെന്താണാവോ? അഹങ്കാരം തന്നെ; അഹങ്കാരമല്ലാതെ വേറെയൊന്നുമില്ല. ആർക്കും എന്നെ കാണുവാൻ കഴിയാത്തതും യാതൊരുത്തനും എന്നോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ കഴിയരുതാത്തതുമായ ഒരു വിജനപ്രദേശത്തു ഞാൻ ബന്ധിതനായിരുന്നെങ്കിൽ! പിന്നെ ആർക്കും എന്നെപ്പറ്റി ഒന്നും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ദൈവഹിതപ്രകാരം ഇതല്ല എന്റെ ദൈവവിളിയെങ്കിൽ, ഞാൻ സെമ്മിനാരിയിൽ അറിയപ്പെടാതെ മാറി മാറി നടക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാണു്. ഒഴിച്ചു കാലത്തു് എന്റെ മുറിയിൽ ഏകാന്തനായി ഞാൻ കഴിയണം. വി. തോമസ് എന്നെ ഇപ്രകാരം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. “സ്നേഹത്തിന്റെ അറയിലേക്കു പ്രവേശനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിന്റെ മുറിയിൽ നീ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിക്കഴിയുക. എന്റെ നാമകാരണ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. ജോൺബർക്കമാൻസിന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു ചൊല്ലാണു്, “ഞാൻ എന്റെ മുറി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു” വെന്നതു്. നസറത്തിൽ ഈശോ ഒരാശാരിയേപ്പോലെ പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷംവരെ പണിയെടുത്തുകൊണ്ടാണിരുന്നതു്, അഖിലലോകവും സൃഷ്ടിച്ചതും നക്ഷത്രങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്ത കരങ്ങൾ, വാളും ഉളിയും തന്റെ ജോലിക്കു് ആവശ്യമായ ഇതരായുധങ്ങളുമെടുത്തിരുന്ന കരങ്ങൾ ഞാൻ ദർശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! ഈശോ ദൈവവും കൂടി ആയിരുന്നല്ലോ! വിശ്രമംകൂടാതെ വളരെയേറെ കൊല്ലം അവിടുന്ന് ആ ജോലിചെയ്തു പോന്നും ലക്ഷോപലക്ഷം ആത്മാക്കളെ തന്നിലേക്കാനയിച്ചവനാണല്ലോ അവിടുന്ന്. മഹാത്യാഗംകൊണ്ടു മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ട എത്രയും മഹത്തായ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കാനിരുന്ന ആ മഹാപുരോഹിതന്റെ സെമ്മി

നാരി ഏകാന്തമായിരുന്നു. പ്രാത്മനയും ജോലിയും! മുപ്പതുകൊല്ലം കൊണ്ട് എത്രപേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും പവിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു! എത്ര അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു! സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു മറിച്ചാണു ദൃശിച്ചിരുന്നത്: മുപ്പതുകൊല്ലത്തേ അധാനവും ഏകാന്തവും! അവിടുത്തേതുപുറം നിറവേറാണ്ടതായിരുന്നു; അവിടുന്ന് അപ്രകാരം ചെയ്തു.

അതുപോലെതന്നെ ബലിപീഠത്തിലേക്കുള്ള മാർത്തിലൂടെ ഒരു ദിവ്യകരം എന്നെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏകാന്തം, പ്രാത്മന, ജോലി! പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അധനിക്കുക! അധാനിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഉത്സാഹപൂർവ്വം പഠിക്കുകയാണു എന്റെജോലി പഠിക്കുക; വിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് വീമ്പിളക്കാതിരിക്കുക. അക്ഷീണം പഠിക്കുക; പ്രകാശദാതാവും നിത്യപ്രകാശത്തിന്റെ പ്രതിബിംബവുമായ ഈശോയിലേക്ക് അടുക്കുക. പഠനംതന്നെ ഒരു പ്രാത്മനയാകത്തക്കവിധം പഠിക്കുക. ഈ ലോകത്തിൽ പഠനംകൂടാതെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുക സാധ്യമല്ല; നമ്മൾ അധാനിച്ചു മതിയാവൂ. നമുക്കു നല്ലഒരു പരിശ്രമംചെയ്യാം; സ്നേഹത്തെ പ്രതി അധാനിക്കാം. അതാണു കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പ്രാത്മനാപരമായ ഏകാന്തതയോടെ നസറത്തിൽ ഈശോയോടു ചേർന്നു ഞാൻ അധാനിക്കും. എനിക്കു ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന ഉദ്യോഗത്തിന്റെ ചുമതലകൾ നിവൃത്തിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാനൊരാളും. വിജ്ഞാനവും സ്നേഹവും ആവശ്യമായ ഉദ്യോഗമാണെന്നിരിക്കു വരാൻ പോകുന്നതു്. പ്രേഷിതവേലയുടെ നക്ഷത്രമകുടംകൊണ്ട് ഈശോ എന്നെ മകുടം ചാർത്തുന്നതിനു ഞാൻ അർഹനാകണം.

11 ഇതാ എനിക്കു സഹായകമായ ഒരു ചിന്ത! ഈശോ ബെഥനീഗ്രാമത്തെ സമീപിക്കാറായപ്പോൾ ചിലർ മറിയത്തിന്റെ അരികെ ചെന്നു് അവിടുത്തേ ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു: "ഇതാ ഗുരുവന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു; അവിടുന്ന് നിന്നെ വിളിക്കുന്നു". എത്ര സുന്ദരമായ പദങ്ങൾ! തന്റെ ദിവ്യാതിഥിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാൻ മറിയം സ്നേഹപൂർവ്വം ധൃതികൂട്ടുന്നതു ഭാവനം ചെയ്യുക. ഓരോ പ്രവൃത്തിയുടെ ആരംഭത്തിലും അടിക്കുന്ന മണി എന്നോടു് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി ഞാൻ സങ്കല്പിക്കും: "ഇതാ ഗുരുവന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു". പഠിക്കാനും വിശ്രമിക്കാനും നടക്കാനും ഗുരുവായ ഈശോ വന്നു് എന്നെ വിളിക്കുന്നുവെന്നോക്കുമ്പോൾ, ഈശോ നിദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ കൃത്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കെങ്ങനെ കഴിയും?

12- മാരകപാപം! എന്തൊരു നീചത്വം! അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറച്ചുപോകുന്നു: പാപദോഷത്തിന്റെ ഗൗരവവും അതു വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന ദ്രോഹവും പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതും മാരകപാപം പോലെ വജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. അതു നരകത്തിനു നമ്മളെ യോഗ്യമാക്കുകയോ ദൈവവരപ്രസാദം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും, അതു ദൈവത്തെ വെറുപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ. ശരി ദൈവത്തെ സദാ പൂണ്ണമായി സ്നേഹിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടുത്തേക്ക് അതുപി നല്കുന്ന ലഘുവായ കൃത്യങ്ങൾ പോലും ഞാൻ വജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്നേഹം അത്രയ്ക്കുമാത്രം വികാരസ്വർകമാണ്.

എന്റെ ദൈവമേ, മാരകപാപം ചെയ്ത് ഞാൻ അങ്ങയെ ദ്രോഹിക്കുമേ? ഇല്ല, ഇല്ല! പാപദോഷങ്ങളും ദുരൈപ്പോകട്ടെ; പ്രത്യേകിച്ചു അതിനോടുള്ള മമത. എന്റെ ആത്മാവിൽ ഒരു പാപദോഷം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരണം എന്നിങ്ങനെയോ കർത്താവേ, എന്റെ ആത്മാവു നിന്മലവും കളങ്കരഹിതവും അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രീതികരവുമായിരിക്കുന്നതിന്. അങ്ങു എന്നെ സഹായിക്കുക. ഞാൻ അങ്ങയുടെ സ്നേഹമസൃണമായ മാറിൽ ചാരിക്കിടക്കട്ടെ; ആരും എന്നെ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽനിന്നു വലിച്ചിടക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്നിൽ എന്തൊക്കെയാണുള്ളതെന്ന് അങ്ങേക്ക് അറിയാം; ഏതെല്ലാം തിന്മകളാണ് എന്നിൽ വേരൂന്നിയിട്ടുള്ളതെന്ന് അങ്ങേക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. മാറ്റമധ്യേ വീണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ അങ്ങയുടെ കരം നീട്ടി എന്നെ നയിക്കുക. എന്റെ ആത്മാവിനെ വിരൂപമാക്കുന്ന തിന്മകൾ ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് എന്റെ ബുദ്ധിയെ അങ്ങു പ്രകാശിപ്പിക്കുക. അനന്തസ്നേഹത്തിനു യോഗ്യനായ അങ്ങയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉജ്ജ്വലമായ ആഗ്രഹം എന്നിങ്ങനെയൊന്നു നല്കുക.

13 എന്റെ ചുമതലകൾ, അഥവാ ഒരു ശെമ്മാശനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ നാലാണ്, ഭക്തി, പഠനതുഷ്ണി, ആത്മപരിത്യാഗം, സ്വഭാവദർശ്യം. അതെ, വാനവസദൃശമായ ഭക്തി! അക്ഷീണമായ പഠനം! അനുസൃതമായ ആശാനിഗ്രഹം, സമ്പ്രോപരി സ്വാത്മനിഗ്രഹവും കണ്ണടക്കവും ഒരു യഥാർത്ഥ പുരോഹിതനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്വഭാവഗുണം. ബാഹ്യഭാവംനടപടി, വസ്ത്രം, സംഭാഷണം എന്നിവയിലാണ് പുരോഹിതസ്വാഭാവവിശേഷം പ്രകടമാകുന്നതെന്നത്രേ ടെൻറുസനു ഹദോസു പറയുന്നതു്.

9 വി: അല്പഷ്യസ് ഗൊൺസാഗായുടെ മാധ്യസ്ഥ്യത്തിൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനം

1900 ഫെബ്രുവരി 27.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയുമെന്ന നിലയിൽ എന്റെ എത്രയും പ്രധാനമായ ചുമതല ഈശോയുടെ ദിവ്യശുശ്രൂഷയും അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹത്തിനും എന്നെ പൂർണ്ണമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണെന്നു ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ എനിക്കു പരിപൂർണ്ണബോധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈശോയുടെ ദിവ്യമായ പരിപൂർണ്ണതയും അവിടുത്തെ എത്രയും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിന്റെ അതിരഹിതസ്നേഹവും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു സാധുസൃഷ്ടിയായ ഞാൻ അവിടുത്തെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണതയുടേയും പൂർണ്ണസ്നേഹത്തിന്റേയും മാറ്റത്തിൽക്കൂടെ ഞാൻ നടക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ബോധ്യം എന്നെ ഇളക്കിമറിക്കുകയാണ്. മാതൃകപാപവും പാപദോഷവും എന്റെ പരിശുദ്ധമായ ചുമതലയിൽ വന്നുപോയേക്കാവുന്ന പരാജയവും ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്. പാപദോഷത്തിനു ഗൗരവം സ്വല്പം കുറവുണ്ടെങ്കിലും ഈശോയ്ക്കുതീരായ ഒരു മഹാദ്രോഹമാണ്! പരിപൂർണ്ണസ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് അതെന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നു.

ആകയാൽ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ 1900-ാമാണ്ടു് എന്റെ പത്തൊമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിന്റെ അന്തിമദിവസം അതായതു ഫെബ്രുവരി 27-ാംനു ദിവ്യകാരുണ്യം വഴി ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു കൂദാശപ്രകാരം ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കേ, എന്റെ പരിശുദ്ധ അമ്മയായ അമ്മലോട്ടുവ മറിയത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ വിരക്തഭക്തന്മാരും എന്റെ പ്രധാന സംരക്ഷകനുമായ വി. യൗസേപ്പിന്റെയും എന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായ എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരുടേയും എന്റെ കാവൽമാലാഖായുടേയും സ്വർഗ്ഗവാസികളുടേയും സന്നിധിയിൽ, ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയും പാപിയുമായ ഞാൻ ആഞ്ചലോ ജോസഫ് എന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കുണ്ടാകാവുന്ന സകല ശക്തിയോടും പ്രതാപവിശേഷത്തോടുംകൂടെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നും എല്ലാക്കാലത്തും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ബോധപൂർവ്വമായ പാപദോഷത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തിയൊക്കെയിൽനിന്നും ഓടിയകുന്നു.

കൊള്ളാമെന്നും എന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തം സ്വയംപരിശ്രമം കൊണ്ടു് ഈ വാഗ്ദാനം ഭാവിയിൽ പാലിക്കാമെന്നും എനിക്കുറപ്പില്ലാത്തതിനാൽ ബോധത്തിലും ഹൃദയത്തിലും നിൽക്കുന്ന പാപത്തിന്റെ സകല കളങ്കത്തിൽനിന്നും സർവ്വമാസ്പരശ്രമം വാനവസദൃശനായ യുവാവുമായ വി. അല്യഷ്യസ് ശോൺസാഗയുടെ കരങ്ങളിൽ എന്റെ വാഗ്ദാനം ഞാൻ ഏല്പിക്കുന്നു. ഇതിനു് അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ പ്രത്യേക മധ്യസ്ഥനും സംരക്ഷകനുമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കൃപാലുവും സ്നേഹശാലിയുമായ അല്യഷ്യസിനോടു് ഈ വാഗ്ദാനം സ്വീകരിച്ചു സംരക്ഷിക്കുവാൻ കനിയണമെന്നും വാഗ്ദാനപാലനത്തിനു പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു് എന്നെ സഹായിക്കണമെന്നും ഞാൻ യാചിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോ, അങ്ങയോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ-അഥവാ എന്റെ ഹൃദയമൊക്കെയോടും കൂടെ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുവാനും എന്റെ സ്നേഹിതനും, പിതാവും മണവാളനുമായ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എരിച്ചുവാനുമുള്ള എന്റെ അത്യജ്ജ്വലമായ അഭിലാഷത്തിന്റെ-ഒരു ലഘുസാക്ഷ്യമായി ഈ വാഗ്ദാനത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ കനിയണമേയെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. നിലനില്പിനുള്ള അങ്ങയുടെ കൃപാവരം നല്കുക. ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നു വേർപിരിയുതിനുമുമ്പു് അങ്ങു അവരോടു് അരുൾചെയ്തതുപോലെ, അങ്ങയുടെ പ്രസാദവരം കൂടാതെയാതൊന്നും സാധ്യമല്ല. എനിക്കും അതുനന്നായറിയാം

ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എരിയുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കണമെ.

10 വിശുദ്ധവത്സരം 1900-ഈശോ, മറിയമേ, യൗസേപ്പേ!

ആഗസ്റ്റ് 22- റാൻ ബുധനാഴ്ച - മാസധ്യാനം

എന്റെ ചിന്തകളും എന്റേതായി ഞാൻകരുതുന്ന നേട്ടങ്ങളുമൊക്കെ എഴുതിവെക്കാൻ ഇന്നു ധ്യാനവേളയിൽ എനിക്കു തോന്നി. ഈ പ്രാവശ്യം ഞാൻ ആ വിചാരത്തെ എതിർത്തില്ല, ഇന്നത്തേ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നു് എന്തുതീരമാനങ്ങളാണു ഞാനെടുത്തിട്ടുള്ളതു്? ഞാൻ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു സംപ്രീതനായ ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയാകണമെങ്കിൽ ഇനിയും പലതു ഞാൻ ചെയ്യാനുണ്ടു്. എളിമയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു നിഴൽ

മാത്രമാണ് എനിലുള്ളത്. എന്റെ ഉള്ളിൽ വളരെയേറെ അഹങ്കാരമുണ്ട്. അതിന്റെ അവകാശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ അതെന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കു കുറെയൊക്കെ തീക്ഷ്ണതയുണ്ട്; അഥവാ അങ്ങനെയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ചില നല്ല ആഗ്രഹങ്ങൾ എനിക്കുണ്ട്. എല്ലാം സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള വിശുദ്ധന്മാരുടെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന്, ദൈവത്തോടും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടുമുള്ള അവരുടെ ഉദാരസ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് ഞാനെത്രമാത്രം അകന്നായിരിക്കുന്നത്. ഏതായാലും അതിനോടു് അടുത്തുകൊണ്ടാണിരിക്കണമെന്നു നമുക്കുകരുതാം. അമ്മലോത്ഭവ മാതാവിന്റെ സഹായത്താൽ വിശുദ്ധപുണ്യത്തിനെതിരായ പ്രലോഭനങ്ങൾ എനിക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്റെ ശിരസ്സിൽ രണ്ടു നേത്രങ്ങളുണ്ടെന്നും അവ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ കാണാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നുവെന്നും ഞാൻ ഏറ്റു പറയുന്നു. അവ ചിലപ്പോൾ ഞാനറിയാതെ ആത്മാവിനെ അപമാസഞ്ചാരിയാക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ പ്രത്യേക സംരക്ഷകനും മോഡലുമായ ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസുപുണ്യവാനിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ശാന്തത, ക്ഷമ, ആർദ്രത മുതലായ പുണ്യങ്ങളുടെ അഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിലപിക്കുവാനൊന്നുമില്ലെങ്കിലും എനിക്കുവേണ്ടിടത്തോളം പുരോഗമിക്കുവാനോ ദൈവവരപ്രസാദംകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാവുന്നിടത്തോളം അവ സമ്പാദിക്കാനോ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ സംഭാഷണമദ്ധ്യേ ഞാൻ ക്ഷോഭിച്ചുപോകുന്നു; ചിലപ്പോൾ കടുംബാംഗങ്ങളോടു പരുഷത പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനിടയാകുന്നു. ഉപചാരം ചിലപ്പോൾ മതിയാകുന്നില്ല. മറുപലഹെററുകളുമുണ്ട്. എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത്; അവയിൽ ജപമാല പ്രത്യേകിച്ചും തീരെ അതുപ്ലികരമാണ്. ധ്യാനം ഏതായാലും കഴിഞ്ഞു; ഇനികാര്യമായിട്ട് ആരംഭിക്കാം.

പരിശുദ്ധമായി ജീവിക്കാനുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞ ഞാൻ നവീകരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ സ്നേഹമുള്ള ഹൃദയമേ, എന്റെ ഈശോ, അങ്ങു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കാനും അങ്ങയുടെ ചൈതന്യത്താൽ പൂരിതരായിത്തീരാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ ശപഥപൂർവ്വം ഏറ്റു പറയുന്നു. കേര അടികൾ മുന്നേറുന്നതിനു് ഇന്നും എല്ലായ്പ്പോഴും നാലുകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാമതായി ഈശോയോടു് ഐക്യപ്പെടണം. പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേല്ക്കുന്നതു മുതൽ രാത്രിയിൽ കണ്ണടയ്ക്കുന്നതുവരെയും എന്ന് വേണ്ടാ രാത്രി സ്വപ്നത്തിൽക്കൂടിയും അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിൽ ഏകാ

ഗ്രന്ഥയോടെ കഴിയണം. "ഞാൻ നിദ്രയിലായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയം ഉണർന്നിരുന്നു". ജപമാല ശരിയായി ചെയ്യാൻ ഞാൻ എല്ലാ പരിശ്രമവും ചെയ്യണം. രണ്ടാമതായി, ചെയ്യുന്നതു ശരിയായി ചെയ്യുക. എന്നു പഴമൊഴി ഞാൻ വിസ്മരിക്കത്താങ്ങതാകുന്നു. സകല പ്രവൃത്തികളും മനസ്സമാധാനത്തോടെ വേണം ചെയ്യാൻ. മൂന്നാമതായി വചനത്തിലും നോട്ടത്തിലും അങ്ങേയറ്റം ഞാൻ അടക്കം പാലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സാരം സ്വപ്നമാണല്ലോ. നാലാമതായി വേണ്ടതു പ്രശാന്തത, സമാധാനം, സതുഷ്ടി, ഉപചാരബോധം, നിഷ്കളങ്കത, ഹൃദയാവജ്ജ്വലത, ആത്മാർത്ഥത; എന്നാൽ ഭീരുത്വമോ, കൊള്ളിവാക്കോ, കോപഭാവമോ, അലസതയോ അരുത്. തുടർ കാര്യംകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു: എന്റെ ഉറവിടങ്ങളുടേയോ മറ്റു വല്ലവരുടേയോ പരാജയങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത് എന്റെ പ്രശംസയ്ക്കായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അവയെപ്പറ്റി മിണ്ടാതിരിക്കുകതന്നെ വേണം. അഥവാ, അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കേണ്ടിവരികയാണെങ്കിൽ, സംയമനപൂർവ്വം സംസാരിക്കണം. അവരുടെ പരാജയങ്ങൾ മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടു നല്ലവശങ്ങളുള്ളതു ഞാൻ പറയും. അവരുടെ പരാജയങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന മായാസൂതി പ്രകടമാകയേ ഉള്ളൂ. ഇവയാണ് എന്റെ ധ്യാനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ.

ഓ ഹൃദയോ, അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുവാനും അങ്ങയുടെ യഥാർത്ഥ ശുശ്രൂഷകനാകാനുമുള്ള എന്റെ അഗാധാഗ്രഹം അങ്ങു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ! നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹം എനിക്കു തരിക. ഈ വിനീത പ്രതിജ്ഞകൾ എനിക്കു പാലിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഓ ഹൃദയോ, അങ്ങയുടെ പ്രസാദവരത്തിൽ എനിക്കു മഹാപ്രതീക്ഷകളാണുള്ളതു്.

ആഗസ്റ്റ് 22 - ഓൺ ബുധനാഴ്ച വൈകുന്നേരം,

പ്രത്യേക കാരണമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ സായംകാലത്തു് ഇടവക വികാരിയെ സന്ദർശിക്കുക ദിവ്യകൂദാശയിൽ ഈശോയെ സന്ദർശിച്ച ശേഷം മാത്രമായിരിക്കും. ഇതിനും പുറമേ, ഇന്നു പ്രഭാതത്തിലെടുത്ത പ്രതിജ്ഞകളെല്ലാം ഞാനറപ്പിക്കുന്നു. പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നതും പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റുന്നതും വെറേറെ കാര്യങ്ങളാണ്.

ആഗസ്റ്റ് 23 - ഓൺ വ്യാഴാഴ്ച സായംകാലം,

ആകുപ്പയുടെ ഇന്നു വലിയ മോശമായിട്ടില്ല. സെമ്മിനാരിയിലെ സഹപാഠികളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്.

ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒളിവിൽ നിന്ന് എന്റെ മായാസ്തുതി പുറത്തുപോയി. ഒരു വലിയ ആളാകാൻ ഭാവികുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാൻ കൂടുതൽ സൂക്ഷിക്കണം. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെപ്പറ്റി ചെയ്യാനുള്ള പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ തീരെ ആക്ഷേപനാകരുത്. ആക്ഷേപനാകാതെ വരുത്തുകയേ ഉള്ളൂ. ഫലം മോശവുമായിരിക്കും. ഞാൻ കഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുകയാണു ചെയ്യുക. ഓ ഈശോ എന്റെ സ്തുതികൾ അങ്ങു സ്വീകരിക്കുക.

ആഗസ്റ്റ് 24 -ാം നു വെള്ളിയാഴ്ച സായംകാലം:

ക്രിസ്താനു കരണത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നതുപോലെ, ചിലകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ അധമഭാഗം അവൻ ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവൻ ഉത്തമാംശത്തിന്റെമേൽ ഭരണം നടത്തി അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നതു വാസ്തവമാണ്. ഇന്നു മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനുശേഷം സംഭവിച്ചതു കാണുക. ഫലപ്രദമായി പഠിക്കുവാൻ ഞാൻ പണിപ്പെട്ടെങ്കിലും എനിക്ക് ഒന്നുംചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, എല്ലാം എനിക്ക് അരോചകമായിരുന്നു: പ്രസംഗവും, വായനയും, എല്ലാമെല്ലാം എനിക്ക് അനിഷ്ടകരയിത്തോന്നി. ഞാൻ എന്തുചെയ്യും? എങ്കിലും ദൈവത്തിനു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! നാം അവിടുത്തെകരങ്ങളിലാണ്. പഠിക്കുവാനും മഹാനാകാനുമുള്ള എന്റെ അതിമോഹത്തെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ അതു നല്ല ഒരു സന്ദർഭമായി. ഇക്കാര്യത്തിലും നല്ല ഈശോ എന്നെ സഹായിച്ചു. ഒരു പുസ്തകം തുറന്നുകഴിയുമ്പോഴേക്കു ഞാനത് അടച്ചുവെറൊന്നെടുക്കും. ഏതായാലും ഞാൻ അലസനായിരുന്നില്ല; തന്നിമിത്തം പിശാചിനെ തോല്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. ദൈവത്തിനുസ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. ആ ജപമാല ഈ സായാഹ്നത്തിലും മോശമായി. ഏതായാലും മനുഷ്യവൃഥല്ല ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. എന്റെ വിചാരങ്ങൾ പാഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ഏകാഗ്രനാകാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു.

എന്റെ അമ്മേ, എന്റെ നാഥേ, അങ്ങുതന്നെ വല്ലതും ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്തുതരണം; സ്വതവേ ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്.

ആഗസ്റ്റ് 25 -ാം നു ശനിയാഴ്ച സായംകാലം

എന്റെ ദിവ്യകാരുണ്യ സന്ദർശനം മുകമായിരുന്നു; എന്റെ വിചാരം അവിടെയെങ്ങുമായിരുന്നില്ല. ജപമാലയെപ്പറ്റിയും അതുതന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. മഹാവിശുദ്ധന്മാരെ അനുസ്മരിക്കാനാണ്.

എന്റെ പ്രതിജ്ഞ; എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ചുമതലകൾപോലും യഥാർഹം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ എനിക്കുകഴിയുന്നില്ല, ഓ ഈശോ, അങ്ങാണം എന്റെ പ്രതീക്ഷയും അഭയവും.

ആഗസ്റ്റ് 26 -ാംനു ഞായറാഴ്ച സായംകാലം.

ഞായറാഴ്ച കർത്താവിനമാണ്; തന്നിമിത്തം അനുകൂലതൽ ഏകാഗ്രത ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ മറിചാണ് അനുഭവം! എന്റെ വിചാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു ബുദ്ധനാഴ്ച എടുത്ത പ്രതിജ്ഞകൾ ഇത്രവേഗം വലിച്ചെറിയുകയോ? ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഓ കാരണ്യുവാനായ ഈശോ, എനിക്കു ശക്തിനല്കണമേ. വി. അലക്സാണ്ടറിനു പ്രതിഷ്ഠിതമായ ദിവസമാണല്ലോ ഇന്ന്; അല്ലയോ പുണ്യവാനേ, അങ്ങയുടെ പുണ്യവും ശക്തിയും നന്മചെയ്യുന്നതിലുള്ള ധൈര്യവും എനിക്കുനല്കുക.

ആഗസ്റ്റ് 28-ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച

കഴിഞ്ഞ രാത്രി എന്റെ ആത്മശോധനയുടെ ഫലങ്ങൾ എഴുതിവയ്ക്കുന്നകാര്യം ഓർമ്മതേയില്ല. ഇന്നുപലകാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായി കാണുന്നുണ്ട്. അലസമായകാരണങ്ങളെച്ചൊല്ലി ഇന്നു വി. കർബ്ബാനയുടെ സന്ദർശനം നീട്ടിവച്ചു; പീനീട്ട് അത് അതിവേഗം ശ്രദ്ധകൂടാതെ നിർവ്വഹിച്ചു. അത് ഈശോയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാകാത്ത കാര്യമാണ്; എനിക്കതു തീരെ ബഹുമാനവുമല്ല. അല്ലയോ എന്റെ നല്ലചങ്ങാതി, നിന്റെ നാവിനെ നീ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കണം. നിന്റെ സംസാരത്തിൽ നിന്നാണ്, പ്രത്യേകിച്ചു സഹവിദ്യാർത്ഥികളോടു സംസാരിക്കുമ്പോഴാണ് നിന്റെസ്വാർത്ഥസ്നേഹം പുറത്തുവരുന്നത്. ഞാൻ പറയുന്നതു ശുദ്ധഅബദ്ധമാകട്ടെ, സത്യമാകട്ടെ, സ്വാർത്ഥസ്നേഹം അതിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. സംഭാഷണംകഴിയുമ്പോൾ എനിക്കു് എന്നോടു് അതുപ്ലീതോന്നുന്നു. എന്റെ ഗുരുവായ കാരണ്യുവാനീശോ എന്റെ ഹൃദയത്തിലിരുന്നു പറയുന്നു തനിക്കും തൃപ്തിതോന്നുന്നില്ലെന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ വളരെയേറെ സുകൃതജപങ്ങൾആവശ്യമാണ്. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ ചെന്നു പതിക്കുന്ന സ്നേഹാസ്ത്രങ്ങളാണവ. അവ ക്രിസ്തീയസ്നേഹം വർഷിക്കുന്നു. എന്റെ മോഡലായ വി. ഫ്രാൻസിസ്കസെയിൽസിൽ നിന്നു് എത്രവിദൂരത്താണു ഞാൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുമു്! ഓ ഈശോ, ഈ അകൽച്ചയിൽ എനിക്കു മഹാസങ്കടമുണ്ടു്, അതുമനസ്സിലാകുമ്പോൾ ഞാൻ അനുതപിക്കുന്നു; എന്നോടുതന്നെ എനിക്കു് വെറുപ്പുതോന്നുന്നു. ഞാൻ അങ്ങയോടു് അടുക്കുമ്പോഴെല്ലാം അങ്ങയുടെ

എളിയും ശാന്തയും അനുകരിക്കുവാനുള്ള അതിതീക്ഷ്ണമായ ഒരു ഗ്രഹം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വളർന്നുവന്നതു് എനിക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നുണ്ട്. എത്രയും കാരണ്യവാനായ ഈശോ, എന്റെ സഹായത്തിനു് അങ്ങുവരിക. ശാസിക്കുമ്പോൾക്കൂടി മധുരമായ അങ്ങയുടെ സ്വരം ഞാൻ ശ്രവിക്കട്ടെ; അതെ, "അങ്ങയുടെ സ്വരം ഞാൻ ശ്രവിക്കട്ടെ," (ഉത്ത 2, 14) ഓ ഈശോ, എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങേക്കായി കേഴുന്നു. ആരോടും ഒരു വൈരാഗ്യവും എനിക്കില്ലെന്നു് ഉറപ്പിച്ചു് പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിയും. അങ്ങു് എന്നെ കടാക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ശേഷമെല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളും.

ഈശോമറിയമേ യൗസേപ്പേ!

ആഗസ്റ്റ് 29ാം - ന്നു ബുധനാഴ്ച സായംകാലം.

ഇന്നു് ആകപ്പാടെ മോശമായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒന്നു തീർച്ചതന്നെ: ദിവ്യകാരണ്യരൂപീകരണമില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ എന്തോ കുറവുണ്ട്. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ പിറവിത്തിരുന്നാളിനുള്ള ഞാവേനദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ അഭിരുചിക്ക് അനുയോജ്യമായി യാതൊന്നും ഞാൻ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. പഴങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ഇക്കാലത്തു് എന്റെ ബലഹീനതയ്ക്കു വളരെയേറെ സ്ഥാനമുണ്ട്.

ഇന്നുവൈകുന്നേരം നിസ്സാരമെങ്കിലും എന്റെ മനസ്സുമാധാനം നശിപ്പിക്കാനിടയായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. അതു് എന്നെ അഗാധമായി സ്തർശിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം എന്റെ അമ്മയെ വേദനിപ്പിച്ചു. ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അറിയുവാൻ അമ്മ പ്രദർശിപ്പിച്ച ആഗ്രഹത്തെ ഞാൻ കുറപ്പെടുത്തി. അമ്മയ്ക്കു് അതു് അങ്ങേയറ്റം അനിഷ്ടമായിത്തോന്നി. ഞാൻ അമ്മയിൽ നിന്നു തീരെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്ന പലതും അമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ദൈവമാതാവും വിശുദ്ധരും കഴിഞ്ഞാൽ വേറെയാരെയും ഞാൻ ഇത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അമ്മയോടു തീരെ മര്യാദയില്ലാതെയും ശാന്തതകൂടാതെയും ഉപചാരഹിതമായുമാണു പെരുമാറുന്നതെന്നു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു വലിയ വിഷമം തോന്നി. അമ്മ പറഞ്ഞതു തീരെ വാസ്തവമല്ലെന്നു് ആത്മാർത്ഥമായി എനിക്കു പറയുവാൻ കഴിയും. അമ്മ എന്നെ പ്രതിസന്തപിച്ചു; അമ്മ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതും ദുഃഖിക്കുന്നതും കണ്ടു് ഞാൻ വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഇത്രമാത്രം അമ്മയെ സ്നേഹിച്ചിട്ടും ഞാൻ അമ്മയെ വെറുക്കുന്നുവെന്നു കേൾക്കേണ്ടിവന്നല്ലോ. അമ്മ പറഞ്ഞ മറ്റുകാര്യങ്ങളൊന്നും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇത്രമാത്രം സ്വാഭാവിക സ്നേഹമുള്ള ഒരു മകന്റെ ഹൃദയത്തിനു് അവ ഓർമ്മിക്കുക ദുർവ്വ

ഹമാണ്. ഇത് എന്തെ അധികം വേദനിപ്പിച്ചു; എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ എത്രയും ആർദ്രമായ തന്ത്രികൾപോലും ക്ഷതപ്പെട്ടു. എനിക്ക് എങ്ങനെ കരയുവാൻ കഴിയും? അമ്മേ, ഞാൻ അമ്മയെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും അമ്മസുതുഷ്ടയായിരിക്കാൻ എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അമ്മ അറിയുകയാണെങ്കിൽ അമ്മയുടെ സന്തോഷത്തിന് ഒരറ്റതിയമുണ്ടാകയില്ല.

എന്റെ ഈശോ, ഞാൻ അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന ഈ തൃഗം അങ്ങ സ്വീകരിച്ച് എനിക്കു കൂടുതൽ ശാന്തതയും സമാധാനവും നല്കുക. ശരിയായ അന്തസ്സു പാലിക്കുവാനിടയാകട്ടെ എന്റെ സാധുവായ അമ്മയ്ക്കു കൂടുതൽ മനോഹൈര്യം നല്കുക. വ്യാകുലമാതാവേ, എന്തെ ഒരിക്കലും സഹായിക്കാതിരിക്കരുത്.

സെപ്റ്റംബർ 1 - ാംതീയതി ശനിയാഴ്ച ചസായംകാലം

ബുധനാഴ്ച ഞാൻ ബെർഗാമോയിലായിരുന്നു. ബെർഗാമോയിൽ നിന്നു സോത്തോളൽമോന്തേയിലേക്കു നടക്കുകയാൽ ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ എത്രയും ക്ഷീണിതനായിരുന്നു. കാർവിക്കോയിലെ മണികൾ വെച്ചുവെക്കുന്ന ചടങ്ങുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ഞാൻ തീരെ കഴഞ്ഞുവശായിരുന്നു. പിന്നെ മഹാപ്രാർത്ഥനകളും, അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ ഡയറിയിൽ രണ്ടു ദിവസം ഒഴിവായി കിടന്നത്. കുറിച്ചുകളിലേക്കു ഞാൻ മടങ്ങിവരികയാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിലെ എന്റെ വ്യാപാരങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കേണ്ടതായി ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ആദ്യത്തേതു കഴിഞ്ഞമാസം മുപ്പതും മുപ്പത്തൊന്നും തീയതികളിൽ നടന്നതാണ്. സമയപരിപാടിയിലേ വ്യത്യസം നിമിത്തവും വീട്ടിലേ മുഷിഞ്ഞ ജീവിതത്തിനു വന്ന അന്തരം നിമിത്തവും എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ തെല്ലുകൂമകേട്ടുണ്ടായി. ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരോടു ഞാൻ രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി അധികാരപൂർവ്വമാണു ചിലപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. സകല പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി തട്ടിവിട്ടു. എന്റെ നിലയിലുള്ള ഒരു സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിക്കു തീരെ അയോഗ്യമായ രീതിയിൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഞാൻ ചെന്നു വീഴുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ ആദ്യമേ അങ്ങനെയാണു വീചാരിച്ചു കൂടേ? ഈ ദുശസംഗതികളിൽ നമ്മുടെ തീക്ഷ്ണത നാം മാറിവയ്ക്കണം; അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. എല്ലാ

ത്തിനും ഒരു കാലമുണ്ട്. (പോത്താപ്പിയാ തകർത്തതിന്റെ മുപ്പതാമ ത്തേ വാഷികാഘോഷമാണ് ഇവിടെ സൂചിതമെന്നു തോന്നുന്നു. ആ ദേശീയാഘോഷങ്ങൾ പാപ്പാവിരുദ്ധവും സഭാവിരുദ്ധവുമായിരുന്നു). ചിലകാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഒരു പുരോഹിതനാകുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. തത്കാലം കഴിയുന്നിടത്തോളം വായിച്ചു ദൃഢവും സന്നാതനവുമായ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചു വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അജ്ഞത ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഇതരരെ ശ്രവിക്കുന്നതാണ് എനിക്കു ഭേദം. സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കാറുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമേറിയ സംഗതികൾ ഇടവക വികാരിയോടും അന്വേതിയോടും കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും മൗനം ഭ്രഷണം. ഈദൃശസാഹചര്യങ്ങളിൽ വി. പ്രാൻസിസു സെയിൽസ് എങ്ങനെയാണു പെരുമാറുക?

സെപ്റ്റംബർ 2-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച സായംകാലം;

ഇന്നലെ രാത്രി കുറിച്ചിടാൻ മറന്നുപോയ കാര്യങ്ങളിൽ വേറൊന്നാണ് എന്റെ ഭക്ഷണക്കൊതി. ഇതു ലജ്ജാവഹമാണ്. ആകയാൽ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ജനനത്തിനുള്ളിനുള്ള നൊവേന ദിവസങ്ങളിൽ അവിടുത്തെ ബഹുമാനിക്കുവാനുള്ള ഈശ്വരദത്തമായ സന്ദർഭങ്ങൾ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതു്. ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം മാത്രം ഭക്ഷിക്കുക; ഒട്ടും കൂടുതലാകരുതു്. ഇനിയും സൂത്രജപത്തിന്റെ കുറവുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം; തന്നിമിത്തം ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തിനു പ്രതിബന്ധമുണ്ട്.

ഈശോ മറിയമേ, ഞാൻ അങ്ങയുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്നും അകന്നു പോകാതിരിക്കാൻ എന്നെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക.

സെപ്റ്റംബർ 3-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച സായംകാലം;

ഏകാഗ്രതയും ആശാനിഗ്രഹവും! എന്റെ ഹൃദയമൊക്കെയോടും എന്റെ കഴിവുകളൊക്കെയോടുംകൂടെ ഓ ഈശോ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് അങ്ങു കാണുന്നു.

സെപ്റ്റംബർ 4-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച സായംകാലം.

കൊള്ളാം. ദൈവത്തിനു സ്തുതി. റോമാമാപ്പാപ്പാമാരിൽ ഒരു ഉജ്ജ്വലരത്നവും തിരുസ്സഭയുടെ മഹത്വവുമായ വി. ഗ്രിഗറിയുടെ തിരുനാളാണിന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതാപചിത്രത്തിന്റെ മുമ്പാകെ

നില്ലമ്പോൾ എനിക്കു 13-ാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പായോടു കൂടുതൽ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഇന്നു നീ ചവും നിന്ദ്യവുമായ അവഹേളനങ്ങളാണു പൊന്തിവരുന്നതായിക്കുന്നു. കാലം വളരെ മോശം. ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാക്കുപേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം; അതെ, നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

സെപ്റ്റംബർ 6-ാം തീയതി വ്യാഴം സായംകാലം:

ഇന്നത്തെ ദിവസം ദൈവം അയച്ചുതന്നതു തന്നെ. കർത്താവു തിരുമനസ്സായ സമസ്തവും ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിബ്ബന്ധിതനായി. അവിടുന്ന് എനിക്കു ഒരു തലവേദന അയച്ചുതന്നു: ഞാൻ അതിനോടു കരയൊക്കെ ചെറുത്തുനിന്നുവെങ്കിലും അവസാനം പാനം മാറ്റി വയ്ക്കേണ്ടിവന്നു; തിരുഹൃദയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗം ഒരുങ്ങാനും കഴിഞ്ഞില്ല. ദൈവം തിരുമനസ്സാകുമ്പോൾ അതവസാനിക്കും.

അന്ത്യത്തിലെത്താനുണ്ടായ അക്ഷമതയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷയാണിതു്. ദൈവഹിതത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങുന്നതിൽ ഞാൻ പരാജയപ്പെട്ടില്ല. ദൈവത്തിനു സ്തുതി. എന്റെ ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടി എന്തു സഹിക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അവിടുത്തെ ഹൃദയം എന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു!

ദൈവമാതാവിന്റെ നൊവേനയുടെ കാലത്തു ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും തീരെ ഒഴിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടു്. പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതിലുള്ള എന്റെ അശ്രദ്ധയും ക്രമരാഹിത്യവും.

എന്റെ ഈശോ, ഞാൻ ഇങ്ങനെ കൃപാവരം ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അങ്ങേയ്ക്കു് എന്തുമാത്രം ക്ഷമവേണം? എന്റെ നല്ല ചങ്ങാതി, എന്തൊരു നടപടിയായിതു്! എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാലാഖമാരെതു പറയും? മനുഷ്യസഹോദരന്മാരോടു് ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചാൽ അവരെതു പറയും?

ഇക്കാര്യത്തിലും വേണ്ടതു ശാന്തതയാണു്. പ്രാർത്ഥനകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കാം; എന്നാൽ സഹോദരന്മാരോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളിടത്തോളമെങ്കിലും ശ്രദ്ധ പ്രാർത്ഥനയിൽ നമുക്കു വേണം. അതു സുഗമമായിത്തീരാൻ ഏകാഗ്രത ശരിയായി ഞാൻ പാലിക്കാം. എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു കാര്യം വേണം: "ചെയ്യുന്നതു ശരിയായി

ചെയ്യുക". നാളെ നൊവേനയുടെ അന്തിമ ദിനമാകയാൽ എല്ലാ ദിവസത്തേയും പോരായ്മയ്ക്കു പരിഹാരം ചെയ്യണം. ഞാൻ നാളെ ഒരു പഴയ തിന്നുകയില്ലെന്നു കന്യകാമറിയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി നിശ്ചയിക്കുന്നു. മറിയമേ, എന്നെ സഹായിക്കുക.

സെപ്റ്റംബർ 7-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച സായംകാലം

ആകപ്പാടെ ഇന്ന് അത്ര മോശമായിട്ടില്ല. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി എന്റെ കൊതിയുടേടെ ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ എനിക്ക് എന്താകാമായിരുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ എന്നെ നിരന്തരാഹ്വേലപ്പെടുത്തുന്നു. എന്റെ പ്രായത്തിൽ സെൻറ് ജോൺ ബെർക്മാൻസും സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ്സസെയിൽസും എങ്ങനെ ആയിരുന്നു?

കർത്താവേ, അങ്ങു എന്റെ ഹൃദയവും അതിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. നവജാതയായ ശിശുവായിട്ടു കന്യകാംബികയെ ധ്യാനിക്കേണ്ട ദിവസമാണ് നാളെ. ആകയാൽ ഏകാഗ്രത, പ്രാർത്ഥന, സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധമായ ആനന്ദം.

നീക്കം ചെയ്ത അല്ലെങ്കിൽ പഴയ ക്രിസ്ത്യൻമാർക്ക് എല്ലാ ദിവസവും കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം

ഇന്നത്തെപ്പോലെ കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം

കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം കർത്താവിനോടു കൂടെ ഉള്ള അടുത്തടുത്തുള്ള സമീപനം

11 റോമൻ സെമ്മിനാരി

1901

ജ്ഞാനധ്യാനം, 1901 ഏപ്രിൽ 28 -ാം തീയതി, റോമാ.
ഉയിർപ്പുകഴിഞ്ഞ മൂന്നാം ഞായർ,

റോമയിൽ വന്നിട്ട് ഇതു ആദ്യത്തേ ധ്യാനമാണ്. ഞാൻ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? ഇശശോ എനിക്ക് അനുവദിച്ചതന്ന കൃപാവരങ്ങളേയും അവണ്ണനീയമായ ആനന്ദത്തേയും എല്ലാത്തിന്റേയും ആനന്ദം പൊഴിഞ്ഞ ആഘോഷനിമിഷങ്ങളേയും പഠി എനിക്ക് ആവലാതി പറയുവാൻ പാടില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്നിലൊരന്തരവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ഏറ്റു പറയുന്നു. എല്ലാം നന്നായി ചെയ്യാനും കർത്താവ് അർഹിക്കുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന് ആത്മാക്കളെ നേടാൻ ഇന്നു വിജ്ഞാനം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും വളരെയേറെ പഠിക്കാനും ഗ്രഹിക്കുവാനുമുള്ള അഭിലാഷം മായാസ്തുതിയുടെ കലപ്പ് കൂടാത്തതൊന്നുമല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ പലകാര്യങ്ങളിലും പരാജയപ്പെടുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചു ധ്യാനവും ജപമാലയും ശരിയായി നടത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിലാണെന്നെൻ്റെ പരാജയം. സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയിൽനിന്നും അകന്നു ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെടാനും പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാനും ഞാൻ എൻ്റെ പൊതുആത്മശോധനയിൽനിന്നും പ്രത്യേകാത്മശോധനയിൽ നിന്നും ഫലമെടുക്കേണ്ടതാണ്. അതിലും എൻ്റെ പരാജയം ഞാൻ കാണുന്നു.

ഇവിടെ റോമയിൽ എനിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. എൻ്റെ അഹങ്കാരത്തിനു ചില തിരിച്ചടികൾ ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ധൈര്യപ്പെട്ട് എൻ്റെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയാക്കേണ്ടതുതന്നെ. സർവ്വോപരി അത്യന്താഹത്തോടും സദുദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടെ എൻ്റെ ധ്യാനം ഞാൻ നടത്തും. അതതു ദിവസത്തേക്കുള്ള പ്രായോഗിക പ്രതിജ്ഞ അതിൽനിന്നുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആത്മശോധനയുടെ ഒരു പ്രധാന വിഷയം ഇതായിരിക്കും. ദിവസവട്ടത്തിൽ സൂക്തജപങ്ങൾ വളരെയേറെ

ചൊല്ലണം, പ്രത്യേകിച്ചു ക്ലാസ്സുതമയത്തും പഠനസമയത്തും. അടുത്ത മേയ് മാസത്തിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ സ്മൃതികായി ഞാൻ ജപമാല ചൊല്ലും. ആത്മീയാഭ്യാസങ്ങളുടെ ഇടയിലോ അതിനു തൊട്ടുമുമ്പോ ഞാൻ എന്റെ പഠനകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേക തീക്ഷ്ണതയോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ വി. കബ്ബാന ഞാൻ സന്ദർശിക്കും. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടെ നടക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കും. ഉലാത്തൽ കഴിഞ്ഞു, എന്നാൽ സായാഹ്നപഠനത്തിനു മുമ്പു ഞാൻ പ്രത്യേകാത്മശോധന ചെയ്യും. എന്റെ സംഭാഷണങ്ങളും ആത്മാഭിമാനവുമായിരിക്കും പരിശോധനാ വിഷയം. ഹൃദയവും മനസ്സും പ്രശാന്തമായിരിക്കണം; എല്ലാത്തിലും ക്രമവും അഗാധമായ ഏകാഗ്രതയും വേണം.

തിരുസ്സഭാ സാരക്ഷകനായ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വി. യൗസേപ്പിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യത്തിനാലാണു സഭ ഇന്നു കൊണ്ടാടുന്നത്. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അങ്ങേയ്ക്കു പൂണ്ണമായി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു; എന്റെ ഈ പ്രതിജ്ഞകൾ അങ്ങേക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങയിൽ ഞാൻ വിലമതിക്കുന്ന ആത്മരീക്ഷിതവും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഏകാഗ്രതയുമാണു ഞാൻ പ്രധാനമായി ചോദിക്കുന്നത്; അങ്ങനെ എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ പാലിക്കുവാൻ അങ്ങയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം എന്നെ സഹായിക്കട്ടെ. അതിനായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞാൻ സദാ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കും. ഇത്ര പ്രതാപവാനായ ഒരു മധ്യസ്ഥന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ എല്ലാവരും ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നതിനു് അന്യരും അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും. ആമേൻ.

“ഭാഗ്യപ്പെട്ട യൗസേപ്പേ, നിഷ്കളങ്കമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ കൃപാവരം ഞങ്ങൾക്കു വാങ്ങിത്തരണമേ; ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം അങ്ങയുടെ മധ്യസ്ഥതയാൽ കവചിതമാകട്ടെ”.

ഈശോ മറിയമേ യൗസേപ്പേ!
 ബാബിലോണിയൻ അടിമത്തത്തിനുശേഷം ഫാദർ ഫ്രാൻ
 സെസ്കോ പിത്തോക്കിയുടെ കീഴിൽ നടത്തിയ ജ്ഞാനധ്യാ
 നത്തിൽ എഴുതിയ കുറിപ്പുകൾ. നിബ്ബന്ധ സൈനിക സേ
 വനമാണു ബാബിലോൺ അടിമത്തമായി ഇവിടെ സൂചി
 പ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. രക്ഷകന്റെ സഭയിൽപ്പെട്ട ഒരു വൈ
 ദികനാണ് പിത്തോക്കി (1852 - 1922) റോമൻ സെമ്മി
 നാരിയിലെ ജ്ഞാനപിതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം;

1 ആരാണു ഞാൻ? ശൂന്യം. എന്റെ പേരെന്തു? കലീന
 തയ്ക്കുള്ള എന്റെ അവകാശങ്ങളേവ? ഒന്നുമില്ല. ഞാൻ ഒരു ഭൃത്യനാ
 ണ്; ഉപരിയായി യാതൊന്നുമില്ല. എന്റെ സ്വന്തമായി എനിക്കൊ
 ന്നുമില്ല. ജീവൻപോലും എന്റെയല്ല. ദൈവമാണ് എന്റെ ഗുരു.
 ജീവന്റെയും മരണത്തിന്റെയും സർവ്വശക്തനായ ഗുരു. ഈ ലോക
 ത്തിൽ എനിക്കു മാതാപിതാക്കളില്ല, ബന്ധുക്കളില്ല, ഗുരുക്കന്മാരില്ല.
 എന്റെ യഥാർത്ഥഗുരു ദൈവമാണ്.

ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ലഘുരായ ആജ്ഞകൾകൂടി അനു
 സരിക്കുവാനാണു ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവം തിരുമനസ്സാകാതെ
 എന്റെ ഒരു കൈയോ ഒരു വിരലോ ഒരു കണ്ണോ ഇളക്കുവാൻ എനിക്കു
 സാധ്യമല്ല, എന്റെ മുമ്പിലേക്കോ പിറകിലേക്കോ നോക്കാനും നിവൃ
 ത്തിയില്ല. ഒരു നികൃഷ്ടനായ പടയാളി തന്റെ കാഘീസരുടെ മുമ്പിൽ
 നില്ക്കുന്നതുപോലെ, എന്തും ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി, വേണമെങ്കിൽ തീ
 യിൽ ചാടാൻകൂടി സന്നദ്ധനായി ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കു
 ന്നു. ജീവിതം മുഴുവനും ഇതാണെന്റെ ജോലി; ഇതിനായി ഞാൻ ജ
 നിച്ചു. ഞാൻ അവിടുത്തെ ഭൃത്യനാണ്.

ഞാൻ എന്നെ സദാ ഒരു ഭൃത്യനായി കരുതണം. ആകയാൽ
 എന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും സന്തോഷങ്ങൾക്കും മായാസ്തുതിയ്ക്കും കഴലു
 താൻ എനിക്കുതെല്ലും സമയമില്ല. അങ്ങനെചെയ്യുന്നപക്ഷം ഞാൻ
 ഒരു കള്ളനേക്കാൾ ഭേദമല്ല; എന്റേതല്ലാത്തസമയം ഞാൻ കട്ടെടുക്കുക
 യാണ്; ഞാൻ വിശ്വസ്തതയില്ലാത്ത, എന്റെ കൂലിക്ക് അഹതയില്ലാ
 ത്ത നീചനായ ഒരു ഭൃത്യനാണ്. ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്റെ
 സ്ഥിതി. ഞാൻ ലജ്ജിക്കുകയാണ്. എന്തൊരഹങ്കാരം, ഔഭരത്യം,
 തുനിവു! ഒരു ഭൃത്യനാകാനും ഞാൻ കൊള്ളരുതാത്തവനാണ്.

എന്റെ കത്താവേ, അങ്ങേയ്ക്ക് എന്റെ മേലുള്ള അവകാശം എനിക്കറിയാം. എന്റെ അവിശ്വസ്തതയെ ക്ഷമിക്കുക. അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിശ്വസ്തതയെ ദൃഷ്ടവാസനകൾ നശിപ്പിക്കുന്നു. മേലിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നുമായിരിക്കയില്ല. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് എന്നെ ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചുകൊണ്ടു സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ്സസേവിയറിനെപ്പോലെ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. കത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭൃത്യനാണ്; കത്താവേ, അങ്ങയുടെ കല്പനകൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് എനിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുകണമേ.

2 എന്റെ ഗുരുവായ കത്താവ് എനിക്കു കല്പന തന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ജീവിതം മുഴുവനും ഞാൻ അവിടുത്തെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എത്ര ഭാഗ്യപ്പെട്ടദാസ്യം! എത്രമഹത്വം! എത്ര വലിയ ബഹുമാനം! ഞാൻ സദാ രാജാവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന ദാസനാണ്! അവിടുത്തെ രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് എനിക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രതിഫലം കൂടാതെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട ഞാൻ കുറഞ്ഞൊരു കാലത്തേ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷം സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വത്തിൽ പങ്കുകാരനാക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നതിനും അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഈ ഭൂമിയിലുള്ള സകല സൃഷ്ടികളേയും പ്രകൃതിയുടെ ദാനങ്ങളേയുമെല്ലാം എനിക്കു ഏല്പിച്ചുതന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനാണ് അവനിലകൊള്ളുന്നത്. ആകയാൽ സൃഷ്ടികളെ എന്റെ ആനന്ദത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ദൈവപരിപാലനയുടെ ക്രമം ഞാൻ തെറ്റിക്കുകയാണ്; പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ സംഘടനയെ ഞാൻ തകർക്കുകയാണ്; ദൈവത്തിനെതിരെ നില്ക്കുകയാണ്. ഹാ എന്തൊരു നീചഭൃത്യൻ!

ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അടുക്കുവാൻ ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ എല്ലാസൃഷ്ടികളേയും ഉപയോഗിക്കും. ദൈവത്തിൽ നിന്നു അവ എന്നെ അകറ്റുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ അവയെ വർജ്ജിക്കണം. പ്രായോഗികകാര്യങ്ങളിൽ ഇതായിരിക്കണം സുവണ്ണതത്വം. ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു അവ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദോഷവും വരുകയില്ല.

ഞാൻ ആരോഗ്യം ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവം എനിക്കു രോഗം അയയ്ക്കുന്നു. കൊള്ളാം; രോഗം വാക്കുപ്പെട്ടതാകട്ടെ. പരിശുദ്ധമായ നിഷ്പക്ഷത അവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു. അതു വഴിയാണു വിശുദ്ധർ പുണ്യപട്ടം നേടിയതു്. അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിലും എനിക്കു പ്രശാന്തതയും മനസ്സമാധാനവും നേടാൻ കഴിയുകയാണെങ്കിൽ, ക്ലേശങ്ങളുടെ ഇടയിലും എന്റെ ജീവിതം മധുരതര

വും സൗഭാഗ്യകരവുമാകുമായിരുന്നു. ദരിദ്രനായാലും സമ്പന്നനായാലും ബഹുമാനിതനായാലും നിന്ദിതനായാലും മലനാട്ടിൽ വികാരിയായാലും ഒരു മഹാരൂപതയുടെ മെത്രാനായാലും എല്ലാം ഒന്നുപോലെയാണ്. എന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറുകയും വിശ്വസ്തദാസനായി എന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുകയും എന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ മതിയാകും. എന്നിക്കിഷ്ടംപോലെ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, ധനത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി ദാരിദ്ര്യവും, മനുഷ്യരുടെ സമ്മാനങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതലായി അവരുടെ നിന്ദയും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ അജ്ഞാതോദ്യോഗങ്ങളും ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകവിഷയം പഠിക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിക്കുകയും തലവന്മാർ അതു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആ പഠനം വേണ്ടെന്നുവെക്കണം; സദാ സത്തുഷ്ടനായിരിക്കുകയും വേണം. ഉയിർപ്പിന് അഞ്ചാംപട്ടം കിട്ടുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. തലവന്മാർക്ക് അതിനിഷ്ഠമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ സത്തുഷ്ടിയോടെ കാത്തിരിക്കും. എന്നിക്ക് ഒരു വ്യത്യസ്തവും വരുതെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ എന്റെ തലവന്മാർ എന്നിക്ക് നിന്ദ്യവും എന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരുദ്യോഗം തരണമെന്നു കരുതുക. അതനുസരിക്കുവാൻ തെല്ലു പ്രയാസമുണ്ടാകും; എന്നാൽ ഞാൻ അനുസരിക്കണം. നീ ധൈര്യപ്പെടുക; കർത്താവിൽ നീ ആശ്വാസിക്കുക; എല്ലാ അക്ഷമതയേയും പ്രശാന്തമാക്കുന്നതും അവശ്യവസ്തുക്കളുടെ അഭാവത്തെ മധുരമാക്കുന്നതും ഈ ജീവിതത്തിലെ ക്ലേശങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൂടി നമ്മളെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതും ഈ ഔഷധമാണ്.

3 വിപ്ലവകാരികളായ വാനവർക്ക് ഈശോയുടെ ഒരു തുള്ളി രക്തംപോലും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ പാപം വിചാരംകൊണ്ടുള്ള ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു; അതും ആദ്യത്തേ പാപമായിരുന്നു. തുടരെത്തുടരെ പാപം ചെയ്യുന്ന എന്നിക്ക് പീഡാനുഭവത്തിന്റെ സകല ഫലങ്ങളും പ്രാപിക്കാവുന്നതത്രേ; ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല പലപ്പോഴും. എന്നിട്ടും ഞാൻ ദൈവത്തെ കാത്തുനിറുത്തുകയാണ്. കാരണത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം! അത് എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു. കർത്താവേ, മതി; ഇതൊക്കെയൊന്നു നമുക്ക് അവസാനിപ്പിക്കാം. ഈ നിമിഷം മുതൽ ഞാൻ അങ്ങയെ സദാ അന്വേഷിക്കും; അങ്ങയെ നിരന്തരം വാഴ്ത്തുകയും പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടി അധഃപതിച്ച മാലാഖമാരുടെ സ്ഥാനം ഞാനെടുക്കും. അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഏകചിന്തയുടെ ശിക്ഷയായി അവർ മിനൽപിണർപോലെ നരകത്തിൽ നിപതിച്ചു. എന്നാൽ എന്റെ തല അതുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ മാനസികദാ

നങ്ങളും ഓർമ്മശക്തിയും യുക്തിയും എടുത്തുകൊടുത്തുവാൻ ദൈവത്തിന് എന്തു വിഷമമാണുള്ളതു്? അല്ലെങ്കിൽ എന്തെ രോഗിയാക്കിക്കൂടെ യോ? ആകയാൽ ശാന്തമായി ഞാൻ പറയുന്നു: തുനിവു കുറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കരുതു്; കുറെക്കൂടെ എളിമ വേണം.

4 എന്റെ ധനവും സമ്പാദ്യവും ആസ്ഥികളുമെന്താണു്? അനുസരണക്കുറവു്, അഹങ്കാരം, കൃത്യവിലോപം, വികാരങ്ങൾ വേണ്ട പോലെ നിയന്ത്രിക്കാതിരിക്കുക, അനന്തമായി അന്യചിന്തകൾ, വിചാരത്തിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും മായാസ്തുതി, പാപങ്ങളുടെ കൂമ്പാരം. ഇവയൊക്കെ എന്റെതാണു്; എന്റെ സ്വന്തം.

ഇവയാണു് എനിക്കു പ്രശംസിക്കാനുള്ളതു്. എന്നിട്ടും ഞാൻ അന്യരേക്കാൾ വലിയവനാകാൻ ഭാവം; പേരെടുക്കാനുള്ള വെമ്പൽ, ആത്മപ്രശംസ, എന്റെ കഴിവുകളുടെ ഒരു പ്രകടനം ഞാൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനും തികഞ്ഞ സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയുമെന്നാണു് എന്റെ വിചാരം. സത്യം വിദ്വരത്താണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അവിവേകത്തിന്റെയും യുക്തിരാഹിത്യത്തിന്റെയും ഉച്ചകോടിതന്നെ എന്തു് ഏതൊരു മനുഷ്യനും ബോധ്യമാകും.

5 എന്റെ നല്ല ദൈവമേ, ഞാൻ നരകത്തിലേക്കുള്ളപ്പോഴുമോ? അവിശ്വാസിയും കാട്ടുജാതിക്കാരനുമായവന്റെകൂടെ അജ്ഞരായ സാധുക്കൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുപോകുമ്പോൾ പൊൻപുലരിമുതൽ അങ്ങയുടെ മടിയിൽ കിടന്നുവളന്ന ഞാൻ പിശാചുക്കളോടൊപ്പം നരകത്തിലേക്കുപോകുമോ? ഒരു പട്ടാളക്യാമ്പിലേ ജീവിതമെന്തെന്നു് എനിക്കറിയാം. അക്കാര്യംഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറയ്ക്കുന്നു.

അവിടെ എന്തുമാത്രം ദൈവദൂഷണവും വൃത്തികേടുമാണു ഞാൻ കണ്ടതു്! എന്റെ കൂട്ടപടയാളികൾ തിന്മയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ ജീവിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുക! ഞാൻ അവിടെ കിടന്നുമരിച്ചെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു എന്റെ കഥ? ഞാൻ അതോക്ഷ്മയോൾ ഭയചകിതനാകുന്നു. എല്ലാപാപികളോടും എനിക്കു ഭയംതോന്നുന്നു! ദൈവം എന്തോടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാരണമന്തെന്നു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. അതിനെ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം വിലമതിക്കണം; എന്നാൽ അതു കൊണ്ടു് എന്തും സാധ്യമാണെന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചുപോകരുതു്. ഞാൻ ഒരു പാപിയാണു് തീരെ ദുഃഖതയില്ലാത്തവൻ.

ദൈവനീതി കാരണമന്തെ മൂന്നിടുകയാണെങ്കിലോ? കർത്താവേ, നരകമൊഴിച്ചു മറെറത്തും ഞാൻ സഹിക്കാം. അങ്ങയോടുള്ള പരിശുദ്ധ സ്നേഹാഗ്നികൊണ്ടു ഞാൻ കത്തിയെരിയട്ടെ.

6 എല്ലാവരും മരിക്കും; എന്നാൽ അതുഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഒരോ കാലടിവയ്ക്കുമ്പോഴും ഒരോനിമിഷം കടന്നുപോകുമ്പോഴും ഞാൻ മരണത്തെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പഠനത്തേയും അധ്വാനത്തേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തിനും സഭയുടേയും സമുദായത്തിന്റെയും നന്മയ്ക്കുമായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ള ജീവിതത്തേയും സംബന്ധിച്ച സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമാണെന്നിരിക്കട്ടെ. ഇതു നല്ലതുതന്നെ; എന്നാൽ ഇവിടെയും അഹങ്കാരമുണ്ട്. പട്ടം കിട്ടുന്നതിനു മുമ്പു ഞാൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിലോ? എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സമീപനവേളയിൽ നാളെത്തന്നെ ഞാൻ മരിച്ചാലോ!

ഈ വിചാരം എന്നെ സ്തർഭിക്കുന്നില്ല. ദൈവം മാത്രസഹജമായ സ്നേഹാർദ്രത എന്നോടു പ്രകാശിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. പല വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും അവിടുന്ന് എന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെട്ടതുവാൻ പാടില്ലാത്ത കരുണപ്രവൃത്തികൾവഴി അവിടുന്ന് എന്നെ റോമയിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കും; അല്ലാതെ അവിടുത്തേ അനന്തമായ ഔദാര്യത്തിനു കാരണമൊന്നുമില്ല. ഇത്രയുമൊക്കെ ചെയ്ത ശേഷം എന്റെ ജീവനെടുത്തുകളയുമെന്ന് ചിന്തിക്കുക ദുർവ്വഹമാണ്! അവിടുത്തേക്ക് അതത്രയും എളുപ്പമാണ്. എന്റെ സഹായം അവിടുത്തേക്കാവശ്യമില്ല. ഇത്രകണ്ടു ജീവിതദൈർഘ്യം അനുവദിക്കാമെന്ന് അവിടുന്ന് വാശാനം വല്ലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? വി. അല്യഷ്യസ്, വി. സ്റ്റനിയ്യാസ്, വി. ജോൺ ബെർക്മൻസ് എന്നിവരോടു് അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ ചർച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കത്തോവേ, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്നോടു ചെയ്തുകൊള്ളുക. അങ്ങു തിരുമനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ സന്തോഷത്തോടും സംതൃപ്തിയോടും കൂടെ മരണം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. അങ്ങു് എന്റെ ആദർശങ്ങളുടെ കേന്ദ്രവും ആകെത്തുകയും അന്തിമലക്ഷ്യവുമാണ്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ സ്നേഹത്തിൽ മരിക്കട്ടെ. ഭൂമിയിൽ അങ്ങു സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടുവാൻ വേണ്ടതുചെയ്യാനും അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുവാനും എനിക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള ശക്തി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങയെ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ സ്നേഹിക്കാനും സ്തുതിക്കുവാനും ഞാൻ വിനിയോഗിക്കും.

പക്ഷേ സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്ന മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത എനിക്കു ഗൗരവാവഹമായ വീക്ഷണഗതി പ്രദാനം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. അഹങ്കാരവും അതിമോഹവും മായാസ്തുതിയും നശിക്കട്ടെ. മരണം ഇത്ര സമീപമായിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ സമയമെവിടെ?

7 മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ മരിക്കുമെന്നും മരണത്തിനുശേഷം വിധിക്കപ്പെടുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മാപ്പാപ്പായാകുവാനും എന്റെ പേരുവിളിച്ചു അപേക്ഷിക്കപ്പെടാനും മാപ്പിൾശിലയിൽ എന്റെ നാമം ഉല്ലിഖിതമാകാനും സന്ദർഭംവന്നാൽത്തന്നെ ഞാൻ ദിവ്യന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോഴെന്തായിരിക്കും എനിക്കുള്ള വില? വലുതൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. ഇത്ര ആർദ്രതയോടും കാരണത്തോടും കൂടെ എന്നോടു വർത്തിക്കുന്ന എന്റെ ഈശോ കോപപൂർവ്വം എന്നെ വിധിക്കാൻ വരുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഇത് ഒരു വിശ്വാസസത്യമാണ്., ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ വിധി എന്തായിരിക്കും? മൗനസമയത്തുള്ള സംസാരം വികൃതിത്തരം, യോഗ്യതാഭാവം, കള്ളദൃഷ്ടി, പ്രൊഫസരെപ്പോലെയുള്ള തലപിടിത്തം, അളന്നുതിട്ടപ്പെടുത്തിയതുപോലെയുള്ള ഉപചാരാദികൾ, ശരിക്കു പററിയളോവ, നല്ലഷ്യസ്, മധുരമായ ഭക്ഷണങ്ങളിലുള്ള സംതൃപ്തി, അസുയാകല്യഷിതമായ ചിന്തകൾ, ആകാശകോട്ടകൾ, ഭക്താഭ്യാസസമയത്തു ദീർഘമല്ലെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അന്യചിന്തകൾ ഇവയെല്ലാം എനിക്കെതിരായി ഉന്നയിക്കപ്പെടും? ഗുരുതരമായ എന്റെ പാപങ്ങളോ?

ദൈവമേ, എന്റെ ആത്മാവ് അപ്പോഴെന്തമാത്രം ലജ്ജിക്കും? എനിക്കുള്ള ബഹുമാനങ്ങളോ, വിജ്ഞാന പ്രശസ്തിയോ, ഭക്തനെന്നും പരിശുദ്ധനുമെന്നുപേരോ ആ നിമിഷത്തിൽ വൃഥായാണ്. ഡിഗ്രികളും വിശിഷ്ട പ്രബന്ധങ്ങളും വ്യർത്ഥമായ വിജ്ഞാനവുമൊക്കെ അന്ന് എങ്ങനെ പരിഗണിക്കപ്പെടും? എന്റെ ബലഹീനത മനസ്സിലാക്കി അതിനുവല്ല പ്രതിവിധിയും കണ്ടെത്തുന്നതിനു് ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ ദിവ്യപ്രകാശം സ്വല്പമായി എന്നിൽ ചിന്തണമേ. ചെറിയ വസ്തുക്കൾപോലും ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാതെ കടന്നുപോകാതിരിക്കാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ അങ്ങു തുറക്കണമേ. അങ്ങയുടെ പ്രകാശത്താൽ ഒരു ദിവസം സമസ്തവും വെളിയിൽ വരുമല്ലോ. "മരണനിദ്രയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാൻ കർത്താവേ, എന്റെ കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമേ" (സങ്കീ 12, 4)

ഒരു പുരോഹിതന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വെണ്മയെ സൂര്യരശ്മികളാൽ ഉദ്ദീപ്തമായ നിമ്ബ ക്രിസ്തുപോലെയായാണു ഞാൻ വീക്ഷിക്കുന്നത്. മാലാഖമാരുടെയും പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റേയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റേയും സ്വരൂപം പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദർപ്പണമായിരിക്കണം എന്റെ ആത്മാവ്. ഈ ദർപ്പണം ലഘുവായിത്തന്നെ പുകപിടിച്ചാലും ഞാൻ എന്നെ പൊടിച്ചു കല്ലയിൽ ഇടേണ്ടിയിരി

കുന്നു. ഞാനെന്തൊരു ദപ്പണമാണ്! ലോകം മലിനവും അശുഭവും വിരസവുമാണ്. ഒരു കാലത്തു ഞാനിതു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. സൈന്യം മാലിന്യം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന നീർച്ചാലാണ്; നഗരങ്ങളെ യൊക്കെ പുണ്യമായി മുട്ടുവാൻ അതു മതി. ദൈവം സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആർക്കു് ആ മാലിന്യപ്രളയത്തിൻ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയും?

എന്റെ ദൈവമേ, ഇത്രമാത്രം അശുഭതയിൽ നിന്നു് എന്നെ രക്ഷിച്ചതിനു് അങ്ങേക്കസ്തുതി. അങ്ങയുടെ എത്രയും ശ്രേഷ്ഠമായ ദാനമാണിതു്! അതിനു ജീവിതം മുഴുവനും ഞാൻ അങ്ങയോടു കൃതജ്ഞനായിരിക്കും.

ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള മനുഷ്യൻ ഇത്രമാത്രം അധഃപതിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതിയില്ല; എങ്കിലും അതു വാസ്തവമാണ്. എന്റെ തൃപ്തമായ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പകുതിയിലധികം ലജ്ജാരഹിതം, ജീവിതത്തിന്റെ ഏതാനുംകാലം, കന്നുകാലികളെപ്പോലെയാണു കഴിയുന്നതു്. ഹാ പുരോഹിതന്മാർ! ദൈവമേ, അവരിൽചിലരും തങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധ വിളിക്കു പിശ്ചാസമില്ലാതെ കഴിയുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറച്ചുപോകയാണു്.

ഇന്നു യാതൊന്നും എനിക്കു് അത്ഭുതകരമായിതോ തോന്നുന്നില്ല. ചിലകഥകൾ എന്നെ സ്തർശിക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ല. എത്രയും പരിശുദ്ധനായ ഈശോ, "അവൻ തന്റെ അജഗണത്തെ ലിപ്തികളുടെ ഇടയിൽ മേയ്ക്കുന്നു," എന്നു് അങ്ങയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷകരുടെ എത്രയും ലജ്ജാവഹമായ നടപടികൾകൂടി അങ്ങുക്ഷമിക്കുകയാണു്. മാത്രമല്ല അവരുടെ കൈകളിൽ അവിടുണു് ഇറങ്ങിവരുകയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുണു് അവർക്കു് ഉടനടി ശിക്ഷയൊന്നും നല്കുന്നില്ല.

ഈശോകർത്താവേ, എന്റെ കാര്യം കാര്യം ഞാൻ വിറയ്ക്കുകയാണു്. ആകാശത്തിലേ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നിപതിച്ചു വെങ്കിൽ മൺമയനായ എനിക്കു് എന്തുപ്രത്യാശയാണുള്ളതു്?

ലോകം മുഴുവന്റേയും പരിഹാസപാത്രമാകയാണെങ്കിലും വിരോധമില്ല; ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം സൂക്ഷിക്കണം. അശുഭ വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടീ വിശുദ്ധ പുണ്യത്തെപ്പറ്റി തീരെ സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയോ വളരെ കുറച്ചുമാത്രം സം

സാരിക്കുകയോ ആയിരിക്കും ഉത്തമം. "മൺപാത്രങ്ങളിലാണു നമ്മുടെ ഈ നിധിസ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്." ഞാൻ വിറയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ മാംസം ഇരിമ്പോ മറ്റോ ആണോ?

കഴിഞ്ഞ ധ്യാനങ്ങളിലേ പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്. അവ ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്തുവിലകൊടുത്തും അവ അനുസരിക്കുമെന്ന് എന്റെ എത്രയും വിരക്ത മാതാവായ പരിശുദ്ധാമറിയത്തോടു ഞാൻ വാശാനം ചെയ്യുന്നു.

9 ക്രിസ്തുരാജനസ്തുതി. അങ്ങയുടെ പടകൾ പൊങ്ങുന്നതിന് അങ്ങനെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷത്തേതാമസം കൂടാതെ, ഇരുപതുവയസ്സുകാരന്റെ ഉത്സാഹത്തോടും അങ്ങു നല്ലിയംടുള്ള കൃപാവരത്തോടും കൂടെ അങ്ങയുടെ സന്നദ്ധഭക്തരുടെ ഗണത്തിൽ ഞാൻ പേരുകൊടുക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും അങ്ങയുടെ സേവനത്തിന് ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കരിശു ഒരു പതാകയും ആയുധവുമായി അങ്ങെ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അജ്യമായ ഈ ആയുഗത്തിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട്. എന്റെ യുവഹൃദയത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയൊക്കെയോടുംകൂടെ മരണംവരെ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം വ്യാപരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് എത്രയും ഉറപ്പായി ഞാൻ വാശാനംചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ അങ്ങയുടെ ഭൃത്യനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ അങ്ങയുടെ സൈനികനായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അങ്ങയുടെ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ വാളണിയുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ യോദ്ധാവെന്ന സംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. ഓ ഈശോ, ഒരു സൈനികന്റെ ഹൃദയവും ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ ധൈര്യവും എനിക്കു നല്കുക. ജീവിതത്തിലെ ക്ലിഷ്ടസന്ദർഭങ്ങളിലും, ത്യാഗങ്ങളിലും, പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളിലും, സമരങ്ങളിലും, വിജയമണിക്കൂറുകളിൽകൂടിയും ഞാൻ അങ്ങയുടെകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. എനിക്കുള്ള സമരകാഹളം ഇതുവരെയും ഉഴുകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ എന്റെ സമയം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പാളയത്തിൽ കാത്തു നില്ക്കുകയാണ്. എന്റെ ശക്തി പ്രയോഗിച്ചു എന്റെ ശത്രുക്കളെ ആട്ടിപ്പറത്താക്കുന്നതിന് അങ്ങയുടെ ഉജ്ജ്വലമാതൃകയാൽ അങ്ങ് എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ. ഓ ഈശോ, ശത്രുക്കൾ ധാരാളമാണ്; അവർക്ക് അനുകമ്പ തീരെ ഇല്ലതാനും. എന്തു ചതിയും പ്രയോഗിക്കാൻ മടിയില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകശത്രു എനിക്കുണ്ട്; അവൻ അഹങ്കാരിയും സൂത്രശാലിയുമാണ്. അവൻ എന്നെ പഠിപ്പിപ്പിച്ചു നില്ക്കുന്നു; സമാധാനമുണ്ടാക്കാൻ നില്ക്കുന്നുവെന്നാ

ണവന്റെ ഭാവം; എന്നാൽ അവന്റെ ജോലി എന്നെ പരിഹസിക്കുകയാണ്. അവൻ വ്യവസ്ഥകൾ പറയുന്നുണ്ട്; ചിലപ്പോൾ സൽപ്രവൃത്തികളിൽക്കൂടി അവൻ കൈയിടുന്നു.

ഓ ഈശോകന്താവേ, അതാരാണെന്നു് അങ്ങേക്കറിയാമല്ലോ. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും, അഹങ്കാരവും, തുനിവും, മായസ്തുതിയുമാണ്. അവനെ ഒന്നുപുറത്തു ചാടിക്കൊടുക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കുക. അതു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവനെ നിലയ്ക്കുനിറുത്തണം. അങ്ങനെ തടസ്സംകൂടാതെ അപകടസ്ഥാനത്തെത്തി അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നവരും രക്ഷയുടെ കീർത്തനം പാടുന്നവരുമായ യോദ്ധാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ നിലകൊള്ളണം.

10 ദൈവവചനം സഹിച്ച അപമാനങ്ങളും കന്യകാംബികയുടെ മഹത്വവും അവിടുത്തെ എളിമയ്ക്കു ലഭിച്ച സമ്മാനവും ഈശോയുടെ ആദ്യത്തെ മുപ്പതു കൊല്ലം നയിച്ച ജീവിതവും എന്റെ സ്ഥിതിയും ചേർന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിപ്പോകുന്നു. യേശുവിന്റെ പണിപ്പുരയിൽനില്ക്കുന്ന ബാലനായ ഈശോയോടു് ഇന്നു സായാഹ്നത്തിൽ ഞാൻ സംസാരിച്ചു. തൽസമയം "അവിടുന്ന് അവർക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു", എന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസ്താവന ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുകയും എന്റെ നേത്രങ്ങൾ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു നിറയുകയും ചെയ്തു. ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ഞാൻ കരഞ്ഞു.

എന്റെ കന്താവായ ഈശോ, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ അങ്ങയുടെ പ്രകാശമാനമായ മാതൃക, വാക്കുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തികൊണ്ടു് അനുസരിക്കുവാൻ എന്നിങ്ങനെ സാധ്യമാകയില്ലേ? അങ്ങു് അനന്തമായി സ്വയം താങ്ങു; അങ്ങു തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യമാക്കി. (ഫിലി 2, 7). എന്നിങ്ങനെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതില്ല; ഞാൻ ഇപ്പോഴേ ശൂന്യമാണ്. കണ്ണു തുറന്നു ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒന്നു നോക്കിയാൽമതി, അങ്ങു് ഈ ഭൂമിയിലേക്കു ദരിദ്രനായി വന്നു. എന്നാൽ എന്നെക്കാൾ ദരിദ്രനായി ആരുണ്ടു്? ഇന്നുവരെ എല്ലാ നേരവും ഭക്ഷണം അങ്ങുതന്നെയൊന്നല്ലോ നല്കിയതു്. ഞാൻ സെമ്മിനാരിവിദ്യാർത്ഥിയായ നാൾമുതൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം കരുന്നോശാലികളായ വല്ലവരും നല്കിയതല്ലേ? അങ്ങു ബാല്യമുതൽതന്നെ അദ്ധ്വാനിച്ചുതുടങ്ങി. "യൗവനമുതൽ ഞാൻ ദരിദ്രനും അദ്ധ്വാനശീലനുമായിരുന്നു" (സങ്കീ. 76, 11) എന്ന് അങ്ങു് അറിയുന്നുവല്ലോ.

അങ്ങു് ഒരു നിയമത്തിനും കീഴല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു നിയമത്തിൽനിന്നും തന്നെത്തന്നെ അവിടുന്ന് ഒഴിവാക്കിയില്ല. അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷകരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന നീതിരഹിതവും വന്യവുമായ ഒരു ചുമതലയാണു സൈനികസേവനം. അതിനു ഞാനും കീഴ്പ്പെടേണ്ടിവന്നു.

നസറത്തിലെ തിരുഭവനത്തിലെ ഏകാന്തത്തിൽ അങ്ങയുടെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ മുപ്പതു സംവത്സരങ്ങൾ അങ്ങു കഴിച്ചുകൂട്ടി. ലോകത്തിൽനിന്നുപിരിഞ്ഞു് അങ്ങയുടെ വിശുദ്ധ സംരക്ഷണയിൽ ഞാൻ വന്നു താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു് ഇപ്പോൾ പത്തുസംവത്സരമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കാരണമുകൊണ്ടു് ആർക്കാണ് എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്? അങ്ങയെ അനു കരിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരുന്നതു്? ആർക്കെങ്കിലും എന്നിങ്ങുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ ത്യാഗം കാവായിരുന്നിട്ടുണ്ടോ? എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണു ഞാൻ അങ്ങയെപ്പോലെ ആയിത്തീരാത്തതു്? എന്നിടം ഇരുപതു വയസ്സു തികഞ്ഞു: എന്നാൽ നന്നായിട്ടു് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്! വി. സ്റ്റുനിസ്സാവോസ്, വി. ബക്സമാൻസ്, വി. അലൂഷ്യസ് എന്നിവരൊക്കെ ഈ പ്രായത്തിനകം വിശുദ്ധരാചിക്കഴിഞ്ഞു.

അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ എന്തേതിനേക്കാൾ നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്നതിനാൽ വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള അവരുടെ പ്രയാണം എന്തേതിനേക്കാൾ കഠിനമായിരുന്നു. ഇതിനെപ്രതി എത്രമാത്രം ഞാൻ വിലപിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്? എത്ര പ്രാവശ്യം ഒരേരോഡിൽക്കൂടി ഞാൻ കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ ദൈവത്തോടുള്ള ഈ കളിക്കു് ഒരദൃതിവരുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. ആ വിശുദ്ധന്മാർ വിശുദ്ധീകരണ മാർഗ്ഗം നടന്നുതീർത്ത പ്രായത്തിൽ ഞാൻ തുടങ്ങുന്നതേയുള്ളു. ഞാൻ പറഞ്ഞു. "ഇതാ ഞാൻ തുടങ്ങുന്നു." (സങ്കീ. 76, 11) ഞാൻ പതിനൊന്നാം മണിക്കൂറിലാണു വരുന്നതു്; അതുകൊണ്ടു് അങ്ങെന്നെ തിരസ്സറിക്കുമോ? കർത്താവേ, ഞാൻ പരിഭ്രാന്തനായിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ തിരുവിഷ്ണു നിരവേറുവാൻ ഞാനെന്തുചെയ്യണമെന്നു് അങ്ങു് എന്നോടരുൾചെയ്യുക.

11) ഈശോ തന്റെ സഭ എങ്ങനെ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു ചിന്തിക്കുക എന്നിടം ഇഷ്ടമാണു്. മഹാകളരികളിൽനിന്നോ, ജപാലയങ്ങളിൽനിന്നോ, വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നോ വിജ്ഞാപനം പണ്ഡി

തരേയും ക്ഷണിക്കുന്നതിനുപകരം അവിടുന്ന് അജ്ഞതം അസംസ്കൃതമായ പത്രങ്ങളു മീൻപിടുത്തക്കാരുടെമേൽ തന്റെ ദ്രഷ്ടി പതിച്ചു. അവിടുന്ന് അ പരെ തന്റെ കളരിയിൽ ചേർത്തു; തന്റെ രഹസ്യപിന്തകളിൽ അവരെ പങ്കുകാരാക്കി; അവരെ അങ്ങേയറ്റം അവിടുന്ന് പരിപാലിച്ചു; മനുഷ്യവസ്തുക്കളെ പാടെ പരിഷ്കരിക്കുന്ന ജോലി അവരെ അവിടുന്ന് ഏല്പിച്ചു.

തന്റെ രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കാനും തന്റെ പ്രേഷിതജോലിയിൽ എനിക്കും പങ്കുതരാനും വേണ്ടി സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എന്നെ വിളിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് കനിഞ്ഞു. ഒരു ഗ്രാമീണബാലനായ എന്നെ വീട്ടിൽനിന്നു വിളിച്ചു് ഒരു വത്സലമാതാവിന്റെ സ്നേഹത്തോടെ എനിക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അവിടുന്ന് എനിക്കു നല്കി. എനിക്കു തിന്നാനൊന്നുമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് എനിക്കു ഭക്ഷണം തന്നു. എനിക്കു ധരിക്കാനൊന്നുമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് എനിക്കു വസ്ത്രം നല്കി. എനിക്കു പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന് എനിക്കു വേണ്ടത്ര പുസ്തകവും തന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ അവിടുത്തെ വിസ്മയിച്ചു; അപ്പോഴെല്ലാം അവിടുന്ന് എന്നെ വിളിച്ചു. എന്റെ സ്നേഹം തണുത്തുപോയാൽ അവിടുന്ന് എന്നെ മാറിൽക്കിടത്തി ചൂട്ടുപിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടുത്തെ ഹൃദയം സ്നേഹംകൊണ്ടു് ഉജ്ജ്വലിക്കുകയാണല്ലോ. അവിടുത്തേയും അവിടുത്തെ സഭയുടേയും ശത്രുക്കൾ എന്നെ വളഞ്ഞു് എനിക്കു കെണിവസ്തുക്കളും ലോകത്തിലെ അഴുക്കിന്റെയും മാലിന്യത്തിന്റെയും ഇടയിലേക്കു് എന്നെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ നാശത്തിൽനിന്നും അവിടുന്ന് എന്നെ രക്ഷിച്ചു. എന്നെ വിഴങ്ങുവാൻ പ്രപഞ്ചസാഗരത്തെ അവിടുന്ന് അനുവദിച്ചില്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ശക്തിമത്തായ പ്രചോദനം എനിക്കുണ്ടാകുന്നതിനു് അവിടുന്ന് എന്നെ ഈ സ്ഥലത്തേക്കുനയിച്ചു. ഈ സ്ഥലം അനുഗ്രഹസമ്പുഷ്ടമാണു്. അവിടുത്തെ പ്രതിനിധിയുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉറവയുടെ അടുത്തു് ശ്രീഹന്മാരുടെ ശവകുടീരത്തുകൾ ഞാൻ വസിക്കുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ നിണമണിഞ്ഞ ഭൂമി; വന്ദകരുടെ വിശുദ്ധിയുടെ സൗരഭ്യം വീശുന്ന അന്തരീക്ഷം. ഒരുമതന്റെ ശിശുവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വാത്സല്യത്തോടെ അവിടുന്ന് അഹോരാത്രം എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. ഈ സ്നേഹാർദ്രതയെല്ലാം പ്രതിഫലമായി അവിടുന്ന് ചോദിക്കുന്നതു് ഒന്നുമാത്രമാണു്; "എന്റെ മകനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?" കത്താവേ, കത്താവേ, ഞാനെങ്ങനെ ഉത്തരം പറയും? എന്റെ കണ്ണീരു

കാണുക; ത്രസിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയവും വിറയ്ക്കുന്ന എന്റെ അധരങ്ങളും എന്റെ വിരലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോകുന്ന രൂപികയും അങ്ങു വീക്ഷിക്കുക..... ഞാനെന്തു പറയും? “കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അങ്ങയ്ക്ക് അറിയാമല്ലോ.” (യോഹ. 21, 15)

പത്രോസ് അങ്ങയെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെയും പൗലോസിന്റേയും സകലരക്തസാക്ഷികളുടേയും തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെയും ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! എന്റെ സ്നേഹം എളിമയോട്, എന്നെപ്പറ്റി താണ അടിപ്രായത്തോടു ചേർന്നു നില്ക്കണം. ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കളോട് അമിതമായ പ്രതിപത്തി പാടില്ല. കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്തെ ഒരു രക്തസാക്ഷിയോ പ്രേഷിതനോ ആക്കുക.

എന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെപ്രതി ഞാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഒരു പ്രധാനകാര്യം. ഈ ലോകത്തിലെ പ്രളകൾ തങ്ങളുടെ കലീനതയിലും സ്ഥാനമാഹാത്മ്യങ്ങളിലും സേവക ഭ്രഷണങ്ങളിലും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു; ഞാനെന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ തറവാടിൽപ്പെട്ടവനാണ്. എനിക്കിനി കൂടുതലേതുപേണം? ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ, ദൈവപരിപാലനത്തെ വേണ്ടതെല്ലാം സമൃദ്ധമായി തന്നുകൊള്ളും, എന്റെ മായാസ്തുതി എന്റെ യോഗ്യതയായിക്കരുതുന്ന എന്നിലുള്ള നന്മ എന്റെതൊന്നുമല്ല; ഒരിക്കലും എന്റെയല്ല. ഈശോ പ്രദർശിപ്പിച്ച പ്രത്യേക സ്നേഹമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, എത്രയും നീചനം എത്രയും അജ്ഞനം എത്രയും അസംസ്കൃതനുമായ ഒരു കഷ്ടനായി ഞാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

ഞാൻ എന്നെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയൊന്നുമല്ല ഞാൻ; എന്റെ അഹങ്കാരം എന്നെപ്പറ്റി പറയുന്നതുപോലെയുമല്ല ഞാൻ. കളപറിച്ചും കിളച്ചും കാലം കഴിക്കുന്നവനാണ് എന്റെ പിതാവ്. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനേക്കാൾ ഒട്ടും മെച്ചമല്ല; കുറച്ചുകൂടി മോശമാണ്. എന്റെ പിതാവു നല്ലവനും നിഷ്ഠളകനുമാണ്; എന്നാൽ എന്നിൽ തിന്മ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യേഹം സ്വല്പകാലത്തേക്കു നിശ്ശബ്ദമാകുകയും ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പൂണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാനും യഥാർത്ഥത്തിൽ പൂണ്ണമായും സംയമനം കൂടാതെയും പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് എന്റെ പ്രതിഷ്ഠ പ്രകാശമാക്കുവാനും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ എനിക്കു ഭയവും പരിഭ്രമവുമായി. ഈശോ

എനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം ചിന്തിച്ചു ഞാൻ ധൈര്യം വരികുന്നു. അവിടുത്തെക്കു യോഗ്യമായ എന്തോ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെയാണ് അവിടുന്ന് ഇതെല്ലാം ചെയ്തത്. ഇതുവരെ അവിടുന്നുതന്നെ എല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു. എന്റെ ഭാഗത്തു സന്മനസ്സുള്ളിടത്തോളം കാലം തന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കാൻവേണ്ടി അവിടുന്ന് ഇനിയും പ്രസാദം വരും ചിന്താൻ തയ്യാറാണ്.

ഈശോയുടെ പന്ത്രണ്ടു പ്രഥമശ്ലീഹന്മാരിൽ യൂദാസു് ഉണ്ടായിരുന്നകാര്യം ഞാൻ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുതാത്തതാണ്. ദിവ്യഗുരുവിന്റെ ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തോടു സഹകരിക്കാത്തതിനാൽ അവൻ സാവധാനത്തിൽ അദൃശ്യമായി ഗുരുദ്രോഹിയായി മാറി; ശപ്തനായ ഒരു രക്ഷസ്സുതന്നെ. സ്നേഹം ഭയത്തെ നീക്കുമെങ്കിൽ, ഭയം സ്നേഹത്തെ നേർവഴിയിലാക്കിത്തീർക്കുന്നതല്ല.

12. എത്രയും ശാന്തനായ എന്റെ ഈശോ സ്വയം താഴ്ന്നുകയും ഒരു കഞ്ഞിപ്പൊടിയെ മദ്ദനത്തിനും പീഡനത്തിനും വഞ്ചനയ്ക്കും മരണത്തിനും സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു് എന്റെ ആത്മാവു പരിഭ്രമിക്കുകയും ലജ്ജിക്കുകയും നിലം വരെ താണുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. എനിക്കു വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നില്ല. എന്റെ അഹങ്കാരവുംകൂടി ലജ്ജാപൂർവ്വം തലതാഴ്ന്നു. എത്രയും മാധുര്യമുള്ള ഈശോ, തീർത്ഥാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ ആശ്വാസകാ, അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ എനിക്കു മിണ്ടാൻ നാവില്ല. എന്നാൽ എന്റെ മൗനം തന്നെ അങ്ങയോടു സംസാരിക്കുന്നു.

ഈശോ പന്ത്രണ്ടു ദരിദ്രരായ മീൻപിടുത്തക്കാരുടെ കാലുകൾ കഴുകാൻ സന്നദ്ധനായി. ഇതാണു യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യം. ഇക്കാര്യത്തിൽ വൈദികരായ നാം എല്ലാവർക്കും കണ്ടാസ്വദിക്കാവുന്ന മാതൃകയായിരിക്കണം. എന്റെ രക്ഷകനായ ഈശോ എത്രപ്രാവശ്യം എന്റെ പാദങ്ങളും എന്റെ കരങ്ങളും ശിരസ്സും കഴുകിയിട്ടുണ്ടു്. ദരിദ്രരും എളിയവരുമായ ജനങ്ങൾക്കു് അതേസേവനം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തിനു ലജ്ജിക്കുന്നു?

“എടുത്തുഭക്ഷിക്കുവിൻ, ഇതു് എന്റെ ശരീരമാണു്.” (മത്താ. 26, 26) ഇതോടുകൂടി അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിനു തരാവുന്നതൊക്കെ തന്നുതിന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലാം, തന്റെ ജീവനുംകൂടെ എനിക്കു തന്നിരിക്കുകയാണ്.

കർത്താവേ, അങ്ങു് അങ്ങയെത്തന്നെ ഞങ്ങളുടെ കൈകളിൽ വച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ എന്റെ ശരീരവും ആത്മാവും എന്റെ സർവ്വസ്വവും അങ്ങേക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം പോലെ എന്നെക്കൊണ്ടു ചെയ്തുകൊള്ളുക.

“എന്റെ ആത്മാവു മരിക്കത്തക്കവിധം ദുഃഖിക്കുന്നു. എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുക.” (മത്താ. 26, 38) ആകയാൽ ഈശോയ്ക്കും ഭയത്തിന്റെ മണിക്കൂറുണ്ടായി. അവിടുത്തേക്കു നമ്മുടെ മാനുഷിക ബലഹീനത അനുഭവപ്പെട്ടു. ചെറിയകാര്യങ്ങൾക്കു നിർവീര്യരായിത്തീരുന്ന നമുക്കു് ഇതൊരാശ്വാസമാണു്. നമുക്കു് അനുകരിക്കാവുന്ന ഒരു ദിവ്യമാതൃകയുമാണു്. നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾ വിഷാദപ്പെടുകയും നമ്മുടെ ഹൃദയം വ്രണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു് ഈശോയെ സമീപിക്കാം, ബലിപീഠത്തിലേക്കടുക്കാം. നമ്മുടെ സങ്കടം അവിടുത്തെ ധരിപ്പിക്കാം, അപ്പോൾ നമുക്കു ശക്തിയും സമാധാനവുമുണ്ടാകും.

“ശെമയോൻ, നീ ഉറങ്ങുകയാണോ?” (മർക്കോ. 14, 37) ഈശോയുടെ ഈ വാക്കുകൾ എത്ര സന്തപ്തവും അത്ഥവത്തുമാണു്! ക്ഷീണിതനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അദ്ധ്വാനിക്കുവാനും വിമുഖനായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ ഈ വാക്കുകൾ പറയും. ഈശോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അദ്ധ്വാനിക്കുകയും കരയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാനറങ്ങുകയോ?

“അവൻ അവിടുത്തെ ചുംബിച്ചു” (മത്താ. 26, 49) ഈശോയുടെ നെററിയിൽ ആ നാരകീയചുംബനത്തിന്റെ സ്വരം! ഓരോദിവസവും ഇത്തരം വഞ്ചന അഭ്യസിക്കുന്ന എത്ര വൈദികരുണ്ടു്! പരിഭ്രമജനകമായ ഒരു ചിന്ത!

ഓ ഈശോ, എന്റെ സ്നേഹചുംബനങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങു സ്വീകരിക്കുക. അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ പാപങ്ങളെപ്രതി അങ്ങയോടു മാപ്പുചോദിക്കുകയും ഇനി പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു വാഗ്ദാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ മകന്റെ ചുംബനങ്ങൾ അങ്ങു സ്വീകരിക്കുക.

“എന്നാൽ ഈശോ നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു.” (മത്താ. 26, 63) ഞാൻ കുറാരോപിതനാണോ? നിന്ദിതനാണോ? ശരീരമായോ തെറ്റായോ ശാസിക്കുന്നാണോ? ജനങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി മോശമായി സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്റെ വിജ്ഞാനവും പുണ്യവും പ്രദർശിപ്പിക്ക

വാൻ എന്റെ മായാശ്ചര്യം എന്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുവോ? അപ്പോഴെ കെ, "ഈശോ നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു", എന്ന വാക്കുകൾ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം. മൗനം കനകമാണ്.

"തൽസമയം അവർ എന്റെ മുഖത്തു തൂപ്പി; എന്നെ തല്ലി; ചിലർ എന്നെ അടിച്ചു." (മത്താ. 26, 67) ഭീരുത്വംകൊണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഈശോയെ നിഷേധിക്കുകയോ കയ്യാടാൻ ഭവനത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുംകൊണ്ടു പോകുകയോചെയ്തു. വിശ്വസ്തരായ വൈദികർ ഈ കാര്യത്തിൽ ദൈവം നല്കുന്ന സമ്മാനം ഇതാണ്. "അവിടുത്തെ നാമത്തെപ്രതി അപമാനം സഹിക്കുവാൻ യോഗ്യരായി അവർ എണ്ണപ്പെടും." (നട. 5, 41)

കർത്താവേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഈദൃശമഹത്വത്തിൽ പങ്കുകാരനാകാൻ എനിക്കു അനുഗ്രഹംനല്കണമേ; അങ്ങയെ പ്രതി നിന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ.

"തീർച്ചയായും ഇതു ദൈവപുത്രനായിരുന്നു" (മത്താ. 27, 54). ഈശോയുടെ കരിശിനരികേയുണ്ടായിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും ഭക്തസ്ത്രീകളുടേയും മനോവേദന എനിക്കുണ്ടാക്കുക ദുർവ്വഹമാകയാൽ, ശ്രീശിതനായ നസറത്തുകാരന്റെ ദൈവത്വം നെഞ്ചുത്തടിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന ശതാധിപന്റെ വികാരത്തിലേകിലും എന്നെ ഓഹരിക്കാരനാക്കുക. കർത്താവേ, ഒരു പാപിയായതുകൊണ്ടു കണ്ണുനീരിന്റെദാനത്തിനു ഞാൻ യോഗ്യനായിട്ടില്ല. എന്നാൽ എന്റെ പാപങ്ങളെപ്രതി ചിന്തിച്ച അങ്ങയുടെ ചോരയാൽ പവിത്രീകൃതമാകാൻ എനിക്കു എല്ലാ അവകാശവുമുണ്ട്.

ഈശോയുടെ എത്രയും പരിശുദ്ധഹൃദയമേ, സ്വസ്തി.

ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിഞ്ഞു. നമുക്കു മച്ചുപായം വിരിക്കാം. ധാരാളം കൃപാവരം എന്റെമേൽ ചിന്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ സഭയിൽ ഞാൻ വല്ലനന്മയുചെയ്യണമെന്നും തന്റെ സ്നേഹഹൃദയത്തിലേക്കു ആത്മാക്കളെ ആകർഷിക്കണമെന്നും കർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു എന്നെ പൂണ്ണമായി സമർപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നത്തെപ്പോലെ മറൊരിക്കലും ഇത്ര ദൃഢമായും സത്യമായും അനുഭവവേദ്യമായിട്ടില്ല.

എന്റെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും, എന്റെ കാൽച്ചുവടുകളെ നയിക്കാനും ഒരു നല്ല ജ്ഞാനപിതാവിനെ അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം. അതെനിക്കു അത്യം

വശ്യമായിരുന്നു. എന്റെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി ആത്മാർത്ഥമായും ഹൃദയംഗമമായും അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എന്നിക്കു സന്ദർഭമുണ്ടാക്കിത്തന്നു. തന്നിമിത്തം ഇന്നെന്നിക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തെപ്പറ്റി ഉറപ്പു തോന്നുന്നുണ്ട്; അതിന്റെ പ്രത്യംഗവും എന്നിക്കുണ്ട്. [ഫാദർ പിത്തോക്കിയുടെ കാര്യം സൂചിതം]

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിൽ പ്രവർത്തിച്ച പ്രസാദവരത്തിന്റെ ഫലമായും എന്റെ പുതിയ ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി കുറേ ചിന്തകളും നിശ്ചയങ്ങളും ഞാനിതാ നിരത്തിവെക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥനന്മയെ ലാക്കാക്കി ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സഹായത്താൽ അവ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

1. എന്നിൽ ദൈവമാണു സർവ്വസ്വവും ഞാൻ വെറും ശൂന്യം. എന്നിക്ക് ഉഴുഹിക്കാവുന്നതിലും നീചനായ ഒരു പാപിയാണു ഞാൻ. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ വല്ല നന്മയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ദൈവാനുഗ്രഹത്താലാണ്. ഞാൻ പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തെ കൃപാവരം ശ്രേഷ്ഠമായ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുമായിരുന്നു.

എന്റെ ശൈശവം മുതൽ ഇന്നുവരെ ദൈവം എന്റെ ആത്മാവിൽ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും അവിടുന്ന് കാണിച്ചിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങളിൽനിന്നും സ്തബ്ധമാകുന്നതു തന്റെ ആരാധ്യമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി ഏതെന്ന വിശുദ്ധനാക്കണമെന്നാണ്. ഇതു സദാ എന്നിക്കു ബോധ്യമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്തു വിലകൊടുത്തും ഞാൻ ഒരു പുണ്യവാനാകാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇതുവരെ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള എത്രയും നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങൾ വെറും ബാല ലീലയത്രേ, നൂമയം കടന്നു പോകുന്നു. ഇന്ന് ഇരുപത്തൊന്നാം വയസ്സിൽ ഞാൻ ആരംഭിക്കണം: "ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഞാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു".

ഞാൻ ദൈവവുമായി ഐക്യം പ്രാപിക്കണം. ദൈവേഷ്യത്തിന് അനുസരണമായി സമസ്തവും, എന്റെ പഠനവുംകൂടി ദൈവകരങ്ങളിൽ ഇട്ടുകൊടുത്തും കൊണ്ട് അവിടുത്തോടു ഐക്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കണം. ഈ തത്വത്തിന് അനുയോജ്യമായിരിക്കണം പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കളോടുള്ള എന്റെ ബന്ധവും പ്രവർത്തനങ്ങളും. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ ഏതെന്നത്തന്നെ ശൂന്യമാക്കിത്തീർക്കണം.

3) ഞാൻ സ്വീകരിക്കേണ്ട മാറ്റം, അഥവാ ശരിയായ മാറ്റം എളിയതുതന്നെ മാറ്റമാണ്. ആ വഴിയിൽക്കൂടെ നേരെ ഞാൻ പോകണം; തിരിഞ്ഞുനോക്കരുത്. എന്തുരൂപം കൈക്കൊണ്ടാലും വേണ്ടതില്ല, ഞാൻ എന്റെ അഹങ്കാരത്തിനെതിരായി ആയുധമെടുക്കണം. എന്റെകൂടെ ഞാൻ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ശത്രുവിന് ഒരു നിമിഷം വിശ്രമമനുവദിക്കരുത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ ഞാൻ പ്രത്യേകാത്മശോധന നടത്തും; എല്ലാ ദിവസവും അങ്ങനെ ചെയ്യും.

4) ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കും അവിടുത്തെ പ്രതാപനമന്വീതമായ വിജയത്തിനും ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വവിധവികസനത്തിനും വേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന യുവസഹജവും ഉജ്ജ്വലവും അപ്രതിരോധവുമായ ഉത്സാഹം പരിശുദ്ധമാണെങ്കിലും അതിൽനിന്നുള്ള പ്രചോദനങ്ങൾ അസ്സഷ്ടവും ചിലപ്പോഴൊക്കെ വിപൽകരങ്ങളുമാണ്. പ്രസ്തുത പ്രചോദനങ്ങൾ സമയംനഷ്ടപ്പെടുത്തുകയേ ഉള്ളൂ. ഫലം തൃപ്തിയും. ഇന്ന് എന്റെ ദൈവം എന്തിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഒരു കാര്യം മാത്രമാണ്. പരിശുദ്ധമായ ഈ ആദർശങ്ങളൊന്നും അവശനീകാതെ, ഒരു നല്ല വൈദികനാകാൻ എന്റെ ഷീക്സ്തയൊക്കെയും ശക്തിയും എന്നിലുള്ള സജീവാഗ്നിയുപേനിയോഗിക്കണം. ഇതാണ് ഇന്നാവശ്യം, വേറൊന്നും വേണ്ടതില്ല.

എന്റെ സ്ഥിരപരിശ്രമ വീഷയം സെമിനാരി നിയമങ്ങളുമനുസരിക്കുകയായിരിക്കണം, നിയമങ്ങൾ മാത്രമല്ല നിശ്ചിതമായ ചട്ടങ്ങളും. നിയമത്തിനെതിരായി ഒന്നും അറിയാതിരിക്കുക സമസ്തവും അറിയുകയാണ്. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളുടെ അതിപ്രധാനവും കാതലുമായ ഫലം ഇതത്രേ.

ഞാൻ എന്തല്ലയോ അങ്കാകാനല്ല ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്; ഞാൻ എന്താണോ അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ പുണ്യമായി ക്ഷോകാനാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഇതാണ് എന്റെ ഷെൻഡ്രാൻസിനു സെയിൽസ് എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞുതരുന്നത്.

5) പാപത്തിൽനിന്ന് എന്തെ അകറ്റിനിറുത്താനും ഈശോയിൽനിന്നു ഞാൻ അകന്നുപോകാതിരിക്കാനും വേണ്ടി ഈശോയുടെ ദിവ്യകാരുണ്യഹൃദയത്തോടുള്ള ഭക്തിയാണു ദൈവം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭക്തി എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തിന്റെ അതിപ്രധാന ഘടകമായിരിക്കും.

ദിവ്യകാരുണ്യം ഈശോയോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ എ
ന്നെ മുഴുവനേയും എന്റെ വിചാരങ്ങളേയും പ്രവൃത്തികളേയും വാക്കു
കളേയും ഉത്തേജിപ്പിക്കട്ടെ. എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും പ്രസ്തു
ത വികാരങ്ങൾ പ്രകടമാകട്ടെ. ഇതിന്നു് ഈശോയോടു് എത്രയും അ
ശാധമായ ഐക്യം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ
ത്തന്നെ സമയം മുഴുവനും കഴിക്കണം. ദിവ്യകാരുണ്യസ്തുതികീർത്ത
നങ്ങൾ ഞാൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണ
ത്തിലും സന്ദർശനത്തിലും കൂടുതൽ സ്നേഹം വേണം. ഈശോയുടെ തി
രുഹൃദയത്തിനു വേണ്ടിമാത്രമാണു ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ കരു
തണം.

6) ദൈവപരിപാചന എനിക്കു് അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന ജ്ഞാ
നപിതാവു പ്രായോഗികകാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കു സർവ്വസ്വമായിരിക്ക
ണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശവും അംഗീകാരവുംകൂടാതെ യാതൊ
ന്നും എനിക്കു ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ബാലി
ശമെന്നു തോന്നുന്നവകൂടെയും എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഉദിക്കുന്നതു
പോലെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കണം. ഞാൻ എന്നോ
ടങ്ങനെയാ അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തോടു് ആത്മാർത്ഥത പ്രകടിപ്പി
ക്കണം. കൃത്യമായി ആദ്ധ്യാത്മികമെന്നു പറയാൻ പാടില്ലാത്ത സംഗ
തികളിലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശവും നിഷേധവും സ്വീക
രിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ നിഷേ
ധമായിട്ടുതന്നെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കും.

7) ആശാനിഗ്രഹം ആവുന്നിടത്തോളം അഭ്യസിക്കണം, പ്ര
ത്യേകിച്ചു നാവിന്റെ. സഭാ എളിമപ്പെടാൻ ഞാൻ തയ്യാറായിരി
ക്കണം, വിശിഷ്ട, കാര്യങ്ങൾ മോശമായിപ്പോകുമ്പോൾ. ശാരീരി
കാശാനിഗ്രഹങ്ങൾ കുറച്ചുതരണം: എന്നാൽ സ്ഥിരമായിരിക്കണം. വ
ലിയ നിർബന്ധത്തോടെ വേണ്ടതില്ല. ഉച്ച മുഴുവനായി ഞാൻ ഉപേ
ക്ഷിക്കും; സായംകാലത്തു പഴങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഒരു ഗ്ലാസി
ലധികം വീഞ്ഞു ഞാൻ കുടിക്കുകയില്ല. വീഞ്ഞോ, മാംസമോ, പഴ
മോ, കേക്കോ, എന്നുവേണ്ട ഏതുഭക്ഷണസാധനം എന്റെ മുമ്പിൽ വ
ച്ചാലും ഒരു കുടിക്കുള്ളതെങ്കിലും ഞാൻ മിച്ചം വയ്ക്കും. എന്റെ ഭക്ഷ
ണമാരംഭിക്കുമ്പോൾ മേശയിൽ വച്ചിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒരു കഷണം അ
പ്പംപോലും ഞാൻ കൂടുതലൊന്നും കഴിയുകയില്ല. എന്തെങ്കിലും മേശയിൽ ക
റവുണ്ടെങ്കിൽ, അക്കാര്യം ആരോടും ഞാൻ പറയുകയില്ല. ആശാനി

ഗ്രഹചൈതന്യത്തിനു് അതിന്റെ ചിട്ടകൾക്കെന്നതിനേക്കാൾ ഞാൻ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കും. ഓരോ സംഗതിയും അതിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു ഞാൻ തീരുമാനിക്കും.

8) പ്രത്യേക ഭക്തികൾ കുറച്ചുതരി; എന്നാൽ അവ ശരിക്കു ചെയ്യണം. അപ്പപ്പോഴായി കിട്ടുന്ന സമയം വിനിയോഗിച്ചു കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഒപ്പീസു ദിനംപ്രതി ചൊല്ലണം. ഗോവണികയറു നോഴും, ഒരു ക്ലാസിൽനിന്നു മറ്റൊരു ക്ലാസിലേക്കു പോകുമ്പോഴും, ക്ലേജിലേക്കു പോകുമ്പോഴും, നടക്കാൻ പോകുമ്പോഴുമൊക്കെ ചൊല്ലാമല്ലോ. ഞാൻ എത്രയും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട അഭ്യാസം അനുദിന ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനമാണു്.

9) ഏല്പായ്പോഴും പ്രസന്നതയും പ്രശാന്തതയും അനുകൂല മനസ്സും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. ഞാനെന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പാലിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണുമ്പോൾ, ദൈവം നല്കിയിട്ടുള്ള എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഹൃദയപൂർവ്വം ഞാൻ നന്ദി പറയും. ഞാൻ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ നിരുത്സാഹനാകയില്ല. ഞാൻ കൂടുതൽ എളിമപ്പെടാനും, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹപരിപാലനത്തു് പൂർണ്ണമായി എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കാനും ദൈവം അനുവദിച്ച പരാജയമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കും. ഒരു കുറംചെയ്താൽ ഞാൻ അഗാധമായ ഒരു എളിമ പ്രകരണം ചെയ്യും. എന്നിട്ടു പ്രസന്നതയോടുകൂടെ വീണ്ടും ആരംഭിക്കും. ദൈവം എന്നെ ജൂലോഷിക്കുകയും ചുംബിക്കുകയും തന്റെ കരങ്ങൾകൊണ്ടെടുത്തു് എന്നെ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു കരുതി ഞാൻ മന്ദഹാസം തൂകും. ശരണത്തോടും ആനന്ദത്തോടുംകൂടെ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ പുറപ്പെടും. നല്ല ഈശോ, അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുവാൻ എത്രമാത്രം ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു് അങ്ങേക്കു് അറിയാമല്ലോ.

13 അനുഗ്രഹവത്സരം 1902

കന്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ഡയറി — ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ജ്വലിക്കുന്ന ഈശോയുടെ ഹൃദയമേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കണമേ

ഡിസംബർ 16-ാംനു

“ദൈവം സർവ്വസ്വം; ഞാൻ ശൂന്യം.” ഇതുമതി ഇന്നേക്കു്.

ഡിസംബർ 17-ാംനു

എന്റെ ചുറ്റും സമരധൂളി പറക്കുകയാണ്. യുവസഹജമായ ഉത്സാഹവും ഉജ്ജ്വല ആദർശങ്ങളും പ്രകാശമാനമായ കാഴ്ചകളും; ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ സുന്ദരങ്ങളാണ്; എന്നാൽ ഇവ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ എത്ര ഉൽകൃഷ്ടവും വിശുദ്ധവുമാണെങ്കിൽത്തന്നെയും ഷമയനഷ്ടത്തിനു കാരണമാകും. ആകയാൽ ഞാൻ അവയെ സൂക്ഷിക്കണം; വളരെ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ദൈവതാൽപര്യങ്ങളുടെ വിജയത്തിനു ഞാൻ അനുധാവനം ചെയ്യേണ്ടമാറ്റം, ഭാവിയിൽ ഈശോയുടെ രാജ്യത്തിൽ ഫലപ്രദമായി അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉറച്ച മാറ്റം എളിമയാണ്. ശേഷമെല്ലാം പിന്നാലെ വന്നുകൊള്ളും. എളിമ അവയ്ക്കെല്ലാം അടിത്തറയായിരിക്കും. എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവു് എനിക്കു നല്കിയ ഉപദേശമാണിതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു് അദ്ദേഹംവഴി സംസാരിക്കുന്നു.

ഡിസംബർ 18-ാംനു

നമ്മുടെ സൽപ്രവൃത്തികളോടും ആശാനിഗ്രഹങ്ങളോടുംകൂടെയാണ് ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചേർത്തുവെക്കുന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. തന്നിമിത്തം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലും ധ്യാനങ്ങളിലും സ്വാർത്ഥ പ്രതിപത്തിയോടുള്ള സമരങ്ങളിലും, സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദമോ നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക സന്തോഷത്തികവോ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒട്ടും വിസ്മയിക്കാതിരിയ്ക്കണം. നമ്മളെന്തോ മോശമായി ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്; അല്ലെങ്കിൽ കൃപാവരം ചേർത്തതരാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ആശാനിഗ്രഹം നാം ചെയ്തില്ലെന്നതുകൊണ്ടുമാകാം കാരണം. ആകയാൽ അനന്ദാനുഭവം സ്പഷ്ടം: എല്ലാത്തിലും നല്ല ശ്രദ്ധ: ചെറിയകാര്യങ്ങളിൽ ആവൃത്തിയോടും പരിപൂർണ്ണത.

ഡിസംബർ 19-ാംനു

കത്താവേ, ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു കാര്യം മാത്രമേ എനിക്കാവശ്യമുള്ളൂ: എന്തെത്തന്നെ അറിയുക, അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുക. "അങ്ങയുടെ സ്നേഹവും കൃപാപരവും എനിക്കു തരിക. അവ എന്നെ സമ്പന്നനാക്കും; മറ്റൊന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല."

ഡിസംബർ 20-ാംനു ശനിയാഴ്ച

എല്ലാ നിമിഷവും എനിക്കു് ഓരോ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്നു പ്രഭാതത്തിൽ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിനുശേഷം ദൈവത്തിൽനിന്നു നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാൻ സ്വാഭാവികമായും വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെ, എല്ലാം ശരിയായി ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തോടെ, പ്രത്യേകിച്ചു നിയമങ്ങൾ ശരിയായി അനുസരിക്കണമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയോടെയാണു പുറത്തിറങ്ങിയതു്.

എന്നിടം ഇന്നത്തെ പ്രത്യേകാത്മശോധനയിലും പൊതു ആത്മശോധനയിലും പല പരാജയങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. പല കാര്യങ്ങളും അത്രപ്ലീകരമായി ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഞാൻ ദർശിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഞാൻ പരിഭ്രാന്തനാണു്. ഇതിന്റെ സാരമെന്തു്? എല്ലാം ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചതുതന്നെ. എങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമനുഷ്യന്റെ ഭാവത്തിൽ ചുവടുവെച്ചും വേഷമണിഞ്ഞും ഞാൻ നടക്കുന്നു.

നവാഭിഷിക്തരായ എന്റെ ചങ്ങാതിമാരുടെകൂടെ കാനോനനമസ്കാരവും ദൈവമാതാവിന്റെ ചെറിയ ഒപ്പിസും ചൊല്ലിയപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സു് എവിടെയൊക്കെയാണു പറന്നുപോയതു്?

ശയനമുറിയുടെ പുറമേവെച്ചു് എന്റെ സ്നേഹിതരോടു സംസാരിച്ചതും മൗനസമയത്തു പറഞ്ഞ വാക്കുകളും സ്വന്തംകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നടത്തിയ ദീഘസംസാരവും ചെറിയകാര്യങ്ങളാണോ? ഇവ പുണ്യമാണോ? ഇങ്ങനെയോണോ എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ നിറവേറ്റാൻ തുടങ്ങുന്നതു്.

പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഉന്മേഷം ഞാൻ കാണുന്നില്ല. അതാണല്ലോ നടപടികൾക്കു് ആക്ഷണവും സ്വരൂപവും നല്കുന്നത്. ആദ്ധ്യത്വികാഭ്യാസങ്ങളിൽക്കൂടി തെല്ലു പ്രസന്നതയും ചൊടിയും ആവശ്യമാണു്.

പ്രാർത്ഥനയും പ്രതിജ്ഞകളും നിദ്രാമയക്കത്തോടൊന്നുചെയ്യപ്പെട്ട നമ്മുടെ കർത്താവിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടതു്. അവിടുത്തെ ക്ഷമ പരീക്ഷിക്കുവാൻ സദാ സാധ്യതയുണ്ടു്.

ആകയാൽ ഒന്നുകൂടി ധൈര്യം വരിക്കുക. എളിമ പരിശീലിക്കുക. നമ്മുടെ തെറ്റുകൾ ദൈവത്തിലേക്കു് അടുക്കുന്നതിനു് വേറെ വസരം നല്കുന്നുണ്ടു്. അവിടുത്തെക്കമാത്രമേ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയൂ.

ഇന്നത്തെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ മോശമായി. മറ്റൊന്നാണു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതു്. നാളെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവേണം; ദൈവത്തിൽ കൂടുതൽ ശരണം വേണം. കർത്താവേ, അങ്ങു് എന്റെ അയോഗ്യത കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നെ സഹായിക്കുക. അങ്ങാണു് എന്റെ ശരണം.

ഡിസംബർ 22 - 30നു്

ഈശോകർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയുടെമുമ്പിൽ പൊടിമണ്ണോളം താഴുന്നു. ഞാനെത്ര നിസ്സഹായനാണെന്നു് അങ്ങു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ദിവസത്തോറും ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അങ്ങു് ഇതെന്നിരിക്കു സ്പഷ്ടമാക്കിത്തരുന്നണ്ടു്. ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു പുനരാരംഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അന്യവിചാരവും ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെയും പ്രതിജ്ഞാശക്തിയുടേയും അഭാവവും സംഭാഷണങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചുള്ള അപൂർണ്ണതകളുമാണു പ്രകടമാകുന്നതു്. ഏകിലും ദുഃഖമായ ഒരു അചഞ്ചലമനസ്സു് എനിക്കുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ അഭ്യാസങ്ങളുടെ തുച്ഛമായഫലങ്ങൾകാണുമ്പോൾ ഞാൻ ആകലനം പരിഭ്രാന്തനാകുന്നു. ഈശോ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ കൃപാവരം വ്യഥാവിധികാതിരിക്കട്ടെ. എനിക്കു് അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെ വരാക്കുള്ള ഹൃദയമില്ല. അങ്ങയുടെ ജനനത്തിരുനാളിനു് ഇനി രണ്ടു ദിവസവും കൂടിയുള്ളു. അന്നത്തേക്കുള്ള എന്റെദാനങ്ങൾ അങ്ങു പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരിക്കുമല്ലോ. കർത്താവേ, അങ്ങയോടുള്ള എന്റെസ്നേഹം പ്രായോഗികമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ ഞാൻ ഞ്ഞുപിടിക്കുകയാണു്. അങ്ങു് എന്തിൽ സംപ്രീതനാണെന്നും അങ്ങു് എന്നെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നുവെന്നും അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ സ്നേഹംകൊണ്ടു് അങ്ങു് എന്നെ നിറയ്ക്കുന്നുവെന്നും അറിഞ്ഞു ക്രിസ്തുസദിവസം ആനന്ദിക്കുന്നതിനു് എന്റെ ആത്മാവിനെ ഒരുക്കുകയാണു്; ഭൂതലത്തെ പോരാത്തുകൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുകയാണു്.

മറിയമേ, വി. യൂസേപ്പേ, എന്നെ ഒന്നു കടാക്ഷിക്കുക; എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക; ഈശോ, മറിയമേ, യൂസേപ്പേ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും സഹിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഈ വാക്കുകൾ ആവർത്തിക്കുന്നത് എത്ര മധുരം!

ഡിസംബർ 23 - ാം നു

ഇന്ന് ഇന്നലത്തേക്കാൾ ഭേദം; നാളെ ദൈവാന്മാർക്കുവേണ്ടി ഇന്നത്തേക്കാൾ ഭേദമാകണം. അങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകണം. ഞാൻ പേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. വേറൊന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്തതുപോലെ, ഈ ഒരു കാര്യത്തിനായിത്തന്നെ കർത്താവ് എന്നെ ഈ ലോകത്തിലാക്കിയെന്നതുപോലെ, വേറൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ ഈ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നതിലാണ് വിശുദ്ധീകരണം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നതുപോലെ കരുതി എല്ലാം ചെയ്യണം, പ്രാർത്ഥന ചെയ്യണം, നിയമം അനുസരിക്കണം.

ഇത് ഒരു മഹാതത്വമാണ്. ഇതു ശരിയായി പാലിച്ചാൽ വിശുദ്ധജലം പിശാചിനെ ഓടിക്കുന്നതുപോലെ അന്യവിചാരങ്ങളെ ആട്ടിപ്പായിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയും. അത് ഏകാഗ്രതയുടെ തത്വമാണ്. "ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരിക്കു ചെയ്യുക" എന്ന് തത്വംതന്നെ. എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ അതിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുക; ദൈവസാന്നിധ്യബോധമുണ്ടായിരിക്കുക. ഇതു ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ പ്രഭാതത്തിൽ പ്രാർത്ഥന വൃത്തികൾ മുതൽക്കുതന്നെ ഈ തത്വം നടപ്പിലാക്കണം.

നാളെ വലിയ ഏകാഗ്രതയുടേയും തീക്ഷ്ണതയുടേയും ദിനമായിരിക്കണം. ഈശോ സമീപസ്ഥനാണ്; അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന് പുറത്തുവരാൻ പോകുന്നു. അവിടുത്തെ സ്വന്തം കേട്ടുകഴിഞ്ഞു: "കണ്ടാലും! ഞാൻ വരുന്ന". അവിടുത്തെ ആഗ്രഹത്തിനൊരുങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു പല പ്രയോജനങ്ങളുമുള്ളതിനാൽ ഞാൻ പ്രത്യേകം ഒരുങ്ങുകയാണ്. എനിക്കു അവിടുത്തോടു മഹാകാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. എനിക്കു തരാൻ ധാരാളം ദാനങ്ങൾ അവിടുത്തെ കൈവശമുണ്ട്. അവിടുത്തെ സക്രാരി ഇപ്പോൾ ബെസ്സഹമ്മിലെ തൊഴുക്കുടായി മാറിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. ആകയാൽ എന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും നാളെ മുഴുവനും സക്രാരിയുടെ മുമ്പിലായിരിക്കണം. വരിക നല്ല ഈശോ, വരിക: താമസിക്കല്ലേ. എന്റെ ആത്മാവിനു ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകമുണ്ട്.

ഡിസംബർ 24-ാംനു

രാത്രിയായിരിക്കുന്നു. പ്രകാശോജ്ജ്വല നക്ഷത്രങ്ങൾ ശീതമാ
 തനിയെ മിന്നിത്തീർന്നിരിക്കാണിരുന്നതെന്നു കണ്ണാടത്തുമായ നാദാ
 നഗരിയിൽനിന്നു എന്റെ ചെവിയിലെത്തുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ
 ദാരിദ്ര്യത്തെ ആഘോഷിച്ചും കൊണ്ടാടുന്ന ലൗകികരുടെ സന്തോഷ
 പ്രകടനമാണിത്. എന്റെ ചുറ്റും അവരവരുടെ മുറികളിൽ എന്റെ
 ചങ്ങാതിമാർ ഉറങ്ങുന്നു; ഞാൻ ബെസ്സഹമിലെ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി
 ചിന്തിച്ചുണർന്നിരിക്കുകയാണ്.

വരിക ഈശോ, വരിക. ഞാൻ അങ്ങയെ കാത്തിരിക്കുന്നു.
 സമയം അടുത്തുവന്നു മറിയത്തിനും യേശുപ്പിനും മനസ്സിലായി. ന
 ഗരവാസികൾ അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല; തന്നിടത്തു വി
 ശ്രമത്തിനായി അവർ വയലുകളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. ഞാൻ ഒരു ദരി
 ദ്ര ഇടയനാണ്. എനിക്കു കൊള്ളരുതാത്ത ഒരു തൊഴുത്തും പുൽക്കൂട്ടം
 കൂറേ വയ്ക്കേണ്ടും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവയെല്ലാം ഞാൻ അങ്ങേക്കു കാ
 ശ്ചവയ്ക്കുന്നു; എന്റെ ഈ തൊഴുക്കൂട്ടിലേക്കു അങ്ങു വേഗം വരിക.
 എന്റെ ഹൃദയം ഞാൻ അങ്ങേക്കു കാശ്ചവയ്ക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാ
 വു പുണ്യമില്ലാതെ തരിശായി കിടക്കുകയാണ്. അപൂർണ്ണതയാകുന്ന വ
 യ്ക്കോൽത്തരുമ്പു അങ്ങയെ കുത്തിത്തറയ്ക്കും: അങ്ങു കരയും. എന്റെ ക
 ത്താവേ, അങ്ങേക്കു എന്തു പ്രതീക്ഷിക്കാം? ഇതുമാത്രമേ എന്റെ കൈ
 യിലുള്ളൂ. അങ്ങയുടെ ദാരിദ്ര്യം എന്നെ സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നു; കണ്ണീരു വ
 തുന്നു. എന്നാൽ കൂടുതലായൊന്നും എനിക്കു കാശ്ചവയ്ക്കാനില്ല. എ
 ന്റെ ആത്മാവിലേക്കു ഇറങ്ങിവന്നു അതിനെ ആദരിക്കുക; അങ്ങയുടെ
 കൃപാവരംകൊണ്ടു അതിനെ അലങ്കരിക്കുക. ഈ വയ്ക്കോലുകളിൽ
 ചു അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ ശരീരത്തിനു പറ്റിയ ശയ്യയായി മാറുക.

ഈശോ, ഞാനിവിടെ അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹത്തെ കാത്തിരിക്ക
 യാണ്. നീചമനസ്സുർ അങ്ങയെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. കാറ്റു മഞ്ഞു
 പോലെയാണ്. അദ്ദേഹം എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വരിക. ഞാൻ ദ
 റിദ്രനാണ്; എന്നാൽ എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ഞാൻ അങ്ങയെ ചുട്ട
 പിടിപ്പിക്കാം. അങ്ങയെച്ചേരട്ടെ സ്വാഗതംചെയ്യാനും അങ്ങയെ സ്നേ
 ഹിക്കാനും അങ്ങേക്കുവേണ്ടി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കാനും ഞാൻ ആഗ്ര
 ഹിക്കുന്നു. അതിൽ അങ്ങു സന്തുഷ്ടനാകുക.

ഒരു വിധത്തിൽ അങ്ങു ധനികനാണ്. എന്റെ ആവശ്യ
 ങ്ങൾ അങ്ങു കാണുന്നുമുണ്ട്. അങ്ങു സ്നേഹജ്ജ്വലയാണ്. അങ്ങ
 യുടെ പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തിനു യോജിക്കാത്ത സകലത്തിൽനിന്നും

എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങു ശുദ്ധമാക്കും. അങ്ങു് അസ്പഷ്ടപരിശുദ്ധിയാണു്. എന്റെ ആത്മാവിനു നവജീവൻ നല്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ടു് അങ്ങു് എന്നെ നിറയ്ക്കുക: ഓ ഇശോ, അങ്ങു വരിക! എനിക്കു് അങ്ങയോടു പലതും പറയാനുണ്ടു്; പലസങ്കടങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും പ്രത്യംഗങ്ങളും അങ്ങയെ അറിയിക്കാനുണ്ടു്.

എനിക്കു് അങ്ങയെ ആരാധിക്കണം; അങ്ങയുടെ നെററിയിൽ എനിക്കു ചുംബിക്കണം. ഓ! ഉണ്ണീശോ, എന്നേക്കുമായി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ അങ്ങേക്കു നല്കുന്നു. എന്റെ ഇശോ, വരിക. ഒട്ടും താമസിക്കരുതു്; എന്റെ അതിഥിയായി വരിക.

ഇതാ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഉറക്കം വന്നു് എന്നെ പിടികൂടുന്നു. എന്റെ തുലിക കരങ്ങളിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോകുന്നു. ദൈവമാതാപുത്രസേപ്പും മൂറി ഒരുക്കുമ്പോഴേക്കു്, ഓ ഇശോ, ഞാൻ തെല്ലറങ്ങട്ടെ.

രാത്രിയിലെ സുഖകരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ വിശ്രമിക്കട്ടെ. അങ്ങു വരുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ പ്രകാശധാരണിക്കൊണ്ടു് എന്റെ കണ്ണുകളുച്ചിയിപ്പോകും. സ്തുതിയുടേയും സമാധാനത്തിന്റേയും കീർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ മാലാഖമാർ എന്നെ ഉണർത്തും. സാനന്ദം അങ്ങേക്കു സ്വാഗതമരുളാനും എന്റെ ദരിദ്രാനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുവാനും ഞാൻ ഓടിവരും. എന്റെ വീടും എന്റേതായുള്ള തുച്ഛം സാമാനങ്ങളും അങ്ങേക്കു്. ഞാൻ അങ്ങയെ ആരാധിക്കും; അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾപാടുന്ന മാലാഖമാരോടും എന്നോടുചേർന്നുനല്കുന്ന ഇടയന്മാരോടുംകൂടെ എന്റെ സ്നേഹം ഞാൻ അങ്ങയുടെനേക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കും. വരിക, ഞാൻ അങ്ങയെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഡിസംബർ 26-ാംനു

അവിടുന്ന് വന്നു് എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. എനിക്കു പറയാനുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞുതീർക്കാൻമാത്രം സമയം ഞാൻ അവിടുത്തോടുകൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു കാര്യംമാത്രം ഞാൻ ശരിക്കു ചെയ്തില്ല; അഥവാ ഒട്ടും ചെയ്തില്ല. എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവു് ഉപദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഞാൻ അവിടുത്തോടു നന്ദി പറഞ്ഞില്ല.

നന്ദി പറയുമ്പോൾ പുതിയ കൃപാവരങ്ങൾ സംസിലമാകുമെന്നു നിർണ്ണയം. ഞാൻ എന്നേയും എന്റെ ആവശ്യങ്ങളേയുംപറ്റി കൂടുതൽ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നതു്. ഇതു മാറ്റാദകേടായിപ്പോയി.

അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിനൊത്തവിധം ജീവിച്ചും അവിടുത്തെ പിറവി
 ത്തിനുള്ളിൽ പ്രഗല്ഭമായി അങ്ങു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യ
 ങ്ങളെ അനുകരിച്ചും അങ്ങയോടു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ
 ഉത്സാഹിക്കും.

അവിടുത്തോടു നന്ദി പറയുന്നതോടൊപ്പം മേല്പറഞ്ഞ കാര്യ
 ങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സഹായം ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഞാൻ കാണുന്നു.
 എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രതിജ്ഞകളും പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ
 ഞാൻ ഒരു പുണ്യവാനായെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ ഞാൻ പ്രവർത്തി
 ക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, കഷ്ടം! ഞാനത്ര വിരൂപനും നീചനമാണ്!
 ഈശോയോടുചേർന്നു പരിശുദ്ധമായ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു പ്രവാഹം
 നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏകാഗ്രത
 ഞാൻ ശ്വസിക്കുന്ന വായു പോലെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതും എ
 നിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

എന്റെ സെന്റ് അലൂഷ്യസ്, സെന്റ് ബെർണാർഡ്, ദൈവ
 ത്തോടുള്ള നിങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിൽ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ വളരെ
 അകലയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എങ്കിലും കുറേയ്ക്കു മുന്നോട്ടു നീ
 ങ്ങാൻ ഞാൻ ഇനിയും പരിശ്രമിക്കണം. ഒന്നും നേടാൻ കഴിയാത്ത
 പ്ലോൾ ഞാൻ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ ഒരിക്കലും ആകലനാകരുത്.
 ഇവിടെയും പ്രശ്നം ഭാഗികമായി അഹങ്കാരംതന്നെ. വേറൊരു കാര്യ
 വുംകൂടി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഒരുത്തനോടു ദീപ്തനേ
 രം എന്റെ നന്മയെന്നും പെട്ടിപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കാതെ സംസാരി
 ച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ആകലനം നിർ
 വീര്യനാകുന്നു. ഇതാ അഹങ്കാരം അഹങ്കാരത്തെപ്രതി വിലപിക്ക
 നു. നക്രബാഷ്ഠംതന്നെ!

ഞാൻ എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ എന്നെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നുവോ
 അത്രകണ്ടു കൂടുതൽ പുണ്യം എനിക്കു നഷ്ടമാണ്. ഓരോ വാക്കിലും
 നിർദ്ദോഷമെന്നു കരുതുന്ന ഓരോ വചനത്തിലും മായാസ്തുതി മുന്നിട്ടു
 നിലകുന്നു. ഞാൻ അന്യരുടെകൂടെ നിലകുമ്പോൾ അവരെല്ലാം
 എന്റെ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നു ഞാൻ കരുതണം. ഏറ്റവും നല്ലതു മൗനം;
 അല്ലെങ്കിൽ എത്രയും സമീചീനവും അനുയോജ്യവുമായതുമത്രം പറയു
 ക. പ്രത്യേകം ചോദിക്കാത്തപ്പോൾ എന്നെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയേ
 ണ്ടതില്ല. അങ്ങനെ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്രയും കുറച്ചുമാത്രം
 സംസാരിക്കുക, അല്ലാതെ ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ വശീകരിക്കാൻ ശ്ര
 മിക്കരുത്. എന്റെ ക്ഷാരങ്ങൾ നിമിത്തം എന്റെ ചങ്ങാതിമാരുടെ

കൂടെ ചേർന്നിടുകാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ലെന്നു സദാ കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, എങ്ങനെ ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്തുതികൾ പാടാൻ ധൈര്യമുണ്ടാകും?

ഡിസംബർ 27-ാംനു

സെൻറ് സ്റ്റീഫൻ, സുവിശേഷകനായ സെൻറ് ജോൺ.

ഇന്നലെ തിരുസഭ വി. സ്റ്റീഫന്റെ കാമ് കൊണ്ടാടി. യേശു ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെപ്രതി മരിച്ച പ്രതാപവാനായ ഈ രക്തസാക്ഷിയെ ബഹുമാനിക്കുവാൻ എനിക്കും പ്രചോദനംതോന്നി. ഞാൻ വി. സ്റ്റീഫന്റെ പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ അടുത്തകാലം വരെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യവും പ്രവർത്തനവും തെല്ലൊന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾമാത്രമേ ഈ വീരയോദ്ധാവിന്റെ ചിത്രം എന്റെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും പതിഞ്ഞുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. അഗാധവും ആർദ്രവുമായ സ്നേഹത്തോടെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യമവും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുതിയ മതത്തിന്റെ സാമൂഹികരൂപത്തെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായ ധാരണ ആദ്യം ഉണ്ടായതു സെൻറ് സ്റ്റീഫനാണ്. യഹൂദന്മാരുടെ സ്വപക്ഷപാതിത്വത്തെ ആദ്യം എതിർക്കുന്നതും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവദായകമായ സ്നേഹത്തിനുള്ള പുതിയ പാതകൾ വെട്ടിത്തുറക്കുന്നതും അദ്ദേഹംതന്നെ. അടയ്ക്കപ്പെട്ടുപോയെന്നു കരുതിയിരുന്ന ഒരു പുതിയ വാതിൽ അദ്ദേഹം തുറന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അന്തിമവിജയംവരെ ക്രിസ്തു മതം വികസിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിനെ ജനതകളുടെ അടുക്കലേക്ക് അടുപ്പിക്കുവാനും ആ വാതിൽ, വഴി തുറന്നിട്ടു.

ജറുസലേമിനുപുറമേ, പുതിയമതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയെന്ന മഹത്തായജോലി മഹാത്മാവായ വി. പൗലോസാണു സമാരംഭിച്ചത്. അങ്ങനെ റോമാക്കാർ ക്രിസ്തു മതത്തെ ബഹുമാനിക്കാനും ആശ്ശേഷിക്കാനും ഇടയായി. എന്നാൽ ഈ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കാൽപയ്പു സ്റ്റീഫനിൽനിന്നാണ്. ഈ മഹാസംരംഭത്തിനു സ്വന്തം രക്തം കൊണ്ടു മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈശോയുടെ മരണത്തിനുശേഷം ആദ്യം ചിന്തപ്പെട്ട രക്തം വി. സ്റ്റീഫന്റേതാണ്. മഹത്തായ ഒരു പ്രഥമസ്ഥാനംതന്നെ. തദ്ദേശം, ഈ യുവരക്തസാക്ഷി ഗാഗ്ലർത്തായിലെ ദിവ്യരക്തസാക്ഷിയോടു് എത്രയും അടുത്തുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾക്കും അങ്ങന്റെ കൂട്ടരൽ അമൂല്യവും സംപൂജ്യവുമായി.

വി. സ്റ്റീഫൻ, എന്നെപ്പോലെ യുവാവായ അങ്ങ്, ഞാൻ എതിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നുവോ, എന്തിൽ പ്രത്യേക വയ്ക്കുന്നുവോ, അതേ കര്യത്തിന് ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യും. സഹരക്തസാക്ഷിയും ഡീക്കനുമായ വി. ലോറൻസിനോടുള്ള കമ്പോവെരാനോയിൽ കിടക്കുന്ന അങ്ങയുടെ അസ്ഥികളെ സഹോദരസ്നേഹത്തോടെ ഞാൻ അഭിവാദ്യംചെയ്യുന്നു. അങ്ങയുടെ വിശ്വാസവും അങ്ങയുടെ ധൈര്യവും അങ്ങയുടെ ഉത്സാഹവും സർവ്വോപരി, അജയ്യമായ അങ്ങയുടെ ആത്മശക്തിയും ധീരതയും എനിക്കും നൽകുക.

ഡിസംബർ 23-ാംനു

യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പുരോഗമനത്തിന് എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവു എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ്: എളിമയുടെ മാർഗ്ഗം, ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യം, എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനല്ല, ദൈവതിരുവിനുവിഷ്ടത്തിനുള്ള അനുസരണം. ഇവ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ഞാൻ സദാ അനുസ്മരിക്കും. ഇതല്ലാതെ വേറൊരു ചുമതല എനിക്കില്ല. "ഇതാണ് എന്റെ ചുമതല, ഇതാണ് എന്റെ ജോലി."

എളിമയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ പറയാം, കഴിയുന്നിടത്തോളം ഉത്തമപുരുഷൻ ഉപയോഗിച്ചു ഞാൻ സംസാരിക്കുകയില്ല. "ഞാൻ," "എന്നെ" എന്ന വാക്കുകൾ വിഷ്ണുസ്പർശനമെന്നപോലെ ഞാൻ വർജ്ജിക്കും. ചില സാഹചര്യങ്ങളിലും ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും ചില വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും എന്റെ സന്ദർഭം കാത്തുനില്ക്കാതെ ഞാൻ സംസാരിക്കുകയില്ല.

എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അധികാരികൾ രോഗീശുശ്രൂഷകന്റെ ജോലി എനിക്കു ഏല്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുവാനും സ്നേഹം അഭ്യസിക്കുവാനും ചെറിയ ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും ഇതാ ഒരു പുതിയ സന്ദർഭം. ഇന്നുരാത്രിപോലും സമാധാനത്തിൽ ഉറങ്ങാമെന്ന് എനിക്കു ഉറപ്പില്ല. നന്മചെയ്യുക എനിക്കു ഇഷ്ടമാകയാൽ എന്റെ അടുത്തുള്ള മുറിയിലേ ഒരു സഹവിദ്യാർത്ഥിക്ക് സ്വല്പം സേവനം ചെയ്യാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അയാളുടെ സ്ഥിതി ഗൗരവാവഹവും വിപൽകരവുമാണ്.

എന്റെ ഈശോകത്താവേ, പ്രിയ മരിയാംബികേ, ആ രോഗിയുടെ സഹനം ലഘൂകരിക്കാനോ, വിപത്തു അകറ്റാനോ എന്റെ ത്യാഗം ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ, ഇതാ ഞാൻ എന്തിനും തയ്യാർ. അങ്ങ്

ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സഹനമൊക്കെ എനിക്കയയ്ക്കുക. അങ്ങയുടെ പ്രതിനിധിയായ ഈ സഹോദരൻവഴി അങ്ങയെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുക എനിക്കൊരാഗമമാണ്.

ഡിസംബർ 31-ാംനു

കുറച്ചു മണിക്കൂറുകൾകൂടി കഴിഞ്ഞാൽമതി, ഈ വർഷം സമാപിച്ചു ചരിത്രത്തിലമതം. ഞാൻ വർഷം അവസാനിപ്പിച്ചു സന്തോഷത്തോടെ നവവത്സരോദയത്തിനു കാത്തുനില്ക്കുന്നു. നിത്യരൂപത്തിന്റെ തുറമുഖത്തിൽ നങ്കൂരമിട്ടുന്നതിനു മുൻപു ഞാൻ ഇനി എത്രവർഷങ്ങൾ കാണും? വളരെയൊക്കോ, കുറച്ചൊക്കോ; പക്ഷേ ഒരുവർഷം തികച്ചില്ലെന്നും വന്നേക്കാം.

എന്റെ കത്താവായ ഈശോ, അങ്ങയുടെ വത്സരങ്ങൾ സമാപിക്കയില്ല. അങ്ങ് എന്റെ വത്സരങ്ങൾ എണ്ണിത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് വിചിന്തിക്കുന്നു. മാണത്തിന്റെ നിഴലിലേക്കു തള്ളപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഏതു സമയത്തു് അങ്ങു വിളിക്കുകയാണെങ്കിലും എന്റെ വിളക്കു് എണ്ണ ഉള്ളതായി കാണപ്പെടട്ടെ.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി എന്റെ ദൈവത്തിൽനിന്നു് ഇക്കൊല്ലം എനിക്കു ലഭിച്ച കാര്യങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചു മണ്ണൊളംതാണു കൊണ്ടു ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു.

സൈനികസേവ വത്സരമായ 1902 ഞാൻ എല്ലാകാലവും അനുസ്മരിക്കും. അതു വൈരുദ്ധ്യവത്സരമായിരുന്നു. പല സാധുക്കൾക്കും പറ്റിയതുപോലെ എനിക്കും എന്റെ ദൈവവിളി നഷ്ടപ്പെടാമായിരുന്നു. എങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എന്റെ ചാരിത്രം നഷ്ടപ്പെടാമായിരുന്നു. ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അതനു പരിച്ചില്ല. ഞാൻ ചളിയിൽക്കൂടെ കടന്നുപോന്നു; പങ്കിലനായില്ല. ഇന്നും ഞാൻ കൂടുതൽ ഓജസ്സോടും ആരോഗ്യത്തോടും മറ്റൊരുകാലത്തേക്കാളും ഭേദമായി ജീവിക്കുന്നു. ഈശോ, ഞാനങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു: അങ്ങേക്കു നന്ദി.

1903

14 ആദ്ധ്യാത്മിക കുറിപ്പുകൾ

1903 ജനുവരി 1-ാം നം

ഒരു നവവത്സരത്തിന്റെ പ്രഥമപുലരി ഞാൻ ദർശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഇതു സൽപ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു വത്സരവും എന്റെ രക്ഷയുടെ വത്സരവും എന്നെ വിശുദ്ധനാക്കാനുള്ള വത്സരവുമാകേണ്ടതിന് ഈ നവവത്സരം ഈശോയുടെ സ്നേഹഹൃദയത്തിനു ഞാൻ ഒന്നുകൂടി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. ഈശോ, എന്നെന്നേക്കും ഞാൻ അങ്ങയുടേതാകുന്നു.

ഈ നവവത്സരത്തിലെ ആദ്യത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയാണു നാളെ. അതു തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു. അസാധാരണ തീക്ഷ്ണതയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ദിവസമായിരിക്കും അതു്.

എന്റെ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിനു ശേഷം എന്റെ പ്രതിജ്ഞകളെ സ്ഥരീകരിക്കാനും എന്റെ ആത്മാവിന്റെ മുമ്പാകെ ചില ഉൽകൃഷ്ടമാതൃകകൾ നിരത്തിവയ്ക്കാനും അങ്ങനെ വീണ്ടും ആരംഭിക്കാനും അത്യാവശ്യമുള്ളതുപോലെ എന്നിക്കേതോന്നി. എന്റെ ആത്മാവു മന്ദതയിൽ അമർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്.

എന്നിങ്ങിഷ്ടമില്ലെങ്കിലും എന്റെ പ്രാപ്തിക്കുറവു ഞാനേറുപറയാതെ കഴിയുകയില്ല. ഞാൻ ഒരു സാധുപാപിയും പ്രയോജനശൂന്യനും വിശ്വസ്തതാരഹിതനുമായ ഒരു ദാസനുമാണു്. കൺപുരികാമ്പര അഹങ്കാരത്തിൽ ഞാനാണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അശ്രദ്ധനും മര്യാദകേട്ടവനും പ്രയോജനശൂന്യനുമാണു്. എന്റെ ഈശോ എന്റെ മേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

നവവത്സരം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതു നവജീവനമായിരിക്കട്ടെ. നാളത്തെ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം അതിപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവമായിട്ടാണു ഞാൻ കരുതുന്നതു്. ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിഞ്ഞയുടനെ എന്നപോലെ നാളത്തേ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം ഞാൻ നടത്തും. അന്നത്തേ വികാരങ്ങളും പ്രതിജ്ഞകളും വാശാനങ്ങളും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കും; കഴിഞ്ഞ കരേ ദിവസങ്ങളിലേ പരാജയംകൊണ്ടു സൃഷ്ടമായിരിക്കുന്ന എന്റെ ദുർബ്ബലവശത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ഞാൻ ചിന്തിക്കും.

എനിക്കു മാറ്റുദർശകമായ തത്വങ്ങൾക്കു് അന്തരമാണമില്ല. എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു സംസാരത്തിലെ എളിമ; ദൈവവുമായിട്ടുള്ള ഐക്യം (അതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നു കൂടുതലായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്) എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല ദൈവഹിതംതന്നെ മാനദണ്ഡം. ഞാൻ എന്റെ ജോലി നോക്കണം; എന്നെപ്പറ്റിയും ഭക്തജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും പരിഭ്രമംവിനാ ചിന്തിക്കണം. തീക്ഷ്ണവും ഏകാഗ്രവും പ്രശാന്തവുമായ പഠനം. എല്ലാസമയത്തും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും മഹാത്മമാധാനവും ഹൃദയമാധുര്യവും.

നാളെ ക്ലാസ്സുകളാരംഭിക്കും. പഠിക്കാൻ എനിക്കു് അതീവഗ്രഹം തോന്നുന്നു; അതിനു് ആവശ്യമുണ്ട്. പുതിയ അദ്ധ്യയനകാലം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ഞാൻ ആരാഭിക്കും; അവിടുന്ന് അതിനുപറ്റിയ സന്ദർഭം നല്കിയിരിക്കുന്നു.

ഓ ഈശോ, ഞാനങ്ങയെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അലഞ്ഞുനടന്നു ഞാൻ ക്ഷീണിച്ചു. ഞാൻ തിരിയെവന്ന് എന്റെ മുമ്പേയുള്ള ദീപ്തയാത്രയെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അങ്ങയുടെ മടിയിൽ ഇരുന്നു വിശ്രവിക്കുകയും ശക്തിസംഭരിക്കുകയുംചെയ്യും. ഈശോ, അങ്ങയുടെകുഞ്ഞാടു് അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്കു വരികയാണ്. എനിക്കു വിശക്കുന്നു; അല്പം ഭക്ഷണം ഒരുക്കുക.

ജാനുവരി 4-ാംനം

എന്റെ പഠനം വ്യഗ്രതയ്ക്കു കാരണമാകരുതു്. പ്രത്യേക ദൈവത്തിങ്കലേക്കു പഠനയന്നു് അവിടുനിൽ നിവസിക്കുവാനുള്ള ചിറകുകളും അഭിമുഖദർശനത്തിനു നാനിയുമായിരിക്കണം. പലപ്പോഴും പഠനസമയത്തു് എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ വിസ്മരിച്ചുകളയുകയും എന്റെ ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ അനാകർഷകങ്ങളായിപ്പോകുന്നു. ഭക്തജീവിതത്തിനു വേണ്ട നിർമ്മല ജീവനായു ഞാൻ വൃഥാകളയുന്നു. ഇതു ശരിയല്ല. എന്റെ പഠനം അനുസൃത പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കണം; എന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇടമുറിയാത്ത പഠനമായിരിക്കണം.

സച്ചോപരി ഉപരിപ്പവതയും അസ്ഥിരതയും ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. പഠനമോ, നവവസ്തുക്കളോ, നൃതനഗ്രന്ഥങ്ങളോ, പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളോ, ജനതകളോ എന്നെ പരിഭ്രാന്തനാക്കരുതു്. ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. എല്ലാ

സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാസംസ്കാരത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തെ സാനദം ഞാൻ അനുധാവനം ചെയ്യണം. എല്ലാം യഥാനുപാതം ചെയ്യണം. ഒന്നും അധികമായിപ്പോകരുത്.

പണ്ഡിതനും പരിശുദ്ധനുമായ "ക്രിസ്ത്യാനകരണ" ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വജ്രാന്തരമുത്തുകൾ ഞാൻ സദാ സ്മരിക്കും. നിന്നെപ്പറ്റിയുള്ള വിനീതവിജ്ഞാനമാണ് അഗാധപാണ്ഡിത്യത്തേക്കാൾ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള സുരക്ഷിതമാർഗ്ഗം. വിജ്ഞാനമല്ല ദോഷംചെയ്യുന്നത്. യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിജ്ഞാനവും കുറവുമാകരുത്. അവയൊക്കെ ദൈവത്താൽ നിയുക്തവും സ്വതഃവേ നല്ലതുമാണ്. നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും പരിശുദ്ധജീവിതവും ഒന്നുകൂടി മെച്ചമാണ്.....നമ്മൾ എന്തുവായിച്ചുവെന്നല്ല വിധിദിവസം ചോദിക്കുന്നത് എന്തു ചെയ്തുവെന്നാണ്, എത്ര നന്നായി പ്രസംഗിച്ചുവെന്നല്ല എത്ര പരിശുദ്ധമായി ജീവിച്ചുവെന്നാണ്.....എളിമയുള്ളവനും വലിയ ബഹുമാനങ്ങളെ ഗണ്യമാക്കാത്തവനുമായ യഥാർത്ഥത്തിൽ മഹാൻ. യേശുക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെ പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭൗമികവസ്തുക്കളെ കൃപയായി കരുതുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥവിജ്ഞാൻ. സന്ദേശം ഇഷ്ടത്തെ പരിത്യജിച്ചു ദൈവേഷ്യം നിറവേറുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതൻ.

ജാനുവരി 7-ാംനു

എന്റെ ജീവിതം ഒരു ദീർഘത്യാഗമാണ്. മേലിൽ ഞാനല്ല ജീവിക്കുന്നത്; ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു (ഗലാ, 2, 20) ഇവ വിപുലോസിന്റെ വാക്കുകളാണ്. ദൈവത്തോടും സഹജീവികളോടുമുള്ള സ്നേഹത്താൽ എറിയുന്ന മഹാത്മാവും ഉദാരഹൃദയവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കു സദുദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ട്; പ്രവൃത്തികൾ അവയോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകുന്നില്ല.

കർത്താവേ. എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിന് എനിക്കു കൃപാവരം തരിക. എന്റെ ആത്മപിതാവു സദാ പറയുന്നതുപോലെ ഞാൻ കൈനീട്ടി ദയനീയമായി യാചിക്കുന്ന ഒരു ഭിക്ഷുവാണ്. ഈശോ കർത്താവേ, അങ്ങു കൃപാലുവും സമ്പന്നനുമാണ്. എനിക്കു ധർമ്മം തരിക.

ജാനുവരി 8-ാംനു

ഇന്നലെ സമർത്ഥനായ സഭാചരിത്രാധ്യാപകൻ (മോൺ. ഉബർട്ടോ ബെനീഞ്ഞി 1862 - 1934) എനിക്കു് എത്രയും വിശിഷ്ട

മായ ഒരുപദേശം നല്കി. അതെന്നിട്ടു പ്രത്യേകിച്ചു പ്രയോജനകരമായിരുന്നു. “കുറച്ചുവായിക്കുക. കുറച്ചു”; എന്നാൽ നന്നായിട്ടു”. വായനയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് എല്ലാക്കാരുത്തിനും ഞാൻ പ്രയോഗിക്കും “കുറച്ചു”; എന്നാൽ നന്നായിട്ടു” എന്റെ പഠനകാലത്തും, വെക്കേഷൻകാലത്തും സൈനികസേവനസമയത്തും ഞാൻ എന്തുമാത്രം പുസ്തകങ്ങളും വലിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും മാസികകളും പത്രങ്ങളും വായിച്ചു? അവയിൽ എന്തു ഞാൻ ഇന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടു്? ഒന്നുമില്ല. ഏറെക്കുറെ പുജ്യം. ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ഞാനെന്തു് ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടു്? ഒന്നുമില്ല; ഏറെക്കുറെ പുജ്യം.

എല്ലാം അറിയാനും എല്ലാ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരേയും പഠിക്കാനും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങൾ പഠിച്ചയപ്പടാനും എനിക്കു വളരെ താത്പര്യമുണ്ടു്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ ഒരുപുസ്തകം വായിക്കുന്നു; വേറൊന്നു വിഴങ്ങുന്നു; എന്നാൽ ഒന്നും അധികം മുന്നോട്ടുപോകുന്നില്ല. “അധികം അറിയാനുള്ളശ്രമം വജ്ജിക്കുക; അതു് അന്യചിന്തയ്ക്കു് ഇടം കൊടുക്കുന്നു; നിന്നെ വഴിതെറ്റിച്ചുവെന്നും വരാം.” (ക്രിസ്ത്യാനകരണം)

ജാനുവരി 9-ാംനം

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തേ ഭയങ്കര മാർച്ചുകളുടെ ഇടയ്ക്കുണ്ടായ ഭയങ്കര ഊഷ്മാവുപോലെയുള്ള തീക്ഷ്ണതകൊണ്ടു് എന്റെ ദിവസങ്ങൾ കത്തിജ്വലിക്കണം. ആ കഷ്ടപ്പെട്ടനാളുകളിൽ ഓരോ രോമവും വിയർപ്പുകൊണ്ടു കളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ രാജാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഞാൻ സദാ തയ്യാർ. രോഗീമുറിയിലുള്ള എന്റെ ചങ്ങാതിമാരെ ശുശ്രൂഷിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഈശോയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. ഉദയം മുതൽ എന്റെ ദിവ്യകാര്യസ്പീകരണം കഴിയുന്നതുവരെ എന്റെമാറിൽ ഒരുച്ചുട്ടു്. “മേലിൽ ഞാനല്ലജീവിക്കുന്നതു്, ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു.”

ഓ ഈശോ, എന്റെ പ്രതാപവാനായ നേതാവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ പ്രതി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ അങ്ങയുടെ സ്നേഹംകൊണ്ടു ഞാൻ നെടുവീർപ്പെടുക്കയും വിയർക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

ജാനുവരി 11-ാംനു

ക്രിസ്താനുകരണഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇന്നു് എനിക്കു് ഒരുപദേശം നല്കി. അതു് ഇന്നത്തെ എന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾക്കു് എത്രയും അനുയോജ്യമാണു്. "സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കണം. നീസംസാരിക്കുന്നതു് ഉചിതവും ന്യായവുമാണെങ്കിൽ ഏതൊരു ഉയർത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുക." ആകയാൽ സൂക്ഷിക്കുക. അലസമായ സംഭാഷണത്തിൽ ഒരു നിമിഷവും നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതു്. ഒന്നുകഴിയുമ്പോൾ ഇടമറിയാതിരിക്കാൻ, വേദാനാരംഭിക്കണം. ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടതായിവരുന്ന പക്ഷം, എന്നെപ്പറ്റി നന്നായിട്ടോ മോശമായിട്ടോ സംസാരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേകം ചോദിക്കാത്തപക്ഷം എന്റെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നും ഞാൻ പറയുകയില്ല.

എന്റെ സംഭാഷണം ഏദ്രവും പുണ്യപ്രഭൃതകവും ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥിക്കു് അഭയോജ്യവുമായിരിക്കണം

ജാനുവരി 13 - ാംനു

ഇന്നു ദൈനഹം തിരുനാളിന്റെ എട്ടാംനാൾ ഞാൻ സെമ്മിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാവരോടുംകൂടെ വി. സിൽവെസ്റ്ററിന്റെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോയി. [സെന്റ് ആൻഡ്രൂവിന്റെ ദൈവാലയമാണുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. യുവവിദ്യാർത്ഥി റോമയിലേ ദൈവാലയങ്ങളായി പരിചയപ്പെടുവരുന്നതേയുള്ളൂ.] വാക്കുപ്പെട്ട പലോട്ടി സ്ഥാപിച്ച ഉണ്ണീശോയുടെ തിരുനാളിന്റെ എട്ടാംനാൾ കൊണ്ടാടുന്ന ദിവസമായിരുന്നു അതു്. വിവിധ കത്തോലിക്കാ റീത്തുകളിലേ മെത്രാന്മാർ വ്യത്യസ്ത വേഷാധാരണങ്ങളോടുകൂടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. എത്രയും ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു തൊഴുക്കൂട്ടിൽ തിരുവോസ്തിയിൽ ഈശോ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ഇടയന്മാരും മൂന്നു രാജാക്കന്മാരും വന്നു് ഈശോയെ ആരാധിച്ചപ്പോൾ, എന്തെല്ലാം വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളുമാണു് എന്നിൽ സംജാതമായതു്. ലോകമാസകലമുള്ള യഥാർത്ഥത്തിൽ കത്തോലിക്കയായ സഭയിലെ മിഷൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും വിജാതീയരുടെ ഇടയിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങളേയുംപറ്റി ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്റെ കർത്താവായ ഈശോ, അങ്ങയുടെ നക്ഷത്രം എല്ലാ സ്ഥലത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; എന്നാൽ എല്ലാവരും അതു മനസ്സിലാക്കിയില്ല. പ്രേഷിതരുടെ സ്വരം ലോകത്തിന്റെ അറുതികൾ വരെ എത്തി; എങ്കിലും അനേകർ അതു ശ്രവിക്കുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ ആ സ്വരത്തെ തകർത്തുകളയുന്നു.

താർസിസ്സിൽനിന്നും അടുത്ത ദ്വീപുകളിൽനിന്നും രാജാക്കന്മാർ അങ്ങേക്കു കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്നു ലോകരാജാക്കന്മാർക്കു അങ്ങയെ ആവശ്യമില്ല; അങ്ങയുടെ അവകാശങ്ങൾ അവർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഫറവോൻ രാജാവിനെപ്പോലെ അവർ പച്ചയ്ക്കുപറയുന്നു: “ഞാൻ കർത്താവിനെ അറിയുകയില്ല; ഞാൻ അവനെ സേവിക്കുകയുമില്ല.” എത്ര ഭയങ്കരചിന്ത! അങ്ങയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ, കർത്താവേ, നിറവേറട്ടെ. അങ്ങു ഇന്നു ഭൂമിയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാവരെയും അങ്ങയുടെ പക്കലേക്കു അടുപ്പിക്കുക. വിജാതീയരുടെ അന്ധകാരത്തെ ചിതറിക്കുക; പാഷണ്ഡതയുടെ വ്യാജപ്രകാശത്തെ അങ്ങു വെല്ലുക; അവയെ കെട്ടത്തക്കതും ചെയ്യുക. എല്ലാ ജനങ്ങളും അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും തങ്ങളുടെ രക്ഷകനായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങയുടേതാകുന്നു ശക്തി: അങ്ങയുടേതാകുന്നു രാജ്യം എന്നേക്കും”.

ജാനുവരി 16 - ാം നം -

എനിക്കായി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചതും പ്രയോഗിച്ചതുമായ പരിശുദ്ധിയുടെ ആദർശം തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഉടനടി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള സകല പരാജയങ്ങളിലും ഞാൻ അനുകരിക്കാനായി ഒരു വിശുദ്ധനെ എന്റെ ഭാവനയിൽ നിറുത്തിയിരുന്നു. റാഫേലിന്റെ ഒരു ചിത്രം അതേപടി വരയ്ക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രകാരനെപ്പോലെ ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽകൂടി ആ പുണ്യവാനെ അനുകരിക്കാനായിരുന്നു എന്റെ പരിശ്രമം. ഞാൻ എന്നോടടുത്തെന്ന ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: “ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അല്പഷ്യസം ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അതു ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു”. എനിക്കു ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ കരുതിയതു് എനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ളതാണു പരമാർത്ഥം. അതെന്നെ ആകലനാക്കി. എന്റെ പച്ചതി ശരിയായിരുന്നില്ല. വിശുദ്ധരുടെ പുണ്യജീവിതത്തിന്റെ സത്തയെടുക്കാനേ പററൂ; അതിന്റെ ചെറിയ വശങ്ങൾ അനുകരിക്കു സാധ്യമല്ല. ഞാൻ വിശുദ്ധ അല്പഷ്യസല്ല; തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ ഒരുമ്പെടരുതു്. എന്റെ പ്രകൃതിയും സ്വഭാവവും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുമനുസരിച്ചു ഞാൻ വ്യാപരിക്കണം; അല്ലാതെ ഞാൻ അനുകരിക്കുന്ന ആൾ എത്ര പരിപൂർണ്ണനായിരുന്നാലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തരഹിതമായ വെറും പകുപ്പാകരുതു്. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവിതത്തിലേ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളുടെ സജീവമായ കറ വലിച്ചെടുത്തു നമ്മുടെ രക്തമായി മാറാ

ണം. അവരെ അനുകരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ കഴിവുകളും പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കണം. സെന്റ് അല്യൂഷ്യസ് എന്നെപ്പോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ തുലോം വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ ഒരു പുണ്യപാനായേനേ.

ജാനുവരി 18-ാംനാൾ മാസധ്യാനം.

ഇന്നലെ ഡമാസോയിൽ വി. ലോറൻസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ കട്ടിനാൾ പരോക്കിയുടെ ശ്യാസംസ്കാരത്തിൽ ഞാൻ പങ്കുകൊണ്ടു. അതിന്റെ ചിന്തകളായിരുന്നു ഇന്നുമുഴുവനും; ആ ചിന്ത എന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു പോകുന്നില്ല. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാത്രംമതിയായിരുന്നു കട്ടിനാൾസംഘത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം പൊക്കിപ്പിടിക്കാൻ. കാൽ ശതാബ്ദത്തോളം ക്രിസ്തീയലേകം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സഭാചരിത്രത്തിൽ അധികം കണ്ടുമുട്ടാത്ത ഒരാളായിരുന്നു കട്ടിനാൾ പരോക്കി. സഭ അജ്ഞതയുടെ കേന്ദ്രമാണെന്നു കുറപ്പെടുത്തുന്നവരോടു കട്ടിനാൾ പരോക്കിയുടെ പേരുമാത്രം പറഞ്ഞാൽമതി. അവിശ്വാസികൾപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തലകുനിച്ചിരുന്നു; ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ സംസാരിക്കുവാൻ സന്ദേഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യം എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലും വ്യാപൃതമായിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു സമയത്തു് ഏതു പണ്ഡിതനും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സത്യമായതും നന്മയായതും സുന്ദരമായതുമായ എല്ലാത്തോടും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു സ്നേഹത്തിനു തുല്യമായിരുന്നു തിരുസഭയോടും മാർപ്പാപ്പായോടുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലസ്നേഹം. കട്ടിനാൾ പരോക്കിയുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായാന്തരമുണ്ടായിരിക്കാം. ചില ദുസ്സൂചനകൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൈര്യത്തേയോ തിരുസഭയോടും മാർപ്പാപ്പായോടുമുള്ള വിശ്വസ്തതയേയോ ചോദ്യംചെയ്യുകയില്ല; പ്രത്യേകിച്ചു് ഉദാരന്മാക്കൾക്കു സംഭവിക്കാറുള്ളതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനശ്ശക്തി അങ്ങേയറ്റം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങളിൽപ്പോലും ആക്ഷേപ സ്വരമുയർന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവും മനശ്ശക്തിയും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിൽ സർവ്വതം സന്തപ്തരായി. പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിനുതന്നെ വലിയ ഒരു നഷ്ടമായി. ചുറ്റും പ്രകാശംവീശിയിരുന്ന കട്ടിനാളിനു് അന്തിമാദരങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവമഞ്ചത്തിനരികെ അഖിലലോകത്തിന്റേയും പ്രതിനിധികളുണ്ടായിരുന്നു. കട്ടി

നാളന്മാരും മെത്രാന്മാരും മോൺസിഞ്ഞോർമാരും സന്യാസസഭാശ്രേഷ്ഠന്മാരും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്നും മാറ്റം രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന പണ്ഡിതന്മാരും വൈദികരും അൽമേയ്കും നയതന്ത്രപ്രമാണികളും ഒരു മഹാജനക്കൂട്ടവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ സമർപ്പിക്കാൻ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ഇത്രയും വലിയ ഒരു സമൂഹം ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ല. മരിച്ചവർപെട്ടെന്നു മക്കൾക്കു സ്വസ്ഥീയമഹത്വം നൽകണമേയെന്നപേക്ഷിക്കുന്നതും ശവകുടീരത്തിനപ്പുറമുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതുമായ തിരുനഭയുടെ സുന്ദരവചനങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊന്നും ഇത്രമാത്രം എന്നെ സ്തംഭിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. നിത്യപ്രകാശത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലപ്രതിബിംബമായിരുന്നു മഹാകർമ്മങ്ങളിന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യോജ്ജ്വലപ്രകാശം നൽകപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസവും പ്രത്യേകയും സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ വിശ്വസ്തദാസനും എങ്ങനെ വിധിക്കുമെന്നറിയാവുന്ന ഈശോയിൽ അദ്ദേഹം പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും കണ്ടെത്തട്ടെ.

കർമ്മങ്ങൾ പരോക്ഷിയുടെ അവസംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ എന്റെ മാസധ്യാനത്തിന് ഒരു മുഖവുരയായിത്തീർന്നു. തലേരാത്രിതന്നെ ഞാൻ ധ്യാനം ആരംഭിച്ചു. ശവസംസ്കാരകർമ്മം മരണത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കാൻ ഒരു സന്ദർഭമായിത്തീർന്നു. എന്നിലേക്കും എന്റെ സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയിലേക്കും മായാസ്തുതിയിലേക്കും പ്രസ്തുതചിന്തകൾ എളുപ്പത്തിൽ തിരിഞ്ഞു. അനുമാനങ്ങൾ എത്രയും സ്വപ്നമായിരുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ശേഷം ധ്യാനവും നന്നായി; ധ്യാനഫലങ്ങൾ വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനധ്യാനം കഴിഞ്ഞുള്ള ആദ്യമാസത്തെ എന്റെ വ്യാപാരം ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. ധ്യാനം എന്റെ ആത്മാവിനു വളരെയേറെ സൽഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കിയെങ്കിലും ഇനിയും വളരെയേറെ ചെയ്തു തീർക്കാൻ ഞാനുണ്ട് എന്നിരിക്കുകയും ഇനി എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയുവാൻ ഞാൻ ഒരു സമ്യക് നടത്തി. ഇന്നു ഞാനെടുത്ത പ്രതിജ്ഞകൾ വിവരിക്കുവാൻ ഈ രാത്രി എനിക്കു കഴിയുകയില്ല; സമയം വളരെ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ സംക്ഷിപ്തമായി പറയാം.

ഇതുവരെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം ഞാൻ ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ചെറുതും വലുതുമായ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിലെല്ലാം പരിപൂർണ്ണതപ്രാപിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. നാവിനെ സമ്പൂർണ്ണമായി നിയന്ത്രിക്കണം. ദീർഘനായ സംഭാഷണമൊന്നും വേണ്ടതില്ല - ചു

ടുവാദപ്രതിവാദം പ്രയോജനശൂന്യമാണ്. എന്റെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ, "ഞാൻ" എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കയില്ല; ഈ ലോകത്തിൽ "ഞാൻ" തീരെ വെള്ളം. അഹങ്കാരം ക്ഷതപ്പെട്ടാലും ഏകാഗ്രതയും പ്രസന്നതയും പരിപാലിക്കണം. ഇപ്പോൾ എത്രയും പരിപൂർണ്ണമായി, ചെയ്യാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ നന്നായി ചെയ്യാനുള്ള ഏകോദ്ദേശ്യത്തിനു പ്രാധാന്യം മുഴുവനും കല്പിക്കണം. സദ്യാപരി ഈശോകർത്താവിൽ ധൈര്യം വരിക്കുക.

ജാനുവരി 20-ാംനം

ഇന്നുവരെ ആകെപ്പാടെ മോശമായിട്ടില്ല. ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം: സദാ പ്രശാന്തത, പ്രത്യേകിച്ചു എന്റെ ദക്താഭ്യാസങ്ങളിലും ഏതെങ്കിലും തെറ്റുചെയ്യാനിടയാകുമ്പോഴും, സംസാരത്തിലും "ഞാൻ" പ്രയോഗത്തിലും കൂടുതൽ സൂക്ഷം ആവശ്യമാണ്.

ഇന്നു വി. സെബാസ്റ്റ്യൻ, നാളെ വി. ആഗസ്ത്. രണ്ടു ധീര യുവാക്കൾ: ഒരു പടയാളിയും ഒരു കന്യകയും. സ്നേഹപൂർവ്വം ഞാൻ അവരെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കും. പടയാളിയുടെ ഉത്സാഹത്തോടും കന്യകയുടെ കളങ്കരഹിതമായ നൈർമ്മല്യത്തോടുമൊപ്പം രക്തസാക്ഷിത്വത്തിൽ അവർ കണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിരത എന്റെ ആത്മാവിൽ ചിന്തണമേ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിൽ അനുഗ്രഹീതരേ, നിങ്ങളിൽ വരേയും ഞാൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ജാനുവരി 22 - റ്റംനം

പുറമേ മഴ ചൊരിയുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു ചീഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാൻ ദൈവമേ, അങ്ങു കനിയണമേ. വെള്ളം ഉള്ളിലേക്കു കടക്കാനാണു ഭാവം. ശത്രുവിനു കടന്നുവരാവുന്ന അദൃശ്യമായ ചെറിയ പൊട്ടലുകളുണ്ടായേക്കും. ഞാൻ അവ സൂക്ഷിക്കണം. അധികപ്പറ്റായ ഒരു വാക്കോ, ലഘുവായ സ്വാതന്ദ്രപ്രതിപത്തിയോ, ഏതെങ്കിലും ചെറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ അശ്രദ്ധമായി ചെയ്യാനതോ ആകാം ആ അദൃശ്യ പൊട്ടലുകൾ. സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. ഒന്നാമത്തേതു കുറും കഴിയുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തേതു; രണ്ടാമത്തേതു കഴിയുമ്പോൾ മൂന്നാമത്തേതു; മൂന്നാമത്തേതു കഴിയുമ്പോൾ നാലാമത്തേതു. അലസമായ വാക്കും അശ്രദ്ധമായ കൃതജ്ഞതാപ്രദർശനവും കഴിഞ്ഞു അലസമായ സംഭാഷണവും ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത കൊന്തയും ജപമാലയും വരണം. ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം;

പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ തടയുക. "ധാരാളം ജലം സ്നേഹത്തെ കെട്ടത്തു കയില്ല; ജലപ്രളയങ്ങൾക്ക് അതിനെ മുക്കിത്താഴ്ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല" (ഉത്ത 8, 7) എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പഠനപുസ്തകം.

ജാനുവരി 23 - ഞായർ

ഇന്നു ഞായർ ഈശോസഭക്കാരുടെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോയി. തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ സ്മൃതികളുള്ള ത്രിദിനാപേക്ഷയുടെ സമാപന ചടങ്ങുകളിൽ ഞായർ പങ്കുകൊണ്ടു. ഇററലിക്കും ഈ രാജ്യത്തിലേ സഭയ്ക്കും വിവാഹമോചനം കൊണ്ടുവന്നുവന്നു വിപത്തുകൾ തടയുവാൻ തിരുക്കുടുംബത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വലിയ ജനക്കൂട്ടം വന്നുകൂടയിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിലേ കുടുംബങ്ങളിന്മേൽ വിവാഹമോചന ബാധ പിടികൂടാതിരിക്കാനായിരുന്നു പ്രാർത്ഥന.

ഇററലിയുടെ എല്ലാഭാഗത്തു നിന്നും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന കർത്താവു ശ്രവിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഏതായാലും ഭാവി കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിലാണ്. എല്ലാം അവിടുത്തെ മഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനിടയാകുമാറാകട്ടെ. എനിക്ക് ഇത്രയും മതി; അതാണെന്റെ ധൈര്യം. എന്തും സംഭവിക്കട്ടെ; ഞായർ പ്രാർത്ഥന തുടരും. തിരുക്കുടുംബത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിലും അവരുടെ വികാരങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നതിലും ഞായർ ആനന്ദം കണ്ടെത്തും. അവരുടെ പുണ്യങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നതിൽ ഞായർ പരിശ്രമിക്കും; അതിൽ വിജയം നേടാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. ആ പുണ്യങ്ങൾ എനിക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈശോ മറിയമേ യേശുസേപ്പേ, എന്റെ മാധുര്യമേ, ഞായർ അങ്ങേക്കായി ജീവിക്കുകയും സഹിക്കുകയും അങ്ങയെപ്രതി മരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

ജാനുവരി 27 - ഞായർ

അന്ത്യരൂപം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഞായർ മഹാശ്രദ്ധ പതിക്കും; വളരെ കുറച്ചുമാത്രം ഉരിയാടും. വിപത്തു വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്, നാവു എത്ര ബലത്തോടുകൂടി ചലിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു കുറങ്ങൽ വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇന്നു ആത്മാർത്ഥയോടെ സംസാരിക്കുക; എന്താൽ വിവേകം വേണം. "ഈശോ, എഴുതാതിരിക്കട്ടെ നോക്കുക; എന്തോടു കരുണകാണിക്കുക".

ജാനുവരി 29 - ൧൯൦൩

ഇന്നത്തെ തിരുനാൾ മനോഹരമായിരുന്നു. എത്രയും പ്രശാന്തനായ വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസിന്റെകൂടെ ഞാനിന്നു സമയം കഴിച്ചു. എത്ര നല്ല മനുഷ്യൻ, പുരോഹിതൻ, മെത്രാൻ! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയാകണമെങ്കിൽ, എന്തെ അവാർ മാപ്പാപ്പാ ആക്കിയാലും വിരോധമില്ല. അദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുതൃതങ്ങളേയും ഉപദേശങ്ങളേയും പഠി ചിന്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം പല പ്രാവശ്യം വായിച്ചുട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിന് എത്രയും സ്വീകാര്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ എളിമയും ശാന്തതയും സമാധാനവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. സൽഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണമെങ്കിൽ, ഞാൻ വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസിന്റെ പകർപ്പായിത്തീരണമെന്നാണ് കർത്താവ് എന്നോടു പറയുന്നത്. എന്നിലും എന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലും അസാധാരണത മൊന്നും വേണ്ട; സാധാരണകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. "സാധാരണ രീതിയിൽ സകല സാധാരണകാര്യങ്ങളും ചെയ്യുക". യേശു ക്രിസ്തുവിനോടും അവിടുത്തെ സഭയോടും എറിയുന്ന സ്നേഹം, അചഞ്ചലമായ മനശ്ശാന്തത, സഹജീവികളോടു് അത്ഭുതകരമായ ശാന്തത - ഇവയൊക്കെമതി.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വിശുദ്ധാ, അങ്ങയുടെമുമ്പാകെ മുട്ടുകത്തുമ്പോൾ എനിക്കു പലതും പറയാനുണ്ട്. ഞാൻ അങ്ങയെ ആർദ്രതാപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ സദാ അങ്ങയെ ഓർമ്മിക്കും; അങ്ങയുടെ സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. വി. ഫ്രാൻസിസ്, എനിക്കും ഒന്നും കൂടുതൽ പറയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല; അങ്ങേയ്ക്ക് എന്റെ ഹൃദയം കാണാമല്ലോ. അങ്ങയെപ്പോലെയാകുവാൻ എനിക്കാവശ്യമായതു തരിക.

ജാനുവരി 31-൧൯൦൩

ചെറിയ കാര്യങ്ങൾക്കു ഞാൻ വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കും. നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ഒരു നിമിഷം, അലസവും അനാവശ്യവുമായ ഒരു വാക്ക് എന്നിവമതി 24 മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു പ്രക്ഷുബ്ധനായിരിക്കുവാൻ. ഇതെല്ലാം അഹങ്കാരമാണ്; എന്നാൽ നല്ല വിലകൊടുത്തും അഹങ്കാരത്തെ ക്ഷതപ്പെടുത്തിയും ഞാൻ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൂക്തീയായ എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവു പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്ക.

വാൻ ദൈവത്തിന് എത്രയും ഇഷ്ടമുള്ളതുചെയ്യാൻ എന്നെ നിരന്തരം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനിഷേധ്യമായ ഈ തത്വം ഹൃദയത്തിലിരിക്കെ, എന്റെ സ്വന്തം ചാച്ചിലുകളെ പിഞ്ചെല്ലുന്നതിന് ഒരു നീതീകരണവുമില്ല. ഓ ഈശോ, എന്റെ നിസ്സഹായത അങ്ങു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ! അങ്ങേക്കുമാത്രമേ എന്നെ അങ്ങയുടെ പക്കലേക്ക് ഉയർത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഞാൻ അങ്ങയുടെ കരങ്ങളിൽ ദൃഢവസ്തുപോലെയാണ്. ഓ ഈശോ, എനിക്കു ജീവൻ നല്കുക.

ഫെബ്രുവരി 1-ാംനം

എന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞിരിക്കേണ്ട നിർമ്മലവും സംസ്കൃതവുമായ ആനന്ദം എളിമപ്രവൃത്തിയിലാണു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ആകയാൽ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. മറുത്തുവർ മനസ്സിലാക്കാതെവിധം ഒരു തരം ക്ഷമയോടെ എതിർപ്പുകൾ സഹിച്ചാൽ പോരാ; അവണ്ണനീയമായ മാധുര്യവും പ്രശാന്തതയും ഞാൻ എന്തിൽ കാണണം. ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി അധരങ്ങളിൽ ദൃശ്യമാകണം. വിഷമം തോന്നുകയും പ്രശാന്തത നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ പണിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു തികഞ്ഞ പുഞ്ചിരി എന്റെ അധരങ്ങളിലുണ്ടാകണം. പ്രസന്നവും മന്ദഹാസസ്വമനസ്സുമായ ക്ഷമയാണാവശ്യം; അധികം ഗൗരവം പാടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ യോഗ്യതയെവിടെയാണ്? “എളിമയും ഹൃദയശാന്തതയുമുള്ള ഈശോ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തോടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരേ.”

ഫെബ്രുവരി 2-ാംനം

എന്തു വിലയംകൊടുത്തു വിശുദ്ധീകരണം നേടാനുള്ള എന്റെ കടമ സദാ മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കണം. അതു പ്രശാന്തവും സമാധാനപരവുമായ ചിന്തയായിരിക്കേണ്ടതാണ്; അല്ലാതെ ക്ഷീണവും മുഷിച്ചിലുംവരുത്തുന്ന വിചാരമാകരുത്. ഇത് എല്ലാസമയത്തും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം. പ്രഭാതത്തിൽ ആദ്യം കണ്ണുതുറക്കുമ്പോൾ മുതൽ രാത്രി കണ്ണടയ്ക്കുന്നതുവരെ ഇതുതന്നെ ചിന്ത. പഴയ നടപടികളിലേക്കും സമ്പ്രദായങ്ങളിലേക്കും ഞാൻ തിരിയെപ്പോകാൻ ഇടയാകരുത്. പ്രസന്നതയും സമാധാനവും നിലനില്പും നിശ്ചയദാർഢ്യവും. എന്നെ പൊതുവെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക; എന്നെപ്പറ്റി താണ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുക; അതേസമയം ദൈവത്തോടു അനുസ്യൂതവും സ്നേഹാത്മകവുമായ ഐക്യം പാലിക്കണം. ഇതാണ് എന്റെ ചുമതല; ഇ

താണു് എന്റെ ജോലി. നല്ല ഈശോ, എന്നെ സഹായിക്കുക. "മറിയമേ, അങ്ങു് എന്റെ അമ്മയാണെന്നു കാണിക്കുക."

ഫെബ്രുവരി 3-ാംനു

നാളെ മാനുദ്യവെള്ളിയാഴ്ചയാണു്; അതു് ഈശോയുടെ കിരീട്ടമുദ്രയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിതമാകയാൽ ഒരു മഹാതിരുന്നാളാണു്. എനിക്കു മഹാ തീക്ഷ്ണതയും ഏകാഗ്രതയും വേണം; എന്റെ നാവിനു് ഒരു നല്ല കാവലിടണം. "എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എറിയുന്ന ഈശോ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ എറിയിക്കണമേ."

ഫെബ്രുവരി 6-ാംനു

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ പ്രധാനചിന്ത പഠനമാണു്. അഹങ്കാരപ്രശ്നം കത്തിയെരിയുന്നതല്ലേ ഈ കാണുന്നതു്? നമ്മൾ മഹാപണ്ഡിതന്മാരല്ലെങ്കിൽ, നമ്മൾ മഹാന്മാരാകയില്ലെന്നാണു നമ്മുടെ ഭാവം. ഇതു ലൗകിക മനഃസ്ഥിതിയാണു്; നമ്മൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചിന്താഗതി സ്വീകരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കണം. ദൈവതിരുമനസ്സു പുണ്ണമായും വേണ്ടപോലെയും നിറവേറുന്നതിലാണു് എന്റെ യഥാർത്ഥഹൃദയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ദഹിപ്പിച്ചുകളയാനോ, ഒരു ദവിദ്ര അൽമായ സഹോദരനായി പരിത്യക്തമായ ഒരു ആശ്രമത്തിൽ എത്രയും എളിയ ജോലികൾ ചെയ്യുവാനോ ദൈവം എന്നോടാവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ ഹൃദയം തകരും. എങ്കിലും ഞാൻ അതു ചെയ്യണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ വലിയവനാകും. ആകയാൽ പഠനത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഇങ്ങനെ ആകലപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഒന്നും അധികമായിപ്പോകരുതു്.

ഫെബ്രുവരി 15-ാംനു മാസധ്യാനം

എന്റെ ഡയറിയിൽ പത്തുദിവസം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്താണിതു്? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ കുറ്റമാണോ? അങ്ങനെയൊന്നു തോന്നുന്നില്ല; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ദുഃഖിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ കുത്തിവരശ്ശുലിനു വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുവെന്നു വരും. പരിപൂർണ്ണത ഇതിലല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്; ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലും മറ്റൊന്നെ നീന്ദിക്കുന്നതിലുമത്രേ.

ഇന്നേദിവസം ധ്യാനദിവസമെന്നു ഞാൻ വിളിക്കുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു ധ്യാനദിവസമായിരുന്നു. ഇന്നു ധ്യാനദിവസമാണെന്നു എന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകമാത്രമാണു ഞാൻ ചെയ്തിരുന്നത്. എന്റെ തലവന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നപ്രകാരം ഞാൻ ദിവസം കഴിച്ചു. പള്ളിയിലും വീട്ടിലും ഉല്ലാസത്തിലും നടപ്പിലും സമയം കടന്നുപോയി. ഒരു ധ്യാനമോ, ഭക്താഭ്യാസമോ, പ്രത്യേകചിന്തകളോ ഒന്നുംതന്നെയുണ്ടായില്ല. കർത്താവേ, അങ്ങു എല്ലാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്റെ മനഃസാക്ഷി എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? ഒരുമാസം മുൻപെന്നതിൽനിന്നു തുലോം വ്യത്യസ്തമാണെന്നു ഞാനെന്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു എന്നിരിക്കാറിത്തോളം. ഞാൻ പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ടോ? കാഴ്ചയിൽ പുരോഗമനം തെല്ലുമില്ല. അന്യവിചാരങ്ങളുണ്ടെന്നു ആദ്യകാലത്തു എന്റെ വിചാരങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന നിയന്ത്രണം കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി, ഇടയ്ക്കു കാൽമണിക്കൂറുംമറ്റും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. എങ്കിലും എനിക്കു സമാധാനമുണ്ട്. കൂടുതൽ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു നല്ലമാറ്റം കാണാനില്ല. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു എന്നിങ്ങ് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്തെന്നു കൂടുതൽ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനും എന്റെ നിസ്സഹായതകണ്ട് എന്റെ യഥാർത്ഥജീവനായ ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കർത്താവു എന്റെ പരാജയങ്ങളിൽ എന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തുവെന്നാണു എന്നിങ്ങതോന്നുന്ന നീതീകരണം. ആകയാൽ വാക്കുപ്പെട്ടവനായ ഈശോ, എന്റെ അന്യവിചാരങ്ങളോടും അഹങ്കാരത്തോടും പാപങ്ങളോടുംകൂടെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വീഴുന്നു. എനിക്കു ഒന്നും കൂടുതലായി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. പ്രത്യേകം പ്രതിജ്ഞകളും ഞാനെടുക്കുന്നില്ല. നോമ്പാരംഭത്തിലുള്ള ഈ ഉല്ലാസദിവസങ്ങളിൽ [CARNIVAL] എന്റെ ചിന്തകൾ അങ്ങയോടുകൂടിയായിരിക്കും. എല്ലാനിമിഷവും പരാജയങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മഹാശാന്തതയാണുള്ളതു്. എല്ലാത്തിലും എല്ലാത്തിനും നിയമംതന്നെ. ദൈവത്തിനു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രത്യംശമായ ഈശോ, എന്നെ അനുസ്മരിക്കുക.

ഫെബ്രുവരി 18-ാംനം

ഒരു മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും വലിയവനായിരിക്കുക അവൻ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു മഹായോദ്ധാവാവലുയിവോയിലോയുടെ ചൊല്ലാണിതു്. അതു ഞാൻ സദാ ഓർമ്മിക്കണം. ആകയാൽ മഹത്വവും പ്രതാപവും അത്യച്ചിയിലെത്തുന്നതു

പഠനംകൊണ്ടല്ല; നമ്മളെത്തന്നെ അറിയുന്നതുകൊണ്ടാണ്; ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നാം ശൂന്യമാണെന്നും ദൈവത്തെ നമുക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്നും അറിയുന്നതാണ്. രാക്ഷസാകാരമുണ്ടായിരുന്നാലും അവിടുത്തെക്കൂടാതെ നാം ചെറുപ്രാണികൾമാത്രം! ഓ മറിയമേ!

ഫെബ്രുവരി 20-ാം നം-

ഒരു മഹാ സുദിനം! പരിശുദ്ധപിതാവു പാപ്പാസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഇന്ന് 25 വത്സരം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. പത്തൊമ്പതു ശതകങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു രണ്ടുപ്രാവശ്യമേ ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. (ഒമ്പതാം പീയൂസ് 1846- 1878, 13-ാം ലെയോൻ (1878-1903). ഈ മംഗളസന്ദർഭത്തിൽ കത്തോലിക്കാലോകം അനുഭവനാണ്ടലികളോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദാന്തികത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതു അദ്ഭുതാവഹമായ ഒരു സംഭവമാണ്. ഇതു വിശ്വാസരഹിതമായ ഇന്നത്തേ സമുദായത്തിൽ ദൈവസാന്നിധ്യബോധം ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പേപ്പൽകിരീടം അണിഞ്ഞപ്പോൾ മരിക്കാറായിരിക്കുന്നുവെന്നു കരുതിയ മാർപ്പാപ്പായാണു ലെയോൻ; എന്നാൽ സമയത്തിന്റെ കെടുതികൾ 25 കൊല്ലത്തേക്ക് അദ്ദേഹം ചെറുത്തുനിന്നു. ലോകമാസകലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ദുകരല്ലാവരും മരിച്ചുപോയി. ഷൈറ്റഹികസംഹാസനം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന പാരമേൽ അവരുടെ അഹന്തനിറഞ്ഞ ശിരസ്സുകൾ തല്ലിത്തകന്നു. ഓരോരുത്തരായി അവരെല്ലാവരും ശവകുടീരത്തിൽ അമർന്നിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അവരെല്ലാവരെയും അതിജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊണ്ണൂറ്റിമൂന്നുകാരനേക്കാൾ യുവതമുള്ള ആകാരത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ഭുതസ്തൂണ്ണമായ ലോകത്തോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലൊമ്പാർഡിലെ തീർത്ഥകർ അവരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് തീക്ഷ്ണമായ സ്തുതികളോടെ അതിവന്ദ്യനായ വയോവൃദ്ധനു നന്ദിപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. അന്ത്രോസിന്റെ "തെദേവ്യം" എന്ന കീർത്തനം മൈക്കൽ ആഞ്ചലോയുടെ താഴികക്കുടത്തിൻകീഴ് തത്സമയം പ്രതാപപൂർവ്വം മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിരപ്രതീക്ഷയുതമായ പ്രസ്തുത ദിനത്തിലേ ആനന്ദധോരണികളാൽ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളുടെ തന്ത്രികൾ സാഹ്യാദം മുഴങ്ങി. അഖിലലോകത്തിന്റെയും മംഗളധനിയോടുകൂടെ എന്റെ സ്വരവും ഞാൻ ചേർക്കുകയാണ്. ജനകൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കുനിന്നു വി. പത്രോസിന്റെ ശവകുടീരത്തുകൾ മഹാനായ മാർപ്പാപ്പാക്കു വേണ്ടി ഞാനും ഇന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഓ! ലെയോൻ പാപ്പാ, അങ്ങേക്ക് ആശിസ്സുകളും അനുഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നതിനും

അങ്ങയുടെ അധ്വാനങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരുന്നു. അങ്ങേയ്ക്ക് അപരിചിതമെങ്കിലും അങ്ങയോടു പുത്രനിവൃതിശേഷമായ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അചഞ്ചലമായ ഭക്തിയും ഇളക്കമില്ലാത്ത വിശ്വസ്തതയുമുള്ള ഒരു ഹൃദയമാണ് എനിക്കുള്ളത്. അഖിലലോകത്തിന്റേയും മംഗളാശംസകളോടുകൂടെ ഈ യുവഹൃദയത്തിന്റെ മംഗളങ്ങളും കൂടിച്ചേരട്ടെ. തിരുസ്സഭയുടേയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റേയും നന്മയ്ക്കായും ക്രിസ്തു തന്റെ അജ്ഞാതത്തിൽ വിജയംനേടുന്നതിനും കർത്താവു് അങ്ങയെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ. സൗഭാഗ്യത്തിനായി കേഴുന്ന ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു സുവിശേഷസ്നേഹത്തിന്റേയും നീതിയുടേയും സ്പഷ്ടമായ ആദർശങ്ങൾ കാണിച്ചുതരുന്നതിനു ശോഷിച്ചു മെലിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ശരീരത്തിനു നിത്യായുസ്സിന്റെ ശക്തിമത്തായ നിശ്ചിതസനം ഉത്തേജനം നല്കട്ടെ. അങ്ങയുടെ മക്കളുടെ സ്നേഹം അങ്ങേയ്ക്കു സിദ്ധിക്കട്ടെ; ഐശ്വര്യസംഹാരത്തോടുള്ള ബഹുമാനം വർദ്ധിക്കട്ടെ, തിരുസ്സഭയുടെ പരിശുദ്ധങ്ങൾ നിരവധി ഫലം അരുളട്ടെ. അവിടുന്ന് അങ്ങയെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുകയും മഹാശാന്തിയുടെ ദിനത്തിന്റെ ഉദയം വിദൂരത്തുനിന്നു കാണാൻ അങ്ങയെ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. സത്യത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും നീണ്ടപോരാട്ടത്തിൽ വിജയികളും പരാജിതരും അങ്ങയുടെ സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പാകെ സഹോദരസമാനം ആശ്ശേഷിക്കാം. അങ്ങു് ഒരു രാജാവെന്നതിനേക്കാൾ പിതാവെന്നപോലെ അങ്ങയുടെ വിറയ്ക്കുന്ന കരം ചുംബിക്കുവാനും ആശീർവ്വദിക്കുവാനുമായി നീട്ടും. അങ്ങു പത്രോസാണ്; അങ്ങു ക്രിസ്തുവാണ്.

ഫെബ്രുവരി 24-ാം നു

ഈ സായാഹ്നത്തോടുകൂടി ഒഴിവു ദിവസങ്ങൾ അവസാനിക്കുകയായി. ലൗകിക ഭാഷയിൽ ഈ ഒഴിവുകാലത്തിനു കാർണിവൽ ദിവസങ്ങളെന്നാണു പേരു് (ജഡികദിനങ്ങൾ). ഈ ഒഴിവുകാലത്തു രണ്ടു കായ്കളാണു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്; നല്ല ശരണത്തിന്റെ മാതാവിന്റെ തിരുനാൾ, ഏഴു ദൈവലയങ്ങളിലേക്കുള്ള സന്ദർശനം. [MADONNA DELLA FIDUCIA = നല്ല ശരണത്തിന്റെ മാതാവു്. ഈ അഭിധാനത്തിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ ഒരു ചിത്രം റോമൻ സെമ്മിനാരിയിലുണ്ടായിരുന്നു. അത്തരം ഒരു ചിത്രമാണു മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി തന്റെ അഞ്ചാം പട്ടത്തിന്റെ സ്റ്റാർകക്കാർഡിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തതു്.] ആകയാൽ പ്രഥമചിന്ത കന്യകാമറിയംതന്നെ. അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധമായ ഒരു പ്രതിമ രണ്ടാംനിലയിൽ ദൈവശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ സൂക്ഷി

ച്ചുവച്ചിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ചിന്തകളാണ് ആ ചിത്രം മനസ്സിൽ വരുത്തുന്നത്. ഈശോയെ ശരിയായി സ്നേഹിക്കുവാൻ എന്നെ പഠിപ്പിച്ച പരേതരായ പലരുടേയും അനേകം പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളുടേയും ഓർമ്മ മനസ്സിൽ തിങ്ങിക്കൂടി വരുന്നു. ദൈവാലയസന്ദർശനം പല സ്നേഹപ്രകരണങ്ങൾക്കും പ്രതിജ്ഞകൾക്കും കാരണമാകുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ മുമ്പ് ഇതേ തീർത്ഥാടനം നടത്തിയ മഹാവിശുദ്ധന്മാരോടു് അങ്ങനെ ഐക്യപ്പെടാൻ കഴിയുന്നു. നമ്മുടെ ഈ യുഗത്തിൽനിന്നു് അത്രവിദൂരമോ, വ്യത്യസ്തമോ അല്ലാത്ത ഒരു യുഗത്തിൽ അവർ പുരോഹിതാനുയോജ്യവും ക്രിസ്തീയവുമായ പുണ്യങ്ങളുടെ ഉജ്ജ്വലമാതൃകകളായിരുന്നു. പ്രസ്തുത തീർത്ഥാടനം ദൈവഭക്തിയും പുണ്യാഭ്യസനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹവും ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വികാരങ്ങൾ ദൈവസഹായത്താൽ നിലനില്ക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. നാളെ ഈ ദിവസങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉല്ലാസവും അവസാനിപ്പിച്ചു ഞങ്ങൾ ഗൗരവമായ കാര്യങ്ങളിലും പഠനത്തിലും ഏർപ്പെടും. കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടും ഏകാഗ്രതയോടുംകൂടെ നാളെ പുണ്യാഭ്യസനമാരംഭിക്കും. ഈ ദിവസത്തേ ആഘോഷങ്ങളുടേയും വിനോദങ്ങളുടേയും ഇടയ്ക്കു് എന്റെ ആത്മാവു ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഏകാഗ്രത ഏറെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. എല്ലാം മൗഢ്യം പോലെ എനിക്കു തോന്നുകയാൽ ഒരുതരം മുഷിച്ചിലാണ് എനിക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. വൈദികരുടെ ഇടയിലും കാർണിവൽ ദിവസങ്ങൾക്കു് അതിനേക്കാൾ നല്ല ഒരു പേരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

എന്റെ ദൈവമേ, ഇക്കൊല്ലത്തെ കാർണിവൽ അവസാനിച്ചല്ലോ. ആഘോഷങ്ങളുടെ ഈ അന്തിമരാത്രിയിൽ, ലൌകികർ തങ്ങളുടെ ഭോഷത്തരങ്ങളും പാപങ്ങളും നൃത്തങ്ങളും ലജ്ജാവിഹീനമായ വ്യാപാരങ്ങളുംകൊണ്ടു നാടകശാലകളിലേക്കും ദുഷ്പേരുള്ള ഭവനങ്ങളിലേക്കും ഉദ്യാനങ്ങളിലേക്കും തെരുവീഥികളിലേക്കും ചെല്ലുന്നു. തൽസമയം ഓ ഈശോ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹയോഗ്യമായ ഹൃദയം പ്രണപ്പെടുന്നു. അങ്ങയുടെ സന്താപത്തേയും സന്താപകരമായ ബലിയേയുംപറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നിദ്രയിലമരുന്നു. എന്റെ അനേകം നിർഭാഗ്യസഹോദരരുടെ പൈശാചികമായ ദുരാശകൾ അങ്ങു വിസ്മരിക്കുന്നതിനു് അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള എന്റെ അത്യുഗ്ര ഇടയാക്കട്ടെ. നാളെ എല്ലാവരും തിരുസ്സഭയുടെ ഉദ്ബോധനം സ്വീകരിക്കുമെന്നു കരുതട്ടെ. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള ഒരുപദേശമാണു ലഭിക്കാൻപോകുന്നതു്. അങ്ങയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മൻഷ്യൻ എന്താണെന്നും അന്തിമദിനം എന്തായിരിക്കുമെന്നുമാണു്: "മനുഷ്യന്മാ, നീ പൊടിയൊക്കുന്നു പൊടിയിലേക്കു നീ പിന്തിരിയും" എന്നു സഭയുടെ ഉദ്ബോധനം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതു്.

ഫെബ്രുവരി 26 - ൧൯൦൩

നോമ്പ്: ആകയാൽ വേണ്ടതു്: ഗൗരവം, മിതത്വം, ആശാനി
 ഗ്രഹം, ഏകാഗ്രത, പ്രാർത്ഥന, ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയായിരി
 കണം എന്റെജീവിതം; അഞ്ചാം പട്ടത്തിനു ഞാൻ ഒരുങ്ങുകയും വേ
 ണം; അല്പഷ്യസുപുണ്യവാൻ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു! ഓ ഈശോ വി
 ജനപ്രദേശത്തു് അങ്ങു നടത്തിയ നല്ലതുദിവസത്തേ ഉപവാസത്തിൽ
 ആത്മനാ ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. അങ്ങു പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പരസ്യജീവിത
 മാരംഭിച്ചു. ഞാൻ ഈ നോമ്പുകാലത്തു് അങ്ങയിൽ നിന്നുവല്ലതും
 പഠിച്ചാൽ ഉയിർപ്പിനമടക്കുമ്പോൾ പുണ്യത്തിന്റെയും ഐക്യത്തി
 ന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ ഞാൻ ഒരടി മുന്നോട്ടു വച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങ
 യോടു കൂടെ എന്റെ ആത്മാവു പ്രതാപം പ്രാപിക്കും.

മാർച്ച് 3- ൧൯൦൩

ഒരു വിജയദിനം! പരിശുദ്ധ പിതാവു നീണ്ടാൾ വാഴട്ടെ. ഇ
 ന്നു വി. പത്രോസിന്റെ ബസിലിക്കയിൽ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവനും
 പ്രതിനിധികളുണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടുള്ള മഹാസ്നേ
 ഹിന്റെ അംബുധിയിൽ എന്റെഹൃദയം അമർന്നു. പാട്ടുപുജയുടെ സ
 മയത്തു് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ശവകുടീരത്തുകൾ എന്റെ സജീവവും ഉജ്ജ്വ
 ലവുമായ വിശ്വാസം ഞാൻ ഏറ്റുപാഞ്ഞു. ഈശോയ്ക്കും സഭയ്ക്കും മാപ്പാ
 ങ്കാക്കുംവേണ്ടി എന്റെ കഴിവിന്റെ അങ്ങേയറ്റംവരെ അദ്ധ്വാനിക്കുവാൻ
 ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. പരിശുദ്ധ പിതാവേ, ഞാൻ മുഴുവനും അങ്ങയു
 ടേതാണ്. ഞാൻ ഇതാ ആയുധം വയ്ക്കുന്നു. ഒരു പുണ്യവാനും അങ്ങ
 യുടെ പുത്രനാകുവാൻ അങ്ങു് അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മാർച്ച് 7 - ൧൯൦൩

വാനവസദുശനായ ഡോക്ടർ കോമസ് അകപിനസ്സിനെപ്പറ്റി അ
 വസാനമായി ഒന്നുചിന്തിക്കാതെ ഈ ദിവസം സമാപിപ്പിക്കുക എനി
 ക്കുസാധ്യമല്ല. ആ സാധുസന്യാസി എത്ര മഹാൻ! എന്തൊരു വി
 ജ്ഞാനം എന്തൊരു പരിശുദ്ധി! അദ്ദേഹം എല്ലാവരേയും വിശിഷ്ട
 എന്നെയും ഒരു പാഠം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. "ദൈവഭയമാണു വിജ്ഞാ
 നാരംഭം." "പഠിക്കാനുള്ള തീക്ഷ്ണതയിൽ ദൈവഭക്തി രണ്ടാംസ്ഥാ
 നത്തേക്കു മാറുന്നു." ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കായി സമയം നീക്കിവയ്ക്കുന്നതു്
 ഒരു നഷ്ടമെന്നപോലെയാണു നമ്മൾ പെരുമാറുന്നതു്. സമകാലിക പ
 ണ്ഡിതരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ വിശുദ്ധതോമസ് പാണ്ഡിത്യം നേടുന്ന

തിന്ന മുമ്പുതന്നെ വിശുദ്ധിനേടി. ഒരു പുണ്യവാനായിരുന്നതു കൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹം മഹാവിജ്ഞാനിയായതു്. വി. തോമസ്, ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈ സത്യം എന്തെത്ര ഹൃദിപ്പിക്കുക. സർവ്വമാ ഞാൻ നന്നാകണമെങ്കിൽ, എന്റെ ആദർശങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചു തിരുസ്സഭയ്ക്കും ക്രിസ്തുവിനും പ്രയോജനംവരുത്തണമെങ്കിൽ, ഞാൻ എന്തു വിലകൊടുത്തും പരിശുദ്ധിനേടണം.

മാച്ച് 18 -ാംനു

പരീക്ഷകൾ, രോഗീശുശ്രൂഷ, ശാരീരികക്ഷീണം, പട്ടം ഇവയെല്ലാം നിമിത്തം കുറേനാളായി നോട്ടൊന്നും കുറിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്നു് എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു് ഒരു നല്ല മാസധ്യാനം നടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ നാളേക്കു മാറിപറയുകയാണ്. വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന്റെ സഹായത്തോടെ യഥാർത്ഥമായ ഏകാഗ്രത പാലിക്കാമെന്നു കരുതുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങൾ വല്ലാത്തതുപോലെ തോന്നുന്നു. പലതരം വേദനയും നോവും നിമിത്തം എനിക്ക് എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പല്ലുവേദന എന്നെ നിരന്തരം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. “കത്താവേ, അങ്ങു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ആത്മാവു സന്നദ്ധമാണു്; എന്നാൽ ശരീരം ദുർബ്ബലമത്രേ.”

മാച്ച് 19 -ാംനു

വി. യൗസേപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത സുമധുരവും പ്രസന്നവും പ്രശാന്തവുമാണു്. നിരന്തരശ്ലേഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ ഒരുകാര്യം അവിടുത്തോടു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ആന്തരികജീവിതചൈതന്യം, പ്രത്യേകിച്ചു വേണ്ടപോലെ ധ്യാനിക്കുവാനും, വി. കണ്യാന സ്വീകരിക്കാനുമുള്ള അനുഗ്രഹം. എന്റെ മാസധ്യാനത്തിലെ പ്രധാന തീരുമാനങ്ങളാണിവ. എന്റെ ആധുനികാദ്ധ്യാത്മികസ്ഥിതിയിൽ ഇതാണു് എന്റെ കാതലായ അഭ്യർത്ഥന. മഹത്വമേറിയ വിശുദ്ധ യൗസേപ്പേ, എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

മാച്ച് 22-ാംനു

അകാലികമായ ചിന്തകളേയും, ഞാനറിയാതെ നശിക്കുകയെന്ന അന്യവിചാരങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു കൂടുതൽ സൂക്ഷം വേണം. “നിന്റെ ശ്രദ്ധ വായനയിലും പഠനത്തിലുമായിരിക്കട്ടെ; നിന്നേയും പ്രബോധനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു സൂക്ഷമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.”

ട്ടെ", എന്ന നിദ്രേശാത്തപ്രതി എനിക്കു് ഒരിക്കലും മുഷിച്ചിൽ തോന്നരുതു്.

എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്നു വെക്കേഷൻ ഉണ്ടാകരുതു്. ജ്ഞാനധ്യാനം ഉടനെ സമീപിക്കും. ദൈവാണുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനൊരുങ്ങാം. എന്റെ പട്ടം അടുത്തുവരുന്നു. കർത്താവേ, ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങയുടേക്കാകു നുവോ? ഞാൻ അതിനു യോഗ്യനല്ല.

മാർച്ച് 24-ാംനു

നാളെ ഒരു വലിയ തിരുന്നാളാണു്. മാലാഖാ മറിയത്തിന്നു നല്കിയ മംഗളവാർത്തയെപ്രതി ലോകമാസകലമുള്ള മണികൾ ആഘോഷിച്ചു് "ണാം, ണാം" എഴുതിക്കും. മാലാഖാമാർ മധുരമായി മംഗളങ്ങൾ പാടും; മനുഷ്യർ ആ മംഗളവാക്യങ്ങൾ ആചരിക്കും.

പ്രശാന്തതയും മാധുര്യവും ഭക്തിയുമായ കന്യകാമറിയമേ, അങ്ങയെ അഭിവാദ്യംചെയ്യുന്നവരുടെ സ്വരത്തോടൊപ്പം എന്റെ സ്വരവും അങ്ങു ശ്രവിക്കുക. മറിയമേ, സ്വസ്തി!

മാർച്ച് 25 -ാംനു

"വചനം മാംസമായി" ഈ വാക്കുകളേക്കാൾ കൂടുതൽ അർത്ഥപുഷ്ടമായ വാക്കുകളില്ല. വചനം മാംസമായി, എന്തൊരളിമ! എന്തൊരു സ്നേഹം! മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ വചനം മാംസമായി. എന്തൊരു മഹത്വം! കന്യകയ്ക്കു് എന്തൊരു പ്രതാപം! ഒരു ദിവസം ഞാൻവഴി ഒരുസാധാരണ കാര്യം സംഭവിക്കും. മാംസമായ വചനം തന്നെത്തന്നെ എന്റെ കരങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കും; അപ്പച്ചിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യത്തിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. എന്റേയും ലോകമാസകലത്തിന്റേയും രക്ഷയ്ക്കായി അവിടുന്ന് വീണ്ടും ബലിചെയ്യപ്പെടും. സമയം സമാഗതമാകുന്നു. ഇനിവേറൊരു കാര്യം എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻകഴിയും? ഈ സംഗതിയിൽനിന്നു് എന്റെ മനസ്സു് അന്യവിഷയങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുപോകുക അസംഭവനീയമോ? ഓ ഈശോ, ഓ മറിയമേ, എന്റെ ആത്മാവു് അതിനായിത്തന്നെ കാത്തിരുന്നു് ഉരുകിപ്പോകട്ടെ.

ഏപ്രിൽ 1-ാംനു

അഞ്ചാംപട്ടത്തിനൊരുക്കുമായി ജ്ഞാനധ്യാനം വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. ഇതുവരെ എനിക്കു കയററവും ഇറക്കവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഏ

തായാലും വീണ്ടും തുടരുകതന്നെ. ഈശോ എന്നിക്ക് ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരനുഗ്രഹം നല്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, അതായത് എന്റെ ധ്യാനത്തിൽ ഏകാഗ്രത! അവിടുന്ന് ഇതു തീർച്ചയായും അനുവദിച്ചുതരും. ഞാൻ ഈ ദിവസങ്ങൾ ഈശോയുടെ മദ്ദിഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവേ, പുണ്യസമ്പാദത്തിനുള്ള പരിശുദ്ധമായ ആഗ്രഹംകൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിറയ്ക്കുക; എന്റെ കറകൾ അങ്ങു കഴുകിക്കളയുക; എന്റെ കാഠിന്യത്തെ മയപ്പെടുത്തുക; എന്റെ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്തുക. കുരിശിലെ വേദനകൾ കണ്ട് അശുഭവിചിത്രങ്ങൾ എന്നിങ്ങ ജന്മം നല്കിയ വ്യാകുലകന്യകേ, മറിയമേ, അങ്ങു എന്നിക്കു ഒരമ്മയാണെന്നു കാണിക്കുക. "അങ്ങു" എന്റെ അമ്മയാണെന്ന് എന്നിക്കു കാണിച്ചുതരിക. അങ്ങയെ നിന്ദിക്കാതെ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തവനു ഞങ്ങളുടെ നെടുവീർപ്പുകൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുക." ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമാതൃകയായ വി. യൗസേപ്പേ, ആന്തരികജീവിതമെന്ന ദാനം എന്നിക്കു വാങ്ങിത്തരിക. പരിശുദ്ധ അപ്പസ്തോലന്മാരായ പത്രോസേ, പൗലോസേ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന്നിക്കു തരുക. കരുണാസമ്പുഷ്ണരായ എന്റെ രക്ഷകരേ, വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസ്, വി. ഫിലിപ്പ് നേരി, വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലൊയോള, വി. അല്യൂഷ്യസ്, വി. സ്റ്റീഫൻ, വി. ജോൺ ബെർക്കമൻസ്, രക്തസാക്ഷിയായ വി. അലക്സാണ്ടർ, വി. ചാൾസ് ബൊറോമ്യ എന്നിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. എന്റെ കാവൽമാലാഖേ, ഈ ദിവസങ്ങളിലെ എന്റെ ഏകാഗ്രത അങ്ങേ സൂക്ഷ്മത്തിനു പ്രത്യേകമായി ഏല്പിക്കുന്നു. അന്യചിന്തകൾ എന്നിൽനിന്നു് അകറ്റിനിറുത്തുക. എന്റെ മനതയിൽനിന്നു് എന്നെ ഉണർത്തുക. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും പ്രശാന്തമായും, പ്രസന്നമായും, ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടുകൂടിയും എന്നെ സൂക്ഷിക്കുക. "എന്റെ മാലാഖേ, എന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുക; സംരക്ഷിക്കുക; ഭരിക്കുക, നിയന്ത്രിക്കുക. ആമ്മേൻ."

ഏപ്രിൽ 12-ാംനു ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ

"ഇതു ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചദിവസമാണു്, നമുക്കു് ആനന്ദിച്ചാഹ്ലാദിക്കാം." (സങ്കീ. 117. 24) ഹല്ലേലൂയ്യാ. ഇക്കൊല്ലം അത്യന്തകരവും സമാധാനപുണ്ണവുമായ ഒരു ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ഈശോ എന്നിക്ക് അനുവദിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നു് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു മഹാ ദിനമാണു്. ഇന്നു ധ്യാനത്തിനൊരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാവിയിൽ എന്നിക്കു തരാനിരിക്കുന്ന സ്നേഹാശിസ്സുകളുടെ മാധുര്യം മുൻകൂട്ടി എന്നെ അശുഭവിചിത്രിച്ചു. "ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു രാജവാഴ്ചതന്നെ" എന്നു കാണിച്ചുതരാനും അവിടുന്ന് കനിഞ്ഞു. ഇന്നു് ഔദ്യോഗികമാ

യി അഞ്ചാംപട്ടക്കാരനായ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗവാസികളുടെയും തിരുസ്സഭയുടെയും മുമ്പാകെ ഈശോയുടെ ഒരു ശുശ്രൂഷകനായി പ്രതിഷ്ഠിതനായിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ശരണം എന്നെ ആശ്ചര്യഭരിതനാക്കി. ഈശോയുടെ മഹത്വമേറിയ മരണവും ഉയിർപ്പുംവഴി പരിശുദ്ധമായസ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്ക് അവിടുന്ന് വാങ്ങിത്തന്നു. ഇന്നു ഭൗമികമായ ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ വിമുക്തനായിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തോടുകൂടിയും അവിടുത്തേക്കുപേണ്ടിയും, ത്യാഗത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയിലേക്ക് ഉയരുന്നതിനുവേണ്ട ശക്തിയും സന്നദ്ധതയും എന്നിക്ക കൈവന്നിരിക്കുന്നു. ഈശോ, സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾകൊണ്ടു ഞാൻ വിറയ്ക്കുന്നു. ചിരപ്രതീക്ഷിതവും ചിരകാലം കിനാവുകണ്ടിരുന്നതുമായ ആസൂദിനം സമാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അങ്ങേക്ക് ഒന്നുകൂടി നന്ദിപറയുന്നതിനായി അങ്ങയുടെ തൃച്ചേവടികളിൽ ഞാൻ വീഴുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം കവിഞ്ഞൊഴുകത്തക്കവിധം അങ്ങു സൗഭാഗ്യം എന്നിൽ ചിന്തിയിരിക്കുന്നു; തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ അങ്ങു എന്നെയും ചേർത്തു; ഇവയൊക്കെയുംപ്രതി ഞാൻ എന്നും അങ്ങേക്കു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങയോടുകൂടി ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതും അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽനിന്നൊഴുകുന്ന സ്നേഹമഹത്വങ്ങളുടെ പ്രതാപത്താൽ ഞാൻ ഉദ്ദീപ്തനാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാൽ അങ്ങയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ അടയാളമായി ഇ നലെ എന്നിക്ക നല്കിയ പട്ടംകൊണ്ടു എന്നിക്ക കൈവന്നിരിക്കുന്ന പ്രസാദവരം എന്നും ഞാൻ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നതിനു ഈ വിജയദിനം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ അങ്ങയുടെ മഹത്വം ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നതുവരെ ശക്തിയിൽനിന്നു ശക്തിയിലേക്കു ഞാൻ മുന്നോട്ടു.

ഏപ്രിൽ 14

ജ്ഞാനധ്യാനകാലത്തും പട്ടംകിട്ടിയ ദിവസവും ഈശോ എന്നിക്ക സമീപസ്ഥനായിരുന്നതുപോലെ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നിക്കനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ! ഞാൻ ഇതുകൊണ്ടു അത്ഭുതപ്പെടുകയോ നിരാശനാകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. പഠനം, ഉല്ലാസം മുതലായ ഇതരജോലികൾ പരോക്ഷമായിട്ടു എന്റെ മനസ്സിനേയും ഹൃദയത്തേയും ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമാകുന്നുണ്ട്. ഇതാണു ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം; ആകയാൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇത്തരം ജോലികൾകൊണ്ടു ഞാൻ വ്യഗ്രചിത്തനാകാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്റെ കർത്തവ്യമാണു്. ഈശോക്കു് എന്നോടു തൃപ്തിയാണെന്നും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള വിചാരം എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളേയും സജീവമാക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ അവിടുത്തെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും

വിചാരിച്ചു ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ പ്രചോദനത്തോടു കൂടെ എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും ഞാൻ ചെയ്യണം. വി. യൗസേപ്പ് പ്രഭാതം മുതൽ രാത്രി ഇരട്ടുന്നതും ഒരു അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും ഈശോയോടു കൂടെ ആയിരുന്നു. ഓ പ്രിയപ്പെട്ട പുണ്യവാനേ, അങ്ങയെ അനുസ്മരിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കുക.

ഏപ്രിൽ 16

എന്റെ നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഞാൻ പഠിച്ച കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ അയൽക്കാരോടുള്ള ബന്ധം യഥാർത്ഥത്തിൽ പവിത്രീകൃതമാകും. ഇതു മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു കൂടുതൽ വിവേകത്തോടെ വ്യാപരിക്കണം. എന്റെ സഹോദരന്മാരേയും അന്യരേയും പഠിപ്പിക്കാനായി കുറുകുകയായി സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെ എന്നെത്തന്നെ മെരുക്കുവാനുള്ള നിരവധി സന്ദർഭങ്ങൾ ദിവസവൃത്തിലുണ്ടാകും. എന്റെ മനസ്സിനെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനും എന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഈ സന്ദർഭങ്ങൾ ഞാൻ വിനിയോഗിക്കും. എന്റെ കൂട്ടുകാർ എന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാരാണെന്നും അവർ അങ്ങേയറ്റം ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള ബോധ്യം എനിക്കുണ്ടാകണം. ഓ, നല്ല ഈശോ, "എന്റെ വായിൽ കാവൽ വയ്ക്കുക; കർത്താവേ, എന്റെ അധരങ്ങളാകുന്ന വാക്കില്ലാത്ത കാവൽക്കാരെ നിറുത്തുക".

(സങ്കീ. 140,3)

ഏപ്രിൽ 19 പുതിയ ഞായറാഴ്ച

ഇന്ന് ഉയിർപ്പ് എട്ടാം നാളായിരുന്നു. എനിക്കു വി. അപ്പോളീനാരിസ്സിന്റെ പള്ളിയിൽ പാട്ടുപുജയിൽ സംബന്ധിച്ചു എന്റെ പട്ടത്തിനുള്ള അവകാശം ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എനിക്കു ഇപ്പോഴും എല്ലായ്പ്പോഴും ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ തന്നെ. ആത്മാവിന്റെ പുനരുത്ഥാനവും പരിശുദ്ധനാകാനുള്ള ആഗ്രഹവും എനിക്കു കൂടിയേകഴിയൂ. ഓ ഈശോ, അങ്ങയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. "കർത്താവേ, സന്ധ്യയാകാറായല്ലോ, ഞങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കുക" (ലൂക്കാ. 24, 29). ദിവസത്തോറുമുള്ള എന്റെ റോത്തുച്ചരണിയിൽ രണ്ടുകാര്യം ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും. ഒന്നാമതായി എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും എല്ലാ സമയത്തും ഞാൻ എളിമ പാലിക്കും. ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്ര നീചനാണു ഞാനെന്നും എന്റെ കൂട്ടുകാരെ അപേക്ഷിച്ചു ഞാനെത്രകണ്ടു കൂടുതൽ നീചനാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും.

ക്കും. ഇങ്ങനെ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു സഭാ എനിക്കു ബോധ്യമാണു്. രണ്ടാമതായി, ദിവ്യകാരുണ്യഹൃദയങ്ങളുടെ സന്നിധിയിൽ ഞാൻ എളിമയോടെ കഴിക്കണം. അവിടുന്ന് തന്റെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ പ്രകാശധാരണിയിൽനിന്നു നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെമേലും പ്രകാശം വീശുന്നു. എന്റെ നല്ല അമ്മേ, എളിമയുടെ നാമേ, എന്നെ അങ്ങയെപ്പോലെയാക്കണമേ.

ഏപ്രിൽ 22

പാപവും വിഷാദവും എന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു് ഓടിയകകലേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ വികാരങ്ങളെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുന്നവയൊക്കെ ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്നോടു യോജിച്ചുപോകാത്ത കൂട്ടുകാരോടും ഞാൻ പ്രശാന്തനായി സമാധാനപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കേണ്ടതുതന്നെ. അല്ലാത്തപക്ഷം എനിക്കു് ഒരു യോഗ്യതയുമില്ല; ദൈവത്തിന്നു് ഒരു തൃപ്തിയും തോന്നുകയില്ല. കാഴ്ചയിൽ ഒരു പുണ്യവും ദർശനീയമല്ലാത്തപ്പോൾക്കൂടി ഞാൻ അന്യരിൽ വല്ല നന്മയും കണ്ടെത്തും. സർവ്വോപരി ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ പറയണം: "എന്റെ നിരവധി പാപംനിമിത്തം എന്നോടു യോജിച്ചുപോകാൻ അന്യർക്കു് വളരെയേറെ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. എളിമ, അതെ എളിമ ആത്മസത്തുഷ്ടിയോടു ചേരുമ്പോൾ, എനിക്കു വ്യതിയാനം ഉണ്ടാകയില്ല; ഞാൻ ഭാഗ്യവാനാകും. ഓ ഹൃദയം, എന്നെ എളിമയുള്ളവനാക്കുക.

ഏപ്രിൽ 26

ഉയിർപ്പുകഴിഞ്ഞു രണ്ടാം ഞായറാഴ്ചയായ ഇന്നു സെമ്മിനാരികളുടെ മൂന്നു വിശുദ്ധ മദ്ധ്യസ്ഥരുടെ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നു. (ഫ്ലോറന്റീനസ്, സോഷിയസ്, വിക്റ്റോറീനസ് എന്നീ മൂന്നു വിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പു് 1693 ഏപ്രിൽ 16ാംനു മുതൽ റോമൻ സെമിനാരിയിലാണു് ഇരുനീട്ടുള്ളതു്. അക്കാദ്യം ഇവിടെ സൂചിതം). പ്രസ്തുത വിശുദ്ധരുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം ബലിപീഠത്തിന്റെ അരികെ ഭക്തിപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചുവരികയാണു്. ഗാർഹിക തിരുനാളുകളിൽ ഒന്നാണതു്; അതു് ആത്മാവിനു വളരെ നല്ലതാണതാനും. ക്രിസ്തീയരക്തംകൊണ്ടു നനഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഭാഗ്യസ്തരണാർഹവുമായ റോമാനഗരത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളുടെ സ്തുരണം, അവരുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ഒരു സാധാരണ സംഗതി മാത്രമാണു്. ആ ഭക്താത്മാക്കളോടു ബന്ധിക്കുന്ന ബലിഷ്ഠമായ ബന്ധനമുള്ളപ്പോൾ അവരുടെ സ്തുരണം ഒന്നുകൂടി പ്രിയങ്കരമാണു്. ഇവർ മൂന്നു യുവാക്കളായിരുന്നു; മൂന്നു

ലിപ്തികളെപ്പോലെ ഇവർ നിർമ്മലരായിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിത വസന്തത്തിൽത്തന്നെ മദ്യകൻ്റെ ഖഡ്ഗം അവരെ വെട്ടിവീഴ്ത്തി. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. വിഡ്ഢികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവർ ഉതരായിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു.. അവർ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തവനുമത്രം നമുക്ക് അറിയാം; വേറെ യാതൊന്നും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാൽ ദൈവത്തിന് അവരെ അറിയാം. അവരുടെ പേരും പുണ്യങ്ങളും ജീവൻ്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അവരുടെ ഫാലസ്ഥലത്തു മഹത്വമകുടം ചാർത്തിയിട്ടുണ്ട്; അവരുടെ ആനന്ദം അതിരറ്റത്; അവരുടെ സ്മരണ ശാശ്വതം. ഓ പ്രിയപ്പെട്ട വിശുദ്ധരേ, ഫ്ളെരെന്തീനൂസ്, സോചിയൂസ്, വിക്ടോറീനൂസ്, എൻ്റെ ജീവിതം അജ്ഞാതമായി താനെ നിലയിൽ കഴിയുന്നതിനു നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ഓ ഈശോ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെപ്രതി ഞാൻ രക്തം ചിതും. ഒരിക്കൽ പ്രതാപവസ്ത്രമണിഞ്ഞു അങ്ങയുടെ ആനന്ദത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനും, "കത്തോടു പോകുന്നിടത്തെല്ലാം അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുവാനും" ഒരിക്കൽ ഇടവരണമെന്നുമത്രം.

ഏപ്രിൽ 28

രക്തസാക്ഷികൾ കഴിഞ്ഞു ഒരു വന്ദകൻ വരുന്നു. ഗാഹൽത്തായിലേ രക്തസാക്ഷിയുടെ ചൈതന്യം ആ വന്ദകൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിടുത്തെ പേരും പതാകയും ആ വിശുദ്ധൻ വഹിച്ചു. കരിശിൻ്റെ വി. പൗലോസ് എന്നു പേർ. ഇന്ന് ആ വന്ദകൻ്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. ഇന്നും ആ അവശിഷ്ടം അഴിഞ്ഞു പോയിട്ടില്ല. കൊളോസിയത്തിനടുത്തു ചേലിയൻകുന്നിൽ അജയ്യ രക്തസാക്ഷികളായ വി. യോഹന്നാനും പൗലോസിനും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സുന്ദരദൈവാലയത്തിലാണ് പ്രസ്തുത അവശിഷ്ടമിരിക്കുന്നത്. കൊളോസിയത്തിലെ മല്ലരംഗം ക്രിസ്തീയ രക്തംകൊണ്ടു ഇന്നും നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവത്തോടുള്ള ഭക്തിയും അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹവും പരിത്യാഗപരമായ ജീവിതത്തോടു പ്രതിപത്തിയും തരണമേയെന്നു വി. പൗലോസിനോടു ഞാനപേക്ഷിച്ചു. പലരും തങ്ങളുടെ രക്തം ഈശോയെപ്രതി ചിതുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നു; എന്നാൽ അതിനു സന്ദർഭമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതം മുഴുവനും ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തെപ്രതി ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. എൻ്റെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാ

രമായും എന്റെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയ്ക്കായും അന്ത്യമുടമകളായും ചെറിയ ആശാനിഗ്രഹങ്ങളെങ്കിലും ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതല്ലേ? ദൈവസ്തുതിക്കായി സഹനത്തിന്റേയും അക്ഷീണ യത്നത്തിന്റേയും ഉത്തമമായ കൃത്യങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ പാപിയായ ഞാൻ ലജ്ജാഭരിതനാകുന്നു. മദ്യങ്ങളും ധാർമ്മികവും ശാരീരികമായ വേദനകളും സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിക്കുവാൻ ഇന്നുമുതൽ പരിശീലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വിശുദ്ധനാകയില്ലെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ മുതിരിത്തോട്ടത്തിൽ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു വേലക്കാരനാകയില്ലെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ഈ പ്രശസ്ത ശിഷ്യന്റെ പ്രാർത്ഥനകളെപ്രതി എന്റെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽ ആനന്ദപൂർവ്വമായ ക്ഷമയും അങ്ങയോടുള്ള അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തെപ്രതി സഹിക്കുവാനുള്ള തീർപ്പുള്ളമായ ആഗ്രഹവും എന്നിങ്ങനെ തരിക. "നാം അവിടുത്തോടു കൂടി നശിച്ചാൽ, അവിടുത്തോടു കൂടെ മഹത്വം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും."

ഏപ്രിൽ 29

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായ എഡ്വേർഡു സപ്തമനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ റോമാനഗരം ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങുകയാണ്. പതാകകൾ കൊടിക്കുകൾ വീഥിയിലെ അലങ്കാരങ്ങൾ, പ്രകാശോജ്ജ്വലമായ വസ്തുക്കൾ, പടയാളികൾ, സൈനികപരേഡുകൾ, സ്വീകരണങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. മേളം കൂട്ടുന്ന ഈ ജനത നാളെ ശപിക്കുകയായിരിക്കും. പരിഭ്രമജനകമായ സംഭവങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്ര: കലഹം, ബഹളം, പരിഭ്രമം. സ്വപ്നസമയത്തേക്കു ജനതതി തങ്ങളുടെ ഉൽക്കണ്ഠകളെല്ലാം വിസ്മരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ഗൗരവമതികൾ കൂടി ഈ നൃത്തനാടകങ്ങളിൽ കൂടിച്ചേർന്ന് ഒപ്പം ഒച്ചപ്പാടാണുണ്ടാക്കുന്നു. ആക്കവേണ്ടി ഇതൊക്കെ? ലോകം വിസ്മരിച്ചുകൊള്ളാത്തതിനുള്ള നിരവധി നിർദ്ദാശ്യരേക്കാൾ ധാർമ്മികമായി അധഃസ്ഥിതനായിരിക്കാം അദ്ദേഹം. അടുത്തകാലത്തു യൂറോപ്പിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിരീടധാരണത്തിനകത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ നിശ്ചിതദിവസം ഭയങ്കരമായ രോഗം പിടിപെട്ട് അദ്ദേഹം അവശനായി. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എല്ലാവരുടേയും അനുകമ്പാപാത്രമായിത്തീർന്നു. ഒരു മഹാനിർദ്ദാശ്യതയെന്ന, നാളെ, പക്ഷേ, അതേ രോഗത്തിന്റെ ഒരാവർത്തനംവഴി അദ്ദേഹം നമ്മിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞെന്നുവരാം. അങ്ങനെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പുറംതള്ളപ്പെട്ടേക്കാവുന്നതാണ്. ഈ മനുഷ്യൻ മഹാധികാരമാണുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഒരു മഹാരാജ്യത്തിന്റെ അധിപനാണ്. ആകയാൽ അദ്ദേഹം ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്ക് അർഹനാണ് [എഡ്വേർഡ് VII (1841-1910) 1903-ൽ ഇറ്റലി സന്ദർശിച്ചു. ഏപ്രിൽ

27-ാംനു ഇറാലിയൻ രാജാവു വിക്റ്റർ എമ്മാനുവലും 29-ാംനു ലെയോൻ മാപ്പാപ്പായും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. 1901 ജൂൺ 26-ാംനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കിരീടധാരണം എന്തോ രോഗം നിമിത്തം കാഗസ്റ്റ് 9-ാംനു ക്ഷ നീട്ടേണ്ടതായി വന്നു.]

ജനം മുഴുവനും ഈ മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റും കൂടി. അദ്ദേഹം സുന്ദരവസ്ത്രഭൂഷിതനായിരുന്നതുകൊണ്ടും വണ്ണശബളമായ ഒരു വൃന്ദം അദ്ദേഹത്തെ അകമ്പടിസേവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ജനം അദ്ദേഹത്താൽ ആകൃഷ്ടമായി. പ്രതാപത്തിന്റേയും ആഡംബരത്തിന്റേയും പാരശ്യമായിരുന്നു ഇതെന്നു ജനങ്ങൾ കരുതി. മോന്തോമരിയോയുടെ ഉച്ചിയിൽനിന്നു് ഇവയൊന്നും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മോന്തേ മരിയായുടെമേലും എന്തുവേണ്ട, ഭൂമിയിലെ യാതൊരു മലയുടെ മുകളിലും ഈ ചില്ലറസംഭവങ്ങൾ അറിയപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, എന്നാൽ എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ അവയ്ക്കു മീതെയുണ്ടെന്നും ജനത അറിയുന്നില്ല. അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ഈ മനുഷ്യനും ചുറ്റുംകൂടിയിരിക്കുന്ന മേളക്കാരും നിസ്സാര ധൂളിപോലെയൊണ്. അവിടുന്നാണു് അവരെയാകെ വിധിക്കുക. അപ്പോൾ അവർ താഴ്ന്നപ്പോഴും, ശൂന്യമാകും, തകന്നുതരിപ്പണമാകും. ലോകത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എത്ര മൂഢം! അതിന്റെ വിധികൾ എത്ര അന്ധം! വെഞ്ചാമരയും സേവകസമൂഹവുംമതി മനുഷ്യരെ ആനന്ദത്തിൽ ആരാടിക്കുവാൻ. അതേസമയം ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കാനോ വൃഥാ അവിടുത്തെ തിരു നാമം ഉപയോഗിക്കാനുമല്ലാതെ ദൈവ പിചാരം ഒരു ഞ്ഞുമില്ല. ഗൗരവബോധമുള്ളവർപോലും പ്രാപഞ്ചികരെപ്പോലെ ഇവയിൽ കടുങ്ങിപ്പോകുന്നു.

ഞാനും രാജാവിനെ കണ്ടു; എന്നാൽ ആ ബഹളമൊക്കെ എന്നെ കപിതനാക്കി. ചക്രവർത്തിയുടേയും അകമ്പടിക്കാരുടേയും സുന്ദരമായ വണ്ടികൾ വളരെവേഗം നീങ്ങുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു വളരെ സ്പഷ്ടമായിട്ടു മനസ്സിലായി, "ഇങ്ങനെ കടന്നുപോകുന്ന പ്രാപഞ്ചിക പ്രതാപം", "മായയിൽവെച്ചു മഹാമായ; സമസ്തവും മായ"

ഈ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് റോമയിലായിരുന്നപ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നല്ല കാര്യം ചെയ്തു, ഇതാണസംഗതി. ഇവിടേയും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും വൈദികവിദ്വേഷം നടമാടിയിരുന്നസമയത്തു് അധികാരത്തിന്റെ അത്യുച്ചിയിലിരുന്ന രാജാവു് മദ്ദിതനായ ഒരു വൃദ്ധനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധിയുമായ മാപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുക തനിക്ക് ഒരു ബഹുമാനമാണെന്നു കരുതി; അങ്ങനെ മാപ്പാപ്പാ തന്നെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നു രാജാവു് അംഗീകരിച്ചു.

ഇന്നത്തെ ഈ സംഭവം റോമാമാപ്പാപ്പാമാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രതാപമേറിയ ഒരു പക്ഷമായിരിക്കും. കത്തോലിക്കാസഭയെ മൂന്നു ശതകത്തോളം മദ്ദിച്ച ഇംഗ്ലണ്ടിലേ പാഷണ്ഡിതനായ രാജാവു സ്വഭവനത്തിൽ കാതാഗ്രഹവാസിയെപ്പോലെ കഴിയുന്ന ഒരു സാധുവും വയോവൃദ്ധനുമായ മാപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുക എത്രയും അത്ഥവത്തായ ഒരു സംഭവമാണ്.

അതു് ഈ യുഗത്തിന്റെ ഒരുയാളുമാണ്. കൊടുങ്കാറ്റുള്ള രാത്രികൾ കഴിഞ്ഞു വരുന്നതിനാൽനിന്നു് ഒരു പുത്തൻപുലരി ഉദയം ചെയ്യുന്നു. രാജ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പൊതുപിതാവിന്റെ കരങ്ങളിലേക്കു യഥാർത്ഥമായും ആത്മാർത്ഥയോടുകൂടെ പിന്തിരിയുകയാണ്. ആ പിതാവു് അവരുടെ ദുഃഖ്യങ്ങളെപ്പറ്റി കരഞ്ഞും ക്രിസ്തുരാജന്റെ വിജയത്തെ കാത്തുനിരിക്കുകയാണ്. അവിടുന്ന് കരിശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാവരും അവിടുത്തേക്കു് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടമല്ലോ.

ഇക്കാരണത്താൽ എഡ്വേർഡു് രാജാവിന്റെ സന്ദർശനം ലൗകികപ്രശസ്തിയുടെ വ്യർത്ഥ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അവിടുന്ന് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളുടെ താക്കോലുകൾ കൈയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ചരടുവലികളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി തന്റെ നാമത്തിന്റേയും തിരുസ്സഭയുടെയും മാഹാത്മ്യം പ്രകടമാക്കുവാൻ അവിടുന്ന് വഴികാണുന്നു.

ഏപ്രിൽ 30

ഈലോകത്തിലെ ക്ഷണികവസ്തുക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു മനസ്സു സ്വർഗ്ഗീയപ്രതാപത്തിലേക്കുയരുന്നു. ലൗകികാർപ്പങ്ങളുടെ വ്യർത്ഥശോഭയിൽനിന്നു പുണ്യത്തിന്റെ പ്രശാന്തസൗന്ദര്യത്തിലേക്കു മനസ്സു കടന്നുപോകുന്നു. ഇന്നത്തെ പുണ്യവതി, സീയന്നായിലെ വി. കത്രീനായെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു വളരെ ആശ്വാസദായകമാണ്. നിന്ദിതയും ബലഹീനയുമായിരുന്നെങ്കിലും തിരുസ്സഭയുടെ നന്മക്കായി എത്രയും വലിയ കാര്യങ്ങൾ അവൾ ഉജ്ജ്വലമായി ചെയ്തു. "ശക്തരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം ബലഹീനരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു" (1 കൊറി 1, 27 - 28). ഇക്കാര്യം കത്രീനാപുണ്യവതിയുടെ ജീവിതം അന്വർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

തന്നെത്താൻ താക്കൂി ഏകാന്തതയിൽ തന്റെ ദിവ്യമണവാളനെ സ്നേഹിച്ചുകഴിയുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഈ സ്ത്രീ മാപ്പാപ്പായെ റോമ

യിലേക്കു തിരിയെ വിളിച്ചു തിരുസ്സഭയ്ക്കു സമാധാനം നല്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അവളോടു തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ അക്കാലത്തെ വിജ്ഞാനം നേതാക്കളും മഹാനാഥരും എന്താണ്? എന്റെ അഹങ്കാരത്തിൽ എത്ര നല്ല പാഠം! നമ്മുടെ പരാജയങ്ങളെ നികത്തി തന്റെ ദൃഷ്ടിയിലും ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിലും മഹാനായിത്തീരാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന വരും സപ്പുവും വശമായവനുമായ ദൈവത്തിൽ ശരണാവശ്യവാൻ എത്ര വലിയ ന്യായം!

മെയ് 1 മറിയമേ; സ്വസ്തി,

ഇന്നു തൊഴിലാളികൾ ദൈവവും മതവും കൂടാതെ ജനങ്ങളാൽ ചൂഷിതരും ദരിദ്രരായിക്കഴിയുന്നു. ചിന്തിക്കാത്ത ജനത തങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ തിരുനാളാലോഷിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ദർശങ്ങളിൽ പലതും അപ്രായോഗികമാണ്. ചിലതു നീരിയുക്തമാണെങ്കിലും വിരൂപവും ഹീനവുമായി കാണപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസികൾ സമാധാനരാജനാം യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന മഹാവചനത്തിന്റെ അമ്മയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകൊണ്ടു മെയ് മാസം ആരംഭിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾക്കായി അവർ ദൈവമാതാവിന്റെ ബലിപീഠത്തെ സമീപിക്കുന്നു. കന്യകാമറിയത്തോടുള്ള ഈ ഭക്തിയിൽ വളരെ മാധുര്യവും പ്രശാന്തതയുമുണ്ട്: തന്നിമിത്തം വിശ്വാസത്തിനേയും ദൈവഭക്തിയുടേയും വികാരങ്ങൾ തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെക്കൂടി പ്രസ്തുതഭക്തി മയപ്പെടുത്തുന്നു. കന്യകാംബികയോടുള്ള സ്നേഹവാക്യങ്ങളുടെ ഞാൻ അവിടുത്തെ പാദങ്ങളിൽ വീഴുന്നു. എന്നേയും എന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളേയും പ്രത്യേകിച്ചു ഈ മാസം ഞാൻ അവിടുത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. ഈശോയോടു ഒന്നുകൂടി തീർപ്പുമായ സ്നേഹം എനിക്കു തരണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മറിയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹവിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളുംകൊണ്ടു എന്റെ മനസ്സിനെ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. സുകൃതജപങ്ങൾവഴി വീണ്ടുംവീണ്ടും അവിടുത്തെ ഞാൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. മറിയത്തിന്റെ തിരുനാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചും അവിടുത്തെ സംരക്ഷണ അഭ്യർത്ഥിച്ചും പവിത്രീകൃതമാകുന്ന പുണ്യപ്രവൃത്തികളും ബഹുമാനാദരങ്ങളും ജ്ഞാനമഞ്ജരികളും അങ്ങേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുക എന്റെ ആനന്ദമായിരിക്കും. നിയമം കൃത്യമായി അനുസരിക്കുക തുടങ്ങിയ സമാധാന കാര്യങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണത നേടാനുള്ള പരിശ്രമമായിരിക്കും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയെ അവിടുത്തെ മാസത്തിൽ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം. വിഷാദത്തോടുകൂടിയല്ല നിയമം അനുസരി

ക്കേണ്ടതു്; പ്രത്യേക, എനിക്കു മുഷിച്ചൽ തോന്നാത്തവിധത്തിലുള്ള പ്രസന്നതയോടും ആനന്ദത്തോടുംകൂടെവേണം നിയമം അനുസരിക്കാൻ.

മെയ് 4

ആന്തരികജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു സർവ്വമാ സഹായകമല്ലാത്ത സംഗതികളാൽ വ്യതിയാനംവരാതിരിക്കാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. തോണി മുക്കിനശിപ്പിക്കുന്ന ജലം അദൃശ്യമായ പൊട്ടലുകളിൽക്കൂടെ അല്ലാലുമായി തോണിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരോ വ്യഗ്രചിന്തയും എന്റെ ആന്തരികജീവിതത്തെ സ്വയം തകർക്കുന്നു. ആകയാൽ ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഞാനെത്ര ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം. "മറിയമേ, എത്രയും ഭക്തയായ കന്യകേ, എന്റെ ചിന്തകൾ അപഥസഞ്ചാരംചെയ്യാതെ സൂക്ഷിക്കുക."

മെയ് 8

ജന്മനിയമിലെ വിലയും ചക്രവർത്തിയുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം നടത്തിയ ലോഷങ്ങൾ എനിക്കിഷ്ടമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും പലവിചാരത്തിനു കാരണമായി. ഉച്ചിയിലെത്തിയിട്ടുള്ള ലൗകികപ്രതാപത്തിന്റെ മനോഹരമായ കാഴ്ചകളെടു് എന്റെ കണ്ണു് അഞ്ചിപ്പോയി; ആന്തരികമായ ഏകാഗ്രത ദൃഷ്ടരമായി. ഈ സംഭവം വളരെ അസാധാരണവും അർത്ഥപൂർവ്വമാണു്. വാസ്തവത്തിൽ അതു ദൈവപരിപാലനതന്നെയാണു്; പാപ്പാസ്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്തായ ഒരു വിജയമാണു്. അനേകശതാബ്ദങ്ങളായി നീണ്ടുനിന്ന ശത്രുതയ്ക്കുശേഷം ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ചക്രവർത്തി അനന്യസാധാരണമായ ആഡംബരത്തോടും ആലോഷത്തോടുംകൂടെ വത്തിക്കാൻ ഗോവണി കയറുന്നു; പാപ്പാസിംഹാസനത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നമിക്കുന്നു! ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള യുവാക്കൾക്കു് ഈ സംഭവം ശുഭപ്രതീക്ഷകൾക്കും നിർമ്മലമായ ആനന്ദത്തിനും വഴി തെളിക്കുന്നു. ഇതു ഞങ്ങളെ വ്യഗ്രചിന്തരാക്കുന്നതിനുപകരം ദൈവത്തേയും തിരുസ്സഭയുടെ നിത്യരാജനായ യേശുക്രിസ്തുവിനേയുംപറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ചിന്തകൾ സമുൽകൃഷ്ടമാക്കിത്തീർക്കുകയും അവിടുത്തോടും അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തികളോടും ആത്മാർത്ഥവും തീക്ഷ്ണവുമായ സ്നേഹം ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

പ്രശസ്തനും പ്രകീർത്തിതനുമായ ഈ ചക്രവർത്തി ഒരു പാഷണ്ഡിതനല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ആധുനികകാലത്തെ കാർളമാൻ ചക്രവർത്തിയാകുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വരാജ്യമായ ബർലിനിലേക്കു മടങ്ങിക്ക

ഴിഞ്ഞു. എല്ലാം സാധാരണപ്പെട്ടിയിലായി. [വിദ്യാത്ഥിയായിരുന്ന റൊങ്കാല്ലി ചക്രവർത്തിയെ മെയ് 2-ാം തീയതി കണ്ടു].

ഞാൻ മറിയത്തിന്റെ ഭടിയിലേക്കും ഈശോയുടെ സ്നേഹപൂർവ്വ യത്തിലേക്കും മടങ്ങുന്നു. ഈ ലൗകികഘോഷങ്ങൾക്കുശേഷം എത്ര കണ്ടു ശൂന്യത എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടുവോ അത്രകണ്ടു കൂടുതലായി മുന്നോട്ടുവന്നു" ഈശോയോടു ചേർന്നുനില്ക്കേണ്ട ആവശ്യം എനിക്കുതോന്നി.

മെയ് 15

മരിയാ മാസത്തിലേ ഈ സുന്ദരദിനങ്ങളിൽ എന്റെ സ്ഥിതി അത്ര മോശമായിട്ടില്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഈശോയേയും മറിയത്തേയും പറ്റിയുള്ള ചിന്ത എന്റെ ആത്മാവിലേക്കുടന്നുവന്നു ഞാൻ ആഹ്ലാദിക്കുകയാണ്.

കാസിൽഗൊണ്ടാൾഫയുടെ സമീപമുള്ള വയലിൽ നവമാ യി നിർമ്മിച്ചു വി. യൊവാക്കിമിന്റെ സുന്ദര ദൈവാലയത്തിൽ ഞാൻ ഏതാണ്ടു കാൽമണിക്കൂർ അതീവാഹ്ലാദത്തോടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതു പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാപ്പാക്കു കഴിഞ്ഞുപോകാലോകം സ്നേഹപൂർവ്വം നല്കിയ കാഴ്ചയാണ്.

പല ഇറ്റാലിയൻ നഗരങ്ങളിലും ക്രിസ്തീയരാജ്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തനം തുടരുന്ന യുവകന്മാർക്കു തൊഴിലാളികളുടെ മാർപ്പാപ്പാ ഇറക്കിയ, "റേറ്റം നൊവാതം" എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തെ സ്തുരിച്ച് ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തി. ക്രിസ്തീയജനാധിപത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നൂതനാശയങ്ങൾ സാനന്ദം അവർ കൊണ്ടാടി. പ്രേഷിതജോലിക്ക് ഇനിപ്പോൾ സന്നദ്ധനായിട്ടില്ലാത്ത ഞാൻ കരുതി ഈ മഹാസംഭവം ആഘോഷിക്കുവാനും എന്റേതായ സ്തുതികൾ അർപ്പിക്കുവാനും ആ മഹാശയത്തെ പിന്താങ്ങുവാനുള്ള എന്റെ തീർപ്പുള്ള പ്രകടമാക്കുവാനും ആവശ്യമായിട്ടുള്ള സ്നേഹവും പ്രാർത്ഥനയും വഴി ഈശോയോടു കൂടുതൽ അടുക്കുകയാണെന്നു്. ലോകത്തിനു ജീവൻ നല്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ അപ്പമായ ദിവ്യകുടുംബയുടെ മുമ്പാകെ ഞാൻ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചു. നവജാതനായ അമേരിക്കൻ ഐക്യസംസ്ഥാനക്കാരുടെ വക പുഷ്പാലംകൃതമായ പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ നിൽക്കുകയും അമലോത്ഭവയുമായ കന്യകയുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഏറ്റവും തീർപ്പുള്ളതോടെ മോൺമാത്തറിലെ തിരുഹൃദയ സ്വരൂപത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാനപേക്ഷിച്ചു. പശ്ചാത്തപിച്ച ഭക്തയായ ഫ്രാൻസുരാജ്യം നല്കിയ കാഴ്ചയാണ് ആ സ്വരൂപം. അമൂല്യമായ ബലിപീഠത്തിന്മേൽ ദിവ്യ

കൂദാശയിൽ ഇശോ എത്ര സുന്ദരനും പ്രാപവാൻമാണ്. ആനന്ദി
 ക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടേയും ആരാധിക്കുന്ന മാലാഖമാരുടേയും ഇടയിൽ
 എത്ര സ്നേഹമസൃണമായ ചിത്രം! സാമുദായികപ്രശ്നം ജീവൽപ്രശ്നമാ
 ണ്; ഭൗതികജീവിതത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റേ
 യും പ്രശ്നംതന്നെ. ചിന്തകരുടെ പരിഭ്രമങ്ങളിലും ദരിദ്രരുടെ വിലാ
 പങ്ങളിലും പ്രേഷിതാത്മാക്കളുടെ അധ്വാനത്തിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും
 യാഥാർത്ഥ്യഗ്രഹണത്തിലും വിജയത്തിലും എന്റെ ശ്രദ്ധയും താൽപര്യ
 വും പതിയുന്നു. ആ ചിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വാസന്തിക
 സൂര്യർ വശാലസമുദ്രത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്നതുപോലെ ഈശോ
 ഉയർന്നു പരന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു. അവിടുത്തെ മുഖം പ്രസന്നവും പ്ര
 ശാന്തവുമാണ്. അവിടുത്തെ കരങ്ങൾ വിരിച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു; എ
 ല്ലാറിനേയും ഉജ്ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നികൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഹൃദയം
 എരിയുന്നു. ഓ ദിവ്യഹൃദയമേ, എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളുടേയും ഉത്തരമാണ്
 ക്രിസ്തു, അവിടുത്തെ ദിവ്യഹൃദയം. ഞങ്ങളുടെ പ്രകൃതയൊക്കെ അ
 ങ്ങയിലാണ്. രക്ഷയ്ക്കായി അങ്ങയുടെ പക്കലേക്കു ഞാൻ തിരിയുന്നു.

ഓ ഈശോ, ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിലേക്കും കുടുംബജീവിത
 ത്തിലേക്കും ആത്മാക്കളിലേക്കും സമാധാനരാജാവായി അങ്ങു വരിക.
 ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കും അങ്ങയുടെ ദരിദ്രർക്കുംവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുന്നവരു
 ങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ അങ്ങയുടെ ആർദ്രഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വി
 ശ്വാസത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രഭകൊണ്ട് ഉദ്ദീപ്തമാക്കുക
 അങ്ങയുടെ ചൈതന്യം, അതെ അച്ചടക്കത്തിന്റേയും ക്രമത്തിന്റേയും
 പ്രശാന്തതയുടേയും ചൈതന്യം അവർക്കു നല്കുക. അങ്ങനെ അവരു
 ങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉത്സാഹജ്വല സദാകൃഷ്ണജ്വലിക്കട്ടെ.

ഓ ഈശോ, ഒരുകാലത്തു് അങ്ങയുടെ സഹായത്താൽ എന്തെ
 കിലും നന്മചെയ്യാൻ കഴിയുകയാണെങ്കിൽ, ഇതാ അങ്ങയുടെ യോദ്ധാ
 കളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ! ശരിയായ മാറ്റം പെട്ടെന്നു നഷ്ടപ്പെടാവുന്ന
 തുകൊണ്ട്, അങ്ങയുടെ വിദ്യാലയത്തിലുള്ള എന്റെ പഠനം അഗാധ
 വും സൽഫലദായകവും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉത്സാഹഭരിതവുമായിരിക്കട്ടെ.
 അങ്ങു സാമുദായികജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാകുന്നതും ആഹ്ലാദഭരിത
 രായ ജനങ്ങളുടെ തോളുകളിൽ വഹിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ദിനം അതി
 വേഗം സമാഗതമാകട്ടെ.

മെയ് 26

ഈ ദിവസങ്ങളിൽമുഴുവനും ശ്വാസംവിടാൻ സമയമില്ലാതെ
 ജോലിയായിരുന്നു. രോഗിമുറിയിലേ പണികൾക്കും എന്റെ പഠന

ത്തിനും എന്റെ സമയമുഴുവനും വേണ്ടിവന്നു. "അധികമായാൽ അ
മൃതം വിഷം". ഞാൻ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കട്ടെ. ശാന്തമായി
വിധിച്ചുകൊണ്ടു ചിന്തിക്കട്ടെ. എല്ലാത്തിനും ഒരു സമയമുണ്ടെന്നു
ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുകയുപേണം.

ഇതാ മെയ് മാസം അവസാനിക്കാൻപോകുന്നു. ഞാൻ കന്യ
കാംബികൾക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ പോകുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ തുച്ഛവും അനാകർ
ഷകവുമാണ്.

ഓ മറിയമേ, ഞാൻ ദരിദ്രനാണ്; അങ്ങയുടെ പുത്രനാണ്. എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അങ്ങു നോക്കുക. വി. ഫിലിപ്പനേരിയുടെ ചിന്ത ഇന്നു മുഴുവനും എനിക്ക് ആഹ്ലാദം നല്കിയ ചിന്തയാണ്. വാല്മീകിയുടെ ദൈവാലയത്തിൽ ഗായകർക്കുള്ള മുറിയിൽനിന്നു ഞാൻ തിരക്കുക്കൂടെ പങ്കുകൊണ്ടു. കപ്പോളിയുടെ ഗാനമേള ഞാൻ ആസ്വദിച്ചു. രണ്ടാം നിലയിലുണ്ടായിരുന്ന വിശുദ്ധന്റെ മുറി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വികാരതരളിതനായി. കരീത്തായിലേ വി. ജിറോളാമോയുടെ ദൈവാലയത്തിലേ ചരിത്രമുഖ്യമേറിയ മുറികൾ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വികാരതരളിതനായി. [ഈ ദൈവാലയത്തിലാണ് കുറേ വൈദികരോടുകൂടെ വി. ഫിലിപ്പനേരി താമസിച്ചിരുന്നത്.] എന്റെ ഹൃദയവും എന്റെ മനസ്സും എന്റെ കണ്ണും പ്രതാപമേറിയ ശവകുടീരത്തിലമൻപോയി. ഞാൻ വളരെയേറെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഞാനാഗ്രഹിക്കുംപടി, എന്റെ ഹൃദയം വണ്ണിക്കുംവിധം ഈ വിശുദ്ധനെപ്പറ്റി എഴുതാനുള്ള കഴിവും സമയവുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! എനിക്ക് ഏകദേശം പരിചയമുള്ള പുണ്യവാനാണ് ഈ വിശുദ്ധൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം വ്യക്തിപരമായ ചില പ്രിയപ്പെട്ട സ്തുരണകളോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു പ്രത്യേകഭക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. വിശ്വസ്തതയോടെ ഞാൻ എന്നെന്നേക്കുമായി അദ്ദേഹത്തിന് ഏല്പിക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവായ വി. ഫിലിപ്പേ, എന്റെ വിചാരങ്ങൾ വാക്കുകളിലേക്കു പകർത്തുന്നില്ലെങ്കിലും, അങ്ങേക്ക് എന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ! സമയം മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. അങ്ങയുടെ ഒരു പകുപ്പാകേണ്ടിയിരുന്ന ഞാൻ എവിടെ? അങ്ങയുടെ പുണ്യങ്ങളുടെ ഒരു പകുപ്പാണോ ഞാൻ? അങ്ങയുടെ മൗതികവിദ്യാലയത്തിൽ ആത്മാക്കളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥതത്വങ്ങൾ എന്നെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക: എളിയും സ്നേഹവും! ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഫിലിപ്പുപുണ്യവാനേ, എനിക്ക് ഏകാഗ്രതയും നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവുമായ പ്രസന്നതയും മഹാപ്രപഞ്ചങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്സാഹവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ അങ്ങയുടേതായിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നെ, വേനയിൽ ഞാൻ വീണ്ടും അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വരും. എന്റെ ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ആലയമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ, വി. ഫിലിപ്പേ, എന്നെ സഹായിക്കുക. സ്നേഹംകൊണ്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടും ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന നിന്റെ ഹൃദയത്തോടു തണുത്തുരുവിച്ച എന്റെ ഹൃദയം ഞാൻ ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തേയും ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുക.

ജൂലായി 20

സംക്ഷിപ്തമായ എന്റെ സായാഹ്നക്കുറിപ്പുകളിൽ ഒരു വലിയ വിടവു കാണുന്നല്ലോ, രോഗിമുറിയിലേ ജോലികളും പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള പഠനവും നിമിത്തം ഗൃതിയിൽ എഴുതിത്തീർക്കാറുള്ള കുറിപ്പുകൾക്കു ടി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

വലിയ തിരനാളുകളും ഈശോയുടെ കീരഹൃദയത്തിന്റെ മാസവും പ്രിയപ്പെട്ട ചില സന്ദർഭങ്ങളും അങ്ങനെ കടന്നുപോയി. എങ്കിലും ഞാൻ ഇതിൽ ദുഃഖിക്കുന്നില്ല. ഈ ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അവ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏതു സമയത്തും അവ തീയിലിട്ടു ചുട്ടുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്.

**15 ഈശോ മറിയമേയസേപ്പേ!
1903 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ 10 വരെ തീയതികളിൽ അഞ്ചാം പട്ടത്തിന് ഒരുക്കമായി നടത്തിയധ്യാനത്തിലേ കുറിപ്പുകൾ.**

ഓ ഈശോ, ഇക്കൊല്ലം ഇതാ വീണ്ടും അങ്ങയുടെ ദിവ്യോപദേശം കേൾക്കാൻ ഞാൻ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽവെത്തിരിക്കുന്നു, എന്തെന്നേക്കുമായി സർവ്വാലോഷങ്ങളോടുംകൂടെ എന്നെ ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. തിരസ്സുടേ എന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങ് എന്നെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. "കണ്ടാലും ഞാൻ വരണം." (ഹെബ്രായ. 10, 7-9) എന്നിങ്ങനെ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിച്ചു; മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികളുമില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യം എന്തിൽ നിന്നും ഉരിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്; ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തമല്ല. എന്റെ

ആത്മാവ് എഴുതാത്ത കടലാസു പേജിലെ അങ്ങയുടെ മുൻമ്പിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു. കർത്താവേ, ഞങ്ങളേക്കീശ്വരനുള്ളതു് അതിലെഴുതുക. കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയുടേതാണു്.

“സ്നേഹിതാ, നീ എന്താ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നതു്?” ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു ജീവിതം മുഴുവനും അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു സേവിച്ചു മരണശേഷം അവിടുത്തോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നേക്കും ആനന്ദിക്കുന്നതിനാണു്. വേദോപദേശത്തിൽനിന്നുള്ള ഈ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളോളം വിലപ്പോരുകയില്ല നമ്മുടെ വിഭജിച്ചിരോമണികളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ചുമതലകളും ഈ മൂന്നുവാക്കുകളിൽ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇത്രയും മാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതുളളൂ: “ദൈവത്തെ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്തു വിലയും കൊടുത്തു് അറിയുക, സ്നേഹിക്കുക, സേവിക്കുക.” ദൈവതീരുവിഷ്ടുമായിരിക്കണം എന്റെ ഇഷ്ടം. ചെറിയകാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി അത്രമാത്രം ഞാൻ അന്വേഷിക്കണം, ഇതാണു പ്രഥമവും മൗലികവുമായ തത്വം.

എന്റെ ചുറ്റുമുള്ള വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ഞാനെന്തു പറയണം? ദൈവം അവയെ എനിക്കു നല്കിയിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ അവ വിശേഷവിധിയാണു്. അവ എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; എല്ലാവർക്കും ഒരേരോക്കിൽ കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യനേതന്റെ അന്ത്യപ്രാപ്തിക്കായി സഹായിക്കുകയാണു്. മറ്റൊരതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അവ വന്നിരുന്നിട്ടില്ലെന്നതു തെറ്റാണു്, പ്രകൃതിക്രമത്തെ തകിടം മറിക്കുകയാണു്. അവ എന്നെ നിർഭാഗ്യസ്ഥിതിയിലെത്തിക്കുന്നു. അപയോടു ഞാൻ പൂണ്ണനിഷ്പക്ഷത പാലിക്കണം. അതു് ഒരു സ്വണ്ണനിയമമാണു്; അതേസരിക്കുന്നതിനാലാണു വിശുദ്ധർ പ്രശംസാർഹരാകുന്നതു്. അവർക്കെല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി ഏന്റെ വിശുദ്ധ പ്രാർത്ഥന സിന്ധു സെയിൽസു് സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽനിന്നുള്ള അകൽച്ച ചില ആളുകളിൽ ദുശ്യമാകുന്ന അവയോടുള്ള സ്വാഭാവികമായ വേറുപ്പല്ല; അതു് അതിസ്വാഭാവികമായ ഒരു പുണ്യമാണു്; എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടവും സന്തുഷ്ടിയുമാനുസരിച്ചുള്ള അകൽച്ചയാണു്; അതു പ്രസന്നതയും പ്രശാന്തതയും ആത്മാൽക്കർഷവും അഗാധതപരാസ്തുവുമാണു്. തന്നിമിത്തം നാം ഉത്തരാദർശങ്ങളെ ഉന്നംവസ്തുസ്ഥോൾ അധമവും വിലയില്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾക്കു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുകയില്ല. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെ കാണുംപടി ഉപയോഗിച്ചു നാം ദൈവത്തിങ്കിലേക്കു് ഉയരണം. പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാനും വിശുദ്ധി നേടാനും വേണ്ടി അവ നാം പ്രയോഗിക്കണം. എന്നെ സംബന്ധിക്ക

ന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഞാൻ ഇവിടെ വിവിരിക്കാം; അവ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഞാൻ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

കത്താവ് എനിക്കു ധനം തരാൻ തിരുമനസ്സായെന്നും ഇല്ലെന്നും വരാം. എനിക്ക് അവകാശമുള്ളതല്ല ധനം. എനിക്കു ധനം വേണ്ടതില്ലെന്ന് അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ചു; അതിനെപ്പറ്റി ഞാനെന്തിന് ആവലാതിപ്പെടുന്നു. ദാരിദ്ര്യം എനിക്കു വിശുദ്ധീകരണമാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു. ആകയാൽ കത്താവിന്റെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ ചിലപ്പോൾ അത്യാവശ്യം നിമിത്തം ഖജാൻജിയുടെ പക്കൽനിന്നു ചെറിയ സംഖ്യകൾ കടം വാങ്ങേണ്ടിവരുന്നു. എനിക്കത് ഇഷ്ടമില്ല; വളരെ വെറുപ്പുതോന്നാറുണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ. ഇതു ധരിയല്ല. ദൈവം അനുവദിക്കുന്നുതാണ് ഈ ദാരിദ്ര്യം. ഇതു ധാരാളം മതി.

ഓർമ്മയും ബുദ്ധിയും ദൈവദാനങ്ങളാണ്. മറ്റുള്ളവക്ക് എന്നെക്കാൾ കൂടുതലായി ഈ ദാനങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനെന്തിന് അധൈര്യപ്പെടുന്നു? എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ കുറവായി ദൈവത്തിനു തരാൻ പാടില്ലായിരുന്നോ? പരീക്ഷാഫലങ്ങൾക്കും വിജയങ്ങൾക്കും എനിക്കിഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ഞാൻ വളരെയേറെ വിലകല്പിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെയാകെ ചെയ്ത ശേഷം എന്റെ പഠനത്തിന്റെ ഫലം നല്ലതോ മോശമോ ആയാലേന്താ?

എന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ പ്രശാന്തത പരിശീലിക്കാനും ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നതിലുള്ള മാധുര്യമെല്ലാം ആസ്വദിക്കാനും വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന തീക്ഷ്ണമായ പരിശ്രമങ്ങളും കൂടി പരാജയമടയുന്നുണ്ട്. എന്റെ ഹൃദയം പാറക്കല്ലുപോലെ തോന്നുന്നു. എനിക്കു ധാരാളം അന്യചിന്തകളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കത്താവ് ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന പോലെ തോന്നുന്നു. സന്താപവും അതൃപ്തിയും എനിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു ഞാൻ പരിഭ്രാന്തനാകുന്നു. ഈ ബലഹീനതകളെല്ലാം ദൂരെ പോകട്ടെ. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും നാം പ്രശാന്തരും പ്രസന്നരുമായിരിക്കണം. എല്ലാം ദൈവതിരുമനസ്സാകുകൊണ്ടു നാം സതുഷ്ടരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

മഴയാകട്ടെ വെയിലാകട്ടെ, തണുപ്പാകട്ടെ ചൂടാകട്ടെ, അധികൃതർ എന്നെ എങ്ങനെയെങ്കിലും നിയോഗിക്കട്ടെ, എന്റെ മനസ്സു അക്ഷുബ്ധമായിരിക്കണം. പരസ്യമായോ രഹസ്യമായോ ഒരാവലാതിയും എതിർപ്പുമരുത്. എന്റെ മനഃഹാസം പ്രസന്നവും ആത്മാർത്ഥവും സ്നേഹപൂർവ്വകവുമായിരിക്കണം. സൗഭാഗ്യത്തിൽ ഞാൻ അഹങ്കരിക്ക

രത്നം; ജീവിതത്തിലെ കണ്ണേറിയനിമിഷങ്ങളിൽ ഞാൻ ജ്ഞാനവരനാകരുത്.

ഇതുകൊണ്ടു പ്രകൃതിയുടെ ചാച്ചിലുകളും ഇന്ദ്രിയ വാസനകളും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആസ്വാദനം എന്നിലുള്ള സമസ്തവും സ്വായത്തമാക്കണം. അവിടുത്തെ തിരുമസ്തിനുള്ള പൂണ്ണമായ കീഴ്വക്കം എന്റെ അധമവശത്തിലുള്ള എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളേയും നീക്കി അതിനെ സംസ്കരിക്കണം.

ഏതു സ്ഥലത്തും സാഹചര്യങ്ങളിലുമായിരുന്നാലും എല്ലാ നിമിഷവും ഈ തത്വം പ്രായോഗികമാക്കുകയാണ് എന്റെ ജോലി; എന്റെ ആത്മശോധനയിലെ പ്രധാന വിഷയങ്ങളിലൊന്ന് ഇതായിരിക്കണം.

പ്രശാന്തരും ഹൃദയഎളിമയുള്ളവനുമായ ഈശോ, ഈ സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും പൂണ്ണമായി ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനും അങ്ങു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുക. "ഞാൻ ഊമനാകുന്നു; ഞാൻ എന്റെ വായ് തുറക്കുന്നില്ല; അങ്ങാണു" എന്ന അപ്രകാരമാക്കിയതു്." (സങ്കീ. 3, 8, 9) കർത്താവിന്റെ തിരുനാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ. മറിയമേ എത്രയും ശാന്തയായ കന്യകാമാതാവേ, എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ വരിക.

2. മാലഖമാരുടെ ഒരു മഹാവൃന്ദം മുഴുവനും നിത്യമായി നരകത്തിൽ നിപതിച്ചതു് ഒരേ ഒരു അഹങ്കാരവിചാരം കൊണ്ടാണു്. ഒരു ബലഹീന നിമിഷത്തിലാണു് ഹവ്വ സർപ്പത്തിന്റെ വഞ്ചനകൾക്കു വഴിപ്പെട്ടതും ലോകത്തിനു സകല നാശവും വരുത്തിയതും. ഇതു് എനിക്കു് എത്ര നല്ല പാഠം! നിസ്സാരമായ ഒരു സൽപ്രവൃത്തികളെ നല്ലവനായ ദൈവം അനുഗ്രഹം വർഷിക്കുമെങ്കിൽ, പുഞ്ചും അഭ്യസിക്കാനുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു സന്ദർഭം ലഭ്യമായ തോതിൽ അവഗണിക്കയാണെങ്കിൽക്കൂടി വളരെയേറെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാനിട വന്നേക്കാം. ദൈവാനുഗ്രഹംകൂടാതെ എന്നിക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല; യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല.

ഈ സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സാധാരണമായി ലാലുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്നതും നിസ്സാരമായിത്തള്ളുന്നതുമായ എന്റെ പരാജയങ്ങൾ ഞാൻ പരിചിന്തനം ചെയ്യണം. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതം ഇത്ര സാവധാനത്തിൽ പുരോഗമിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം ഇതാണു്. ദൈവത്തിന്റെ പക്ഷത്തുനിന്നുള്ള അനുക്രമിയുടേയോ കാരണ്യ

ത്തിന്റേയോ കാവല്ല, നമ്മുടെ സഹകരണത്തിന്റെ കൂട്ടതലോ കുറവോ ആണു പ്രശ്നം. അവിടുത്തെ കൃപാവരം എപ്പോഴും നമുക്കു ലഭിക്കാവുന്നതാണ്; അതു പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തതു നമ്മുടെ കുറ്റമാണ്.

ആകയാൽ ചെറിയകാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി വളരെയേറെ ശ്രദ്ധവേണം; ഞാൻ ചെയ്യുന്ന സകലകാര്യങ്ങളിലും വളരെയേറെ വിവേകവും വേണം. പുണ്യവാന്മാരുടെ വിശുദ്ധി ആർദ്രങ്ങളിലല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യേക ചോകത്തിനു നിസ്സാരമാണു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളിലാണ്. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മുപ്പതു സംവത്സരം ഉജ്ജ്വലമായ മാതൃകകളാണു നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നത്. "നോക്കൂ; ഈ മാതൃകയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കൂ." (പുറ. 25,40)

3. ധ്യാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തേതു ഈ മൂന്നു ദിവസത്തെ ശുഷ്കതയും വരൾച്ചയുംവഴി എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയുടെ പ്രാധാന്യം ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കിത്തരവാൻ നല്ലവനായ ദൈവം തിരുമനസ്സായിരിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരികയാണ്. എന്റെ ആദ്യകാലത്തേ ചാപല്യങ്ങൾ ചാവുദോഷങ്ങളായോ ഇല്ലയോ എന്നു തീർത്തു പറയാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. അതെങ്ങനെ ആയിരുന്നാലും ആ പ്രായത്തിനു അവ വളരെ ഗുരുതരമാണ്. ഇപ്പോഴും ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവയെപ്പറ്റി ലജ്ജിക്കുന്നു. കുറാക്കാതെപ്പോലെ ഞാൻ കരയുന്നു, എന്റെ പാപം എന്റെ കപോലങ്ങളിൽ ലജ്ജ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ആ പ്രഥമ പാപങ്ങൾക്കുശേഷം ഗുരുതരമായ ചാപങ്ങൾ ഒന്നിനുശേഷം ഒന്നായി കുന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാദിവസവും എല്ലാ മണിക്കൂറും അന്യവിചാരവും അഹങ്കാരവും പഠനസമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തലും വിചാരങ്ങളിലും വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും മായാസ്തുതികളിലും ഉപവിയുടെ അഭാവവും. എന്റെ ദൈവമേ, പാപങ്ങളുടെ എന്തൊരു കൂമ്പാരം! എന്നെ തകർക്കാൻ അവ മതിയാകും.

ആകയാൽ ഞാൻ ഒരു പാപിയാണ്; മഹാപാപിയാണ്; എനിക്കു അങ്ങനെ തോന്നുന്നു; എനിക്കു പൂണ്ണബോധ്യവുമുണ്ടു്. എനിക്കു ലജ്ജതോന്നുന്നു; "കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ അഭയാർത്ഥിയെ സംരക്ഷിക്കണമേ."

ഇക്കാര്യമൊക്കെ ബോധ്യപ്പെടുശേഷം, ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഞാനെന്തുചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കാം. എന്റെ പാപങ്ങളെപ്രതി പരിഹാരംചെയ്യുവോ? എങ്കിലും എല്ലാത്തിനും അവസാനത്തെ പൈസാ

വരെ കൺകൈകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്, ആകയാൽ ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും കർത്താവിനു കഴുപ്പിരിക്കുന്നുവെന്നോർക്കണം. എന്നിങ്ങുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ചുമതലകൾപോലും വളരെയേറെ ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്യാൻ കൃത്യമായ കടമുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം. അതു ഒരു അധികപ്പറ്റാനുമല്ല. എന്റെ കടം വീട്ടുന്നതുവരെ ദൈവം അയച്ചുതന്ന സഹനത്തേയും ആത്മീയ ശുഷ്കതയേയും സംബന്ധിച്ചു എന്നിങ്ക് ആവലാതിപ്പെടാൻ അവകാശമൊന്നുമില്ല. ഞാൻ നിന്ദിതനും പരിത്യക്തനും ഏകാകിയുമായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം ശിരസ്സുനമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവഹിതത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയണം: "ഈശോ, ഞാൻ അങ്ങയെ വാഴ്ത്തുന്നു; ഞാൻ അങ്ങയോടു നന്ദിപറയുന്നു; ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു."

ഞാൻ നീചനായിരുന്നിട്ടുകൂടി കർത്താവു തന്റെ അസാധാരണമായ വിശാഷ്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്റെമേൽ ധാരാളമായി ചിന്തിക്കേണ്ടി തന്നു. അവ എന്തുകൊണ്ടു ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല? സെൻ്റ് അലുഷ്യസ്; സ്റ്റനീസ്സാവോസ് എന്നിവരെപ്പോലെ എന്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു പുണ്യവാനായില്ല; അഥവാ അവരെക്കാൾ കൂടുതൽ വിശുദ്ധനായില്ല. അതിനുള്ള കാരണം എന്റെ തെറ്റുകൾ തന്നെ

കഴിഞ്ഞ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിനുശേഷം ഏകാഗ്രത തീരെ ഇല്ലാതായതും എന്റെ അനുഭവധ്യാനങ്ങൾ ഫലശൂന്യമായതും എന്തുകൊണ്ടാണു്? ഈ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസങ്ങളിൽ ശുഷ്കത അനുഭവപ്പെട്ടതും വിശുദ്ധനാ വിറപ്പിച്ച യേക്കര നിത്യസത്യങ്ങളുടെ മുന്മാകെ എന്റെ ഹൃദയം കുറിനപ്പെട്ടുകിടന്നതും എന്തുകൊണ്ടാണു്? നിശ്ശബ്ദതയുടെസമയത്തു വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ഓരോ വാക്കു പറഞ്ഞതും ചെറിയ നിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചതുമായിരിക്കും കാരണം. ഓ! ഈ നിസ്സാര സംഗതികൾ! ഇവ എന്റെ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ കഴഞ്ഞു മറിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണു്. കൃപാവരങ്ങൾ കൂടുതൽ കൃപാവരത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്നതുപോലെ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി വരുന്ന തെറ്റുകൾ പ്രസാദവരത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അങ്ങനെ തെറ്റുകൾ അതിരില്ലാതെ വെച്ചിട്ടു് അവ നമ്മളെ കഴിയുടെ അടുക്കലെത്തിക്കുന്നു.

ഇതാണു് അനമാനം: ഓരോ അനുസരണക്കേടും എത്ര ലഘുവായിരുന്നാൽത്തന്നെയും ഓരോ പോരാത്തതും ഓരോ അലസവാക്കും ഭോഷഭാഷണവും എന്റെ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തെ നഷ്ടത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ആകയാൽ നമ്മുടെ കണക്കുകൾ ശരിയായി പരിശോധി

ക്കാം. എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി നമുക്കു ശോധനചെയ്യാം. ബലഹീനതയുടെ പ്രഥമചലനം മുതൽക്കുതന്നെ ശോധന ആരംഭിക്കാം.

4 കൊടുങ്കാറ്റിനുശേഷം അങ്ങു ശാന്തത ഉളവാക്കുന്നു, മൂന്നു ദിവസത്തെ ശുഷ്കതയും അനിയതിതാവസ്ഥയും കഴിഞ്ഞു നല്ലവനായ എന്റെ കർത്താവ് എന്നെ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിലേക്കു് അടുപ്പിക്കുവാൻ എന്റെമേൽ തന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു രശ്മി ചിന്താജ്ഞിടയായി. എന്നെയും എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളേയും പറ്റി ശ്രദ്ധപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി അപഥ സഞ്ചാരിയായ ഭാവനാശക്തിക്കു പുറമേ എന്നിൽ യുക്തിവാദം നടത്തുന്ന രണ്ടു മനസ്സുകളുണ്ടെന്നു്. ഓരോന്നും ശ്രവിക്കപ്പെടുന്നതിനു് അവ രണ്ടും ആദ്യം വിധം പണിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഒന്നു ശരിയായി യുക്തിവാദം ചെയ്യുന്ന എന്റെ സ്വന്തം മനസ്സു്; മറ്റേതു് എന്റെ ശത്രുവാണു്. ഞാൻ നന്മയെപ്പറ്റി പെട്ടെന്നു വ്യക്തമായും പ്രായോഗികമായും ഉത്സാഹപൂർവ്വം ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ രണ്ടാംമനസ്സു ചില വ്യവസ്ഥകളും ഉപാധികളും കൊണ്ടു വരുന്നു; എന്റെ പ്രതിജ്ഞകളെ അവ ജ്ഞാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ആക്ഷേപം അതു കണ്ടെത്തും; അതിനുള്ളിലായി ആശ്വാസദായകമായ യുക്തികൾ കണ്ടുപിടിക്കും. എന്റെ ഭാവനയുടെ വിസ്മയാവഹമായ സഹായത്തോടെ എന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ സന്ദേഹമേഘപടലങ്ങൾകൊണ്ടു മുടും. എന്റെ ശ്രദ്ധനിയോഗങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചുകളയും. എന്റെ ശ്രദ്ധമനസ്സിനെ രണ്ടാമത്തെ മനസ്സു പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു. അതു് അനുകമ്പയില്ലാത്ത ധീരസേചരധിപതിയാണു്.

നാം സംശയിച്ചുപോകരുതു്. എപ്പോഴും ഇതു പിശാചിന്റെ പണിയാണു്. അവൻ കളം കലക്കി മിൻ പിടിക്കാനാണു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. അങ്ങനെ അവൻ നമ്മളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താനും നമ്മുടെ നല്ല വികാരങ്ങളേയും താൽപര്യങ്ങളേയും അടിപറിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ശരിയായ എളിമയും പാപത്തോടു വെറുപ്പുമുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കു ചെറുത്തു നില്പാൻ കഴിയും. പാപം കവറുക്കപ്പെടേണ്ടതും നിന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണെങ്കിലും അതിനുള്ള അഗാധനൂയാങ്ങൾ എന്റെ അജ്ഞതയാൽ എനിക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എല്ലാ ആക്രമണങ്ങളേയും ധീരതയോടെ ചെറുത്തുനിന്നു പാപത്തിനു സമ്മതം നല്കുന്ന വാതിൽ അടച്ചിടുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്നു സമൃദ്ധിയായി. അവിടുന്നു കൂടുതലൊന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസുസെയിൽത്തിന്റെ ഉപദേശം ഞാൻസ

ദാ സ്മരിക്കും. ദ്വിതീയ മനസ്സാകുന്ന പിശാചു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽനിന്നു തട്ടുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അവിടെ നിന്നു അവൻ ഒരായിരം ഭാവനകളും അനുചിതമായ ചിന്തകളും ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവനു നമ്മുടെ സമ്മതമാകുന്ന വാതിൽ വഴിമാത്രമേ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ആ വാതിൽ ശരിയായി അടച്ചിടുക; നിന്റെ മനസ്സ് അക്ഷുബ്ധമായിരിക്കട്ടെ. തിരമാല നിന്റെ തോണിക്കെതിരെ ആഞ്ഞടിക്കുമ്പോൾ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ട ദൈവം നിന്റെ കൂടെയുണ്ടല്ലോ.

ആകയാൽ സദയശസ്സ്, ബഹുമാനങ്ങൾ, ശ്രേഷ്ഠമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ എന്നിവ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് അഹങ്കാരചിന്തകൾക്കു വഴി നല്കുമ്പോൾ ഞാൻ പ്രസ്തുത ചിന്തകൾക്കു പ്രോത്സാഹനം നല്കാതെ ഡിസ്മിസ്സു ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ആ വിചാരങ്ങൾക്കു് അകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുമതി നല്കാതെ ദുഃഖമായി ഞാൻ നില്ക്കണം. യുക്തികളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ശ്രവിക്കരുതു്. എളിയ വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളും കൊണ്ടു ശക്തി സമാർജ്ജിക്കണം; എന്നാൽ അഹങ്കാരത്തിനു് എന്റെ മേൽ ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

5 ഈശോ ആദ്യത്തെ മുപ്പതു സംവത്സരംനയിച്ച നിശ്ചലവും വിനീതവുമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. വാക്കുകൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. ഉജ്ജ്വലമായ ആ മാതൃകയുടെ മുമ്പാകെ ലൗകികതകളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ചിന്താഗതികൾക്കുമെന്നല്ല വൈദികലോകത്തുള്ളവരിൽത്തന്നെ അനേകരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും യാതൊരു വിലയുമില്ല; മാത്രമല്ല ഈശോയുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിനു കടകവിരുദ്ധമാണെന്നുകൂടെ സുസ്സഷ്ടമാണു്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എളിമ എങ്ങനെയിരിക്കണമെന്നു പറയാൻ എനിക്കു കഴിവില്ല. ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി എത്രമാത്രം പഠിച്ചാലും അതിന്റെ ഒരു ഛായമാത്രമാണു് എനിക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രമാണു നസറത്തിലെ ഈശോ. "അറിയപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുക" എന്ന ക്രിസ്താനു കരണ വാക്യത്തിലെ വാക്കുകൾ മാത്രമേ എനിക്കറിയാവൂ. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ ദൈവമായിരുന്നിട്ടും മുപ്പതുകൊല്ലം അജ്ഞാതനായിക്കഴിഞ്ഞു. അവിടുന്ന് പിതാവിന്റെ സാരാംശത്തിന്റെ പ്രഭാവപൂരമാണു്. അവിടുന്ന് ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ വന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങാനയൊക്കെ ചെയ്തതു് എളിമ എത്രകണ്ടു നമുക്കാവശ്യമാണെന്നും അതെങ്ങനെ അഭ്യസിക്കണമെന്നും കാണിച്ചുതരാനാണു്. ഞാൻ ഒരു മഹാപാപി, തീരെ അയോഗ്യൻ

ഗൃഹം. എനിക്കു എന്നിൽ സംതൃപ്തി തോന്നുന്നു; എന്റെ വിജയങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ എനിക്കു തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ തെല്ലുപരിചയം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്റെ എത്രയും പരിശുദ്ധമായ ചിന്തകളെയും മനഃശുദ്ധതയെ മുമ്പാകെ എനിക്കുള്ള പ്രശസ്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരങ്ങളുടെ കലപ്പോടുകൂടെയാണു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഭക്തജീവിതം കഴിക്കാനും സ്നേഹവും ത്യാഗവും അനുഷ്ഠിക്കാനും ഞാനെത്ര പരിശ്രമിച്ചാലും "അഹ"ത്തിന്റെ കലപ്പോടുകൂടെ ഒരുത്തമാർഗ്ഗം ഭാവനം ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു കഴിയുകയില്ല. ഞാൻ വലിയവനാണെന്നു ഏവർക്കും തോന്നണം; എല്ലാവരും എന്റെ കഴിവുകൾ അംഗീകരിച്ചു പറയണം; പാട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ലോകത്തിലുള്ളവരെല്ലാവരും എന്നെ സ്തുതിക്കണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അജ്ഞാതാവസ്ഥയിലേക്കു ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു നീങ്ങാൻ ഞാൻ വളരെയേറെ പണിപ്പെടേണ്ടിവരും; പ്രത്യേകിച്ചു ഈശോ നയിച്ചതും നമ്മൾ അഭ്യസിക്കണമെന്നു അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതുമായ അജ്ഞാതജീവിതം നയിക്കാൻ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം പരിശ്രമിക്കേണ്ടിവരും.

ഒരു കാര്യം നമ്മൾ സമ്മതിക്കണം. ഈ അജ്ഞാതാവസ്ഥയിൽ എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രധാനമായ ഒരനുഭവം ഞാൻ സദാ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. 1) അജ്ഞാതാവസ്ഥയെ ഞാൻ എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു കൂടുതലായി ദൈവത്തിന്റേയും മനഃശുദ്ധതയേയും മുമ്പാകെ എനിക്കു സ്ഥാനമുണ്ടാകും. എന്റെ പുരോഹിതശുശ്രൂഷ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകും. 2) ഞാൻ എളിയവരുടെ അഭ്യസനത്തിൽ വളരെ പിറകിലാണ്. എളിയവരുടെ ഒന്നാംപദവി ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. 3) പുണ്യമായ എളിയ അഭ്യസിക്കാനും എന്റെ ബഹുമാനത്തേയും പ്രശസ്തിയേയും അവഗണിക്കാനുംവേണ്ടി ശാന്തതയും എളിയവരുള്ള ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തോടു ഈ സംഗതി ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാനും കൂടുതലായി സഹായങ്ങൾ അരുളാനും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"അജ്ഞാതനായിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുക", "പ്രശംസിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുക" എന്നുമാത്രമല്ല "നിന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ താൽപര്യപ്പെടുക" എന്നുംകൂടിയാണു കർത്താവു എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നതെന്ന കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കരുത്. "ഈശോയോടുകൂടെ ഞാൻ കൃശിതനായിരിക്കുന്നു", എന്നു പറയുവാനുള്ള എളിയ മനോഭാവം എനിക്കുവേണം. തൽക്കാലം ഓ ഈശോ, ഇതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം എനിക്കു തരിക.

6. "അഹം"കൊണ്ടു ഞാൻ നിറഞ്ഞിരിക്കയാണ്. എന്റെ പ്രശസ്തിയാണ് എന്റെ ഉന്നം. ഞാൻ തീരെ അജ്ഞനാണ്. ഇതു എല്ലാദിവസവും എല്ലാമണിക്കൂറും എനിക്കു ബോധ്യമാകുന്നുണ്ട്. എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ ഞാൻ പഠിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു കൂടുതൽ എനിക്കതു ബോധ്യം വരുന്നു. ഞാൻ ഒരു മായനാണെന്നു ചിന്തിച്ചു ശീലിക്കണം. സദാ എനിക്കു പഠിയ ഒരു സ്ഥാനം ഞാനെടുക്കണം. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിഹീനമായ അഹന്ത തകർന്നുകൊള്ളും.

ഈ വിനീതമനസ്സു എല്ലായിടത്തും എനിക്കാവശ്യമാണ്. ക്ലാസിലും പഠനത്തിലും സംഭാഷണങ്ങളിലുമൊക്കെ ഈ മനഃസ്ഥിതി ഉണ്ടായിരിക്കണം. എനിക്കുള്ള വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി വീമ്പടിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. "അറിയപ്പെടാതിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുക" എന്നതായിരിക്കും ഇതിലും എന്റെ മുദ്രാവാക്യം. ദിവ്യശിശുവായ ഈശോയുടെ മനഃസ്ഥിതിയായിരിക്കും എന്റെ തലവനാരോടും സഹപാഠികളോടും അന്യരോടും ഞാൻ പുലർത്തുക. "അവിടുന്ന്" അവരെ ശ്രവിക്കയും ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കയും ചെയ്തു." (ലൂക്കാ. 2, 46) എന്നല്ലേ നാം വായിക്കുന്നത്.

7. ഈശോ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ ഹൃദയാഗാധങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിപ്പോകാൻ നീചതവും അഹങ്കാരവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അവിടുത്തേക്കൊണ്ടെനിക്കുള്ള ആവശ്യം എനിക്കു ബോധ്യപ്പെടുന്നതിനും അവിടുന്ന് അനുവദിച്ചു. ഞാൻ മുങ്ങിപ്പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവിടുന്ന് മദന്യൂതപൂർവ്വ ജലത്തിൽ മീനെ നടന്ന് എന്റെ അടുക്കലെത്തുന്നു. പത്രോസിനോടുകൂടെ ഞാൻ അവിടുത്തോടു പറയും: "കർത്താവേ, ഞാനൊരു പാപിയായതുകൊണ്ടു അങ്ങു എന്നിൽനിന്നു അകന്നുപോകുക" (ലൂക്കാ. 5, 7.) എന്നാൽ അവിടുത്തെ ആർദ്രഹൃദയം അതനുവദിക്കുന്നില്ല. അവിടുന്ന് ആർദ്രതാപൂർവ്വം അരുൾചെയ്യുന്നു: "ഭയപ്പെടേണ്ട". (ലൂക്കാ. 5, 20).

ഞാൻ അങ്ങയുടെകൂടെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യാതൊന്നും ഭയപ്പെടുന്നില്ല. നഷ്ടപ്പെടുപോയ ആടിനെപ്പോലെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ മടിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു. ഓ ഈശോ, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്പന്ദനം എനിക്കു കേൾക്കാവുന്നതാണ്. ഞാൻ റീണ്ടും അങ്ങയുടേമാകുന്നു; എന്നേക്കും അങ്ങയുടേതു ഞാനെ. അങ്ങയുടേകൂടെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ വലിയവൻതന്നെ. അങ്ങയെക്കൂടാതെ ഞാൻ ബലഹീനമായ ഞാങ്കണമാത്രം; അങ്ങയുടെമേൽ ചാരിനില്ല.

മ്പോൾ ഒരു മഹാസ്തംഭം തന്നെ. എന്റെ നിസ്സഹായത ഞാൻ വിസ്തരിക്കരുത്; ഞാൻ എന്നെ സദാ അവിശ്വസിക്കും. ഞാൻ നിന്ദിതനും ലജ്ജിതനുമായിരിക്കുമ്പോൾ മഹാവിശ്വാസത്തോടെ ഞാൻ അങ്ങയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കണം. എന്റെ നിസ്സഹായതയിലാണ് അങ്ങയുടെ കാരുണ്യവും സ്നേഹവും സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. "നല്ലവനായ ഈശോ, ഞാൻ സദാ അങ്ങയോടുകൂടെ. എന്നിൽനിന്ന് അങ്ങ് ഒരിക്കലും അകന്നുപോകല്ലേ."

8 ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മഹാദീനമായ പെസഹാവ്യാഴം. അവിടുത്തെ വിവാഹദിനം; സ്നേഹനിയന്തരിന്റെ ദിനം.

ഉജ്ജ്വലമായ സൂര്യകിരണം ആരാശത്തിലെ മേഘങ്ങളെ ഉരുകി ജീവകലശലേക്കു നമ്മളെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ ഗുരു എന്നെ ഉയർത്താനും അവിടുത്തെ പ്രകാശധാരണി എന്റെമേൽ ചൊരിയാനും ഇന്നു കനിഞ്ഞു. ഒരുവിധത്തിൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ഏറ്റവും മഹാ സുഖിനമാണിന്ന്. വി. കർബ്ബാനയിൽ അവിടുത്തെ സ്വീകരിക്കാൻചെന്നപ്പോൾ ഒരു മഹാസമാധാനം എനിക്കുതോന്നി. അവിടുത്തെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനുളള ആനന്ദം എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ അതിയെ പ്രഭാഷണവും യാത്ര പറച്ചിലും ഞാൻ കേട്ടു. "വിശ്രമബലിപീഠം" (Altar of Repose) ത്തിലേക്കു ഞാൻ അവിടുത്തെ അനുധാവനം ചെയ്തപ്പോൾ എന്തോ ഒരാർദ്രത എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു.

ദിവ്യകാരുണ്യം ഈശോയോടു് ഉജ്ജ്വലമായ സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്നു സ്പഷ്ടമാക്കി. ഞാൻ അവിടുത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴെല്ലാം അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടിമാത്രം ജീവിക്കാനും പാപങ്ങളിൽനിന്നു് അകന്നു ജീവിക്കാനുള്ള അന്തഃഗൃഹം ആവശ്യപ്പെടുവാനും വലിയ ഒരാഗ്രഹം എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. അവിടുന്നു സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാനെന്തുമാത്രം പാപംചെയ്യുമായിരുന്നു! അവിടുത്തേക്കു ഞാനെങ്ങാനു നിരസിക്കും?

ഒടുക്കത്തെ അന്തഃഗൃഹത്തിൽ പ്രധാന പുരോഹിതനായ ഈശോ, പൗരോഹിത്യ സ്ഥാപിച്ചു. ഉൽകൃഷ്ടമായ പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് അയോഗ്യനായ എന്നെ ഇപ്പോൾ അവിടുന്നു ക്ഷണിക്കുന്നു. ധാരാളംകൊല്ലങ്ങളായി ഞാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. ക്രമമായ ചെറുപട്ടങ്ങൾ കടന്നു് ആ മഹാ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു ഞാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടുന്നു് എന്നിൽനിന്നു പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു സമർപ്പണം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ പൂർണ്ണമായ വിശ്വസ്തത പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ഈ ലോകത്തിലെ സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽനിന്നു് അകന്നു നിന്നുകൊ

ഉളാമെന്നും അഭേദ്യമായി വാശാനംചെയ്യുവാൻ അവിടുന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഓ ഈശോ, ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ആ ക്ഷണത്തെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ഭവനവും കുടുംബവും മീൻപിടിക്കാനുള്ള വലകളും എന്നുവേണ്ട സമസ്തവും അങ്ങയോടുകൂടെ പോരാൻവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്. പത്രോസിനേയും യോഹന്നാനേയും മാത്യുവിനേയും മറ്റും സ്വീകരിച്ചതുപോലെ അങ്ങ് എന്നെ സ്വീകരിക്കുക. അങ്ങയുടെ മേശയ്ക്കിരിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ലെങ്കിൽ, നിലത്തുവീഴുന്ന കഷണങ്ങൾ പെറുക്കിയെടുക്കുന്നതിനു ഞാൻ അങ്ങയുടെ പാദങ്ങളിലിരിക്കും. "ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ വാതിൽ കാവല്ലാരനായിരിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. (സങ്കീ. 83, 10)

അങ്ങ് അങ്ങയുടെ പിതാവിനോടുകൂടെ ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അങ്ങയോടുകൂടെ ഒന്നായിരിക്കുന്നതിന്, അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ സ്പേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനു ഞാൻ കൊതിക്കുകയാണ്. കഷ്ടമേ, അങ്ങയുടെ അന്തിമവചസ്സുകളിൽനിന്നും, അങ്ങയുടെ ദിവ്യമുഖത്തെ ജ്ഞാനതയിൽനിന്നും എനിക്കറിയാം എന്താണു വരാൻപോകുന്നതെന്ന്. യൂദാസിന്റെ നാരകീയ ചുംബനം. ഭയംകൊണ്ടു വിറച്ചും അജലീബലനായും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു: "ഒരു ദിവസം എന്റെ വാശാനങ്ങൾ ലംഘിക്കുവാനിടയാകുമെങ്കിൽ, ഇന്നുതന്നെ ഈ മഹാകാൽവയ്യ നടത്തി വിശ്വസ്ത വാശാനംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഞാൻ മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

9) ഇന്നുമുതൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടും സ്പേഹത്തോടുംകൂടെ ദിവ്യവിജ്ഞാനത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കാൻ എനിക്കുള്ളുപുസ്തകം കുരിശുരൂപമാണ്. മാനുഷികകാര്യങ്ങളും വിജ്ഞാനവും ഈ മഹാ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചു ഞാൻ വിധിക്കണം. സത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉറവയെ വിസ്തരിക്കാനും വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പകിട്ടുകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്താനും എളുപ്പമാണ്. ഞാൻ കുരിശുരൂപത്തിന്മേൽ നോക്കുമ്പോൾ എന്റെ എല്ലാവിഷമങ്ങളും അലിഞ്ഞുപോകുന്നു. പഠനരംഗത്തുള്ള സിദ്ധാന്തപരവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആധുനികപ്രശ്നങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നു. സകല വിഷമങ്ങൾക്കും പരിഹാരം ക്രിസ്തുവാണ്.

ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ എന്റെ കർത്താവ് എന്നിൽ ജനിപ്പിച്ച ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും ഞാൻ എഴുതിയിടുകയാണെങ്കിൽ ഒരാഴ്ച അതിനു മതിയാകയില്ല. ശ്രദ്ധാരഹിതമായ നിമിഷംപിടിച്ചു എന്റെ ആത്മാവ് ആകാശക്കോട്ടകൾ നിർ

മ്മിക്കുകയും എന്നെ പൊന്തിച്ചുപിടിക്കുവാൻ ഉത്താഹിക്കുന്നതായും കാണുമ്പോൾ ഞാൻ, "ശൈതംസ്മിൻ, കയ്യാമാസിന്റെ ഭവനം, ഗാഗുൽത്താ എന്നീ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്ക"മെന്നു് ഒരു നിശ്ചയം എടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ ശ്ലേഷങ്ങളിൽ കുരിശുരൂപം എനിക്കു ശക്തിയുടേയും ആശ്വാസത്തിന്റേയും ഉറവയാണു്. പാപികളെ ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ ഈശോ തന്റെ കുരിശിൽനിന്നു കൈനീട്ടിയിരിക്കുകയാണു്. എന്തെങ്കിലുമൊരു പാപംചെയ്യുകയോ ആകലനായി പരിണമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, മറിയം മദലേനയെപ്പോലെ ഞാൻ കുരിശിന്റെ കടയ്ക്കൽ മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നതായി ഭാവനംചെയ്യും. രക്ഷകന്റെ ക്ഷമയായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ഇററിറുവീഴുന്ന രക്തവും ജലവും മറിയം മദലേന തന്റെ ശിരസ്സിൽ സ്വീകരിച്ചു.

വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസു പറയുന്നു: "ഗാഗുൽത്താ സ്നേഹിതന്മാരുടെ കന്നാണു്; നിർമ്മലമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വിദ്യാലയമാണു്. ആകയാൽ അതു നന്നായിട്ടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കണം. അവിടെവെച്ചാണു മനുഷ്യർക്കു തന്റെ തിരുഹൃദയം അവിടുന്നു പ്രതാപപൂർവ്വം തുറന്നിട്ടതു്.

എന്തൊരു ഹൃദയശാന്തതി നല്ലവനായ ഈശോ മരിക്കാറായപ്പോൾ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാം ചുംബിക്കാനായിട്ടു തന്റെ തല കനിച്ചു. നമ്മൾ സ്നേഹപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം ഈശോയെ ചുംബിക്കുകയാണു്. മഹാമല്ലാനായ വി. ആഗസ്റ്റീനോസു പറയുന്നു: "ലൊഞ്ചീനൂസു തന്റെ കന്നംകൊണ്ടു ക്രൂശുവിന്റെഹൃദയം എനിക്കു തുറന്നുതന്നു. ഞാൻ അതിൽ കയറി വിശ്രമിക്കുന്നു." എന്റെ രക്ഷകന്റെ കരങ്ങളിൽ ജീവിക്കുവാനും മരിക്കുവാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടെ സുരക്ഷിതനായിരുന്നു ഞാൻ പാട്ടും. "കത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങനെ വലിച്ചുടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെപ്രതി ആഘോഷിക്കുവാൻ അവിടുന്നു അനുവദിച്ചില്ല."

10 സമാധാനം അടുത്തുവരുന്നു. നമുക്കുവേണ്ടും വിളക്കു കത്തിക്കാം. "ഇതാ മണവാളൻ വരുന്നു!" (മത്താ. 35, 6.) എന്തൊരാനന്ദം! എന്തൊരാശ്വാസം! ഓ ഈശോ, തിരുസ്സഭ മുഴുവന്റെയും മുമ്പാകെ അങ്ങയുടെ ബലിപീഠത്തിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് എന്നെത്തന്നെ ദ്രവ്യമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ പോകുന്ന നിമിഷത്തിലുള്ള ആനന്ദം മുൻകൂട്ടി എനിക്കു തരാൻ കനിഞ്ഞതിനു ഞാൻ അങ്ങയോടു നന്ദി പറയുന്നു. എന്റെ ദാരിദ്ര്യം അങ്ങു നോക്കേണ്ട

എന്റെ സന്മനസ്സിനെ നോക്കുക. നാളെ ഉദയത്തോടു കൂടി ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള മണികൾ അങ്ങയുടെ ഉയിർപ്പു കൊട്ടി അറിയിക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ സകല സൗന്ദര്യഭക്താടും പ്രതാപത്തോടുംകൂടെ അങ്ങയോടുള്ള എന്റെ വിവാഹനിശ്ചയത്തിനു് അങ്ങു വരും. ഈ രാത്രി എനിക്കു് അവരോഷിച്ചിരിക്കുന്ന കുറച്ചു മണിക്കൂറുകളുടെ ഇടയിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവേ, അങ്ങു് ചുഴുന്നള്ളിവന്നു് എന്റെ ദുർബ്ബലഹൃദയത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുക, ദഹിപ്പിക്കുക, പുതിയരൂപംകൊടുത്തു ശരിപ്പെടുത്തുക. അതിനെ ക്രിസ്തുവിനു യോഗ്യമായ ഒരു പാത്രമാക്കിത്തീർക്കുക.

മറിയമേ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, അങ്ങയുടെ കണ്ണനീരുടച്ചുകളയുക; അങ്ങയുടെ പുത്രൻ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും. സ്വഗ്ലോറിയ, അങ്ങു് ആപ്ലോദിക്കുക. ഞാൻ അങ്ങയുടെ കരങ്ങളിൽ വന്നു വീഴുന്നു; അങ്ങു് എന്നെ ഈശോയുടെ പക്കലേക്കുനയിക്കുക. മറിയത്തിന്റെ ഭർത്താവായ വി. യൗസേപ്പേ, സുവിശേഷകനായ വി. യോഹന്നാനേ, ഈശോയുടെ ഹൃദയസ്സന്ദനങ്ങൾ ആനന്ദിച്ചവരേ, ഈശോയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു സുഹൃദ്യം എന്നിങ്ങനല്ലക. വി. യോഹന്നാന്റെ ബസിലിക്കയിലാണല്ലോ ഞാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കാൻ പോകുന്നതു്. വി. പത്രോസേ, പൗലോസേ, റോമായിലേയും അഖിലലോകത്തിലേയും പരിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷികളെ, ശാന്തനായ വി. ഫ്രാൻസിസു സെയിൽസേ, എന്നിങ്ങ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥരേ, നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്നിക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുക. ഈശോയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഒരു പാപിയായ ഞാൻ സ്വഗ്ലോറിയയിലെ മൂന്നാകെ വിനയപൂർവ്വം മുഴുകാൽ മടക്കിക്കൊണ്ടു പറ്റുവീ സായിലുള്ള എല്ലാവരോടും എന്നിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ യാചിക്കുന്നു. കരയറ്റ കണ്ണാടിനെ എല്ലായിടത്തും അനുധാവനം ചെയ്യുകയും ഗാത്രശരീരത്തിലെ രക്തം ശേഖരിക്കുകയും അവിടുത്തെ പ്രതാപമേറിയ പുനരുത്ഥാനം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു നിൽക്കുന്നവരേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കാനും ബലഹീനനായ എന്നിക്കു ശക്തി നല്കാനും, എന്റെ ഉത്സവത്തിനു വന്നുചേരാനും എന്നിക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കാനും എന്റെ കാവൽമാലാഖയോടു കൂടി നിങ്ങളും ചേരുവിൻ. എന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

11 എന്റെ പട്ടത്തിനുള്ള സന്തോഷം വണ്ണിക്കുവാൻ വഹിയാത്തവിധം വളരെ വലുതാണ്; "സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ഭവനം എത്ര സുന്ദരം! എന്റെ ആത്മാവു കർത്താവിന്റെ മന്ദിരത്തെ കാത്തിരിക്കുന്നു: അതിനെ അതഥികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ

ശരീരവും ഹൃദയവും ആനന്ദപൂർവ്വം സജീവനായ ദൈവത്തെ പാടിസ്തുതിക്കുന്നു." (സങ്കീ 83, 1-1)

ഇന്നു സെൻറ് ജോൺ ലാററൻ ബസിലിക്കയിൽ വെച്ചു നടന്ന ചടങ്ങുകൾ വളരെ മോടിയായിരുന്നു; എനിക്കു വിസ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാനൊരു പുതിയ മനുഷ്യനാണ്; നിശ്ചയം എടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

ഈ ലോകവസ്തുക്കളുടെ തിരസ്കരണത്തേയും ഈശോയ്ക്കു വേണ്ടി ഹൃദയത്തോടും പരിവൃണ്ണമായും അചഞ്ചലമായും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രതിഷ്ഠയേയും പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റേയും തിരസ്സഭയുടേയും നാമത്തിൽ കർദ്ദിനാൾ വികാരി (പിയെടോ റെസ്സിഗി) സ്വീകരിച്ചു; അനുഗ്രഹിച്ചു, പവിത്രീകരിച്ചു.

സാഷ്യാംഗപ്രണാമത്തിനുശേഷം ഞാൻ ബലിപീഠത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ കർദ്ദിനാൾ എന്റെ വ്രതം സ്വീകരിക്കുകയും മഹത്വമേറിയതും നവവുമായ എന്റെ വസ്തുക്കൾ എന്നെ അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബസിലിക്കയിലെ ശവകുടീരങ്ങളിൽ നിറുചയ്ക്കുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരും വന്ദകരും രക്തസാക്ഷികളും എഴുന്നോറ്റ് എന്നോടൊപ്പം ആശ്ശൂരിച്ചുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അയോഗ്യനായ ഈ സൃഷ്ടിയെ ഇത്ര ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയ ഈശോയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുനരുത്ഥാനവാ നവരുടെ പല്ലവിയിൽ മേല്പറഞ്ഞവരെല്ലാവരും ചേർന്നു. ആ സമയത്തെ വികാരങ്ങൾ നാവിനു വർണ്ണിക്കാവുന്നതല്ല. അതിന്റെ ഓർമ്മ എന്നും നിലനില്ക്കും. എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും മഹത്വവും പ്രതാപവും ഞാൻ ഒരിക്കലും സ്തുതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

വിറയ്ക്കുന്ന എന്റെ നാവിനു, "ഞാനല്ല ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു," എന്ന പൗലോസ്യസ്തീഹറായുടെ വാക്കുകൾ ഉരുവിടാൻ മാത്രമേ കഴിയുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഞാനെന്റെ സ്വന്തമല്ല; ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റേതാണ്. "ഈശോകർത്താവേ, എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മുഴുവനും അങ്ങ് എടുത്തുകൊള്ളുക."

ഇത്ര മഹാ അനുഗ്രഹത്താൽ പരിഭ്രാന്തനും ക്ഷീണിതനുമായ എന്നോട്, കർത്താവേ, കൃപയുണ്ടാകണമേ; വേണ്ടപോലെ നന്ദിപ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. ഉയിർപ്പുകാലം മുഴുവനും എനിക്കു ഒരു ഉത്സവമായിരിക്കും. ആനന്ദമൂർച്ഛമായ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ സമാധാനമുണ്ട്. നല്ലവനായ അങ്ങയിൽ

ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു: അങ്ങയുടെ സ്നേഹവിരുന്നിൽനിന്നു ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല. എന്റെ വിചാരങ്ങളും നവജീവന്റെ ആദർശങ്ങളും ഞാൻ അങ്ങയെ അറിയിക്കാം. ഇന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങു കാരുണ്യപൂർവ്വം എരിയിച്ച സ്നേഹാഗ്നി ആ നവജീവിതത്തിൽ അങ്ങു ദർശിക്കും. “ആനന്ദത്തിന്റെ നെടിയങ്കി അങ്ങു എന്തെ ധരിപ്പിച്ചു. ഹല്ലേലുയ്യാ, ഹല്ലേലുയ്യാ.”

12 ഈ ആധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളുടെ സുഭഗസമാപനമായിരുന്നു പട്ടം. നവമായ ആയുധങ്ങൾ അണിഞ്ഞും പുതിയ ഒരു മനുഷ്യനായും ജീവിതസമരത്തിനു്, ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിനു ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുകയാണു്.

ആനന്ദം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതും എന്റെ ഓട്ടം ഓട്ടുവാനുള്ള തികുഷ്ണത ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതും ഈശോയെപ്രതി എന്നെത്തന്നെ ബലി ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളതുമായ ഈ വേളയിൽ ഞാൻ പ്രത്യേകപ്രതിജ്ഞകൾ ഉന്നം എടുക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നു് എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികപിതാച്ചു് സ്പഷ്ടമായി ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ക്രിസ്തുസ്സിലെ അന്തിമാഭ്യാസങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഇതു ഞാൻ കൃത്യമായി പരിശോധിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഇത്രയും മതി. ഭാവിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇപ്പുറപ്പെടുന്നതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യുകൊള്ളാം.

**16 റൊക്കാനിക്കായിൽ വച്ച്
ഒഴിവുകാലത്തു നടത്തിയ ധ്യാനം
1903 ഓഗസ്റ്റ് 29**

സെമ്മിനരിയിലെ നീണ്ട ഗ്രീഷ്മാധ്യയനകാലം, പരീക്ഷയുടെ വിചാരം, ജൂലായിലേയും ഓഗസ്റ്റിലേയും അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ (ജൂലായി 20-ാംനു് ലെയോൻ പാപ്പയുടെ മരണം, ഓഗസ്റ്റ് 4-ാംനു് പത്താം പീയൂസിന്റെ കിരീടധാരണം) സയ്യോപരി എന്റെ അപൂർണ്ണതകൾ. ബലഹീനത, അസ്ഥിരത എന്നിവ എന്റെ പ്രാഥമിക ശുഷ്കാന്തിയെ വളരെയേറെ തണുപ്പിച്ചു. പ്രത്യേകാത്മശോധന ഏതാണു് ഇല്ലാതായതും ധ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ അന്യചിന്തകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇതിനു കെളിവാണു്. ധ്യാനത്തിനു പ്രായോഗിക ഫലങ്ങളൊന്നുമില്ലാതായിരിക്കുകയാണു്. കാനോന ന

മസ്കാരം ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷമില്ലാതായി. ആത്മധൈര്യവും ഉറച്ച സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ വിവേകം കാണുന്നില്ല; എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗമനത്തിനു വേണ്ടി ആത്മശക്തികൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നുമില്ല. ആരംഭശൂന്യതയാൽ ഈ കേന്ദ്രീകരണം വളരെയേറെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ പക്ഷം ക്ഷീണമായിരിക്കും ഫലം. ഏതായാലും ഒരു നിശ്ചിതതോതിൽ അത് എല്ലാ സമയത്തും സാഹചര്യങ്ങളിലും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ഈ ധ്യാന ദിവസം പ്രാഥമിക തീക്ഷ്ണതയിലേക്കു പിന്തിരിയുവാൻ നല്ലവനായ ദൈവം നൽകുന്ന സ്നേഹമസ്സുഖവും പ്രശാന്തവുമായ ക്ഷണമാണ്. അതേ സമയം മുൻഅനുഭവങ്ങൾ എന്തെ എളിമയോടുകൂടെ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നു; എനിക്കു നന്നായി യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു ബോധ്യവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ നിരുത്സാഹപ്പെടാൻ കാരണമില്ല; കൂടുതൽ ശീരതയും പരിശ്രമവുമാണുവേണ്ടത്. മരണം അടുത്തിരിക്കാം. എന്റെ വിളക്കിൽ എണ്ണയില്ലെങ്കിലോ!

ഓ ഈശോ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

പ്രായോഗിക വശത്തേക്ക് ഇറങ്ങി വരാം. മൂന്നുകാര്യം ഞാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു. 1) എന്റെ പ്രത്യേകാത്മശോധന. എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളുടേയും ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളുടേയും കാനോനനമസ്കാരമന്ദിരീന്ദ്രിയം സ്ഥിതി ഞാൻ പരിശോധിക്കും. തക്കസമയത്തും സ്ഥലത്തും വേണ്ട സൂക്ഷ്മതോടും ആദരത്തോടുംമാണോ കാനോന നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നതെന്ന് ആരായേണ്ടതുണ്ട്. 2) എന്റെ ദിവ്യകാരുണ്യ സന്ദർശനങ്ങൾ 3) സൂക്തജപങ്ങളും സ്നേഹപ്രകരണങ്ങളും.

നല്ലവനായ ഈശോയും പരിശുദ്ധമറിയവും അവരുടെ സ്നേഹത്തിലേക്ക് എന്നെ തിരിച്ചെടുക്കുകയും ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ കീഴടക്കി പുണ്യത്തിലും ദൈവസ്നേഹത്തിലും പുരോഗമിക്കുവാൻ എന്നിക്കു ശക്തി നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ദൈവമാതാവിന്റെ ജനനത്തിനുനാളിനുള്ള റൊവേന ആരംഭിക്കുവാൻ പോകയാണല്ലോ.

17 അധ്യയന വത്സരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലേ ത്രിദിനാപേക്ഷ റോമാ, 1903 നവംബർ 1-3.

സാധാരണ ഡെമ്മിനരി ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രതയാഗമനം എനിക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായി. ഈ ത്രിദിനാപേക്ഷയിൽ അസാധാരണമായി യാതൊന്നുമില്ല; ഏകാഗ്രവും പ്രതിഷ്ഠിതവുമായ ജീവിതത്തിലേക്കു പിന്തിരിയാനുള്ള ഒരു പരിശ്രമം മാത്രമാണത്.

എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തെ ദൈവം സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഒഴിവുകാലത്തിന്റെ മധ്യേ വന്ന ധ്യാനത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് ഞാൻ എന്റെ അലസത നിമിത്തം പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ്. യഥാർത്ഥ പുണ്യത്തിലും ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തിലും എത്രയേക്കു പരാജയം! കഷ്ടം! എത്രയേറെ അനുഗ്രഹങ്ങളാണു നല്ലവനായ കർത്താവ് എനിക്കു ഈ കഴിഞ്ഞവത്സരത്തിൽ അരുളിയതു്! ഞാൻ പൂണ്ണവളർച്ചയിലെത്തിയ ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നാണു കരുതിയിരുന്നത്; എന്നാൽ ഇപ്പോഴും വെറും നീചബാലൻ മാത്രം.

വരുത്തിക്കൂട്ടിയ ദ്രോഹത്തിനൊക്കെ പരിഹാരം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ബാലനെപ്പോലെ ഞാൻ വീണ്ടും വരുന്നു; എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം വളരെ ദൃഢചിത്തതയോടെ എന്റെ പ്രതിജ്ഞയെ ഞാൻ സമീപിക്കുന്നു; ദൈവമനുഗ്രഹത്താൽ ഇനി ഞാൻ പരാജയപ്പെടുകയില്ലെന്നു് എനിക്കു് ഉറപ്പു തോന്നുന്നു.

അനുദിന പ്രത്യേകാത്മശോധനയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായ അഭ്യാസം. അതു ശരിക്കു ചെയ്യാൻ എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. ഈ പരിശുദ്ധമായ ധ്യാനത്തിൽ എത്രയും സ്നേഹയോഗ്യമായ ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തോടു ചെയ്യുന്ന വാദാനമാണിതു്. വൈദികശിക്ഷണത്തിന്റെ പ്രശസ്ത നിയന്താവായ വി. ചാൾസിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഈ വാദാനം ഞാൻ ഏല്പിക്കുന്നു. എന്റെ തലവന്മാരുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം ഞാൻ എന്റെ പഠനത്തിന്റെ കാര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ 'പ്രീഫെക്റ്റ്' എന്നനിലയിൽ ഞാൻ മറ്റുകുട്ടികളുടെ പഠനകാര്യം കൂടി അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. ആകയാൽ ഈ അധ്യയനവത്സരം ഒരു മഹാമെത്രാപ്പോലീത്തായും അധ്യാപകരുടെ യഥാർത്ഥ മാതൃകയും ഉദാരഹൃദയനായ പുരോഹിതനും

ഒരു പ്രേഷിതനുമായ വി. ചാൾസിന്റെ സമുന്നത മാധ്യസ്ഥ്യത്തിനു ഞാൻ ഏല്പിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനാസമയത്തും ആധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളുടെ ഇടത്തും ഞാൻ എങ്ങനെ വ്യാപരിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല പ്രത്യേക എന്റെ നാവു എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നും അനുദിനം ഞാൻ പരിശോധിക്കും. നാവിന്റെ നിയന്ത്രണം വിട്ടാൽ എന്റെ ഉദ്യോഗത്തിനും എന്റെ പുതിയ ചുമതലകൾക്കും വീഴ്ചകൾ വരും.

എനിക്കു മാർഗ്ഗദർശകമായ തത്വവും നിശ്ചിതമായ ആദർശവും ഒരു നിമിഷത്തേക്കു മാറി വയ്ക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാത്തിലും നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളിൽക്കൂടിയും സന്മാതൃക നല്കുക എന്റെ പ്രത്യേക കടമയാണ്. എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും സഹവിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിരൂപകദൃഷ്ടിയിൽ പതിയുമെന്നും എന്റെ വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം അവർക്കു മാതൃകയായിത്തീരണമെന്നുമുള്ള ബോധ്യത്തോടുകൂടെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ സദാ എന്റെ വിധികർത്താവായ ഈശോയുടെ ദൃഷ്ടിയിലാണു വ്യാപരിക്കുന്നതു്.

18 ഈശോ മറിയമേ യൗസേപ്പേ!
ആറാം പട്ടത്തിനൊരുക്കമായ ധ്യാനം
1903 ഡിസംബർ 9 മുതൽ 18 വരെ

കർത്താവേ, അങ്ങു സംസാരിക്കുക. അങ്ങയുടെ ദാസൻ ശ്രവിക്കുന്നു. "അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറുവാൻ എന്നെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക." (1രാജ 3, 9-10; സങ്കീ 142, 10)

ഈ ഒരു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു മൂന്നാം പ്രാവശ്യം പരിശുദ്ധമായ ഒരു ധ്യാനത്തിനു കർത്താവു് എന്നെ വിളിക്കുന്നു. "ഇതാ ഗുൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു; നിന്നെ അവിടുന്ന് വിളിക്കുന്നു." (യോഹ 11, 23) ഈ മൂന്നു് അഭ്യാസങ്ങൾ പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നാഴികക്കുറ്റികളായിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വളരെയേറെ ചെയ്യാൻ കിടക്കുന്നു. എന്റെ നേട്ടങ്ങൾ എത്രയും തുച്ഛമാകയാൽ ഞാൻ ലജ്ജാഭരിതനായിരിക്കുന്നു.; ഏളിമപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ നിരത്സാഹനാകുന്നില്ല. ഗ്രീഷ്മകാലത്തേ മഹാ ഉഷ്ണത്തിനിടയ്ക്കു നദീതീരത്തു നില്ക്കുന്ന തീർത്ഥകണപ്പോലെ

കൃപാവരമാകുന്ന സുഖസംഭാവക ജലത്തിൽ ഞാൻ മുങ്ങി സ്നേഹമാധുര്യത്താൽ പവിത്രീകൃതനാകും; ബലം പ്രാപിക്കും. ആഴ്സിലേ പൂണ്യവാനായ വികാരിയുടെ വാക്കുകളിൽ പറയുന്ന പക്ഷം ഞാൻ സൗഭാഗ്യവാനാകും; കാരണം, മരുതീരത്തു മന്ദസ്തിതപുർച്ചം ഈശോ എന്നെ കാത്തുനില്ക്കുകയാണ്, ഓ ദൈവമേ, എന്റെ സഹായത്തിനു വരിക.

ഈ ജ്ഞാനധ്യാനം പ്രഥമതഃ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനും രണ്ടാമതായി പരിശുദ്ധ അമലോത്ഭവ കന്യകയ്ക്കും ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കുന്നു. അമലോത്ഭവസത്യം പ്രഖ്യാപനംചെയ്തതിന്റെ സുവണ്ണജീവിപ്പി ഇങ്ങനെ ഉദ്ഘോഷനംചെയ്യാൻ സാധിച്ചതിൽ ഞാൻ ആനന്ദംകൊള്ളുന്നു. എന്റെ കാവൽമാലാഖയ്ക്കു സരക്ഷണവും. ദൈവശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റേയും പൗരോഹിത്യത്തിനുള്ള ഒരുക്കത്തിന്റേയും ഈ അന്തിമവർഷത്തിലേ എന്റെ മധ്യസ്ഥന്മാരായി വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്സിന്റേയും വി. ചാൾസു ബൊറോമ്യേയുടെയും പ്രശസ്തനായ വി. ഫ്രാൻസിസു സെയിൽസിന്റേയും പ്രതാപവാന്മാരും ദൈവത്തോടും തങ്ങളുടെ അയൽക്കാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തിന് ഉത്തമമാതൃകകളും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെപ്രതി രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചവരുമായി വി. സ്റ്റീഫൻ, വി. ലോറൻസ് എന്നീ ഡീക്കന്മാരുടേയും മധ്യസ്ഥപേക്ഷയും ഞാൻ യാചിക്കുകയാണ്.

1 ദൈവത്തെ ബഹുമാനിച്ചും സ്തുതിച്ചും സേവിച്ചും ആത്മരക്ഷ നേടാൻവേണ്ടിയാണു മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യബോധം വേണം; ദൈവം ചിലപ്പോൾ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അപ്പോൾ അവർ അമ്പരന്നിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ അവിടുന്ന് എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ ബഹുമാനം ശരിയായ രൂപമെടുക്കും. ഞാൻ നിവർന്നിരിക്കണം; എന്നാൽ ഔദ്ധത്യമരുതു്. അധികമാളുകൾ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ എന്റെ ശിരസ്സുയർത്തിപ്പിടിക്കണം; എന്നാൽ കണ്ണുകൾ താഴ്ന്നിരിക്കണം. വലിയഭാവം കൂടാതെ അടിവച്ചുനടക്കണം. വിടുവായനാകാതെ തുറന്നഹൃദയമുള്ളവനായിരിക്കണം. എന്റെ സംസാരം സുചിന്ത്യവും യോഗ്യവുമായിരിക്കണം. ഗൗരവം കലർന്ന പ്രസന്നത സദാ എന്റെ മുഖത്തു സ്ഫുരിരിക്കണം. ഒരു ഭാവവും നടിക്കാതെ സ്വാഭാവികമായിരിക്കണം നടപടികളൊക്കെ. എന്റെ ബാഹ്യഭാവം കണ്ടാൽ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു മനുഷ്യർക്കു തോന്നണം. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ സദാ ഞാൻ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

ആത്മാവിന് അങ്ങനെ ഒരു വികാരമേ ഉണ്ടാകാവൂ. ദൈവം സദാ എന്നെ കാണുന്നു; തന്റെ പ്രകാശം എന്റെമേൽ വീശുന്നു; എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും വിശിഷ്യ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ ചലനങ്ങളും ദൈവത്തോടൊന്നിച്ച് എനിക്കുള്ള അത്യാപശ്യവും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളും ഇപ്പോഴും ഇതിനുമുമ്പും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൃപാവരങ്ങളും അവിടുന്ന് ദർശിക്കുന്നു. ഈ പരിഗണനകൾ ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ നമ്മെ സദാ സംരക്ഷിക്കണം; എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ചലനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ എനിക്കു വേറൊന്നും ആവശ്യമുണ്ടാകരുത്.

2 ഈ പ്രഥമദിവസങ്ങളിലേ ധ്യാനങ്ങളെല്ലാത്തിൽനിന്നുമുള്ള അമൂല്യവും സുവർണ്ണവുമായ നിഗമനം സൃഷ്ടിവസ്തുക്കളിൽനിന്നുണ്ടായിരിക്കേണ്ട അകൽച്ചയാണ്. താത്പര്യമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ വിജയം സമ്പന്നമാണ്; എന്നാൽ പ്രായോഗികമായി ഞാൻ എത്രയും പഠിക്കിലാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പരോക്ഷമായി എന്നെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണെങ്കിൽക്കൂടി എന്റെ ഭാവനാശക്തിയും എന്റെ അഹങ്കാരവും അങ്ങേയറ്റം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മിക സദനത്തിന്റെ മൂലക്കല്പം ഇതാണ്. "എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുക; എന്റെ വികാരങ്ങൾക്കും അഹന്തയ്ക്കുമെതിരായിരിക്കിലും ദൈവം തരുന്ന എന്തും സ്വീകരിക്കുക."

പ്രധാന കാര്യങ്ങളിൽ വിഷമമില്ല. എന്റെ തലവന്മാരോ ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാവോ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യുകയില്ല. അനുസരണത്തിൻകീഴ് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതല്ല പ്രശ്നത്തിന്റെ കാര്യം. എന്റെ ഭാവനയുടെ പരക്കം പാച്ചിലുകളും ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്കു നല്ലതും പരിശുദ്ധവുമെന്നുതോന്നുന്ന എന്റെ വീക്ഷണഗതികളും മാറ്റിവെച്ച് എന്റെ തലവന്മാരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായി എന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ തിരിച്ചുവിടുന്നതാണു പ്രശ്നം.

ആകയാൽ ഉൽകണ്ഠകളൊന്നും വേണ്ട; ആകാശക്കോട്ടകളും വേണ്ട; ചില ആദർശങ്ങൾ വേണം; എന്നാൽ അവ ഉത്തമങ്ങളും ഗൗരവാവഹങ്ങളുമായിരിക്കണം. ആഗ്രഹങ്ങൾ കാവാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നു മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ!! (ലൂക്കാ 10, 42) ഈയൊരുവിധ മല്ലാതെ മറ്റുവിധത്തിലൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള സുവർണ്ണ സ്വപ്നങ്ങൾ, നാളെയോ അടുത്തുകൊല്ലമോ പിന്നീടോ ഞാൻ ചെയ്യാത്തേറ്റേഴിക്കുന്ന വലിയ പൊണ്ണുകാര്യങ്ങൾ, ഇവയൊക്കെ ദൂരെപ്പോകട്ടെ.

ഞാൻ എന്തായിരിക്കണമെന്നു കർത്താവു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതാകുകതന്നെ ചെയ്യും. നിശ്ചയവും പരിത്യക്തവും എല്ലാവരാരും പക്ഷേ നിന്ദിതവും ദൈവത്തിന്നുമാത്രം സുജ്ഞാതപുമായ ഒരു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക എനിക്കു വിഷമമാണ്. ഇത് എന്റെ അഹങ്കാരത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. എന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളേയും അനിഷ്ടങ്ങളേയും എതിരിട്ട് അജ്ഞാതാവസ്ഥ സ്വാഗതാർഹവും ആസ്വാദ്യവുമാകുന്നതുവരെ ദൈവം എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നതുചെയ്യാൻ പഠിച്ചുവെന്നു പറയുവാൻ വഹിയാ.

3 മാലാഖമാരുടെയൊക്കെ വിജ്ഞാനമുണ്ടായിരിക്കുകയും ആദ്യം പാപം ചെയ്തവരെപ്പോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ അഹങ്കാരം സ്ഥാനം പിടിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഞാനെന്നായിരിക്കും? പിശാചുതന്നെ. ഒട്ടും അന്തരമില്ല.

എന്നാൽ മാലാഖമാരെ അപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ തുലോം അജ്ഞനാണെന്നുള്ളതാണു വാസ്തവം; എന്നിട്ടു ദിവസവട്ടത്തിൽ പലപ്പോഴും അഹങ്കാരവികാരങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. ഞാനെന്നാണ്. ഞാൻ പാപം ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും എന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ദൈവമേ, അക്കാര്യം ഓമ്മിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കണം.

4 ഈ ലോകത്തിൽ നന്നായി ജീവിക്കാനും മരണശേഷം സൗഭാഗ്യം പ്രാപിക്കാനുമുള്ള പ്രധാനോപാധി, സാരമായ ഘടകം പ്രായശ്ചിന്തമാണ്. ആകയാൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഈ സുന്ദരഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ സഹിച്ചു ശീലിക്കണം; സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യക്തത സ്വാഗതം ചെയ്യണം. വേദാന്ത മാഗ്നൂമില്ല. പുണ്യവാന്മാരുടെ തപഃക്രിയകൾ അമ്മകരിക്കുക എനിക്കു അസാദ്ധ്യമായിത്തോന്നുന്നു. എങ്കിലും ചില ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഞാൻ തയ്യാറാകണം; ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ഭക്ഷണകാര്യങ്ങളിൽ ആശാനിഗ്രഹത്തിനു ഞാൻ സദാസന്നദ്ധനാകണം. ഒരു തുള്ളി കയ്പുകലരാതെ മാധുര്യമുള്ള യാതൊന്നും ഞാൻ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ദൈവപരിപാലനയും അപ്രകാരമല്ലേ? സങ്കടത്തിന്റെ കലർപ്പുകൂടാതെ സർവ്വേശ്വരൻ സന്തോഷങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

എന്റെ കണ്ണുകളെ ഞാൻ പൂണ്ണമായി നിയന്ത്രിക്കും. എനിക്കു ഒരു കാര്യത്തിലും ഉറപ്പില്ല, കണ്ണുകളുടെദൂരാശ വലിയ നാശത്തിലേക്കു

എന്നെ ആനയിച്ചേക്കാം. എന്റെ വീഞ്ഞിൽ ധാരാളം വെള്ളം ചേർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതാണ് ആരോഗ്യത്തിനും തലയ്ക്കും നല്ലത്.

5 എനിക്കു ചിന്തിക്കുവാൻ എത്രയും പ്രയാസമുള്ള കാര്യം ഇതാണ്: എന്റെ ആത്മാവു നരകത്തിൽ നിപതിച്ചേക്കാതെ സാധ്യത. അക്കാര്യം ഭയംകൂടാതെ ചിന്തിക്കുവാൻ അസാധ്യം. എന്നാൽ അവിടെ എനിക്കു ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. ഞാൻ മന്ദഭക്തനായാൽ അതിന്റെ വക്കിലെത്തിച്ചേരും. ഏതു പാപിക്കുമെന്നതുപോലെ ഒരു പാപം മതി എന്നെ അതിലേക്കു തള്ളിയിടാൻ. ഹാ ഞാനെന്തൊരു നീചൻ! ഈ ഭയം എന്തെ എളിമയിൽ ഒതുക്കിനിറുത്തേണ്ടതാണ്. ഞാൻ നിപതിച്ചേക്കും; എന്നാൽ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ ഒന്നുകൂടി പറയുന്നു: ആ സ്ഥലത്തു നിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാനെന്തും ചെയ്തുകൊള്ളാം. തെരുവീഥിയിലേ മണൽത്തരിപോലെ ഞാൻ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ. ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹജ്വാലകൊണ്ട് എന്നെ ദഹിപ്പിക്കുക.

6 മരണമേ, നിന്റെ വിധി എത്രസ്വാഗതമാണ്! (പ്രഭാ-41,3) നാളത്തേ കാര്യം, എന്റെ പ്രബന്ധം, എന്റെ ബിരുദം എന്തിങ്ങനെയുള്ള അപ്രധാനമായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഞാൻ ഇത്രമാത്രം ചിന്തിക്കുന്നതെന്തിന്? ഇത്തരംകാര്യം തന്നെ ദൈവം ഉറപ്പു തന്നിട്ടില്ല; പിന്നെ ഭാവിയിലെപ്പറ്റി എന്തു പറയുവാനാണ്, ദൈവം ആശ്ചര്യകരമായി ഓരോ നിമിഷവും എന്റെ പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ ചെയ്യണം. ഭാവി ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലേല്പിക്കുക. എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നു പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മരണവുമായി ഞാൻ പരിചയപ്പെടണം. യാതൊന്നിനോടും, എത്ര അപ്രധാനമായിരുന്നാൽത്തന്നെയും ഞാൻ ഒട്ടിപ്പിടിക്കരുത്; വസ്തുങ്ങളോടോ ചിത്രങ്ങളോടോ, ഗ്രന്ഥങ്ങളോടോ ലേഖനങ്ങളോടോ ഭക്തവസ്തുക്കളോടു തന്നെയോ മമതപാടില്ല. എല്ലാറ്റിനോടും ഒരു ദിവസം യാത്രപറയേണ്ടി വരും. ഒരിക്കൽ എന്നെ പുറന്തള്ളും.

7 പരീക്ഷയുടെ ചിന്തയും എന്നെ ആകലനാക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ അധ്യാപകരേയും വന്നുചേരുന്ന എല്ലാ അധ്യാപകരേയും ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്തൊക്കെയാണെന്നു ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യം എനിക്കു് ഓർമ്മിക്കുക വഹിയാ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദിവ്യന്യായാധിപനായ ഈശോയുടേയും സ്വഗ്നുവാസികളുടേയും മുമ്പിൽ പാപിയായ

ഞാൻ തനിച്ച് നില്ക്കുമ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ കഥ എന്തായിരിക്കും! വിശുദ്ധന്മാർ ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ വിരണ്ട വനാന്തരങ്ങളിലേക്കോടി. എന്നാൽ അവർ പരിശുദ്ധരായിരുന്നു. ഞാനെന്തൊരു വിസ്തീ! ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ലാത്തപ്പോൾ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ പരിഭ്രാന്തനാകേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവോലും ചെയ്യുന്നില്ല. ആകയാൽ കുറേക്കൂടി കാര്യബോധം വേണം. ഇവിടെയുള്ള ഈ പരീക്ഷകളെയൊന്നും അത്രയധികം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. യോഗ്യതകൾ സമ്പാദിക്കുവാനും സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനും ധീരപരിശ്രമം ചെയ്തു ദൈവത്തിന്റെ വിധിയുടെ ഭയങ്കരത കുറയ്ക്കുവാനും ഞാൻ പരിശ്രമിക്കണം.

ഒരു സംഗതി കൂടി. എന്റെ പഠനത്തിന്റെ വിജയത്തേയും ഫലത്തേയും സംബന്ധിച്ച് എനിക്കു എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയേറെ ഉൽക്കണ്ഠയും വിറയലും? മനുഷ്യരെതു പറയുമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഉൽക്കണ്ഠാവിഷയം! മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ഞാൻ വളരെയേറെ വില കല്പിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ അഹങ്കാരത്തിന്റെ അടിമതനെ. എന്തൊരു മൗഢ്യം! മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായമെന്തായാലും എനിക്കെന്താ? അവരാനോ എനിക്കു പ്രതിഫലം തരുന്നത്? ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതു ദൈവത്തെല്ലേ?

മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കണം; അവയെ ഞാൻ അവഗണിക്കണം, വലിച്ചു ദൂരെ എറിയണം. ഒരു വൈദികനെന്ന നിലയിൽ വല്ലതും കാര്യമായി ചെയ്യണമെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. "ഞാൻ മനുഷ്യരെ സംതുഷ്ടിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനായിരിക്കുകയില്ല" എന്നാണ് വി. പൗലോസു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. (ഗലാ. 1, 10)

8 ഈ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ അഹങ്കാരത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികപിതാവു നിബ്ബന്ധിക്കുന്നത്. അതിനെ ഉരിഞ്ഞുകളയാതെ എനിക്കു സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല, ആദ്ധ്യാത്മികമായി ഉയരുകയുമില്ല.

സ്വാത്മപ്രതിപത്തി! അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കു കഴിയാതെങ്കിൽ ഒരു മഹാ പ്രശ്നമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ആരതു നിവ്വിച്ചിട്ടുണ്ടു്? ഏതു തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ അതിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്? ജീവജ്ഞ, മരണവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മഹാ പ്രശ്നമാണു നമുക്കു കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ളതു്. എന്നാൽ ആരതു ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടു്? നമ്മുടെ

സകല പ്രവൃത്തികളേയും നശിപ്പിക്കുന്ന മരണകാരിയായ ശത്രുവിനെ എതിർക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് നമ്മളെ സ്പഷ്ടമായി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലത്തെ എന്റെ ധ്യാനങ്ങളിൽനിന്ന് അതെന്നിക്കു ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അത്യന്താവഹമായ പഠനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ്; അതെന്റെ ചിന്തയ്ക്കു ധാരാളം വിഷയം നല്കുന്നു. ഞാൻ ഇമിനുമുനും ക്രിസ്തുവിനെ ശ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത്യന്തകരവും അഗാധവും രഹസ്യാത്മകവുമായ പല വശങ്ങളും ഇന്നു ഞാൻ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ കോണിൽനിന്നു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, അതു ലൗകികാശയങ്ങളുടെ ഒരു മറിച്ചിടയാണ്; ഭക്തരും നല്ലവരുമായ പലരുടേയും ചിന്താഗതിക്കു കടകവിരുദ്ധമാണ്. അതോർക്കുമ്പോൾ എന്റെ വിസ്തൃതം വലിക്കുന്നു.

ഒന്നുകിൽ നാം പുണ്യവാന്മാരായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; അല്ലെങ്കിൽ എളിയയുടെ മൂന്നാമത്തേ പദവിയിലെത്തുവാൻ അതായത് സഹിക്കുവാനും നിന്ദിക്കപ്പെടുവാനും നാം ആഗ്രഹിക്കുകയായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നാം വെറുതെയാണ്, എളിയയുടെ ഒന്നാമത്തേ പദവിയിലെത്തുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളവെങ്കിൽ, യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചുകാര്യങ്ങൾ ഫലരഹിതമായിത്തീരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തി കാഴ്ചയിൽ മാത്രം തകർക്കപ്പെടുന്നതേയുള്ളൂ. ഇതാണു ശരിയായ നിഗമനമെങ്കിൽ, എന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? എളിയയുടെ പ്രഥമ പദവിയിൽപ്പോലും ഞാൻ എത്തിയിട്ടില്ലല്ലോ!

പ്രിയപ്പെട്ട ഈശോ, എനിക്കു ഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതു പോലും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ അങ്ങേക്കു കഴിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പാദത്തിൽ ഞാൻ മുഴുകാൽ മടക്കുന്നു. എത്ര സ്ഥലത്തും എത്രവിലകൊടുത്തും എത്രും സഹിച്ചും ഞാൻ അങ്ങയെ സേവിക്കും; എനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന യാതൊന്നുമില്ല. എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്താൻ പോലും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും അങ്ങയോടു് ഒരു കാര്യം ഞാൻ പറയാം. അതും ഉറപ്പിച്ചു ഞാൻ പറയാം: എനിക്കു് എളിയ വേണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ട്. എളിയപ്പെടുത്തപ്പെടാനും സതീർത്ഥ്യരാൽ അവഗണിക്കപ്പെടാനും എനിക്കു് ഇഷ്ടമാണ്. അങ്ങു് എനിക്കു് അയച്ചുതരാൻ തീരുമനസ്സാകുന്ന നിന്ദനത്തിന്റേയും സഹനത്തിന്റേയും ലജ്ജയുടേയും പ്രളയത്തിൽ അതീവാഘാദത്തോടെ കണ്ണടച്ചു മുങ്ങിക്കളിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇതു് അങ്ങയോടു പറയുന്നതു മനസ്സിലാമനസ്സോടെയാണ്. എന്റെ ഹൃദയം ഭേ

ദിക്കുന്നുണ്ട്; എങ്കിലും ഞാൻ ഇതു വാശാനം ചെയ്യുന്നു. എനിക്കു സഹിക്കണം; അങ്ങേപ്രതി ഞാൻ നിന്ദിക്കപ്പെടണം. എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാൻ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. "നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുക," എന്ന തത്വം പൂണ്ണഹൃദയത്തോടും ആത്മാവോടും കൂടെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയാണ്.

9 വിശുദ്ധ കർബ്ബാനയെപ്പറ്റിയുള്ള ഫാദർ ഫേബ്രിന്റെ മനോഹരമായ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചപ്പോൾ അതിൽ അദ്ദേഹം സമത്വമായി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്ന ഒരാശയം എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ബലിപീഠത്തിലേക്കുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ വി. കർബ്ബാനയോടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ഭക്തിയുടെ സർഫലങ്ങളാണ്. അവയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദത്തിനാണ് ഒന്നാംസ്ഥാനം. ധീരപുണ്യങ്ങളുടെ അന്തരീക്ഷമാകുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലേ പ്രധാന ഘടകമാണ് ഈ ആനന്ദം. ഇതാണു ധീരത, സാമത്വം, അവണ്ണനീയമായ കൃപാവരം. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ പരസ്പരം പൊരുത്തമില്ലാത്ത ഗുണവിശേഷങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്ന മനുഷ്യാന്ത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉറവയായിട്ടു പ്രസ്തുത ആനന്ദത്തെ കരുതണം. ആശാനിഗ്രഹത്തോടു് അദ്ദേധ്യമായി ഒട്ടിനില്ക്കുന്ന സ്റ്റേഫത്തിന്റെ സാഭാവികപ്രകടനങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കുന്നതാണ് ആനന്ദം. ഈ ആനന്ദത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കു നാം ആശാനിഗ്രഹം പാലിക്കണം. ആനന്ദം വർദ്ധിക്കുന്നതിനു് ആശാനിഗ്രഹം അഭ്യസിക്കുകതന്നെ വേണം.

ആകയാൽ ഞാൻ സദാ ആനന്ദത്തിൽ കഴിയണം. ഒരു നിമിഷം പോലും ആത്മപരിത്യാഗത്തിൽനിന്നു നാം ഒഴിഞ്ഞുമാറരുതു്. ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തിനു പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നതും നമ്മളെ സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നതും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയാണ്. ആത്മപരിത്യാഗം ജീവനും പ്രസന്നതയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

വിശുദ്ധർ സദാ സത്തുഷ്ടരാണ്; സന്യാസികളും സന്യാസിനികളും എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രസന്നരായി കാണപ്പെടുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാരുണ്യംകൂടാതെ, എന്നാൽ വളരെ വിവേകത്തോടെ അവർ വി. പൗലോസിനെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ അടിച്ചമത്തുന്നു. തന്നെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ സ്വസ്തിയ സത്തുഷ്ടി ആസ്വദിച്ചാനദിക്കും.

10 വിശ്വാസം ഒരു സാധാരണ പുണ്യമാണ്; തന്നിമിത്തം വൈദികർ അതിനെ അത്ര കാര്യമായി ഗണിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തീയജീ

വിതത്തിൽ അതിനു വായുവിന്റെ സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. നമ്മൾ ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിന്റെ കാര്യം ആരു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു? എന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ കാലത്തു് ഈ പുണ്യത്തിനുള്ള പ്രായോഗിക പ്രാധാന്യം ഞാൻ ശരിയായി കാണുന്നുണ്ടു്.

ഒരു പരിശുദ്ധ നിധിയെന്നപോലെ എന്റെ വിശ്വാസത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഞാൻ സംരക്ഷിക്കും. ആധുനികാന്തരീക്ഷത്തിൽ വിശ്വാസചൈതന്യം തകൻപോകുന്നുണ്ടു്; എന്താൽ ഞാൻ പ്രസ്തുതചൈതന്യത്തോടു വിശ്വസ്തര പാലിക്കും. എനിക്കു കത്താവു ദീഘജീവിതം അനുവദിക്കുകയും അവിടുത്തെ സഭയിൽ ഒരു നല്ല വൈദികനായിരിക്കാൻ സന്ദർഭം തരികയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, സജീവവും അകൈതവവുമായ വിശ്വാസമുള്ള ഒരു വൈദികനായിരുന്നവെന്ന് എന്നെപ്പറ്റി പറയുന്നതാണു മറ്റേതു സ്ഥാനത്തേക്കാളുമെനിക്കു് ഇഷ്ടം. എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഞാൻ മാപ്പാപ്പായോടുകൂടെ നില്ക്കും. ഔദ്യോഗികമായി നിവൃത്തിയാക്കത്ത കാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി മാർപ്പാപ്പായെ പിന്തുടർന്നിരിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനുമാണെന്നിരിക്കാഗ്രഹം. ഭാഗ്യസ്തുരന്മാർക്കു രായ ബെർഗമാ പുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെയായാൽ മതി എനിക്കു്. മാപ്പാപ്പായും മെത്രാന്മാരും കാണുന്നതിൽ കൂടുതലായൊന്നും അവർ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. തിരുസ്സഭയുടെ വിവേകവും ചിന്താഗതിയുമാണെന്നു അവരുടേതു്.

മതാത്മകമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദൈവശാസ്ത്രപരവും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥസംബന്ധവുമായ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും തിരുസ്സഭയുടെ ഔദ്യോഗികമായ പഠനം എന്താണെന്നു ഞാനാരായും. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സമകാലികപണ്ഡിതന്മാരെ ഞാൻ വിധിക്കും; വിമർശനം ഞാൻ വെറുക്കുന്നില്ല. വിമർശകരെപ്പറ്റി മോശമാചി വിചാരിക്കാതിരിക്കാനും അവരോടു് അനാദരമായി ചെരുമാറാതിരിക്കാനും ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും; വിമർശനം ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആധുനികഗവേഷണങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുന്നതു് എനിക്കു സന്തോഷമാണു്. ആധുനികചിന്താഗതികളും അവയുടെ അനുസൃതമായ പുരോഗമനവും വളർച്ചയും ഞാൻ പഠിക്കും. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിമർശനം പ്രകാശവും സത്യവുമാണു്. പരിശുദ്ധമായ സത്യം ഒന്നേയുള്ളൂ. ഈ ദശവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകളിൽ അയോജ്യമായ ഉത്സാഹവും വഞ്ചനയും കടന്നുകൂടാവുന്നതാണു്. തന്നിമിത്തം മിതത്വം ഐക്യബോധം, സമചിത്തത, ശാന്തമായ വിധി, വിവേകസമന്വൃതമായ വിശാലത എന്നിവ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. സംശയകരമായ വിഷയങ്ങളിൽ അജ്ഞാനെപ്പോലെ ഞാൻ മൗനം അവലംബി

ക്കും. തിരുസ്സഭയുടെ തീരുമാനങ്ങളിൽനിന്നു ലഘുവായ വ്യതിയാനമുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾകൂടി ഞാൻ സമാദരിക്കുകയില്ല. ഒന്നും എന്തെവിന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയില്ല. ചില അനുമാനങ്ങൾ വിശ്വാസ ഭണ്ഡാഗാരത്തെ സ്पर्ശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അപ്രതീക്ഷിതമായെന്നു വരാം. വിസ്തൃതം അജ്ഞതയുടെ പുത്രിയാണു്. തന്റെ ആവിഷ്കരണമാകുന്ന നിമ്നലവിധിയെ അഴുക്കിൽ നിന്നു മാറ്റി അച്ഛസ്ഫടികമാക്കാൻ ദൈവം ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ ആഘോദം കൊള്ളുന്നു.

പൊതുവേ പറയുന്ന പക്ഷം ഞാൻ എല്ലാം ശ്രവിക്കും. എല്ലാവരേയും ശ്രവിക്കും. ധാരാളം ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയും പറിക്കുകയും ചെയ്യും. വിധിയൊക്കെ സാവധാനത്തിൽ മതി. അധികം സംസാരിക്കരുതു്; ഇതരരുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുകയുമരുതു്. തിരുസ്സഭയുടെ ചിന്താഗതിയിൽനിന്നു് അണുപോലും വ്യതിയാനം പാടില്ല. സിന്ദറോ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ. "മനുഷ്യരുടെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ സമയംനശിപ്പിക്കും. സത്യം ഓജസ്സോടെ നിലനില്ക്കും; അല്ല കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടും; എന്നേക്കും സജീവമായിത്തുടരും"

ഞാൻ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ നന്നായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; എല്ലാത്തിന്റേയും വില സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കും; എല്ലാവരോടും അനുക്രമപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കും. എന്നിക്കും ഇതരർക്കും ഭക്ത സംവൽകമായ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു കൂടുതലായി ഞാൻ ചൂഴ്ന്നിത്തു നോക്കേണ്ടതില്ല. റോമാനഗരത്തിൽ ഞാൻ സമസ്തവും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ശരിയായ വസ്തുതകളുടേയും യുക്തികളുടേയും താങ്ങില്ലാത്ത നിസ്സാരകാര്യങ്ങളും എന്റെ വിശ്വാസം തളരാതെ പുഷ്ടിപ്പെടുന്നതിനും ദൃഢമായി പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നതിനും പ്രയോജനീഭവിക്കുന്നുവത്രം. അവയ്ക്കു് അവണ്ണനീയവും ലളിതവുമായ ഒരാകർഷണമുണ്ടു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഈശോയുടെ മഹത്തായ ഉപദേശം നാം ആശ്ശേഷിക്കണം. "നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല." (മത്താ 18, 13)

11 ഈ ധ്യാനം അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ഞാനെന്തു് ചെയ്യും? പരിശുദ്ധമായ എളിമ പരിശീലിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കുള്ള ആശയങ്ങൾ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനവും ക്രിസ്തീയ പരിപൂർണ്ണതയും പ്രാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആശങ്കയാണുളവാക്കുന്നതു്. ഈദൃശസന്ദേഹം വളരെ ഉപദ്രവകരമാണു്. അതു വിശാചിന്റെ പരീക്ഷയാണു്.

വളരെയേറെ വലിച്ചുകൂട്ടാതിരിക്കാനും നിർമ്മാണപരമായി യാതൊന്നുംനേടാതെ പരിഭ്രാന്തനാകാതിരിക്കാനും ഞാൻ ഒന്നേ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാവു് ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും വി. സ്റ്റുനിസ്ലാസുകോസ്കായുടേ പ്രാർത്ഥന ജീവിക്കണം; എല്ലാ മണിക്കൂറും വി. ബെർക്കമൻസിനെപ്പോലെ കഴിക്കുകയും വേണം. ഇപ്പോൾ ഞാനെന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? അതായിരിക്കണം എന്റെ പരിശ്രമങ്ങളുടെയും എല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം; ഇതുതന്നെ പരിപൂർണ്ണത സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമാഭ്യസനം. എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ഓരോന്നായി യഥാതഥം കൂടിച്ചേർന്നു് ഒരു നല്ല യോഗ്യനായ പുരോഹിതനുണ്ടാകുക എന്നുള്ളതാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്ന സകല പ്രവൃത്തികൾക്കുമുള്ള പരിപൂർണ്ണതയുടെ ദൈനംദിന ഫലം. അതു തൽക്ഷണം ദൃശ്യമായെന്നു വരികയില്ല. ഞാൻ എത്ര പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുവെന്നല്ല എങ്ങനെ ചെയ്തുവെന്നാണു ദൈവം പഠിപ്പിക്കുക. ഹൃദയമല്ലാതെ വേറൊന്നും അവിടുനാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടേയും അന്ത്യമായ സർവ്വേശ്വരന്റെ സാന്നിധ്യബോധം, എന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി വിസ്മരിക്കുക എന്നീ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഒത്തുചേരുമ്പോൾ ഞാൻ ചെയ്യുന്നവ പൂർണ്ണമായിരിക്കും.

ഫാദർ ഫേബർ വിജ്ഞാനപൂർവ്വം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ മുഴുകാൽ മടക്കി നില്ക്കുന്ന വ്യക്തികളുടേപ്പോലെ ആയിരിക്കണം. അവരുടെ മുഖം സ്നേഹസൂചകമായിരിക്കണം. തങ്ങളെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി വിസ്മരിച്ചു കൈകൂപ്പി ദൃഷ്ടികൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചു് ആരാധനാനിമഗ്നരായി അവർ നില്ക്കണം.

എന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ പ്രശാന്തമായി ഏകാഗ്രതയോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും. ആ ഒരൊറ്റ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ നിയുക്തനായതുപോലെ, ഞാനെങ്ങനെ എന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നുവെന്നു കാണുവാൻ കല്പന തന്നശേഷം ഈശോ കാത്തുനിന്നാലെന്നപോലെ, ഞാൻ ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്യും. മറ്റു ചുമതലകൾ അതാതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തു യാതൊരു ധൃതിയും ഉൽക്കണ്ഠയും വെപ്രാളവും അശ്രദ്ധയും കൂടാതെ പൂർണ്ണമായി നിറവേറും.

ഞാനിങ്ങനെയൊക്കെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകയാണെങ്കിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിക്കു പിന്നെ എവിടെയാണു സ്ഥാനമുള്ളതു്? തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ വഹിയാത്ത മഹാഫലങ്ങൾ ഈ ഭക്താഭ്യസങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയില്ലേ?

നിന്ദയുടേയും എളിമയുടേയും മാറ്റത്തിലൂടെ ധീരമായി ഞാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സകല വിഷമങ്ങളും നമ്മുടെ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ പീഡാനുഭവദൃശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതകരമായി മാഞ്ഞുപോകും. എല്ലാപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം ക്രിസ്തുവാണു്; കൃശിതനായ ക്രിസ്തുവാണു്. ഈ വാസ്തവം ഞാൻ സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നു. ഈശോ തന്റെ ലജ്ജയുടെനിമിഷത്തെ തീക്ഷ്ണതയോടെ കാത്തുനിന്നു; ദിവ്യമായ ഔത്യകൃത്തോടെ അതിനു സ്വാഗതമരുളുകയും ചെയ്തു. ഈ കാത്തിരുപ്പിൽ ഈശോ പ്രദർശിപ്പിച്ച സമചിത്തതയും ദൈര്യവും ആത്മാർത്ഥതയും ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ ഫാദർ ഡെലാ കൊളോമ്പിയർ വിസ്മയസ്തബ്ധനായി. എളിമയുടെ സാഗരത്തിൽ മുങ്ങിക്കളിക്കുവാൻ എനിക്കാഗ്രമുണ്ടു്; എത്ര പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകുന്നതിൽ എനിക്കു് അവസ്ഥാനീമമായ ആനന്ദമുണ്ടു്; തെല്ലു പരിഭ്രമവും പാരവശ്യവുമൊക്കെയുണ്ടു്. എന്നുവരികിലും ഇങ്ങനെ സ്വാർത്ഥത്തെ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ പരാജയപ്പെടുത്താമല്ലോ. എന്റെ സെമ്മിനരി ജീവിതത്തിൽ എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുവാനും എന്റെ സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയെ തകർന്നും എനിക്കു ധാരാളം ചെയ്ത സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകും; പുരോഹിതജീവിതത്തിൽ കൂടുതൽ സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകും. ആദ്ധ്യാത്മികപിതാവു പറയാറുള്ളതുപോലെ, ഇവയൊക്കെ കരിശിന്റെ വഴിയിലെ സ്ഥാനങ്ങളാണു്. അവ കാണുമ്പോൾ എല്ലാതയാഗവും എനിക്കു് എളുപ്പമായിത്തീരും.

ക്രിസ്തുനാഥന്റെ ഈ ഉൽകൃഷ്ടമാതൃക മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു് എളിമയോടുകൂടെ ജീവിക്കാനും നിന്ദിക്കപ്പെടാനും വേണ്ട പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാനെടുക്കും. ഈശോയോടുകൂടെ മേശയ്ക്കിരുന്ന ശിഷ്യനാണു് അവിടെനിന്നെഴുന്നേറ്റു് അവിടുത്തെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് ഒറ്റിക്കൊടുത്തതു്. ഈശോയുടെ പ്രത്യേക കരുണയ്ക്കു പാത്രമായിരുന്ന വേദാന്ത ശിഷ്യനാണു് അവിടുത്തെ നിഷേധിച്ചതു്. എല്ലാവരും അവിടുത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും അവിടുന്ന് എല്ലാവരോടും സ്നേഹപൂർവ്വം സംസാരിക്കുകയും ക്ഷമാപൂർവ്വം അവരെ കടാക്ഷിക്കുകയുമാണു ചെയ്തതു്. എന്റെ കരുണ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ കൃതജ്ഞതയേയോ അവഗണനയേയോ അശ്രദ്ധഭാവത്തേയോ അതൃപ്തിയോടെ ഞാൻ വീക്ഷിക്കരുതു്.

ഈശോയുടെ അധ്യാപനം വളച്ചൊടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോഴും വഞ്ചകനായി അവിടുന്ന് മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടപ്പോഴും നിന്ദാവഹേളനങ്ങൾക്കു വിഷയമായപ്പോഴും അവിടുന്ന് മൗനം അവലംബിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. തന്നെ അപമാനിച്ചവരോടു് അവിടുന്ന് വിദ്വേഷം പ്രകാശിപ്പിച്ചി

ചില്ല. പ്രമാണപ്പെടുത്തുന്നതിനും ചങ്ങട്ടികൊണ്ടു് അടിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഭ്രാന്തനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനും അവിടുന്ന് വിരോധം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. അവിടുത്തെ പ്രശാന്തതയ്ക്കു് ഒരിക്കലും ഒരു കറവുണ്ടായില്ല; മൗനം അവിടുന്ന് ഭഞ്ജിച്ചതുമില്ല.

ആകയാൽ ജനങ്ങൾ എന്തെല്ലാ എന്തുപറയുന്നതിനും ഞാൻ സമ്മതം കൊടുക്കും. അവരെന്നെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടുകയോ എന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും തെറ്റിചമിക്കുകയോ ചെയ്യാലും ഞാൻ എന്തെന്തിനീതികരിക്കാനോ ഒഴിവുകഴിവുകൾ കണ്ടു പിടിക്കാനോ തുനിയുകയില്ല. ഒരുവാക്കുപോലും ഉരിയാടാതെ തലവന്മാരുടെ ശാസനങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം ഞാൻ സ്വീകരിക്കും.

സഹനത്തിന്റേയും നിന്ദയുടേയും വിശാലസാഗരത്തിലേക്കു തള്ളപ്പെട്ട ശ്രുതിതനീശോ വിലപിക്കുന്നില്ല; തന്റെ ശത്രുക്കളോടു കരുണാപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കുന്നു. എന്റെ കത്താവു് എനിക്ക് അയച്ചുതരാൻ തീരുമനസ്സാകുന്ന കഷ്ടതകളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടുകയില്ല; എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടുപോലും ഞാൻ അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയില്ല. പഠനത്തിലെ പരാജയംകൊണ്ടു ഞാൻ ഭഗ്യാശനാകുകയാണെങ്കിൽക്കൂടി മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസകൾ തേടിനടക്കാതെ ദൈവനിശ്ചയത്തിനു ശിരസ്സു നമിക്കതെന്നെ ചെയ്യും; ഏതോഷപൂർവ്വം വൈരാഗ്യമൊന്നുംകൂടാതെ ഒരു ദാനമോ, അഭിനന്ദനമോ, ആശ്ശേഷമോ ഈ ശോയിൽനിന്നു ലഭിച്ചാലെന്നപോലെ ഈ പരാജയത്തിൽ ഞാൻ വർത്തിക്കും. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും "എന്റെ അഭിമാനം നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശിലല്ലാതെ വേറൊന്നിലുമായിരിക്കയില്ല." (ഗലാ. 6, 14)

13. ഞങ്ങളുടെ ധ്യാനത്തിന്റെ സമാപനദിനത്തിന്റെ തലേദിവസം ഞാൻ ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു മഹാ സമാധാനം എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. പ്രകൃതകിച്ചു വി. ക്ലോഡു ഡെലാ കൊളമ്പിയർ ലണ്ടനിൽവെച്ചു നടത്തിയ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ പ്രാപിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഭക്ഷണമേശയിൽ വായിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ എന്റെ സന്തോഷം സമ്പൂർണ്ണമായി. പരിശുദ്ധമായ എളിമയും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ വിനീതമായ നിലപാടും സ്വീകരിച്ചു യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധി നേടാൻ തീർപ്പും ഉജ്ജ്വലവുമായ ഒരാഗ്രഹം എനിക്കുതോന്നി. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളൊക്കെ വർദ്ധനമായ തീർപ്പുതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ എനിക്കു നവമായ ഒരു പ്രചോദനമുണ്ടായി. ഒരു വി

ദ്യാത്മിയും വിദ്യാത്മികളുടെ പ്രീഹെക്റ്ററുമെന്നനിലയിൽ എന്റെ ചുമതലകളെല്ലാം നിർവ്വഹിക്കാനും പ്രസ്തുതാടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം പാടെ നവീകരിക്കുവാനുമുള്ള ആഗ്രഹം എന്നിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു. ഈ പ്രാഥമികചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെടു്കഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ പൂർണ്ണസ്ഥിതിയിലേക്കു പ്രത്യാഗമിച്ചേക്കുമെന്ന് എന്നിക്ക ഭയമുണ്ടു്. ആകയാൽ ഇന്ന് എനിക്കുള്ള തീർപ്പുതയ്യം വികാരങ്ങളും എന്നും എന്നിക്ക നല്കണമെന്ന് അനുസ്യൂതം ഈശോയോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. അവിടുന്ന് എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും സദാ താങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ.

എന്റെ പരാജയങ്ങൾ ഞാനിപ്പോഴെ കാണുന്നു. എന്റെ ഈശോ, എന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ല ഈ പരാജയങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, എന്നെ പരാജയംകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കുക. എന്നെ ഒന്നിനും കൊള്ളുകയില്ല, എന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

14 ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെപ്പറ്റിയോ വി. കുർബ്ബാനയെപ്പറ്റിയോ ആചരിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു് അവണ്ണനിയമായ ആനന്ദം തോന്നുന്നു. അമൂല്യ സ്മരണകളുടേയും മധുരമായ സ്നേഹത്തിന്റേയും ആനന്ദ സംഭാവകമായ ശരണത്തിന്റേയും ഒരു രംഗം സാധുവായ എന്നിൽകൂടെ കടന്നു വരികയും സാനന്ദം ഞാൻ വിറച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു് ആർദ്രതാപൂർണ്ണമാകുന്നു. എല്ലാ നന്മയുടേയും ഉറവയായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിങ്കൽ ഞാൻ സദാ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിനു് ഈശോ നല്കുന്ന സ്നേഹമസൃണമായ് ക്ഷണങ്ങളാണിവ. ദിവ്യകാരുണ്യസാദൃശ്യങ്ങളുടെ കീഴിൽ രഹസ്യമാംവിധം അവിടുത്തേ തിരുഹൃദയം തുടിക്കുകയാണു്. തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള ഭക്തി എന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും എന്നിൽ വളർന്നു കൊണ്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ വലിയ അച്ഛന്റെ സഹോദരൻ സാബേരിയോ മാമ്മോദീസാ കളത്തിൽ ശിശുവായ എന്ന സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ ഗ്രാമീണ ദേവാലയത്തിൽ വച്ചുതന്നെ എന്നെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അവിടുത്തേ സംരക്ഷണയിൽ ഒരു നല്ല ക്രിസ്ത്യനിയായി വളരുന്നതിനാണു് അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഇടന്നു സുന്ദരമായ ഒരു പ്രാർത്ഥന ഞാൻ പഠിച്ചു. അതു് ഇന്നും ആവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. "എന്റെ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, അങ്ങയെ അധികമധികം സ്നേഹിക്കുവാൻ എന്നോടു കൃപചെയ്യണമേ".

എന്റെ ഇടവയിൽ എല്ലാ കൊല്ലവും സെപ്റ്റംബറിലേ നാലാം തായറാഴ്ചയാണ് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ തിരുനാൾ കൊണ്ടാടിച്ചിരുന്നത്. എന്റെ വലിയ ചിറപ്പൻ സവേരിയോയുടെ തിരുനാളെന്നാണ് എല്ലാവരും അതിനു പേരിട്ടിരുന്നത്. വളരെ തീക്ഷ്ണതയോടെ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത തിരുനാൾ കൊണ്ടാടിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ചെറുപ്രായത്തിനൊത്തവണ്ണം തിരുനാളിനൊരുങ്ങാൻ അദ്ദേഹം എന്നോടും അവശ്യപ്പെട്ടു. എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരും വലിയചിറപ്പരും ഞാൻ അവരെപ്പോലെ ഒരു കർഷകനാകണമെന്നാണ് നിയോഗിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ തിരുഹൃദയം എന്തെന്തെന്നിടയിൽ തിരുനെടുത്തു. അക്കാര്യം സാധിക്കുന്നതിന് അവിടുന്ന് നിയോഗിച്ചത് എന്റെ ഇടവകവികാരി ഭാഗ്യന്മാരണാർഹനായ ഫാദർ ബെന്ദുസിനിയെയാണ്. അദ്ദേഹവും ഒരു തിരുഹൃദയ ഭക്തനായിരുന്നു. ഭയാനകമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യൗവനകാലത്തു തിരുഹൃദയത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി അദ്ദേഹം കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു. 1895 -ൽ മിലാനിൽ നടത്തിയ ദിവ്യകാരുണ്യ സമ്മേളനം ഞാൻ വിസ്തരിക്കുകയില്ല; അക്കൊല്ലമാണ് എനിക്ക് ആസ്തുപ്പാടു പട്ടം കിട്ടിയത്. പ്രസ്തുത സംഭവം വി. കർബ്ബാനയോടുള്ള എന്റെ ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. സെമ്മിനാരിയിൽ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശകലങ്ങളും ശരൽക്കാലത്തേ ദീർഘമായ ഒഴിവു ദിവസങ്ങളിൽ സോത്തോഇൽമോന്തേ ദൈവാലയത്തിൽ നടത്തിയ ദിവ്യകാരുണ്യ സന്ദർശനങ്ങളും എനിക്കു വിസ്തരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. പിന്നീട് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനു തുടർച്ചയായി പലപ്രാവശ്യം ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠകൾ നടത്തി; തിരുഹൃദയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിനു വളരെയേറെ ഒരുങ്ങി. അവസാനം പ്രസംഗം നടന്നില്ലെങ്കിലും ഈ പ്രിയംകരമായ ഭക്തിയെപ്പറ്റി പല പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ഞാൻ വായിക്കുവാനിടയായി.

അതീവ സന്തോഷത്തോടെയാണ് വളരെ തുച്ഛമെങ്കിലും ഈ നിസ്സാര കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. അവ റോമയിലേക്കുള്ള ദുർഘടമായ എന്റെ പഥത്തിലേ ചൂണ്ടിപ്പലകകളാണ്. ഇപ്പോഴും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അരുവിയിൽനിന്നു നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുവാൻ വഴിതെളിഞ്ഞല്ലോ റോമയിൽ.

ഇന്ന് തിരുഹൃദയത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന സമസ്തവും എനിക്കു വളരെ പരിചിതവും പ്രിയംകരവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. സക്രാരിയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന പ്രകാശത്തിൽ ചെലവഴിക്കാനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു എന്റെ ജീവിതം. എന്റെ വിഷ

ങ്ങൾക്കെല്ലാം പരിഹാരം തേടേണ്ടതു് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ തന്നെയാണു്. തിരുഹൃദയത്തെപ്രതി എന്റെ രക്തം ചിന്താൻ പോലും ഞാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ അമൂല്യ വിഷയത്തെപ്രതി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. എന്റെ ഔജ്വല്യത്തേയും അവിശ്വസനീയമായ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയേയും നിരർത്ഥകമായ എന്റെ ഭയങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച ചിന്തകൾ എന്തെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു; എന്റെ ധൈര്യം കവന്നുകളയുന്നു. എങ്കിലും വി. മാർഗരറ്റ് അലക്സാണ്ടർ നോട്ടുള്ള ഈശോയുടെ വാക്കുകൾ എനിക്കു് ആശ്വാസം നല്കുന്നു "നി അജ്ഞതയുടേയും അയോഗ്യതയുടേയും അഗാധമായതുകൊണ്ടു് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ നിന്നെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കയാണു്."

ഹാ, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തെ ഇന്നുമെന്നും സേവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ കൂദാശയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള ഭക്തി എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനത്തിന്റെ അളവുകോലാകണമെന്നാണെന്റെ ആഗ്രഹം. ദിവ്യകാരുണ്യഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു് അഗാധമായി ഐക്യപ്പെട്ടു് എന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയമാണു് എന്റെ ഈ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിലെ അന്തിമ പ്രതിജ്ഞ.

ആകയാൽ എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ദൈവസാന്നിധ്യബോധത്തിനും ആരാധനയ്ക്കുമുള്ള എന്റെ വിഷയം ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന നരദൈവമായ ഈശോയാണു്. വിശുദ്ധ കൂദാശയിൽ നിന്നിതരും അപമാനിക്കുന്നതായ ഈശോയെപ്പറ്റിയുള്ള നിരന്തരചിന്തകൊണ്ടു മര ഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ എനിക്കുണ്ടാകുന്ന ത്യാഗത്തേയും താഴ്മയേയും നിന്ദയേയും സഹിക്കാനുള്ള ശക്തി ഞാൻ സമാജ്ജിക്കും.

ഞാൻ ദിവ്യഹൃദയത്തോടു് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യരുടെ നിന്ദാപാത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന എനിക്കു സ്വയം താഴ്മത്തുപെടുന്നതും ലജ്ജിക്കുന്നതും മധുരമായിത്തോന്നും. സകല ആശ്വാസങ്ങളുടേയും ഉറവയായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ ആശ്വാസം തേടിപ്പിടിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്റെ എത്രയും വലിയ ആനന്ദം.

അനുഭവം അഭ്യസിക്കേണ്ട രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണു് എന്റെ ബോധത്തിലും മനസ്സിലും ഞാൻ പതിച്ചുവെക്കുന്നതു്: ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീക

രണവും സായാഹ്ന സന്ദർശനവും. അതിനുപുറമേ വി: അല്യഷ്യസ്സിനെ പ്ലോലെ ഞാൻവചനത്തിന്റെ തിരുഹൃദയത്തെ അനുസൃതസൂക്തജവ ങ്ങൾകൊണ്ടു ഭേദിക്കും. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ പറയാൻകുന്നതുവരെ ഞാൻ സമാധാനപ്പെടുകയില്ല.

ദിവ്യഹൃദയമേ, എനിക്കു വാടാനംചെയ്യാനേ കഴിയൂ; അങ്ങനെ ഇന്നെനിക്കുള്ളതായി തോന്നുന്ന സ്നേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനേ എനിക്കു മാഗ്നമുള്ളൂ. എന്നാൽ എന്റെ പ്രതിജ്ഞകളെപ്പറ്റി എനിക്കു ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടു്. ഈ സംഗതികൾ ഇനി വല്ലപ്പോഴും വായിക്കാനിടയാകയാണെങ്കിൽ ഇവ എന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു് ഇടവരുത്തുകയില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതട്ടെ.

15 ഈ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ എന്റെ അയോഗ്യതയുടേയും അഹങ്കാരത്തിന്റേയും മുട്ടുപടം നീക്കിക്കളഞ്ഞു യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധിനേട്ടുന്നതിനു സഹായകമായ കാര്യങ്ങൾ നല്ലവനായ ദൈവം എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അതിസ്വാഭാവിക വിശുദ്ധീകരണം ആറാംപട്ടംവഴി പാശ്ചാത്യസഭാസാധിക്കുവാൻപോകയാണ്.

ഞാൻ എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ഇനി വിവരമായി എഴുതുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാം വെറും ഒരാവർത്തനമായിരിക്കും; അതിൽനിന്നു് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യസ്മരണ, എളിമ, ഈശോയോടു് അഗാധമായ സ്നേഹം ഇത്രയും മതി. "ഇതു ചെയ്യുക; നീ ജീവിക്കും." (ലൂക്കാ. 10, 28).

അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യത്തിലാണു ഞാൻ എന്റെ ധ്യാനം ആരംഭിച്ചതു്. അവിടുത്തെ പാദത്തിങ്കൽ എന്റെ ധ്യാനം ഞാൻ സമാപിപ്പിക്കുന്നു. മരിയാവിജയത്തിന്റെ വത്സരമാണിതു്; മരിയാവിജയത്തിന്റെ തിരുനാൾ. എന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ അന്തിമവർഷം. പുരോഹിതാഭിഷേകവത്സരം! ഇവ ഏകോപിച്ചുവന്നതു് എത്ര വലിയ ഭാഗ്യം! ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം നിർമ്മലമായ ആനന്ദംകൊണ്ടു നിറയുകയാണ്. "സമയം ഹ്രസ്വമാണു്. ആകയാൽ അതു നന്നായിട്ടു വിനിയോഗിക്കണം; സൽപ്രവൃത്തികൾചെയ്യാൻ നാം ഗൃഹി കൂട്ടണം." (എഫേ. 5, 16)

ഓ ഈശോ മറിയമേ, ഇതു് അവസാനം എന്റെ രക്ഷയുടെ സംവത്സരമാകാൻ എന്തെ സഹായിക്കുക. (Annus Salutis)

1904

പുരോഹിതാഭിഷേകവത്സരം

19 തിരക്കടംബത്തിന്റെ തിരനാൾ,
1904 ജനുവരി 24.

എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ മാസത്തെ എന്റെ പുരോഹമനം ഇന്നു ഞാൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കി. "ചുരുക്കുകാര്യങ്ങളിൽ കുറച്ചുമാത്രം." ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഒരു പാപിതന്നെ; ഭേദഗതി വളരെ സാവധാനത്തിലാണ്. എന്റെ അഹങ്കാരം എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ചു പരീക്ഷാഫലങ്ങൾ അത്രപ്പിടയായതുകൊണ്ട്. ഒരു നല്ല പ്രഹരമായിരുന്നു പരീക്ഷാഫലം. യഥാർത്ഥ എളിമ അഭ്യസിക്കുന്നതിലും സ്വാർത്ഥാ വഗണയനിലും ഞാൻ അക്ഷരമാലകൊണ്ടു തുടങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത എന്തോ ഒന്നിന് എനിക്ക് ഒരു മോഹം. അടിത്തട്ടില്ലാത്ത സഞ്ചി നിറയ്ക്കുന്നതുപോലെയാണ് എന്റെ സ്ഥിതി.

ഞാൻ തോന്നുമ്പോഴൊക്കെ അതിവേഗം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനശ്ശാന്തതയും സമാധാനവുമില്ല. ആത്മപരിത്യാഗത്തിൽ ഞാൻ അശ്രദ്ധനായിരിക്കുന്നു; സ്വാർത്ഥപ്രീണനമാണു നോട്ടം. ഓരോ ചെറുനിമിഷവും ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നും സാധിക്കാതെ മണിക്കൂറുകൾതന്നെ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. സംഭാഷണം ഞാൻ സംയമനം ചെയ്യുന്നില്ല; പ്രത്യേകം കുറ്റശ്ലേ തുറന്നടിക്കുകയാണ്. വിമർശനകാര്യങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്യവും കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൊതുവേ ഒന്നുകൂടി പണ്ഡുമായി ജീവിക്കേണ്ടതുണ്ട്; ഒന്നുകൂടി നല്ല ആദ്ധ്യാത്മികാന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിലും ആത്മനിശ്ചയങ്ങളിലും ശ്രദ്ധപതിച്ചു ഞാൻ ജീവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ വീണ്ടും അനുഭവവിജ്ഞാനത്തോടെ ജോലി ആരംഭിക്കുകയാണ്. എല്ലാത്തിലും എത്രയും പ്രധാനമായ കാര്യം പരിശുദ്ധമായ ധ്യാനമാണ്. പ്രസ്തുത അമൂല്യനിമിഷങ്ങളിൽ എന്റെ ചിന്തകൾ ശരിയായി നടക്കണം. നിശ്ചിത ധ്യാനവിഷയം എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു

ട്ടണിപ്പെകിൽ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയോ ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റിയോ ഞാൻ ധ്യാനിക്കും. എന്റെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ മനസ്സുപിക്കും. ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി ഞാൻ ചിന്തിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അന്നേക്കു വേണ്ട പ്രതിജ്ഞകളെപ്പറ്റി ഞാൻ വിചാരിക്കും.

ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ എന്റെ നാവിനെ ഞാൻ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഈശോയ്ക്കു വളരെ ആശ്വാസം നൽകാൻ എനിക്കു കഴിയും.

സംസാരത്തിൽ വളരെ നിയന്ത്രണം വേണം; എന്തുപറയുന്നു, എങ്ങനെ പറയുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കണം. ആരെയും പരോക്ഷമായിപ്പോലും കുറ്റം പറയരുത്. സ്വാഭാവികമായി ഒരന്തസ്സു പാലിക്കണം; എന്നാൽ അന്തസ്സു നടിക്കരുത്. തലവന്മാരെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ തുറന്നടിക്കാതിരിക്കുന്നതു ഭൂഷണമായിരിക്കും. എന്റെ വികാരങ്ങൾ എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിൽ ചൊരിയുകയുമരുത്.

എന്റെ പ്രഥമ ചിന്ത പഠനത്തിനുള്ള ഓരോ നിമിഷവും ഭംഗിയായി വിനിയോഗിക്കുകയായിരിക്കണം. ആവശ്യമില്ലാത്തതു വായിക്കാൻ പോകരുത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ തെല്ലു കണിശംപയ്ക്കാൻ പോകയാണ്. ഓരോ ദിവസവും നിശ്ചിത അണയുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാനെന്തുമാത്രം പഠിച്ചുവെന്നും എത്രമാത്രം സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്നുമുള്ളതിന്റെ ഒരു കണക്ക് ഞാൻ ഈശോയ്ക്കു നൽകും;

ധ്യാനവും സൂക്തജപവും പ്രാർത്ഥനയുംവഴി ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടും അർമ്മലോത്സവകന്യകയോടും സ്നേഹപൂർവ്വകമായ ഐക്യത്തിൽ ഞാൻ ജീവിക്കും. അഹങ്കാര വിചാരങ്ങൾകൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സു പതറിപ്പോകാതിരിക്കട്ടെ. ഞാൻ എന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതു പൂണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ ചെയ്യണം. വേറൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങരുത്. ഈശോ കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങിൽ ശരണപ്പെടുന്നു.

20 വിശുദ്ധ വാരത്തിലേ ത്രിദിനാവേഷ.
1904 മാർച്ച് 28, 29, 30

പതിവുള്ള വിലാപം ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ, പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പിന്നെയും പറയുവാനിടയാക്കാതിരിക്കാൻ ചുരുങ്ങിയ ദിവ

സത്തേ ഈ പരിശുദ്ധ ധ്യാനത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാരം മാത്രം ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കാം.

കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ അവിശ്വസ്തയെപ്പറ്റി ഞാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം എന്റെമേൽ വർഷിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

പുരോഹിതാഭിഷേകദിനം എന്നെ സമീപിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അവസ്ഥനീയമായ ആനന്ദം സ്വല്പമായി മുൻകൂട്ടി ഞാൻ ആസ്വദിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂദാശസ്തുത അനുഗ്രഹം ഒരിക്കൽമാത്രമേ ലഭിക്കൂ; ആർക്കു കൂടുതൽ അർഹതയുണ്ടോ അവനു കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നു. ആകയാൽ പുരോഹിത്യത്തിന് എത്രയും നന്നായിട്ടു ഞാൻ ഒരുങ്ങണം; ആ മഹാസുദിനം സമീപിക്കാറായിരിക്കേ എന്റെ പരിശ്രമം ദ്വിഗുണീഭവിക്കേണ്ടതാണ്.

ആകയാൽ ഈ അന്തിമ മാസങ്ങൾ വളരെ ഏകാഗ്രതയോടെ ഞാൻ കഴിക്കും. ഈശോ എനിക്ക് ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന ആ മഹാ അനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റിയായിരിക്കും എന്റെ സകല ചിന്തയും; സകല പ്രവൃത്തികളും അതിനൊരുകുമായിട്ടായിരിക്കും ചെയ്യുക. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഞാൻ പരിശീലിച്ചിരുന്ന സമസ്ത ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളും ഞാൻ ആവർത്തിക്കും. അങ്ങനെ എന്റെ തീക്ഷ്ണമുഖ നിർമ്മലവും സുരഭിലവും ഉജ്ജ്വലവുമായി പാലിക്കും. വീണ്ടും ഒരു സ്ത്രീ വിദ്യാത്മിയാകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്; പ്രസ്തുത സുഭദ്രസംവത്സരങ്ങളിലേക്കു തിരിയെ പോകാനാണെന്റെ ഇഷ്ടം. എന്റെ പ്രിയ മധ്യസ്ഥരായ മൂന്നു യുവാക്കൾ വി. അലുഷ്യസ്, സ്റ്റനിസ്ലാസ്, ജോൺബെർണാർഡ് എന്നിവരുടേയും വി. ഫിലിപ്പ് നേരി, വി. ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലസ്, വി. അൽഫോൻസു ലിഗോരി, വി. തോമസ് അക്വിനാസ്, വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലെയോള, വി. ചാൾസ് ബൊറോമിയോ തുടങ്ങിയ പുണ്യവാന്മാരുടെയും ബഹുമാനാർത്ഥം എന്റെ ആർദ്രമായ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ആഘോഷം കണ്ടെത്തുന്നു.

21 * ഈശോ മറിയമേ യൗസേപ്പേ,

1904 ഓഗസ്റ്റ് 1 - 10. ചേലിയൻ കുന്നി
ലുണ്ടായിരുന്ന വി. യോഹന്നാനേറയും
വി. പൗലോസിനേറയും പാഷനി
സ്റ്റ് സന്യാസികളുടെ ധ്യാനമന്ദിര
ത്തിൽ പുരോഹിതാഭിഷേകത്തിന് ഒരു
ക്കുമായി നടത്തിയ ധ്യാനത്തിൽ എഴു
തിയ കുറിപ്പുകൾ.

(ധ്യാനഗുരു ഫാദർ മത്തീനോ ദെൻ വോൾത്തോ സാന്തോ ആ
യിരുന്ന. 1843 - 1928)

1 ഈ പ്രഥമ ദിനങ്ങളിൽ എനിക്കു വലിയ നേട്ടമൊന്നുമു
ണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലവും ഞാൻ കാണുന്ന ജനങ്ങ
ളും എനിൽ സദികാരങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നു; ഗൗരവാവഹമായ ധ്യാ
നത്തിന് എനിക്കു ഇടം നല്കുന്നു. സൃഷ്ടികളോടു പരിശുദ്ധമായ
നിഷ്പക്ഷത പാലിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച കഴിഞ്ഞ ധ്യാനങ്ങളിലും
ഞാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രായോഗിക വശത്തുനിന്നു വീക്ഷി
ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്തോറിയിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. ഗുരു
തരമായ പാപങ്ങളിൽ ഞാൻ നിപതിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ ദൈ
വം എന്നെ അവയിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണത
പ്രാപിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉന്നം വയ്ക്കുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണതയുടെ
മാറ്റം ദൈവം കാണിച്ചു തരുന്നതായാൽ പോരാ; ഞാൻ വെട്ടിത്തെ
ളിക്കുന്നതായിരിക്കണമെന്ന് എന്റെ ഭാവം. വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കൊ
ല്ലത്തേ എന്റെ പഠനത്തെപ്പറ്റിയും റോമയിൽനിന്ന് എന്നെ മടക്കി
വിളിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും എനിക്കുണ്ടായ ഭയവും ഉൽക്കണ്ഠയും ഞാൻ
പഠത്തെകാരണങ്ങളും മേൽപ്പറഞ്ഞവയ്ക്കു് ഉപോദ്ബലകമാണ്. വാ
ക്കുകളൊന്നും, പ്രവൃത്തികൾ മറ്റൊന്നും. സൃഷ്ടികളോടുള്ള നിഷ്പ
ക്ഷത ആത്മനിഷ്കളങ്കതയിൽനിന്നും പരിത്യോഗത്തിനുള്ള സന്നദ്ധത
യിൽ നിന്നും ഉത്ഭൂതമാകണം. തത്പദീക്ഷ കുറച്ചുമതി. പ്രാർത്ഥനയും
ദൈവശരണവുമാണുവേണ്ടതു്.

എന്റെ കാര്യങ്ങൾ ശരിക്കു നടക്കാതെ വരുമ്പോൾ പ്രത്യേ
കിച്ചും ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവിനോടും എന്റെ

സഹായിക്കാൻ കഴിയുന്ന വല്ലവനോടുമല്ലാതെ എന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ഞാൻ പറയുകയില്ല. മറ്റുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കു കിട്ടാവുന്ന യോഗ്യത നഷ്ടപ്പെടുകയേയുള്ളൂ. പരിശുദ്ധമായ ആനന്ദം ഞാനൊരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്തുതന്നെ സംഭവിക്കുന്നതായാലും, "അവിടുനിൽ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു; ചലിക്കുന്നു; അവിടുനിലാണ്" എന്റെ സർവ്വസ്വവും." എന്തുകാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതല്ലാതെ വേറൊന്നിൽ ഞാൻ ഇടപെടരുത്, "ചെയ്യുന്ന കാര്യം ശരിക്കു ചെയ്യുക." എനിക്കു ഭാവിയിൽ എന്തു സംഭവിക്കും.? ഞാൻ തികഞ്ഞ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനോ, കാനൺനിയമപട്ടവോ, ഗ്രാമീണ വികാരിയോ, വെറും ഒരു സാധാരണ വൈദികനോ എന്തായിരിക്കും.? എന്തായാലും എനിക്കെന്താ? ഇതൊന്നുമാകാതിരിക്കാനോ ഇതിനൊക്കെ ഉപരിയാകാനോ ഏതാണു ദൈവം തിരുമനസ്സാകതെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനു സന്നദ്ധനാകണം. എന്റെ ദൈവം എന്റെ സർവ്വസ്വം. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു മഹാനാകാമെന്നുള്ള എന്റെ സ്വപ്നം ഇശ്ശരോസ്തു തകർക്കാൻ പാടില്ലേ?

ദൈവം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം അതിമോഹം കലർന്ന യാതൊന്നും എനിക്കു വിഹിതമല്ലെന്നു ഞാൻ ധരിക്കണം. ആകയാൽ ഞാൻ എന്റെ തല പുണ്ണാക്കിയിട്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ല.

ഞാൻ ഒരടിമയാണ്; എന്റെ യജമാനന്റെ അനുമതികൂടാതെ എനിക്കു് അനങ്ങാൻ പാടില്ല. ദൈവത്തിനു് എന്റെ കഴിവുകളിയാം. തിരുസ്സഭയുടെ നന്മക്കും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി എനിക്കു ചെയ്യാവുന്നതും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതും അവിടുത്തേക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു്. ആകയാൽ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധികളായ എന്റെ തലവന്മാർവഴി ഞാൻ അവിടുത്തേക്കു് ഒരു ഉപദേശം നല്കേണ്ടതില്ല.

വിശുദ്ധന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രതിഭാവിശേഷവും സ്വാഭാവികഗുണങ്ങളും കൈച്ചൂണ്ടിയ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തുലോം വ്യത്യസ്തമായ പാതയല്ലേ ചെറുപ്പകാലത്തു തരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? എനിട്ടും അവർ വിശുദ്ധരായി; മഹാ വിശുദ്ധരും, സമുദായ പരിവർത്തകരും, സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകരും മറ്റുമായി. സൃഷ്ടികളോടുള്ള പരിശുദ്ധമായ നിഷ്പക്ഷത അവർ അഭ്യസിച്ചു. ദൈവസ്വരം കേൾക്കുവാൻ അറിവു സന്നദ്ധരായിരുന്നു. എന്നോടു സംസാരിച്ചിരുന്നതുപോലെ ദൈവം അവരോടും സംസാരിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം കണക്കിലെടുത്തല്ല എന്തുചെയ്യണമെന്നു് അവർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്; പ്രത്യേക ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ചെയ്യാൻ അന്ധമായി തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പി

ച്ചു, എന്റെ കണ്ടെത്തൽ, "നോക്കൂ, നോക്കി മോഡലനുസരിച്ചു" അതു ചെയ്യൂ". എല്ലാകാര്യത്തിലും ഇങ്ങനെതന്നെ വേണം. ഞാൻ പറയുന്നതും ചെയ്യുന്നതുമൊക്കെ അഹങ്കാരത്തെപ്രതിയാണ്. വേറെയൊരു വാക്കിലു അതു വിവരിക്കാൻ. ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം മുന്നോട്ടു പോകയാൽക്കെങ്കിൽ, ഞാൻ ശരിയായി അഭയാനിക്കും, വിധിക്ക്, എനിട്ടു" അവസാനമെന്തു? വായു ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുസഞ്ചി മാത്രം.

ഞാൻ ഒരു തികഞ്ഞ പുരോഹിതനാകണമെങ്കിൽ, കുരിശിൽ കിടക്കുന്ന ഈശോയെപ്പോലെ ഞാൻ എന്തിൽനിന്നു എല്ലാം ഉരിഞ്ഞു മാറണം. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ യാദവികുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എന്നെ സംബന്ധിക്കുന്നു എന്റെ കലവന്മാരുടെ തീരുമാനങ്ങളും വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ കാണണം. ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു വിമർശനവുമുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. എന്റെ ദൈവമേ! മഹാ ഭാഗ്യപ്പെട്ട നിഷ്പപടതയേ!

2 വീണ്ടും നിഷ്പപടതയിലേക്കുതന്നെ ഞാൻ തിരിച്ചുവരട്ടെ. എല്ലാം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇതാണ് എനിക്കു വിഴങ്ങുവാൻ വിഷമമുള്ള ഗുളിക. ഒരു ചെറിയ സദ്യേ നടത്തിക്കളയാം. ഇക്കൊല്ലത്തെ എന്റെ പരാജയം പൊതുവേ പറയുന്നപക്ഷം തീർപ്പായതുകൊണ്ടു കറവാണു്; അമൂല്യ ധനങ്ങളിൽക്കൂടി തീർപ്പായതുകൊണ്ടായില്ല. പ്രാർത്ഥനകളിലും വിശിഷ്ട ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണവേളകളിലും ധ്യാനസമയത്തും എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വരൾച്ചയെപ്പറ്റി ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്. അനുസ്യൂതമായ അന്യവിചാരങ്ങളും; ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമന പരിശോധനയിൽ അനാസ്ഥയുതന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നപക്ഷം ഒരു മന്ദത. നിഷ്പക്ഷതാ മനോഭാവം നേടുന്നതിലുള്ള പരാജയമാണു് അതിനുള്ള കാരണം. പരീക്ഷകളിൽ വൈദികരീരോമണികളുടെ മുമ്പാകെ വലിയ ആളാകാൻവേണ്ടി ഒരു പഠനഭ്രാന്തു്. റോമയിൽനിന്നു തിരിയെ വിളിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ഭയവും അഹങ്കാരവുംനിമിത്തം ഭയങ്കരമായ മാനസികാധ്വാനം; സൗഭാഗ്യനാളുകളിൽ കെട്ടിപ്പുട്ട അമഹാ പ്രത്യംഗകൾ വിനാശത്തിലമരുകയില്ലേ റോമയിൽനിന്നു മടങ്ങിയാൽ എന്ന വിചാരം. എല്ലാ അദ്ധ്യാനവും നല്ലതുതന്നെ; എന്നാൽ അതിനു ബലഹീനമായ ഒരു വശമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ നടപടികൾ അങ്ങനെയാണ് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്റെ ഹൃദയം പിള്ളൻ പരിഭ്രാന്തമായിരിക്കുന്നതു ദൈവം കണ്ടു; അങ്ങനെ കൂടെ മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ എന്നെ അവിടുന്ന് അനുവദിച്ചു. അവസാനം എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്നു നമുക്കറിയാം. ആകയാൽ ഭൂതകാലം

ഭാവിക്ക് ഒരു പാഠമായിരിക്കട്ടെ. എല്ലാ ദിവസവുമെന്നല്ല, എല്ലാ മണിക്കൂറും ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. ദൈവം എന്നെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഉഴിഞ്ഞുവെക്കണം. ദൈവസ്നേഹവും സമാധാനവും എന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകുന്നതിനും യഥാർത്ഥമായ ആഭ്യന്തരികപുരോഗമനം ഉണ്ടാകുന്നതിനുംവേണ്ടി എളിയും ആത്മപരിത്യാഗവും ഞാൻ അഭ്യസിക്കണം.

3 എന്റെ പഠനം! എന്തെല്ലാം ആദർശങ്ങളാണ് ഇതുസംബന്ധിച്ച് എനിക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്നത്? ലൗകികരക്ഷോഭലതയ്ക്കു ഞാനും ചിന്തിച്ചു. സമകാലികാദർശങ്ങൾ എന്റെ തല തിരിച്ചു. വിജ്ഞാനം എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ; എന്നാൽ ആധുനികകാലങ്ങളിൽ ആത്മരക്ഷാജോലിയിൽ അതിനു ദ്വിതീയസ്ഥാനമേയുള്ളൂ. പ്രയോജനകരമായ പുരോഹിതജീവിതത്തിൽ അതു ദ്വിതീയഘടകം മാത്രമാണ്. പഠനത്തെ താഴ്ത്തിക്കെടുത്തിരുന്ന വാങ്ങരയിൽനിന്നു കത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കുക; എന്നാൽ അതിരുകടന്ന പ്രാധാന്യം അതിനു കല്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. പഠനം ഒരു കണ്ണാണ്; ഇടത്തേ കണ്ണ്. വലതുകണ്ണു നഷ്ടപ്പെടുപോയാലോ? പഠനം മാത്രംകൊണ്ടു് എത്രഫലം? ബിരുദം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് എത്ര നന്മയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്? ഒന്നുമില്ല. സാധുവായ ഭരമണൻതന്നെ. ബിരുദധാരിയെന്നനിലയിൽ സഭയ്ക്കു് എന്നെക്കൊണ്ടു് എത്ര പ്രയോജനമുണ്ടു്? ആകയാൽ പഠനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാനെന്താണെങ്കിലും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും തമ്മിൽ പൊരുത്തം വേണം. ഞാൻ തീർച്ചയായും പഠനം തുടരും; ഒരിക്കലും പഠനം വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയില്ല; എന്നാൽ ക്രമവും അനുപാതവും വേണം. “വിജ്ഞാനം ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടെ അന്വേഷിക്കണം.” (റോമ. 12, 3) എനിക്കു പണ്ഡിതനാകണം; എന്നാൽ വി. ഫ്രാൻസിസു ദെസാലസിനെപ്പോലെ പണ്ഡിതനാകണം. പണ്ഡിതനെന്നു പറയുന്നവർക്കു തന്നെ എത്ര വിലയുണ്ടു്? അവർക്കു് എന്തറിയാം! വളരെ തുച്ഛം മാത്രം. യഥാർത്ഥത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാവു പത്താംപീയൂസ് സെമ്മിനാരിചിദ്യാത്മികർക്കു നല്കിയ ഉപദേശം ഏതു അർത്ഥവത്താണ്. “എന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾ പഠിക്കണം; കഠിനമായി പഠിക്കണം; എന്നാൽ ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി നല്ലവരായിരിക്കുവിൻ: വളരെ നല്ലവരായിരിക്കുവിൻ.”

മേലിൽ മുമ്പത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടെ ഞാൻ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ പഠനത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഞാൻ മന

സ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. ഞാൻ പരീക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല പഠിക്കുക; ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി പഠിക്കും. ഞാൻ പഠിക്കുന്നത് എന്റെ ഒരു അംശമായിത്തീരണം.

4 എന്റെ മുറി വെടിപ്പാക്കുകയും മേശയ്ക്കുവിളമ്പുകയും ചെയ്യുന്ന അല്പായസഹോദരൻ തോമസ് എന്നിങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ ധാരാളം വക തരുന്നൂണ്ട്. (ബ്രദർ തോമസ് 1869 - 1939) സ്പെയിനിൽ ജനിച്ചു; ബ്രസീലിൽ കൽവരിയോ പ്രവിശ്യയിലേ ഒരു പാഷനിസ്റ്റ് സഹോദരനായിരുന്നു. വളരെ ക്ഷമയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടെയാണ് ആ സഹോദരൻ ആശ്രമവാസികളോടും സാധുക്കളോടും വത്തിച്ചിരുന്നത്. കുറേക്കാലം അദ്ദേഹം റോമയിലേ ചേലിയൻ ധ്യാനമന്ദിരത്തിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായി.) അദ്ദേഹം അത്ര ചെറുപ്പമല്ല; എന്നാൽ ഉപചാരം എത്രയും മനോഹരം. നല്ല ഉയരമുണ്ട്; നല്ല കറുത്ത ലോവ അദ്ദേഹം ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധമായ വസ്തുവുമെന്നേ അദ്ദേഹം തന്റെ ഉടുപ്പിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ പര്യയ്യമായിരുന്നുള്ളൂ. എപ്പോഴും അദ്ദേഹം പ്രസന്നനാണ്. സദാ ദൈവത്തേയും ദൈവസ്നേഹത്തേയും പഠി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരേയും അദ്ദേഹം കണ്ണുയർത്തി നോക്കുന്നില്ല. ദൈവാലയത്തിൽ വി. കർബ്ബന്യുടെ മുമ്പാകെ വെറും നിലത്തു പ്രതിമപോലെ അദ്ദേഹം സാഷ്ടാംഗം വീണുകിടക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പാഷനിസ്റ്റു സഭയിൽ ചേരാൻ വേണ്ടി സ്സെയിനിൻസിനു റോമയിലെത്തി. സദാ സത്തുഷ്ടൻ; ആരു വിളിക്കുന്നുവോ അവിടെയുണ്ട്, ആകർഷകങ്ങളായ അതിമോഹമൊന്നും കൂടാതെ എത്ര കണ്ടു ലളിതമായി ജീവിക്കാമോ അത്രകണ്ടു ലളിതമായി നിദ്ദോഷനായി ജീവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വണ്ണശബളമായ ഗുരുവായ്ക്കണയൊന്നുമില്ല. ജീവിതം മുഴുവനും ഒരു സാധുസഹോദരനായി കഴിയണമെന്നേ അദ്ദേഹത്തിൽ ഉള്ളൂ. സഹോദരൻ തോമസ്സിന്റെ നന്മയുടെ മുമ്പിൽ എന്റെ ഹൃദയം ഞാൻ ദർശിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്തുത്തിന്റെ വിളമ്പു ചുംബിക്കുകയും എന്റെ ഗുരുവായി അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു പുരോഹിതനാകാറായിരിക്കുന്നു. ധാരാളം കൃപാവരം ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പ്രായശ്ചിത്തചൈതന്യവും എളിയും വിനയവും പ്രാർത്ഥനാരൂപിയായമാർഗ്ഗം വിജ്ഞാനവും എത്ര തുച്ഛമാണ്! ഹാ തോമസ് സഹോദരാ, ഞാൻ അങ്ങയിൽനിന്നു എത്രമാത്രമാണു പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്! ഈ എളിയ അൽമായ സഹോദരന്മാരിൽ പലരും പല അജ്ഞാത സന്യാസികളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലൊരിക്കൽ വളരെ പ്രശോഭിക്കും. എ

നീക്കം എന്തുകൊണ്ടു പ്രകാശിച്ചുകൂടാ? ഓ ഈശോ, പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റേയും ത്യാഗത്തിന്റേയും ചൈതന്യം എനിക്കു അങ്ങു തരിക,

5 നടക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരനെ എന്റെ കൂട്ടുകാരനായി കൊണ്ടുപോകാൻ ഞങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠനായ ഡയറക്ടർ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഒരുക്കമായി അദ്ദേഹം ഇവിടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചിരിക്കയാണ്. സാധുയുവാവു! പതിനെട്ടുവയസ്സുണ്ടു്. എനിക്കു അയാളോടു് അനുകമ്പതോന്നുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ സമത്വമായി നല്കുന്ന ഉപദേശം ഒമ്പതു കൊല്ലമായി അയാൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു്. തിരുസ്സഭയ്ക്കുതീരായ ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും അയാൾക്കു് അറിയാത്തതായില്ല. പാഷണ്ഡതപങ്ങളെല്ലാം അയാൾക്കു് അറിയാം. അയാളുടെ കൂട്ടുകെട്ടു് അന്യചിന്തകൾക്കു് ഇടംനല്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും എനിക്കു പ്രയോജനകരംതന്നെയാണ്. ഇറാലിയിൽ വിശ്വാസത്തിനുള്ള ഭയങ്കര വിപത്തു് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു; വളരെയേറെ ക്രിസ്തീയവിഭാഗങ്ങൾ ഇന്നു് ഇറാലിയിലുണ്ടു്. ഈ ലോകത്തിന്റെ സന്തതികൾ പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളേക്കാൾ സമത്വർതന്നെ. വിശ്വാസമെന്ന മഹനീയ ദാനത്തിനു ഞാൻ ദൈവത്തോടു് എന്തുമാത്രം കഴപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഈ അന്വേഷം എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരനോടു സംസാരിച്ചാൽമതി; ആകയാൽ, "അവിടുത്തെ സ്തുതികൾ സദാ എന്റെ അധരങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും" (സങ്കീ. 33, 2). സർവ്വോപരി ഈ ദാനത്തിനു ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കും. തിരുസ്സഭയ്ക്കു പുറമെയുള്ള നിർഭാഗ്യരൂപ്രതി നമുക്കു സങ്കടം തോന്നേണ്ടതാണു്. സാധുജനങ്ങൾ! അവർക്കുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പുണ്യഘട്ടയത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണ്ടതാണു്.

6 ഞാൻ പൗരോഹിത്യത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായി ഒന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനായിട്ടാണല്ലോ ഞാൻ ഈ ധ്യാനമന്ദിരത്തിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളതു്. "ഈ ജോലി മഹത്താണു്;" (ദിന. 29, 1). എന്റെ ജീവിതത്തിലേ എത്രയും വലിയ ഒരു സംഭവംതന്നെ! ആ മഹാ ഗിരിയുടെ ശ്രംഗത്തിൽ കുറച്ചുദിവസങ്ങൾക്കകം ഞാൻ എത്തിച്ചേരും. അവിടെനിന്നു ഞാൻ പീറകോട്ടുടിച്ചാലോ

ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഞാൻ എഴുതിപ്പോന്ന ധ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ നിറുത്താനിടയായി. എങ്കിലും അനുഗ്രഹപുണ്ണമായ ആ ദിവസങ്ങളു

ടെ സ്റ്റരണ അവിടെ അവസാനിച്ചില്ല. എട്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം 1912 ലാണ് ഈ കുറിപ്പുകൾ തുടർന്നെഴുതിയത്. അപ്പോഴും എന്റെ ഓർമ്മ എത്രയും വിശദമായിരുന്നു. ദൈവമേ, ഇവ ഒരിക്കലും ഞാൻ വിസ്മരിക്കാനിടയാകാതിരിക്കട്ടെ.

അക്കാലത്തു് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിശ്ശേഷം നിഹനിക്കുവാനുള്ള ഒരാഗ്രഹവും നിശ്ചയവും മൂത്തുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പുണ്യമായി ഉരിഞ്ഞു മാറിക്കഴിയുമ്പോൾ, ഞാൻ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സന്നദ്ധനായും തിരുസ്തുഭയിൽ എന്തെങ്കിലും വലിയ ഒരു നന്മ ചെയ്യാൻ എത്രയും പര്യാപ്തമായ ഒരുപകരണമായും പഠിണമിടുകമല്ലോ. എന്റെ അപകാരം കാണിച്ചുതന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും മാഗ്ഗിങ്ങളിലുമല്ല, പ്രത്യേക എന്റെ തലവന്മാരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് അന്ധമായി കീഴ്പ്പെട്ടു് തിരുസ്തുഭയിൽ എന്തെങ്കിലും നന്മയാണു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു്. എന്റെ ധ്യാനം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുന്നതിന് അവിടുത്തെ നല്ല വൈദികരിലൊരാളുടെ പ്രസംഗം ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്ത കോളെജുകളിൽനിന്നും പത്തു പൗരോഹിത്യാത്മികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിലൊരാൾ കപ്രാണിക്കായിൽനിന്നു് ഒരു ഫ്ളോറൻസുകാരൻ (ഫ്രിസൂലം ത്രിത്വത്തിന്റെ എൻറിക്കോ) ആയിരുന്നു. റോമൻ സെമ്മിനാറിയിൽനിന്നു് എന്റെ പഴയ ഒരു പോത്തുഗീസു കൂട്ടുകാരനുണ്ടായിരുന്നു; ഡോൺ നിക്കോളാ തുക്കി. വേറൊരു റോമൻ വിദ്യാത്മിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദിവസത്തോറും ദൈവാലയത്തിൽ പോയി നടത്തിയ കുരിശിന്റെ വഴി എനിക്കു വളരെ സഹായകമായിരുന്നു. ആയിടെയ്ക്കു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യാകലമാതാവിന്റെ ഗബ്രിയേലിന്റെ ജീവചരിത്രം ശ്രവിക്കുന്നതും എനിക്കു് ആശ്വാസദായകമായിരുന്നു. അതാണു ഭക്ഷണസമയത്തു് വായിച്ച ഗ്രന്ഥം. കുരിശിന്റെ വി. പൗലോസിന്റെ ശരീരം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണം പ്രമാണിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന സായാഹ്ന റൊവേനയും ധ്യാനനന്ദിരത്തിലെ വൈദികരുടെ സന്മാതൃകയും എനിക്കു വളരെ ഉപകരിച്ചു. രാത്രികാനോനനമസ്കാരം ചെയ്യാൻ അവർ എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ടിരുന്നതും മായാത്ത സ്റ്റരണയായി നിലകൊള്ളുന്നു. അവരുടെ കാലോച്ചയും ഇരുണ്ട വരാന്തയിൽക്കൂടെ അവരുടെ നീണ്ട ഭോവ വലിഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ സ്വരവും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സാഹസകങ്ങളും എന്തെ സ്തുതിച്ചു. ജനലിൽക്കൂടെ കൊളോസിയവും, ലാററൻ ബസിലിക്കയും അപ്പിയൻ വഴിയും കാണാമായിരുന്ന

ന്നു. ഉദ്യാനത്തിൽനിന്നു പാലാറയിൻ കുന്നും ചേലിയൻ കുന്നും അ
 വസ്തു മകുടം ചാത്തിയിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സ്റ്റാരകങ്ങളും വി. ഗ്രിഗറിയുടെ
 ദൈവാലയവും എന്നിങ്ങ കാണാമായിരുന്നു. ഞാൻ വസിച്ചിരുന്ന ഭ
 വനത്തിന്റെ പാർപ്പത്തിലാണു ഞെൻ്റ് ജോണിന്റേയും പോളിന്റേ
 യും ബസിലിക്ക. മുസുപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ എല്ലാ സായംകാ
 ലവും സ്വഗ്ലാരോപണ നൊവേനയ്ക്കു ഞാൻ അവിടെ പോയിരുന്നു.
 ബസിലിക്കയുടെ കീഴ് ഒരു ചരിവിലായിരുന്നു രക്തസാക്ഷികളുടെ
 ഭവനം. എന്റെ മുറിയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുറിയിൽവെച്ചാണു
 കുരിശിന്റെ വി. പൗലോസ് അന്തരിച്ചത്. അവിടെയാണ് എല്ലാ
 ഞായറാഹ്നവും ഞങ്ങൾ വി. കണ്യാന ചൊല്ലി പഠിച്ചതും. അവിടെ എ
 ള്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നുമുള്ള നിശ്വാസം പരിശുദ്ധിയും പരിത്യാഗവൃ
 മാണു്. കത്താവേ, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അന്തിമമായ ഒരുക്കം ഈ
 പരിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു പച്ച നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതിനു ഞാൻ അങ്ങയോ
 ടു നന്ദിപറയുന്നു.

ജ്ഞാനധ്യാനാഭ്യാസങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ
 മേലന്വേഷകൻ ഫാദർ ലൂയി ഡെൽ റൊസാരിയോ ആയിരുന്നു. അ
 ദ്ദേഹം എന്റോടു വളരെ ദയയോടെയാണു വെത്തിച്ചിരുന്നതു്. എന്റെ
 പട്ടത്തിന്റെ തലേദിവസം എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു് അദ്ദേഹം
 പലവിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവ
 യൊക്കെ എന്നിങ്ങ കാണിച്ചുതന്നു. ഞെൻ്റ് ജോൺ ലാററൻ ബസി
 ലിക്കയിൽ പോയി ഒരു വിശ്വാസപ്രകരണം ചൊല്ലി. തിരുഗോവ
 ണി മുട്ടിന്മേൽ കയറി. അനന്തരം ഞാൻ വി. പൗലോസിന്റെ ബ
 സിലിക്കയിലേക്കു പോയി. വിജാതീയരുടെ ശ്ലീഹായുടെ കുഴിമാട
 ത്തിങ്കൽ നല്ലവനായ കത്താവിനോടു ഞാൻ എന്താണു പറഞ്ഞതു്?
 അതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പൂട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വി. ലോറൻസിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം ഉദിച്ചു. ആശ്രമ
 ത്തിൽനിന്നു് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ എന്റെ വൈസ് റെക്ടർ
 ഫാദർ ഞൊൾവെരീനി വന്നുചേർന്നു. മൗനപൂർവ്വം നഗരത്തിലൂടെ
 ഞാൻ കടന്നുപോയി. വിശുദ്ധഗിരിയിലേ മറിയത്തിന്റെ ദൈവാ
 ലയത്തിൽവെച്ചാണു് അവിസ്തരണീയമായ ആ തിരുക്കണ്ഠം നടന്നതു്.
 എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ഇപ്പോഴും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടു്. മൊൺ
 സിത്തോർ ജോസഫ് ചെപ്പൈത്തല്ലി (Vicegerent) ആണു് എ
 നിക്കു പട്ടം നല്കിയതു്. കപ്രാനിക്കാ കോളെജിലെ ചില വിദ്യാ
 ത്മികളായിരുന്നു ബലിപീഠ ശുശ്രൂഷകർ. എന്റെ മേലധ്യക്ഷനായ

മെത്രാനച്ചനെ അനുസരിക്കാമെന്നുള്ള സത്യപ്രതിജ്ഞയും മറ്റും കഴിഞ്ഞു തിരുക്കുറുത്തുവെച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ണുയർത്തി നോക്കി. അപ്പോഴാണ് പരിശുദ്ധയന്ത്രയുടെ സ്വരൂപം ഞാൻ കണ്ടത്. അതുവരെ അതിൽ എന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയുകയുണ്ടായില്ല. ദൈവമാതാവ് ബലിപീഠത്തിൽനിന്ന് എന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരികുറുത്തതായി എനിക്കു തോന്നി. അവിടുത്തെ കടാക്ഷം മധുരമായ സമാധാനവും ശരണവും എന്തിൽ ജനിപ്പിച്ചു. അവിടുത്തെക്കു സംതൃപ്തിയായെന്നും അവിടുന്ന് എന്നെ സദാ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞതുപോലെ എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു. ചുരുക്കത്തിൽ അവിടുന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രശാന്തതയും സമാധാനവും അയച്ചുതന്നു; അതു ഞാനൊരിക്കലും വിസ്മരിക്കുകയില്ല.

വൈസ് റെക്ടർ എന്ന സെമ്മിനരിയിലേക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. സെമ്മിനരി നിവാസികളെല്ലാം റൊക്കാനിക്കായിലേക്കു പോയിരുന്നതിനാൽ സെമ്മിനരി ശൂന്യംപോലെ തോന്നി. അവിടെയെത്തിയ ഉടനെ ആദ്യം ചെയ്തതു ഭാഗ്യസ്തരണാർക്കനായ എന്റെ മെത്രാൻ മോൺസിഞ്ഞോർ ഗിന്റാനിക്കു ഒരു കത്തെഴുതുകയായിരുന്നു. മോൺസിഞ്ഞോർ ചെയ്യപ്പെട്ടെല്ലിയുടെ പാദത്തിൽ കർത്താവിനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞവാക്കുകൾ സംക്ഷിപ്തമായി ഞാൻ തിരുമേനിക്കു എഴുതി. തിരുമേനിയോടു അനുസരണവും സ്നേഹവും ഞാൻ വാദാനം ചെയ്തു. എട്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം എത്ര ആനന്ദത്തോടെയാണു ഞാൻ ആ വാദാനം നവീകരിക്കുന്നതെന്നറിയാമോ? എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ പിന്നീടു എഴുതിയത് എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കാണ്. എന്നോടുകൂടെ കർത്താവിനു നന്ദി പറയുവാനും എന്നെ വിശ്വസ്തനായി സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുവാനും അവരോടു ഞാനാവശ്യപ്പെട്ടു. മദ്ധ്യഘട്ടത്തിനു ശേഷം ഞാൻ ഏകാകിയായി; എന്നെ ഇത്രയധികം ഉയർത്തിയ ദൈവവും ഞാനും മാത്രമായി. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ആനന്ദവും എന്റെ പ്രതിജ്ഞകളും എന്റെ ചിന്താവിഷയമായി. റോമാ നഗരത്തിൽ ആരുമില്ലാതിരുന്നപോലെ എന്റെ കർത്താവിൽ നിമഗ്നനായി ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു. എനിക്കു കൂടുതൽ ഭക്തിതോന്തിയിരുന്ന ദേവാലയങ്ങളും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വിശുദ്ധരുടെ ബലിപീഠങ്ങളും ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപങ്ങളും ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. സന്ദർശനങ്ങൾ തീരെ പ്രസ്ഥമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സായാഹ്നത്തിൽ ആ വിശുദ്ധന്മാർക്കുല്ലാം എന്നോടൊന്നോ പറയാനുണ്ടെന്നും എനിക്കു അവരോടൊന്നോ പറയാനുണ്ടെന്നും എനിക്കു തോന്നി. വാസ്തവം അങ്ങനെയൊന്നു ആയിരുന്നു.

വി. ഫിലിപ്പനേരി, വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്, വി. ജോൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ദെ റോസി, വി. അല്യഷ്യസ്, വി. ജോൺ ബക്ഷമൻസ്, വി. കാഥറീൻ ദെ സീയെന്നാ, ലേലിസ്സിലേ വി. കമിലസ്, മുതലായ പല വിശുദ്ധരേയും ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. എന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കു കത്താവിന്റെറുമുനീൽ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച വിശുദ്ധരേ, എന്റെ ബലഹീനതകൾ ക്ഷമിക്കുവാനും ആ സുദീനത്തിന്റെ ഓമ്മ് കെട്ടു പോകാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉജ്ജ്വലമായി പാലിക്കുവാനും നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഥമപൂജ സമർപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ ബസിലിക്കയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വൈസ് റെക്ടറാണ്. മഹാ അങ്കണത്തിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ പ്രസ്തുത അങ്കണത്തിന് എന്നോടു പലതും പറയാനുണ്ടായിരുന്നു. അതിലേ നടന്നുപോകുമ്പോഴൊക്കെ എന്റെ ഹൃദയം വികാരതരളിതമാകാറുണ്ട്; എന്നാൽ ആ പ്രഭാതത്തിലെത്തുപോലെ ഒരിക്കലും വികാരരഹിതമായിട്ടില്ല..... സഭാചരിത്രത്തിലേ ബഹുമാന്യരേവേ കളുടങ്ങിയ ആ ബസിലിക്കയുടെ അകത്തു് എന്റെ വികാരങ്ങളുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വി. പത്രോസിന്റെ കഴിമാടത്തിന്റെ അരികെയുള്ള ഭൂഗർബലിപീഠത്തിലേക്കു ഞാൻ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. അവിടെ വൈസ് റെക്ടർ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന കറേ സ്നേഹിതന്മാർ ഇതിനകം വന്നുചേർന്നിരുന്നു. സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രാധ്യാപകനായിരുന്ന മോൺ. ജോസെഫ് പാലിക്കാ, ഫാദർ എൻറിക്കോ ബെനെദെത്തി, ഫാദർ പീയെട്രൊ മൊറിക്കോണി, ഫാദർ ജോസഫ് ബാൾഡി, ഫാദർ എൻറിക്കോ ഫാസി തുടങ്ങിയ പലരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. വി. പത്രോസു പൗലോസു ശ്ലീഹന്മാരുടെ നേർച്ചക്കർബാനയാണു ഞാൻ ചൊല്ലിയതു്. ആ കർബാനയുടെ ആനന്ദം! എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കവിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്ന വികാരങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ തിരുസ്സഭയോടുള്ള മഹാസ്നേഹം, ക്രിസ്തുവിന്റെ താത്പര്യങ്ങൾക്കും മാപ്പാപ്പായുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള തീക്ഷ്ണത, ഈശോയുടേയും തിരുസ്സഭയുടേയും ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പുണ്ണമായുള്ള പ്രതിഷ്ഠ, വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തോടു പ്രത്യേക ഭക്തി വാശാനംചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വ്രതം, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അക്ഷീണമായ യത്നം എന്തിവയായിരുന്നു. ഞാൻ നിലക്കുന്ന സ്ഥലം, എന്റെ പ്രഥമ ദിവ്യപൂജ, അതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവ എന്റെ വ്രതത്തെ ഒന്നുകൂടെ പവിത്രീകരിച്ചു. അതു് ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തെ രൂസിപ്പിക്കുന്നു; വാക്കുകൾക്കു് അതു വണ്ണിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. വി. പത്രോസിന്റെ കഴിമാടത്തിൽവെച്ചു ഞാൻ കത്താവിനോടു പറഞ്ഞു: "കർ

ത്താവേ, അങ്ങേക്ക് എല്ലാം അറിയാം. ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് അങ്ങ് അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. കിനാവു കാണുന്നവനെപ്പോലെ ഞാൻ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. ബസിലിക്കയുടെ ഭിത്തിയിൽ നിരത്തിവെച്ചിരുന്ന ഓട്ടുകൊണ്ടും മാർബിൾകൊണ്ടുമുള്ള മാർപ്പാപ്പാമാർ അവരുടെ കഴിമാടത്തിൽനിന്ന് എനിക്കു ധൈര്യവും ശ്രദ്ധയും തരുവാനോ എന്നു തോന്നുവാൻ നവമായ ചൈതന്യത്തോടെ എന്നെ കടാക്ഷിച്ചു.

മദ്ധ്യഘനത്തിൽ പുതിയ ഒരാനന്ദം എന്നെ കാമ്മിതനും പത്താം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായുമുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണം. എന്റെ വൈസ് റെക്ടറാണ് അതു ശരിപ്പെടുത്തിത്തന്നത്. ആ സുദിനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം എനിക്കു ചെയ്തതന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഞാൻ എത്ര കൃതജ്ഞനാണെന്ന് അറിയാമോ? അദ്ദേഹം എന്റെ കൂടെ പോന്നു. ഞാൻ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു പരീശുദ്ധ പിതാവു എത്തിയപ്പോൾ വൈസ് റെക്ടർ എന്നെ തിരുമേനിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. മാർപ്പാപ്പാ പുഞ്ചിരി തൂകി. ഞാൻ പറയുന്നതു ശരിക്കു ശ്രവിക്കുന്നതിനു തിരുമേനി തലകുനിച്ചാണു നിന്നത്. ഞാൻ മടുക്കുന്നില്ലെന്നു കയറിയെന്നു. അവിടുത്തെ പാദങ്ങളിലെത്താൻ സാധിച്ചതിൽ ഞാൻ ആനന്ദംകൊള്ളുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അന്നു വി. പത്രോസിന്റെ കഴിമാടത്തിങ്കൽ പ്രഥമ ദിവ്യബലി സമർപ്പിച്ചപ്പോളുണ്ടായിരുന്ന നിയോഗങ്ങൾ എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു സംക്ഷിപ്തമായി ഞാൻ വിവരിച്ചു.

ഈ സമയമൊക്കെയും കുനിഞ്ഞു തന്നെ നിന്നിരുന്ന മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി തന്റെ കരങ്ങൾ എന്റെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ചെവിയിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞു: “കൊള്ളാം, കൊള്ളാം, എന്റെ മകനേ, ഇതാണ് ഞാൻ കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. നീ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിനൊത്ത ഒരു വൈദികനാകുന്നതിനു നിന്റെ നിയോഗങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ നല്ലവനായ കത്താവിനോടു ഞാനപേക്ഷിക്കാം. നിനക്കുള്ള ഇതര നിയോഗങ്ങളും ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. നിന്നെ പ്രതി ഇപ്പോൾ ആനന്ദംകൊള്ളുന്ന എല്ലാവരെയും ഞാൻ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു.” അവിടുന്ന് എന്നെ ആശീർവ്വദിച്ചശേഷം ചുംബിക്കുവാനായി എനിക്കു കരങ്ങൾ നീട്ടിത്തന്നു. തിരുമേനി എന്നിൽനിന്നു നീങ്ങി അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ആളോടു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം പോളന്റുകാരനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. പെട്ടെന്നു തിരുമേനി എന്റെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞുചോദിച്ചു: “നീ ഇപ്പോൾ വീട്ടിലെത്തും?” “സ്വഗ്യാരോപണത്തിരുന്നാളിനു” ഞാൻ പ്രതിവചിച്ചു. എന്റെ വീടു്

എവിടെയാണെന്നു തിരുമേനി മുമ്പു ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ മറുപടി മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ ആ തിരുനാൾ എന്തായിരിക്കും? ബെർഗാമായിലെ മണികൾ അന്ന് എത്ര ആരവത്തോടെ മുഴങ്ങും?” മന്ദഹാസത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനങ്ങൾ തുടന്നു.

അന്നു വൈകുന്നേരം റൊക്കാനിക്കായിലെ സെമ്മിനരിവില്ലായിലേക്കു ഞാൻ തിരിച്ചു. ഫാദർ ജോസഫ് പിക്കിരില്ലി എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോഗിയോ മിർത്തേത്തോ സ്റ്റേഷനിലേക്കു വന്നു. ദീപങ്ങൾകൊണ്ടു വില്ലു അലംകൃതമായിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ ഹൃദയം തരളിതമായി. ദൈവാലയത്തിൽ, “അങ്ങു പുരോഹിതൻ” എന്ന വാക്യം വിദ്യാർത്ഥികൾ പാടി. അടുത്തദിവസം കെങ്കേമമായ ആഘോഷങ്ങൾ. എല്ലാവരും ദിവ്യകാര്യവും സ്വീകരിച്ചു. റെക്ടർ, മോൺസിഞ്ഞോർ ബുഗരീനി വി. കർബാന ചൊല്ലാൻ ഏതെ സഹായിച്ചു. എന്റെ ജ്ഞാനപിതാവു ഫാദർ ഫ്രാൻസെസ്കോ പിത്തോക്കി സുവിശേഷപ്രസംഗം നടത്തി. എന്തെല്ലാ റി അദ്ദേഹം വളരെ അനുകമ്പയോടെ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹം അദ്ദേഹത്തെ അന്ധനാക്കിയെന്നു തോന്നുന്നു. അന്നുമുഴുവനും ആഘോഷങ്ങൾതന്നെയായിരുന്നു.

പതിമൂന്നാം തീയതി ഫ്ലോറൻസിലെ മംഗലവാർത്താ ദൈവാലയത്തിൽ ഞാൻ ദിവ്യബലി സമർപ്പിച്ചു. സൈനികസേവനം തുടരുന്നതിനു മുമ്പു ഞാൻ എന്റെ ശുദ്ധത ദൈവമാതാവിനു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിടുത്തോടു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കാനാണു ഞാൻ അവിടെ വി. കർബാന ചൊല്ലിയതു്. 14-ാംനു മിലാനിൽ വി. ചാൾസ് ബൊറോമ്യയുടെ ക്ഷിമാടത്തിൽ ഞാൻ ദിവ്യപൂജ അണച്ചു. ... അദ്ദേഹത്തോടു് എന്നിക്ക് എന്തെ കൈ പറയാനുണ്ടായിരുന്നു! അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും വളരെയേറെ വർദ്ധിച്ചു.

ഓഗസ്റ്റ് 15-ാംനു സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിരുനാൾ ദിവസം ഞാൻ സോത്തോ ഇൽമോന്തെയിലെത്തി. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്നിക്കും എന്റെ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കും ഉപകാരികൾക്കും എന്നുവേണ്ടാ ഏവക്കും ഏറ്റവും ആപ്തദാകരമായ ഒരു ദിവസമായിരുന്നു അതു്.

എന്തിനാണു് ഇതൊക്കെ ഞാനെഴുതിയതു്? വിശ്വാസവും എന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളും പാലിക്കുന്നതിനു് ഈ കുറിപ്പുകൾ ഉത്തേജകമായേക്കും; കത്താവിന്റെ കാര്യത്തിനു കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം

വ്യമാകും. എന്റെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ അവിശ്വസ്തതയുണ്ടാ
യാൽ ഈ കുറിപ്പുകൾ എന്നെ ഇക്കാര്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കും. എന്റെ
ദൈവവിളിക്ക് യോഗ്യനായ ഒരു വൈദികനാകാൻ, ക്രിസ്തുവിനു
ഞാൻ അയോഗ്യനാകാതിരിക്കാൻ സർവ്വവും സഹായകമാകട്ടെ. ക്രി
സ്തുവിനു ശകല മഹത്വവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

22 ഈശോ മറിയമേ യേശുപ്പേ!
1904 നവംബർ 4

അധ്യയനവത്സരം ആരംഭിക്കുന്നതിനു
മുമ്പു ത്രിദിനാപേക്ഷ.

എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന് ഒരുക്കമായി നടത്തിയ നാലു
ജ്ഞാനധ്യാനങ്ങളിലും ഏഴുതീയവ സമസ്തവും തന്നെയാണ് എന്റെ
പൊതു പ്രതിജ്ഞകൾ. എന്റെ വ്യാപാരങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നിയ
ന്ത്രിക്കാനും എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഹിതനായിത്തീരുന്ന താങ്ങു കൊടു
ക്കാനും വേണ്ടി കീഴെ നല്കുന്ന പ്രതിജ്ഞകളിൽ ഞാൻ പ്രത്യേക
ശ്രദ്ധ പതിക്കും. അവ വി. ചാൾസ് ബേറോമ്യയുടെ തിരുനാൾ ദി
വന്മാരായ ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൻകീഴെ സമർപ്പി
ക്കുന്നു.

1 എഴുന്നേല്ക്കുന്ന സമയം മുതൽ വി. കുർബാന കഴിഞ്ഞു ക
റച്ചുനേരവുമുതൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകളിലും അഭ്യായങ്ങളിലും
മാത്രം ഞാൻ ചെലവഴിക്കും. വാമൊഴിയായുള്ള പ്രാർത്ഥന, ആദ്ധ്യാ
ത്മികപാരായണം, ധ്യാനം, ഒപ്പീന്യ മുതലായവ.

2 മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനു മുമ്പ് അഞ്ചു മിനിറ്റു നേരത്തേക്കു പ്രത്യേ
കാത്മശോധന പ്രയോജനകരമായി നടത്താൻ ഞാൻ ഉററു പരിശ്ര
മിക്കും.

3 അതീവതീക്ഷ്ണതയോടെ അനുദിനം ദിവ്യകാരണസന്ദ
ർശനം നടത്തുക എന്റെ പ്രധാന ചുമതലയായിരിക്കും. ഞാൻ എല്ലാ
ത്തിനും വി. കുർബാനയോടും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടും
കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ വി. കുർബാനയോടു് എന്നിക്കു പ്രത്യേക
ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കും.

4 പിറോദിവസത്തേക്കുള്ള മൂന്ന് “നൊക്സേൻ” (രാത്രി പ്രാർത്ഥന) ചൊല്ലാതെ ഞാൻ നിദ്രയ്ക്ക് അണയുകയില്ല. മറ്റൊന്നിനും ഇത്രയും പ്രാധാന്യമില്ല. കാനോനനമസ്കാരത്തിന് പ്രഥമസ്ഥാനം നല്കണം.

5 മാസധ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കു നല്ല നിഷ്ഠവേണം. എല്ലാമാസവും ആദ്യത്തായാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പുവരുന്ന ശനിയാഴ്ച സായംകാലം മുതൽ പിറോദിവസം ഉച്ചവരെയെങ്കിലും ധ്യാനത്തിൽ കഴിയണം.

6 ഏറ്റവും ചെറിയ വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെ എല്ലാ സെമ്മിനാരിനിടയ്ക്കും ഞാൻ അനുസരിക്കും. ഒരു പ്രീഫെക്ട് എന്നനിലയിൽ അവർക്കു ചെയ്യാവുന്ന നന്മ എന്റെ സന്മാതൃകയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

7 ഉലാത്താൻ പോകുമ്പോൾ എത്രയും അടക്കത്തോടെ വ്യാപരിക്കണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം കൂടുതൽ ദൃഢമായി ഞാൻ നവീകരിക്കുന്നു. പൗരോഹിത്യം ഗുരുതര പാപങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം നല്കുന്നില്ല. ഏകാഗ്രതയും ആത്മീയതീക്ഷ്ണതയും പാലിക്കുന്നതിനുള്ള എന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു സഹായകമായിരിക്കും അടക്കം പാലിക്കുന്നതിലുള്ള എന്റെ സൂക്ഷം.

8 എന്റെ സമയം, വിശിഷ്ട, പഠനസമയം ഞാൻ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കും. ആദ്യംതന്നെ ഇക്കൊല്ലത്തേ പഠനവിഷയങ്ങൾ; പിന്നെ ചെറിയ തോതിൽ മറ്റു സംഗതികൾ.

9 എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും എളിമ, ആദ്ധ്യാത്മികമായി മഹാതീക്ഷ്ണത, പ്രശാന്തത, എല്ലാവരോടും ഉപചാരം, അനുസ്യൂതമായ സത്തുഷ്ടി ഹൃദയത്തിന്റേയും മനസ്സിന്റേയും പ്രസന്നത.

ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി എറിയുന്ന ഈശോയുടെതിരുഹൃദയമേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ എറിയിക്കണമേ.

**കന്യകാമറിയത്തിന്റെ അമലോത്ഭവം
വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിന്റെ
അമ്പതാം വാർഷികം**

എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ഒരു മഹാ സുദിനമായി ഇന്നങ്ങേ ദിനം ഞാൻ കരുതും: വത്തിക്കാൻ ബസിലിക്കായിലും നഗരത്തിലെ ഇതര ദൈവാലയങ്ങളിലും മറിയത്തിന്റെ വിജയം ആഘോഷിക്കുന്നതു ദർശിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം എത്രയും നിർമ്മലമായ ആനന്ദംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.

സ്നേഹപൂർവ്വകമായ മാതൃഭയത്തോടെ റോമാനഗരം മുഴുവനും കന്യകാമറിയത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനം നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. ജനനിബിഡമായ ആ മഹാ ദൈവാലയത്തിൽ, അവിടത്തെ മനോഹരമായ തിരക്കുക്കളുടെ ആഡംബരങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കണ്ണുണ്ണുന്ന ദീപങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ പീഠത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിതയായിരിക്കുന്നു അമലോത്ഭവകന്യകയുടെ എത്രയും ബഹുമാന്യമായ സ്വരൂപം, പ്രതാപപുണ്ണമായ വേഷത്താൽ സമലംകൃതനായ മാർപ്പാപ്പായേയും അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന കദ്ദിനാൾ സംഘത്തേയും ഭൂമിയുടെ സർവ്വഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വന്നുകൂടിയിരുന്ന മെത്രാന്മാരേയും വൈദികവർണ്ണയേയും അല്പമായരേയും നോക്കി പുഞ്ചിരിതൂകുന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. തിരക്കുക്കളുടെ ഇടയിൽ വാനവഗായകസംഘത്തെ പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്ന പെരോസിയുടെ ഗാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. മഹാതാഴികക്കടത്തിൽ അതിന്റെ മാറ്റൊലി ശ്രാവ്യമായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ദൃശ്യം! മറിയത്തിന് എന്തൊരു വിജയം!

ഭൂമിയിൽ ഇതിനെക്കാൾ കൂടുതലായ ഒരു ബഹുമാനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സെമ്മിനരിവിദ്യാർത്ഥികളുടെ മഹാവ്യഹൃത്താൽ ഞാൻ മറഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ആഘോഷമായ തിരക്കുക്കളെല്ലാം കാണത്തക്കവിധം ഞാൻ ശ്രീഹൃദയുടെ കഴിമാടത്തിനരികെയായിരുന്നു.

ബെർഗാമോ മെത്രാൻ മോൺ. രദീനി തെദേഷിയുടെ സെക്രട്ടറി 1905 — 1914

[1905-ൽ ഫാദർ ആഞ്ചലോ റൊങ്കാലി വാർഷികധ്യാനം നൽകിയില്ല; പകരം ലൂദ്വീഗ്ജെക്കുള്ള ഒരു തീർത്ഥയാത്രയിൽ പങ്കെടുത്തു. തദവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം പാരലെമോനിയ തുടങ്ങിയ പല തീർത്ഥ സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. പ്രസ്തുത തീർത്ഥയാത്രയുടെ സ്മരണകൾ അദ്ദേഹം ഈ കുറിപ്പുകളിൽ സന്തോഷത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. 1905 ഏപ്രിൽ 19 മുതൽ 21 വരെ മൂന്നു ദിവസം ഫ്രസ്കാത്തിയിൽ കമെൽ ദെ ലേസി സന്യാസിമാരുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരു ധ്യാനം കഴിച്ചു. അതിന്റെ കുറിപ്പുകൾ അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. അവിടെ ഒരു മാർബിൾ ശിലയിൽ തിരുമേനിയുടെ അന്നത്തെ നിവാസം ശാശ്വതീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1906 ലെ ധ്യാനത്തിനു പകരം ഫാദർ റൊങ്കാലി വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കുള്ള തൃതീയ ഇറ്റാലിയൻ തീർത്ഥാടനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഈ യാത്രയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചില ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ കീഴെ ചേർക്കുന്നു:]

1906 സെപ്റ്റംബർ 30

ഞാൻ കാനായിൽനിന്നു പോരുന്നു; എന്നാൽ ഹൃദയംഗമമായ പ്രാർത്ഥനയും പ്രത്യശയ്യും കൂടാതെയല്ല. കാനായിൽ ഈശോ തന്റെ പ്രഥമാത്മതം പ്രപത്തിച്ചു; അങ്ങനെ തന്റെ ദിവ്യത്വം പ്രകടമാക്കി. ഇന്നു കാനായിലുള്ള 1300 നിവാസികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മുഹമ്മദീയരാണ്. ബാക്കിയുള്ളവർ മിക്കവരും ഗ്രീക്കു ശീശുക്കാരാണ്. വളരെ കുറച്ചുപേർ, അമ്പതുപേരുമാത്രം കത്തോലിക്കർ. ഇവരും പലസ്തീനായിലേ മറ്റു കത്തോലിക്കരെന്നപോലെ വലിയ വിശ്വാസമൊന്നുമുള്ളവരല്ല; തീക്ഷ്ണതയുമില്ല. ഈശോയുടെ പ്രഥമാത്മതത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് ഒരു നവനക്ഷത്രം ഇന്നു കൂദാശചെയ്തു. ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ ക്രിസ്തീയജീവികത്തിന്റെ നിരന്തരാഭ്യാസത്തിലേക്കും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലേക്കും ആ നക്ഷത്രം കൊണ്ടുവരാൻ കർത്താവ് അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

കെ'സോബർ 4

[ജെറുസലം. മോൺ. തെദെഷീയുടെ പൊന്തിഫിക്കൽ കണ്യാന.] വിദൂര രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ നമ്മുടെ കത്തോലിക്കൻ ശവകുടീരത്തിന്റെ അരികെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ബഹുവും അവിടെയുള്ള സാധനങ്ങളും ഭാഷകളും റീത്തുകളും മതങ്ങളുമൊക്കെ കാണുമ്പോൾ പരിഭ്രാന്തരാകും. ഭക്തസ്ത്രീകൾ നമ്മുടെ കത്തോലിക്കൻ ശവകുടീരത്തിലെ കല്ലു നീക്കപ്പെട്ടതായി കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ പരിഭ്രമത്തോടാണു മെത്രാനച്ചൻ തിരുമേനി വിദേശക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പരിഭ്രമത്തെ ഉപമിച്ചത്. ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ശവകുടീരത്തിങ്കലേക്കു പുനരന്തമാനത്തിലേ മഹിമപ്രമാപത്തോടെ എഴുന്നള്ളിവന്നു അവിടെയുള്ളവരെ ചിതറിക്കാനല്ല മാനസാന്തരപ്പെടുത്താൻ ക്രിസ്തുനാഥനോടു തിരുമേനി ആവേശത്തോടെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലും റഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും സയ്യാപരി ഈ വിതരണ സ്ഥലത്തും, "ഒരു തൊഴുത്തും ഒരു ഇടയനും" എന്ന ആദർശം സാധിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ, എല്ലാവരുടേയും ദൃഷ്ടികൾ മെത്രാനച്ചന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളെ സമാദരിച്ചു. വേർപിരിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്ന സഹോദരർ സത്യതൊഴുത്തിലേക്കു തിരിയെ വരണമെന്നുള്ള എല്ലാവരുടേയും ആഗ്രഹം തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനയോടു ചേർന്നപ്പോൾ എല്ലാവരുടെ ഹൃദയങ്ങളും തുടിച്ചു.

എല്ലായിടത്തുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായത്താൽ ഇന്നത്തേ ഈ പ്രാർത്ഥന അടുത്തഭാവയിൽ യഥാർത്ഥവൽകരിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്തിനു? ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതകരവും മനോഹരവുമായ ആ പ്രാർത്ഥന സഫലമായിത്തീരുന്നതിനു നമുക്കു യത്നിക്കാം. "ഒരു തൊഴുത്തും ഒരു ഇടയനുമാകണം" എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഒരിക്കൽ, ജെറുസലേമിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, നിറവേറുമെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ ദൈവചരിപാലനത്തു നമ്മുടെ അഭിലാഷം സമർപ്പിക്കാം.

1907

24 മത്തിനേക്കോ തിരക്കടംബ
മംത്തിൽവെച്ച് 1907-ൽ നടത്തിയ ധ്യാനം.

സെപ്റ്റംബർ 1-7

ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ സാവോണി എസ്. ജെ.

അവസാനം ഏകാഗ്രമായ ചിന്തയ്ക്കു കരേണമയം എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെയേറെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഒരു ധ്യാനമാണിത്. പൂർവ്വപ്രതിജ്ഞകളൊക്കെ ഞാൻ പരിശോധിച്ചു; പൂർ്വ്വാനുഭവങ്ങൾ വീണ്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാഥമിക വത്സരങ്ങളിൽ എനിക്കു എന്നെപ്പറ്റി കാര്യമായി ചിന്തിക്കുവാൻ സമയമുണ്ടായില്ല; ആകയാൽ എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിനു കോട്ടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനവും അപ്രധാനവുമായ നിരവധി കൃത്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്റെ ആത്മാവു പതറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഗുരുതരമായ പാപങ്ങളിൽനിന്നു് എന്നെ സംരക്ഷിച്ചതിനും സാധാരണവും അസാധാരണവും അമൂല്യവുമായ പല അനുഗ്രഹങ്ങൾ അനുസ്മര്യമായി ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളതിനും ഇപ്പോഴും ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയേണ്ടതല്ലേ? എന്റെ ദൈവമേ, അസാധാരണവും അവസ്ഥാനീയവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ! എന്റെ തീക്ഷ്ണത ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും, പരിശുദ്ധമായ പൗരോഹിത ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഈ വിചാരംതന്നെ ഒരാഹ്വാനമാണു്. ഓ, ഇപ്പോൾ, അങ്ങയുടെ വിളി ഞാൻ കേൾക്കും. ഇതു പക്ഷേ, അവസാനത്തെ വിളിയായിരിക്കും. എന്റെ ജീവിതംകൊണ്ടു് അങ്ങു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണെന്നു് അന്വേഷിക്കൂ? അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് അങ്ങയുടെ ആശ്ലേഷത്തിനു ഞാൻ പ്രയാസമില്ലാതെ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

ഇക്കൊല്ലം എന്റെ അധ്യാപനജോലി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതും മെത്രാനുജ്ഞന്റെ സൈക്രട്ടറിസ്ഥാനവും എന്റെ ജീവിതം എന്തായിരിക്കണമെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ടു്. ഏകാഗ്രമായ ധ്യാനത്തിന്റേയും പ്രാർത്ഥനയുടേയും പഠനത്തിന്റേയും ജീവിതമായിരിക്കണം എന്റേതു്.

ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ വീണ്ടും ഒരു ഔമ്മിനരി വിദ്യാത്മിയെപ്പോലെ ആകണം; അങ്ങനെ ജീവിക്കാനാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. റോമായിലായിരുന്നപ്പോൾ ഞാനെഴുതിയകുറിപ്പുകളൊക്കെ ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കി. എല്ലാ കാലത്തേക്കും പ്രയോജനകരമായ പല പ്രായോഗികസംഗതികളും അവയിലുണ്ട്. കൂടാതെ കുറിപ്പുകളും പ്രതിജ്ഞകളുംകൂടി ഞാൻ ചേർക്കാൻ പോകയാണ്. എന്റെ ആത്മപരിശോധനയിൽ ഞാൻ അവയിലേക്കു പലപ്പോഴും പിന്തിരിഞ്ഞുപോകും.

1 അനുസ്യൂതമായുണ്ടായിരുന്ന നിരവധി ജോലികൾ എന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷാനിർവ്വഹണങ്ങൾക്കു വീഴ്ചയ്ക്കു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ എല്ലാം അതാതിന്റെസ്ഥാനത്തേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ചാറപ്പോലെ ഉറച്ചാണിരിക്കുന്നത്. "മാറ്റിൻസ്", ലോഡ്സ്," എന്നീ കാനോനനമസ്കാരഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ എല്ലാദിവസവും വൈകുന്നേരം ചൊല്ലും. വി. കുർബ്ബാനയുടെ മുമ്പു ധ്യാനത്തിന് അരമണിക്കൂറോ, ഇരുപതു മിനിറ്റോ. കാൽമണിക്കൂറോ, പത്തുമിനിറ്റു നേരമെങ്കിലോ കണ്ടു പിടിക്കണം. യാതൊരു കാരണവശാലും ധ്യാനം ഉപേക്ഷിക്കാനിടയാകരുത്. കാനോനനമസ്കാരത്തിലേ ചെറിയ മണിക്കൂറുകൾ ചൊല്ലാതെ ഞാൻ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നുപോകുകയില്ല. സാഹചര്യങ്ങളനുസരിച്ച് എല്ലാത്തിനും സമയമുണ്ടാകത്തക്കവിധം കാലേകൂട്ടി ഞാൻ പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേല്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാധാരണയായി അഞ്ചരമണിക്കൂർ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കും. പതിനൊന്നരയ്ക്കു തന്നെ ഉറങ്ങാൻ പോകയാണെങ്കിലും എനിക്ക് ആറുമണിക്കൂറ് ഉറക്കം ലഭിക്കുമല്ലോ. അതു ധാരാളം മതി.

2 ധ്യാനദിവസങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാനയോടും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടും എനിക്കു കൂടുതൽ ഭക്തി തോന്നി. ഈ ഭക്തി എനിക്ക് എല്ലാമായിരുന്നു. ഒരു പുരോഹിതനായിരിക്കേ ഈ ഭക്തി എനിക്ക് എത്രയും പ്രിയംകരമായിരിക്കേണ്ടതത്രേ. സ്നേഹമുള്ള ഹൃദയം അവിടുത്തെക്കൂടെ പോകും; അവിടുത്തെക്കൂടെ വരും; സദാ അവിടുത്തെക്കൂടെ വസിക്കും;" എന്നാണ് ദൈവസ്നേഹമുള്ള ആത്മാവിനെപ്പറ്റി ടാസോ പറഞ്ഞത്. വിശുദ്ധകുടുംബത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ എന്റെ ജീവിതവും അങ്ങനെയാണിരിക്കണം. അനുഭവദിവ്യകാര്യസന്ദർശനം ഞാൻ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല; ദിവസപട്ടത്തിലേ ശേഷംസമയത്തും ഞാൻ ഈശോയിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു അവിടുത്തെക്കും അഭിവാദനങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്യും. ബഹുമാനിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു അതിഥിയെ എന്നപോലെ ഞാൻ ഈശോയോടു വർത്തിക്കും. വി. കുർബ്ബാനയോടും ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടും

ദമുള്ള എന്റെ ഭക്തി എന്റെ ജീവിതം മുഴുവനിലും എന്റെ വിചാരങ്ങളിലും സ്നേഹത്തിലും ഞാൻ ചെയ്യുന്ന എല്ലാത്തിലും വ്യാപിക്കും. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു കൂടെയും തിരുഹൃദയം വഴിയുമാത്രം ഞാൻ ജീവിക്കും. എന്റെ വി. കർബാനന്ത്യ ഞാൻ ശരിയായി ഒരുങ്ങണം; വി. കർബാനന്ത്യ ശേഷം കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഞാൻ ചെയ്യണം. എല്ലാമാസവും ആദ്യത്തോടടുത്തു അല്ലെങ്കിൽ അതിനോടു ഏറ്റവും അടുത്ത ദിവസം കൃത്യമായി ഞാൻ മാസധ്യാനം നടത്തും. ദിവസത്തോറും സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു കണിശമായി ഞാൻ ജ്ഞാതപരിശോധന നടത്തും.

3 ഇതുവരെയും സമയം ശരിയായി വിനിയോഗിക്കാൻ പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് അജിപ്രധാനമായ എന്റെ കാരണം. കുറച്ചു സമയത്തിനുള്ളിൽ ധാരാളം ചെയ്തു തീക്കാനുള്ള ഒരു വഴി ഞാൻ കണ്ടെത്തണം. അതു മനസ്സിൽ പച്ചുകൊണ്ടു് അചസമായ സംഭാഷണങ്ങളിലും പ്രയാജനരഹിതമായ കാര്യങ്ങളിലും ഒരു നിമിഷം പോലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞാലുടനെ എന്റെ ഔദ്യോഗികചുമതലകളിലും എഴുത്തുകത്തുകളിലും ഞാൻ ഏർപ്പെടും. ശേഷം സമയം മുഴുവൻ ക്ലാസ്സിനൊരുങ്ങാൻ മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരം ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും; മാറ്റുകാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുവാൻ ഉന്മേഷം തോന്നാത്ത സമയങ്ങളിൽ, ഉദാഹരണമായി, ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം, നടക്കാൻ പോകുന്ന സമയത്തു്, അങ്ങനെയൊന്നു പോഴായി കിട്ടുന്ന സമയത്തു ഞാൻ വർത്തമാനക്കടലാസ്സുകൾ വായിക്കും, രാത്രി അവസാനമായി ചെയ്യുക എന്റെ ജ്ഞാതവിനം ഉപകരിച്ചേക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും സത്ഗ്രന്ഥം വായിക്കുകയായിരിക്കും.

4 മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ ഗുരുതരമായ ചില ചുമതലകൾ എനിക്കുണ്ടു്. വളരെ വിഷയവും നയവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ വിജയം നേടുന്നതിനു ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. എല്ലാ സമയത്തും രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും എന്റെ മനസ്സിലും ഹൃദയത്തിലും മെത്രാനച്ചനോടു വളരെ ബഹുമാനമുണ്ടായിരിക്കണം; തിരുമേനിയോടു മനസ്സാലും ഹൃദയത്താലും ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയും തിരുമേനിയെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും വേണം. പുരോഹിത കൃത്യങ്ങൾ ശരിക്കു നിവൃത്തിച്ചു മരഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നന്നാതുക പ്രദർശിപ്പിക്കുക എന്റെ ചുമതലയാണ്. പുല്ലാസാഹചര്യങ്ങളിലും സ്നേഹത്തോടും ശാന്തയോടും കൂടെ ഞാൻ വ്യാപരിക്കണം; സംസാരത്തിൽ മിതത്വവും വിവേകവും പാലിക്കണം. കുറച്ചു സംസാരിക്കുക; പക്ഷേ നന്നായിട്ടു് ഒരു

ഭാവവും കൂടാതെയും ആകും മുഷിച്ചിൽ വരുത്താതെയും മൗനം പാലിക്കുവാൻ ഞാൻ പഠിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മശാന്തതയോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടെ സദുപചാരത്തോടെ ഞാൻ പെരുമാറണം; പ്രത്യേകിച്ചു സംസാരത്തിൽ ആരെയും നാം വെറുപ്പിക്കരുത്. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നപക്ഷം, വി. പൗലോസുതീത്തൂസിനു നല്കിയ ഉപദേശം ഞാൻ അനുസരിക്കണം: “എല്ലാവിധത്തിലും സൽപ്രവൃത്തികളുടെ മാതൃകയായിരിക്കുക.” കർദ്ദിനാളായിരിക്കേ വി. പത്താം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പാ എന്റെ മെത്രാനച്ചനോടു കൂടെ ചെർഗാമോയിൽ വരികയുണ്ടായി. അന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുകയില്ല. “ഹാദർ ആഞ്ചെലോ താങ്കൾ ഒരു വിശ്വസ്തനും വിവേകമതിയുമായ ഒരു ഭൃത്യനായിരിക്കണം, വിവേകമതിയായ ഒരു ഭൃത്യൻ!” ലോകമെന്തു പറഞ്ഞാലും വിരോധമില്ല; നമുക്കു “ശരിയായി വ്യാപരിക്കുകയും ആനന്ദിക്കുകയും” ചെയ്യാം. എന്തെങ്കിലും വരട്ടെ.

25 മർത്തിനേക്കോയിൽ മെത്രാനച്ചനോടു കൂടെ നടത്തിയ ധ്യാനം. ഒക്ടോബർ 25—31.

1 ഇതുവരെ എന്നോടു ക്ഷമിച്ചതിനും ഈ ധ്യാനമാകുന്ന മഹാനുഗ്രഹം പ്രദാനം ചെയ്തതിനും ഞാൻ ദൈവത്തോടു നന്ദി പറയുന്നു. എന്റെ അയോഗ്യതയെപ്പറ്റി അഗാധമായ ബോധവും എന്തു വിലകൊടുത്തും സ്വയം വിശുദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള നിശ്ചയത്തിന്റെ നവീകരണവുമാണ് എന്റെ പ്രഥമചിന്തകൾ. ഈ സുന്ദരവും അമൂല്യവുമായ വർഷങ്ങൾ അതിവേഗം കടന്നുപോകയാണ്; ആകയാൽ ഇപ്പാൾത്തന്നെ ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

2 മാറുള്ളവർക്കു ദുശ്ശമല്ലെങ്കിലും എന്റെ പ്രവൃത്തികളിലെല്ലാം ശാന്തതയുടേയും ബാധാനത്തിന്റേയും കുറവുള്ളതായി ഞാൻ കാണുന്നു. എന്നിങ്ങുള്ള നിരവധി ചുമതലകളുടെ ഇടയിൽ എന്റെ ശിരസ്സും എന്റെ ഹൃദയവും വളരെ പുകഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്; തന്മൂലം ഒരു കാര്യത്തിലും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഭക്തിചൈതന്യത്തിനു വലിയ ഹാനി തട്ടുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ എല്ലാത്തിലും ശാന്തതയും ക്രമവും, എന്തു വില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലും ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കു മരഹല്ലാത്തിരുംമുമ്പേ സ്ഥാനം നല്കണം.

3 കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യവും എന്റെ ജോലിയുടെ ഇടയ്ക്ക് എന്റെ കർത്താവിനോടു കൂടുതൽ വിശ്വസ്തമായ ഐക്യവും എന്നിങ്ങനെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആകയാൽ എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾ കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു. ധ്യാനത്തിനുള്ള സമയം കുറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാൻ എല്ലാ ദിവസവും മുടക്കംകൂടാതെ അഞ്ചരമണിക്കൂർ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കും. അത്താഴത്തിനുശേഷം അടുത്തദിവസത്തേ "മാറിൻസ", ലോഡ് "സ" എന്ന കാനോന നമസ്കാരഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ ചൊല്ലിത്തീർക്കും. താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള പള്ളിയിലോ പുറമെയോ പോയി വി. കബ്ബാന സന്ദർശിക്കാത്ത ഒരു ദിവസവുമുണ്ടാകയില്ല. സർവ്വോപരി, ജപമാലയും കാനോനനമസ്കാരവും ചൊല്ലുമ്പോൾ ഏകാഗ്രതയും ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടാകാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വമാ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യം സജീവമായി പാലിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ തീക്ഷ്ണമായി കാക്കുന്നതിന് ഇതു് അത്യവശ്യതതന്നെ.

4 ഒരു വൈദികനാകുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നും ഈ ബോധം എന്റെ പുരോഹിതജീവിതത്തെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്നും സ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചുതരാൻ നല്ലവനായ എന്റെ കർത്താവ് ഈയിടത്തു തിരുമനസ്സായി. ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ബലിവസ്തുവായി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പരിഗണിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും എന്റെ മെത്രാനച്ചരും എന്റെ രൂപതയുടെ നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി ഞാൻ പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവും സ്വീകാര്യവുമായ ഒരു ബലി ആകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകളുടെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥമെന്തെന്നു നിരന്തരമായി ഞാൻ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തന്നിമിത്തം എന്റെ കഴിവിന് അതീതമായൊന്നും പരിശ്രമിക്കാതെയും ആവലാതിപറയാതെയും എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ദൃശ്യമാകുന്നതും പ്രശോഭിക്കുന്നതുമായ ആത്മീയാനന്ദം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും എന്റെ നൂഖവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നിരന്തരമായി നിഗ്രഹിക്കുവാൻ പരിശീലിക്കുന്നതാണ്. വി. കുർബ്ബാന സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതി ഞാൻ അനുസ്മരിക്കും. അഖിലലോകത്തിന്റേയും ബലിവസ്തുവും പ്രധാനാചാര്യനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടു വി. കുർബാനയിൽ ഐക്യപ്പെടാൻ ഞാൻ പരശ്രമിക്കും. സമചിത്തത നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അതതു ദി പസരങ്ങളെ പരാജയങ്ങൾ മൗനപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നതും അക്ഷീണം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതും എത്ര നല്ലതാണ്. കൂടുതൽ സഹിക്കാനും രൂപതയുടെ നന്മയ്ക്കായി കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനിക്കാനും ചുന്റെ സഭ ഗുരുവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനുമുള്ള ആഗ്രഹം ഞാൻ സജീവമായി സംരക്ഷിക്കും; നിർമ്മലമായി ജീവിക്കും.

5 റോമായിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ പട്ടത്തിനൊരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നടത്തിയിട്ടുള്ള ജ്ഞാനധ്യാനങ്ങളുടെ കുറിപ്പുകൾ ഞാൻ വീണ്ടും വായിച്ചുനോക്കി. ശുഷ്കമായ നോട്ടുക്കുകളിൽ ഞാൻ ഇപ്പോഴും അവ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അന്നത്തെ എന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിസ്തരിക്കുവാൻ, കർത്താവേ, അങ്ങ് ഇടയാക്കരുതേ.

ഞാൻ പണ്ടത്തേപ്പോലെ ഒരു പാപിതന്നെ. അങ്ങ് എന്നോടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തിനു ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്. എങ്കിലും തിരുസ്തുക്കളെ വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യുന്നതിനും പരിശുദ്ധി നേടുവാൻ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഞാൻ വായിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ അവരെ ധീരതാപൂർവ്വം അനുഭവിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ലവനായ ഈശോ, എന്റെ സന്നിധോഗങ്ങളെ അങ്ങു താങ്ങുക; ഏന്റെ സഹായത്തിന് അങ്ങു വരിക;

1909

1909 സെപ്റ്റംബർ 19 മുതൽ 25 വരെ
മെത്രാനച്ചനോടുകൂടെ
മത്തിനേക്കോയിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനം

[ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ റോസി എസ്. ജെ.]

1 പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ധ്യാനത്തിലെടുത്ത പ്രതിജ്ഞകളിൽ ഒന്നും ഉവിടെ ചേർക്കേണ്ടതില്ല; ഒന്നും എടുത്തുകൊടുക്കേണ്ടതുമില്ല. ഒരേ തെറ്റുകൾതന്നെ പിന്നെയും പിന്നെയും എടുത്തുപറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണു വന്നിരിക്കുന്നത്.

പ്രഭാതത്തിൽ കൃത്യം അഞ്ചരമണിക്കൂർ എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനു സ്വയം കാലേകൂട്ടി രാത്രി ഉറങ്ങുകയെന്ന ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ ഉപദേശം ഒന്നുകൂടെ സൂക്ഷമായിത്തന്നെ പാലിക്കണം. പ്രഭാതത്തിൽ താമസം കൂടാതെ കൃത്യസമയത്തു് എഴുന്നേറ്റാൽ അന്നത്തേ തുടക്കം നന്നായിരിക്കും. ദൈവാലയത്തിൽ വി. കുർബാനയുടെ സന്നിധിയിൽ കാനോനനമസ്കാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു നല്ല സമ്പ്രദായം ഞാൻ തുടരും.

2 ഈ ധ്യാനത്തിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം ഹൃദിസ്ഥമാക്കാൻ തീർപ്പുള്ള ഒരു രോഗാധിനിവേശം എനിക്കുണ്ടായി. അതീവാനന്ദത്തോടെ വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ഞാൻ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതു് ഇങ്ങനെ തുടരണം. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗമെടുത്തു ഞാൻ എന്റെ ധ്യാനവിഷയമാക്കും. എല്ലാ ദിവസവും നിദ്രയ്ക്കു് അണയുന്നതിനു മുമ്പു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് ഒരുദ്ധ്യായം ശാന്തമായി ഭക്തിപൂർവ്വം ഞാൻ വായിക്കും.

3 ചിലപ്പോഴൊക്കെ ചെയ്യാൻ തീരാത്ത ജോലികളാണു് എനിക്കുള്ളതു്. അവ എനിക്കു ഭാരമാണു്; ചിലപ്പോൾ എന്റെ തലനേക്കു നീല്ക്കുന്നില്ല. ഇതു ശരിയല്ല. എന്റെ ജോലി മുഴുവനും മതാത്മകമായ ശ്രദ്ധയോടെ, എന്നാൽ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ സമാധാന

ത്തിനും ശാന്തതയ്ക്കും ഭംഗം കൂടാതെ നില്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഞാൻ ചെയ്തതുകൊണ്ട് പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്ന നിമിഷങ്ങളെ നീട്ടി ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും.

4 ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു രൂപതാസന്യാസസഭയായ തിരുഹൃദയ വൈദിക സംഘത്തിൽ ഞാൻ ചേരാൻ നിശ്ചയിച്ചു. താമസിയാതെ എന്റെ ആഗ്രഹം സാധിതമാകുന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

പണ്ടേ മുതൽക്കുതന്നെ ഞാൻ കത്തോലിക്കാ വാദാനം ചെയ്തതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതില്ല; അതായത്, സർവ്വമാ എന്റെ തലവന്മാരെ അനുസരിക്കുക. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ തീരുമാനങ്ങളെ ഒരു വഴിക്കോ വേറൊരു വഴിക്കോ തിരിച്ചുവിടാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുകയില്ല. എന്നെത്തന്നെ പവിത്രീകരിക്കുന്നതിനും മറ്റു പുരോഹിതർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചു യുവവൈദികർക്ക് സന്മാതൃക നൽകുന്നതിനുമുള്ള എന്റെ പൂർണ്ണ നിരോധനങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതിന് ഇതൊരു നവവും ദൃഢവുമായ പ്രേരണയായിരിക്കും. നവമായ സന്യാസസഭയിൽ അംഗമായിരിക്കുന്നത് എളിയും അനുസരണവും അന്യനുമായി പാലിക്കുന്നതിന് സഹായകമായിരിക്കും. സ്വാർത്ഥമേടാതെ ദൈവഹിതം പിന്തുടരുന്നവരുള്ള എന്റെ ചുമതല വർദ്ധിക്കും; എന്റെ മെത്രാനുമാർ ഇഷ്ടമാണു ദൈവഹിതം. സത്തുഷ്ടമായ ഈ നിരോധനത്തെ കർത്താവും ദൈവജനവും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

5 മുൻഅവസരങ്ങളിൽ ഞാൻ സിറീയിലുള്ളതല്ലാതെ പ്രത്യേകം പ്രതിജ്ഞകളൊന്നും ഞാനെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ധ്യാനം കഴിഞ്ഞു പുറത്തുവരുമ്പോൾ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ചില ഭേദനകൾ വരുത്താനുണ്ട്. ജീവിത പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ പൂർണ്ണഫലം എന്റെ ആത്മാവിൽ ദൃഢമാകണമെങ്കിൽ ഇതു വേണം.

എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഞാൻ അനുസരിക്കുന്നു. എന്റെ ആരോഗ്യത്തിനും കൂടി ഉപകരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ ആശാനിഗ്രഹം ഞാൻ പരിശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ ആശാനിഗ്രഹം പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വാദാനം ചെയ്യുന്നു. പതിവിൽ കുറച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നത് എനിക്കു ഉപകാരമായിരിക്കും. ആകയാൽ എന്റെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പകുതിയായി ഞാൻ കുറയ്ക്കും; വളരെ കുറച്ചു വീഞ്ഞു് അതും വെള്ളം ചേർത്തു മാത്രമേ കുടിക്കുകയുള്ളൂ. പേത്തുചിന്തിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നി എന്റെ പ്രതിജ്ഞ തെല്ലു കവിഞ്ഞുപോയെന്നു്. എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ വി

ശ്വസ്തതാപുഷ്പം പാലിക്കുന്നതിനും അവയിൽ ആനന്ദം, കണ്ടെത്തുന്നതിനും കുന്താവു് എന്നെ സഹായിക്കുമെന്നു കരുതട്ടെ.

6 അടുത്തകൊല്ലം വി. ചാൾസു ബെറോമ്യയുടെ നാമകരണത്തിന്റെ തൃതീയ ശതാബ്ദഘോഷം ലൊമ്പാർഡ്യിൽ നടക്കാനിരിക്കുന്നു: മഹാനായ ആർച്ചു ബിഷപ്പു് ബെർഗാമോയുടെ കൃതജ്ഞത നേടിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി ഞാൻ പലതും ഇവിടെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മഹാനായ ഈ വിശുദ്ധനോടു് എന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും കൂടുതൽപരിചയപ്പെടാൻ ഞാൻ പഠിശ്രമിക്കും; വിശുദ്ധനെ അനുസരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം തേടും. ദൈവസഹായത്താൽ വി. ചാൾസിന്റെ മാതൃക നമ്മുടെ വൈദികരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു് ഉത്തേജനം നല്കുകയാണെങ്കിൽ, ധൈര്യപരമായ ജോലിക്കുള്ള അവരുടെ അഭിനിവേശം വർദ്ധിക്കും; അതു രൂപതയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷാനിരവഹിതം ഉപകരിക്കും. ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ജോലി ഭാരിച്ചതായിരിക്കാം; എങ്കിലും വി. ചാൾസിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഞാൻ അതു നിവൃത്തിയാക്കും. അങ്ങനെ അഭിലഷണീയമായ ഫലം സംജാതമാകുകയും ചെയ്യും.

1910

1910 ഒക്ടോബർ 2 മുതൽ 10 വരെ മത്തിനേക്കോയിൽ മെത്രാനച്ചനോടു കൂടെ നടത്തിയ ധ്യാനം.

1 അനുഗൃഹീതമായ മരൊരാൾ വർഷവും കൂടി കണ്ടെ പോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണതയിൽ ഞാൻ പുരോമ്മി ചിട്ടില്ല. ആകയാൽ ഞാൻ വിനീതനും ലജ്ജിതനുമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ അധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ പദാനുപദം ഞാൻ വായിച്ചു. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചുമതലകൾ വിശ്വസ്തതയോടും കണിശമായും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വീണ്ടും ആരംഭിക്കുകയാണു്. അന്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ കുറഞ്ഞെ മതിയാവൂ. സാധ്യമായതുകൊണ്ടു സംരൂപിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ പരിശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അയോഗ്യത നിമിത്തം എല്ലാകാര്യത്തിലും അശാധ്യമായ എളിമയുടെ ബോധം എനിക്കുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വകർമ്മമായ ദൈവത്തിൽ എനിക്കു നിരന്തരമശരണവും വേണം. ദൈവത്തോടു് ഐക്യപ്പെട്ടാലേ എനിക്കു് എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയൂ; പരയാതെ അടക്കിവെച്ചു വെച്ചുപോകുന്ന, വേണ്ടെന്നു വെച്ചുപോകുന്ന, പ്രാർത്ഥനപൂർവ്വകമായ നെടുവീർപ്പു് എന്നിവയൊക്കെ കർമ്മാർത്ഥ കണക്കിലെടുക്കുന്നു. എല്ലാസമയത്തും എന്തെങ്കിലും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യസ്മരണ നിരന്തരം അഭ്യസിക്കുവാൻ ഞാൻ യത്നിക്കും.

2 എന്റെ വിശ്വാസവും സഭയോടുള്ള മാതൃസങ്കല്പവും അഭംഗ്യമായും പരിപൂർണ്ണമായും പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യം സംബന്ധിച്ചു് ഈ ധ്യാനത്തിൽ അനുഗൃഹീതനായ ഈശോനാഥൻ എനിക്കു സ്വപ്നപരമായ ബോധം നല്കിയിരിക്കുന്നു. ആധുനികാബദ്ധങ്ങളുടെ പിടിയിൽ നിന്നു പ്രത്യേകിച്ചു വൈദികരെ രക്ഷിക്കുവാൻ മാർപ്പാപ്പാ സ്വീകരിച്ച നടപടികളുടെ ഔചിത്യവും ശ്രേഷ്ഠതയും വിവേകവും പ്രോജ്ജ്വലമായ പ്രകാശത്തോടെ ഞാൻ ദർശിച്ചു. ആധുനികാബദ്ധങ്ങൾ കത്തോലിക്കാ തത്വസംഹിതയുടെ അടിത്തറ കഴിഞ്ഞുപോകാൻ പഠിച്ചു മാറുകയാണു്. അവിടവിടെ ഇക്കൊല്ലമുണ്ടായ വേദനാജനകമായ അനുഭവങ്ങൾ, പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഉൽക്കണ്ഠകൾ, മതാധികാരികളുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ, എന്നിവ മാറുതെളിവുകളാണെന്നും കൂടാതെ സ്വപ്നമാക്കുന്നുണ്ടു് ആധുനികാബദ്ധങ്ങളാകുന്ന കാര്യം

പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നതിനേക്കാൾ വിപുലമായും ശക്തി മത്തായും വീശുന്നുണ്ടെന്നു്. ക്രിസ്തുമതത്തിലേ പ്രാചീന സത്യങ്ങൾ ആധുനികാവശ്യങ്ങൾക്കു് അനുരൂപപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ പ്രേരിതരായിരിക്കുന്നവർ പോലും ആ കാറ്റിന്റെ പ്രഹരമേറ്റു തകരുകയാണു്. നല്ല മനുഷ്യരുൾപ്പെടെ വളരെപ്പേർ പ്രതിജ്ഞ കൂടാതെ ഈ അവലംബത്തിൽ നിവൃത്തിപ്പെടുന്നു; അവലംബംഗത്തേക്കു വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുന്നതിനു് അവർ സമ്മതിച്ചു. നവചിന്തകർ അതിവേഗം അമിതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു് അവരെ ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാത്തേയും എല്ലാവരേയും പറ്റി സ്വന്തമായി വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

നാവുകളും മസ്തിഷ്കങ്ങളും ഇളകിമറിഞ്ഞ അക്കാലത്തു് എന്തെങ്കിലും സുരക്ഷിതമായി പാലിച്ചതിനു കത്താവിനോടു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. അന്യരുടെ അനുഭവവും ഇതുവരെ എനിക്കു ലഭിച്ച സംരക്ഷണവും ഒരു നല്ല ഉദ്ബോധനം എനിക്കു നല്കുന്നുണ്ടു്. എന്റെ വിചാരങ്ങളേയും വികാരങ്ങളേയും അനുഭവങ്ങളേയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിനാശകരമായ ഈ ചൂഴ്ചിക്കാറ്റു് എല്ലാത്തേയും ബാധിക്കാവുന്നതാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ധർമ്മം നിത്യമായി യുവതേജസ്സോടെ തിരുസ്സഭയിലുണ്ടു്. അതു് എന്നും ഒന്നതന്നെ. ജനങ്ങൾക്കും കാലങ്ങൾക്കും പരിവർത്തനം വരുത്തി രക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു തിരുസ്സഭയാണു്; അല്ലാതെ തിരുസ്സഭയ്ക്കു മാറ്റം വരികയല്ല.

എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നിധി എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയും എന്റെ കുടുംബത്തിലേ മറ്റു നല്ല മനുഷ്യരുടേയും നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവും അകൈതവവുമായ വിശ്വാസമാണു്. എന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നൈർമ്മല്യത്തിനു ഹാനിയാഭവിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ജാഗരൂകനായി സൂക്ഷ്മത്തോടെ ഇരിക്കണം.

3 സെമ്മിനരിയിൽ പ്രൊഫസറോടെ നിലയിൽ ഗുരുതരമായ ചുമക്കലുകളാണു് എനിക്കു തലവന്മാർ ഏല്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു്. ആകയാൽ എന്നെപ്രതിമാത്രം എന്റെ വിശ്വാസം നിർമ്മലമായിരുന്നാൽ പോരാ. എന്റെ വാക്കുകളിലും നടപ്പിലും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും തിരുസ്സഭയോടും മാറ്റാപ്പാത്രയോടും വിശ്വസ്തത പാലിക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെ അവരെ ശരിയായി ചിന്തിക്കുന്നതിനും സൽകാര്യങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുവിടുന്നതിനും എനിക്കു സാധിക്കണം. ബുദ്ധിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതും ഹൃദയത്തെ സംസ്കരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാപഠനകാര്യങ്ങളിലും എല്ലിമയുടേയും പ്രാർത്ഥനയുടേയും ചൈതന്യം പ്രകാശമാകുന്നതിനു ഞാൻ സംസാരിക്കുമ്പോഴും എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും വളരെ സൂക്ഷ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

28 1911 ഒക്ടോബർ 1 മുതൽ 7 വരെ
മെത്രാനച്ചനോടുകൂടെ മർത്തിനേക്കോയിൽ
നടത്തിയ ധ്യാനം

(ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ ബൊണോററി എസ്. ജെ.)

1 ഭൂതകാലത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഉത്സാഹഭരിതനാകുന്നുണ്ട്; അതേസമയം ലജ്ജിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സേവനത്തിൽ അവിടുത്തെ താത്പര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ശാമന്തനാണ്. നാളെ, നാളെ എന്ന ഭാവവും ബഹുജ്വലവും, കഠിനാദ്ധ്വാനവും, ഗൃതിയും കൂടാതെ എല്ലാ ജോലികളും പ്രണവമായും പ്രശാന്തമായും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; വേറൊന്നും അന്വേഷിച്ചുപോകേണ്ടതില്ല.

2 എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളിൽ ക്രമവും ഏകാഗ്രതയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു ഞാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ പോകയാണ്. ഈ പ്രാവശ്യം ഫലം ഭേദമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. എനിക്ക് ഇതു വശ്യമാണ്. വൈകുന്നേരം അത്താഴംകഴിഞ്ഞു "മാറിൻസ്", ലോഡ്സ്" എന്ന കാനോനനമസ്കാരവിഭാഗം. അഞ്ചരമണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു മെത്രാനച്ചന്റെ കബ്ബാനുള്ള ശുശ്രൂഷിച്ചശേഷം ഞാൻ കബ്ബാന ചൊല്ലും. കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനത്തിനുശേഷം "ചെറിയ മണിക്കൂറുകൾ" എന്ന കാനോനനമസ്കാരവിഭാഗം; എന്റെ ക്ലാസ്സുകഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ വി. കബ്ബാനയുടെ സന്ദർശനം, മദ്ധ്യാഹ്നക്ലാസ്സുകൾക്കു മുമ്പു വീണ്ടും സന്ദർശനം. ലഘുവായ നിദ്രയ്ക്കുശേഷം "വെസ്പേഴ്സ്". എല്ലാം അതാതിന്റെ സമയത്തു്. ഇവ നിർവ്വഹിക്കണം. തീക്ഷ്ണതപോലെ കൂടുതൽ വല്ലതും ഉദ്ദേശിക്കണം.

ഈ വഷം വി. കബ്ബാനയുടെ ആരാധകരായ വൈദികരുടെ സഖ്യത്തിൽ ഞാൻ ചേർന്നു. ആകയാൽ പ്രസ്തുത സംഘം ആവശ്യപ്പെടുന്ന തിരുമണിക്കൂർ വിശ്വസ്തതയോടെനടത്തണം. എല്ലാത്തിലും പ്രശാന്തത; എന്നാൽ അതിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വസ്തതയും കണിശവും.

3 ഹൃദയംകൊണ്ടും ബുദ്ധി കൊണ്ടും യിരസ്സുഭയോടും മാറ്റാപ്പാപ്പായോടും ഞാൻ വിശ്വസ്തനായിരിക്കുമെന്നുള്ള കഴിഞ്ഞ വഷത്തെ എല്ലാ നിശ്ചയങ്ങളും ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നു. സങ്കടത്തിലും അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിലും വി. അൽഫോൻസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു. "മാറ്റാപ്പാപ്പായുടെ നിശ്ചയം ദൈവനിശ്ചയംതന്നെ." (1778 ജൂലായി 22-ാം തീയതി ഇശശോസഭ നിറുത്തലാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു കല്പന പുറപ്പെടുപ്പിച്ചപ്പോൾ അൽഫോൻസ് ലിശോരി മനോവേദനയോടെ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണിവ.) ഇതായിരിക്കും എന്റെ മുദ്രാവാക്യം. അതിനു ഞാൻ വിശ്വസ്തനായിരിക്കും. കർത്താവേ, എന്തെ സഹായിക്കുക. ഞാൻ അങ്ങയെമാത്രമേ അന്വേഷിക്കുന്നുള്ളൂ.

1912

1912 ഒക്ടോബർ 13 മുതൽ 19 വരെ
മെത്രാനച്ചനോടു കൂടെ മത്തിനേക്കോ
വിൽനടത്തിയ ധ്യാനം.

(ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ ജിയാന്നിനി എസ്. ജെ.)

1 മുപ്പത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലേക്കു ഞാൻ കടക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. ഭൂതകാലസ്മരണ എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുകയും എളിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നും കത്താവിന്റെ കാരുണ്യം അനുഭവവേദ്യമാകുന്നു. വെണ്ണയിൽ എനിക്കു ആശ്വാസം തോന്നുന്നുണ്ട്. ഭൂതകാലത്തെ നഷ്ടങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഭാവിയിൽ കണ്ടെത്താമെന്നുള്ള വിചാരം എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ ഭാവി എത്രത്തോളമുണ്ടാകും? പക്ഷേ എത്രയും ഹൃസ്വം! ദീർഘമായിരുന്നാലും ഹൃസ്വമായിരുന്നാലും കത്താവേ ഭാവിമുഴുവനും അങ്ങേക്കുള്ളതാണെന്നു വീണ്ടും ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നു.

2 സുകൃതാഭ്യസനത്തിനുള്ള നൂതനമാഗ്ഗമൊന്നും ഞാൻ തേടിപ്പോകേണ്ടതില്ല. ഞാൻ അമ്മങ്ങരണയിൽ കീഴ് ജീവിക്കുന്നു. അനുസരണ പല ചുമതലകളും ഭാരങ്ങളും എന്റെ തോളിൽ വച്ചിരിക്കുകയാണ്; തന്മൂലം തോളുതാണുപോകുന്നു. എന്നാൽ കത്താവു തിരുമനസ്സാക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഈ ഭാരവും മറ്റു ഭാരങ്ങളും വഹിച്ചുകൊള്ളാം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഞാൻ വിശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം, ഇതു് അദ്ധ്യാന സംവത്സരങ്ങളാണ്. എന്റെ മെത്രാനച്ചൻ എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ അദ്ധ്യാനിച്ചു എന്നിങ്ങനെ മാതൃക കാണിച്ചുതരുന്നുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം പോലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും.

3 എന്റെ ജീവിതനിയമത്തോടു വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം വ്യാപരിക്കുമെന്നുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ദൃഢമായി ഉറപ്പിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു് എനിക്കു് അപമാനബോധം ഉളവാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. "അഞ്ചരമണിക്ക് എഴുന്നേല്ക്കുക, പിന്നീടു ധ്യാനം, മെത്രാനച്ചന്റെ കൂട്ടാന, എന്റെ കൂട്ടാന, കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം; കാനോനനമസ്കാരം (ഛെറിയ മണിപ്പൂർകൾ), വിശുദ്ധ കൂട്ടാന അടുത്തടുത്തു സന്ദർശിക്കു

ക, സ്വപ്നം ഉറങ്ങിയശേഷം "വെസ്ലേഴ്സ്", ഭക്തിപുസ്തകം ജപമാല, അത്താഴം കഴിഞ്ഞു മാററിൻസും ലോഡ്സും, മുടക്കുംകൂടാതെ സാമാന്യം ദീഘമായി വിശുദ്ധകണ്ഠാനയുടെ സന്ദർശനം, നിദ്രയ്ക്ക് അണയുന്ന തിന്മയ്ക്ക് കുറേനേരം ജ്ഞാനവായന, ഇവയാണു മൗലികതത്വങ്ങൾ; ഇവയാണു് എന്റെ ജീവിതനിയമം.

കർത്താവേ, എന്റെ ബലഹീനത ഞാൻ ഏറ്റു പറയുന്നു; ഈ അഭയാസങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഏതെ അങ്ങു സഹായിക്കുക. അടുത്തകൊല്ലം ലജ്ജാപൂർവ്വം ഇതുതന്നെ ഏറ്റുപറയുവാൻ ഇടയാകാതിരിക്കട്ടെ.

4 ഭക്ഷണത്തിന്റെ സമയം ക്ലിപ്തമായിരിക്കുകൊണ്ടും വളരെ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ടും ഭക്ഷണകൊതി തെല്ലു കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതുനന്നായി; എന്നാൽ ഇതു പോരാ. എന്റെ നീചശരീരം തടിച്ചു മെഴുത്തുവരുന്നു. ഈ മെഴുപ്പു് എന്റെ ചുറ്റുചുറ്റപ്പിന് കുറച്ചു വരുത്തുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. നന്മ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ചുറ്റുചുറ്റപ്പും ആവശ്യമാണു്. ശരീരം തൊഴിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അതിനെ മെരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. "ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ പ്രഹരിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു." (1 കൊറി 9, 27)

ആകയാൽ ഞാൻ പതുക്കെ കൊതികൂടാതെ ഭക്ഷിക്കണം. പൊതുവേ പറയുന്ന പക്ഷം, കുറച്ചു ഭക്ഷിക്കുക. വൈകുന്നേരം വളരെ കുറച്ചുമാത്രം. പാനീയങ്ങളെ അംബന്ധിച്ചും അതുതന്നെ പറയേണ്ടിരിക്കുന്നു, ഭക്ഷണത്തിലും പാനീയങ്ങളിലുമാണു ഞാൻ ആശാനിശ്ചയം പാലിക്കേണ്ടതു്.

5 അടുത്തമാസം വി. ചാൾസിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം തിരുഹൃദയവൈദിക സംഘത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള പ്രതിജ്ഞാവാചകം മെത്രാനച്ചനെഏല്പിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ പൊന്തിവന്ത ചില വൈഷമ്യങ്ങൾ എന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങളെ തെല്ലു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. മാനുഷിക പരിഗണനകൾ കൊണ്ടും എന്റെ അഹങ്കാരം കൊണ്ടും ഉണ്ടായ വൈഷമ്യങ്ങളാണു്. ഞാൻ അവയൊക്കെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തും. ഈശോ എന്തെ വിളിക്കുന്നിടത്തും എനിക്കു കന്നിച്ചുതരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കും ഞാൻ ഓടിയെത്തും.

ലോകം എന്തുകരുതുമെന്നുള്ളതു്, പ്രത്യേകിച്ചു വൈദികലോകം എന്തുവിചാരിക്കുമെന്നുള്ളതു് എനിക്കു് ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ദൈവമുഖ്യാകേ എന്റെ നിയോഗം പരിശുദ്ധവും സത്യസന്ധവുമാണു്.

എന്റെ വൈദിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാഥമിക വർഷങ്ങളിൽ എനിക്കുണ്ടായ അഭിനിവേശത്തിന്മേൽ ഒരു മുദ്ര, ദൃശ്യമായ ഒരു മുദ്ര പതിയേണ്ടതുണ്ട്; അപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി മെത്രാനച്ചര പുണ്യമായി കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ തൽപര്യം. ഞാൻ ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനം അഖില സഭയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള പ്രഖ്യാപനമാകണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയും ആത്മാക്കളുടെ നന്മയ്ക്കായും എന്റെ ഇഷ്ടം തെക്കിക്കൊടുക്കണം. നിന്ദിക്കപ്പെടണം, അവഗണിക്കപ്പെടണം, എന്നും ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിക്കുക, ഈ ലോകത്തിന്റെ നിധികളിൽ നിന്നും സമ്പത്തിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കുക.

എനിക്കും എന്റെ പുരോഹിതശുശ്രൂഷയ്ക്കും പരിത്യാഗശീലം എത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്ന് ദൈവം ഈ ധ്യാനത്തിൽ കാണിച്ചു തരാൻ തിരുമനസ്സായി. "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും തടവുപുള്ളിയുമെന്ന നിലയിൽ" വ്യാപരിക്കുന്നതിന് ഈ പരിത്യാഗശീലം എനിക്കു പ്രചോദനം നല്കണം. ഇക്കൊല്ലം ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ പരിത്യാഗചൈതന്യത്തോടു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും. എല്ലാം കർത്താവിനു വേണ്ടിയും കർത്താവിലും ഞാൻ ചെയ്യും. വളരെ ഉത്സാഹം വേണം; എന്താൽ വിജയം കൂടിയായും കുറഞ്ഞായും ഉൽക്കണ്ഠ പാടില്ല. ഞാൻ ശൂന്യമാണെങ്കിലും എല്ലാം എന്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്താൽ ഒന്നിനോടും ഒരു മമതകൂടാതെ ചെയ്യണം. ഞാൻ അനുസരിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ ഒന്നു കല്പിച്ചാൽ എന്തും നശിപ്പിക്കുവാനും ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഞാൻ തയ്യാറാകണം.

അനുഗ്രഹീതനായ ഈശോ, ഞാൻ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു വിഷമകരമാണ്; ഞാൻ ദുർബ്ബലനും സ്വാർത്ഥസ്നേഹപുരിതനാണ്. എന്താൽ എനിക്കു നന്മനസ്സുണ്ട്; അതു ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തന്നെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. എന്റെ സഹായിക്കുക, എന്തെ സഹായിക്കുക.

6 എന്റെ ശൂന്യതയെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം എന്തെ കരുണാശീലനാക്കണം; വളരെ കാരണവും ക്ഷമയും എന്തിലുള്ളവാനാക്കണം. അന്യമോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും അവരെ വിധിക്കുന്നതിലും പ്രസ്തുത ക്ഷമാശീലം പ്രകടമാകണം; എനിക്കു വയസ്സു ദുപ്പതു കഴിഞ്ഞതേയുള്ളുവെങ്കിലും എന്റെ ഞരമ്പുകൾ ക്ഷീണിച്ചതുപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇതു പോരാ. എനിക്കു കോപം തോന്നുമ്പോൾ എന്റെ അയോഗ്യതയെപ്പറ്റി ഞാൻ വിചാരിക്കുകയും അന്യരെ വിധിക്കുമെങ്കിലും അ

വരുടെ വിഷമങ്ങളോത്തു അവരോടു അന്യ കമ്പ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ എനിക്കു പ്രശാന്തതയോടെ വർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും.

7 ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ ജോലിയിൽ സ്ത്രീകളോടു പലപ്പോഴും ഇടപഴകേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ വളരെ വിവേകവും ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമാണ്. [1910 ജനുവരി 8-ാംനൂ മുതൽ ഇറാറാലിയൻ കത്തോലിക്കാ വനിതാസംഘത്തിന്റെ ബെർഗാമോ ശാഖയുടെ വൈദികവയറകൂരായിരുന്നു ഫാദർ ആഞ്ചലോ] എന്റെ വ്യാപാരം ദയാപൂർവ്വകവും അന്യസ്സുറ്റതും അടക്കത്തോടുകൂടിയുമായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അവരുടെ ശ്രദ്ധ എന്നിലേക്കുകാകുമാർശിക്കാതെ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ആത്മീയവശത്തിലേക്ക് അവരെ തിരിച്ചുവിടണം, ഭൂകാലാൻഭവം ഭാവിക്കു പ്രോത്സാഹനമാണ്. എന്തെപ്പറ്റി താഴ്ന്ന അഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുകയും എന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ഈശോയിലേക്ക് എന്റെ വിചാരങ്ങളെ നിരന്തരം കിരിച്ചുവിടുകയും ജോലികീർത്തോൾത്തന്നെ അവിടുത്തെ അടുക്കലേക്കു പ്രത്യേകശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാൻ എന്റെ സ്ഥിതി സുരക്ഷിതമായിരിക്കും. ഈ ജോലിയിൽ ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിപരീതമായിരിക്കും.

8 ഇന്ന് അലഞ്ഞുവരുന്ന സംഹാരം വളരെയേറെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിലും ഭക്തിയിലും അത്യന്തമായി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും തിരുമേനിയോടുള്ള വിശ്വസ്തതയ്ക്കു ഹാനി വരുത്തുന്ന എല്ലാം ഞാൻ വെട്ടിക്കൊല്ലും. അലഞ്ഞുവരുന്ന സംഭവങ്ങളിൽ ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കുകയും അതിലേക്കു ഞാൻ തിരിയുക പോലും ചെയ്യുകയില്ല. ധാരാളം ജോലി ചെയ്യാനുണ്ട്. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാവു പത്താം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ വാക്കുകൾ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. പ്രേഷിക തീക്ഷ്ണരായ തിരുമേനിയെ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ഇന്നു ജാസ്സിയായാണ്; ആകയാൽ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഞാൻ ഇടപെടുകയില്ല. ഇവയിൽനിന്ന് അകന്നുനിന്നുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധപിതാവിനേയും അവിടുത്തെ നിർദ്ദേശങ്ങളേയുംപറ്റി ആദരപൂർവ്വം ഞാൻ സംസാരിക്കും. എനിക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും പരിശുദ്ധപിതാവിനോടു എല്ലാവർക്കും തോന്നുന്നതിനു പര്യാപ്തമാകുവാനായിരിക്കും എന്റെ സംഭവം. ഇങ്ങനെയായിരിക്കും ബെമ്മിനറിവിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള എന്റെ നപേടി.

9 എന്റെ മുൻധ്യാനങ്ങളിലെ നിശ്ചയങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ നവീകരിച്ചു. പല കാലങ്ങളിലായി ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ

ള്ളല്ലാം ഇന്നത്തെ എന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും പ്രയോജനകീഭവിക്കുന്നവതെന്നാണ്.

എങ്കായാലും ശരണത്തോടെ പുറപ്പെടാം. ദൈവശാസ്ത്രനിലങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള "ഭക്തി"യുടെ ജീവിതം, അതേ പരിത്യക്തനീന്റെ ജീവിതം ഞാൻ നയിക്കും. സദാ സന്തോഷവും, സമാധാനവും, ശാന്തതയും.

എന്നിടം വണ്ണിക്കുവാൻ വഹിയാത്തതും എന്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തീവ്രമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ വികാരങ്ങളെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന എന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനാരേ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവമാതാവേ, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, ദൃഢചിത്തനും, നല്ലവനും, വിശ്വസ്തനുമായാകാൻ നിങ്ങളെന്നെ സഹായിക്കുക; എന്തെ ആശീർവ്വിക്കുക.

1913

1913 ഒക്ടോബർ 19 മുതൽ 25 വരെ
മെത്രാനച്ചനോടുകൂടെ
മത്തിനോക്കോവിൽ നടത്തിയ ധ്യാനം
(ധ്യാനഗുരു: ഫാ. ഗാന്ധാ)

1 എന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാമം ചിന്തിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധവും പ്രിയംകരവുമായ ഈ സ്ഥലത്തേക്കു ഞാൻ വരുന്നത് ഏഴാമത്തെ പ്രാവശ്യമാണ്. എന്റെ അതിപ്രധാനമായ കടമ ഒന്നുമാത്രം: എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും, ഗുരുതരമായ പാപങ്ങളിൽനിന്നു എന്നെ സംരക്ഷിക്കുകയും, എന്റെ അയോഗ്യതയെപ്പറ്റി എന്നെ ലജ്ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവിനു നന്ദിപറയുക.

ആദികാലങ്ങളിൽ നിദ്ദേശിക്കുകയും എഴുതിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവ ഒന്നുകൂടെ ഉറപ്പിച്ചുവയ്ക്കുകയല്ലാതെ ഒന്നും എനിക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനില്ല. കർത്താവിനോടു് എനിക്കു ഇത്രമാത്രമേ പറയുവാനുള്ളൂ: "കർത്താവേ, സങ്കടത്തിനും സന്തോഷത്തിനും എന്തവേണ്ട എന്തിനും തയ്യാറായി ഇക്കാ ഞാൻ നില"ക്കുന്നു". "എനിക്കു ജീവിതം മിശിഹായും മരണം ലാഭവുമാകുന്നു". (ഫിലി. 1, 21.) എന്റെ ചുമതലകളുടെ ഭാരം കുറച്ചു നീക്കിവയ്ക്കാനും തുടർകൊണ്ടുപോകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചുമതല ഏതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും ഞാനൊരിക്കൽ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അക്കാദമിയിൽ ഞാനൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നാണു പിന്നീടു തീരുമാനിച്ചതു്. എന്റെ തലവന്മാർക്കു് എല്ലാം അറിയാം; അതുമതി. എന്നോടു് ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ചോദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഒന്നിനേക്കാൾ വേറൊന്നും എനിക്കു ഇഷ്ടമാണെന്നു് ഞാൻ പറയുകയില്ല. ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു് ആത്മപിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപോലെ ഞാൻ വ്യാപരിക്കണം.

2 ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി സിദ്ധിച്ച ഏഴു വന്ധരങ്ങളാണ് ഈ കടന്നുപോയതെന്നും ഇനി ഏഴു കൊല്ലത്തേ പത്തും ആരംഭിക്കുന്നുവെന്നും കരുതുക. ഇത്ര വളരെ കൃപാവരം ഞാൻ ശരിക്കുപയോഗിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പത്തം ഞാൻ അർഹിക്കുന്നതുമാത്രമാണ്. പത്തം അതിന്റെ ശുചീകരണജോലി ആരംഭിക്കട്ടെ; അതായതു കയ്യും അപമാനവും സഹനവും. ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാത്മത പ്രകടമാക്കാൻ ഞാൻ അവയെല്ലാം സന്തസ്സോടെ സ്വീകരിക്കും.

ആകയാൽ എന്റെ അഹങ്കാരത്തിനുവരുന്ന ക്ഷതങ്ങളുടേയും ലജ്ജയുടേയും അപമാനത്തിന്റേയും ഝന്ദങ്ങൾ, വലുതോ ചെറുതോ

ആകട്ടെ, ഞാൻ പരിശുദ്ധമായ ആനന്ദത്തോടെ സ്വീകരിക്കും. ആ കാശത്തിൽനിന്നു വീഴുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളികളെ ശേഖരിച്ചു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ഒച്ചുപോലെ ഒന്നിനും ഒരേതിർപ്പു ഞാൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും എന്റെ നന്മയ്ക്കും എന്റെ ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും ഉതകുന്നിടത്തോളംകാലം മനുഷ്യർ എന്നെ എത്രമാത്രം അധഃക്ഷേപിച്ചാലും എനിക്കൊന്നുമില്ല.

എന്റെ അയോഗ്യതയും എളിയ സ്ഥിതിയും നിരന്തരം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ജീവിക്കും. ഞാൻ നിന്ദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആനന്ദപൂർവ്വം ഞാൻ പറയും: "നിന്ദിക്കപ്പെട്ടത് എനിക്കു നന്നായി".

3 ഇതുവരെ എടുത്തിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ നവീകരിച്ചതുമായ പ്രതിജ്ഞകൾ പാലിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്റെ ജോലികളുടെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയും, ഒരേസമയത്ത് ഒന്നിലധികം ജോലികൾ ആവിർഭവിക്കുവാനിടയാകുന്നതും എന്നെ ചഞ്ചലചിന്തനാക്കുന്നു. എന്റെ ഭക്ത-ഭൃതന്മാർ ക്രമപ്പെടുത്താനാണു പ്രയാസം.

ദൈവമാതാവേ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, ഞാൻ ഇതാ വളരെ താത്പര്യത്തോടെ ഒരു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു: "ഈ നവവത്സരത്തിൽ എല്ലാ സായാഹ്നവും ഭക്തിപൂർവ്വം ഞാൻ ജപമാലചൊല്ലും". ഈ അഭ്യോസത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസ്തനായിത്തീരുന്നവെന്തിൽ ഞാൻ ആനന്ദം കൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ കഷ്ടമേ, ചിലപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനകളുടെ വാക്കുകൾ ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതായിമാത്രം കലാശിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ധ്യാനിച്ചു ഭക്തിപൂർവ്വം ചൊല്ലാമെന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ വാഗ്ദാനം. ഇതുവഴി വിശുദ്ധ പുണ്യം പാലിക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ സംരക്ഷണം ദൈവമാതാവിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രത്യേക ചുമതലകളുടെ ഇടയ്ക്കു വിശുദ്ധ പുണ്യം പാലിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമമുണ്ട്. അതേസമയം വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം അതു പാലിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ മറ്റു പ്രതിജ്ഞകളും നിറവേറ്റുവാൻ പരിശുദ്ധ അമ്മ സഹായിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

ഇതു് എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്തിമവർഷമാണെങ്കിൽ സുരഭിലമായ എന്റെ പനിനീർപുഷ്പഹാരംകൊണ്ടു ദൈവമാതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുക എത്ര ആനന്ദസംഭാവകമായിരിക്കട്ടെ! അതായിരിക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള ഏറ്റവും നല്ല പാസ് പോർട്ട്!

"കർത്താവേ, എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മുഴുവനും അങ്ങു് എടുത്തു കൊള്ളുക. കർത്താവേ, എല്ലാം അങ്ങേക്കു് അറിയാമല്ലോ. ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് അങ്ങു് അറിയുന്നു."

പത്തുകൊല്ലത്തേ പൗരോഹിത്യം
1904 - 1914

ഗ്രൊപ്പിനോ 1914 ഓഗസ്റ്റ് 10

ഇന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിന് ആനന്ദകരമായ ഒരു സംതൃപ്തിയുണ്ട്; ലജ്ജയുമാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തുകൊല്ലം ദൈവത്തിൽ നിന്നു സാധാരണവും പ്രത്യേകവുമായ പല അനുഗ്രഹങ്ങൾ എനിക്കു സിന്ദീച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കൂദാശകൾ; നല്കിയിട്ടുള്ള കൂദാശകൾ; എന്റെ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ, രഹസ്യമായും പരസ്യമായുമുള്ള സംസാരങ്ങളും, പ്രവൃത്തികളും, പ്രാർത്ഥന, പഠനം, വിഷമങ്ങൾ, ആശാഭംഗം, വിജയങ്ങൾ, പരാജയങ്ങൾ! തലവന്മാരോടും വൈദികരോടും എല്ലാ പ്രായത്തിലും സാമൂഹിക നിലവാരങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങളോടുമുള്ള സമ്പർക്കം വഴി അനുഭവസമ്പത്തു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമായിൽ മോന്തേസാനോയിലേ മറിയത്തിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു പുരോഹിതാഭിഷേകദിനം കത്താവു ചെസ്തു വാദാനം, "മേലിൽ നിന്നെ ഭൂമിയിൽ വിളിക്കുക, സ്നേഹിതനെന്നു വിളിക്കും." (യോഹ 15, 14) നിറവേറിയിരിക്കുന്നു. കത്താവു യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിതനായിരുന്നു; തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ രഹസ്യങ്ങളിലെല്ലാം അവിടുന്ന് എന്നെ പങ്കുകാരനാക്കി. എന്നെപ്പറ്റി അവിടുത്തേക്ക് അറിയാവുന്നതും എനിൽ അവിടുന്ന് ദർശിച്ചിട്ടുള്ളതുമൊക്കെ ഞാൻ ഓർമ്മനോക്കുമ്പോൾ എന്റെ ആത്മവിശ്വാസം സംതൃപ്തിയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. പരയാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആത്മാർത്ഥത ഇല്ലെന്നു പറയേണ്ടിവരും. ഞാൻ വിതച്ചതും അദ്ധ്വാനിച്ചതുമായ വയലിൽ കതിരുകൾ കുറവാണ്; പക്ഷേ ഒരു ചെറിയ കറുപ്പുണ്ടാകുമായിരിക്കും. കത്താവേ, ഇതിനു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. ഇതു അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലമാണ്.

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ കൂടുതൽ പ്രവർത്തിച്ചില്ലല്ലോ. ഇത്ര കുറച്ചു മാത്രമല്ലേ കൊയ്തതു് എന്നുള്ളതാണ് എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന സംഗതി. ശുന്യമായ ഫലഭൂയിഷ്ഠമല്ലാത്ത ഭൂമി പോലെ ആയിരുന്നു ഞാൻ. എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രയാദവരം കൊണ്ട്, എന്നുവേണ്ടാ, അങ്കിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ വരം കൊണ്ടു മാറുപലരും ഇതിനകം വളരെപരിശുദ്ധരാകുമായിരുന്നു. ഫലംപുറപ്പെട്ടു

ദൃവിക്കാത്ത പല നല്ല പ്രേരണകളും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ കത്താവേ, എന്റെ പരാജയങ്ങളും അയോഗ്യതയും ഞാൻ ഏറ്റു പറയുന്നു. ഉദാരമായി അങ്ങ് ക്ഷണിക്കുക; എന്നോടു കൃപ ചെയ്യുക.

എനിക്കു സംതൃപ്തി തോന്നുന്നുണ്ട്; ക്ഷമയുടെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. അതേസമയം എനിക്കു കൃതജ്ഞതയും തോന്നുന്നു. കത്താവേ, എല്ലാം അങ്ങയുടെ സ്തുതിക്കായി ഞാൻ ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോഴും എന്നേക്കും ഞാൻ അങ്ങയോടു നന്ദിപറയുന്നു.

പുരോഹിതനെന്ന നിലയിൽ പത്തുകൊല്ലം പൂർത്തിയാക്കിയതിലുള്ള ആനന്ദത്തിനിടയ്ക്ക് എന്റെ പ്രധാന ചിന്ത ഇതാണ്: ഞാൻ എനിക്കുള്ള വനല്ല; അന്യർക്കുവേണ്ടിയുള്ളവനാണ്. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും ഞാൻ കത്താവിനു ഉള്ളവനാണ്. സാധുവും വിനീതനുമായ എന്റെമേൽ പത്തുകൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള അപരാധങ്ങളും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മഹാത്മ്യവും എന്തിൽ ചിലബോധ്യങ്ങളുളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തകർന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിലും ബോധത്തിലും ഈശോയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എന്റെ സകലശക്തിയും കാഴ്ചവണ്ണണം, അജ്ഞാതമായി എന്റെ എളിയ കഴിവനുസരിച്ചു ഞാനങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചുപോകുകയായിരുന്നു. ഇന്നുമുതൽ കൂടുതൽ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ വാക്കാലും പ്രവൃത്തിയാലും എന്റെ ജോലി ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

എന്റെ സ്വാഭാവിക വാസന, എന്റെ അരുഭവും, എന്റെ ആധുനിക സാഹചര്യങ്ങൾ, എല്ലാം തമ്മെ ശാന്തമായ അദ്ധ്വാനത്തിലേക്കുണ്ടാക്കുകയുണ്ടെന്നതു്. എന്റെ പ്രവർത്തനം സമരസന്ധിയിലെത്തുന്നില്ല. എന്നാൽ തകർപ്പും വാദവും മാത്സര്യവും ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല. ശരികാര്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കാൻ വിലയുററ ഒരു മുലചിത്രം നശിപ്പിച്ചു എന്നിരുന്നിട്ടു വ്യത്യസ്തനായ ഒരാളുടെ പകർപ്പുകവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഈ സമാധാനവാസന സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിക്കു വളം വർഷിക്കുന്നു; എന്റെ സുഖം ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; തത്വത്തിലും വിചാരത്തിലും മനോഭാവത്തിലും അന്യമായി യോജിക്കുക എന്നത്മാക്കുകയും വേണ്ടാ. സദാ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മന്ദഹാസം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുള്ള ആന്തരിക സമരത്തെ മറച്ചുവർഷിക്കുന്നു. ഈ സമരം ചിലപ്പോൾ ഭയങ്കരമാണ്. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും അഹങ്കാരത്തിന്റെയും പ്രലോഭനങ്ങളുടെമേൽ ആത്മാവിനുള്ള വിജയം ആവശ്യം വരുമ്പോഴൊക്കെ ബഹിർപ്രകാശിപ്പിക്കുക. അങ്ങനെ എന്റെ നല്ല വശം ദൈവവും മനുഷ്യരും കാണാനിടയാകണം.

ഞാൻ പുരോഹിതനായിട്ട് ഇന്നേക്കു പത്തുകൊല്ലമായി. ഭാവിയിൽ എന്റെ ജീവിതമെന്തായിരിക്കും? അത് എന്നിൽനിന്നു ഭക്തത്തിരിക്കുമാണ്. എന്റെ അവസാനത്തേ കണക്കു കൊടുക്കാൻ പക്ഷേ കുറച്ചുകാലമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നു വരാം. ഈശോകന്താവേ, വന്നു എന്നെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളുക. കുറേയധികം കൊല്ലം ഞാൻ കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത വർഷങ്ങൾ അത്യധാനത്തിന്റെ വത്സരങ്ങളായിരിക്കും. അന്യസരണയിലധിഷ്ഠിതമായിരിക്കും അവ. എല്ലാത്തിനും ഒരു മഹാഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കും; എന്നാൽ അന്യസരണയുടെ പരിധികൾ ഞാൻ കടന്നുപോകയില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയിൽനിന്നു തടവിക്കുന്ന ഭാവിയിലെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകൾ നമ്മിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നു; ഭൗതികജാൽപര്യങ്ങളെ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും ഞാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. കാലാന്തരത്തിൽ, എന്നുവേണ്ടാ, അടുത്തഭാവിയിൽ എന്റെ അഹങ്കാരത്തോടു ഞാൻ വളരെയേറെ പടവെട്ടേണ്ടിവന്നേക്കും. ഇപ്പോഴുള്ളവരൊക്കെ എന്റെ മുമ്പിൽക്കൂടെ മുന്നോട്ടെ. ദൈവപരിപാലന നിശ്ചയിക്കുന്നിടത്തു ഞാൻ നില്ക്കും. ഉൽക്കണ്ഠകൾ കൂടാതെ മറ്റുള്ളവക്കു ഞാൻ വഴിതെളിക്കും.

എന്റെ സമാധാനമാണ് എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം; അത് ഞാൻ പാലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തോമസ് അക്വൈവിസ്സിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മഹാസമാധാനവും യഥാർത്ഥസ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്ന നാലു കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ സദാ അനുസ്മരിക്കും. (ക്രിസ്ത്യാനകരണം III, 23).

- 1 സ്വന്തം ഇഷ്ടം ചെയ്യാതെ അന്യരുടെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുക.
- 2 കൂടുതലെന്നതിനേക്കാൾ കുറച്ചു തെരഞ്ഞെടുക്കുക.
- 3 എല്ലാവരുടെയും പിന്നിലാകാൻ താഴ്ന്ന സ്ഥലം സ്വീകരിക്കുക.
- 4 ദൈവതിരുമനസ്സു പുണ്യമായി നിന്നിൽ നിറവേറുന്നതിനു നീ ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കന്താവേ, ഈ നിശ്ചയങ്ങളോടുകൂടെ അങ്ങയുടെ അഭിഷേകത്താൽ പവിത്രീകൃതമായിരിക്കുന്ന എന്റെ ആത്മാവാകുന്ന അമൂല്യകാസ ഇന്നു വീണ്ടും ഞാൻ അങ്ങേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. പ്രേഷിതക്കും രക്തസാക്ഷികൾക്കും വന്ദകക്കും രൂപംകൊടുത്ത അങ്ങയുടെ ശക്തി കന്താവേ, ഇന്നു വീണ്ടും ഞാൻ അങ്ങേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. അങ്ങേക്കും, അങ്ങയുടെ സഭയ്ക്കും, മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്കുംവേണ്ടി നല്ലതും ശ്രേഷ്ഠവും

മഹത്തുമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് എന്തെ വിനിയോഗിക്കുക. ഇതിനായി, അതെ ഇതിനു മാത്രമായി ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.

എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അമൂല്യസ്മരണകൾ പരിശുദ്ധമായ ഈ വാഷികദിനങ്ങളിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ കളിപ്പിച്ചു. ഞാൻ ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, എനിക്കു സ്വസ്ഥവുമായ എന്റെ മെത്രാനച്ചൻ അടുത്തു കിടക്കയിൽ കിടന്നു സഹിക്കുകയാണ്. എത്ര നാളായി അദ്ദേഹം സഹിക്കുന്നു! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പേണ്ടിയും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെയും സഹിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ ഓഴിപ്പുകാര്യം വിഷാദാത്മകവും ഉൽക്കണ്ഠാകുലവുമായി. തന്റെ പ്രേഷിതജോലിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചയയ്ക്കുക. അങ്ങയുടേയും തിരുസ്സഭയുടേയും ജോലിക്ക്, അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ജോലിക്ക്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളുടെ സ്നേഹാസ്വാദനത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചയയ്ക്കുക.

എന്റെ മെത്രാനച്ചനെപ്പറ്റിയുള്ള മനോവേദനയേക്കാൾ ഹൃദയത്തുദമാണു യൂറോപ്പിന്റെ എല്ലാഭാഗത്തും മാറ്റൊലി കാളുന്ന സമരകാഹളം. ഞാൻ എന്റെ പൗരോഹിത + രങ്ങൾ പൗതികശരീരത്തിന്റെ മേൽനീട്ടി വി. ഗ്രിഗറിയുടെ പ്രാർത്ഥന അറീവ തീക്സ്റ്റിയോടെ ക്ഷാപ്തന: "ദൈവമേ, ഞങ്ങളുടെ നാളുകളെ അങ്ങയുടെ സമാധാനത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തണമേ."

ഈ ബഹളത്തിൽ തിരുസ്സഭയുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും! കത്തോലോ, അവളെ രക്ഷിക്കുക; അവളെ രക്ഷിക്കുക. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പു റോമയിൽ വി. പത്രോസിന്റെ കഴിമാടത്തിൽ ആദ്യമായി ഞാൻ ദിവ്യബലി സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ മാറ്റൊലിയും തിരുസ്സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി തീക്സ്റ്റിയോമായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതാണ്. ഭാഗ്യപ്പെട്ട സ്മരണ! ഈ പത്തുകൊല്ലം ആ ചിന്തയും പ്രാർത്ഥനയും കൂടുതൽ പ്രബലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കത്തോലോ, കൊടുങ്കാറ്റുകളുടെ ഈ കാലത്തു്, രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈ സംഘട്ടനത്തിനിടയ്ക്കു് അങ്ങയുടെ തിരുസ്സഭയ്ക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യവും ക്രൈസ്തവ്യവും അമാധാനവും നല്കുക.

**തിരുഹൃദയ വൈദികരോടുകൂടെ
1914 സെപ്റ്റംബർ 27 നും ഒക്ടോബർ 3 നും
മദ്ധ്യേ നടത്തിയ ധ്യാനം**

**ധ്യാനഗുരു: ബോബിയോ മെത്രാൻ
ഡോക്ടർ ലൂയിജി മരിയാ മരെല്ലി**

ഓഗസ്റ്റ് 10-ാംനം

1 പൗരോഹിത്യത്തിൽ പത്തുകൊല്ലം പൂർത്തിയായ ദിവസം ഞാൻ വചാവിച്ച എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു വ്യത്യസ്തം ഉണ്ടാകുമെന്നും, ഉണ്ടാകണമെന്നും. എന്റെ ജീവിതത്തിലേ നവമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലേക്കാണ് ഞാൻ പ്രവേശിച്ചത്.

ദൈവമേ, അങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അഗ്രാഹ്യമാണ്. താമസിയാതെ അതേ മാസം 22-ാംനം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാനെ അങ്ങു സ്വസ്തിയാനന്ദം നിരക്ഷണിച്ചു. ഇതാ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സ്ഥിതിയിൽ!

ഏതായാലും ഞാൻ അധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. സങ്കടത്തിന്റേയും യേശുക്രീസ്റ്റിന്റേയും ഇടയ്ക്ക് എനിക്കു മഹാ സമാധാനവും ആത്മീയതയുടെയും ശ്വാസവും തോന്നി. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത ആ മഹാത്മാവ് ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു; സംരക്ഷിക്കുന്നു; താങ്ങുന്നു. കർത്താവ് എന്നെ പിളിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഞാനും അദ്ദേഹത്തെ അനുധാവനം ചെയ്യട്ടെ. തത്ക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ ചമ്യകൾ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കും.

2 ഇന്നത്തെ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആത്മരക്ഷാജോലി അവഗണിക്കാതെ എന്നെ ഏന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും സെമ്മിനരിയിലേക്കു തിരിക്കുവാൻ കഴിയും. ആകയാൽ എന്റെ ജീവിതം പ്രശാന്തവും ഏകാഗ്രവുമായിരിക്കും. അതാണെന്നുവേണ്ടതു്. ഇതു കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള വേദാന്തഗ്രഹമാണ്. അതിനു ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്. ഞാൻ ആ അനുഗ്രഹം ശരിയായി പ്രയോഗിക്കും. എന്റെ മുറിയും ഏകാഗ്രഹവും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവിടെ പ്രാർത്ഥനയിലും പഠനത്തിലും എനിക്കു വ്യാപൃതനായിരിക്കാമല്ലോ.

3 എല്ലാ ദിവസവും അഞ്ചരമണിക്കു് എഴുന്നേല്ക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ എന്റെ മുറിയിൽവെച്ചു ഞാൻ ധ്യാനിക്കും. വി. മിഖായേലിന്റെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു വി. കബ്ബാന സമർപ്പിക്കാൻ ഞാൻ പോകും; അനന്തരം കുന്ദസാരം കേൾക്കും. അനന്തരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എടുത്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകൾ അനുസ്മരിച്ചാൽ മതിയാകുകയല്ലോ.

4 എന്റെ ഔദ്യോഗികകൃത്യങ്ങളിലും സെമ്മിനറി റെക്ടറോടും സങ്കീർ്തമ്യരോടും വിദ്യാർത്ഥികളോടുമുള്ള ബന്ധത്തിലും ഞാൻ മാതൃകായോഗ്യമായി വർത്തിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും സ്നേഹത്തോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ വ്യാപരിക്കും. ഗുരുതരമായ ചുമതലകൾ വിഭജിക്കപ്പെടുമ്പോൾ പരസ്പരസഹായവും സന്മാതൃകയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാകയാൽ അതിനുവേണ്ടി എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. സർവ്വോപരി വിമർ്ശനത്തിൽനിന്നും ആവലാതിയിൽനിന്നും ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കും. വേറൊരിടത്തും ഇത്ര സുഖമായിക്കഴിയുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കും.

5 പുതിയ മെത്രാൻ ആരുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിസ്മരണീയനായ പുരോഗാമിയോടു ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ സദാ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്നേഹവും അജ്ഞാതനായും അതേ ആത്മാർത്ഥതയോടും ഔദാര്യത്തോടും പ്രസന്നതയോടുംകൂടെ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ സന്മാതൃക നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മെത്രാനച്ചനിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ഒരാളെ ഞാൻ വീക്ഷിച്ചാൽ മതിയാകയില്ലെന്നു് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്.

എന്റെ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തമനുസരിച്ചു മെത്രാനച്ചനോടുള്ള ബന്ധവും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. സ്ഥിതിവ്യത്യസ്തം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും സ്നേഹകമ്പമത്തിന്റെ മാധുര്യമായ ബഹുമാനവും വിവേകവും പ്രസ്തുത ബന്ധത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പുതിയ മെത്രാൻ ഒരു പ്രതിബന്ധമാകാതെ നിർമ്മാണായുധവും ഉപകരണവുമാകും; അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിനു് ആശ്വാസവും സംതുഷ്ടിയും നല്കും. പുതിയ മെത്രാനോടു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കും. എന്തുവിലകൊടുത്തും ഈ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹത്തിനായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും.

6 എന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ആകലപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ഉത്താഹിക്കും. അന്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എത്രനല്ലതും സദുദ്ദേശ്യപരവും വസ്തുനിഷ്ഠിയവുമായിരുന്നാലും അവ എന്തെ ഭരിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഞാൻ ദരിദ്രനായി ജനിച്ചു; ദരിദ്രനായിത്തന്നെ മരിക്കണം; ദരിദ്രനായിത്തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭൂതകാലത്തെ നന്മപോലെ വേണ്ടതും അതിലുമധികവും ദൈവപരിപാലന എനിക്കു അനുവദിച്ചു തരും. ഈ ലോകവസ്തുക്കളോടു ലഘുവായ മോതിർപ്പോലും ഒട്ടിപ്പിടിക്കരുത് എനിക്കു നല്ലതല്ല.

7 സ്ഥാനമാനങ്ങളെ എന്റെ അഹങ്കാരം സ്വപ്നം കണ്ടേക്കും; അത്തരം വിചാരങ്ങൾക്കു സ്വാഗതമരുളാതിരിക്കാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കും; ഉടനടി ഞാൻ അവയെ പുറന്തള്ളും; അവ മനസ്സമാധാനം നശിപ്പിക്കുന്നു; ശക്തികെടുത്തുന്നു; വല്ല നന്മയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള വിലയും യോഗ്യതയും ഇല്ലാതാകുന്നു; അതിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ആനന്ദവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഞാൻ വളരെ വിനീതനായിക്കഴിയാനേ ആഗ്രഹിക്കാറു; ശേഷമെല്ലാം ദൈവത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുക.

8 ഞാൻ തിരുഹൃദയ വൈദികനാണ്. ആ പരിശുദ്ധ ഝലനെയുടെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേക വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കു പ്രകൃതത്തിൽ പ്രസക്തിയുണ്ട്. ഝലയിലെ ഇതരാംഗങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞാനും പങ്കുകൊള്ളും. എന്റെ അന്തരൂക വഴി എന്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സഭയ്ക്കു ഞാൻ ബഹുമാനം വരുത്തും; അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യത്നിക്കും.

ചില കാര്യങ്ങൾ പുതിയ മെത്രാന്മാരുടെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നാലോചിക്കാൻ വേണ്ടി മിലാനിലെ കദ്ദിനാൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സന്ദർശിക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ ബുദ്ധനാഴ്ചത്തേ ധ്യാനം ഉപേക്ഷിച്ചു യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഈ സന്ദർശനം എനിക്കു ആശ്വാസവും ആനന്ദവും നല്കി. അനന്തരം വി. ചാൾസിന്റെ കഴിമാടത്തിലേക്കു ഇറങ്ങിച്ചെന്നു ദീർഘനേരം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും ഞാൻ ദൈവത്തോടു വിശ്വസ്തനായിരിക്കുമെന്നുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞ ഞാൻ നവീകരിച്ചു. ദൈവവേഷ്യപ്രകാരം ഇപ്പോഴുമെപ്പോഴും എന്തു ത്യാഗവും അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കാണ്ടു ദൈവത്തിന്റേയും തിരുസ്സഭയുടേയും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും എന്റെ ശരീരത്തേയും ആത്മാവിനേയും ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കും [മിലാനിലെ കദ്ദിനാൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആന്ത്രോയാഫെറാറിയെ (1850 - 1921) 1963 ഫെബ്രുവരി 10-ാംനു യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ വാക്യപ്പെട്ടവൻ എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 1894 മുതൽ അദ്ദേഹം മിലാനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു.]

യുദ്ധം (1915-1918)

(1915 മെയ് 24-ാംനൂ ഇറാഖി ആസ്ത്രിയാക്കൂട്ട് എതിരായി യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. തദ്വസരത്തിൽ ഫാ. റൊങ്കാലി ഒരു നോൺ കമ്മീഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായി ബെർഗാമോ ആശുപത്രിയിൽ ജോലി ചെയ്തു. 1916 മാച്ച് 28-ാംനൂ ട്രൈനികചാപ്ലനായി; 1918 ഡിസംബർ 10-ാംനൂ ട്രൈനികജോലി നശിപ്പിച്ചു).

1915

1915 മെയ് 23

നാളെ ഞാൻ ട്രൈനിക മെഡിക്കൽവിഭാഗത്തിൽ ചേരാൻ പോവുകയാണ്. അവരെനെ എങ്ങോട്ടയയ്ക്കുമാവോ? പക്ഷേ, മുന്നണിയിലേക്ക്! ഞാൻ ബെർഗാമോയിലേക്ക് മടങ്ങുമോ? അതോ സമരംഗത്തു ഞാൻ മരിക്കണമെന്നാണോ ദൈവനിശ്ചയം! എനിക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എവിടെയും എല്ലാ സമയത്തും ദൈവഹിതം ചെയ്യണമെന്നും സമ്പൂർണ്ണമായ പരിത്യോഗശീലത്തോടെ ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കണമെന്നുമാണെന്റെ ആഗ്രഹം. ഇപ്രകാരം, അതെ ഇപ്രകാരമാത്രമേ എന്റെ ദൈവവിളിയോടു വിശ്വസ്ത പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും എന്റെ രാജ്യത്തോടും എന്റെ സഹോദരരുടെ ആത്മാക്കളോടും പ്രാവർത്തികമായി സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും എനിക്കു കഴിയൂ. എന്റെ ആത്മാവു തയ്യാറാണ്; പ്രസന്നമാണ്. അപ്രകാരം ഈശാകർത്താവേ, എന്നെ പാലിക്കുക. മറിയമേ, എത്രയും ദയയുള്ള മാതാവേ, എല്ലാത്തിലും ക്രിസ്തു മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് എന്നെ സഹായിക്കണമേ.

1918-1920

ബെർഗാമോ സെമ്മിനരിയിലെ ആത്മനിയന്താവു,
(1918 നവംബറിൽ ഫാദർ റൊങ്കാലി ബെർഗാമോ സെമ്മിനരിയിൽ നിയമിതനായി.)

1919

34 യുദ്ധാനന്തരം തിരുശ്ശേരിയവൈദികരുടെ
ആശ്രമത്തിൽ ധ്യാനം

1919 ഏപ്രിൽ 28 മുതൽ മേയ് 3 വരെ

(ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ ഡെറാൻസാ)

1 യാതനാപൂർണ്ണമായ ലോകത്തിൽ നാലു സമരവേഷം കർത്താവു എന്നോടു എത്ര കാരുണ്യത്തോടെയാണു വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു! എന്തെല്ലാം അനുഭവങ്ങൾ അവിടുന്ന് എന്നിക്കു അനുഭവിച്ചു! എന്റെ സഹോദരരായ മാനവർക്കു ഉപപകാരംചെയ്യാൻ എത്രമാത്രം സന്ദർഭങ്ങളെനിക്കുണ്ടായി! എന്റെ ഇരശോ, ഞാൻ അങ്ങേക്കു നന്ദിപറയുന്നു; ഞാൻ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഇക്കാലമൊക്കെയും പരിചയപ്പെട്ട യുവജനങ്ങളെ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുകയാണ്. പലരേയും പരലോകജീവിതത്തിന്റെ ചവിട്ടുപടിവരെ ഞാൻ അനുഗമിച്ചു. അവരുടെ സ്മരണ എന്നെ പുളകംകൊള്ളിക്കുന്നു. അവരെനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നുള്ള ചിന്ത ആശ്വാസജനകവും ഉത്തേജകവുമാണ്.

2 ഒരു നവദിനം ഉദയം ചെയ്യുകയും നാം എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റേയും പുരോഹിതജീവിതത്തിന്റേയും തത്വങ്ങളാണ് എന്റെ യേശുവനത്തിലേ ഭക്ഷണം. ഇന്ന് അവ കൂടുതൽ പ്രകാശമാനവും ദൃഢവുമായിക്കൊണ്ടു. ദൈവമഹത്വം, ആത്മാക്കളുടെ വിശുദ്ധീകരണം, സ്വർഗ്ഗം, തിരുസ്സഭ, മനുഷ്യാത്മാക്കൾ എല്ലാം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. നാലുകൊല്ലം ലോകത്തോടുണ്ടായ സമ്പർക്കംനിമിത്തം മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമായിരിക്കുന്നു, അവയുടെ മാറ്റം കൂടിയിരിക്കുന്നു: പ്രേഷിതചൈതന്യം കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് എന്നിക്കു പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ഞാൻ നേടണം; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവകാര്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിലുള്ള ഭയങ്കര കുറ്റം തോളിലേന്തെണ്ടിവരും.

3 പ്രേഷിതവേലയുടെ അടിസ്ഥാനമായി ആന്തരികജീവിതവേണം: ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുക; അവിടുത്തോടുകൂടെ ഐക്യം

ത്തിൽ കഴിയുക; സഭ പഠിപ്പിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിരന്തരം പ്രശാന്തമായി ധ്യാനിക്കുക. പ്രസ്തുത ധ്യാനം തിരുസ്സഭയുടെ ഉദ്ബോധനമനുസരിച്ചുള്ള ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കു വഴിതെളിക്കും; അവ എനിക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രിയംകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. എന്റെ ഉപേക്ഷയാലും എന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം എല്ലാം ചെയ്യാനുള്ള അസാധ്യത നിമിത്തവും സൈനികജീവിതകാലത്തു ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിശ്വസ്തുതയോടെ അവ ഞാൻ അഭ്യസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സമ്പ്ലോപരി ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ ഈശോയോടു കൂടെ വസിക്കുന്നതിലുള്ള ആനന്ദം ഞാൻ അന്വേഷിക്കും. ഇന്നു മുതൽ വി. കുഞ്ചാന എന്റെ മുറിയുടെ അരികെയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ ഈശോയുടെ കൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടും; ഈ മഹാ ബഹുമാനത്തിനു് അർഹനാകുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും.

4 എനിക്കു സ്വന്തമായി ഒരു ഭവനമുണ്ടായിട്ടു കുറേ മാസമായി; അതു ശരിയായി സജ്ജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മറ്റേതു കാലത്തേക്കാളെന്നിയേ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും മാധുര്യവും കർത്താവു് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു. യാതൊരു മനസ്സാപവും കൂടാതെ എല്ലാം വിട്ടുപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. എനിക്കു സ്വന്തമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും, ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവയിൽനിന്നുകൂടെ അകന്നിരിക്കുവാൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

എന്നെത്തന്നെ മരണം ആത്മീയമായി പരിപൂർണ്ണ ദാരിദ്ര്യം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഉദ്യോഗങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു് ഉൽക്കണ്ഠയില്ല. പൗരോഹിത്യമാകുന്ന ആമുത്തു ബഹുമാനം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലേ? എന്റെ തലവന്മാർവഴി ദൈവപരിപാലന എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജോലിയും ഒരു ബഹുമാനമല്ലേ?

ഇതു് എന്റെ നന്മയുടെ അടിസ്ഥാനമാകയാലാണ് ഇത്രയും ദീഘമായി ഞാനതു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളും ബഹുമാനപ്രദമായ ചുമതലകളും ലഭിക്കുന്നതിനു തലവന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ വല്ലവിചാരവുമുണ്ടായാൽ ഞാൻ ഒരക്ഷരം അഭിനേപ്പാറില്ലെന്നു കരുതുക. അതിനായി ഒന്നുംപ്രവർത്തിക്കയില്ല; ഒരു പ്രലോഭനമായിത്തീരുന്നതിനെ തള്ളിക്കളയും. ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതരീതിമുന്യ സൂക്ഷി

കേണ്ടതാണെന്ന് അങ്ങനെയും എഴുതുന്ന പഠിപ്പിക്കുന്നു. അനുസരണയിൻ കീഴ് ഇവ ഏറ്റെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ നല്ല കാര്യം; നേരെമറിച്ചു ഇവയ്ക്കായി തേടിനടക്കുകയും വിളിക്കപ്പെടാതെ കയറിപ്പെട്ടുകയ്യുമാണെങ്കിൽ സ്ഥിതി ഭയങ്കരമായിരിക്കും. വൈദികലോകത്തിലാണെങ്കിലും ബഹുജനങ്ങളും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളും മായാമയമാണ്.

ഇവയുടെ മഹത്വം ഒരു ദിവസത്തേക്കുള്ളതാണ്. നിത്യമായ സ്വസ്ഥിയമഹത്വം ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് ഇവ വിപൽക്കരമായിരിക്കും. മാതൃകാപരിഷ്കരണത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിലും ഇവയ്ക്കു വലിയ വിലകൊടുക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഭോമയിൽ താമസിച്ചപ്പോഴെന്താപോലെ ഇത്തരം ഭോഷതകളുടെ ഇടയിൽ ആരെങ്കിലും വസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ സമ്മതിക്കും ഇതിനേക്കാൾ നല്ല പേര് ഇവയ്ക്കില്ലെന്ന്. എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലം ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്തവഴിച്ചിട്ടുള്ളവനാണ്. ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നവരോടു ഞാൻ പറയും: മുന്പോട്ടു നീങ്ങിക്കൊള്ളൂ; മുന്പോട്ടു നീങ്ങിക്കൊള്ളൂ. അവരെ ഞാൻ തീരെ അസൂയപ്പെടുന്നില്ല. "കർത്താവിന്റെ അരികേ ഇരിക്കുന്നതും കർത്താവായ ദൈവത്തിൽ എന്റെ ശരണം വയ്ക്കുന്നതും എന്നിങ്ങനെ നല്ലതാണ്." (സങ്കീ: 72, 28.)

5 ഈ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലങ്ങളിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിരുന്ന യുദ്ധം സമാപിക്കുമ്പോൾ ദൈവം എന്നിൽനിന്ന് എന്താവശ്യപ്പെടുമെന്ന്. ഇപ്പോൾ ഒരു അനിശ്ചിതാവസ്ഥയുമില്ല, വേറൊന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതുമില്ല. എന്റെ പ്രധാന ജോലി ഇവിടെത്തന്നെ; വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രേഷിതവേലയാണെന്റെ കർത്തവ്യം. (1918 നവംബറിൽ ബെർഗാമോയിൽ ഫാദർ റൊകാലി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ തുടങ്ങിയിരുന്നു.) എന്റെ തലവന്മാർ വഴി ദൈവപരിപാലന എത്രയും സുശ്രമമായി പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, ഇത്ര പെട്ടെന്നു ഇങ്ങനെ യൊക്കെ ഇതു രൂപമെടുത്തപ്പോൾ, എന്റെ ഹൃദയം തരളിതമായി. കർത്താവ് ഇവിടെയുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഏറ്റുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതാതുദിവസമുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സായംകാലം ഞാൻ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. തൽസമയം എമ്മാഷ്വരീലേക്കു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർക്കു മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഉണ്ടായ അനുഭൂതിയാണ് എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു. ദിവ്യമായ ഒരു സമ്പർക്കമുണ്ടായപ്പോലെയാണ് എന്നിങ്ങനെ തോന്നിയിരുന്നത്.

കത്താവിനു് ഒരുത്തൻ തന്നെത്തന്നെ പുണ്ണമായി സമർപ്പിക്കു ന്നോൾ അവൻ വേണ്ടതെല്ലാം സിദ്ധിക്കുന്നു. “ഒന്നുമില്ലായിരുന്നിട്ടും എല്ലാം ഉള്ളതുപോലെ” (2 കൊറി. 6, 10) എന്ന വാക്കുകൾ എല്ലാ ദിവസവും എന്റെ കൺമുന്മാകെ അന്വർത്ഥമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിക്കാൻ എനിക്കില്ലെങ്കിലും, എനിക്കു കടമില്ലാതാനും. ഭാവി യിലേക്കു് ആവശ്യമായവ സജ്ജീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആവശ്യമുള്ളവ എപ്പോഴും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ചില പ്പോൾ കുറെ കൂടുതലായും.

ദൈവസഹായത്തിന്റെ ഈദൃശ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നെ അത്യധി കം ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അതേസമയം എന്റെ ദൈവവിളിയോ ടു വിശ്വസ്തത പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും എന്റെ പ്രിയ യുവജനങ്ങളെ സം രക്ഷിക്കുക എന്ന ഈശോ എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജോലിയിൽ അവസാനത്തോളം സഹകരിക്കുവാനും എന്റെ മാനം എന്നെ നിർബ ധ്ധിക്കുന്നു.

ഈശോയുടെ മഹത്വത്തിനു്, അതെ ആ ദൈവാദകാര്യത്തിനു് എന്റെ സകല ശ്രദ്ധയും വിചാരവും സ്നേഹവും അദ്ധ്വാനവും പഠന റ്റവും അപമാനവും സന്താപവും ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്കു് അനുയോജ്യമായി നവതലമുറയ്ക്കു രൂ പം കൊടുക്കുന്നതുതന്നെ അവിടുത്തേ മഹത്വം. ഇതിനേക്കാൾ വിശി ഷ്ടവും ബഹുമാന്യവുമായി എനിക്കു വേറൊരു കാര്യമില്ല; ഇന്നു് ഇ ക്കിൽക്കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ദൈവത്തിന്റെ സഭയിലാകമാനം വേറൊ ന്നിനമില്ല.

6 പ്രേഷിതവേലയിൽ വിജയം വരിക്കുന്നതിനു് ഈശോയു ടെ തിരുഹൃദയമല്ലാതെ വേറൊരു വിദ്യാലയം ഞാൻ അംഗീകരിക്കു ന്നില്ല. “എന്നിൽനിന്നു പഠിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ എ ള്ളിയും ഹൃദയശാന്തതയും ഉള്ളവനാകുന്നു.” (മത്താ. 11, 29) ഈ പ ളതിയാണു യഥാർത്ഥ വിജയമാഗ്നം; പ്രസ്തുത പദ്ധതിയിൽ പ്രകാശിത മാകുന്ന വിവേകം അനുഭവം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഒരമ്മ തന്റെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ, ഞാൻ എന്റെ യുവവിദ്യാർത്ഥികളെ സ്നേഹിക്കും; എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹം കത്താവി ലായിരിക്കും. അവരെ തിരുസ്സഭയുടെ ഉത്തമ സന്മാനങ്ങളായി വളർത്തു കയായിരിക്കും എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഭാവിയിൽ അവർ സത്യത്തിന്റെ യും നന്മയുടേയും പ്രേഷിതരായിക്കാണുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ പാടുള്ളതു

ചെയ്യും. അവർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റേയും കുടുംബങ്ങളുടേയും പ്രത്യംഗരായായിത്തീരണം.

എന്റെ ഭവനത്തിൽ വിശുദ്ധപുണ്യത്തിന്റെ ഒരു നിർമ്മലാന്തരീക്ഷം പാലിക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രത്യേകം യത്നിക്കും. പ്രസ്തുതാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ഓർമ്മ അവരിൽ സ്ഥായിയായി പതിയുകയും അനന്തരകാലത്തു ജീവിതമന്ദരങ്ങളിൽ ഈ അന്തരീക്ഷം അവർക്കു താങ്ങായിത്തീരുകയും ചെയ്യണം. നാട്യവും ഉപരിപ്ലവതയും പാടില്ല. തുറന്നുവെച്ചുപോകുന്ന വ്യാപാരവും ലളിതമായിരിക്കണം. അവർണ്ണനീയമായ ഈ ഗുണവിശേഷമാണു പ്രാചീനരും അപ്പോചീനരായ സർവ്വ വിശുദ്ധഗുരുഭൃതന്മാർക്കും സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യമരുളിയതു്. തന്നിമിത്തം അവർക്കു വളരെ നന്മചെയ്യാനും മഹാത്മാക്കൾക്കു രൂപംകൊടുക്കാനും കഴിഞ്ഞു. കർത്താവേ, യുവജനങ്ങളുടെ ഈ മഹാ ഗുരുഭൃതന്മാർ കാണിച്ചുതന്ന മാതൃക വിദൂരത്തുനിന്നു വിനീതമായ തോതിലെങ്കിലും അനു കരിക്കുവാൻ അങ്ങനെയൊന്നു സഹായിക്കുക.

7 ഞാൻ കൈവെച്ചിരിക്കുന്ന ജോലി വളരെ വലുതാണ്. വയലിൽ ധാന്യം വിളഞ്ഞു സ്വർണ്ണമയമായിക്കിടക്കുന്നു; എന്നാൽ കൈയ്ക്കുതാൻ ചുരുക്കം. എല്ലാ ജോലികളേയും വെല്ലുന്ന ഈ ജോലിയോടു പ്രതിപത്തിയും താൽപര്യവും, വൈദികരിലും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളിലും ജനിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കും; പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. യുവാക്കളോടുകൂടെ അന്ധാനിക്കുവാൻ പ്രത്യേക കഴിവുള്ളവർക്കു് ഈ ജോലി ഞാൻ ആകർഷകമാക്കും. ഒരു നല്ലവാക്കു്, അതിലും ഉപരിയായി സന്മാതൃക വിജയം വരിക്കുമെന്ന് ആർക്കാണ് അറിയാൻപാടില്ലാത്തതു്? താമസിയാതെ യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രേഷിതവേലയ്ക്കു് ഒരു സഹോദരമുഹൂർത്തത്തെ ലഭിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രത്യംഗ. ഈദൃശജോലികളും ആദർശങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാൻ തിരുഹൃദയവൈദികരെ ഞാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ആ സംഘം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ബെർഗാമോരൂപതമുഴുവനും പ്രേഷിതചൈതന്യവും വൈദികശിക്ഷണബോധവും വ്യാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പ്രസ്തുത സംഘം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്കൊണ്ടു് അതിന്റെ അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1921-1924

റോമായിൽ വേദപ്രചാര സംഘത്തിൽ

1924

റോമായിൽ കാർപെത്താവില്ലായിൽ
വച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനം. 1924 ജനുവരി 13-19

I പൊതുചിന്തകൾ

[1921 ജനുവരി 18-ാം തീയതി പതിനഞ്ചാം ബൈനദിക്കോസു മാപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി കദ്ദിനാൾ വാൻരോസം ഫാദർ റൊങ്കാലിയെ റോമായിലേക്കു വിളിച്ചു വേദപ്രചാര സംഘത്തിൽ നിയമിച്ചു.]

1 ജനുവരി 18-ാംനു വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാരുനത്തിന്റെ തിരുനാളാണ്. ഞാൻ വേദപ്രചാരസംഘത്തിൽ ഇററാലിയൻ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിട്ട് ഇന്നേക്കു കൊല്ലം മൂന്നു തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈശോകർത്താവേ, അങ്ങ് എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങ് എന്നോടു സ്നേഹത്തോടും കാരുണ്യത്തോടുംകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. "കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ തികച്ചും വിശ്വാസ്യമാണ്." (സങ്കീ:92, 5.) എന്നിങ്ങനെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന സെമ്മിനരിയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വർദ്ധനവിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥി സദനവും ഞാൻ വളരെ സങ്കടത്തോടെയാണു ഞാൻ ബെർഗാമോയിൽ വിട്ടുപോകുന്നത്. സെമ്മിനരിയിലെ ആത്മനിയന്താവായി മെത്രാനായ എന്റെ നിയമിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. പുതിയ ജോലിയിൽ പുണ്യഹൃദയത്തോടും പുണ്യാത്മാവോടുംകൂടെ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വേറൊന്നിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെയും വീക്ഷിക്കാതെയും ഇവിടെ ഞാൻ താമസിക്കണം, താമസിക്കുകയും ചെയ്യും. കർത്താവു എന്നിങ്ങ് ഇവിടെ അവസ്ഥനീയമായ ആനന്ദം അരുളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

6 എന്റെ ശരീരവും ആത്മാവും എന്തെ മുഴുവനും പുരോഹിതനെന്തെല്ലാമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ കർത്താവു സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഞാൻ എവിടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗരഭ്യമായിത്തീരുന്നതിനും വേണ്ടി എന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കും. ദൈവം എന്തെ സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

7 എന്റെ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം പരിഗണിച്ചു തിരുസ്സഭ എനിക്ക് ഒരു മോൺസിഞ്ഞോറിന്റെ സ്ഥാനവും ബഹുമാനങ്ങളും അർജ്ജിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന് എനിക്കൊരർഹതയുമില്ല. തിരുസ്സഭയുടെ ഈ ഭൗദാര്യത്തെ സമാദരിക്കാൻ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം ആദ്ധ്യാത്മിക എളിമ പരിശീലിക്കും. എല്ലാവരിലും വെച്ച് അയോഗ്യനും എത്രയും താഴ്ന്നവനുമായി ഞാൻ എന്നെ കരുതും. ദരിദ്രരോടും എളിയവരോടും ഞാൻ സ്നേഹത്തോടെ വർത്തിക്കും.

8 ഞാൻ എന്റെ നാവിനെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കും. പരസ്നേഹത്തിനെതിരായ എല്ലാ വാക്കുകളും, അതെ എല്ലാ വാക്കുകളും, ഞാൻ വെള്ളിക്കും. ഈ വിഷയത്തിൽ പുരോഗമനത്തിനു സാധ്യതയുള്ളതു കൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ ആത്മശോധനയിൽ ഇക്കാര്യം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കും.

9 എന്റെ സമീപിതരോടും പ്രത്യേകിച്ചു എന്റെ തലവന്മാരോടും സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കും. അതേശ്രദ്ധ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളിലും ഞാൻ പ്രകാശിപ്പിക്കും. എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദത്തിലും എന്റെ സമീപിതർക്കു സന്മാതൃക നല്കാനും വേണ്ടി ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയോടും യോഗ്യതാപൂർവ്വം ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും. "എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എറിയുന്ന ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ എറിയിക്കണമേ. ദൈവവരപ്രസാദത്തിന്റെ മാതാവായ മറിയമേ, എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. വി. യൗസേപ്പേ, എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവിയറേ, എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. വി. പൗലോസേ, സകല വിശുദ്ധരേ, എനിക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കണമേ.

II പ്രത്യേക ചിന്തകൾ

സെന്റ് ഫ്രാൻസിസ് സേവിയറിന്റെ കരം സീയെന്നായിൽ കൊണ്ടുപോയി വണങ്ങിയ ഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ട ഫാദർ ഫോളിയും വേറൊരു ഫാദർ സാന്തോപവോളയുമായിരുന്നു ധ്യാനത്തിൽ വൈദികന്മാരായികൾ. ധ്യാനം കഴിക്കുവാൻ അഞ്ചു വൈദികരെ

ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം ആരും ധ്യാന വിഷയങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാൻ
ണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോരുത്തരും തന്നെത്താൻ വിഷയങ്ങൾ കണ്ടുപി
ടിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾക്കു ഫാദർ
ബുച്ചെറോണി എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന വ്യാഖ്യാനം എന്റെ മേശ
പ്പുറ്റത്തുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥം വാ
യിച്ചു വിനയപൂർവ്വം തീക്ഷ്ണതയോടെ ധ്യാനിക്കുന്നതായിരുന്നു എ
നിക്കിഷ്ടം.

അയോഗ്യനെങ്കിലും "എന്നെത്തന്നെജയിച്ചു" എന്റെ ജീവി
തം ക്രമപ്പെടുത്തുകയാണ്" ഇവിടെ എന്റെ ജോലി; അതായത് എ
ന്നെ തടങ്കലിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ അലസതയെ ജയി
ച്ചു കൂടുതൽ ജോലിയും പ്രവർത്തനങ്ങളും കൊണ്ടുനടക്കുകയാണ് എ
ന്റെ കർത്തവ്യം. എല്ലാവരും പറയുന്നുണ്ടു ഞാൻ വളരെ അദ്ധ്യാത്മിക
നുണ്ടെന്ന്; എന്താൽ വിശ്വാസ പ്രചരണസംഘത്തിന്റെതായി എ
ന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു ഔദ്യോഗികമായി നിർവ്വഹിക്കാമെന്നു
ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നതു ഞാൻ കുറച്ചു അധ്യാ
ത്മികനുള്ളവെന്നാണ്.

ഒരു പുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമമാണു പു
ണ്യത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി ഓരോരുത്തരിലും കാണുവാൻ വി. ഇഗ്നേഷ്യ
ഷ്യസ് ഇച്ഛിച്ചിരുന്നതു്. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്നു് അകന്നിരിക്കു
വാൻ നാം പരിശീലിക്കണം. കുരിശുയുദ്ധങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന
മാർപ്ലാപ്പായുടെ ലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നവരുടെ പാപങ്ങ
ളെ ഉദാഹരണമാക്കി തലവന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും ആഹ്വാന
ങ്ങൾക്കുമെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
വരുടെ കുറ്റത്തെപ്പറ്റി ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസഗ്രന്ഥം പ്രതിപാദിക്കു
ന്നുണ്ടു്.

ക്രിസ്തുവിനു പാപങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തിൽനിന്നു നീ എ
ന്തു പഠിക്കുന്നു?

ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്? വളരെകുറച്ചു
മാത്രം, ഒന്നുമില്ല.

ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നു? ഏതാണൊക്കെ
ചെയ്യുന്നുണ്ടു്; എന്നാൽ ഒരലസനെപ്പോലെ.

ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യണം? കർത്താവേ, അ
ങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധമായ കൃപാവരം കൊണ്ടു് എന്ന സഹായിക്കുക
യാണെങ്കിൽ ഞാൻ എല്ലാം ചെയ്യും.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനം എനിക്കു വളരെ ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പ്രഭാതത്തിലും അതിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു വരാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള "സ്രഷ്ടികളുടെ നിത്യനാഥാ" എന്ന സുന്ദരവും തീക്ഷ്ണവുമായ പ്രാർത്ഥന ഞാൻ ചെയ്യാം.

ഞാൻ ഫാദർ ഫോളിയുടെ അടുക്കൽ കമ്പസാരിച്ചു; ഇപ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവിനു സമാധാനമുണ്ട്.

സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തി, സ്വന്തമനസ്സ്, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങൾ എന്നിവയിൽനിന്നു് ഒരുത്തൻ എത്രമാത്രം അകലുന്നുവോ അത്രമാത്രം അവൻ ആദ്ധ്യാത്മിക പരിപൂർണ്ണത നേടുമെന്നു ധ്യാനിക്കുക.

ആകയാൽ എന്റെ കർത്തവ്യം സ്പഷ്ടം: എന്നെയല്ല ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക; എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം നിയവേദനം; എന്റെ നന്മയല്ല അന്യരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്യാനിക്കുക. ഇതു് എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലായിടത്തും മഹാ ആനന്ദത്തോടും കൂടെ.....

ഞാൻ സ്തുതികൊണ്ടോ ശാപവാക്കുകൊണ്ടോ ചഞ്ചലപ്പെടാത്ത വാനവനെപ്പോലെയാകണം. ആഞ്ചലോ എന്നു പേരുള്ളവൻ ഒരു മാലാഖയെപ്പോലെയാകേണ്ടതല്ലേ? ലോകത്തെ നിരസിക്കുവാൻ ഇതെന്തൊരു ഉത്തേജനം!

"മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തെഴുന്നേറ്റുള്ളിയ ക്രിസ്തു മനുഷ്യജീവിതത്തെ റൊഹ്യാദോത്സവമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു." ഈ ദിവസങ്ങൾക്കു്, എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട ഈ വിശുദ്ധദിനങ്ങൾക്കു് എത്രയും ഉചിതമായിട്ടുണ്ട് വി. അത്തനേഷ്യസിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക വികാരസമ്പന്നമായ ഈ വാക്കുകൾ.

വേദപ്രചാരസംഘത്തിലേ ജോലി സ്വീകരിക്കുവാൻ റോമായിലേക്കു വന്നതിന്റെ തൃതീയ വാർഷികമാണിന്നു്. എന്റെ ചിന്തകൾ സാദരം വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിലേക്കു തിരിയുന്നു. അവിടെ നിന്നാണു പ്രേഷിതവേലയ്ക്കു് ഉൾഭാഗം ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതു്. ധ്യാനത്തിനും വിശ്രമത്തിനും ഉതകിയ ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു പ്രതാപമേറിയ ആ താഴികക്കുടം എനിക്കു കാണാം. സത്യത്തിന്റെ ആ സിംഹാസനത്തെ ഞാൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ബോധവും ഹൃദയവും അവിടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

ഇന്നു് അത്യന്തകരമായ സൂര്യപ്രകാശം! കുരുവികൾ ചൂടുവായുവിൽ പാറിപ്പറക്കുന്നു. അവരുടെ പാട്ടും വി. പത്രോസിന്റെ ബസിലിക്കയിലേ മണികളുടെ നാദവും ശ്രവിക്കുക ഞാനെന്നുമാണു്.

1925

മെത്രാഭിഷേകം.

വില്ലാ കാർപെത്താ, റോം

1925 മാർച്ച് 13 — 17

മെത്രാഭിഷേകത്തിന് ഒരുക്കം.

1 ഞാൻ ഈ പുതിയ ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചതല്ല; കത്താജൂ എനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതു നിരസിക്കുക ഒരു മഹാപാപമാണെന്നു് അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സു സ്സഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്താണു് എന്റെ കുറവുകളെ പരിഹരിക്കേണ്ടതു്; എന്റെ അപൂർണ്ണതകൾ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതു്. ഈ വിചാരം എനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; എനിക്കു സമാധാനവും പ്രത്യാശയും നല്കുന്നു.

2 ഞാൻ ഒരു മെത്രാനാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഒരുങ്ങാൻ ഇനി സമയമില്ല. പരിപൂർണ്ണത സമ്പാദിക്കേണ്ട ഒരന്തസ്സല്ല അതു്; പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിരിക്കേണ്ട അന്തസ്സാണു്. വി. തോമസു് അക്വീനസു് പറയുന്നു: "മെത്രാന്മാർ പരിപൂർണ്ണരായിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവർ പരിപൂർണ്ണത പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗുരുക്കന്മാരാണ്."

എനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ചിന്ത ഭയങ്കരമാണു്. ഞാൻ നിസ്സഹായനും അശക്തനാണെന്നു് എനിക്കു് അറിയാം; എനിക്കു് തോന്നുന്നുമുണ്ടു്. എളിമപ്പെടാൻ, അങ്ങേയറ്റം എളിമപ്പെടാൻ ഇതാ വേറൊരു കാരണം,

3 ലോകം എനെ ആകർഷിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സ്വന്തമായിരിക്കണം; അവിടുത്തെ പ്രകാശത്തിലമരണം; ദൈവത്തോടു മനഃഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹം എന്നിൽ വെട്ടിത്തീളുണ്ടണം.

4 ക്രിസ്താനുകരണം മൂന്നാം പുസ്തകം ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്: "എല്ലാത്തിന്റേയും അന്ത്യം ദൈവമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം." ഈ ദിവസങ്ങളിലേ ഏകാന്ത

ത്തിൽ ഈ പരമാർത്ഥം എന്നിൽ അഗാധമായി പതിഞ്ഞു. ഈ പുര
ണിയ വാക്കുകളിൽ സമസ്തവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

5 എന്റെ പുതിയ അന്തസ്സിൽ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം ഒരു പു
തിയ രൂപം കൈക്കൊള്ളണം. "യോഗ്യതയോടും ഭക്തിയോടും ശ്രദ്ധ
യോടുംകൂടെ" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് എന്നിൽ ഒരു പുതിയ അർത്ഥം പ്ര
കാശിതമാകണം; മറ്റുള്ളവർക്കു ഞാൻ മാതൃകയുമാകണം.

6 ഒരു മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പരി
പാടികളും മെത്രാഭിഷേകസമയത്തു ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾക്ക് അനു
സൃതമായിരിക്കും. "പൊന്തിഫിക്കാലേ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സുന്ദര
വും ഉത്തേജകവുമായ ആ വാഗ്ദാനങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

a) വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പ്രതിപാദിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള വിവേ
കമുണ്ടായിരിക്കുക വാക്കാലും മാതൃകയാലും ജനങ്ങളെ വിശുദ്ധ
ഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുക.

b) ശൈശ്വഹിതസംഹാസനത്തിന്റെ കല്പനകളും പിതാക്ക
ന്മാരുടെ പാരമ്പര്യവും ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക, പഠിപ്പിക്കുക,
സംരക്ഷിക്കുക.

c) എല്ലാക്കാരുടെയിലും വിശ്വസ്തതയും കീഴ്വഴക്കവും വി.
പത്രോസുശ്ലീഹായോടും റോമാമാർപ്പാപ്പായോടും അനുസരണവും പ്രകാ
ശിപ്പിക്കുക.

d) എല്ലാ തിന്മകളിൽനിന്നും എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അക
റ്റി നിറുത്തുക. ദൈവസഹായത്തോടെ സമസ്തപ്രവൃത്തികളും നന്മ
യിലേക്കു തിരിച്ചുവിടുക.

e) വിരക്തിയും മിതത്വവും പാലിക്കുക, പഠിപ്പിക്കുക.

f) ലൗകികതാത്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും നീചമായ ലാഭത്തോടു
ള്ള മമതയിൽനിന്നും വേർപെട്ടു ദൈവകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനാകുക.

g) എളിമയും ക്ഷമയും അഭ്യസിക്കുക; അവ അഭ്യസിക്കുവാൻ
അന്യരെ പഠിപ്പിക്കുക.

h) ദൈവനാമത്തിൽ ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തോടെ ദരിദ്രരോ
ടും തീർത്ഥകരോടും പെരുമാറുക.

ഈ വാക്കുകളെ ഞാൻ പലപ്പോഴും എന്റെ പ്രത്യേകാത്മശോ
ധനയുടെ വിഷയമാക്കും.

7 മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥാനവസ്തു ആത്മാക്കളുടെ മഹത്വത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനു് എന്നിങ്ങനകം. ആത്മാക്കളാണു മെത്രാന്മാരുടെ യഥാർത്ഥ മഹത്വം. അവ എന്നിൽ മായാസ്തുതി ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഇടവരുത്തരുതേ, ദൈവമേ.

8 എന്റെ സ്തുതികൾ "പൊന്തിഫിക്കാലേ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലേ വാക്കുകൾകൊണ്ടുമാത്രം വണ്ണിക്കപ്പെടാനിടയാകട്ടെ; അതായതു വിശ്വാസത്തിൽ ദ്രവ്യതയുള്ളവൻ, നിർമ്മലമായ സ്നേഹമുള്ളവൻ, സമാധാനത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ. സമാധാനവും ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷവും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എന്റെ പാദങ്ങൾ ദ്രുതമായി ചലിക്കട്ടെ.

വാക്കാലും പ്രവൃത്തിയാലും മനുഷ്യരെ ദൈവത്തോടു രമ്യപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കണം എന്റെ ജോലി. എന്റെ പ്രസംഗം മാനുഷികവിജ്ഞാനത്തിന്റെ വശ്യവചസ്സുകൾകൊണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേക പരിശുദ്ധാത്മാവോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ ആയിരിക്കും. തിരുസ്തുതി എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന അധികാരം എന്റെ മഹത്വത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുകയില്ല; തകർക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല; നിർമ്മിക്കാൻ മാത്രം.

ഒരു മെത്രാന്റെ സെക്രട്ടറിയെപ്പറ്റി പുണ്യശ്ലോകനായ പത്താം പീയൂസു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ തന്നെയാണ് ഒരു മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രശംസയും: അതായതു്, വിശ്വസ്തനും വിവേകിയുമായ ഒരു ഭൃത്യൻ! മെത്രാന്മാർ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കുന്ന "പൊന്തിഫിക്കാലേ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലേ പ്രാർത്ഥന എന്റേതാകട്ടെ. "ശരിയായി ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ മെത്രാൻ അക്ഷീണിതനായിരിക്കട്ടെ. (ഇതാണെന്നിക്കാവശ്യം) അദ്ദേഹം തീക്ഷ്ണമതിയായിരിക്കട്ടെ, അഹങ്കാരത്തെ വെറുക്കട്ടെ; സത്യത്തേയും എളിമയേയും സ്നേഹിക്കട്ടെ, മുഖസ്തുതികൊണ്ടോ ഭയത്താലോ അവയെ കൈവെടിയാനിടയാകാതിരിക്കട്ടെ. പ്രകാശത്തെ അന്ധകാരമായും അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമായും അദ്ദേഹം കരുതരുതു്; നന്മയെ തിന്മയെന്നും തിന്മയെ നന്മയെന്നും അദ്ദേഹം വിളിക്കരുതു്. എല്ലാവരിൽനിന്നും ലാഭം നേടുവാൻ അദ്ദേഹം വിജ്ഞരിൽനിന്നും വിഡ്ഢികളിൽനിന്നും പഠിക്കട്ടെ."

9 ഒരു അപ്പസ്തോലിക സന്ദർശനെന്ന നിലയിൽ ബുൾഗേരിയായിലേക്കു സമാധാനദൗത്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകാനാണു തിരുസ്തുതി എന്നെ മെത്രാനാക്കുന്നതു്. അവിടെ എനിക്കു പല വിഷമതകൾ ഉണ്ടായെന്നുവരാം. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ

ഞാൻ എല്ലാത്തിനും തയ്യാറാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ ആർഭാടം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൂടുതൽ മഹത്വം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്.

10 മാമ്മോദീസായിൽ എനിക്കു തന്ന ഒരു പേരാണു യൗസേപ്പ്; ഇന്നുമുതൽ എങ്ങേക്കുമായി ആ പേരു ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഈശോയും മറിയവും കഴിഞ്ഞാൽ ഈ മഹാപിതാവു എന്റെ സംരക്ഷകനും മാതൃകയുമായിരിക്കും. വി. ഫ്രാൻസിസു സേവ്യർ, വി. ചാൾസ്, വി. ഫ്രാൻസിസ് ദെ സാലെസ്, റോമായുടേയും ബെർഗാമോയുടേയും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ, വി. ഗ്രിഗറി ബെർബാരിഗോ എന്നിവരായിരിക്കും എന്റെ പ്രത്യേക സംരക്ഷകർ.

11 എന്റെ കലമുദ്രയിൽ അനുസരണവും സമാധാനവും എന്ന വാക്കുകൾ ഞാൻ ചേർക്കും. വി. പത്രോസിന്റെ ബസിലിക്കയിൽ ശ്ലീഹായുടെ പാദങ്ങൾ ചുംബിക്കുമ്പോഴെല്ലാം സീസർ ബരോണിയസ്സു പറഞ്ഞുവെറുത്ത വാക്കുകളാണിവ. ഈ വാക്കുകൾ ഒരു വിധത്തിൽ എന്റെ ചരിത്രവും ജീവിതവുമാണ്. ശതാബ്ദങ്ങൾതോറും എന്റെ വിനീതനാമത്തിന്റെ മഹത്വപീഠരണം ഈ വാക്കുകളാകട്ടെ.

1925 - 1934

ബുൾഗേരിയായിൽ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി-

1926

റോമയിൽ വി. പൗലോസിന്റെ

ആശ്രമത്തിൽ വച്ചു ധ്യാനം

1926 നവംബർ 27 മുതൽ ഡിസംബർ 2 വരെ

(ധ്യാനഗുരു: ഡോം ഇൽഡഫോൺസ് ഷുസ്റ്റർ

പിന്നീടുമിലാനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ)

1 മെത്രാനായിട്ട് 20 മാസമായി. ഞാൻ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നതുപോലെ എന്റെ ജോലി പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം ബുൾഗേരിയൻ ജനതയിൽനിന്നല്ല; പ്രത്യേക സഭാരേണത്തിലേ കേന്ദ്രസംഘങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. തീരെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ആശാനിഗ്രഹവും കഷ്ടപ്പാടുമായിരുന്നു ഇത്. തന്നിമിത്തം ഇതെന്തെ അത്യധികം വേദനിച്ചിട്ടു. "കത്താവേ, എല്ലാം അങ്ങേക്ക് അറിയാമല്ലോ" (യോഹ. 21,17)

2 ഇതുവരെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ക്ഷമയോടും ശാന്തതയോടും ആന്തരിക സമാധാനത്തോടുംകൂടെ ഈ കുരിശു ഞാൻ വഹിക്കും; അങ്ങനെ ശീലിക്കും. ഇതിനെപ്പറ്റി ആരോടെങ്കിലും സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയോടെ ഞാൻ സംസാരിക്കും. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ ക്ഷമയുള്ള യോഗ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്. "കത്താവേ, എന്റെ അധരങ്ങളുടെ കവാടങ്ങളിൽ അങ്ങു കാവൽ നിറുത്തണമേ." (സങ്കീ. 140, 3). വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസിന്റെ പ്രബോധനാനുസാരം എന്റെ മൗനം ശാന്തവും കയ്യു കലരാത്തതുമാകണം; അത് എന്റെ ആത്മശോധനയുടെ വിഷയമാകുകയും വേണം.

3 പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നല്കുന്ന സമയത്തോടു് ആനുപാതികമായിരിക്കണം ദൈവത്തിന്റെ ജോലിക്ക് അഥവാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നല്കുന്ന സമയം. എന്റെ ജീവിതത്തിൻ ശരിയായ രൂപം നല്കണമെങ്കിൽ അനുസ്യുതവും കൂടുതൽ തീർപ്പുവുമായ പ്രാർത്ഥന ആവശ്യമാണു്. ആകയാൽ ഞാൻ ധ്യാനത്തിനു കൂടുതൽ സമയം നല്കണം. ചില പ്ലോയൊക്കെ വായിച്ചും ചിലപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലിയും അല്ലെങ്കിൽ മൗനം അവലംബിച്ചും ഞാൻ കർത്താവിന്റെകൂടെ കൂടുതൽ സമയം കഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സോഫിയായിലേ എന്റെ ഭവനത്തിൽ വി. കുർബാന സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അനുവാദം പരിശുദ്ധ പിതാവു തരുമെന്നാണു് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. ഈശോയുടെ കൂട്ടായിരിക്കും എന്റെ പ്രകാരവും എന്റെ ആശ്വാസവും എന്റെ ആനന്ദവും.

4 എന്റെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പരസ്പേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. വിശ്വസ്തരും ബഹുമാന്യരുമായ വരോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾപോലും മററുള്ളവരുടെ സൽപ്പേരിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണം. അധികാരവും ഔഘത്യവുമുള്ളവരെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ ജോലിയിലേ എത്രയും ഉദ്ദലമായ വശമാണതു്. തനിച്ച് ഏകാന്തമായി കഴിയുകയും വല്ലവരോടും സംഗതികൾ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു് ഉപദേശം ആരായേണ്ടതായും വരുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയുള്ളു സഹനം മൗനത്തേയും ഏകാന്തത്തേയും ഫലങ്ങൾദായകമാക്കും.

5 മെത്രാനായതിനുശേഷം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഈ മാസങ്ങളിലേ ചുരുക്കമായ അനുഭവം ഒരു കാര്യം എന്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ കുരിശു ചുമക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യമല്ല. എന്റെ തോളിലും ഹൃദയത്തിലും ഈശോ കുരിശു വച്ചുതരുമ്പോൾ ഞാൻ തന്നെയാണു കുരിശു വഹിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുകയും മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ അവിടുന്ന് അയച്ചുതരുന്ന കുരിശിനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യണം. ദൈവത്തിന്റെ സ്മൃതിക്കും തിരുസ്സഭയുടെ സേവനത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ സുസ്ഥിതിക്കും ഉതകാത്തവ എന്തെ സംബന്ധിക്കുന്നവയല്ല; എനിക്ക് അവ തീരെ അപ്രധാനവുമാണു്.

[1925 ഏപ്രിൽ 25-ാംനു ബിഷപ്പുറൊങ്കാലി സോഫിയായിലേ സേവനമാരംഭിച്ചു. വിശുദ്ധ വത്സരത്തിന്റെ ചിന്തയും മിഷൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു 11-ാം പീയൂസു നല്കിയ ഉത്തേജനവും ബിഷപ്പുറൊങ്കാലിയെ കർമ്മരൂഢനാക്കി. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമങ്ങളും നേരിട്ടു.]

1927

സ്‌ളോവേനിയായിൽ ഈശോ
സഭാ വൈദികരുടെ മന്ദിരത്തിൽ
വച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനം

1927 നവംബർ 9 — 13

1 ഞാൻ കൂട്ടതൽ കൂട്ടതൽ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; തീർപ്പാക്കിയ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ ഇക്കൊല്ലം തെല്ലം പുരോഗമനമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ തീർപ്പാക്കിയ നിലനിലാക്കണം. വിശുദ്ധ കുർബാന കാനോനമസ്കാരം, വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥപാരായണം, ധ്യാനം, ആത്മജ്ഞാനം, ജപമാല, വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർശനം എന്നീ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കു കൂട്ടതൽ ശ്രദ്ധയും പ്രാധാന്യവും ഞാൻ കല്പിക്കണം. എന്റെ ഭവനത്തിൽ വിശുദ്ധ കൂദാശയിൽ ഈശോ വസിക്കുന്നുണ്ട്; അവിടുനാണ് എന്റെ ആശ്വാസം. എന്റെ ജീവിതത്തിലും എന്റെ ഭവനത്തിലും അവിടുത്തേ ദിവ്യപുഴയത്തിന് ആഘോഷം നല്കുന്ന എന്തെങ്കിലും അവിടുത്തേ കർമ്മങ്ങളെ.

2 എന്റെ കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ കുറെക്കൂടി പ്രശാന്തത, അതെ, കുറെക്കൂടി പ്രശാന്തതയും മാധുര്യവും സമാധാനവും ആവശ്യമാണ്. എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന മിഷൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആത്മാക്കളുടെ നന്മയ്ക്ക് ആവശ്യമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്ന നന്മയെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ആകലപ്പെടുകയോ ഉൽകണ്ഠ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രചോദനാനുസാരം എന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാകും. തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി സമസ്തവും എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നു കർത്താവിന് അറിയാം. എനിക്കു കൂട്ടതൽ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതു ബാഹ്യദൃഷ്ട്യാ പ്രവർത്തനരഹിതമായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ പണിപ്പെടേണ്ടിവരുന്നതും കർത്താവിനറിയാം. അധ്വാനവും മാതൃകയും വഴി ഈ പ്രശാന്തതയും സമാധാനവും ഞാൻ അന്യർക്കു നല്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3 എന്റെ നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഞാൻ കൂടുതൽ സൂക്ഷിക്കും. എന്റെ അന്തേവാസികളോടുതന്നെ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ സൂക്ഷം ചെയ്യത്തും. ഇത് ഒരിക്കൽ കൂടി എന്റെ പ്രത്യേകാത്മശോധനയുടെ വിഷയമാക്കണം. പ്രശംസകളോ എത്രയും മൂല്യമായ പദങ്ങളുപയോഗിച്ചുള്ള അഭിപ്രായാന്തരപ്രസ്താവനകളോ സ്നേഹത്തിനും പുണ്യജീവിതത്തിനും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളോ അല്ലാതെ മറുയാതൊന്നും എന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തു വരരുത്.

ഞാൻ ഒരമിതഭാഷിയാണ്. വേണ്ടതുപോലെ സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന നാവു് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്; എന്നാൽ അത് അന്യർക്കു മുഷിച്ചിൽ വരുത്താതെ സ്വാഗതാർഹമാകുന്നതിനു ശ്രദ്ധയോടും ബഹുമാനത്തോടും നിയന്ത്രണത്തോടുംകൂടെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

4 ഉന്നതരും അധമരമായ കത്തോലിക്കരോടും ഓർത്തഡോക്സുകാരോടുമുള്ള എന്റെ എല്ലാ സമ്പർക്കങ്ങളിലും പ്രിയംകരമായ അന്തസ്സും സ്നേഹമധ്യസ്ഥമായ കാരുണ്യവും പാലിക്കണം. ഇവരുടെ മുമ്പാകെ എത്ര അയോഗ്യമായിട്ടാണെങ്കിലും പരിശുദ്ധ പിതാവിനെയെന്നു ഞാൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നിൽ അദ്ദേഹം സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണം. ഇതാണ് കർത്താവു് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്തൊരു ചുമതല! എന്തൊരു ഭാരം!

5 ബൾഗേറിയായിലെ എന്റെ സേവനം പ്രയോജനകരമാകാൻ ശ്രദ്ധ. ബൾഗേറിയൻ ഭാഷകൾ ശരിയായി അഭ്യസിക്കുന്നതിനു ഞാൻ യത്നിക്കും.

5 ഞാൻ വൃദ്ധനായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നുള്ളതിനു ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഇക്കൊല്ലം കാണുകയുണ്ടായി, എന്റെ ശരീരം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നപോലെ എന്നിങ്ങനെയോ. മരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ഇതു സഹായിക്കും; ജീവിതം ആനന്ദകരവും പ്രവർത്തനപരവും അദ്ധ്യാത്മകവുമാക്കുവാൻ അത് ഉന്മേഷം നല്കും.

7 ഈശോയും മറിയവും യേശുവും എന്നിങ്ങനെയൊട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളും തിരുസ്സഭയും മാർപ്പാപ്പായും സദാ എന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. പ്രേഷിതാദ്ധ്യാത്മത്തിന്റെ ആവശ്യകതയനുസരിച്ചു സ്വാർത്ഥപരിത്യഗത്തിൽ പ്രശാന്തതയും സമാധാനവും ആനന്ദവും പ്രകടമാകട്ടെ. അന്യരോടുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ അന്തസ്സും എളിമയും ശാന്തതയും ക്ഷമയും, അതേ, സദാ ക്ഷമയും ഉണ്ടാകട്ടെ ... എന്നും എന്തേക്കും ആമേൻ.

1928

ബോസ് പഠസ്സിൽ ബാബെക്സ്
എന്ന സ്ഥലത്തു ലാസറിസ് ററു
വൈദികമന്ദിരത്തിൽ വച്ചു നട
ത്തിയ ധ്യാനം.

1928 ഡിസംബർ 20 — 24

കുറിപ്പുകൾ:

1 തോമാശ്ലീഹായുടെ തിരുനാളായ ഇന്നു ഫാദർ ലൂസിയോ നോ പ്രോയിയോട്ട് എന്റെ 25 കൊല്ലത്തേ പൗരോഹിത്യ കാലത്തേ കമ്പസാരം നടത്തി. ദൈവം എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു ശാന്തിയുടെ ഒരു നദിയെത്തന്നെ തിരിച്ചു വിട്ടു.

2 ഹാ 25 കൊല്ലം ഒരു പുരോഹിതൻ! എനിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സാധാരണവും പ്രത്യേകവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളേയും ഗുരുതരമായ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സംരക്ഷണയേയും നന്മ ചെയ്യുവാൻ ലഭിച്ച നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളേയും ആരോഗ്യത്തേയും മനസ്സമാധാനത്തേയും ഞാനർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി കൈവന്ന പ്രശസ്തിയേയും അനുസരണയിൻ കീഴെ ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള വിജയങ്ങളേയും കുറിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയാണ്. കാലാന്തരത്തിൽ വൈദികബഹുമതികൾ വന്നുകൂടി. അവസാനം എന്റെ അർഹതകൾക്കെല്ലാം ഉപരിയെന്നല്ല, അവയോടു പൊരുത്തമില്ലാത്ത മെത്രാൻസ്ഥാനവും. ദൈവമേ, എന്തെല്ലാം അനുഗ്രഹങ്ങൾ! ഈ ചിന്ത സദാ ദൈവസ്നേഹത്തിലും എളിമയിലും ദൈവയേത്തിലും എന്നെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോരണം.

3 ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിനിടയ്ക്കു എത്ര മാത്രം പരാജയങ്ങളും പോരായ്മകളും! എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികഘടന ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ബലിഷ്ഠവും അരോഗദുരവ്യമാണ്; എന്നാൽ എത്ര ബലഹീനതകൾ! എത്രമാത്രം അലസത! ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നിനുള്ള എന്റെ കാൽപര്യമുണ്ടനെ. പരിശ്രമവും അദ്ധ്വാനവും വേണ്ടിവരുന്നിടത്തു ആന്തരികമായി എന്തൊരക്ഷമത! പരസ്യവും രഹസ്യവുമായ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അന്യവിചാരങ്ങൾ എത്രയേറേ? ഈ പ്രാ

തമനാപരിപാടികൾ കഴിഞ്ഞു കിട്ടാൻ ചിലപ്പോൾ എന്തൊരു ഗൃതി! ഇന്നത്തേ ചുമതലകൾ നിറുപ്പിക്കുവാൻ യാതൊരു വിധത്തിലും ബന്ധപ്പെടാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് എത്രമാത്രം സമയമാണ് ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്! ചില സ്ഥലങ്ങളോടും വസ്തുക്കളോടും സാഹചര്യങ്ങളോടും എനിക്ക് എന്തൊരു മമത! ഒരു തീർത്ഥകനോ പ്രവാസിയോ എന്തപോലെ അവയുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ ഞാൻ കടന്നു പോകേണ്ടതാണ്. ന്യായമായ രൂപത്തിലും ഭക്തിയോടുംകൂടെത്തന്നെ യാണെങ്കിലും സഹോദര സ്നേഹത്തിന് വിപരീതമായി വ്യാപരിച്ചിട്ടില്ല! എന്റെ ഭാവനയിലും ചിന്താസരണിയിലും പരിശുദ്ധവും അതിസ്വാഭാവികവും ദിവ്യവുമായവയുടെകൂടെ മാനുഷികവും ലൗകികവുമായ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണു കൂടിക്കഴഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്? യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിന്റെ ചൈതന്യത്തോടുകൂടെ ഈ ലോകത്തിന്റെ ചൈതന്യം കലർന്നു കിടക്കുന്നു.

ആകയാൽ ശുദ്ധ നീചനായ ഞാൻ തിരുസ്സഭയിലേ മെത്രാന്മാരിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവനും അയോഗ്യനുമായി എന്നെ കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും എളിയ സ്ഥാനത്തിനാണെന്നിക്ക് അർഹത. കാരുണ്യത്താലും അനുകമ്പയാലും മാത്രം എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു. വാക്കാൽ മാത്രമല്ല, ആന്തരികമായും ബാഹ്യമായ എളിമയാലും ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും ഭൃത്യൻതന്നെ.

4 ഞാൻ യഥാർത്ഥവിശുദ്ധി നേടേണ്ടതാണെന്നും ഈ ജ്ഞാനധ്യാനത്തിൽ ഒന്നുകൂടി തീക്ഷ്ണമായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മെത്രാനായിട്ട് 25 കൊല്ലം ജീവിക്കുമെന്നു കർത്താവു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഒരു വിശുദ്ധനാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ട അനുഗ്രഹവും സമയവും തരുന്നതാണെന്നും അവിടുന്ന് എന്നോടു പറയുന്നുണ്ട്.

ഈശോ ഞാൻ അങ്ങേക്കു നന്ദി പറയുന്നു. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ആരംഭിച്ചു വിജയം വരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുമെന്ന് ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും സാക്ഷിയായി വിളിച്ചു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. എത്രയും ദയയുള്ളവളും എത്രയും പരിശുദ്ധയുമായ റുറിയമേ, എനിക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട സ്മരണകനായ വി. യൂസേപ്പേ, ഈശോയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഞാൻ ഇന്നു ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കു സാക്ഷികളായി ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്നതിൽ എന്തെ സഹായിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5 ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി കർത്താവിന്റെ തിരുമനസ്സിനു പൂർണ്ണമായി വിധേയമായിരിക്കുന്നതിലാണു വിശുദ്ധിയുടെ പ്രാരംഭം

സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ഇന്നെന്നിങ്ങു വിഷമമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം ഞാൻ ഊന്നിപ്പറയുന്നത്, പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റേയും പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റേയും നിർദ്ദേശങ്ങളും കല്പനകളും അഭിലാഷങ്ങളും അനുവർത്തിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; ആവശ്യപ്പെടുന്നുമില്ല.

എന്റെ സ്ഥിതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ദേദഗതി വരുത്താൻ, പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ യാതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യുകയില്ല. ഞാൻ എന്റെ ഭാവിയിൽപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവർ എന്തെങ്കിലും പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും എന്റെ മുമ്പിൽകൂടി കയറിപ്പോകുകയും ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ.

വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളിലേ രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളായിരിക്കും എന്റെ സാധാരണമായ അപേക്ഷകൾ: അതായത് "കത്താവേ, എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മുഴുവനും അങ്ങു" എടുത്തുകൊള്ളുക," രണ്ടാമത്തേതു്, "സർവ്വത്തിന്റേയും നിത്യസ്രഷ്ടാവേ, ഞാൻ കാഴ്ച സമർപ്പിക്കുന്നു." എന്റെ ഹൃദയം ഈ രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളിലും ഒതുങ്ങിനില്ക്കുകയാണ്. പ്രാപഞ്ചികസ്നേഹത്തിനു സ്ഥാനമുള്ള തിരുസഭാപ്രവർത്തനംഗങ്ങളുടെ ആകർഷണത്തിനു് അടിയുടൊതെ കത്താവു് എന്നെ സൂക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ.

6 പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യവും സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ നവീകരിക്കുന്നു. വി. കുർബാന, കാനോനനമസ്കാരം മുതലായ തിരക്കുക്കളിലേയും ജപമാല ധ്യാനിച്ചുചൊല്ലുന്നതിനേയും മറ്റു ഭക്താഭ്യാസങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം ശ്രദ്ധിക്കും. പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിൽ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ്ല്ലോ.

7 മറ്റുള്ളവരോടുള്ള എന്റെ സമ്പർക്കം അന്യസ്നോടും കാരുണ്യത്തോടും അനാഭാടത്തോടുംകൂടെയായിരിക്കണം; അതെ, പ്രശാന്തവും ഉജ്ജ്വലവുമായ കാരുണ്യത്തോടുകൂടെ ആയിരിക്കണം. കുരിശിനോടുള്ള സ്നേഹം സഭാ എന്നിൽ ദൃശ്യമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാപഞ്ചികവസ്തുക്കളോടുള്ള മമതയിൽനിന്നു പ്രസ്തുത സ്നേഹം എന്നെ അകറ്റിനിർത്തേണ്ടതാണ്. അതു് എന്നിൽ നീതിയും ക്ഷമയും ഉള്ളവകുണ്ണം; സ്വാർത്ഥം മറക്കാനും ഒരു മെത്രാന്റെ സ്നേഹപ്രകാശനങ്ങളിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താനും ഇടയാക്കണം. പ്രസ്തുതസ്നേഹം അന്യരോടുകൂടെ സഹിക്കുന്നു; നിർമ്മാണാത്മകമായവ ചെയ്യുന്നു; അന്യരെ ദ്രോഹിക്കുവാൻ വിമുഖനാകുന്നു; ചിലർക്കു വിധേയമായി വ്യാപരിക്കുന്നു.; ചിലരോടു ദുഃഖതയോടെ വ്യാപരിക്കുന്നു; ചിലപ്പോൾ ഉപദേശിക്കുന്നു; ചിലപ്പോൾ ശാസിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആരോടും ശത്രുതയില്ല; എല്ലാവർക്കും അമ്മയാണ്."

എന്റെ കമ്പസാരങ്ങളിലും ആത്മശോധനകളിലും പലപ്പോഴും ഇതിലേക്കു ഞാൻ പിന്തിരിയും.

1930

**റൂസ്സച്ചുക്കിൽ പാഷനിസ്റ്റ് വൈദികരുടെ
മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനം.
1930 ഏപ്രിൽ 28 മുതൽ മേയ് 4 വരെ**

അങ്ങയുടെ കുരിശിനെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുമാറാകട്ടെ....

പീഡിതനും ക്രൂശിതനും എന്റെ ഗുരുവും രാജാവുമായ ദൈവത്തിന്റെ ഹിതത്തിൽ ഈ ധ്യാനത്തിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം വഴങ്ങുവാൻ ഉത്തേജനം നൽകുന്ന പല സംഭവങ്ങളും അടുത്ത കാലത്തു നടക്കുകയുണ്ടായി.

അടുത്ത മാസങ്ങളിൽ കത്താവു എന്റെ ക്ഷമ പരിശോധിക്കുന്നതായ പല കാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബുൾഗേരിയൻ സെമ്മിനറി സ്ഥാപിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ഉൽക്കണ്ഠകൾ, ഈ രാജ്യത്തു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അഞ്ചുകൊല്ലത്തിലധികം നിലനിന്നിട്ടുള്ള അനിശ്ചിതാവസ്ഥ, കൂടുതൽ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതിലുള്ള എന്റെ പരാജയബോധവും മനഃപ്രയാസവും ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യക്ഷമായി വല്ലതും ചെയ്യാനുള്ള എന്റെ അഭിലാഷത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒരുപുണ്ണ സന്യാസിയുടെ ജീവിതം നയിക്കാനുണ്ടാകുന്ന നിബന്ധനം, ഇതുവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും എന്റെ സ്വാഭാവികമാനുഷികവാസനകളിലുള്ള അതുപി എന്നിവ ദൈവഹിതത്തിനു കീഴ്പ്പെടുക്ക തെല്ല സുഗമമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദിവ്യമാതൃകയെ പുണ്ണമായി അനുഭവിക്കുക ഇതുതന്നെ യാഥാർത്ഥ്യം

പ്രകൃതി പുഷ്പങ്ങളണിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു; മുമ്പിൽക്കൂടെ ഡാനൂബു നദി ഒഴുകുന്നു. ഇവയുടെ മദ്ധ്യേ ഈ മഹാമന്ദിരത്തിൽ ഏകാന്തതനേ; സമ്പുണ്ണവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഏകാന്തം! ഡാനൂബു നദിയുടെ അക്കരെ റുമേനിയൻ മൈതാനം പരന്നു കിടക്കുന്നു. അവിടെ രാത്രി ചില ഗാനുകൾ കത്തി ശോണിതജ്വാലകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് എനിക്കു കാണാമായിരുന്നു. ദിവസവട്ടത്തിൽ മൗനം ഒരിക്കലും ഭഞ്ജി

കപ്പെടുത്തില്ല. വൈകുന്നേരം പാഷനിസ്റ്റ് മെത്രാൻ മോൺ. തിലെൻ വന് എന്റെ കൂടെത്തൊഴം കഴിച്ചു.

പകൽ മുഴുവനും എന്റെ ആത്മാവു പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. വളരെ ലഘുവായ അഭ്യാസങ്ങൾ! വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ആധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾ ഞാൻ യഥേഷ്ടം വായിക്കുകയോ ധ്യാനിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

വായിക്കാൻ ഫാദർ പ്ലൂവിന്റെ, "കുരിശിന്റെ മൗഢ്യം" എന്ന പുസ്തകം എനിക്കുണ്ട്. ചില ശ്രമങ്ങൾ ഞാൻ തൊഴുകമാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ;

ഓ ഈശോ, ഏകാന്തം എനിക്കു നല്ല വിശ്രമവും മനഃസമാധാനവും നല്കുന്നുണ്ട്. അതിനു് അങ്ങേക്കു സ്തുതി.

ഈ ധ്യാനത്തിന്റെ ജ്ഞാനപുഷ്പമഞ്ജരിയായി കുറേ അനുമാനങ്ങൾ ഞാൻ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1 എന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി കർത്താവു് എന്തുതന്നെ നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിലും ദൈവഹിതത്തിനു യഥാർത്ഥത്തിൽ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു; ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അങ്ങനെ എനിക്കു തോന്നുന്നുമുണ്ട്. എന്നെപ്പറ്റിയുള്ള കിംവദന്തികൾ എന്നെ സ്തർശിക്കുന്നില്ല. ഇന്നത്തേ സാഹചര്യങ്ങൾ യാതൊരു വ്യത്യസ്തവുംകൂടാതെ അനേകകൊല്ലത്തേക്കു തുടരുകയാണെങ്കിൽകൂടി ഇതുപോലെ തുടരാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ഇതു് എന്റെ ഹൃദയത്തിനു സ്വല്പം നോജുമെങ്കിലും മാറ്റം ഞാനാവശ്യപ്പെടുകയില്ല; അതിനു ലഘുവായ ആഗ്രഹംപോലും പ്രദർശിപ്പിക്കയില്ല.

അനുസരണയും സമാധാനവും. ഇതാണു മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മുദ്രാവാക്യം. ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ കൂടി എന്റെ ചുമതല ഞാൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംതൃപ്തിയോടെ മരിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു ചെയ്യുവാനാണാഗ്രഹം എന്നു്. എന്നോടതന്നെ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്തുതരം നല്കണമെന്നു വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

2 കുറേക്കാലമായിട്ടു് എല്ലാ ദിവസവും വി. കുർബാനയ്ക്കുശേഷം, ദൈവരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ വി. ഇ

ഗേഷ്യസു നിദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള "സർവ്വത്തിന്റേയും സ്രഷ്ടാവായ നിത്യനാമാ," എന്ന പ്രാർത്ഥന ഞാൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്; ഹൃദയപൂർവ്വം ആ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതാണെന്നാണ് എന്റെ വിചാരം. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുക വിഷമമാണ്. എങ്കിലും ദൈവഹിതത്തിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുവാനും നിന്ദിതനും ശ്രുതിതന്മയായ ഈശോയുടെ ചൈതന്യം പാലിക്കുവാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ ദിവസത്തോറും ഒരു കാര്യവും കൂടി ഞാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യും. എളിയുടെ മൂന്നാമത്തെ പദവി വി. ഇഗ്നേഷ്യസു വിവരിക്കുന്നത് അതേവാക്കുകളിൽത്തന്നെയാണ്.

"സർവ്വത്തിന്റേയും നിത്യനാമാ, സ്വർഗ്ഗീയപിതാവേ, അങ്ങയുടെ ദിവ്യപ്രതാപത്തിനും സ്തുതിക്കും ഉതകുകയും നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ ഒന്നുകൂടെ ഭേദമായി അനുഭവിക്കുന്നതിനു സഹായകമാകുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ധനത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി ദരിദ്രനായ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ദാരിദ്ര്യവും, ബഹുമാനത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി നിന്ദിതനായ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ നിന്ദയും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ വിവേകിയും വിജ്ഞാനമെന്നതിനേക്കാൾ വിഡ്ഢിയായി എണ്ണപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി വിഡ്ഢിയും വിലയില്ലാത്തവനുമായി എണ്ണപ്പെടാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രതിജ്ഞയിൽ എന്നും വിശ്വസ്തനായി നില്ക്കുവാൻ അങ്ങേ അയോഗ്യദാസനെ അങ്ങ് അനുഗ്രഹിക്കണമേ."

എന്റെ പ്രകൃതിയുടെ വിരുദ്ധ മനോഭാവം എനിക്കറിയാം. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. തിരുസ്തുതിയുടെ ഉജ്ജ്വലപ്രേഷിതരും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളുമായിത്തീർന്ന അനേകം ആത്മാക്കളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു പരിപൂർണ്ണ എളിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽനിന്നു ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരം വിജയപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്.

3 ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും എന്റെ കർത്താവിന്റെ കരിശിനോടു് എത്രയും തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹം എന്നിങ്ങ തോന്നുന്നുണ്ട്. ഓ ഈശോ, ഇത് ആദ്യത്തെ മഴയിൽ കെട്ടുപോകുന്ന ഒരഗ്നിജ്വാലയാകാതെ കെടാത്ത അഗ്നിയായിപ്പരിലസിക്കുവാൻ സംഗതി വരുത്തണമേ.

ഈ ധ്യാനത്തിൽ എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തോടു് എത്രയും ഭംഗിയായി യോജിച്ചുപോകുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥന ഞാൻ കണ്ടെത്തി. അടുത്തകാലത്തു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട വി. ജോൺ യൂഡ്

സിൻറെ ഒരുപേക്ഷയാണത്. വിനയപൂർവ്വം ഞാനത് എൻറെ സ്വന്തമാക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു തുനിവായിരിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. കുരിശിനോടുള്ള ഒരു സ്നേഹപ്രകരണമാണത്.

“ഓ ഈശോ, ക്രൂശിതനായ എൻറെ സ്നേഹമേ, എല്ലാ പീഡകളുടേയും ഇടയിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇതുവരെ അങ്ങു എന്നിങ്ങ് അയച്ചുതരാൻ തിരുമനസ്സായ എല്ലാ സഹനങ്ങളിലും വന്നുപോയിട്ടുള്ള സമസ്ത പരാജയങ്ങളേയും പ്രതി ഞാൻ അങ്ങയോടു മാറ്റുചോദിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കുരിശിൻറെ ചെയതന്യത്തെ ഞാൻ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു; അതേ ചെയതന്യത്തോടുകൂടി അങ്ങു അയച്ചുതന്ന ശാരീരികവും മാനസികവുമായ എല്ലാ ക്ലേശങ്ങളും പൂണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി സ്വഗ്ഗൃത്തിലും ഭ്രമിയിലുമുള്ള സ്നേഹമൊക്കെയോടും കൂടെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. എൻറെ മൗനവും എൻറെ നിധിയും എൻറെ ആനന്ദവും അങ്ങയുടെ കുരിശിൽ അതായതു് അപമാനങ്ങളിലും കഷ്ടതകളിലും ക്ലേശങ്ങളിലും കണ്ടെത്തുമെന്നു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. വി. പൗലോസിനോടുകൂടെ ഞാൻ പറയുന്നു: നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻറെ കുരിശിലല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും ഞാൻ അഭിമാനം കൊള്ളാതിരിക്കട്ടെ. എന്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എൻറെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻറെ കുരിശല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിൽ വേറൊരു പറ്റുദീസാ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.”

വി. കുരിശിനോടു ചെയ്യുന്ന സ്നേഹവാഗ്ദാനം എനിങ്ങ് കഴക്കമാകുന്നതിന്നു സമസ്തയും എങ്കുന്ന പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു; 1925 മാർച്ച 19-ാംനു റോമിൽ സാൻ കാർലോ അൽകോഴ്സോയിൽ വച്ചു നടന്ന മെത്രാഭിഷേകച്ചടങ്ങുകൾ മുഴുവനും അശാധനമായും ശാശ്വതമായും ക്രൂശിൽ പതിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അനന്തരം ബുൾഗേരിയയിൽ ഫ്ലൈഹിക്സന്ദർശകൻ എന്തനിലയിൽ കഴിച്ച ഈ അത്യാവർഷവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങളിലും പരീക്ഷകളിലും ഏകാശ്വാസം ഞാൻ നല്ല മനസ്സാക്ഷി പാലിച്ചുവെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ്. ഭാവി ഏതാണു് ഇരുളടഞ്ഞതായിത്തോന്നുന്നു. വി. കുരിശിൻറെ രാജകീയ പാതയിൽക്കൂടെ നടക്കണമെന്നാണു കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിൽക്കൂടെയല്ലാതെ വേറൊരു പഥത്തിൽക്കൂടെ അവിടുത്തെ അക്കമ്മിക്കണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ആകയാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിൻറെ പീഡാണു വേറെത്തപ്പറിയുള്ള ധ്യാനങ്ങളും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളും

ളം ഞാൻ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കും. കൂടുതൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ വി. കുർബാന സമർപ്പിക്കും. എന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രധാന കാവൽക്കാരനും ഇടയനുമായ ഈശോയുടെ രക്തംകൊണ്ട് എന്റെ ഹൃദയം ലഭ്യരീപിടിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഇടയാക്കും.

ഈശോയുടെ പീഡാഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സങ്കടവും വേദനയും അങ്കുരിക്കുവാനും കണ്ണനീരു ചിതറുവാനും വേണ്ടി വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്സി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിശ്രമങ്ങളിൽ പാപിയായ എനിക്കു വിജയം വരികുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.

4 ഈ ധ്യാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത ആന്തരിക സമാധാനവും സന്തോഷവും ആണ്. എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരായും കർത്താവിനു കാഴ്ചവരുവാൻ ഈ അനുഭവം എനിക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്നു. ഞാനും എന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും ഈദൃശപ്രകാശതയും ആനന്ദവും കൊണ്ടു നിറയണം. ഇപ്പോൾ ഇവ വേദനയും ഏനിലുളവാകുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ ഭാവിയെതിർപ്പുകളും ക്ലേശങ്ങളും എന്തെ പരിഭ്രാന്തനാക്കിയേക്കാം. എന്റെ ആത്മാവിലും ബാഹ്യമായ നടപടികളിലും ഈപ്രസന്നത പാലിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഹിക്കുന്നകാര്യം അന്യരറിയാതെ സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ പഠിക്കണം. ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനായ മോൺ റാീനി തെദേഷിയിൽ നിന്നു അവസാനമായി പഠിച്ച പാഠങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇതല്ലേ?

വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഉപദേശകളിലൊരണ്ണം ആവർത്തിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്. "മുള്ളു നിറഞ്ഞ കുറിക്കാടിൽ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷിപോലെയാണ് ഞാൻ" ഈ ചിന്ത എനിക്കു "അനുഷ്ടൂപമായ ഒരുപ്രചോദനമായിരിക്കണം. ആകയാൽ എന്തെ വേദനീപ്പിക്കുന്ന സംഗതികളെപ്പറ്റി ആരോടാണെങ്കിലും വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഞാൻ സംസാരിക്കാവൂ. മനുഷ്യരേയും മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച എന്റെ വിധികൾ വിവേകത്തോടും ക്ഷമയോടുകൂടേവേണം പറയുവാൻ. എന്തെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും നിസ്സിമമായ ക്ഷമയും കാരുണ്യവും വേണം. മറ്റു വികാരങ്ങൾ സങ്കലിതമായിരിക്കട്ടെ, അല്ലാതിരിക്കട്ടെ സുവിശേഷങ്ങൾക്കും സുവിശേഷപരിപുണ്ണതയ്ക്കും വിരുദ്ധമാണ്. സ്നേഹം വിജയിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഞാൻ വിലയില്ലാത്തവനായി പരിതണിക്കപ്പെട്ടവനാഗ്രഹിക്കും. എനിക്കു ഏതുനാ

ശം വന്നാലും വേണ്ടില്ല, ധീരമായ തോതിൽ ക്ഷമയും സുകൃതവും അഭ്യസിക്കുവാനാണെന്റെ അഭിലാഷം. അപ്പോഴേ ഞാൻ ഒരു യഥാർത്ഥ മെത്രാനായിരിക്കുകയുള്ളൂ; ഈശോയുടെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുകാരനാകുകയുമുള്ളൂ. അപമാനവും ശ്ലേഷവും സഹിച്ചു അവിടുന്ന് നമ്മുടെ രക്ഷകനും ഭിഷഗ്വരനുമായി. അവിടുത്തെ പ്രണങ്ങൾ വഴി നാം സുഖം പ്രാപിച്ചു.

എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട മരിയാംബികയ്ക്കും എന്റെ പ്രശാന്ത സംരക്ഷകനായ വി. യൗസേപ്പിനും ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിലേ നവീകൃതമായ എന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കുന്നു. ഈ ധ്യാനത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുത്തേണ്ട എന്റെ കുരിശു സാനന്ദം ഞാൻ വീണ്ടും വഹിക്കും. സദാ മുനോട്ട്! എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലേ പ്രഥമദശകം മുഴുവനും എന്റെ പ്രിയ ആത്മനിയന്താവും ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനുമായ മോൺ. ഫക്കിനെത്തിയുടെ മുദ്രാവാക്യം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു: "അനുസരണയിൽ കീഴ് സദാ കുരിശിൽ"

(Semper in cruce, obedientia duce)

ക്രൂശികജീവിതസമർപ്പണം: എന്റെ ഈശോ, കഠിനവും അധ്വാനസമ്പന്നവും ഷൈശ്വര്യവും ക്രൂശിതവുമായ ഒരു ജീവിതം എനിക്കു നല്കുക. ക്ലാഗത്തിനും സഹനത്തിനും ആത്മചരിതാഗത്തിനും എളിയ നിലയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള വിശപ്പും ദാഹവും എന്റെ ആത്മാവിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കണമേ. യൗവ്വപ്പിയും വിശ്രമവും ആശ്വാസവും ആനന്ദവും മേലിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഓ, ഈശോ, ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതും അങ്ങയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നതും ഇതാണ്: അങ്ങയെപ്രതി മേലിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു ബലിവസ്തുവും കാഴ്ചദ്രവ്യവും പ്രേഷിതനും കന്യകയും രക്തസാക്ഷിയുമായിരിക്കുക. (ബെൽജിയക്കാരനായ ഫാദർ ലിന്തെലോയുടെ പ്രാർത്ഥനയാണിതു. അദ്ദേഹം വി. കുർബാനയോടുള്ള ഭക്തിയും ആദ്ധ്യാത്മികപരിഹാരത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രേഷിതനായിരുന്നു.)

1931

ബോസ്പറസ്സിൽ ബുജുകാട എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള
ഫ്രാൻസിസ്കൻ കൊൺവെന്യൂവൽ
ആശ്രമത്തിൽ നടത്തിയ ചെറിയ ധ്യാനം.

1931 ജൂൺ 18-21

1 ഇന്ന് തിരുഹൃദയത്തിരുന്നാളിന്റെ എട്ടാം നാളാണ്. ഈ തിരുന്നാളിനുള്ള പുതിയ നമസ്കാരം ആജ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ നവീകരണം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ കൈയിൽ നമസ്കാരപ്പസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വേറൊന്നും ഞാൻ വായിക്കുന്നുമില്ല.

2 ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തെ വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് ജീവന്റെ വാതിലായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എനിക്കു് എത്രയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ കിരഹൃദയത്തോടുള്ള ഭക്തി ഉച്ചിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈശോയുടെ ഹൃദയം യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവന്റെ വാതിലാണെങ്കിൽ തിരുഹൃദയഭക്തി ഒരിക്കലും അമിതമാകയില്ല; അതിരുകടക്കുകയുമില്ല. വാക്സിലിൽക്കൂടി അകത്തു കടക്കുകയും പുറത്തേക്കു വരികയും ചെയ്യാം. എനിക്കു് ആ വാതിലിൽക്കൂടി അകത്തു കടക്കണം.

3 എനിക്കു വളരെ ആത്മദൈവ്യം തരുന്ന വേദോദ ചിന്തയുണ്ടു്. അതു വി. ബണ്ണാർദിന്റേതാണു്; അതും നമസ്കാരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. "നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മുറിവുകളിലല്ലാതെ ബലഹീനക്കു് എവിടെയാണു സുരക്ഷിതമായ ആലംബവും അഭയവും?" ലോകം എന്റെ ചുറ്റും കോപിക്കുന്നു; എന്റെ ശരീരം എന്നെ കീഴ്പ്പോട്ടു വലിക്കുന്നു; പിശാചു് എനിക്കു കെണിവയ്ക്കുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ വീഴുന്നില്ല. ഞാൻ നിലു്കരുതു് ഉറപ്പുള്ള പാറമേലാണു്. ഞാൻ വളരെയേറെ പാപം ചെയ്തു. എന്റെ മനസ്സാക്ഷി നീറുന്നു; എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുറിവുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിരാശപ്പെടുകയില്ല. കത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ട വിലാവിൽക്കൂടി അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിയിൽ വരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യ

മാകുന്ന മഹാകൂലാശ നാം കാണുന്നു. അതു പഴിയാണു നമ്മുടെ നേക്കു് അനുഗ്രഹപ്രവാഹമുണ്ടാകുന്നതു്. കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ മുറിവുകൾ ദർശിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ എപ്പോഴാണു് അങ്ങയുടെ മാധുര്യവും ശാന്തതയും മഹാകാരണ്യവും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി കാണുക?

അടുത്ത കാലത്തു് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു് ഇങ്ങനെയുടെ തിരുമുറിവുകളോടു സ്വാഭാവികമായി ഒരു ഭക്തി തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതും തിരുഹൃദയഭക്തിയും അനുപൂരകങ്ങളാണു്. ഈ ഭക്തികൾ ഞാൻ ശരിയായി അഭ്യസിക്കും.

4 കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം റസ്സു് ചുക്കിൽ വച്ചു ഞാൻ ധ്യാനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കർമ്മശീനോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹവും എന്റെ ഗുരുവും രാജാവുമായ ഈശോയോടുകൂടെ സഹിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും വർദ്ധിക്കുന്നതിനു് എന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇടവരുത്തി. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അഗാധങ്ങളായ പ്രസ്തുത ധ്യാനങ്ങൾ ഫലം അണിയാതിരുന്നില്ല. അന്നു മുതൽ ഭാവി എന്തുതന്നെ വരുത്തിക്കൂട്ടിയാലും അതു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ധ്യാനഭാവം എനിക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു; ഇപ്പോഴും കരുതുന്നുണ്ടു്. ജയവും പരാജയവും ഒരേ മനസ്സോടെ പ്രശാന്തമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണു്. തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ ജോലി ചെയ്യുകതന്നെ ഒരു മഹാ വിജയമായി ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നു.

പ്രീഡിതനായ ഈശോയോടുകൂടെ സഹിക്കുവാനുള്ള പരിശുദ്ധമായ ആഗ്രഹവും താത്പര്യവും ഞാൻ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വീണ്ടും വീണ്ടും പുഷ്പോക്തചിന്തകളിലേക്കു ഞാൻ പിന്തിരിയും. ഇന്നു് എനിക്കു പ്രവർത്തിക്കുവാനൊന്നുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണു്. കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അക്ഷമത തള്ളിക്കളഞ്ഞു് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യും. വല്ലതും ചെയ്യാൻ എനിക്കു് ആഗ്രഹവും വാസനയുമുണ്ടെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനു് എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഏതാണു് അജ്ഞാതമായ അവസ്ഥയിലാണു കർത്താവു് എന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു്; അതു ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

ഇന്നു തിരുസ്സഭയുടെ സേവനാർത്ഥം വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ചെയ്യാനുള്ളവെന്നുവരികിലെന്തു്? എനിക്കു് ഏല്പിക്കപ്പെടാവുന്ന മറ്റു ജോലികൾതന്നെ എന്താണു്? അവയെന്തു വിലയുണ്ടു്? ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ആന്തരികസ്ഥിതിയുടെ വിലയാണു് അറിയേണ്ടതു്. എത്രയും രഹസ്യമായ അക്കാര്യവും അവിടുന്നു്

അറിയുന്നു. മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ അവയൊക്കെ "കറെ നിമിഷത്തേക്കു മാത്രം നിലനില്ക്കുന്ന പുക" പോലെയാണ് (യാക്കോ. 4, 14.). പലപ്പോഴും അവ കെണിയും വഞ്ചനയുമാണ്.

5 എനിക്കു് അവതു വയസ്സായി; വാല്യകൃത്തിലേക്കു ചരിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു പുണ്യ ദശേഷ്വർ. പക്ഷേ മരണം സമീപസ്ഥമായിരിക്കാം. അർദ്ധശതാബ്ദത്തെ ജീവിതത്തിൽ പുരോഹിതനായി തന്നിട്ടുകൂടി എനിക്കു വല്ലരെ കറുപ്പുമാത്ര മേചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. കത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു; എളിമപ്പെടുന്നു; എന്റെ നിസ്സീമമായ പാപങ്ങൾക്കു മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്ഷയ്ക്കുവും പ്രതൃഷ്ഠാബദ്ധനപിതവുമായ പ്രശാന്തതയോടുകൂടി ഞാൻ ഭാവിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നു,

"പിതാവിനു് എത്രയും പ്രസാദിച്ച ഈശോയുടെ കിരഹൃദയമേ" എന്ന അപേക്ഷ ഈ ധ്യാനത്തിൽ എന്നെ അത്യന്തം സ്വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ സംഗ്രഹി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സ്വരമുണ്ടായപ്പോൾ അജ്ഞാതനായി ജീവിച്ചതല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും ഈശോ ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരുന്നു. മൗനത്തിൽ എളിയ ജോലി ചെയ്തു പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നതേയുള്ളൂ. ഈ വസ്തുത എത്ര ആശ്വാസസംഭാവകമാണ്!

6 അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ ഉള്ള ദുഃഖനിശ്ചയത്തോടുകൂടെ വീണ്ടും എന്റെ മാറ്റത്തിലൂടെ ഞാൻ ചരിക്കുകയാണ്. ശരീരത്തേയും ആത്മാവിനേയും കാര്യങ്ങളോടൊന്നിച്ച് എന്റെ നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഞാൻ നിലനില്ക്കണം. ഇന്നത്തെ ജോലിതന്നെ എനിക്കു് ഉപകാരപ്രദമാകുവാനും ഞാൻ നിവൃത്തിപ്പെടും; നിവൃത്തിപ്പെടുകയെന്ന വേണം. ആകയാൽ സമയം ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുക; എല്ലാം ഉടനടി, വേഗത്തിൽ, മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരം ചെയ്യുക. നാളേക്കു നീട്ടുകയില്ല. അപ്രധാന കാര്യങ്ങൾ പ്രധാനമായവയുടെ മുമ്പു വെക്കുകയില്ല. സദാ പ്രശാന്തൻ. സദാ ഉത്താഹവാൻ, സദാ പ്രവൃത്തുസ്സുക്തൻ.

സപ്തോപരി എല്ലാകാര്യത്തിലും ഹൃദയശാന്തതയും എളിമയുമുള്ള ഈശോയുടെ സ്വരൂപം എന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമാകണം; ആന്തരികജീവിതത്തിലും ബാഹ്യവ്യക്തിപാരത്തിലും ദൈവം എന്തെ സഹായിക്കട്ടെ.

1933

കപ്പച്ചിൻ വൈദികരോടുകൂടെ
സോഫിയായിൽവെച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനം
1933 സെപ്റ്റംബർ 4-8

മഹാസങ്കാശാനവും ശാന്തിയും. എല്ലാം ഞാൻ തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. ധ്യാനഗുരു ഫാദർ സാമുവൽ തന്റെ സഹോദരക്കായി നല്ല കര പ്രസംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു; എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്സിന്റെ ധ്യാനപദ്ധതി നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.

പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കളിൽ കടുങ്ങിപ്പോകതിരിക്കുക എത്രയും ആവശ്യമാണെന്ന് ആദ്യദിവസം ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. രണ്ടാം ദിവസം പതിവുള്ള എന്റെ എത്രയും നല്ല കമ്പാസാരക്കാർൻ ഫാദർ ആൽ ബെന്തോയുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്തു, എനിക്കു സംതൃപ്തി തോന്നി; എന്റെ ഹൃദയം പ്രശാന്തവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായിരുന്നു. മെത്രാനായശേഷമുള്ള ജീവിതത്തിലേ നല്ല പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ വീണ്ടും പരിശോധിക്കുകയും കുത്താവ്യ് എനിക്കു തരാൻ തിരുമനസ്സായ തീക്ഷ്ണതയൊക്കെയോടുകൂടെ അവ ഞാൻ നവീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ സാധുവും നിസ്സഹയാനുമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തുവിലകൊടുത്തും ശാന്തമായും ക്ഷമാപൂർവ്വവും എന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാവൽക്കാരനും ഇടയനുമായ ഈശോയിൽ പൂർണ്ണശരണം വെച്ചും എന്നെത്തന്നെ വീശുഭവീകരിക്കുവാനുള്ള പ്രതിജ്ഞയിൽ ഞാൻ ഉറച്ചുനില്ക്കും.

ഇക്കാലങ്ങളിലേ എന്റെ പ്രതിജ്ഞ ക്രിസ്താനുകരണത്തിലേ ലളിത പദങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. "അജ്ഞാതനായിരിക്കാനും കൊള്ളരുതാത്തവനായി പരിഗണിക്കപ്പെടാനും ഇഷ്ടപ്പെടുക." എന്താൽ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഞാൻ അധൈര്യപ്പെടരുത്. അന്തിമനിമിഷംവരെ ഞാൻ ഞദാ പ്രശാന്തനും പ്രസന്നനും ധീരചിത്തനുമായിരിക്കണം. ഈശോ, മറിയമേ, യേശുവേ, സമാധാനത്തിൽ

എന്റെ ആത്മാവിനെ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളിൽ എല്പിക്കുവാൻ എന്റെ സഹായിക്കുമേ.

ഈ രാജ്യത്തേ ദീർഘമായ പേപ്പൽപ്രതിനിധി സ്ഥാനം എനിക്കു കഠിനമായ വേദനയും ക്ലേശവും വരുത്തുന്നുണ്ട്; എന്താൽ അതു പുറത്തു കാണിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈശോയോടു ആവും വിധം അനുരൂപപ്പെടാനും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണു നിറവേറ്റാനും ശുദ്ധരും പാവങ്ങളും എന്താൽ നിർഭാഗ്യരമായ ഈ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവിടുത്തെ കൃപാ വരം വിജയം വരിക്കുവാനും വേണ്ടി ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തെ പ്രതി എല്ലാം ഞാൻ പുണ്യനസ്സോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടെ സഹിക്കും. എല്ലാം എന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും തിരുസ്സഭയുടേയും പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റേയും സേവനത്തിനും: "കന്താവേ, അങ്ങേക്കു" എല്ലാം അറിയാമല്ലോ. ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു." (യോഹ 21, 7)

1934

പാഷനിസ്സ് വൈദികരോടുകൂടെ
റസ്സ് ചുക്കിൽ നടത്തിയ ധ്യാനം.

ആഗസ്റ്റ് 27—31

1 യോഗ്യാരോപണസന്യാസസഭയിലെ ഫാദർ അൻറോണിയോ ദെഹെന്റിരാമതായിരുന്നു ധ്യാനഗുരു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉത്തേജകവും തീക്ഷ്ണവുമായിരുന്നു; എന്താൽ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ പദ്ധതിയനുസരിച്ചായിരുന്നു. ഒരരസ്സിലേ വീകാരിയും മോൺ. തീലന്റെ വീകാരിജനറാളുമായിരുന്നു ഫാദർ ഇസീദോരോ ദെന്റിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ കമ്പസാരിച്ചു. എനിക്കു തൃപ്തിയായി.

2 എന്റെ ആത്മാവു പ്രശാന്തമാണ്; ഈ വർഷം എത്രയും പ്രശാന്തമായിരുന്നു.

കർത്താവു തന്റെ വിളിക്കുമെടുത്തു എന്തെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി വിധി പ്രസ്താവിക്കുവാൻപോകുന്നതോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറച്ചുപോകുന്നു. കർത്താവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും വിശുദ്ധിപ്രാപിക്കാനും എനിക്കു കൂടുതലായി എന്തുചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ എന്തോടതന്നെ ചോദിക്കുമ്പോൾ, എനിക്കു ഒരേ ഒരുത്തരമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ: "ഇന്ദ്രജിത്വം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽനിന്നു തുടങ്ങുക. ദിവസത്തോറും ഉൽക്കണ്ഠയും ഭാവവുമൊന്നുംകൂടാതെ നീ ചെയ്യേണ്ട സാധാരണ പ്രവൃത്തികൾ കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടും പുണ്യതയോടുംകൂടെ ചെയ്യുക."

പുരോഹിതവിശുദ്ധിയുടെ പരിവാടികളിൽ വി. കബ്ബാന, ചെറിയ ഒരു ധ്യാനം, കാനോനനമസ്കാരം, ജപമാല, വി. കർബാനയുടെ സ്മരണം, സദ്ഗ്രന്ഥപാരായണം എന്തിവയിലെല്ലാം വിശ്വസ്തനായിരിക്കുക; കൂടുതൽ സ്നേഹസുകൃത്തോടും വളരെയേറെ തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെ എണ്ണ കവിയത്തൊഴുകുന്നവിളക്കുപോലെ വ്യാപരിക്കുക.

ഭാവിയിലേക്കു നീ സമീപിക്കുകയാണെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക. ലോകദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞും നിന്റെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരാൽ വിസ്മൃതനായും ഇതുപോലെ എന്നും ജീവിക്കുവാൻ താത്പര്യപ്പെടുക. ആരും നിന്നെ

വിലവസ്തുതില്ലെന്നു കരുതി ദുഃഖിക്കരുത്; പ്രത്യേക കോളതരണത്തവനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആനന്ദംകണ്ടെത്താൻ പരിശ്രമിക്കുക.

3 ബുൾഗേരിയയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഈ പത്തുകൊല്ലത്തേ സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നതു തക്കക്കാലം ഞാൻചെയ്യുന്നതല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നാണു്. മറ്റുവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്റെസാഹചര്യങ്ങൾ എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ കഴിക്കണം. ഇവിടെ ഞാൻ നയിക്കുന്ന ജീവിതവും എന്റെ ബാഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഞാൻ വച്ചിരിക്കുന്ന നിയന്ത്രണവും എന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രാർത്ഥനകളും എന്റെ ആത്മാവിന്റേയും ഇവിടത്തേ മെത്രാന്മാരുടേയും വൈദികരുടേയും ആത്മാക്കളുടേയും രക്ഷയ്ക്കും വിശുദ്ധീകരണത്തിനും എല്ലാം വളരെ കർക്കശമായിത്തോന്നുന്ന ഈ രാജ്യത്തിൽ സ്നേഹചൈതന്യം തഴച്ചുവളരുന്നതിനും കത്തോലിക്കരുടെ മതാത്മകമായ പുരോഗതിക്കും ബുൾഗേരിയൻജനതയുടെ ഐശ്വര്യത്തിനും പ്രകാശത്തിനും വേണ്ടി സ്നേഹപൂർവ്വം ഞാൻ ഈശോയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിലും കിരസ്തുഭയയിലും വളരെയേറെ സേവനം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള ഈ ജനതയ്ക്കു മാറ്റുഭംഗം വന്നിരിക്കുകയാണു്.

4 ഈ മുഷിഞ്ഞ കാലഘട്ടങ്ങളിലൊക്കെ അപ്പസ്തോലിക ഡെലിഗേഷനിൽ മോൺ, റൊങ്കാലി എന്താണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? വിശുദ്ധനാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞാലുമില്ലെങ്കിലും ബുൾഗേരിയയ്ക്കു് ആശീർവാദവും അനുഗ്രഹവും നേടാൻവേണ്ടി കാരണത്തോടും ആനന്ദത്തോടുംകൂടെ എളിയ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്.

ഇതാണു വേണ്ടതു്. നല്ല വാക്കുകൾ; നല്ല കാര്യം! ഇവയെല്ലാം ഓക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഈശോ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകുന്നു; ഇവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ നാണിക്കുന്നു. എന്റെ ഈശോ, ഇവ സാധിതമാകാൻ എനിക്കു ശക്തിയും അനുഗ്രഹവും ആശീർവ്വമളക. മരിക്കാനും ആവശ്യമില്ല. അവയെല്ലാം വ്യക്തമാണു്; അവയ്ക്കു വിലയില്ല; ആത്മാവിനു വേദന വരുത്തുന്നതേയുള്ളൂ.

ഈശോ മറിയമേ യൗസേപ്പേ, എന്റെ ഹൃദയവും ആത്മാവും അങ്ങങ്ങളുതാണു്; ഇന്നും എന്തേക്കും.

1935 - 1944

ടക്കിയിലും ഗ്രീസിലും വേപ്പൽ പ്രതിനിധി
1935

ഈസ്റ്റൻബുളിൽ എന്റെ വൈദിക
രോടു കൂടി ധ്യാനം - 1935 ഡിസംബർ

ഇവ വാസ്തവത്തിൽ ആത്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളാണ്. കർത്തി
പ്രലിലേ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വൈദികരോടു കൂടി അപ്പസ്തോലിക
രചനാശൈലിയിൽ വെച്ചാണു ഞാൻ ധ്യാനം നടത്തിയത്. ഈശോസഭാ
വൈദികരുടെ ശ്രേഷ്ഠൻ ഹാദർ പവോള സ്റ്റീഗ്രെ പതിവുപോലെ
നന്നായിട്ടു പ്രസംഗിച്ചു.

കഴിവുപോലെ ഞങ്ങൾ നന്നായിട്ടൊക്കെ ചെയ്തു. എന്താൽ
പുണ്യമായും തൃപ്തികരമായിരുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ വയ്യ. പതിവുള്ള
സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും ജോലിയിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കേണ്ടതായി
രുന്നു. സ്വഭവനത്തിൽ താമസിക്കുകയും പതിവുള്ള ചുമതലകൾ നി
വൃത്തിക്കുകയും അതേസമയം ആത്മാവിന്റെ കാര്യം നോക്കുകയും ചെയ്തു
ക എളുപ്പമല്ല. ഇനി അതു വേറൊരു കൊല്ലമാകട്ടെ. ഇക്കൊല്ലം ക
ഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലേ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നവീകരിക്കുകമാത്രം ചെയ്യാം.

1934 ആഗസ്റ്റിനുശേഷം എന്റെ കാര്യങ്ങൾക്ക് എന്തുമാത്രം
അന്തരം വന്നിരിക്കുന്നു! ഞാൻ ഇന്നു ടക്കിയിലാണ്. ഒരു വിശുദ്ധ
നാകാൻ കൂടുതൽ ഐന്ദർമ്മ്യം ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളും എന്താണാവശ്യമു
ള്ളത്?

ബുൾഗേരിയയിൽ പത്തുകൊല്ലം മൗനമായും മാററംകിട്ടിയിട്ടു
ന്ന ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കാതെയും ഇരുന്നതു പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ
സ്തുതിച്ചുവെന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞതായി കട്ടിനാൾ സിൻഡിക്കേറോ എ
ന്നെ ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞു. എന്റെ പ്രതീജ്ഞ നിറവേറുവാ
നാണു ഞാൻ അങ്ങനെ നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നത്. അക്കാലത്തിൽ വിശ്വ
സ്തുത പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ഞാൻ ആനന്ദംകൊള്ളുന്നു.

ഇവിടെ എനിക്കു ധാരാളം ജോലിയുണ്ട്. തന്റെ വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയിൽ എനിക്കു ആനന്ദം നൽകുന്ന ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. എല്ലാകാര്യങ്ങളും കുറേക്കൂടെ കണിശമായും ശാന്തമായും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു.

ലൗകികവേഷം അണിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നുള്ള നിയമവും കൂടി എന്റെ വൈദികർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്താൽ ഞാൻ സദാ സന്മാതൃക നൽകണം.

ഈശോയുടെ തീരുഹൃദയം എന്റെ ഹൃദയത്തെ കത്തിജ്ജ്വലിപ്പിക്കുകയും അവിടുത്തെ ചൈതന്യം എന്നിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമ്മേൻ.

1936

ബെർഗാമോയിൽ റാനിക്കായിൽ
തിരുഹൃദയസഹോദരിമാരുടെ വിശ്രമസ്ഥലം
1936ഒക്ടോബർ 13 - 16

മോൺ. ബെനാലിയോയുടേയും വാഴ്കപ്പെട്ട വെർത്തേരിയുടേയും പ്രിയപ്പെട്ട സ്ഥാപനത്തിന്റെ നവസന്യാസമന്ദിരമായ ഈ സുന്ദരഭവനത്തിൽ നടത്തുന്ന ഈ കൊച്ചു യാത്രം സമാധാനാത്മകമായതും തികഞ്ഞ ഏകാന്തവും.

ദൈവാന്മാഗ്രഹത്താൽ എന്റെ ആത്മസ്ഥിതി പരിശോധിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. കഷ്ടമേ, എന്റെ ഉദ്യോഗവും കർത്തവ്യം എനിക്കു തരുന്ന അന്തഃശങ്കകളുടേയും എനിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പരിപൂർണ്ണതയിൽനിന്നു ഞാൻ എത്ര അകന്നാണ് ഇരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ആ സ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേരാൻ ഞാൻ തീർപ്പുമായും ഉത്സാഹത്തോടും ഉദ്യമിക്കണം.

ഈ യാത്രയിൽ എത്രയും പ്രയോജനകരമായ ഒരു സഹായിയെ എനിക്കു ലഭിച്ചു: ഫാദർ ബെല്ലേത്തിയുയിന്റെ 'വിശുദ്ധ ത്രിദിനം' എന്ന ഗ്രന്ഥം. വിചാരത്തിലും യംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ദൈവത്തോടു നിരന്തരമായ ഐക്യം പാലിക്കുക എന്നൊരു ശീലം ഞാൻ സ്വീകരിച്ചതായി കാണുന്നു. "അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരണം, അങ്ങയുടെ തിരുവിഷ്ണു നിറവേറണം," എന്ന രണ്ടുപേക്ഷകൾ സ്വീകരിച്ചു എന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്; ഈ രണ്ടു ആദർശങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യമായി എല്ലാം ഞാൻ കാണുന്നു. എന്താൽ എന്റെ അന്തഃപ്രവൃത്തികളും ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങളും എത്ര അതുഷ്ടീകരം! ശരി, ഞാൻ വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു നന്തായി ചെയ്യണം.

പല വിഷമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഒക്കിയിലേ എന്റെ പുതിയജോലി എനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്റെ പകലും രാത്രിയും കണ്ണുകളി ശരിയായി ക്രമപ്പെടുത്തണം. പാതിരാത്നമുറപ്പ് ഉറങ്ങാൻപോകാത്തതു നല്ലതു. അത്താഴംകഴിഞ്ഞുള്ള മണിക്കൂറുകൾ ഒന്നു ശരിപ്പെടുത്തണം. റേഡിയോ, ധാരാളം സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു; എല്ലാം താറുമാറാക്കുന്നു.

എന്റെ നിശ്ചിത നിയമം: വൈകുന്നേരം എഴുമണിക്ക് എല്ലാവർക്കും കപ്പേളയിൽ ജപമാല. അത്താഴത്തിനും ഉല്ലാസത്തിനുംകൂടി മൂക്കാൽ മണിക്കൂർ മതിയാകും. അനന്തരം "മാററിന്ത്" എന്ന കാനോനനമസ്കാരവിഭാഗം; പിന്നീടു റേഡിയോയിൽ നല്ല പാട്ടു കുറച്ചു നേരം കേൾക്കാം. അനന്തരം എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോകണം; എന്റെ സെക്രട്ടറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലേക്കും, ഞാൻ എന്റെ ജോലിക്കും. പതിനൊന്നു മണിക്ക് ഉറങ്ങണം. എല്ലാ പ്രഭാതത്തിലും അതാതുദിവസത്തിൽ രൂപംകൊടുക്കാൻ ഒരു സച്ചിന്ത ഞാൻ സ്വീകരിക്കും. ധ്യാനം ഭരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ. ദീപ്തമായി കഴിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ; എന്താൽ ഉത്താഹരണത്തോടും പ്രശാന്തതയോടും ആലോചനാപൂർവ്വമായിരിക്കണം. ദീപ്തമായ അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങൾ വഴ്ജിക്കുക. വേറെയാരെയും കാണാനില്ലാത്തതുപോലെ എല്ലാവരോടും സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കുക; എന്താൽ സംഭാഷണം ഹൃന്ധവും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായിരിക്കണം.

ആരോഗ്യം നോക്കിക്കാൻ ശരിയായ ഒരു ഭക്ഷണ സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കണം. ഞാൻ വളരെ കുറച്ചു വൈകുന്നേരം ഭക്ഷിക്കുന്നുള്ളു. മഞ്ഞാഹ്ലഭക്ഷണവും കുറയ്ക്കണം. ദിവസത്തോറും സ്വല്പനേരം നടക്കുന്നത് എന്നിങ്ങനെ നല്ലതാണ്. കത്താവേ, ഇത് എന്നിങ്ങനെ വിഷമമാണ്, ഹൃദയനഷ്ടവുമുണ്ട്; എന്താലും അതാവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് എല്ലാവരും എന്തോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യും; അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ത്യാഗം കർത്താവിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

എല്ലാ മമതകളിൽനിന്നും ഞാൻ അകന്നുനിൽക്കുന്നത്. പുരോഗമനത്തിനുള്ള ഒരു ചിന്തയും എനിക്കില്ല. എനിക്കു ഒന്നിന്നും അർഹതയില്ല; യാതൊരു അക്ഷമയുമില്ല. സ്ഥലത്തുനിന്നു സാഹചര്യങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്ന എന്റെയും റോമയിൽനിന്നു സംഗതികൾ തീരുമാനിക്കുന്നവരുടേയും ചിന്താഗതിയിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. അത് എന്തെ വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുമാത്രമാണ് എനിക്കുള്ള കർമ്മം. എന്റെ പ്രധാന തലവന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ഇതു ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം വഹിക്കുകതന്നെ വേണം. ഇക്കല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എല്ലാ ജ്യോഴും സത്യമേ പറയൂ. എന്തോടു എന്തെങ്കിലും ദ്രോഹം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മൗനം അവലംബിക്കും. എന്തെത്തന്നെ ബലിചെയ്യാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്; ബലിചെയ്യപ്പെടുവാനും അങ്ങനെയൊന്നും

നെ. കർത്താവ് എല്ലാം കാണുന്നുണ്ട്; അവിടുന്ന് എന്തോടു നീതി പൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കും. സർവ്വോപരി തിന്മയ്ക്കു പകരം നന്മ ചെയ്യാനും മനുഷ്യരുടെ തന്ത്രങ്ങളെക്കാൾ സുവിശേഷ ഘടകങ്ങളെ എല്ലാക്കാരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിലും ആദരിക്കാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഒക്ടോബറിൽ ഭാഷാ ശുദ്ധവെച്ചു പഠിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവ് എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവരോടൊന്നിച്ച് ഇഷ്ടമാണ്. എനിക്കു കഴിവുള്ളതെല്ലാം അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കണം. അവരോടുള്ള എന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. എന്റെ പെരുമാറ്റം ശുദ്ധമാണ്; കത്തോലിക്കർക്ക് അനുയോജ്യമാണ്. എന്തു ത്യാഗവും സഹിച്ചു വിശ്വാസത്തോടും വിവേകത്തോടും ആത്മാർത്ഥതയോടുംകൂടെ ഇങ്ങനെതന്നെ തുടരണം.

ഓ ഇസ്രായേൽ, എന്റെ കീഴിലുള്ള ആത്മാക്കളെങ്ങനെ; ഒന്നിനേയും കാത്തുനിൽക്കേ "സഹോദരങ്ങളേയും ആത്മാക്കളെങ്ങനെ. "കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കണമേ, അങ്ങയുടെ അവകാശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ" (സങ്കീ. 27, 9).

1937

ഈസ്റ്റൻബുള്ളിൻ അപ്പസ്തോലിക ഡെലിഗേഷനിൽ എന്റെ ഇടവക വൈദികരോടുകൂടെ നടത്തിയ ധ്യാനം 1937 ഡിസംബർ 12-18

ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ പവോളോ സ്പിഗ്രെ എസ്. ജെ.

1. എത്രയും പരിശുദ്ധവും ഗുരുതരവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബസമ്മേളനംപോലെയിരിക്കുന്നു ഇത്. 1935-ലെ ധ്യാനത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെ, അന്ത്യദിനസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു നീങ്ങിനില്ക്കാതെയുള്ള ഈ കാമതവും എന്റെ വൈദികരുടെ പോക്കും വരവും ധ്യാനത്തിന്റെ ഫലം എടുത്തുകളയുന്നു.

പക്ഷേ മറുവിധത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്താൻ മാഗ്ഗ്മൊന്നം കാണുന്നില്ല. ഈശോയ്ക്കു വൈദികരുടെ മന്ദിരം സംശയകേന്ദ്രംപോലെയാണു വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. തന്മൂലം അവിടെ അതിഥികളായി താമസിക്കുന്നതു വിപൽക്കരമാണ്. ആകയാൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ആജ്ഞാവിധി കഴിഞ്ഞുകൂടാം.

2 ഈ ഐന്ധിയിൽ എന്റെ ആത്യാത്മികഘടനയെ ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണല്ലോ. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ എല്ലാ അവയവങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ ചിലതു പൊടിപുരണ്ടിരിക്കുന്നു; ചിലതു ക്ഷീണിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്; ചിലതു തുരുമ്പുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്പ്രിംഗുകളും സ്ക്രൂകളും ശരിക്കു ജോലി ചെയ്യുന്നില്ല, അഥവാ മോശമായി കിടക്കുന്നു. ആകയാൽ അവയൊക്കെ വെടിപ്പാക്കുകയോ നവീകരിക്കുകയോ ചെയ്യണം. അവയ്ക്കു ജീവൻ കൊടുക്കണം,

ധ്യാനഗുരുവായ ഫാദർ സ്പിഗ്രെയുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ കമ്പസാരിച്ചു, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ സമാധാനം തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു കത്താവിഷ് ഇഷ്യുമാണോ? ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിറയുന്നു, കത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ എന്നെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുന്നതും അവിടുത്തെമേൽ ശരണം വയ്ക്കുന്നതുമാണ് എന്റെ ധൈര്യം.

3 കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഡിസംബറിൽ ആമെൻസിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായി. ഞാൻ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിച്ചു. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന തലമുടി വാൽകല്പലക്ഷണമാണെങ്കിലും. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തേക്കാൾ കേതലിതോന്നുന്നു. മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത എനിക്കു വേണം. എന്താൽ ദുഃഖിക്കാനല്ല, പ്രകൃത അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതകാലം വിവേകത്തോടും ആനന്ദത്തോടും ശാന്തയോടുംകൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ.

എന്റെ യൗവനത്തിൽ എന്റെ പൂർവ്വതത്ത്വം സ്വർശിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷ്യസ്തരണാർഹനായ എന്റെ മെത്രാൻ മോൺറദീനിയുടെ മരണമാണ്. അദ്ദേഹം മരിച്ചത് 57-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ്, ഇന്ത്യയിൽ എന്റെ പ്രായം. ഞാൻ ഇത്രയും ജീവിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എപ്പോഴും വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നും ഞാൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തുതി. എന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കാൻ ഈ വസ്തുത എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ എങ്ങനെ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

4 ഞാൻ എന്റെ സ്ഥാനംകൊണ്ടു സംതൃപ്തനാണ്. എനിക്കു സമാധാനവുമുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാക്കാരുത്തിലും ഞാൻ ഒരു മാതൃകയല്ല; എനിക്കു പരിശുദ്ധിയുമില്ല. ഞാൻ ഏങ്ങനെ ആയിരിക്കണമോ അങ്ങനെയായിട്ടില്ല. സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഉദ്യോഗക്കയറ്റവും എന്നെ സ്വർശിക്കുന്നില്ല. അത്തരം വിചാരങ്ങളെ ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. കർത്താവേ, ഏതു സമയത്തും പ്രലോഭനങ്ങളുണ്ടാകാവുന്നതുകൊണ്ട് അങ്ങു എന്നെ സഹായിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ളൊരു ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്. തിരുസ്തുതി എനിക്കുവേണ്ടി വളരെയേറെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എല്ലാവരിലും താണവൻ.

5 വി. കുർബാനയുടെ ഭക്തൻ (Vir Eucharisticus) എന്ന് എന്നെപ്പറ്റി പറയുവാനിടയായിരുന്നെങ്കിൽ! ചില പ്രതിജ്ഞകൾ നവീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാറിൻസ് എന്ന കാനോനനമസ്കാരഭാഗം തലേരാത്രിതന്നെ ചെയ്യണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ കാലത്തു ധ്യാനത്തിനും ചെറിയ യാമങ്ങൾക്കും സമയമുണ്ടാകും. ദിവസംതോറും വി. കുർബാന സന്ദർശിക്കണം. സന്ദർശനം ദീർഘമോ, ഹ്രസ്വമോ ആയിരിക്കാമെങ്കിലും, ഭക്തിപരവും സ്നേഹാർദ്രവുമായിരിക്കണം. സന്ദർശനത്തിൽ പാമേ, വ്യാഴാഴ്ച രാത്രികളിൽ 10 മണിക്കും 11 മണിക്കും മദ്ധ്യേ എന്റെയും തിരുസ്തുതിയുടേയും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചെയ്തുവരുന്നതുപോലെ ഒരു തിരുമണിക്കൂർ നടത്തും.

6 ഇറാസ്റ്റൻബുളിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ തിരക്കുകൂടാതെ ജോലി ചെയ്യാൻ എനിക്കു രണ്ടു മണിക്കൂറേ അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. അതു രാത്രി 10നും 12നും മദ്ധ്യേയാണ്. ഇതു പരിചയപ്പെടണം. പാതിരാത്രിയിലേ അന്തിമവാർത്താലേഖകഴിഞ്ഞു സ്വപ്നസമയം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം ഉടനെ ഉറങ്ങാൻ പോകണമെന്നുള്ളതു് എനിക്കു നിർബ്ബന്ധനിയമായിരിക്കട്ടെ. രാത്രി ആറു മണിക്കൂർ നിദ്ര മതീയെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടു്. പിന്നീടു് ഇക്കാര്യത്തിൽ വല്ലമാറ്റവും വരുത്താമോ എന്നു നോക്കാം. എല്ലാം ക്രമപ്രകാരവും ശാന്തമായിട്ടും ചൊടിയോടു കൂടെയും എന്താൽ അക്ഷമതയൊന്നും കൂടാതെ നിവൃത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

7 അത്താഴത്തിന്റെ സമയത്തു ഭക്ഷണമുറിയിൽ ഏന്റെ ഞെട്ടുറ്റി ഫാദർ ജിയോക്കോമോ തെസ്സായും ഞാറും കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി ഫാദർ ഫേബർ എഴുതിയിട്ടുള്ള കറേ വരികൾ വായിച്ചു. ഈ വിഷയം എനിക്കു് ഇഷ്ടമാണു്. എല്ലാം അതിലുണ്ടു്. ഞാൻ ശാന്തമായി സർവ്വോപരി എല്ലാവരോടും കരുണയോടും ക്ഷമയോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം; അതുകൊണ്ടു ബലഹീനതയരുതു്. ഒരിടത്തും പിതാവിനും യോജിക്കുന്ന കാരുണ്യം, പൈതൃകമായ ആർദ്രത എന്നിവ ഒരു മെത്രാന്തായ ഏന്റെ റജീവിതത്തിൽ പ്രകാശിതമാകണം. സ്നേഹവും കാരുണ്യവും; എത്ര മനോഹരം! "സമസ്തവും അവളോടു കൂടെ എനിക്കു കൈവന്നു". (വിശ്വ. 7, 11)

1939

**ഈസ്റ്റനുമൂലിൽ ഈശോസഭാവൈദികരുടെ
ആശ്രമത്തിൽ ധ്യാനം
1939 നവംബർ 12-18
വിചാരങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും**

1 അവസാനം ഇതാ ഞാൻ കാത്തിരുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ധ്യാനം! ബാഹ്യലോകത്തോടു ബന്ധമില്ലാതെ എല്ലാം അഭിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു; ക്രമവും ശരിയായുണ്ട്. എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ ഇടവക വൈദികരേയും മെത്രാന്മാരേയും ഞാൻ ഇവിടേക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാവരും ഇവിടെയുണ്ട്; എല്ലാവരും വിവിധ രീതികാരുമാണ്. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ വി. കർബാന സമർപ്പിക്കാൻ ഇവരിൽ പലരും രാത്രി സ്വഭവനത്തിലേക്കു പോകുന്നു. അത് അത്ര നല്ലതല്ല; എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ ആഴ്ച മുഴുവനും ഇവിടെ ഏകാന്തത്തിൽ കഴിയുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ഞാൻ ആഘോദിക്കാറുണ്ട്. കർത്താവിനു സ്തുതി.

2 വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ക്രമപ്രകാരം ഈശോസഭാസൂപ്പീരിയർ ഫാദർ ഏലിയാ ക്വാർട്ട് ധ്യാനം പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ജോലി നന്നായി ചെയ്യുന്നുണ്ട്; ചിന്താവിഷയങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയല്ല. കാൽ മണിക്കുറിനു പകരം അരമണിക്കൂർ എടുക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അനന്തരം ഞങ്ങളുടെ മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ തനിച്ചു ധ്യാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ അഭ്യാസങ്ങൾക്കു ലഘുവായ വ്യാഖ്യാനത്തോടെ ഫാദർ റൂത്താൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള പരിഭാഷ വായിക്കുന്നത് എനിക്കു സഹായകമായിരുന്നു.

വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ക്രമപ്രകാരം കൊടുക്കുന്ന ഈ ക്കൊച്ചു ഡോസുകൾ എന്റെ വൈദികർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും മതിയാകുമെന്നു കരുതുന്നു. ശേഷമെല്ലാം വ്യക്തികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണല്ലോ! ഞങ്ങൾ ശിശുക്കളെപ്പോലെയാണ്. ശരിയായി തത്സാരായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരാളുടെ സജീവസ്വരംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നയിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ പത്മി സ്വീകരിക്കുക; എന്നാൽ അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ആധുനികസാഹചര്യങ്ങൾക്കൊ

സ്വവീര്യമാകണമെന്നും എന്റെ നിഗമനം. ഹോ, സെമ്മിനരിയിൽ പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന ബെർഗാമോ വൈദികർ എത്ര മഹാനാരായിരുന്നു! അവർ വി. ഇഗ്നേഷ്യൂസിന്റെ ക്രമം സാഹചര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നിടത്തോളം വിശ്വസ്തതയോടുകൂടിത്തന്നെ അനുധാവനംചെയ്തിരുന്നു.

3 കറച്ചു ദിവസങ്ങളേ കഴിയേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ മാസം 25-ാം തീയതി എനിക്ക് 55 വയസ്സ് തികയും. മോൺ. റദീനി 57-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിന് ദുക്സാക്ഷിയായ എനിക്ക് 57 വയസ്സിനു മീതെ ലഭിക്കുന്ന ജീവിതകാലമൊക്കെ പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. കത്താവേ, അങ്ങേക്കു സ്തുതി. ഇന്നും എനിക്ക് ആരോഗ്യവും ഉശിരും തോന്നുന്നു. എന്നാലും ഞാൻ ഒന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അങ്ങു വിളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തയ്യാർ. മരണത്തിൽ അകേ മരണത്തിൽ, അങ്ങയുടെ കീഴുവിഷ്ണു നിറവേറട്ടെ.

ചുറ്റും കിംവദന്തികളും സംസാരവുമുണ്ട് "വലിയ സ്ഥാനങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്നു"വെന്ന്. ഈദൃശപ്രശംസകൾ ശ്രവിക്കുവാൻ മാത്രം ഞാൻ വിഡ്ഢിയല്ല. എനിക്ക് അതു ഒരു പ്രലോഭനമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. വഞ്ചന നിറഞ്ഞ ഈദൃശകിംവദന്തികൾ അവഗണിക്കുവാൻ ഞാൻ പണിപ്പെടുകയാണ്; അവ തമാശയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവയെ തള്ളിവിടുന്നു. എനിക്കുള്ള തെല്ലു യോഗ്യതയ്ക്ക്, അഥവാ ഒന്നുംകൂടാതെതന്നെ, എനിക്ക് രക്താംബരം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ വില എത്ര തൂച്ഛമെന്ന് അറിയാവുന്ന എനിക്ക് ഈ സ്ഥാനമാനങ്ങളുടേയും ചുമതലകളുടേയും മുമ്പാകെ ലജ്ജതോന്നുന്നു. ഉദ്യോഗക്കയറ്റങ്ങൾക്കും മാറ്റങ്ങൾക്കുമുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തനായിരിക്കുന്നത് എനിക്കെന്തൊരാശ്വാസം! ഈ അപാതന്ത്ര്യത്തെ ദൈവാനുഗ്രഹമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈ ഭിന്നസ്ഥിതിയോടെ ദൈവം എന്തെന്തൊ പരിപാലിക്കട്ടെ.

4 ഇക്കൊല്ലം എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട പലരേയും കത്താവു എനിൽനിന്നെടുത്തുമാറി: എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മ, എന്റെ പ്രഥമ ഉപകാരിയായിരുന്ന മോൺ. മൊർലാനി, ഝാൻകാർളോയിൽ എന്റെ അപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ഫാദർ പിയെട്രോ ഫോർണോ, ഞാൻ ബെർഗാമോ സെമ്മിനരിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ, അതായത് റോമയ്ക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പ് 1895 മുതൽ 1900 വരെ സോത്തോ ഇൽമൊന്തെയിലെ വികാരിയായിരുന്ന ഫാദർ ഇഗ്നാസിയോ വൽസേക്കി, എന്റെ റെക്ടർ ഡ്രൊൾ വെരീനി, മറ്റു പല സ്നേഹിതന്മാരും, പരിച

യക്കാരും. ഭൂമിയുടെ മുഖം എന്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നവീകൃതമായിത്തോന്നുന്നു. "ഈ പ്രവഞ്ചത്തിന്റെ പ്രകൃതി മാറിയിരിക്കുന്നു." ഈ ചിന്ത പരലോകശോഭാടു പരിചയപ്പെടാൻ എനിക്കു സഹായകമാകണം. പക്ഷേ താമസിയാതെ ഞാൻ അവിടെക്കൂടെയല്ലോ! പ്രിയപ്പെട്ട മരിച്ചവരേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ കാക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

5 ഫാദർ കോദിന്റെ അടുത്തു ഞാൻ എന്റെ വാഷിക കമ്പസാരം നടത്തി. എനിക്കു സമാധാനമുണ്ടു്. ശരിക്കു് ഒരുങ്ങാൻവേണ്ടി ഞാൻ വി. കുർബാന സമർപ്പിച്ചു; വേറൊരു കുർബാനയ്ക്കു കൂടി, അനന്തരം അതേതാപത്തോടും ലജ്ജയോടുംകൂടെ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു മുട്ടുകുത്തി. എന്റെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പരിഭ്രമിക്കുന്നു. ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയാണ്..... എന്നെ നിത്യമായി ശിക്ഷിക്കരുതേ.

എന്റെ കമ്പസാരക്കാരുൻ പറയുന്നതു കർത്താവു് എന്റെ സേവനത്താൽ സംപ്രീതനാണെന്നത്രെ. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംപ്രീതനാണോ? ഇതു വാസ്തവമായിരുന്നെങ്കിൽ! എനിക്കു പുണ്യപ്രിയപ്പെടുന്നതില്ല. ഞാൻ ജീവിതാവസ്ഥ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടു കാലമെത്രയായി! "ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി ചെലവുകൾ വഹിക്കുകയും ഏതെന്നത്തന്നെ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം" (ii കൊറി. 12, 15.) എന്നു മുദ്രാവാക്യം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി എന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പരിപാടികളും പ്രവർത്തനങ്ങളും നിർണ്ണീതമായി. വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിലുള്ള എന്റെ ചുമതലകളൊന്നും ഞാൻ അവഗണിക്കുന്നില്ല; എന്താൽ എത്ര മോശമായിട്ടാണു ചെയ്യുന്നതു്? ഞാൻ ചെയ്യുന്നതും ഞാൻ ചെയ്യാതെ അവശേഷിക്കുന്നതും, ഞാൻ ചെയ്യാതെത്തന്നെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാമെവരുന്നതും കമ്മീലുള്ള അന്തരമാണു് എന്തെ എത്രയുമധികം വേദനിപ്പിക്കുന്നതു്. കുറെ കരോദോഗം എന്റെ മനസ്സിലാണെന്നു്, സ്നേഹമില്ലാത്തവൻ എന്നു പറഞ്ഞെക്കുമെന്നു ഭയന്നു ഞാൻ എഴുതുന്നു; എഴുത്തുകൾ നീണ്ടുപോകുന്നു; കുറച്ചു് എഴുതിയാൽ മൈത്രിയില്ലെന്നു കരുതിയേക്കും. തിരുസ്സഭയെ സേവിക്കുവാക്കും ഉപവി പുലർത്തുവാക്കും നല്ലതു ദീപ്തമായെഴുതുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

വിവേകം മധ്യവർത്തിയായിരിക്കുകയാണല്ലോ. ആകയാൽ ഞാൻ വിവേകമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കും. എന്തെങ്കിലും പിന്നെയും എന്നെ ഞെരുക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ സാധിക്കും.

6 അകല മരിച്ചവരുടേയും തിരുനാൾദിവസം എന്റെ പ്രിയ സെക്രട്ടറി കോൺ. ജിയക്കോമോ കെസ്സോ എന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു രണ്ടു കൊല്ലം അദ്ദേഹം എന്റെ കൂടെ ജോലിചെയ്തു. എന്നിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ദൈവക്ഷിതം നിറവേറട്ടെ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹാനുഭൂതി കെട്ടുപിടിക്കാതെയ മോൺ. വിത്തോരേ ഉടേ റീഗി വന്നിരിക്കുന്നു. തിരുസിംഹാജനത്തിനായി ശീക്ഷണം കൊടുക്കാനാണു തലവന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇദ്ദേഹം നല്ലവനും ശാന്തനമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ഞാൻ പരിശ്രമിക്കാം. ഔദ്യോഗികമായ എന്റെ എഴുത്തുകത്തുകളിൽ ഒരുഭാഗം ഇദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാം. ചെയ്തതും ചെയ്യാൻ ഉള്ളതും തമ്മിലുള്ള വീടവു് ഇങ്ങനെ നികത്താം. ദൈവം എന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ.

7 പുതിയ മാപ്പാപ്പായുടേ ആദ്യത്തേ ചാക്രികലേഖനത്തിനു ശേഷം ഭക്ഷണമുറിയിൽ വായിക്കുവാൻ കോൺ. ഡുപ്പൻലൂയുടെ "സ്വന്തം കുറിപ്പുകൾ" എഴുതുന്ന പുസ്തകം ഞാൻ കൈരത്തെടുത്തു. അതു അപ്പസ്തോലിക ഡെലിഗേഷനിലുണ്ടായിരുന്നു ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു്. അതു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ അശ്വസമായി സ്പർശിച്ചു.

ഇത്ര തീക്ഷ്ണമതിയായ ഒരു വൈദികൻ ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾക്കും ആന്തരികജീവിതത്തിനും ഇത്രയേറെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുകണ്ടതു് എന്നിരിക്കില്ലല്ലോ. വി. കർബാന, കാനോനനമസ്കാരം, ധ്യാനം, വി. കർബാനയോടും ദൈവമാതാവിനോടുമുള്ള ഭക്തി! ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമേ, മെത്രാന്മാരുടെ സഹായമേ, എന്നൊക്കെയാണു് അദ്ദേഹം ദൈവമാതാവിനെ സംബോധനചെയ്തിരുന്നതു്. സഹനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ചങ്ങാതിമാരാണെന്നുള്ളതു് എന്നിക്ക് ആശ്വാസവും ധൈര്യവും നല്കുന്നുണ്ടു്. "മാറിൻസ്" എന്ന പ്രാഥമിക തലേദിവസംതന്നെ ചൊല്ലാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. കോൺ. റീഗിക്ക് എന്റെ കൂടെ നമസ്കാരം ചൊല്ലാനാഗ്രഹം. എന്നിക്കു അതിഷ്ടമാണു്. അതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 'മാറിൻസ്' തലേദിവസം ചൊല്ലുകയാണെങ്കിൽ രാവിലേ ധ്യാനത്തിനു ധാരാളം സമയം കിട്ടും. പിറേറ്റിദിവസം എല്ലാക്കാരുവും ത്വട്ടതിയിൽ നീങ്ങും. ഞാൻ ആരും ഭിച്ചു കൂടുംബജപമാല തുടരും. അതായിരുന്നു കോൺ. റീഗിയുടേയും മിലാനിൽ കട്ടിനാൾ ഫെറാറിയുടേയും തഴക്കം.

8 ആശാനിഗ്രഹമെന്നവണ്ണം ഒക്കി ഭാഷ പഠിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. ഈസ്റ്റന്റിലെ അഞ്ചു കൊല്ലം താമസിച്ചിട്ടും ഒക്കി ഭാഷ ഇത്ര കുറച്ചുമാത്രമേ അറിയാവൂ എന്നുള്ളതു ലജ്ജാകരമാണ്. നീക്കിരണത്തിന് എന്തു മാർഗ്ഗമാണുള്ളത്? എന്റെ ജോലിയുടെ സ്വഭാവം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സാരം.

വർദ്ധമാനമായ ഓജസ്സോടെ ഞാൻ വീണ്ടുമാരംഭിക്കും. ഈ ആശാനിഗ്രഹം എന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു പകരിക്കും. ഒക്കികളെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുരോഹിതയിൽ അവർക്ക് ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. അവരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഞാൻ വിലമതിക്കുന്നു. ഭാഷപഠിക്കുന്നതിൽ വിജയം വരിക്കുമോ എന്നുള്ളതു എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ഏന്റെ ചുമതല ചെയ്യുക, തിരുസിംഹായത്തിന്റെ അനുഷ്ഠിപ്പാലിക്കുക; സന്യാസിക നൽകുക. അതുമതി. ഈ പ്രതിജ്ഞയിൽ ഞാൻ ദൃഢമായി നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ ധ്യാനം ഫലമണിത്തുവെന്നു ഞാൻ കരുതും.

9 വേറെവല്ല നിയോഗങ്ങളുണ്ടോ? ഒന്നും ഓർമ്മ വരുന്നില്ല. അപ്പസ്തോലിക്കഡെലിഗാറ്റും ലത്തീൻ സഭയുടെ അപ്പസ്തോലിക്ക വികാരിയുമെന്ത നിലയിൽ എന്റെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിതമാണ്. എന്റെ പ്രയത്നം ഞാൻ പാലിക്കും; എന്നാൽ ആ പ്രയത്നതയുടെ ഇടയ്ക്കു തീക്ഷ്ണത അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഈ സംഗതിയിൽ ഞാൻ വിശ്വസ്തനായിരിക്കണം; എന്നുവെച്ചാൽ ഏതെല്ലാം പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രകോപനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നാലും ഞാൻ ശാന്തനും സദാ ഐക്യമയുള്ളവനുമായിരിക്കണം. എന്താൽ എന്റെ ശാന്തത ദുർബ്ബലതയായി മാറാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഞാൻ അധികം സംസാരിക്കുകയില്ല; രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കീഴെ സംസാരിക്കുകയില്ല. മരണത്തോടു ഞാൻ പരിചയപ്പെടണം.

10 ഈശോ സഭാവൈദികരുടെ മന്ദിരത്തിലേ എന്റെ മുറിയിൽനിന്നു ബോസ്ഫറസ്സ് ഉൾക്കടലിൽ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്ന ബോട്ടുകൾ എനിക്കു കാണാമായിരുന്നു. ഗോൾഡൻഹോൺ എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു പത്തും ആറും എന്ന കണക്കിനാണ് അവ വരുന്നത്. ഒരു സ്ഥലത്തെത്തുമ്പോൾ അവർ വിളക്കു കൊളുത്തുന്നു. ചിലതു കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായി പ്രദോഷിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ വണ്ണശബളമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ബയിറാ കടലിലേ ഒരുസ്വപമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. ഏതാണ്ട് ഇക്കാലത്താണ് ആ ഉത്സവം. മീൻ പിടിക്കാനുള്ള ഒരു സമ്മേളനമായിരുന്നു അത്. കരീങ്കടലിൽനിന്നു വലി

യ മത്സ്യങ്ങൾ അവിടെ വന്നുചേർന്നിരുന്നുവെന്നാണു പറയുന്നത്, ഈ ദീപങ്ങൾ രാത്രിമുഴുവനും പ്രകാശിക്കും; അപ്പോൾ മീൻപിടുത്തക്കാരുടെ ആനന്ദാവസ്ഥ കേൾക്കുകയും ചെയ്യും.

എനിക്കു് ആ ദൃശ്യം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒരുരാത്രി ഒരു മണിക്കു മഴ കോരിച്ചൊരിയുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മീൻപിടുത്തക്കാർ അവരുടെ ഭാരമേറിയ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു.

ഈ മാതൃകയുടെ മുമ്പാകെ, പുരോഹിതരായ നാം (മനുഷ്യപ്പിരിഞ്ഞക്കാർ) എത്ര കണ്ടു ലജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉപമാനത്തിൽ നിന്നു് ഉപമേയത്തിലേക്കു കടന്നു നോക്കുക. ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള അദ്ധ്വാനവും തീക്ഷ്ണതയും പ്രവർത്തനങ്ങളും എങ്ങനെയിരിക്കണമെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ഉതകിയ ഒരു കാഴ്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ കാര്യമായിട്ടൊന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. വിത്തുകളെയും മാത്രം! മുഹമ്മദിയരുടേയും യഹൂദന്മാരുടേയും ഓർത്തഡോക്സുകാരുടേയും ഇടയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിനായി നേടിയെടുക്കേണ്ട ആത്മാക്കൾ അനേകമുണ്ടു്. ബോസ്ഫറുസിലേ മീൻപിടിത്തക്കാർ പകലും രാത്രിയും പന്തം കത്തിച്ചുപിടിച്ചു കൊണ്ടു് അധ്വാനിക്കുന്നു. അതുപോലെ നാമും അവരുടെ ബോട്ടിലിരുന്നു് ആദ്ധ്യാത്മികനേതാക്കന്മാരുടെ ആജ്ഞാപനമനുസരിച്ചു ജോലിചെയ്യണം. അതാണു നമ്മുടെ അതിപ്രധാനമായ കർത്തവ്യം.

11 ഒക്കീയിലെ എന്റെ ജോലി സുഗമമല്ല; എന്താൽ അതു ശരിക്കു പോകുന്നില്ലതു് ആശ്ചര്യസംഭവകരമാണു്; കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം ഇവിടെ ഞാൻ കാണുന്നു. വൈദികർ തമ്മിൽത്തമ്മിലും തങ്ങളുടെ ഇടയനോടും യോജിച്ചുപോകുന്നുണ്ടു്. അധികമൊന്നും ചെയ്യാൻ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ കുറുക്കാൽ ഞാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ മോശമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതുതന്നെ വിജയമായിരിക്കും.

ഗ്രീസിലെ എന്റെ ജോലി ഒന്നുകൂടെ ഉൽക്കണ്ഠാകലമാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എന്റെ ചെറുപ്പൊക്കെ നീക്കിവെച്ചു് ആത്മാവോടും ഹൃദയത്തോടും കൂടെ അദ്ധ്വാനിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എനിക്കു് ഇതു് ഒരു കല്പനയാണു്; അതിനാൽ ഞാൻ അനുസരിക്കണം. വേറൊരാളെ ഈ ജോലി ഏല്പിക്കുന്നതായാൽ എനിക്കു വിരോധമൊന്നുമില്ല; എന്നാൽ എന്റെ ചുമതലയിലായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം എത്ര വിലകൊടുത്തും എന്റെ കർത്തവ്യം ഞാൻ നില്പിക്കും. "കണ്ണു

നീരിൽ വിതയ്ക്കുന്നവർ ആനങ്ങളത്തോടെ കൊയ്യും (സങ്കീർത്തനം 125, 6)
മാറുള്ളവരായിരിക്കും കൊയ്യുക എന്നുള്ളചിന്ത എന്തെ അലട്ടുന്നില്ല.

12 ഇക്കൊല്ലം എനിക്കു് ഒഴിവു് അധികം സിദ്ധിച്ചില്ല; വേ
ണം മടങ്ങേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു വെക്കേഷൻ ഗുണമായില്ല. എങ്കിലും
റോമയിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവികൾനിന്നും സെക്രട്ടറി ഓഫ് സ്റ്റേറ്റിൽ
നിന്നും പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സംഘത്തിൽനിന്നും വളരെ പ്രോത്സാഹ
ജന്യമായ സ്വാഗതം എനിക്കു ലഭിച്ചു. ദൈവത്തിന്നു സ്തുതി. ഞാനഹി
ക്കുന്നതിൽ കൂടുതലാണിതു്. മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസകൾക്കു വേണ്ടിയ
ല്ല ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. കർത്താവുതന്നെ. കർത്താവുതന്നെ എടുക്കാ
നു മിഴയാകുന്നെങ്കിൽ (അതിന്നു സാധ്യതയുണ്ടു്) ഞാൻ അവിടുത്തേ നാ
മത്തെ സ്തുതിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

13 കുർബ്ബാനയിൽ കൂടുതൽ ഭക്തിതീക്ഷ്ണമേ തോന്നാനും
ഈ ധ്യാനത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായും ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുകയാണു്. തനിച്ചു
വി. കുർബ്ബാന ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കുമുമ്പു
ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന അപേക്ഷകൾ ഞാൻ ചെയ്തും. ആരെ
കിലുമുണ്ടായിരുന്നാൽ അവർ കറേനേരം നില്ക്കട്ടെ. ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ
ചെയ്തിട്ടേമതിയാവൂ. അനേകംപേർ കാത്തുനില്ക്കേണ്ടിവരുമെങ്കിൽ
അവരെ അക്ഷമരാക്കാതിരിക്കാൻമാത്രം ഈ പ്രതിജ്ഞ ഒഴിവാക്കും.
സ്നേഹപൂർവ്വകമായ വിവേകം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഉതകിയ എത്രയും
നല്ല ഗുരു വി. ഫ്രാൻസിസ്സെയിൽസാണു്.

1940

ബോസ്ഫറായിൽ തെരാപ്പിയാ എന്ന സ്ഥലത്തു സീയോനിലെ നാഥയുടെ സഹോദരിമാരുടെ വില്ലായിൽ നടത്തിയ ധ്യാനം 1940 നവംബർ 25 — ഡിസംബർ 1

1 ഇക്കൊല്ലം യുദ്ധംനിമിത്തം അയാസ്പാസായിൽ ഈശോ സഭാ വൈദികരുടെ മദിരത്തിൽ ധ്യാനം നടത്തുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

റുമേനിയായിലേ ജാസി, ഗാലറാസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും അഭയംതേടി ഓടിപ്പോന്ന സഹോദരിമാരുടെ ചാപ്പനായിട്ടു ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കയാണ്. എനിക്കുശേഷം എന്റെ വൈദികർ ഓരോരുത്തരായി അവരുടെ ധ്യാനത്തിന് ഇവിടെ വരും. ഈ ഏകാന്തം വളരെ സുന്ദരവും ആദർശപരവുമാണ്. ഈശോ, അങ്ങേക്കു സ്തുതിയും സ്നേഹവും.

2 അറുപതാമത്തേ വയസ്സിലേ പ്രാരംഭദിനങ്ങളായതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഈ ദിവസങ്ങൾ ധ്യാനത്തിനു കിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഒരുക്കൻ വൃദ്ധനെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കേണ്ടതാണ്; എന്റെ വാർദ്ധക്യം പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാനുള്ള കാലമായിരിക്കട്ടെ! അജ്ഞാപത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും ധ്യാനത്തോടുംകൂടെ വാർദ്ധക്യം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. അതു കർത്താവിന് ഇഷ്ടമായിരിക്കും. അതു കാരണമല്ലാത്തുള്ള ഒരുഭ്യത്ഥനയായിരിക്കാതെ.

3 ഞാൻ സാധാരണ പതിവുവിട്ട് "കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ കാരുണ്യാതിരേകമനുസരിച്ച് എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ," എന്ന അജ്ഞാപസങ്കീർത്തനത്തിലേ നാലു വാക്യങ്ങൾ അനുദിനം ധ്യാനിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. വയസ്സായാലും ഈദൃശകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു മാറ്റം ദർശിച്ചുണ്ടായിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. ഞാൻ വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ഫാദർ പവോളാ സെന്തെരിയുടെ സയുക്തിമായ ധ്യാനം ഞാൻ ധ്യാനസഖിയായി സ്വീകരിച്ചു. അതിനു ദൈർഘ്യം കൂടുതലാ

൯. ശൈലി അലംകൃതമെങ്കിലും ഊർജ്ജസ്വലമാണ്. അത് സദ്വിചാരങ്ങളുടേയും പ്രായോഗിക ചികിത്സകളുടേയും നിധിയാണ്. ഞാൻ ഇതു വായിച്ചു ധ്യാനിച്ചു; കുറേ കാര്യങ്ങൾ ടൈപ്പൈസ് ചെയ്തെടുത്തു. അവ വളരെ പ്രയോജനകരവും രസാഹ്ലാദകരവുമാണ്. എന്റെ ഉപയോഗത്തിന് ഞാൻ അതു സൂക്ഷിച്ചുവെക്കും.

4 ഈ ധ്യാനാഭ്യാസംകൊണ്ടെത്രപ്രയോജനമുണ്ടായി? വളരെ കാര്യമായി ഒന്നും തന്നെയില്ല; അസാധാരണമായൊന്നുമില്ല, കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ എന്റെ സ്ഥിതിയെന്തെന്നു മനസ്സിലായി; എന്റെ ആദർശങ്ങളും സൃഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. എന്റെ വിനീത ജീവിതവും തിരുസ്സഭാസേവനവും ഞാൻ വിലയിരുത്തി. ഹ്രസ്വമായ ഈ അനുസ്മരണകാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അതിവണ്ണിക്കാതെതന്നെ ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളോടുമുള്ള ബന്ധത്തിൽ ശരിയായ വളർച്ച എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ ഭാവിയിലെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോടു എനിക്കു തീരെ അടുപ്പമില്ലാതായിട്ടുണ്ടെന്നും സൃഷ്ടവസ്തുക്കളോടുമുള്ള നിഷ്പക്ഷതാമനോഭാവം ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ മുമ്പു വളരെയേറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളുകളിൽ നിന്നും സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും സംരംഭങ്ങളിൽ നിന്നും തെല്ലു അകന്നിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നു. സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാനും അങ്ങനെയൊന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കാനുമുള്ള വാസനയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിചാരങ്ങളിലും തീരുമാനങ്ങളിലും കുറേക്കൂടെ പ്രശാന്തതയും ലാളിത്യവുമുണ്ട്. സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും ഒരു ഭാവവും കാണിക്കുകയും ഒരു ജീവിതം വൈദികാഭ്യർത്ഥന സഹജമായ ഗൗരവവും സ്നേഹപൂർവ്വകമായ അന്തസ്സും എനിക്കുണ്ടായിരിക്കണം. എവിടേയും വിജ്ഞാനവും ശ്രേഷ്ഠതയും ഒരുഭാവവും പ്രകടമാകണം.

5 വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിലുള്ള എന്റെ ചുമതലകളെപ്പറ്റി ഒന്നുകൂടി ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. സർവ്വോപരി എളിമയും ക്ഷമയും അഭ്യസിക്കേണ്ട കാര്യവും അന്യരെ അവ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യവും ഞാൻ പരിശോധിച്ചു, പലപ്പോഴും ഒരു മുളളു എന്നിൽ തറച്ചുകയറുന്നുണ്ട്; ചിലപ്പോൾ വളരെ മുച്ചയോടെ അതു കയറുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ കണിശമായ ജീവനുള്ളവരുടെയൊക്കെയോ; അങ്ങനെയൊരു മുളളു പഠിച്ചുകയറാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ കൂടുതൽ മുച്ചയുള്ള മുളളിന്റേ ഞാൻ അർഹനാകയില്ലേ? അപ്പോൾ സത്യത്തിന്റേയും കാര്യത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും സ്ഥിതി എന്താകും? മനുഷ്യാത്മാക്കളോടും എന്റെ ആത്മാവോടുതന്നെയും ഇടപെടുമ്പോഴുണ്ടാകേണ്ട ക്രിസ്തീയചൈതന്യത്തിന് എന്തുപറ്റും?

6 ഇക്കൊല്ലം ദൈവം എന്റെ കരങ്ങളിൽ വളരെയേറെ പണം വെച്ചുതന്നു. ഞാൻ ആ പണമെല്ലാം ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. കുറേ ദരിദ്രർക്കും കുറേ എന്റെ ആവശ്യത്തിനും കുറേ എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുമായി മാറി വെച്ചു. ബാക്കിയുള്ളതിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം അപ്പസ്തോലികൾക്കുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ അററുകുറുപ്പണികൾക്കും കുറേ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ എന്റെ വൈദികന്മാരുള്ള മുറികൾ നന്നാക്കാനും ഞാൻ വിനിയോഗിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ തീരമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭാനുഷികവിവേകത്തിന്റെ തത്പരീക്ഷയനുസരിച്ചും ഞാൻ ഒരു വിദ്വാനായിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഈ ചിന്താഗതി വൈദിക ഹൃദയങ്ങളിലും കേവലം പറയാവുന്നതുമാണ്.

വീണ്ടും ഞാൻ ദരിദ്രനായിരിക്കുന്നു. കർത്താവിനു സ്തുതി. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ ചെയ്തതാണ് ശരിയെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഭാവിയിലേ അവിടുത്തെ ഔദാര്യത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. "കൊടുക്കുക: നിനക്കു തരപ്പെടും." (ലൂക്കാ 6, 38)

7 ഒക്കിഭാഷാപഠനമോ? അറുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഞാനുത് അവഗണിക്കരുത്. നമ്മനസ്സും ഓജസ്സും മതി; കൂടുതലൊന്നും വേണ്ട. ഈ അദ്ധ്യായം സന്മാതൃകയായി പരിലസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെ വലിയ ഒരു നേട്ടമാണല്ലോ.

കുറിപ്പുകൾ

നവംബർ 25-ാംനു തികളാഴ്ച. ഇന്നലെ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ പന്ത്രണ്ടാംപീയൂസു മാർപ്പാപ്പാ അഖിലലോകത്തെയും ക്ഷണിച്ചു അകല പുണ്യവാളന്മാരുടെ ലുത്തിനിയായും "കരുണയുണ്ടാകണമേ" എന്ന അനുഭാവസങ്കീർത്തനവും ചൊല്ലാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

പാശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു അവ പാടി.

ഞാൻ ജ്യോതിഷത്തിൽ എന്റെ ധ്യാനം കഴിക്കുകയാണ്; അന്വേഷം പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ വത്തിക്കാനിൽ ധ്യാനിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ അറുപതാം വയസ്സിലേക്കു കടക്കുകയാണ്. (1881 നവംബർ 25 - 1940 നവംബർ 25) ഞാൻ എന്റെ അഭൂതപരസങ്കീർത്തനത്തിലേക്കു പിന്തിരിയുന്നു. അതിലേ 20 വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു നന്നാലെടുത്തു എന്റെ ധ്യാനവിഷയമാക്കും.

ഫാദർ സെന്റേതറി "കരുണയുണ്ടാകണമേ" എന്ന് സങ്കീർ്തനത്തിനെഴുതിയിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണ് എന്റെ പ്രാരംഭം. അതിന്റെ കൂടെ സ്വതന്ത്രമായ ചിന്തകളും പ്രായോഗികധ്യാനങ്ങളും.

ഈ സങ്കീർ്തനത്തിന്റെ അഗാധമായ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാൻ രാജകീയ പ്രവാചകന്റെ ചിത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുതാപത്തിന്റേയും സങ്കടത്തിന്റേയും സാഹചര്യങ്ങൾ എന്റെ ഭാവനയിൽ ഞാൻ പിടിച്ചുനിറുത്തും. വീണതു രാജാവാണ്; എഴുന്നേല്ക്കുന്നതും രാജാവാണ്.

പ്രഥമദിനം. നവംബർ 26-ാംനു ചൊവ്വാഴ്ച,

1-ാം വാക്യം: "ദൈവമേ. അങ്ങയുടെ കാരുണ്യാകീരേകമരന്നു രിച്ചു" എന്തോടു കൂടെയുണ്ടാകണമേ;"

1 രാജ്യങ്ങളുടെ വിലാപം: യൂറോപ്പിന്റെ എല്ലാവശത്തു നിന്നും അതിന്റെ അപ്പുറത്തുനിന്നും ഈ കരച്ചിൽ എന്റെ ചെവിയിൽ പതിയുന്നു. മനുഷ്യ സമുദായത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വിശുദ്ധ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ കൊലയാളിയായ യുദ്ധം കരയിലും കടലിലും വായുവിലും നടമാടുന്നു. ഈ രാജ്യത്തേയും ആ രാജ്യത്തേയും മുറിവുകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കാനും അന്തിമവിജയം നല്ലാക്കും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ചിലർ പറയുന്നുമുണ്ട്; എന്തുകൊണ്ടെന്താൽ അവിടത്തെ നിവാസികൾ നല്ലവരാണത്രേ, നന്മചെയ്യുന്നത്രേ. ദൈവമാണു രാജ്യങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവെങ്കിലും അവയുടെ ഭരണഘടന അതാതു രാജ്യത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കയാണെന്നുള്ള കാര്യം നാം വിസ്മയിച്ചുകഴിയുന്നു. മനുഷ്യസമുദായത്തെ ഭരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ അവിടുന്ന് എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവ സുവിശേഷത്തിൽ കാണാം. എന്നാൽ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹമായ തിരുസ്സഭയ്ക്കുളൊതെ മററാക്കും പ്രത്യേക സഹായം അവിടുന്ന് വാശാനം ചെയ്തിട്ടില്ല, തിരുസ്സഭയ്ക്കുതന്നെ നല്കുന്ന സഹായവും തെറ്റുകളിൽനിന്ന് അവളെ രക്ഷിക്കുമെങ്കിലും പരീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നും മദ്ദനങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കുന്നില്ല.

മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്കെന്തപോലെ രാജ്യങ്ങൾക്കും നീതിയുടേയും സമാധാനത്തിന്റേയും നിയമങ്ങളുണ്ട്. ധനത്തിനും ആനന്ദങ്ങൾക്കും ലൗകികാധികാരങ്ങൾക്കും പരിധികളുണ്ട്. ഈ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഭയങ്കര ശിക്ഷ താനേവരുന്നു. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനും ഒഴിവില്ല.

ഓരോന്നിന്നും അതാതിന്റെ കാലമുണ്ട്, യുദ്ധമാണ് ഭയങ്കര ശിക്ഷകളിലൊന്ന്. ദൈവമല്ല യുദ്ധം വേണമെന്നു വയ്ക്കുന്നത്; രാജ്യങ്ങളും ജനങ്ങളും കങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ വഴി യുദ്ധം ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ഭൂകമ്പവും പ്രളയവും പഞ്ഞവും മാരിയും പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ പ്രയോഗമാണ്. ഈ നിയമങ്ങൾ അന്ധമാണ്. കാരണം പ്രകൃതിക്കു ബുദ്ധിയോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഇല്ല. പരിശുദ്ധമായ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി മനുഷ്യർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതാണു യുദ്ധം. അതുകൊണ്ടാണ് അതു ഇത്ര വലിയ നാശമാകുന്നത്. യുദ്ധത്തിനു പ്രചോദനം നല്കുന്നത് ഈ ലോകത്തിന്റെ രാജകുമാരനാണ്. സമാധാനരാജനായ ക്രിസ്തുവിനോടു് അവൻ ഒരു ബന്ധുവുമില്ല.

യുദ്ധം കൊടുമ്പിരിയ്ക്കാളുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ "കരുണയുണ്ടാകണമേ" എന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ; കാരണത്തിന് അവിടുത്തെ നീതിയേക്കാൾ കൂടുതൽ രൂക്ഷമുണ്ടാകണം. ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരം ലോകത്തിലേ മഹാമന്ദന്മാരുടെ ബോധത്തെ ഇളക്കി സമാധാനത്തിനു പ്രചോദനം നല്കണമേ.

2 എന്റെ ആത്മാവിന്റെ വിലാപം. പ്രപഞ്ചത്തിൽ വലിയതോതിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം ചെറിയതോതിൽ ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും ആത്മാവിൽ നടക്കുന്നു; എന്റെ ആത്മാവിലും സംഭവിക്കുന്നു. നാശം എന്തെ വിഴുങ്ങാതിരിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരത്താലാണ്. ചില പാപങ്ങൾ പ്രത്യേകതരമാണ്! ദാവീദിന്റെ പാപം, വി. പത്രോസിന്റേയും ആഗസ്റ്റിനോത്തിന്റേയും പാപങ്ങൾ. ദൈവകരം എന്തെ പിടിച്ചുനിറുത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തുതന്നെ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു? ചെറിയകുറ്റങ്ങൾക്ക് എത്രയും മഹാവീശുദ്ധന്മാർ ദീഘവും കഠിനവുമായ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു. അതുപോലെതന്നെ പലരും നമ്മുടെ കാലത്തു പരിഹാരം ചെയ്യാൻ മാത്രം ജീവിച്ചു. ചില ആത്മാക്കളുടെ ജീവിതം അവരവരുടെ പാപങ്ങളുടേയും ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളുടേയും പരിഹാരത്തിനുമാത്രമാണ്. ഞാൻ എന്റെ ജീവിക്കാലം മുഴുവനും പാപിയായിരുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ എന്റെ സമയം വിലാപത്തിൽ കഴിക്കേണ്ടയോ? കട്ടിനാൾ ഹ്രൈഡറിക്കോയുടെ മറുപടി ഉത്തേജകവും ഉജ്ജ്വലവുമാണ്. "പ്രശംസകൾ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല; അവ എന്തെ വിറപ്പിക്കുന്നു. എന്തെപ്പാറി എനിക്കു് അറിയാവുന്നത്" എന്തെ പരിശുദ്ധിയുണ്ടു്."

മാറുള്ളവരോടു് എന്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി ഞാൻ ആശ്വാസം തേടുന്നില്ല. എന്റെ പാപങ്ങളെപ്പ്രതി, "കരുണയുണ്ടാകണമേ" എന്ന

പ്രാർത്ഥന എന്റെ അപനമാകണം. ഞാൻ ഒരു വൈദികനും മെത്രാ
 ങ്കമാണ്; തത്ത്വമിത്തം പാപമോചനത്തിനും പാപികളുടെ മാനസാ
 ന്തരത്തിനും വേണ്ടി ഞാൻ എന്തെന്തെങ്കിലും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണ്.
 ഈ ചിന്ത എന്റെ സന്താപത്തിനും, അനുതാപത്തിനും, കണ്ണീരിനും
 മാറ്റം വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നാണ് വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് പറയുന്നത്. ഈ
 ചങ്ങട്ടിയടികളുടേയും നിലത്തോ ചാരത്തിലോ കിടന്നു മരിക്കുന്നതി
 ന്റെയും സാരമെന്താണ്? കാരണ്യത്തിന്മേലേണ്ടിയുള്ള ആത്മാവിന്റെ
 അനുസ്യൂതമായ പ്രാർത്ഥനയാണത്; തങ്ങളുടെയും ലോകത്തിന്റെയും
 പാപങ്ങൾക്കു ബലിവസ്തുവാകാനുള്ള ആഗ്രഹമാണ് അവർ പ്രകടി
 പ്പിക്കുന്നത്.

3 മഹാകാരണ്യം: സാധാരണമായ കാരണ്യം ഇവിടെ
 മക്കിയാകയില്ല. സാമുദായികവും വ്യക്തിപരവുമായ ദൃഷ്ടത വളരെ
 ഗുരുതരമാണ്; തത്ത്വമിത്തം പാപമോചനത്തിന്മേലേ സാധാരണമായ സ്നേ
 ഹപ്രകടനം അപരയാപ്തമാക്കിരിക്കും. ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹാ
 കാരണ്യത്തിനായി നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു: കാരണ്യം ദൈവത്തിന്റെ
 മഹത്വത്തിന് അനുപാതകമാണ്. "അവിടുത്തെ പ്രതാപത്തോടൊ
 ക്കും അവിടുത്തെ കാരണ്യം." (പ്രഭാ. 2, 23) നമ്മുടെ പാപങ്ങളാണു
 ദൈവത്തിന്റെ കാരണ്യത്തിന് നിദാനമെന്നു കൂടി പറയാം. ദൈവ
 ത്തിന്റെ ഏതും സുന്ദരമായ സ്ഥാനനാമം കാരണ്യമാണെന്നുള്ളതു്
 എത്രയും മനോഹരമായൊരു പ്രസ്താവനയാണ്. കണ്ണീരിന്റെ ഇട
 യിൽ ഇതു നമുക്കു പ്രത്യംഗമാകുന്നു. "കാരണ്യം നീതിയുടെമേൽ
 വിജയം വരിക്കുന്നു." (യാക്കോ: 2, 13) ഇതു് അമിതമായ പ്രത്യംഗ
 യായിരിക്കും. എന്താൽ പരിത്രാണരഹസ്യം കരുണയെ ആശ്രയിച്ചി
 റിക്കെന്നെങ്കിൽ ഇതു അമിതപ്രത്യംഗമെന്നും മാറ്റം പറയേണ്ടതില്ല.
 രക്ഷയും അതിന്റെ മുൻനിർണ്ണയവും കാരണ്യത്തിന്റെ ഫലമാണ്.
 "ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ മഹാകാരണ്യമനുസരിച്ചു് എന്റെമേൽ കൃപ
 യുണ്ടാകണമേ."

വാക്യം 2: അങ്ങയുടെ കൃപാധികൃത്താൽ എന്റെ അകൃത്യ
 ങ്ങളെ മായിച്ചുകളയണമേ; ദൈവം കൃപാലുഷ്ടം കാരണ്യപ്രാണമാണ്.
 അവിടുത്തെ കാരണ്യം ഹൃദയവികാരമാത്രമല്ല ദാനങ്ങളുടെ ആധികൃ
 മായിരിക്കും.

പാപമോചനത്തോടുകൂടി ഒരു പാപിയുടെമേൽ എത്രമാത്രം
 അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചിന്തപ്പെടുന്നുവെന്നു കാണുമ്പോൾ നാം ലജ്ജിക്കും. ന
 മുടെ പാപമോചനം, പുത്രനിലേക്കോ സ്നേഹിതനിലേക്കോ എന്തതു
 പോലെ ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദത്തിന്റെ പ്രവാഹം, കൃപാവരത്തോടു

ചേർന്നില്ലാത്ത ശീലങ്ങളുടേയും പുണ്യങ്ങളുടേയും നവോത്ഥാനം, നമ്മുടെ പാപത്തിന്മുമ്പുണ്ടായ യോഗ്യതയുടെ പുനർപ്രാപ്തി, ഈ പാപമോചനംവഴി ആത്മാവിലുണ്ടായിരുന്ന കൃപാവരത്തിന്റെ വർദ്ധന, സൂര്യൻ ഉയർന്നുവരുന്നോൾ രശ്മികൾ വർദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയും ഉറവകവിഞ്ഞൊഴുകുമ്പോൾ നദികൾ വീതിവയ്ക്കുന്നതുപോലെയും കൃപാവരത്തിന്റെ വർദ്ധനയോടൊപ്പമുണ്ടാകുന്ന മറ്റു ഭാഗങ്ങളുടെ വർദ്ധന, ഇവയെല്ലാമാണ് നമ്മിൽ ചിന്തപ്പെടുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ.

വാക്യം 3: എന്റെ കുറ്റങ്ങൾ എന്തിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം നീക്കിക്കളയണമേ, എന്റെ പാപത്തിൽനിന്നു എന്റെ കഴുകിവെടിപ്പാക്കണമേ. എന്റെ കമ്പിയാരം:

മൂന്നു ക്രിയകൾ: മായിച്ചുകളയുക, കഴുകുക, വെടിപ്പാക്കുക; ആദ്യം അത്യന്തം മായിച്ചുകളയണം, പിന്നെ കഴുകണം, അതായതു പാപത്തോടുള്ള എല്ലാ വാസനകളും ഇല്ലാതാക്കണം, അവസാനം വെടിപ്പാക്കണം: അതായതു പാപത്തോടു ഭയങ്കരമായ പെരുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുക, പാപത്തിനു വിരുദ്ധമായി എളിമയും ശാന്തതയും ആശാനിഗ്രഹവും പാപത്തിന്റെ വൈവിധ്യമനുഭവിച്ചു അനുഷ്ഠിക്കുക. ഈ മൂന്നു പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായിവരുന്നു; എന്താൽ ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിന്റേതാണ്. കഴുകുകയും വെടിപ്പാക്കുകയും എന്തരണ്ടും മൂന്നും ജോലികൾ ദൈവവും ആത്മാവുംകൂടി സഹകരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സാധുപാപികളായ നമുക്കു നമ്മുടെ ജോലി ചെയ്യാം. നമുക്ക് അന്തരപിക്കാം; ദൈവസഹായത്തോടുകൂടെ നമുക്കു നമ്മളെ കഴുകുകയും വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്യാം. മായിച്ചുകളയുക എന്ന് ആദ്യത്തെ ജോലി കർത്താവു ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. അതു തൽക്ഷണംതന്നെ നടക്കും. അംശയംകൂടാതെ നാം അതു വിശ്വസിക്കണം. "പാപമോചനത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു." നമ്മുടെ സഹകരണം ആവശ്യമുള്ള രണ്ടു പ്രവൃത്തികൾക്കു പരിശ്രമവും സമയവും വേണ്ടിവരും. അക്കാര്യത്തിൽ പുരോഗതിക്കു സ്ഥാനമുണ്ട്. തന്നിമിത്തം എന്റെ കൂട്ടതലായി കഴുകണമേ.....വെടിപ്പാക്കേണമേ" എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ വിശുദ്ധീകരണം രഹസ്യമാംവിധം കമ്പിയാരമെന്ന് കൂടാതെ നിവൃത്തിപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം ഇഴവെട്ടുന്നതിനെ കഴുകിവെടിപ്പാക്കുന്നു. ദിവ്യരക്തത്തിന്റെ ശക്തി ആത്മാവിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഓരോ കമ്പിയാരത്തിലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രബലമാകും; കൂടുതൽ നിർമ്മലമാകും.

ആകയാൽ കന്യസാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സൂചിപ്പിക്കണം. ആധ്യാത്മികജോലിയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭവദികകും മെത്രാന്മാരും അടുത്തടുത്തുള്ള കന്യസാരം എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ പ്രധാനം! പ്രതിവാരപാപസങ്കീർത്തനം ഭക്തിരഹിതവും വെറും കഴക്കുമായിത്തീരുക എത്ര എളുപ്പം! ഈ അമൂല്യഭാഗ്യത്തിൽനിന്നു ഫലമെടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതാ: ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. അവിടുന്ന് പൗലോസ്സിഹാ പറയുന്നതുപോലെ "നമ്മുടെ വിജ്ഞാനവും, ഭീതിയും, വിശുദ്ധീകരണവും, രക്ഷയും"മായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1 കൊറി. 1, 30)

തത്ത്വമിത്തം ഞാൻ കന്യസാരത്തിലേക്കു ഞാൻ ഈശോയോടു എന്റെ വിജ്ഞാനമാകാൻ ആദ്യമായി അപേക്ഷിക്കണം. എന്റെ പാപങ്ങളെ ശാന്തമാക്കും വിശദമായും കണിശമായും പരിശോധിച്ചു അവയെക്കുറിച്ച് മനസ്സുപിടിക്കുവാനുള്ള സഹായമാണാവശ്യം. രണ്ടാമതായി അവിടുന്ന് നമ്മുടെ നീതിയാണ്. ആകയാൽ ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങളെ ന്യായാധിപനായ കന്യസാരക്കാരനെ അറിയിക്കുകയും എന്റെ തെറ്റുകളെപ്രതി ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടെ ഞാൻ എന്തെന്തെന്ന കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഭവദികകന്റെ കരങ്ങൾകൊണ്ടു പാപമോചനം നല്കുമ്പോൾ ഞാൻ തല കുനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈശോ എന്റെ വിശുദ്ധീകരണമാകുന്നു. പാപമോചനത്താൽ ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദം പുനരുജ്ജ്വലിക്കപ്പെടുകയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയാണു ഞാൻ അർഹിക്കുന്ന മഹാശിക്ഷയ്ക്കു പകരം ലഘുവായ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമാത്രം ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈശോ എനിക്കു രക്ഷയാവുകയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തം ലഘുവാണെന്നു കിലും പരിഹാരം മഹത്താണു; കാരണം അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തോടു കൂടാശ്വസിച്ചു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ തീരുമാനം നമുക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥം വഹിക്കുന്നു, പരിഹാരം ചെയ്യുന്നു, എന്തെ കഴിയുന്നു, വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"എന്തെ കൂടുതൽ കഴുകുമേ", എന്നതായിരിക്കണം സാധാരണ കന്യസാരത്തിലേ എന്റെ മുദ്രാവാക്യം. എന്റെ ആത്മാത്മിക പുരോഗമനം നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡം ഈ കന്യസാരങ്ങളാണ്.

വാക്യം 4. എന്റെ അക്രമങ്ങൾ ഞാനറിയുന്നു; എന്റെ പാപം അദാ എന്റെ മുൻപിലുണ്ട്.

സത്യസന്ധവും ഉത്തമവുമായ ജീവിതത്തിൽ അടിസ്ഥാനമായിരുന്നു പ്രാചീന താത്വികരുടെ, "നീ നിന്നെത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കുക" എന്ന ഉപദേശം. മഹാനാരുടെ പ്രധാന ഗുണവിശേഷമായ എളിമയ്ക്കു്

ഇതു ക്രിസ്തു യോഗ്യമായ ഒരു ഭക്തിയായിരുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ഒരു വൈദികനും താൻ പാപിയാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല; നമ്മളോടു ക്ഷമിക്കുകയും നമ്മളെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത ഈശോയിൽ കൂടുതലായിട്ടു ശരണം വയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ. നമ്മുടെ ദരമോടും എല്ലാ മനുഷ്യാത്മാക്കളോടും ശരിയായ ബഹുമാനം വേണമെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം. നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു "ഞാൻ പാപിയാണെന്നുള്ള ബോധം" ഉപകരിക്കും. അനുഭവപരമായ അറിവിൽ, അഥവാ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധങ്ങളിൽ നാം വസിക്കുകയാണെങ്കിലും പാപിയെന്ന ബോധം തന്നെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനു "അഭയമായിരിക്കും. അപ്പോൾ ആത്മാവു സ്വന്തം പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തീരുമാനങ്ങളിലും പ്രശാന്തമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ക്രിസ്തു" എന്നതായെ എരിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നി അവിടെ ഉജ്ജ്വലമായി എരിയും. ശുദ്ധനിയോഗം പ്രകടമാകും. വിജയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയിൽനിന്നു മനസ്സു സ്വതന്ത്രമായിരിക്കും. വിജയം നമ്മുടെ പ്രേഷിതവേലയുടെ ഒരു ശമല്ലല്ലോ.

"നീയാണ് ആ മനുഷ്യൻ" (2രാജാ 12, 7) എന്ന പ്രവാചകന്റെ ശാസനം ദാവീദിനെ ഇളക്കേണ്ടതായിവന്നു. എന്നാൽ ആ നിമിഷം മുതൽ പാപം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സദാ ഉണ്ടു്. അതു് ഒരു നിരന്തരോപദേശമായിത്തീർന്നു. "എന്റെ പാപം സദാ എന്റെ മുന്തിലുണ്ടു്."

കാരോ പാപത്തിന്റെയും തനിരൂപം കാത്തിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ഹാദർ സെന്റേതറി പറയുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനകരമല്ല; ഫലദായകവുമല്ല. എങ്കിലും പൂർണ്ണപരാജയങ്ങളുടെ ഓർമ്മ ഭാവിയിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ഒരു പ്രേരണയാണു്: ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പരിശുദ്ധ ക്രിസ്തു" എന്നതായെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉത്തേജനവുമാണു്. പാപത്തെയും പാപികളേയും പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മ കിരുകിരങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു കാണാം. ലത്തീൻ കിരുകിരങ്ങളിലെന്നിയേ കൂടുതൽ പ്രകടമാണു് ഇക്കാര്യം പൗരസ്ത്യകിരുകിരങ്ങളിൽ. രണ്ടിലും നന്നായിട്ടു് ഇക്കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗെത്തസെമിൻ തോട്ടത്തിലേ പീഡാസഭവമധ്യേ മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ ഈശോയുടെ മുന്തിലെന്നപോലെയും പരമാർത്ഥ്യമെന്ന നിലയിൽ അധികാരത്തിന്റെ ഉച്ചിയിലിരിക്കുമ്പോൾ വി. പത്രോസിന്റെ മുന്തിലെന്നപോലെയും പ്രേഷിതപ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നു വി. പൗലോസിന്റെ മുന്തിലെന്നപോലെയും മഹാപാപാധിത്യത്തിന്റെയും ഒരു മെത്രാനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വി

ശുദ്ധിയുടേയും ഇടയ്ക്കു വി. ആശസ്സീനോസിന്റെ മുന്തിലെന്നപോലെയും, "എന്റെ പാപം ഞാൻ എന്റെ മുന്തിലുണ്ട്."

തങ്ങളുടെ മുന്തികെ പാപത്തെ കാണുന്നതിൽ പകരം അവയെ പിറകിൽ മറച്ചുവെക്കുന്ന നിർഭാഗ്യവാനാരോടെനിക്കു അനുകമ്പയോന്നു. അവർ പുറുപാപങ്ങളിൽ നിന്നോ ഭാവിപാപങ്ങളിൽ നിന്നോ വിമുക്തരായിരിക്കയില്ല.

രണ്ടാം ദിവസം- നവംബർ 27-ാം-നു- ബുധനാഴ്ച.

വാക്യം 5: കർത്താവേ, അങ്ങക്കെതിരായിത്തന്നെ ഞാൻ പാപം ചെയ്തു. അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ തീർന്നുപോയതു ഞാൻ ചെയ്തു പോയി. അങ്ങയുടെ വിധി നീതിയുക്തമാണ്. എന്തെ ശാസിക്കുമ്പോൾ അങ്ങ തികച്ചും നീതിമാൻതന്നെ.

പാപം ദൈവത്തിനെതിരായ ദ്രോഹമാണ്; തന്നിമിത്തം ഗുരുതരമായ ഒരു കുറ്റമാണ്. ശേഷമെല്ലാം അപ്രധാനമാണ്. ബലാൽസംഗത്തിൽ വിധേയമായ ഭാര്യയും ഭർതൃവധവും ദൈവത്തോടു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദ്രോഹത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നിസ്സാരമാണ്, ഇങ്ങനെയൊന്നു ദാവീദു മനസ്സിലാക്കിയതു്; അങ്ങനെയൊന്നു നാമും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഈ ലോകം എത്ര വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണു ചിന്തിക്കുന്നതു്! ജനങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുന്നതു ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുമ്പോഴല്ല അപമാനമോ, നിന്ദയോ, നഷ്ടമോ ഉണ്ടാകുമ്പോഴത്രേ;

വിശുദ്ധർ അങ്ങനെയല്ല കരുതിയിരുന്നതു്. "ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു; കർത്താവേ, എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ, അങ്ങക്കെതിരായി പാപംചെയ്തു എന്തെ അങ്ങ സുഖപ്പെടുത്തണമേ," (സങ്കീ. 40, 4)

"ഞാൻ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ കുറ്റം ചെയ്തു." എന്നുള്ളതാണു വേറെതു ചിന്ത. അയൽക്കാരനോ എനിക്കുതന്നെയോ എതിരായി ചെയ്യുന്ന പാപം ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുന്തികെ ചെയ്തതായതുകൊണ്ടു് അതു കൂടുതൽ ഗുരുതരമാണ്. നമ്മുടെ അമ്മാമ്മമാർ ചിത്രത്തുല്പന്നങ്ങളുമ്പോൾ, "ദൈവം എന്തെ കാണുന്നു"വെന്നു തയ്ച്ചുചേർക്കാറുണ്ടു്. അതു നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളുടെ പഴയ ഭിത്തികളിൽ ഇപ്പോഴും തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. നമ്മുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഭംഗീവരത്താൻ പററിയ ഒരു നല്ല ഉദ്ബോധനമാണിതിലുള്ളതു്. ദൈവം സർവ്വവ്യാപിയായൊന്നുള്ളതും അവിടുന്നു ഹെങ്ങുതാവളങ്ങൾകൂടി ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതും എത്രയും അശാധ്യമായ ഒരു സത്യമാണ്; ഈ സത്യത്തെ

പ്പറ്റി ഒരു മഹാതാപസഗ്രന്ഥത്തെ എഴുതാവുന്നതത്രെ. സ്റ്റീക്കിം പോലെ നിർദ്ധവും ശുദ്ധജലംപോലെ ശുദ്ധവുമായ ആത്മാക്കളുടെ നിർദ്ധന്യരും പ്രസ്തുത സത്യത്തിൽനിന്നുളവാകുന്നു. അവർ അന്യരോടോ തങ്ങളോടുതന്നെയോ പരമാർത്ഥതകൂടാതെ വ്യാപരിക്കുകയില്ല. മഹാമൗഢ്യമാണെങ്കിലും നമ്മൾ പലപ്പോഴും നമ്മോടുകൂടെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. "നീതിമാന്റെ നിഷ്പപടത നിന്ദിക്കമാകുന്നു" എന്നുള്ള മഹാനായ വി. ഗ്രിഗറിയുടെ അഭിപ്രായം എത്ര വാസ്തവം!

വാക്യം 6: ഇതാ അക്രമത്തിൽ ഞാൻ ജനിച്ചു; പാപത്തിൽ എന്റെ അമ്മ എന്നെ ഗർഭധരിച്ചു.

ഇതു് ഒരു ഒഴിജുകഴിവാതിത്തോന്നും; അതു സ്വന്തം ബലഹീനതയുടെ പ്രഖ്യാപനമാണു്. ദാവീദ് ഉത്ഭവപാപത്തിന്റെ നിയമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വി. പൗലോസ് അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. 'സ്വാഭാവികദുബ്ബലത' എന്നു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ആത്മാവിന്റെ നിയമത്തിനെതിരായി ശരീരത്തിൽക്കാണുന്ന ഒരു നിയമമാണതു്. സ്വയം നീതീകരിക്കാനോ തിന്മ മറച്ചുവയ്ക്കാനോ അല്ല അദ്ദേഹം അതു് അനുസ്മരിപ്പിച്ചതു്.

നീചത്വം നമ്മിൽക്കുറേയൊന്നാണെന്നു നാം സമ്മതിച്ചു മതിയാവൂ. പ്രലോഭനം പുറമേനിന്നു വരുന്നു; എതിർത്തു നില്ക്കാനുള്ള കൃപാവരം നമുക്കുണ്ടു്. അതു പ്രലോഭനത്തേക്കാൾ ശക്തിമത്താണു്. പിശാചുക്കൾ! എന്തു പിശാചുക്കൾ! അപ്പൊളിനാരിസ്റ്റിൽ കൃപാവരത്തെപ്പറ്റി അധ്യാപനം നടത്തിയിരുന്ന പ്രൊഫസർ താബരെല്ലി പറയുന്നു: "നമ്മളാണു പിശാചുക്കൾ. നമ്മളാണു ചുമക്കലപ്പെട്ടവർ!" ദാവീദിനെപ്പറ്റി വി. ആഗസ്റ്റീനോസു പറയുന്നു: സ്ത്രീ അകലെ ആയിരുന്നപ്പോൾ, മമ്മഷ്യന്റെ ആഗ്രഹം സമീപസ്ഥമായിരുന്നു. കാണാനാഗ്രഹിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപത്തിനുള്ള കാരണവും വേറെ എങ്ങോ ആയിരുന്നു."

നമ്മുടെ ദുർബലതയെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭിക്ഷശ്വരനായിരിക്കണം; അന്യരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും അവരോടു് അകമ്പു് പ്രദർശിപ്പിക്കാനും അവരെ ഏഴുതേല്ലിക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരണം; അല്ലാതെ നമ്മളെ നീതീകരിക്കാൻ അതിനെ ആലംബമാക്കരുതു്.

പ്രകൃതിയെ തടഞ്ഞു നിറുത്താൻ നമ്മൾക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന പ്രയാദവരത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു ഗുരുതരമായ ചുമതലയുണ്ട്. നമ്മുടെ ബലഹീനപ്രകൃതിയിൽ അതിമോഹം, അഹങ്കാരം, കൊതി, അക്ഷമ, അസൂയ, അത്യാഗ്രഹം, അലസത, അശ്രദ്ധ എന്നിവയിലേക്കു ജ്ഞാതാർ ചാച്ചിലുകൾ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്. സെന്റേരി പറയുന്നതു പോലെ, ഇവ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വന്യമൃഗങ്ങളും, ചെന്നായ്ക്കളും, കരടിയും, കടുവായും, സിംഹവും, പുളളിപ്പലിയുമാണ്. ഇരുമ്പുവാതിലടഞ്ഞു കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവയ്ക്കു നമ്മളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. പ്രയാദവരം അവയെ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവ അടുത്തെങ്ങുമില്ലാത്തതുപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. വാതിൽ തുറന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവ ഇരയുടെ നേരെ പാഞ്ഞെത്തും. “ഉറപ്പുള്ള ഒരു നശനം നമുക്കുണ്ട്; നമ്മളെ രക്ഷിക്കാൻ അതിൽ കോട്ടകളും ഭിത്തികളും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു.” (ഇസ 26, 1) ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ കൃപാവരമാകുന്ന കോട്ടയും ഭിത്തിയും തകർന്നാൽ അത് ഒരു ക്രിസ്തുജനിക്കു, ഒരു സാധുപുരോഹിതനു് എത്രവലിയ നാശമായിരിക്കും! “കണ്ടാലും ഞാൻ അകൃതത്തിൽ ജനിച്ചു; എന്റെ അമ്മ പാപത്തിൽ എന്നെ ഗർഭധരിച്ചു.” നമ്മുടെ പെറ്റമ്മമാരല്ല; പ്രത്യേക മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാപിഷ്യയായ പൂർവ്വമാതാവു്.

വാക്യം 7. കണ്ടാലും അങ്ങു സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചു; അങ്ങേ ജ്ഞാനത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ.

“അങ്ങയുടെ വിധി നീതിയുക്തമാണ്,” “എന്നെ ശാസിക്കുമ്പോൾ, അങ്ങു തികച്ചും നീതിമാനാണ്” എന്നു പ്രവാചകൻ വഴികർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ സങ്കീർത്തകൻ നീതികരിക്കുകയാണ്.

ദൈവം സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാണെന്നു് ഇപ്പോൾ ദാവീദു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ദൈവം സത്യമാണ്; സത്യത്തിന്റെ ഉറവു ദൈവത്തിലാണ്. ദൈവവചനമായ ഈശോ അരുൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ സത്യമാണ്.” നരദൈവത്തിൽ നിന്നല്ല ഈ വാക്കുകൾ അടുത്തു വീണതെങ്കിൽ അത് ഒരു ഭ്രാന്തന്റേതായി തള്ളിയേ നേ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പ്രഖ്യാപനം രോമാഗവണ്ണരെ പരിഭ്രാന്തനാക്കി. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: “അങ്ങും എന്താണു്?”

ഹാദർ സെന്റേരി പറയുന്നതു ക്രമീകൃതമായ മാനുഷികപ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം സത്യം മൗലികമായ ഒരു ഗുണവിശേഷമാണെന്നു ത്രേ. വിവിധ തുറകളിൽ വിവിധ നാമധേയങ്ങളാൽ അന്തരീയപ്പെടുന്നു.

സ്തുളകളിൽ അതിന്റെ പേരു ശാസ്ത്രമെന്നാമ്; സംസാരത്തിൽ അതിന്റെ പേരു സത്യമെന്നതെന്ന, വ്യാപാരങ്ങളിൽ അതിന്റെ പേരു ആത്മാത്മത, സംഭാഷണങ്ങളിൽ പരമാത്മത, പ്രവൃത്തികളിൽ മരദ്യാദ, കച്ചവടത്തിൽ യത്യസന്ധത, ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നോൾ മുൻവിധി ഇല്ലാതിരിക്കുക; വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തത, കോതേയിൽ അതിന്റെ ബഹുമാന്യമായ നാമം നീതി. ഇതാണു കർത്താവിന്റെ സത്യം; അത് എന്തെന്നേക്കും നിലനിലക്കുന്നു.

സത്യത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തി: ഏതദസംബന്ധമായി തിരസ്സഭ എനിക്കു ഒരു പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം തന്നിട്ടുണ്ട്. "മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥി എളിമയും സത്യവും സ്വീകരിക്കട്ടെ. പ്രശംസയോ ഭീഷണിയോ അവയെ കൈവെടിയുന്നതിന് ഇടയാക്കാതിരിക്കട്ടെ. അവൻ പ്രകാശത്തെ അന്ധകാരമെന്നോ, അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമെന്നോ, നന്മയെ തിന്മയെന്നോ, കിന്മയെ നന്മയെന്നോ വിളിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എല്ലാവരിൽനിന്നും പ്രയോജനമെടുക്കാൻ അവൻ വിജ്ഞാനികളിൽനിന്നും വിഡ്ഢികളിൽനിന്നും പഠിക്കട്ടെ." എല്ലായിത്തരം എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും എല്ലാവരുടേയും മുമ്പാകെ സന്തോഷത്തോടും ഉപചാരത്തോടും പ്രശാന്തതയോടുംകൂടെ നിർദ്യം സത്യംപറയുവാൻ സ്വാഭാവികമായ ഒരു വാസന കർത്താവ് എനിക്കു തന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അതിനു അവിടുത്തോടു നന്ദിപറയുന്നു. ബാല്യകാലത്തെ ചില്ലറ നണകൾ വ്യാജത്തോടും വഞ്ചനയോടും ഒരു വലിയ വെറുപ്പ് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രായംചെല്ലുന്നോറും സത്യത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തിയിൽ എനിക്കു കൂടുതൽ സൂക്ഷം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൈവെച്ചു ദൈവബഹുമാനത്താൽ എണ്ണപറഞ്ഞു പലപ്രാവശ്യം സത്യംചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ദിവ്യവിജ്ഞാനത്തിന്റെ നിശ്ചലരഹസ്യങ്ങൾ താനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സത്യപ്രതിപത്തി ആനന്ദസംഭാവകവും ഉന്മേഷഭരിതവുമായ നിത്യശിശുത്വമാണ്. കർത്താവ് എത്രയും മഹാമഹസ്യങ്ങൾകൂടി ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും ലോകം പണ്ഡിതരെന്നു കരുതുന്നവരിൽനിന്നും അവ മാറിവരുന്നു.

വാക്യം 8; ഹിസ്റ്റോപ്പുകൊണ്ട് എന്തെ ശുദ്ധീകരിക്കേണമേ, ഞാൻ നിമ്മലനാകും; അങ്ങു എന്തെ കഴുകിയാലും! ഞാൻ മഞ്ഞുകട്ടയേക്കാൾ വെണ്മയുള്ളവനാകും.

മുശയുടെ ക്രമപ്രകാരം കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന കമ്മാണ് ഇവിടെ സൂചിതം. രക്തത്തിൽ മുക്കിയ ഹിസ്റ്റോപ്പുകൊണ്ട്

പുരോഹിതൻ അവരെ തെളിക്കണം. അനന്തരം നിമ്ലജലത്തിൽ ആപാദചൂഡം കഴിക്കണം. ശരീരത്തേയും ആത്മാവിനേയും മലിനമാക്കുന്ന പാപങ്ങൾ ഇവിടെ നിശ്ചലിച്ചുകാണുന്നു. കാഴ്ചയിൽ പ്രാകൃതമെങ്കിലും നല്ല ബലമുള്ള ഒരു ചെടിയാണു ഹിസ്റ്റോപ്പ്. അതു പാറയിൽ കിട്ടിത്തു പാറയിൽത്തന്നെ വേരുപിടിപ്പിക്കുന്നു. ഈദൃശശുദ്ധീകരണം മനുഷ്യന് എത്രമാത്രം ആവശ്യമാണെന്നറിയാമോ? എത്രയും മഹാ ശുദ്ധീകർത്താവായി ഈശോയെ വീക്ഷിച്ച ഇസയാസ് എത്ര ശരിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു! "അവിടുന്ന് പല ജനതകളേയും ഹിസ്റ്റോപ്പുകൊണ്ടു പവിത്രീകരിക്കും." ദാവീദ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപമയിൽ മുശയുടെ ശുദ്ധീകരണകർമ്മമാത്രമല്ല സൂചിതമായിട്ടുള്ളതു്. മാമ്മോദീസാ, കുന്ധാലം എന്നീ രണ്ടു കൂദാശവഴിയുള്ള പ്രക്ഷാളനവും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മളെ പവിത്രീകരിക്കുന്നവൻ നമ്മുടെ രക്ഷകൻതന്നെയാണ്. അവിടുത്തേ ബലിക്കുള്ള പീഠം ഹിസ്റ്റോപ്പുപോലെ വിനീതമാകുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തേ രക്തം ശക്തിയേറിയതാണ്. ദിവ്യമായ ഔദാര്യത്തോടെ അതു വിശ്വാസികളുടെ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും ചിന്തപ്പെടുന്നു. എന്തൊരു മഹാദാനം! ദിനംപ്രതി രക്ഷയുടേയും പാപമോചനത്തിന്റേയും കൂദാശകളിൽ അതു വർഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവവഴി ഈ സാധുലോകം പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു; മഞ്ഞുകട്ടയേക്കാൾ വെണ്മയോടെ എഴുന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആഴ്ചതോറും ഈ കുന്ധാലം കഴിക്കുമ്പോൾ, ഈ വാക്യം വിണ്ടും വീണ്ടും ഞാനുപയോഗിക്കും. ഹിസ്റ്റോപ്പുകൊണ്ടു തെളിക്കുക; കർത്താവേ, ഞാൻ നിമ്ലനാകും."

സ്വാത്മപ്രതിപത്തിയിൽനിന്നു കർത്താവു് എന്തെ മോചിക്കട്ടെ. സെന്തെരി പറയുന്നതുപോലെ, അതു മൂന്നുകാര്യങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: തോന്നുംപോലെ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്ന തന്മിഷ്ടത്തോടു്; നിന്ദകൾ സഹിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാത്ത പ്രശംസാതുഷ്ണതയോടു്; സമയം വ്യഥാ കളയുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും സഹനത്തോടു വൈരാഗ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ സുഖപ്രിയത്തോടു്.

ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ വി. കുർബാനയ്ക്കുമുമ്പു തളിക്കുന്ന തീർത്ഥജലത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. മുററത്തേമുല്ലയ്ക്കു മണമില്ല. ഈ തീർത്ഥജലങ്ങളുടെ നിഗൂഢാത്മം വിശ്വാസികൾക്കു നാം വിവരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതും നാം ധ്യാനിക്കേണ്ടതുമാണ്. വരാനിരിക്കുന്ന നന്മകളുടെ പ്രധാന പുരോഹിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനം നാമെങ്ങനെ വിസ്മരിക്കും? അവിടുന്ന് തന്റെ രക്തം വഴി നിത്യരക്ഷ വാഗ്ദാനം

ചെയ്യുകയും തന്റെ വിശ്വസ്ത ജനത്തെ പവിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു വല്ലോ.

മൂന്നാം ദിവസം നവംബർ 28-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച.

വാക്യം 9. ആനന്ദത്തിന്റേയും ആഘോഷത്തിന്റേയും സ്വരം എന്തെങ്കിലും കേൾപ്പിച്ചാലും; തകർക്കപ്പെട്ട അസ്ഥികൾ തുണോഷിക്കും.

“കർത്താവു നിന്റെ പാപം എടുത്തു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” (2 രാജാ 12, 13) എന്ത പാപമോചനവാക്യം നാം ശ്രവിക്കുമ്പോൾ നാം ആനന്ദവും ആഘോഷവും കൊണ്ടു നിറയുന്നു. പാപമോചനം കഴിഞ്ഞു കമ്പശാങ്കാരന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റുപോകുമ്പോൾ ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിക്കാണും. ധ്യാനത്തിലോ ജീവിതത്തിലോ ഏതെങ്കിലും മഹാസന്ദർഭത്തിലോ ഈ അനുഭവം കൂടുതൽ പ്രകടമായിത്തീരുന്നു. ആനന്ദം ബുദ്ധിയിലും ആഘോഷം ഹൃദയത്തിലുമാണ്. കായികശക്തിയും ശാരീരികോന്മേഷവും നവീകൃതമായിരിക്കുന്നത് ഈ കണ്ടു അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടു പ്രകാശിതമായിരിക്കുന്നു. “തകർക്കപ്പെട്ട അസ്ഥികൾ തുണോഷിക്കും” വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു ഉത്തേജകമായ സൂചനകളുണ്ട്. ഇസായാസു പറയുന്നു: “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ആനന്ദിച്ചാറ്റാദിക്കും.” (60, 5) സുഭാഷിതങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു: “സതുഷ്ടഹൃദയം മുഖത്തെ പ്രസന്നമാക്കുന്നു.” (15, 13)

വിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു പ്രത്യേകമായ ആത്മീയാത്മീകാനന്ദത്തിന്റെ രഹസ്യം ഇവിടെ സുന്ദരവും ആകർഷകവുമായിക്കാണാം. നിത്യരക്ഷ അനിശ്ചിതമായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് വിട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിലും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ പ്രശാന്തമാക്കാതെ നമ്മളെ ആനന്ദിപ്പിക്കാതെ പര്യാപ്തമായ അടയാളങ്ങൾ നമുക്കു നല്കുന്നുണ്ട്.

“നമ്മൾ ദൈവപുത്രരാണെന്നു നമ്മുടെ ആത്മാവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത് ആത്മാവു തന്നെയാണ്.” (റോമാ 8, 16) നാം ദൈവപുത്രരാണെന്നറിയുന്നത് ഒരു ചെറിയ കാര്യമാണോ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുകയാണ്. നമുക്കു വിവരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ ഈ ശരണം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്. അതാണ് നമ്മുടെ ആനന്ദത്തിന്റെ വറ്റാത്ത ഉറവ; യഥാർത്ഥ ദൈവഭക്തിയുടെ ഉറച്ച നിദാനം കർത്താവിന്റെ സ്നേഹാത്മകവും പുണ്യവുമായ ശുശ്രൂഷയെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തല്ലേ ദൈവഭക്തി. നമ്മുടെ ഈ ആഗ്രഹം സജീവവും കാര്യക്ഷമവുമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന കാര്യം. അതു് ആനന്ദത്തിന്റെ

അതായത് ആർദ്രമായ സ്നേഹത്തിന്റേയും മാധുര്യത്തിന്റേയും നന്മോഷത്തിന്റേയും ഉറവിടമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു പ്രധാന സംഗതിയാണ്; എന്നാൽ രണ്ടാംസ്ഥാനമേയുള്ളു. നമ്മുടെ കർത്താവിനു നമ്മോടുള്ള കാരുണ്യവും നമ്മുടെ അയോഗ്യതയും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് ആനന്ദസംഭാവകമാണ്; അതേ സമയം നന്മാപകരവുമത്ര. ഈശോ അറിയപ്പെടുകയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഇടയാക്കുക; ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ നീക്കുക എന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രേഷിത ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അതു പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്നതിനാൽ സകടത്തിനു കുറവുവരുന്നതു്;

പ്രലോഭനങ്ങളുടേയും കുരിശുകളുടേയും ഇടയിൽ വിശുദ്ധി പുഞ്ചിരിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരം സദാ എന്റെകൂടെ ഉണ്ടു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളിലും വാഗ്ദാനങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമായ ആന്തരിക പ്രശാന്തത മുഖത്തും വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലും പ്രകടമായിക്കാണാവുന്ന ഇളക്കമില്ലാത്ത പ്രശാന്തത പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; സർവ്വവും ജയിച്ചുടക്കുന്ന സ്നേഹവായ്പായി ദൃശ്യമാകുന്നു. ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ ശക്തി നവീകൃതമായി നമുക്കു തോന്നുന്നു. കൂടെ ആത്മാവിനു മാധുര്യവും ശരീരത്തിനാരോഗ്യവും. (സുഭാ 16, 24) കർത്താവിനോടുകൂടെ സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതും നാം ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കേൾക്കുന്നതും അന്യരോടു നാം ക്ഷമിക്കുന്നതും ആത്മാവിന് ഒരു വിരുന്നാണ്; സങ്കീർത്തകൻ പാടീയിരിക്കുന്ന മേദസ്സും കൊഴുപ്പുംകൊണ്ടുള്ള വിരുന്നാണതു്. “എന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു” എന്തു അപേക്ഷയോടാ നമ്മുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്കു വരികയും ചെയ്യും.

വാക്യം 10. “എന്റെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു് അങ്ങു മുഖം തിരിക്കണമേ, എന്റെ സകല തെറ്റുകളും അങ്ങു മായിച്ചുകളയണമേ.”

അന്തരാപിതായ രാജാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഒരിക്കൽകൂടി സപ്രശ്രയം ഉയർന്നുവരുന്നു. “കരുണയുണ്ടാകണമേ” എന്നു കീർത്തനം രചിക്കാൻ കാരണമായ ഘനമേറിയ പാപത്തിനു പുറമേ മറ്റൊറ്റുപാപങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയുടെ വിഷയമാകുന്നു. കർത്താവിന്റെ മുഖവും കണ്ണും ഭാവവും നോട്ടവും രോഷവും കോപവും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ പരാമർശം എത്ര പ്രചോദനാത്മകമാണു്! അന്തിമവിധിദിവസം നാം അവിടുത്തെ മുഖം ഒന്നുകൂടി കാണും. അന്തരാപിതാത്ത പാപികൾ നിത്യനിരാശയും ഭയവുംകൊണ്ടുനിറയും.

നവീകൃതമായ അന്തരാപത്തിന്റെ പ്രകടനമെന്നുവണ്ണം ഈ വാക്യവുമായി ഞാൻ കൂട്ടതൽ പരിചയപ്പെടണം. ഒരേതന്നെ തന്നെ

യെ പാപിയെന്നു വിളിക്കുവാൻ ഭയപ്പെടരുത്. അതിശയോക്തികലൻ വിവരണങ്ങൾ ഫലസംഭാവകമായിരിക്കയില്ല. ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ വാസനയനുസരിച്ചു സംസാരിക്കണം. കർത്താവിന്റെ ക്ഷമ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ആവശ്യമാകയാൽ ദൈവകൃപയ്ക്കായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും സദാ അതിൽ ശ്രദ്ധണം വയ്ക്കുന്നതും ഉത്തമം. "തകൻ്റെ നൂറുണ്ടിയ ഹൃദയം ദൈവമേ, അങ്ങു നിരസിക്കുകയില്ല". ദാവീദുതന്നെ ഇതു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വിനീതമായ അനന്തരം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളൊന്നും നാം അവഗണിക്കരുത്.

വാക്യം 11. ദൈവമേ, നിൻ്റെ മനസ്സിൽ സ്രഷ്ടിക്കണമേ, ശരിയായ അരുപി എന്തിൽ നവീകരിക്കണമേ.

ഹൃദയമാണു മനസ്സ്, അരുപിയാണ് ബുദ്ധി. ആകയാൽ നിൻ്റെ മനസ്സും നവീകൃതമായ ഒരു ബുദ്ധിയും നമുക്കു വേണം.

വികാരങ്ങൾ, വസ്തുക്കൾ, ജനങ്ങൾ, സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്ര പ്രലോഭനങ്ങളും വശീകരണശക്തികളുമാണു നമ്മുടെ മനസ്സിനെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്! ചില ആളുകളുടെ ആകർഷണങ്ങൾ, യാദൃച്ഛികമായ അവരുടെ ഒരു സന്ദർശനം തന്നെ മനസ്സിനെ എത്രമാത്രം അലട്ടുന്നു! ഹൃദയം സ്വതന്ത്രനിരാലംബമാണു്. അതിനു തകരാറുപററിയാൽ അനാപശ്യമായവ കൊണ്ടു അതിനെ ഒരിക്കൽ ദുബ്ബലപ്പെടുത്തിയാൽ നവീകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീരുന്നു. കേട്ടുകീർത്താൽപോരാ; എന്തെന്താൽ ദുബ്ബലത പിന്നെയും പ്രകടമായിക്കാണും. പൗലോസിന്റേയും ആഗസ്റ്റിനോസിന്റേയും ഹൃദയങ്ങൾ നവസൃഷ്ടികളാണു്. ദൈവമേ, അവ എന്തൊരത്ഭുതമായിരുന്നു! അവർ ഒരു പുതിയ മാറ്റത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞ ശേഷം അവരുടെ മനസ്സു പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല; ചലിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ മരണസമയത്തും ഉരുക്കമനുഷ്യരായിരുന്നു.

വിശ്വസിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതാണു ശരിയായ അരുപി. ഇതു നവീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു്. ഇതിനു തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ ബോധം വേണം; ഏതു ചെയ്യണമെന്നു തൃപ്തികരമായ അറിവുണ്ടായിരിക്കണം. പരിവർത്തനം എന്നിൽ ആന്തരികവും അശാധ്യമായിരിക്കേണ്ടതാണു്; അതു ജീവിതത്തിന്റെ പല വശങ്ങളിൽ ബാഹ്യമായിക്കാണും. സംസാരത്തിലും കാഴ്ചയിലും കേൾവിയിലും എഴുത്തിലും പരിവർത്തനമുണ്ടാകണം. ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള

നവമായ ആദർശമനസരിച്ചു നവമായ ജീവിതരീതി ഉളവാകുന്നു. വാക്യം 12. അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു് എന്നെ തള്ളിക്കളയരുതേ; അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എന്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുകയുമരുതേ.

തന്നെ വെച്ചിട്ടു തന്റെ പുത്രൻ അബ്സലോമിനു ദാവീദു കൊടുത്തു എത്ര വലിയ ശിക്ഷ ഇതാണ്: "അവൻ എന്റെ മുഖം കാണാതിരിക്കട്ടെ." അതുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം എന്തിനാണു തന്നെ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു തള്ളിക്കളയരുതെയെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതു്. നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു കത്താവു മുഖം തിരിക്കുന്നതു് ഒരു കാര്യം; തന്റെ കാഴ്ചയിൽ നിന്നു പാപിയെ തള്ളിക്കളയുന്നതു വേറൊരു കാര്യം. കത്താവിന്റെ മുഖത്തിന്റെ രഹസ്യം എത്ര ഭയങ്കരം! രക്ഷപ്പെട്ട ആത്മാവു കത്താവിന്റെ മുഖം ദർശിക്കുന്നതിൽ എത്ര മഹത്തായ ആനന്ദമാണു കണ്ടെത്തുന്നതു്! അവസാനം കത്താവു് എന്നെ തിരസ്കരിക്കാനുള്ള അനുഗ്രഹം അവിടുന്ന് എന്നിക്കു നല്കട്ടെ. ഞാൻ എല്ലാവരിലും ചെറിയവരും ഒടുവിലത്തവനമാണെങ്കിലും അവിടുത്തെ എന്നും ദർശിക്കുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിക്കുവാൻ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

വിശ്വസ്തമായ ആത്മാവിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യമാണു വേറൊരു കാര്യം. വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ കത്താവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ആളാണെന്നു് എന്നിക്കു തീർത്തുപറയുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങനെയൊന്നെന്നു് എന്നിക്കു തോന്നുന്നു. "നമ്മൾ അവനിലേക്കു ഇറങ്ങിച്ചെന്നു് അവനിൽ വെങ്കിടും" (യോഹ. 14, 23) എന്നുള്ളതു കൃപാവരം ആത്മാവിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനമാണു്. ആകയാൽ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാളുകളും അവരവരുടെ സ്വഭാവത്തോടുകൂടി ആത്മാവിലേക്കിറങ്ങിവരുമെന്നു ധാരം. ജീവന്റെ നാഥനും ദാതാവുമാണു പരിശുദ്ധാത്മാവു്. അവിടുന്നാണു് ആത്മാവിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്ത്യാനി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സജീവമായമല്ലേ? കത്താവിന്റെ ആത്മാവിന്റെ നിവാസംകൊണ്ടു് ആത്മാവിനു സംസാധമാകുന്ന അനുഗ്രഹസമ്പത്തു് എത്ര വലുതു്! 24 ദാനങ്ങൾ വിപുലമാണു് എണ്ണുന്നുണ്ടു്. സമാധാനവും സന്തോഷവുംകൊണ്ടു് അവ ആരംഭിക്കുന്നു.

✠ ദാവീദു വരാനിരിക്കുന്ന രക്ഷകന്റെ പ്രീതിയാവാകുമെന്നുള്ള കത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനമാണു് 'കത്താവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു'കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരമുണ്ടു്.

നാലാംദിവസം; നവംബർ 29

വാക്യം 13; അങ്ങയുടെ രക്ഷയാകുന്ന ആനന്ദം എനിക്കു തിരികെ തരണമേ; പുണ്യമായ അരൂപിയെ എനിൽ നിലനിറുത്തണമേ.

അങ്ങു എന്നെ രക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള ആനന്ദദായകമായ ഉറപ്പു എന്നിക്കു നല്കണമേ. അങ്ങയുടെ രക്ഷയുടെ ആനന്ദം എന്നതിനു പകരം വി. ജെറോം "അങ്ങേ ഈശോയുടെ ആനന്ദം" എന്ന് ഉചിതമായി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മാപ്പുലഭിച്ച ഒരാത്മാവിന്റെ ആനന്ദമാണിതു്; ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാവിന്റെ ആദ്യഫലമാണു്. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുകയെന്ന ആനന്ദം. നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ തന്റെ ജീവനും ചൈതന്യവും നിറച്ചു അവയെ രക്ഷിച്ചതു രക്തംചിന്തിയ ഈശോയുടെ യോഗ്യതകൾ വഴിയാണു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ശരണം ഭയംകൂടാത്തതാകരുതു്; കാരണം ദുർബ്ബലമായ പാത്രത്തിലാണു് കൃപാവരമാകുന്ന നിധി നാം വഹിക്കുന്നതു്. ഒരു ചെറിയ കല്ലുകൊണ്ടു നമ്മൾ ഇടറിവീഴാൻ. പാത്രം ഉടനെ ഉടയുകയായി. നമ്മൾ എത്ര സാധുപാപികൾ! നാം നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ചു പരിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നാം കർത്താവിനുള്ളവരാണെന്നു തോന്നിക്കുന്ന കൃപാവരം അവിടുന്ന് തുടർന്നു നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നമുക്കു നിത്യമായി ലഭിക്കാവുന്ന ഈശോയുടെ മൈത്രി മുൻകൂട്ടി ആസ്വാദ്യമായിത്തുടങ്ങും. പ്രസ്തുത ദീപ്തിയിൽ അസ്തമയമില്ല. രക്ഷകൻ ഈശോയാണല്ലോ. ദാവീദു തന്റെ വിഷാദകീർത്തിയിൽ പഴയ വിചാരമെന്തെന്നും പുതിയ നിയമമെന്തെന്നും പറി പാടിയിരിക്കുന്നു. അതു ദിവസംമുഴുവനും എന്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യകൃത്യസ്ഥാനികൾ ഈ തത്വം മത്സ്യചിഹ്നംകൊണ്ടു പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. (Ikoye) രക്ഷകനും ദൈവപുത്രനുമായ യേശുക്രിസ്തു. ✠ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ അച്ചാരമായി ഈ അടയാളം ഭൂഗർഭലയത്തിലെ കുഴിമാടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടവർക്കുമാത്രം ഗ്രഹിക്കാമായിരുന്ന വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ ഒരു ചിഹ്നവുമായിരുന്നു. ഒരു വൈദികനും മെത്രാനുമായ എനിക്കു ഭാവിമഹത്വത്തിന്റെ അച്ചാരമായ മഹാകുദാശയോടു് അനുദിനമുള്ള സമ്പർക്കത്തേക്കാൾ വലുതായി എന്തുണ്ടു്?

✠ 'ദൈവപുത്രനും രക്ഷകനുമായ യേശുക്രിസ്തു' എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഗ്രീക്കു പരിഭാഷയിലുള്ള വാക്കുകളുടെ ആദ്യകുറങ്ങളെടുത്തു് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വാക്കാണ് മത്സ്യം എന്നർത്ഥമുള്ള "ഇക്ത്തുസ" എന്ന വാ. ൨൩.

"പുണ്ണമായ അരൂപി" എന്താണത്? പരദീസായിലുള്ള ആനന്ദപുണ്ണമായ പ്രത്യേക സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ വേണ്ടിവരുന്ന ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത വ്യവസ്ഥയാണത്. അനുസൃതമായി കൃപാവരം സ്വീകരിക്കുകയാണു പുണ്ണമായ അരൂപി. അതു സ്വഗ്ഗ്വാസികളായ ആത്മാക്കളെയെന്നപോലെ ആത്മാവിനെ സന്ദേശമൊന്നും കൂടാതെ സൂക്തത്തിലേക്കാനയിക്കുന്നു. കൃപാവരത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്നു. കീരണൈതട്ടുകളെപ്പട്ട പ്രസ്തുതാത്മാവറിയാതെ അസാധാരണ ദാനം ആത്മാവിനു നല്കുന്നു. ആത്മാവു രക്ഷയുടെ കാര്യം അറിയാതെ പ്രസ്തുതദാനത്തിന്റെ സഹായത്താൽ നിരവധി പുണ്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നു. വിരക്തമായ ഭയം, സൂക്ഷം, എളിമ, നിരന്തരമായ ഈശ്വരാശ്രയം തുടങ്ങിയ പുണ്യങ്ങളൊക്കെ ആത്മാവ് അഭ്യസിക്കുന്നു.

ദാവീദു കർത്താവിനോടാവശപ്പെട്ട പുണ്ണമായ അരൂപി നാധാരണമായ ചൈതന്യമല്ല; ക്ഷീണനും ശ്രേഷ്ഠനുമായ ഒരു രാജകുമാരന് സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിതീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ദൈവമഹത്വത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാത്മാവിനു തികച്ചും യോഗ്യമായതാണ്. മറുതളവരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം നശിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു തന്റെ ശരീരത്തെ ചമ്മട്ടിയടിച്ചു നിഗ്രഹിച്ച പൗലോസും അതിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു. ദാവീദിന്റേയും പൗലോസിന്റേയും സമീപത്തു നില്ക്കാൻ യോഗ്യതയല്ലാത്ത ഞാനും ആ അനുഗ്രഹത്തിനായപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു മഹാവരമാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്; കാരണം ഈ ദാനം എന്റെ അയോഗ്യതയ്ക്കു സ്പഷ്ടമാക്കിത്തരും; എന്നെപ്പറ്റി എത്രയും താണ ഒരുഭിപ്രായം എനിൽ ജനിപ്പിക്കും. അങ്ങയോടുകൂടെ ഇരിക്കാനുള്ള ഒരാഗ്രഹം അതു ഉള്ളവർക്കും അങ്ങു എന്നിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ അങ്ങക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കേണ്ടതാണ്.

വാക്യം 14. ദുഷ്ടന്മാരെ അങ്ങയുടെ വഴി ഞാൻ പഠിപ്പിക്കും; പാപികൾ അങ്ങയുടെ പക്കലേക്കു പിന്തിരിയും.

എന്റെ പൗരോഹിത്യം ലോകത്തിന്റേയും എന്റേയും പാവങ്ങൾക്കുള്ള ബലി മാത്രമല്ല അർത്ഥമാക്കുന്നത്; പ്രത്യേക സത്യത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രേഷിതവേലകളെ അതു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ ദൈവവിളി അതു ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ വളരെകുറച്ചു എന്നിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അത്രം കഴിഞ്ഞകാലത്തേ പരാജയങ്ങൾക്കു കർത്താവിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മാപ്പും കൂടുതൽ തിക്ഷ്തയോടുകൂടിയ ജീവിതത്തിനു എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

സത്യവും കൃപയും ദൈവത്തിന്റെ സാധാരണ മാറ്റങ്ങളാണ്. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ മാപ്പുത്തിന്റേയോ നയകന്ത്രത്തിന്റേയോ മാനുഷികശാസ്ത്രങ്ങളുടേയോ അധ്യാപകനല്ല. അത്തരം അധ്യാപകർ അനേകരുണ്ട്. ഞാൻ അത്യന്തീന്റേയും കൃപയുടേയും അധ്യാപകനാണ്. ഇവ പഠിപ്പിച്ചാൽ അതൊന്നും മുഹ്യഭ്രമ സൂരക്ഷിതമാകും. ഇതും സങ്കീർ്തനത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്: "കാരങ്ങളും സത്യവും കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തും; നീതിയും സമാധാനവും പരസ്പരം ചുംബിക്കും." വാക്കാലും മാതൃകയാലും ഞാൻ പഠിപ്പിക്കണം. ആകയാൽ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു തത്വങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും വരണം; കത്തോലിക്കരുടേയും ഓർത്തഡോക്സുമാരുടേയും തുക്കികളുടേയും യഹൂദരുടേയും മുന്യാകെയുള്ള എന്റെ വ്യാപാരം അവർക്കു പ്രോത്സാഹനമാകണം; വാക്കുകൾ ഇളക്കുന്നു; മാതൃക വലിച്ചു അടുപ്പിക്കുന്നു.

"പാപികൾ അങ്ങയുടെ പക്കലേക്കു പിന്തിരിയും." നിർമ്മതരുടേയും മതത്യാഗികളുടേയും മാനസാന്തരം എന്റെ ആത്മാവിനെ വളരെയേറെ അലട്ടുന്ന ഒരു നിഗൂഢപ്രശ്നമാണ്. അതിനു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുക എന്റെ ജോലിയല്ല; അതു കർത്താവിന്റെ രഹസ്യമാണ്. എന്റേയും എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരുടേയും ജോലിയാണ് ഈ ദൃഷ്ടലോകത്തിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനായി യത്നിക്കുക, പാഷണ്ഡികളും ശീശ്മകാരും സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്കു തിരികെവരുന്നതിനുതാമിരിക്കുക; ക്രിസ്തുവിനെ വധിച്ച യഹൂദന്മാരോടു സുവീശേഷം പ്രസംഗിക്കുക. ഫലം നോക്കേണ്ടതല്ല. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ നമ്മളേക്കാൾ കൂടുതലായി രക്ഷകനായ ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ആശ്വാസം. അതു മതിയല്ലോ നമ്മുടെ മനസ്സുമാധാനത്തിന്. നമ്മുടെ സഹകരണംവഴി അവർ രക്ഷപ്പെടണമെന്നാണ് അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം. എന്നാൽ അവരുടെ ആത്മാവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കൃപാപരം മാത്രമേ അവരെ രക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ കൃപാപരത്തിൻ കുറവൊന്നും വരികയില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മുടെ മഹത്വപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഒരസാധാരണ നിമിഷമായിരിക്കുമതു്;

വാക്യം 15: ദൈവമേ, എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവമേ, രക്തത്തിൽനിന്നു് എന്തെ മോചിക്കണമേ. എന്റെ നാവു് അങ്ങയുടെ നീതി ഉദ്ഘോഷിക്കും.

ഈ വാക്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു ഫാദർ സെന്തെരി 15 പക്കം വിനിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷ എത്രയും അലംകൃതം! എനിക്കു

വ്യാഖ്യാനം പ്രായോഗികവും ലളിതവുമായിരിക്കണം. എന്തു രക്തത്തിൽനിന്നു മോചിക്കണമെന്നാണു രാജകീയസങ്കീർത്തകൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. വേദപുസ്തകവിദഗ്ദ്ധർ ഈ വാക്യം എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവെന്നു എന്നിരിക്കറിത്തുകൂടാ. എന്റെ വീക്ഷണപ്രകാരം ഞാൻ വിവരിക്കുന്നു.

1 ജഡികവ്യാമോഹങ്ങളുടെ ചലനങ്ങൾ സ്വാഭാവിക ദുർബലതയുടെ ഫലമാണു്. അധഃപതിച്ച ഹൃദയത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യവൃത്തിനു് അവകാശമായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പാപപങ്കിലമായ രക്തത്തിന്റെ ദോഷമാണവ. പ്രായം കടക്കുമ്പോൾ, എന്തെപ്പോലെ അറുപതു കാരാകളോൾ, പാപവാസനകൾ കെട്ടുപോകുന്നു. എന്റെ യൗവനത്തിലും ഉജ്ജ്വലസ്വലമായ പ്രായത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന പാപപ്രലോഭനങ്ങൾ പ്രശാന്തമായിക്കാണെന്നതും ജഡം നിരങ്കുശമായിക്കാണെന്നതും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നാണു്. എന്നുവരുകിലും നാം സൂക്ഷിക്കണം. അവിവേകിയും ദോഷനുമായ വൃത്തനെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. പ്രയംഗകൻ വെറുക്കുന്ന മൂന്നാളുകളിലൊന്നാണവൻ.

2 തങ്ങളുടെ കടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം സ്നേഹത്തിന്റെ പരിധികൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു പ്രതിബന്ധവും പരിഭ്രമകാരണവുമാകുന്നു. പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെയും പഴമോഹിത്യത്തിന്റെയും നിയമം മാംസത്തിന്റെയും മകതത്തിന്റെയും നിയമങ്ങൾക്കു് അതീതമാണു്. ആകയാൽ ബന്ധുജനങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കണം; അവരുടെ ദാരിദ്ര്യം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ അവരെ സഹായിക്കുകയും വേണം. അപരിചിതരെ ഇത്രയേറെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ കർത്തവ്യമാണു്. എന്നാൽ എല്ലാം വിവേകത്തോടെ, പുരോഹിതാനുയോജ്യമാകുവീധം നിഷ്പക്ഷമായും ക്രമമായും ചെയ്യണം. എന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാർ - സഹോദരന്മാരും, സഹോദരിമാരും, അവരുടെ പുത്രിപുത്രന്മാരും, വളരെ കുറച്ചുപേരാഴികകു എല്ലാവരും - മാതൃകാക്രിസ്ത്യാനികളാണു്. അവർ എന്നിക്കു വളരെ ആശ്വാസം നല്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ കാര്യങ്ങളിലും ഇടപാടുകളിലും ഞാൻ കെട്ടുപിടിക്കരുതു്. ഒരു മെത്രാനും തിരുസീഹാസനത്തിന്റെ ഒരു ഘോരകരമെന്ന നിലയിലുള്ള എന്റെ കൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രസ്തുത ബന്ധം എന്തെ അകറ്റാനിടയാകരുതു്.

സ്വരാജ്യസ്നേഹം നല്ലതും പരിശുദ്ധവുമാണെങ്കിലും അതു ദേശീയവാദമായി പര്യവസാനിച്ചേക്കാം. അതു് ഒരു വൈദികമേല

ഭൃത്യക്കൻ്റെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിനു പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു നേക്കാം. ദേശീയവാദങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ അകന്നിരിക്കണം. സുവിശേഷതത്വങ്ങൾക്കെതിരായി മതത്തിലും വസ്തുതയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ദേശീയവാദംകൊണ്ടു ലോകം വിഷലിപ്തമാണ്. ഈ വിഷയം ഇന്നു വളരെ യേശു പ്രാണാശ്വാസമേറിയ ഒന്നായതുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. "മെൽമാഹാത്മ്യമുള്ള മരണശ്യാസിൽനിന്നു" എന്തെ മോചിക്കണമേ, ദൈവമേ." "എൻ്റെ രക്ഷകനായ ദൈവമേ" എന്തെ അംബോധന ഇവിടെ അന്വർത്ഥമാണ്. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഈശോ വസ്തുത മതമോ നോക്കാനെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിമരിച്ചു. ദൈവത്തിലും സുവിശേഷത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ പുതിയ തവോട്ടിലെ മൃതങ്ങളോടൊന്നായിത്തീർന്നു. ഭൗമികബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തനായ ഒരു മെത്രാനും വൈദികനും എത്ര ഉത്താഹത്തോടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുംകൂടെ അകല പുണ്യങ്ങളുടേയും ദൈവമായ പിതാവിൻ്റെയും രക്ഷകനായ പുത്രൻ്റെയും അമാർഷണമെന്നപോലെയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിൻ്റെയും നാമത്തിൽ പിതാവിൻ്റെ കല്പനകളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുവാനും അവിടുത്തെ നീതിയേയും കാരുണ്യത്തേയും സമാധാനത്തേയും പ്രശംസിക്കുവാനും പാടുണ്ട്. ഈ പരിശുദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളപ്പോൾ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജോലിയിൽ എന്തൊരു ആനന്ദമുണ്ടെന്ന് ധരിയാമോ? "എൻ്റെ പ്രവാണസ്ഥലത്തു" അങ്ങയുടെ നിയമങ്ങൾ എനിക്കു അനുവിഷയമായിത്തീർന്നു". (സങ്കീ. 118, 54) "വരുവിൻ, നമുക്കു" ആനന്ദത്തോടുള്ള കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കാം; ആനന്ദപൂർണ്ണ നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം" (സങ്കീ. 94, 1).

വാക്യം 16: കർത്താവേ, അങ്ങു എൻ്റെ അധരങ്ങൾ തുറക്കണമേ, എൻ്റെ വായ അങ്ങയുടെ സ്തുതികൾ പാടും.

സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു വാക്യമാണിത്. പുരോഹിതൻ്റെ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന ഈ സ്തുതിവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടാണാരംഭിക്കുന്നത്. അവയിൽ കവിയുടെ ആർദ്രതയുമുണ്ട്. പുരോഹിതൻ ഒരു ഗുരുവാണ്. അവൻ്റെ അധരങ്ങൾ സത്യം പാലിക്കണം. എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളും ഉദ്ബോധനങ്ങളും ചർച്ചകളും, "കർത്താവേ, അങ്ങു" എൻ്റെ അഴമങ്ങൾ തുറക്കണമേ" എന്ന അപേക്ഷയോടുള്ള ആരംഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്മയായിരുന്നു! ഈ അപേക്ഷയ്ക്കുശേഷം പകലും രാത്രിയും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന നമ്മുമാരും മഴുവനും സമാരംഭിക്കുന്നു. സുവിശേഷപ്രസംഗമാകുന്ന വചനശുശ്രൂഷയ്ക്കു് ഇതു രൂപംകൊടുക്കുന്നു. കർത്താവിനുള്ള ഒരു മഹത്വപകീർത്തനവും മതസത്യങ്ങളുടെ പുകഴ്ചയുമാണല്ലോ സുവിശേഷപ്രസംഗം.

ഫാദർ സെന്തെരി ഈ വാക്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു ചാട്ടമാണു ചാടിയിരിക്കുന്നത്. പദാനുപദ വ്യാഖ്യാനം ഉപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കൻ മഹാപ്രവർത്തനമായ തിരുസ്സഭയുടെ സ്തുതികീർത്തിലേക്കു ധ്യാനാത്മാവിനെ അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കുന്നു. തിരുസ്സഭയുടെ സ്ഥാപനത്തിലാണല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ പൂർണ്ണ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദാവീദിന്റെ കാലശേഷം ഒരായിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു നൂറുകൊണ്ടുള്ള സഭാഭവം ദൈവത്തിന്റെ പ്രശാന്ത കൈവേലയെന്ന നിലയിൽ ദാവീദു മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടു. വേദാന്തത്തിൽ അദ്ദേഹം ചാടിയിരിക്കുന്നു: "കത്തോലൂ വലിയവനാകുന്നു; അത്യധികം സ്തുതിക്കപ്പെടേണ്ടവനാകുന്നു." (സങ്കീ. 47, 2) എവിടെയാണു സ്തുത്യർഹൻ? സമുദ്രത്തിലോ, വായുവിലോ, അഗ്നിയിലോ, ആകാശത്തിലോ, നക്ഷത്രങ്ങളിലോ, സൂര്യനിലോ അല്ല; "ദൈവഗിരിയിൽ, വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ" (സങ്കീ. 47,2) ഈ വ്യഖ്യാനംതന്നെയാണു വി. ബെല്ലർമിൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ തിരുസ്സഭയേക്കാൾ വലുതില്ല; ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ഗ്രഹിച്ച് അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കുവാനാണെങ്കിലും തിരുസ്സഭാസ്ഥാപനത്തേക്കാൾ മഹത്തായൊന്നില്ല." സെന്തെരി ഈ സംഗതി വിശദമാക്കിയശേഷം ദാവീദു തന്റെ വീണയ്ക്കു തിരുസ്സഭാസ്ഥാപനം വിഷയമാക്കിയതായി അനുമാനിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു പാപമോചനം പ്രാപിച്ച ദാവീദു അവിടുത്തേക്കു ഏറ്റവും വലിയ സ്തുതി നല്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നതുതന്നെ കാരണം. എല്ലാ യുഗങ്ങളിലേയും എത്രയും മഹത്തമായ നേട്ടമാണിത്. ഒരു പ്രവാചകന്റെ ദൃഷ്ടിയോടെ ദാവീദു അതുകണ്ടു. അതു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു: "തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം പാടി: "എന്റെ വായ" അങ്ങയുടെ സ്തുതികൾ പാടും".

തിരുസ്സഭയുടെ നാമത്തിൽ എല്ലാ പ്രഭാതജപങ്ങളിലും ഈ വാക്കുകൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. തിരുസ്സഭ തനിക്കുവേണ്ടിയും ലോകത്തിനുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കൃപാവർത്തിന്റെ തുണയോടെ നിരവധി അധരങ്ങൾ ഈ പ്രാർത്ഥന ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ, കാഴ്ചപ്പാടു വികസിക്കുകയും സജീവമാകുകയും നിർവൃത്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ തിരുസ്സഭയെ ഒരു ചരിത്രസ്മാരകമായിട്ടല്ല വീക്ഷിക്കുന്നത്, പ്രത്യേക സജീവ സ്ഥാപനമായിട്ടത്രേ. ഒരുവർഷംകൊണ്ടു പണിതീർക്കപ്പെട്ട ഒരു അരമുറപ്പോലെത്തല്ല തിരുസ്സഭ. ഒരു കാലത്തു ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു മഹാനഗരമാണിത്. "അഖിലഭൂമിയുടേയും ആനന്ദത്തോടു കൂടെ ജീയോൻ സ്ഥാപിതമായി; വടക്കേ അറ്റത്തു മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം". ഭവനനിർമ്മാണം ഇരുപതു ശതാബ്ദമുപ്പു ആ

രംഭിച്ചതാണ്. എല്ലായിടത്തും ക്രിസ്തു ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അതു വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തിരുസ്സഭ വളരുന്നതോടൊപ്പം പുതിയ രാജ്യങ്ങൾ സുവിശേഷം മനസ്സിലാക്കി ആനന്ദം കൊള്ളും. “വിജാകീയർ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ആഘോഷിച്ചു.” (നട 13, 48) ഭക്തരും ധീരനുമായ വ്യാഖ്യാതാവു” ഒരു മനോഹരമായ ചിന്തയോടുകൂടെ ഈ ഭാഗം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കാനോനനമസ്കാരം ചൊല്ലുന്നവർക്കെല്ലാം പ്രിയംകരമായ ഒത്താണിതും. തിരുസ്സഭയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കണം; ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കേണ്ട സുവിശേഷദൂതൻ കത്താവിനോടു പറയണം: “കത്താവേ, എന്റെ അധരങ്ങൾ അങ്ങു തുറക്കണമേ, എന്റെ വയ” അങ്ങയുടെ സ്തുതികൾ പാടും.” മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനല്ലാത്ത വൈദികൻ പ്രേഷിതജോലിൽ സഹകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കണം. സ്വന്തം മുറിയിലിരുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയണം: “കത്താവേ, എന്റെ അധരങ്ങൾ അങ്ങു തുറക്കണമേ.” ആ സമയത്തു സുവിശേഷപ്രസംഗം ചെയ്യുന്ന വൈദികന്റെ സ്വരം സ്നേഹൈക്യത്താൽ സ്വന്തം സ്വരമായിക്കേൾക്കാവുന്നതാണ്. ദൈവത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സ്തുതിയാണ് ഈ വാക്യത്തിന്റെ സാരം. അതു വാക്കുകളെക്കാൾ കൂടുതലായി രഹസ്യങ്ങൾകൊണ്ടു സമ്പുഷ്ടമാണ്.

അഞ്ചാം ദിവസം. നവംബർ 30-ാംനു ശനി: വിശുദ്ധ അന്ത്രയോസിന്റെ തിരുനാൾ.

വാക്യം 17: ഹനനയാഗത്തിൽ അങ്ങു” ആനന്ദംകൊള്ളുന്നില്ല; ഹോമയാഗം ഞാൻ സമർപ്പിച്ചാൽ അങ്ങു സ്വീകരിക്കുകയുമില്ലി

ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നു ഭാവിദ് ഏതുതരം ബലി സമർപ്പിക്കാണം സന്നദ്ധനാണെന്നു കാണാം. താൻ ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഭാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഘനം തുങ്ങുന്നുണ്ട്. അനൃതന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള ബലാൽസംഗം, നിഷ്കളങ്കനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ വധം എന്നിങ്ങനെ താൻ ചെയ്ത രണ്ടു മഹാകാരവും അദ്ദേഹം ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സംഗതി ബോധ്യപ്പെടാൻ ഒരു കൊല്ലത്തോളമെടുത്തു. ശരിയായ പരിഹാരം മരണമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അതാണു മൂശയുടെ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നതും. “കത്താവു” നിന്റെ പാപം എടുത്തുനീക്കിയിരിക്കുന്നു; നീ മരിക്കുകയില്ല,” എന്നു പ്രവാചകൻ ഉറപ്പുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രവാചകനായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ മരണം അഥവാ സർവ്വകഷ്ടതയെ നശീകരണം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച നല്കേണ്ടതാണെന്നു” അ

ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. അതിനാലാണ് നിയമാനുസൃതമായ ബലി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നത്. ധനികനായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു ഹോമയാഗത്തിനും ഹനനയാഗത്തിനും പ്രയാസമില്ലാതാനും. വയ്ക്കോലും മണ്ണും തീച്ചുളയുമായി മല്ലിട്ടിരുന്ന ഈജിപ്റ്റിൽവെച്ചു യഹൂദർ അമർപ്പിച്ചിരുന്ന തരത്തിലുള്ള ബലികൾ ദാവീദു സമർപ്പിക്കണമെന്നു കത്താവു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനായി തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പിതാമഹൻ ഈ ദൃശ്യമായ ആരാധനയും പരിഹാരവും തീരെ യോജ്യമല്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ കത്താവു അവ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല; ഹോമയാഗങ്ങളിൽ കത്താവു പ്രയാദിച്ചില്ല. എന്താൽ അവ സമർപ്പിക്കുവാൻ ദാവീദു സമ്മതസ്സു പ്രകാശിപ്പിച്ചത് എത്രയും നന്നായി. ദൈവകല്പനകൾ അന്യസരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യന്ത്രമനാണെന്നു സാരം.

കത്താവു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആത്മപരിത്യോഗം അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന കോതിൽ നല്കുവാനുള്ള ദാവീദിന്റെ സന്നദ്ധത എനിക്ക് ഒരു മാതൃകയും പാഠ്യമാണ്. ഇതാണ് ആത്മാർത്ഥവും വിശ്വസ്തവുമായ ഭക്തി. പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു ആശ്വാസദായകമായ ബാഷ്പങ്ങൾ ചൊരിയുവാൻമാത്രമല്ല, ഏതു സാഹചര്യത്തിലും ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻകൂടി ദാവീദു സന്നദ്ധനായിരുന്നു. "ദൈവമേ, എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷമാകുന്നു; അതെ എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷമാകുന്നു." (സങ്കീ. 56, 8) വലുതായാലും ചെറുതായാലും ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുത്തു ചെയ്യുക; ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതു ചെയ്യാതിരിക്കുക. പലപ്പോഴും ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം വഞ്ചിതരാകാറുണ്ട്. കത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ നാം കണ്ടു പിടിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ അഭിരുചിയും അതിമോഹവും ഉദ്ദേശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാറ്റങ്ങളാണ്. "പാറുകളുടെ പിളർപ്പുകളിൽ നിവസിക്കുവരേ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഹങ്കാരം നിങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു." ദൈവശുശ്രൂഷയുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അറയിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങുകയില്ല. ചുറ്റുമുള്ള കോളിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ നീ വിഷച്ചിലത്തിയെപ്പോലെ നിന്റെ അറയിൽ അഭയം തേടുന്നു. പർവ്വതങ്ങൾക്കും കടലിനും അപ്പുറത്തുനിന്നു ഒരു ക്ഷണം കിട്ടിയാൽ തൽക്ഷണം കഴുകനെപ്പോലെ പറക്കാമെന്നാണു നിന്റെ ഭാവം. നിന്റെ ഭക്തി നിന്നു വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനും ദൈവം തിരുമനസ്സാകരുവ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലാണ് നിന്റെ സന്നദ്ധത പ്രകടമാക്കേണ്ടതു്. തീക്ഷ്ണമായ നെടുവീർപ്പുകൾകൊണ്ടു മാത്രം സന്തോഷം പ്രകാശിപ്പിച്ചാൽ പോരാ.

വാക്യം 18 ദൈവമേ, തകർന്ന ഹൃദയമാണ് എന്റെ യാഗം, തകർന്നുനറുങ്ങിയ ഹൃദയം, ദൈവമേ, അങ്ങു നിരസിക്കുകയില്ല.

പരീക്ഷകൾക്കു വിധേയമായ ഹൃദമാണു ദൈവത്തിൽ എത്രയും പ്രിയംകരം. മിക്കപ്പോഴും ഹൃദയവ്യഥയോടുകൂടെ ശാരീരികക്ലേശങ്ങളും വന്നുകൂടാറുള്ളതിനാൽ ദ്വിവിധക്ലേശങ്ങളുള്ളവരാണു ദൈവത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ. തിന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ ആത്മാവിനോടൊപ്പം ശരീരത്തിനും പങ്കുണ്ടല്ലോ. അതേതപിച്ചു പാപിയായ ദാവീദിന്റെ കാര്യം മാറിവെച്ചു് ഇതു സംഗതി പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ കുരിശിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും മാറ്റുമാണു നാം കാണുക. അതുതന്നെയാണ് ഒരു പുരോഹിതനും ഒരു മെത്രാനും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാറ്റം.

1930 മേയ് മാസത്തിൽ ഞാൻ റൂസ്സ്യച്ചുക്കിൽ വെച്ചു യാത്രാനടത്തിയപ്പോൾ ഈ തത്വമായിരുന്നു എന്റെ പ്രധാന ചിന്താവിഷയം. എന്റെ മെത്രാഭിഷേകനുമയത്തു സാൻകാർലോ അൽകോർസോയുടെ ബലിപീഠത്തിങ്കൽ ഞാൻ സാഷ്ടാംഗം വീണുകിടന്നപ്പോൾ ഈ കൃപം ഒന്നുകൂടി ഞാൻ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. ആ തിരക്കുക്കർമ്മത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു മരായ ആത്മാവിൽ പതിഞ്ഞാലെന്നപോലെയുള്ള ഒരു പ്രതീതിയാണ് എനിക്കുണ്ടായത്. "എന്തെങ്കൊണ്ടു് അങ്ങയുടെ കുരിശിനെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുക," എന്നു സൂക്തജപം ഞാൻ പലപ്പോഴും ആവത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ ഞാൻ വളരെ കുറച്ചേ സഹിച്ചിട്ടുള്ളു. ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള തീക്ഷ്ണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു തീയിലേക്കെന്നപോലെ ചാടിവീഴുന്ന ധീരരും ഉദാരമതികളുമായ ആത്മാക്കൾക്കു സഹജമായ സഹനങ്ങളിൽ നിന്നു സന്തോഷപ്രകൃതി എന്നെ മാറി നിറുത്തി. അതു ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു മഹാദാനമാണ്. ഏന്റെ വിനീത ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതിൽ മുമ്പു് വേദനയേറിയ അമുഭവങ്ങൾ കർത്താവു് എനിക്കു് അയച്ചുതരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. കൊള്ളാം, ഇവ അയച്ചു തരുന്ന കർത്താവു് ഇവ പ്രശാന്തതയോടും മാധുര്യത്തോടും അന്തസ്സോടും കൂടെ സഹിക്കുവാൻ ശക്തി നല്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ് സഹിക്കാൻ. ഞാൻ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സീയോൺ സഹോദരികളുടെ നോവിസ്യമിസ്കെസ്സ് മരിയാഅൽഫോൺസായുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചു അവരുടെ കഷ്ടങ്ങളുടെ കൈതന്ദ്രം മനോഹരം അമന്വീതമായ സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗമാണെന്നു്. ഈ മുദ്രവാക്യം എനിക്കു് എത്രയും പഠിയതാണ്. ആന്തരികത്യാഗം എളിമയോടും അനുതാപത്തോടും

തകർന്നപ്പുറമേയും ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. പഴയനിയമത്തിലേ പ്രശസ്ത പാത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് അവർ തകർന്നപ്പുറമേയ്ക്കോടെ ചാരത്തിൽകിടന്നിരുന്നുവെന്നാണ്. പുതിയനിയമത്തിലേ പുണ്യവാന്മാരും അങ്ങനെയല്ല. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസീസ്സിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. "ഓ ഈശോ, പാപിയായ ഏന്റെ മേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ," എന്നായിരുന്നു സദാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന. ഈ പുണ്യത്തകർച്ച പ്രാപിക്കുവാൻ വളരെ സൂക്ഷ്മത്തോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെ ഞാൻ വി, കുർബാന സമർപ്പിക്കും. അത് എന്തെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനത്തിന്റെ നികേതനമായ ശെത്ത് ഓമിൻ ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നു. ദിവസത്തോറുമുള്ള സൂചിക്കത്തുകളാണ് എനിക്കാവശ്യമായ പരീക്ഷകൾ. ക്ഷമയും ആത്മസംയമനവും നീതിയും അന്ത്യം ശാന്തതയും ദൈവഹിതത്തിനുള്ള വഴക്കവും വഴി ഈ സൂചിക്കത്തുകൾക്കുത്തരം നല്കണം.

വാക്യം 19 ജെറുസലേമിന്റെ മതിലുകൾ നിർമ്മിച്ച കത്താമ്പേ, അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ സീയോനോടു കൃപ ചെയ്യണമേ.

വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് ഇവിടെ നല്ല ഒരുഭാസത്തിനു സന്ദർഭം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനുവാചികവും ആലങ്കാരികവും നിശ്ചലാത്മകവുമായ അത്മം ചർച്ചചെയ്തിരിക്കുന്നു. ബലിക്ക സന്നദ്ധനായി പാപത്തിൽനിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന രാജകീയ പ്രവാചകൻ ഭാവിയെ ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടു കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ തപീകരണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സീയോൻപട്ടണത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ തന്റെ ഭവനത്തിന്റെമേൽ അരുഗ്രഹമുണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം യാചിക്കുന്നു. രാജകീയ നഗരത്തിന്റെ ഭിത്തികൾ പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തെയാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. "നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും സ്നേഹപൂർവ്വകമായ കാരുണ്യവും ദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു." (തീത്തുസ് 3, 4) യുദ്ധരാജാക്കന്മാരുടെ വംശങ്ങളൊക്കെ സീയോൻ കാണാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അവസാനം അവ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ താവഴിക്കും പിന്നീട് മാപ്പാപ്പാമാരുടെ അന്ത്യനമായ ഭരണത്തിനും വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. ജെറുസലേമിനെ തിരുസ്സഭ, ലോകമെങ്ങും അതുകൂടാതെ സമാപിക്കുന്നു. ബലിഷ്ഠമായ ഭീമഭിത്തികളുണ്ട് അതിൽ. ചിലപ്പോൾ അവിടുവെട്ടി പൊട്ടിത്തകർന്നു കിടക്കും; എങ്കിലും വീണ്ടും കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. സമരസഭയായ ജെറുസലേമിൽനിന്നു ജേതൃസഭയായ സാഗ്ലിയ ജെറുസലേമിലേക്കു നമ്മൾ ദൃഷ്ടികളയ്ക്കുന്നു. അതു നമ്മളെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. "കരുണയുണ്ടാക

ണമേ", എന്ന ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനത്തിലെ അന്തിമ വാക്കുകൾ വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിപാടിന്റെ ഓർമ്മയാണു ജനിപ്പിക്കുന്നത്. "സമാധാനപൂർവ്വകമായ അഭിമുഖദർശനത്തെ" വിവരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുന്നു: "ഇശോ കത്താവേ, വരിക."

ഇദ്ദേഹപ്രതാപങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ വികാരഭരിതമാക്കുകയും ആഘോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തീയോൻ പവ്വതത്തിൽനിന്നു് ഇശോയുടെ ചൈതന്യം പ്രസംഗിക്കുന്നതിലും ജറുസലേം ഭിത്തികൾ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലും തിരുസ്തുഭയ സേവിക്കുന്നതിലും അവ എനിക്കു പ്രോത്സാഹനം തരുന്നു. തിരുസ്വീഹാസനത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളിലും മെത്രാന്മാരിലും വെച്ചു ഞാൻ എത്രയും വിനീതനേകിലും എന്റെ ദൈവവിളിയെ സമാദരിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവപരിപാലന അതാണു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതു്.

തീയോന്റെ വിശുദ്ധശ്രംഗങ്ങൾ മുതൽ ജെറുസലേമിന്റെ ഭിത്തികൾവരെ തിരുസ്തുഭയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടത കാര്യങ്ങളിൽ ഉത്താഹണോടും കാര്യക്ഷമമായും യോഗ്യതയോടും അഹങ്കരിക്കുന്നതിനായിരിക്കണം അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതകാലം ഞാൻ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതു്. എന്റെ സദുദ്ദേശ്യം അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുകയും കാരുണ്യപൂർവ്വം അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ;

വാക്യം 20. അപ്പോൾ അങ്ങു് അർഹമായ യാഗങ്ങളും കാഴ്ചകളും ഹോമബലികളും സ്വീകരിക്കും; അപ്പോൾ അവർ അങ്ങയുടെ ബലിപീഠത്തിൽ കാളകളെ സമർപ്പിക്കും.

ക്രിസ്തു തന്നെത്തന്നെ മാധ്യമ്യമുള്ള സുഗന്ധമായിട്ടു കാഴ്ചയും ബലിയും സമർപ്പിച്ചുവല്ലോ" (എഫേ. 5, 2). യഥാർത്ഥമായ ആ ബലിയെപ്പറ്റിയാണു ദാവീദ് ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. ദാവീദു വിദൂരത്തിൽനിന്നു് ആ ബലി ദർശിച്ചു. നീതിയുടേയും സാമൂഹിക പരിഹാരത്തിന്റേയും ബലിയാണതു്. തീയോനും മോറിയാക്കും മധ്യേയുള്ള പരിശുദ്ധമായ കുന്നിൽനിന്നു സമർപ്പിതമായ ആ ബലി ലോകമാധ്യകലമുള്ള എല്ലാ ബലികൾക്കും അറുതിവരുത്തി. ശതാബ്ദങ്ങൾക്കോറും ലക്ഷോപലക്ഷങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്ന ബലികൾക്കെല്ലാം ദിവ്യഭായ ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്തു. കുരിശിനോടുള്ള അഗാധസ്നേഹത്തെപ്രതി ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിൽനിന്നു പ്രായശ്ചിത്തവും സഹനവും സമർപ്പിതമാകും.

കുരിശിലേ ബലിയുടെ അടുക്കൽനിന്നു ഈ കാഴ്ചകളേയും ഹോമയാഗങ്ങളേയുംപറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്: അങ്ങനെ ബലിസമർപ്പിക്കുന്നവരാണ് ശ്രീഹന്മാർ. വന്ദകന്മാർ, രക്തക്കാഷികൾ, എല്ലാ തുറകളിലുമുള്ള വിശുദ്ധന്മാർ. അതുപോലെതന്നെ കന്യകകൾ. അവരുടെ ജീവിതം തിരുസ്സഭയുടെ മഹത്വമായിത്തുടരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതം തീക്ഷ്ണതയും ത്യാഗവും രക്തവുതന്നെ. "ദേഹനബലിയായി അവടുന്ന് അവരെ ഷപിക്കരിച്ചു." (വിജ്ഞാ. 3, 6) അജ്ഞാതവും നിഗൂഢവുമായ കാഴ്ചകളും ബലികളും അത്യന്തമൗലിക അടുക്കലേക്ക് അഖിലലോകത്തിന്റേയും പരിഹാരമായി ഉയരുന്നു. ബലിപീഠത്തിലെ കാളക്കുട്ടികളോ? വി. കുർബാനയുടെ ഹായയാണു പൊതുവേ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അവയിൽ ദർശിക്കുന്നത്. കുരിശിന്റെ ബലിവി. കുർബാനയിൽ നിഗൂഢമായും നിരന്തരമായും യഥാർത്ഥമായും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ദിവ്യബലിവസ്തു ദിവസത്തോറും ബലിപീഠത്തിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് ഒരു വൈദികനും മെത്രാനും എത്ര വലിയ ബഹുമാനമാണ്!

ഈശോകന്താവേ, എന്റെ ശൂന്യതയിൽ ഞാൻ അഭയം തേടുന്നു. എന്റെ പരാജയങ്ങളെ കരുണപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ആരാധനയ്ക്കും സ്നേഹത്തിനും ബലിപീഠത്തിന്മേലായി എന്റെ ജീവൻ ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. എന്റെമേൽ കരുണയുണ്ടാകണമെ, ദൈവമേ, എന്റെമേൽ കരുണയുണ്ടാകണമെ.

1942

അപ്പസ്തോലിക്ക ഡെലഗേഷനിൽവെച്ച്
എന്റെ വൈദികരോടുകൂടെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിനാൽ മുതൽ
സകലവിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുനാൾവരെ
നടത്തിയ ധ്യാനം

1942 ഒക്ടോബർ 25 - 31 ഈസ്റ്റമ്പുൾ

1 കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഗ്രീസിൽ ക്ഷാമനിവാഹണ കാലങ്ങളിൽ
ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ എനിക്കു ധ്യാനിക്കുവാൻ കഴി
ഞ്ഞില്ല. ✠

1939 ലെന്തപോലെ ഈശോസഭാക്കവൈദികരോടുകൂടെ ഞാൻ
ധ്യാനം നടത്തുവാൻ യത്നിക്കുകയായിരുന്നു. എന്താൽ അവിടെ പലരും
കയറിയിറങ്ങിയതു അന്വേഷകമാകാനുയതുകൊണ്ട് അതു വിവേ
കപൂർവ്വമായി. വൈദികർക്കും ഉറപ്പില്ല; അവർക്കു ഭയം തോന്നുന്നുണ്ട്.
ഒക്ടോബർ 1935 ലും 1937 ലുമെന്തപോലെ സ്വഭവനത്തിൽ വെച്ചു
തന്നെ ധ്യാനം നടത്തുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആർമീനിയൻ മെത്രാ
പ്പോലീത്താ കിരൈഡ്ജയൻ തിരുമേനിയേയും ബിന്ദുവർത്തിൻ റീത്തിൽ
പ്പെട്ട ഗ്രീക്കുകാരുടെ മേലങ്ങുക്കുന്നായ വരഹാസ്യ തിരുമേനിയേയും
ഞാൻ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. വരഹാസ്യ തിരുമേനി മൂന്നുപേരെക്കൂടെ കൊ
ണ്ടുവന്നിരുന്നു: ഹാദർ ബാത്രിക്ക്, ഹാദർ പോളിക്കാപ്പ്, ഡീക്കൻ
ഹോമലബോസ്. പൗരസ്ത്യരീത്തുകളുടെ മൂന്ന് അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുണ്ടായി
രുന്നു: മെൽക്കയിറ്റകാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു കാമി, സുറിയാനിക്കാരിൽ
നിന്നു ഹാക്കീർ, ബുൾഗേരിയാക്കാരിൽ നിന്നു നിക്കോളോഫ്. മെ
ത്രാന്മാരും മൂന്നുരീത്തുകളുടെ പ്രതിനിധികളും ഡെലഗേഷനിൽത്ത
ന്നെ ആഹാരം കഴിക്കുന്നു. ആകെ ഞങ്ങൾ 15 പേരുണ്ടായിരുന്നു.
നല്ല സൗഖ്യം. പ്രഞ്ചം ഈശോസഭാക്കവൈദികനായ ഹോമെള വള
രെ നന്തായിട്ടു വേദപുസ്തകങ്ങളോടു വിശ്വസ്തമായി പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്.
ഇവിടെ പൂണ്ണമനവും, പരിപാടിയോടു വിശ്വസ്തതയും. എല്ലാവരുടെ

✠ 1941 ൽ നാലുപ്രാവശ്യം ബിഷപ്പ് റെങ്കാലി ഗ്രീസു സന്ദർശിച്ചു.

യും വശത്തുനിന്നു വളരെ നന്മനസ്സുമുണ്ട്; അത് എല്ലാവർക്കും ആനന്ദസംഭാവകവും സംതൃപ്തിജനകവുമാണ്.

2 വി. ജൈമയോന്മേഘം വി. യുദ്ധയുദ്ധേയും തിരുനാൾ ദിവസം ഞാൻ ഫാദർ ഫോളെയുടെ അടുക്കൽ കമ്പന്മാരിച്ചു. അമ്മിയമ്മയുടെയും ഞാൻ വി. കുർബാന ചെയ്യുകയും കമ്പന്മാരായി ഫാദർ ഫോളെയുടെ കുർബാന കാണുകയും ചെയ്തു. 1940 ഡിസംബർ മുതൽ രണ്ടു കൊല്ലത്തേ ജീവിതം പരിശോധിക്കുകയും അവ കമ്പന്മാരായി ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു; എന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം "കരുണയുണ്ടാകണമേ," "എന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു." എന്നീ രണ്ടു സങ്കീർ്തനങ്ങൾ ചെയ്യുക. എന്നാൽ തന്മാറ്റത്തിലേക്ക് സുഗമമായും മാനസ്യമായും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു ഞാൻ മറ്റുപ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു ശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കർത്താവ് എന്നിക്കു ശരിയായ ചൈതന്യം നല്കുമാറാകട്ടെ, ലോകത്തിനു മുഴുവനും മഹാപ്രായശ്ചിത്തം സമീപിക്കുന്നുണ്ട്.

മഹാവിപത്തുകളിൽ വി. ചാൾസ് ബൊറോമിയോയും കാർഡീനൽ ഫ്രെഡറിക്കോയും ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ മെത്രാന്മാരും വൈദികരും മാത്രക നല്കേണ്ടതാണ്. അവർ കഴുത്തിൽ കയറിട്ടും രോമച്ചട്ട ധരിച്ചും വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ തിരുശേഷിപ്പു ഖണ്ഡിച്ചും നഗ്നപാദരായി പരിഹാര പ്രദക്ഷിണം നടത്തി.

3 ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടതെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കുകയെന്ന പുച്ഛപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തുടർച്ചയായ പരാജയമാണ് എന്നിക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അക്കാത്യത്തിൽ മനഃപ്രയാസവുമുണ്ട്, സ്വാഭാവികമായി എന്നിക്കുള്ള അലസതയെ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വെറുതെ ഇരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും വളരെ സാവധാനത്തിൽ ശാന്തമായിട്ടാണ് എന്റെ പോക്ക്. എളിമപ്പെടാനുള്ള എല്ലാ ധന്വർത്തങ്ങളും ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു; താലോലിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ആന്തരികമായ പ്രശാന്തത കൈവെടിയുവാനിടയാകരുത്. അതാണെന്റെ മനോവേദനയ്ക്കുള്ള നിദാനം. വേഗം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ താലോലിക്കാതെ വരുന്നതു പലകാരണങ്ങൾ കൊണ്ടായിരിക്കാം. വളരെയേറെ ചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ടാകാമിത്; ഇവിടത്തേയും ഗ്രീസിലേയും സാഹചര്യങ്ങളുമാകാം. എന്നാൽ എന്റെ കഴിവുകേടു കൊണ്ടെന്നു കരുതുന്നതാണത്തമം. തോമസ് അക്വിനാസിസ് പറയുന്നതുപോലെ ഞാനതു ക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടും സഹിക്കണം. (ക്രിസ്ത്യാനകരണം 111, 57) ക്രിസ്ത്യാനകരണത്തിലേ വേറൊരുപദേശം

ഞാൻ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്; ഞാൻ മറ്റൊരാളാവരുതെന്നും താഴ്ന്നവനാണെന്നും ബോധ്യപ്പെടുന്നതുവരെ എനിക്കു എളിയതുണ്ടെന്നും കരുതുവാൻ വഹിയാ.

4 ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലേ മൗലികതതപം ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. എന്റെ ഇന്ദ്രിയാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപപ്പെടാതിരിക്കുക. അന്വേഷണത്തിൽ കർബാനയിലേ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു ഞാൻ എന്തോടടുത്ത പഠനം: "ഞാൻ എല്ലാവരിലും കിട്ടി, ഒരു പാപി. ഞാൻ കർത്താവിന്റെ തിരുമനസ്സിനുപുണ്ണമായിട്ടു എന്തെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കണം. തിരുസ്സഭയുടെ വിശ്വസ്തസേവനത്തിനും പ്രേഷിതവേലയ്ക്കും വേണ്ടിമാത്രം ഞാൻ ജീവിക്കണം. ഭാവിയിലെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠവേണ്ടാ. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിലും കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനും വേണ്ടി കർത്താവു ഞാൻ യോഗ്യനെന്നും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാം, ജീവിതംപോലും, കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. തിരുസ്സഭയുടേയും പരിശുദ്ധപാരമ്പര്യത്തിന്റേയും ഇംഗിതമനുസരിച്ചു എനിക്കു വളരെയേറെ ആദ്ധ്യാത്മികതീക്ഷ്ണത ആവശ്യമാണ്. ബാഹ്യമായ ആചാരോപചാരങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. നിരന്തരമായ തീക്ഷ്ണതയും ശാന്തതയും വേണം; എല്ലാം ഉന്നം വസ്തുതയും; എന്നാൽ ക്ഷമയോടും ശാന്തതയോടുംകൂടെ മാത്രം. ഗ്രാമീണിയിൽനിന്നു കാർഡിനൽ മെഴ്സിയിലേ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഞാൻ അത്ര സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; "ശക്തിയുടെ പുണ്ണത ശാന്തതയാണ്." മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത എപ്പോഴും വേണം; അതാണ് ജീവിതത്തെ ആനന്ദത്തോടൊന്നിച്ച് അനുകൂലമാക്കുന്നതു്.

5 ഒരു അംഗതികൾക്കുവേണ്ടി പിന്നെയും പിന്നെയും ചിന്തിക്കുന്നതു് എനിക്കു ഒരു ആശാനിഗ്രഹമാണ്; എന്നാൽ അതാണ് ഏന്റെ ആത്മാവിനു വേണ്ടതു്. പ്രഭാതത്തിൽ ധ്യാനത്തിനു സമയമുണ്ടാകാൻ, "മാറിൽത്ത" എന്ന പ്രാർത്ഥന തലേന്ദായാഹൃത്തിൽത്തന്നെ ചെയ്യാനുള്ള നിശ്ചയം ഞാൻ നവീകരിക്കുന്നു. തുടർന്നു ഭാഷയും ഗ്രീക്കും പഠിക്കുവാനുള്ള എന്റെ പ്രതിജ്ഞയും ഞാൻ ആവർത്തിക്കുകയാണ്. കരോമാസങ്ങളായി ഞാൻ ഗ്രീക്കു പഠിക്കുകയായിരുന്നു; എനിക്കു ഇക്കാര്യത്തിൽ തെല്ലു സംതൃപ്തിയുണ്ടെന്നുണ്ട്. കഴിയും വേഗം തുടർന്നു പഠനവും ഞാൻ തുടരും, ഈ ഭാഷകളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടാമെന്നും കരുതിയിട്ടില്ല; പ്രത്യേക എന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനും എന്റെ പിൻഗാമികൾക്കു ഒരു മാതൃക നൽകുവാനുമാണ്.

6 ഗ്രീസിലേ ജോലിയാണു വൈഷമ്യമേറിയതു്. തന്നിമിത്തം ആ ജോലിയെ ഞാൻ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടണം. മാത്രമല്ല, ഈ മാസങ്ങളിൽ ആ ജോലി ഏനിക്കു വളരെയേറെ ആശ്വാസം പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ ഈസ്റ്റൻബുള്ളിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവിടേക്കു പോകാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഗ്രീസു് ഇന്നു് മനഃപ്രയാസത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്താൽ അവിടെ എത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന മത്സ്യംപോലെ തന്നെ ആകുന്നുണ്ടു്. ഓൺ. ജിയക്കോമോ തെസ്സോ അവിടെ നന്നായിട്ടു ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് എനിക്കാശ്വാസമാണു്. എന്താൽ തിരുസിംഹാസനം ചുമതല എന്തെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം എനിക്കു സ്വതന്ത്രനാകുക സാധ്യമല്ല.

7 ഇന്നു ലോകത്തിന്നു നാശം വരുന്നതു രണ്ടു പ്രധാന തിന്മകൾ ലൗകികതയും ദേശീയത്വവുമായുമാണു്. (Secularism & Nationalism) അതികാത്മീയമായിത്തീർന്നുവരുന്നവരുടേയും പൊതുവേ അല്പമായരുടേയും വാദനയാണു ലൗകികതയും. വൈദികർപോലും ദേശീയത്വവാദത്തിനു് അതീതരല്ല. ഇതരരെ അപേക്ഷിച്ചു് ഈ ദോഷം കുറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതു് ഇറാലിയൻ വൈദികരിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു്, ശുപതാവൈദികരിലാണു്. എന്താൽ ഒരു മെത്രാനും തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലും ഞാൻ വളരെയേറെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇറാലിയോടു് എനിക്കു വളരെ സ്നേഹമുണ്ടു്. എന്താൽ ഇറാലിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് ഒരു കാര്യം. ആ സ്നേഹം പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുക വേറൊരു കാര്യം. ഞാൻ പ്രതിനിധിവത്കരിക്കുന്ന തിരുസ്സഭ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും അമ്മയാണു്. ഞാൻ അമ്മക്കുത്തിലേപ്പെട്ടുവരുന്നവരെല്ലാവരും പേപ്പൽപ്രതിനിധിക്കു് ഇതരരാജ്യങ്ങളോടു ബഹുമാനമുണ്ടെന്നു തോന്നണം. ആകയാൽ സാമൂഹികവിശ്വാസം തോന്നുന്ന അന്തരമായവിധിയും ആർദ്രതയും എന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ പ്രകടമാകണം. തന്നിമിത്തം വളരെ സൂക്ഷവും ബഹുമാനപൂർവ്വകമായ മൗനവും ഉപചാരവും സദാ വേണം. എന്റെ കൂടെയുള്ളവരും സ്വഭവനത്തിലും വെളിയിലും ഈ നടപടിതന്നെ സ്വീകരിക്കണം. ഞങ്ങളെല്ലാവരിലും ദേശീയത്വവാദം അന്തർലീനമായി കിടപ്പുണ്ടു്. ഈ ദോഷത്തിൽനിന്നു് അപ്പസ്തോലിക്ക ഡെലിഗേറ്റു് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കണം. ദൈവം എന്തെ സഹായിക്കട്ടെ.

8 മഹാസംഭവങ്ങളുടെ ഇടയിലാണു നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നതു്. ശൂന്യത മുമ്പിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ക്രിസ്തീയനോടുമായി ക്രമത്തിന്റെ മൗലികതത്വങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങുന്നതു് ഇന്നു നടക്കുന്ന സം

ഗതികൾ സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതും നമ്മളെ വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭീകരസംഭവങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു ഭൂമിയിൽ ദൈവനിയമത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശിക്ഷാവ്യവസ്ഥ ദർശിക്കുന്നതും ഒരാവാശ്യമാണ്. ഒരു മെത്രാൻ ഇതിന്റെ സ്വഭാവമൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ താത്വികവശത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിശദീകരണം നല്കാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളണം. രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവുമായ ക്രമക്കേടുകളുടെ ചരിത്രതാളുകളോടു രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെ ചരിത്രതാളുകൾ ഇന്നു ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണല്ലോ. അതിനും ഒരു മെത്രാൻ വിശദീകരണം നല്കാൻ കഴിയേണ്ടതാണ്. വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ "ദൈവനഗരം" എന്ന പുസ്തകം വായിച്ച് എന്റെ തീരുമാനം ഞാനെടുക്കണം. വിവേകപൂർവ്വകമായ തീരുമാനം ഏന്റെ ശുശ്രൂഷ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു വളരെ പ്രകാശവും സൗഖ്യവും പ്രദാനം ചെയ്യും.

9 വിശുദ്ധ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു വിഷയങ്ങളെടുത്തു വിശ്വസ്തരായോടെ ധ്യാനാഭ്യാസങ്ങൾ നല്കിയിരുന്ന ഫാദർ റെനേ ഫോളെ ഒരു പ്രാവശ്യം പ്രസ്തുതസമ്പ്രദായംവിട്ടു പരിപൂർണ്ണനായ ഒരു മെത്രാന്റെ ചിത്രം നല്കുകയുണ്ടായി. വി. ഇമ്മീദോർ സെവീൽ വി. ഫുൾജൻസിയൂസിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അവ ഈ ധ്യാനത്തിന്റെ സ്റ്റാരകവും എനിക്കു ഒരുപദേശവുമായി ഇവിടെ ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

"ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കാനും വേണ്ടപോലെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ നിയുക്തരായിട്ടുള്ള അധികാരികൾ സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും വിശുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കണം; ഒരു കാര്യത്തിലും ശിക്ഷായോഗ്യരാകരുത്", അവരുടെ സംഭാഷണം നിർമ്മലവും ലളിതവും ഹൃദയംഗമവും അന്തസ്സുള്ളതും സത്യസന്ധവും വിശ്വാസസത്യങ്ങളാകുന്ന രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ശാന്തതയും സുഭഗതയും നിറഞ്ഞതുമായിരിക്കണം. നീതിയും വിരക്തിയും ഝംഭാഷണത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുകാണണം; ഓരോരുത്തരുടേയും അന്യാഗ്രജീവിതമന്ദസരീച്ചും ജോലിയന്മയരീച്ചും ഉപദേശങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാകേണ്ടതാണ്. ആരോട്, എപ്പോൾ, എങ്ങനെ, എന്തിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നുവെന്നു അവർ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. വേദപുസ്തകം വായിക്കുക, കാനൻനിയമങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക, വിശുദ്ധരെ അറുക്കുക, ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനകളും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുക, അക്കോദരമാരോടുകൂടെ അദ്ധ്യാനപൂർവ്വം ജീവിക്കുക, ആരെയും വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കുക, തെളിവുകൂടാതെ ആരെയും ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുക, ശരിയായ പരിശോ

ധനകൂടാതെ ആർക്കും മഹറോൻശിക്ഷ നല്കാതിരിക്കുക എന്തിന് അവരുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യമാണ്. എളിമയും അധികാരവും മെത്രാനിൽ യോജിച്ചുപോകണം. അതിരുകടന്ന എളിമ നിമിത്തം കീഴ് ഉള്ളവരുടെ തിന്മകൾ വളരാൻ അന്വേഷിക്കരുത്; കർശനമായി അധികാരം വിനിയോഗിക്കുകയുമരുത്. ക്രിസ്തുനാഥൻ എത്ര കണിശമായി തന്നെ വിധിക്കുമെന്ന് ഒരുത്തൻ കരുതുന്നുവോ അത്രയും സൂക്ഷമായി അയാൾ തന്റെ സൂക്ഷത്തിന് എല്ലിമപ്പെട്ടവരോടു വ്യാപരിക്കും.

എല്ലാ ദാനങ്ങളേയും അതിലംഘിക്കുന്ന ദൈവസ്നേഹം അവൻ അഭ്യസിക്കണം. അതുകൂടാതെയുള്ള സൂക്രതം വ്യഥാവിധിയാണ്. അതാണ് കന്യാപ്രതത്തിന്റേതു സംരക്ഷ; എന്താൽ ഈ സംരക്ഷണമാറ്റം എളിമയിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഇതിനുപുറമേ അവൻ കന്യാപ്രതം പാലിക്കണം; അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന് പ്രതിഷ്ഠിതമാകുന്ന മനസ്സു ജഡികതിന്മകളിൽനിന്നു വിമുക്തമായിക്കും. മറ്റു ചുമതലകൾക്കു പുറമേ അവന്റെ കർത്തവ്യമാണു ദരിദ്രരോടു അനുകമ്പ പ്രദർശിപ്പിക്കുക; വളരെ ഔസ്യകൃത്തോടെ വസ്ത്രമില്ലാത്തവർക്കു വസ്ത്രംകൊടുക്കുക, തീർത്ഥകരെ സഹായിക്കുക, അടികളെ വീണ്ടെടുക്കുക, വിധവകളേയും അനാഥരേയും സംരക്ഷിക്കുക, എല്ലാവരേയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിപാലിക്കുക, വിവേകപൂർവ്വം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക. ആതിഥ്യവും ഉദാരമായിരിക്കണം. കാരുണ്യത്തോടും ഉപവിയോടുംകൂടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുക. “ഞാൻ പരദേശിയായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു”, എന്ന വാക്യം എല്ലാ വിശ്വാസികളും കേൾക്കുവാനാഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ, അത്രയും കൂടുതലായി മെത്രാനും അതാഗ്രഹിക്കേണ്ടതല്ലേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം എല്ലാവർക്കും സംരക്ഷണ നല്കേണ്ടതത്രേ”.

1943--1944

കുറിപ്പുകൾ

1943ലേ ധ്യാനം തീരെ അനിശ്ചിതമായിപ്പോയി. അതു 1944 അവസാനത്തിലേക്കു മാറിവെച്ചു. ഒരു ലാസറിസ്റ്റ് വൈദികൻ ഫാദർ ലെവെക്കു ആയിരുന്നു ധ്യാനഗുരുവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ പാർട്ടിയിലേക്കു പോകുവാൻ ഉത്തരവായി.

[മോൺ, റൊങ്കാലിയെ ഫ്രാൻസിൽ അപ്പസ്തോലികമണ്ഡലം യോജിപ്പിച്ച് നിയമിച്ച വിവരം 1944 ഡിസംബർ 6-ാം-നു അദ്ദേഹത്തിന് അറിവുകിട്ടി. ഡിസംബർ 26-ാം-നു അങ്കാരയിൽനിന്നു ചാർജ്ജ് ഡി അഫയേഴ്സ്, മോൺ. പവോളോ പപ്പലാർഡോക്ക് ഇപ്രകാരമെഴുതി. "എന്നെപ്പറ്റി നല്ലതുവല്ലതും കേൾക്കുകയാണെങ്കിൽ കത്താവിൻ നന്ദിപറയുക. എല്ലാം ചെയ്യുന്നതു് അവിടുതാണ്. വിമർശനം കേൾക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക. വിമർശനം ശരിയാണെങ്കിൽ കത്താവു് എന്റെ തെറ്റു ക്ഷമിക്കാനും വിമർശനം തെറ്റാണെങ്കിൽ വിമർശനം കത്താവു ക്ഷമിക്കാനും താങ്കൾ അപേക്ഷിക്കുക. 14 ഉപവിപ്രവൃത്തികളും അനുഷ്ഠിക്കാൻ ഇഷ്ടസ്കൂൾ അപ്പസ്തോലിക ഡെലിഗേഷൻ ധാരാളം സന്ദർശങ്ങൾ നല്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ പ്രിയ പവോളോ, കാരുണ്യവാന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു. എന്നിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇപ്പോൾ നടത്തിയിരുന്ന കാര്യം ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതോ, ഭാവനം ചെയ്തതോ അല്ലാത്തതിനാൽ എന്നിക്കു വളരെ നന്മയാണുണ്ടു്. കത്താവിലേ എന്റെ ശരണം പ്രശാന്തമാണു്. മെസെസ്യറിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആഞ്ചലോ ജോസഫ് റൊങ്കാലി],

1945--1952

ഫ്രാൻസിലേ പേപ്പൽ പ്രതിനിധി

1945

സൊളെസ് മെസ്സിൽ വിശുദ്ധവാരത്തിൽ നടത്തിയ ധ്യാനം

1945 മാച്ച് 26—ഏപ്രിൽ 2

ധ്യാനഗുരു: ആബട്ടെജർമെയിൻ കോത്തിയെൻ ഒ: എസ്. ബി. ചിന്തകളും പ്രതിജ്ഞകളും.

1 ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ദോഷം വരികയില്ല; കഴിഞ്ഞ മൂന്നുമാതൃകയിലേ എന്റെ ജീവിതം വിസ്തൃതമാകട്ടെ. ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്ന ചിന്തിക്കാതിരിക്കാനും എനിക്കായി എന്തെങ്കിലും നേടാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കാനും എന്റെ പ്രതജ്ഞകൾ പലപ്പോഴും നവീകരിക്കേണ്ടിവന്നു.

ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ഇതാ ഞാൻ പാർസിലെത്തിയിരിക്കുന്നു! പ്രാരംഭവിഷയങ്ങൾ വിജയപൂർവ്വം തരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. "അഴിഞ്ഞുപോയ സമാധാനവും" എന്ന എന്റെ മുദ്രവാക്യം വീണ്ടും എനിക്ക് ഒരനുഗ്രഹം നേടിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ആശാനിഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും അഗാധമായ ഏളിയയും ശരണവും തേടുന്നതിനും തിരുസ്സഭാസേവനത്തിൽ ഇനിയും അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന സംവത്സരങ്ങൾ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും അന്ത്യമുതലായ നന്മയുമായി കർത്താവിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനും ഈ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാതെ നല്ല കാരണങ്ങളാൽ.

2 ഞാൻ വാൽകൃത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നവനുള്ള സത്യം ഇനിയും ഞാൻ എന്തിൽനിന്നു മറച്ചുവെക്കരുത്. ഇന്നും എനിക്കു നല്ല ചുറ്റുചുറ്റും ചൊടിയും തോന്നുന്നുണ്ട്. ഞാനൊരു ചെറുപ്പക്കാരനാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നതിനാൽ, വൃദ്ധൻ എന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ, ഞാൻ അതു വെറുക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ

നോക്കുമ്പോൾ പരമാർത്ഥം പൊന്തിവരുന്നു. എനിക്ക് ഇനി അധികം കാലം അർത്ഥവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നിത്യത്വത്തിന്റെ ശോപുരത്തെ ഞാൻ അമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടി നയ്തായിട്ടു വ്യാപരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. ഇഴുറ്റശവിചാരമാക്കി ഭിത്തിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു കരയുവാൻ എന്തുകൊണ്ടു സുരാജാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഞാൻ കരയുന്നില്ല.

3 ഇല്ല, ഞാൻ കരയുന്നില്ല. ഒന്നുകൂടി നയ്തായി ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടി ജീവിതം ആവർത്തിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയല്ല. മോശമായിട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനു ഞാൻ ഏല്പിക്കുകയാണ്. ഭാവി ഹൃദയമോ ദീർഘമോ ആകട്ടെ, അതിലേക്കു ഞാൻ തിരിയുന്നു. ഭാവി പരിശുദ്ധമാക്കാനും അന്യർക്കു വിശുദ്ധീകരണമാഗ്നികാകാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

4 കാനോനനമസ്കാരം! ബെനഡിക്ടൻ സന്യാസികളോടുള്ള പരിചയവും വിശുദ്ധപാരത്തിലേ തിരക്കുമാറ്റങ്ങളും എന്റെ കാനോനനമസ്കാരം കൂടുതൽ ഭക്തിയിൽ ഏല്പിക്കുകയായി എനിക്ക് യാതൊരു കാര്യം ഇല്ല. കപ്പലുകളുടെ അരികെയായ് എന്റെ മറ്റി. ആകയാൽ കാനോനനമസ്കാരം മുഴുവനും കപ്പലുകളിൽ ഞാൻ ചെയ്യും. മാറിൻ സ്പേസിലേ സായാഹ്നത്തിലോ മാത്രീയിലോ എത്തിക്കും. ആശ്രമനിയമങ്ങൾ സിദ്ധിച്ച മാറിൻസിന്റെ സഭയ്ക്കു് എഴുന്നേല്ക്കുകയും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതും ആത്മീയമായി ഏകാഗ്രഹിയ്ക്കു് ഉരുകുകയാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി കൂലങ്കുഷമായി പറിക്കും. സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ ധാരാളം തത്വങ്ങളും കവിതയുമുണ്ട്.

5 എല്ലാം ലഘുപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി ദൈവികപുണ്യങ്ങളും സാന്മാഗ്നികപുണ്യങ്ങളും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കും. പ്രഥമ സാന്മാഗ്നികപുണ്യമാണു വിവേകം. മാറ്റാപ്പാമാതം മെത്രാന്മാരും രാജാക്കന്മാരും സേനാധിപന്മാരും വളരെ വിഷമമായിക്കണ്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണിതു്. ഇക്കാശ്വര്യത്തിൽ അവർക്കു പലപ്പോഴും തെറ്റു പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു നയതന്ത്രജ്ഞരുടെ ഒരു ഗുണവിശേഷമാകയാൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയോടെ ഇതു ഞാൻ അഭ്യസിക്കണം. എല്ലാ സായാഹ്നവും ഈ സംഗതി ഞാൻ കണിശമായി പരിശോധിക്കണം. എന്റെ നാവു പലപ്പോഴും ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ സംസാരിച്ചു് എന്തെ അപകടത്തിലേക്കുനയിക്കുന്നു. ആകയാൽ സൂക്ഷിക്കുക, അതെ സൂക്ഷിക്കുക. മൗനം പാലിക്കു്

നം മിതമായി സംസാരിക്കുവാനും ശീലിക്കുക. തലവന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴും ഗുരുതരമായ കാരണങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോഴുമല്ലാതെ വിധിക്കരുത്.

എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും വേണ്ടതിൽ കുറച്ചു പറയുക; ഒട്ടും കൂടരുത്. കൂടിപ്പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഭയം വേണം. സെവീലിലേ വി. ഇ. ഷിഡോർ വി. ഫുൾജൻസിയൂസിനെ പ്രശംസിച്ചത് അനുസ്മരിക്കുക. ഉപവി പാലിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുക. ഇതാണ് എന്റെ നിയമം.

1947

പാരിസിൽ ഈശോസഭാ വൈദികരുടെ മന്ദിരമായ വില്ലാമൻറേസായിൽ ധ്യാനം

1947 ഡിസംബർ 8 - 13

ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ ദെസോരാസ്
ചിന്തകളും പ്രതിജ്ഞകളും.

1 ഫ്രാൻസിൽ അൻഷിയോ ആയിട്ടു മൂന്നു വത്സരം തികയാൻ പോകുന്നു. എന്റെ അയോജ്യതയെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം എനിക്കു വളരുന്ന അഹായമാകുന്നുണ്ട്. ശരണം മുഴുവനും ദൈവത്തിൽ വെക്കാനും അതു പ്രചോദനം നല്കുന്നു. സഭാ അനുസരണത്തിൽ കീഴടങ്ങാൻ ജീവിക്കണമെന്നുള്ള വസ്തുത ഭയം നീക്കി എനിക്കു ധൈര്യം നല്കുന്നു. കർത്താവിന് എന്തെങ്കിലും സഹായിക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനമുള്ളതാണ്. ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവിടുത്തോടു നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. "അവിടുത്തെ സ്തുതി സഭാ എന്റെ അധരങ്ങളിൽ" (സങ്കീ 33, 2)

2 പുറംസമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് കൂട്ടമായുള്ള അഭ്യാസങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ പങ്കുകൊണ്ടു. ഞങ്ങൾ അവിടെ മുപ്പതു പേരുണ്ടായിരുന്നു. മിക്കവരും രൂപതാവൈദികരായിരുന്നു; കുറേ സന്യാസികളും ഒരു മിഷ്യനറിയും. ധ്യാനഗുരു ഒരു ഈശോസഭാ വൈദികൻ ഫാദർ ദെസോരാസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സഹായിയും പ്രതിഭാശാലിയും തീക്ഷ്ണമതിയുമായ ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. സനാതനതത്വങ്ങൾ ആധുനിക രീതിയിലും ശൈലിയിലും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. ഭാവനാസങ്കല്പങ്ങളും ആധുനികങ്ങളായിരുന്നു. 1945 മാർച്ചമാസത്തിൽ സൊളെസ്സെസിൽ വെച്ചു നടത്തിയ വിശുദ്ധ വാരശ്യാനം മുതൽക്കുള്ള ഒരു കമ്പസാരം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ നടത്തി. എനിക്കു സംതൃപ്തിയും ധൈര്യവും തോന്നുന്നു.

3 എന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ ധ്യാനിക്കാറുള്ളതു് എന്റെ മരണത്തെയും അതിനുള്ള ഒരുക്കത്തെയുംപറ്റിയാണ്. പക്ഷേ മരണം സമീപസ്ഥമായിരി

ക്കാം. ഇന്ന് എനിക്കു് അറുപത്തേഴു വയസ്സുള്ളതുകൊണ്ടു് എത്രം സംഭവിക്കാവുന്നതാണു്. ഇന്നു ഡിസംബർ 12-ാംനു പ്രഭാതത്തിൽ നന്മരണവരത്തിനായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു വി. കുർബാനയെ ആരാധിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ അനതാപകീർത്തനങ്ങളും സകല വിശുദ്ധരുടേയും ലുത്തനിയായും മരിക്കാനായ ആത്മവിശ്വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷയും ചെയ്തില്ല.

ഇതു് ഒരു നല്ല ഭക്തസമ്പ്രദായമാണു്; പലപ്പോഴും ഞാൻ ഇങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യും. മരണത്തോടു് ഇങ്ങനെ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നാൽ അതിന്റെ മണിക്കൂർ വരുമ്പോൾ ഒരു പരിഭ്രമവും ഉണ്ടാകയില്ല.

4 ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി 1938 ൽ ഞാൻ എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ള മരണപത്രം ഒന്നു പുതുകി. സോത്തോഇൽമോന്തെയിലെ എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ പുതിയ സാഹചര്യമനുസരിച്ചു വ്യവസ്ഥകൾ മാറി. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അഭ്രൂപിയോടു കൂടി ലോകവസ്തുക്കളിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം കർത്താവേ, അങ്ങു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്തെങ്കിലും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഇടവകയ്ക്കും ദരിദ്രമാക്കുമായി നീക്കിവയ്ക്കുന്നു.

5 ലോകത്തിലേയോ തിരുസ്സഭയുടേയോ ബഹുമാനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുള്ള പ്രലോഭനങ്ങളൊന്നും എന്തെ സ്സർശിക്കുന്നില്ല. പരിശുദ്ധ പിതാവു് ഏതൊ പാപീശിലേക്കു് അയച്ചതു് ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു പരിഭ്രമമാണുണ്ടാകുന്നതു്. ഹയറാക്കിയിൽ ഇനിയും ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുവാൻ എനിക്കാഗ്രഹമില്ല; നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു ചിന്താശക്തിയാണു തൽസംബന്ധമായി എനിക്കുള്ളതു്. ഇതു് എനിക്കു് വളരെയേറെ മനസ്സുമാധാനം തരുന്നതു്. മാത്രമല്ല, ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു് എന്തുവിലകൊടുത്തും എന്തുതയാഗമനുഭവിച്ചും ചെയ്യാൻ എനിക്കു ശക്തി തരുന്നതു്. എന്തെങ്കിലും ഒരു മഹാ ആത്മാനിഗ്രഹത്തിനും എളിമപ്രവൃത്തിക്കും ഞാൻ തയ്യാറാകണം; അതു രക്ഷയുടെ ലക്ഷ്യമായിത്തീരും. പല വിശുദ്ധാത്മാക്കളും ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ലഭിച്ച കൃപാവരംകൊണ്ടാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശുദ്ധരായിട്ടുള്ളതു്. അതുതന്നെ എനിക്കും യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധിക്കു പ്രാരംഭമാകട്ടെ. രക്തസാക്ഷിത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത എന്തെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ശാരീരിക വേദനയെ ചെറുക്കാൻള്ള എന്റെ ശക്തിയിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. എങ്കിലും ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടി രക്തംചിന്തി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്കു് ഏതുമാത്രം അനുഗ്രഹവും സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വവും കൈവരുമായിരുന്നു!

6 എന്തെ ദൈവത്തോടു് അടുപ്പിക്കുന്ത ഭക്തസമ്പ്രദായങ്ങളോടു് എനിക്കു് ഏറെക്കുറെ പ്രീതി തോന്നുന്നുണ്ടു്. പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചശേഷം ഇന്നു് എനിക്കു കർബാനക്രമവും, കാനോന നമസ്കാരപ്പുസ്തകവും, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും, ക്രിസ്താനുകരണവും, ബോസ്യവേയുടെ സുവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനങ്ങളുംകൊണ്ടു ഞാൻ അംഗീകൃതനാണു്. ആരാധനക്രമവും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും എന്റെ ആത്മാവിനു സുഭിക്ഷമായ ആഹാരമാകുന്നുണ്ടു്. ആകയാൽ ഞാൻ സമസ്തവും ലഘുപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്; അതു നല്ല കാര്യമായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. വി. കർബാനയോടുള്ള ഭക്തി ശക്തിപ്പെടണം. ഇന്നു് എന്റെ ഭവനത്തിൽത്തന്നെ വി. കർബാനയുണ്ടു്; എന്റെ മുറിയിൽനിന്നു തന്നെ പോയി ആരാധിക്കാം. ആകയാൽ വി. കർബാനയുടെ സന്ദർശനത്തിൽ ഞാൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിക്കും. അനന്തരപരസങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലിയും കുരിശിന്റെവഴി കഴിച്ചും മരിച്ചവരുടെ ഓഫീസു വായിച്ചും എന്റെ സന്ദർശനങ്ങൾക്കു ഞാൻ ആകർഷണവും വൈവിധ്യവും നല്കും. വി. കർബാനയുടെ ഭക്തിയിൽ ഇവയെല്ലാം അന്തർലീനമല്ലേ?

7 എനിക്കു വായിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾകൊണ്ടു് എന്റെ മുറി ഞാൻ നിറച്ചിട്ടുണ്ടു്. കത്തോലിക്കാജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന വശങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വ്യഗ്രതയ്ക്കു കാരണമാകുന്നു. ആക്കേലിക കാര്യങ്ങൾക്കു് അകായതു തിരുസ്വിഹാഡനത്തിനു വേണ്ട റിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനു ചിലവഴിക്കുന്ന അമയവും ഡായനയിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന സമയവും തമ്മിൽ അന്വേഷണമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു നല്ല പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടു്; അതിനായി എന്റെ കഴിവുകളൊക്കെയോടുംകൂടെ ഞാനാരംഭിക്കാം. അപ്പസ്തോലിക്കു നൺഷിയോയുടെ ചുമതലകൾ നിറവേറിക്കുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമാകുമെങ്കിൽ വായിക്കുന്നതുതുകൊണ്ടും വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതുതുകൊണ്ടും എന്തു പ്രയോജനം?

8 വീട്ടിൽ എല്ലാം ഭംഗിയായി നടക്കുന്നു. എന്റെയും എന്റെ ഭവനത്തിലേയും അപൂർണ്ണതകൾ ഞാൻ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുകയാണു്. ഈസ്റ്റസൂട്ടിൽ 1942ൽ നടത്തിയ ധ്യാനത്തിന്റെ കഠിനപ്പുരയിൽ ഞാൻ ചേർത്തിട്ടുള്ളതും സെവീലിലേ വി. ഇസ്രിദോർ വി. ഫുൾജെൻസിയുഡിനു നല്കിയിട്ടുള്ളതുമായ പ്രശംസ ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കണമെന്നാണു്. എത്ര മനോഹരമായ വാക്കുകൾ! അവയിൽനിന്നു് എന്റെ ജീവിതത്തോടും എന്റെ സഹവർത്തികളോടും എന്റെ ഭൃത്യരോടുമുള്ള ബന്ധത്തെ സ്തംഭിക്കുന്ന ഏതാനും വാക്യങ്ങൾ ഞാൻ തിര

ഞെട്ടിക്കുന്നു: "അവൻ ഞന്റെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ സമാധാനവും ജീവിക്കണം; ആരേയും വെറുപ്പിക്കരുത്." എളിമയും അധികവും മെത്രാനിൽ ഒരുമിച്ചു പോകണം. അതിരുകടന്ന എളിമ നിമിത്തം കീഴ്ചയുള്ളവരുടെ തിന്മകൾ വളരാനുതകുന്നവരികളാകരുത്; കർശമായി അധികാരം വിനിയോഗിക്കുകയുമാകരുത്. ദൈവസ്നേഹം പരിപാലിച്ചുപോരേണ്ടകാര്യവും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കും. "എല്ലാ ദാനങ്ങളേയും അതു അതിലംഘിക്കുന്നു; അതു കൂടാതെയുള്ള സുകൃതം വൃഥാവിലാണ്." "ദൈവസ്നേഹമാണു കന്യാപ്രതത്തിനുള്ള സംരക്ഷണം" എന്നു വി. ഇസിയോർ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. "അയ്യോപരി അവൻ പരിപൂർണ്ണമായ കന്യാപ്രതം പാലിക്കണം," എന്ന് വി. ഇസിയോറിന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം. പ്രസ്തുത കന്യാപ്രതം എന്തുവിലകൊടുത്തു ഞാൻ നേടണം. ആകയാൽ ചെട്ടെന്നു കുറം വിധിക്കാതിരിക്കാൻ സംഭാഷണങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സൂക്ഷം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാരോടും ദൈവികാധികാരികളോടും ബഹുമാനങ്ങൾ തോന്നരുത്. ഈ രാജ്യം അന്ത്യമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതിനും ഉയർത്തുവാനും അങ്ങനെയുള്ള ദൈവികാധികാരികളെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ ഇരിക്കേണ്ടത്. ഇതിനു സ്വയം താഴേണ്ടി വരികയോ ആന്തരികാശാനിഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടി വരികയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽത്തന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജയം നേടിയേ മതിയാവൂ. എന്റെ സഹവർത്തികൾക്കു് അതു ബോധ്യമാകും; അതു സംഗ്രഹിക്കുകാരണമാകുമേ ഉള്ളൂ. അന്ത്യമായി മന്ദിരത്തിലേ കാരുണ്യവും സ്നേഹവും ആതിഥ്യവും അതുപോലെതന്നെ. "മെത്രാന്റെ ഭവനം എല്ലാവർക്കും സംരക്ഷണം നല്കണം", എന്നല്ലേ വി. ഇസിയോർ എഴുതിയിരിക്കേണ്ടത്.

9 എന്റെ വാസനയും ശിക്ഷണവും തന്നെ എല്ലാവരോടും സ്നേഹവും ക്ഷമയും ഉപചാരവും അനുഭവവും പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ തഴക്കം ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. വി. ഗ്രാൻസിസു ദൈവാലയസ്താണ് എന്റെ ഗൃഹം; ഓ എല്ലാത്തിലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആയിരിക്കണമെങ്കിൽ! കത്തോലിക്കൻ മഹാകല്പന അനുസരിക്കാത്തവനായിത്തീരാതിരിക്കുന്നതിനു പരിഹാസവും നിന്ദയും സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാകണം. ഒരു മെത്രാന്റെയും പേപ്പൽ പ്രതിനിധിയുടേയും മഹത്വമാണ് എളിമയും ഹൃദയശാന്തതയുമുള്ളവനായിരിക്കുക. അതിരുകടന്ന സൂത്രവും നയതന്ത്രങ്ങളുമൊക്കെ അന്യർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു സംസാരത്തിലും വ്യാപാരത്തിലും സാധുത്വവും മനുഷ്യത്വവുമൊക്കെ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളാം. കത്തോലിക്കൻ മാതൃകയോടും ഉപദേശത്തോടും വിശ്വസ്തരായവർക്കു് എല്ലാം അവതാനം നന്മയായിപ്പരിണമിക്കുന്നു.

10 ഞാൻ കൂടുതൽ ഫ്രാൻസിൽ താമസിക്കുന്നതോടും ഈരാജ്യത്തെ കൂടുതൽ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു; എത്രയും കലീനമായ ഒള്ളിക്കൻ ജനതയോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു തകരാറു ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. തിരുസ്സഭയുടെ മുത്തമകളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഞെല്ലു ഉൽകണ്ഠ എനിക്കുണ്ട്. അതുപി ജനിപ്പിക്കാതെ പ്രശംസകൾ വർദ്ധിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തം യാഥാർത്ഥ്യം ഒളിച്ചുവെക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതു തുറന്നു പറയേണ്ടതു് എന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. മതാഭിപ്രായത്തിലുള്ള അവളുടെ പരാജയം, പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുന്ന സ്ത്രീ പ്രശ്നം, വൈദികരുടെ ദുർബ്ബലം, ലൗകികതകൃപത്തിന്റേയും കമ്യൂണിസത്തിന്റേയും പ്രചാരം കൃത്യമായവ അവളുടെ പരാജയങ്ങളാണ്. ഈ അംശത്തിൽ എന്റെ ചുമതല സ്പഷ്ടമാണ്. ഞാനെത്രയും വേദനാജനകമായതും ഉൾപ്പെടെ അമൃതവും പ്രശംസിക്കുകയാണെങ്കിൽ തിരുസ്സഭയുടെ കണ്ണും ചെവിയുമാണ് ഞങ്ങൾഷിയോ എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനായിരിക്കുന്നില്ല.

ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണം. കാർഷ്യം കൂടാതെ നൂറ്റലമായ മരണവും ആർദ്രതയും ക്ഷമയും നിറഞ്ഞ കരുണാമന്ദ്രണമായ വചനങ്ങളും പ്രത്യേകയോടും സദുദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടെ ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകളേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉപകാരം ചെയ്യും. "കാണുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" ഒരാളുണ്ടല്ലോ.

ഈ രാജ്യത്തെ പ്രത്യേകം ആദരിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്ത ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, ഫ്രാൻസിന്റെ രാജനിയായ അനുഗ്രഹീത കന്യകേ, നയതന്ത്രജ്ഞരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥണം എന്റെ പ്രത്യേക പ്രകാശവും മാറ്റിദർശിയുമായ വി. യൗസേപ്പേ, ഫ്രാൻസിന്റെ വിശുദ്ധ താരാക്ഷികരേ, എനിക്കു സഹായവും ആശ്വാസവും അർപ്പിക്കുവാൻ അർപ്പിക്കുക.

1948

കാൽക്കാത്തിൽ (ദൂർഭൈ) ബൈനദിക്തൻ സന്യാസികളുടെ വക തിരുഹൃദയാശ്രമത്തിൽ നടത്തിയ ധ്യാനം

1948 നവംബർ 23 - 27

ധ്യാഗൃഹം: ആബട്ട ദെഫ്ലോറി.

1 നവംബർ 28-ാംനാൾ 68-ാമത്തെ വയസ്സിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. ഇത്തലെ വൈകുന്നേരം ഔക്ടോബറിലേ പ്രിയോർ ഹാദർ ജെർമ്മെയിൽ ബാർബിയരുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ കമ്പത്താരിച്ചു. എന്റെ മനസ്സിൽ സമാധാനമായി. എന്റെ ചെറിയ ബൈനഡിക്തൻ ശയ്യയിൽ നിന്നു നന്മരണത്തിനു ഞാനൊരുങ്ങി. ഇതിനായി ബോസ്യവേ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എട്ടു പ്രാർത്ഥനകൾ സാവധാനത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തി. എന്റെ ജീവിതം സമാപിച്ചതായി ഞാൻ കരുതുന്നു. കത്താവു ഇനി എനിക്ക് അയച്ചുതരുന്നത് ഏതാനും ദിവസങ്ങളായിരുന്നു ലും വർഷങ്ങളായിരുന്നാലും, അവ വിശേഷാലായിരുന്നില്ലവയ്യാം. വി. പൗലോസിന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ ആവർത്തിക്കുകയും അതുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു: "ഞാൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ ജീവിതം ദൈവത്തിൽ മിശിഹായോടുള്ള നിശ്ചലമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു."

2 ഈ നിശ്ചലമരണം ഭൗതിക ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും എന്തിൽനിന്നുതന്നെയും എനിക്കുള്ള യുക്തോഷങ്ങൾ, ബഹുമാനങ്ങൾ, വിജയങ്ങൾ, ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിന്നുമുള്ള എന്റെ വിരഹത്തെ കുറിക്കുന്നു. കത്താവു തിരുമനസ്സാകാത്തതിൽനിന്നൊക്കെ ഞാൻ വിമുക്തനായിരിക്കണം; അങ്ങനെ പരിപൂർണ്ണനിഷ്പക്ഷത എനിക്കുതാവശ്യം.

3 ക്ലമാത്തിൽ മൻറോസാവില്ലായിൽ ഈശോ സഭാ വൈദികരോടുകൂടെ ഞാൻ കഴിഞ്ഞ വർഷം നടത്തിയ ധ്യാനത്തിൽ എഴുതിയിട്ടു കുറിച്ചുകളൊക്കെ ഈ ധ്യാനത്തിൽ വായിച്ചു നോക്കി. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം അവയിലു

ണ്ടു്. അവ ആവത്തിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തെന്തെന്നെ തിരുത്താനും കൂടുതൽ പരിശ്രമത്തിനുള്ള ഉത്തേജനം പ്രാപിക്കുവാനും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അവതന്നെ വായിച്ചാൽ മതി.

4 പ്രായവും അനുഭവവും വർദ്ധിക്കുന്നോടും ഒരു കാര്യം എനിക്കു ബോധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു വിശുദ്ധനാകാനും തിരുന്തിഹാരനന്ദേവനത്തിൽ വിജയം വരിക്കുവാനും ഉതകുന്ന സുരക്ഷിതമാർഗ്ഗം തത്പങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പ്രവൃത്തികളുമൊക്കെ ലഭിക്കുവാനും പ്രശാന്തവൃമാക്കുകയാണു്. എന്റെ മുന്നിരയിലേ ഉപയോഗിക്കുന്നതായ പത്രയുമുഹവും ആവശ്യമില്ലാത്ത വള്ളികളും വെട്ടിക്കളഞ്ഞു നശ്യത്തിലും നീതിയിലും യജ്ഞോപരി സ്നേഹത്തിലും ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകൃതമാകണം. അന്യഥാ വ്യാപരിക്കുന്നതു സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തിയാണു്, അതു താമസിയാതെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നിടം കാട്ടും; അതു പരിക്കാക്കുവാനും പ്രതിബന്ധവുമായിത്തീരും.

സുവിശേഷങ്ങളുടേയും ക്രിസ്താനുഭവത്തിന്റേയും വി. പ്രാൻസിസ്സിന്റെ ചെറു പുഷ്പങ്ങളുടേയും വി. ഗ്രിഗറിയുടെ "നാനാഗ്നികരത്നങ്ങൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലേ വാക്യങ്ങളുടേയും ലാളിത്യം എത്ര മനോഹരം! "നീതിമാന്റെ നിഷ്ഠയ്ക്കുത നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നു". ഇതു പിന്തിട്ടു വരുന്ന വാക്കുകളും ഈ പക്ഷങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഞാൻ ആനന്ദം കൊള്ളുന്നു; ആപ്തോദവും അവയിലേക്കു ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഈ ലോകത്തിലേ തകല വിദ്വാനാകും വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്രവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും കൂടെ ഉൾപ്പെടുന്ന സുരൂപാലികളും ഈശോയുടേയും അവിടുത്തെ വിശുദ്ധരുടേയും മൗലികതത്വങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൻ മുന്തിരിക്കെ എത്ര വിരൂപമായ ചിത്രങ്ങളായി മാറുന്നു! ഈ ലോകത്തിന്റെ വിജ്ഞാനത്തെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന സുനിശ്ചിത വിജ്ഞാനമാണതു്. ഉപചാരത്തോടും യഥാർത്ഥ കലീനതത്തോടും ശാസ്ത്രരംഗത്തുള്ള ഉൽകൃഷ്ടനേട്ടങ്ങളോടും യഥയവും സ്ഥലവും യാഹ്യാചര്യങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ലൗകികവും സാമുദായികവുമായ ശാസ്ത്രത്തോടും അതു യോജിച്ചു പോകുന്നു; അല്ല, ഒന്നുകൂടി ഉയന്നു നില്ക്കുന്നു.

ഈശോകത്താവേ, ലളിതജീവിതം അഭ്യസിക്കുന്നതിലും അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലും അങ്ങു് എന്നെ ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തണമേ. അതെന്തെ എളിമയിൽ ഒതുക്കിനിറുത്തുകയും അങ്ങയെപ്പോലെ ആകാൻ സഹായിക്കുകയും ആത്മാക്കളെ അങ്ങയിലേക്കു് അടുപ്പിച്ചു് അവയെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5 മനുഷ്യരുടേയും ഇതരസൃഷ്ടികളുടേയും ദോഷങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയുടെ നല്ലവശം കാണുന്നതിനാണു് എന്റെ വാസന എന്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പ്രായം കൂടിയ

തോടുകൂടെ അരുഭവം വലിച്ചിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ സ്വഭാവം കൂടുതലായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എന്റെ വാസനയും വായോവൃത്യായവും നിമിത്തം എന്റെ കൂടെയുള്ളവരോടു് എന്നിക്ക് അനുകമ്പ കോന്നാതായിട്ടുണ്ടു്. വിനീതരോടും ദരിദ്രരോടും യാതൃദായികമായി അധഃസ്ഥിതരായവരോടും കാണിക്കുവാൻ മര്യദകേടും അവരോടു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അവിശ്വാസവും ചിന്താർഹിയവും വിനാശകരവുമായ വിമർശനങ്ങളും എന്തെ അങ്ങേയറ്റം വേദനിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല; എന്താൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു രക്തം പൊടിയുകയാണു്. എന്റെ സഹവർത്തികൾ നല്ല മെമ്പരികളാണു്; അവരുടെ ഗുണങ്ങൾ ഞാൻ മതിക്കുന്നു. എന്നിക്ക് അവരോടു വലിയ ഇഷ്ടമാണു്; അവർ എന്റെ സ്നേഹം അർഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും അവർ എന്നിക്ക് വളരെ മനുപ്രയാത്നത്തിനു കാര്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചില ദിവസങ്ങളിലും ചില സാഹചര്യങ്ങളിലും ബലമായി പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ എന്നിക്ക് കോന്നാറുണ്ടു്. എങ്കിലും ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണു്. അതു് ഒന്നുകൂടെ കാര്യക്ഷമവും ഉജ്ജ്വലവുമായ പ്രതിഷേധമാകുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഇതു് എന്റെ പക്ഷത്തുള്ള ദുബ്ബലതയായിപ്പോകുമോ? ഈ ചെറിയ കുമിള പ്രസന്നതയോടുകൂടെ ഞാൻ വഹിക്കണം; എന്റെ അയോഗ്യതയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. എല്ലാം ഞാൻ ദൈവത്തിൽ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എല്ലാഹൃദയങ്ങളും കാണുന്നു; അവയ്ക്കു തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടവശങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6 കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ക്ലാമാത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനത്തിൽ എഴുതിയ എട്ടാമത്തെ കുറിപ്പു ഞാൻ ഇത്തരണത്തിൽ നവീകരിക്കുകയാണു്. നാല്പതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ബെർഗാമോയിൽ മെത്രാനച്ചന്റെ മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു മോൺ, മദീനി തെഡീഷിയോടു ഞാൻ നടത്തിയ യുദ്ധോഷണം സ്മരിച്ചുപോകുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാവു മുതൽ യാക്കോബത്തിന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥനെപ്പറ്റിയും സ്നേഹാദരബഹുമാനങ്ങൾ കൂടാതെ തിരുമേനി അന്തരിച്ചിട്ടില്ല. സ്ത്രീകളേയും അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു് ഒരു വാക്കുപോലും ഉരിയാടിയിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾ ലോകത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നവെന്നു തോന്നിപ്പോകും. അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരോടുപോലും സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ എന്തിൽ ശാശ്വതമായി പതിഞ്ഞ ഒരു പാഠമാണിതു്. ഈ ശിക്ഷണം എന്നിക്ക് നല്കിയ കരുണാശാലിയായ ആ മഹാനോടു് ഞാൻ ഓരോ വകുതഴഞ്ഞാണു്.

7 ഈ പ്രാവശ്യം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം അധികമൊന്നും വായിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും ചെറിയ യാക്കോബിന്റെ നാപ്പൂതുകിലേഖനത്തെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു. അതിലേ അഞ്ചു് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മനോഹരമായ ഒരു സംക്ഷേപമാണ്. ഉപവിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉദ്ബോധനം, നാവിന്റെ ശരിയായ ഉപയോഗം, വിശ്വാസമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ശക്തി, സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം, അന്യരോടുവേണ്ട ബഹുമാനം, ധനികർക്കും നീചീരഹിതർക്കും ദുഷ്ടർക്കുമുള്ള വിധി, അവസാനമായി വിശ്വാസത്തിനും ശരണത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമുള്ള ആഹ്വാനം.....ഇവ ഉപദേശങ്ങളുടേയും ഉദ്ബോധനങ്ങളുടേയും അതുല്യമായ ഒരു നിധിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വൈദികർക്കും സർവ്വകാലത്തുമുള്ള അല്പമായർക്കും ഇവയൊക്കെ വളരെ പ്രായോഗികമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ്. ഈഗ്രന്ഥം നാം മനഃപാഠമാക്കേണ്ടതാണ്. വാക്യം വാക്യമായി പഠിച്ച് നാം ധ്യാനിക്കേണ്ടതുമത്രേ. 68-ാമത്തേ വയസ്സിലേക്കു കാലുയിനില്ക്കുന്ന എന്തെപ്പോലെയുള്ളവർക്കും ഇനി വാദ്ധ്യകൃം മാത്രമേ മുന്തിലുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ വിജ്ഞാനമുണ്ട്. ഇതാ ഒരു ഉദാഹരണം:

“നിങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനിയും വിവേകിയുമായി ആരുണ്ട്? അവൻ വിനീതമായ വിജ്ഞാനത്തോടുകൂടി നല്ല വ്യാപാരങ്ങൾകൊണ്ടു സർവ്വവൃത്തികൾ ചെയ്തുകാണിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടുത്ത അസുയയോ ഹൃദയഭിന്നതയോ ഉണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും സത്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി അഹങ്കരിക്കുകയോ വ്യാജം പറയുകയോ ചെയ്യരുത്. ഈ ദുരജ്ഞാനം ഉന്തതലങ്ങളിൽനിന്നും ഇറങ്ങിവന്നിട്ടുള്ളതല്ല. അതു സ്വന്തം വിചാരത്തിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്; ഭൗതികവും പൈശാചികവുമാണ്. എവിടെ അസുയയും തർക്കവുമുണ്ടോ അവിടെ കലാപവും തിന്മയുമുണ്ടാകും. ഉന്തതലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ജ്ഞാനം ശുദ്ധവും സമാധാനപൂർണ്ണവും വിനീതവും അനുസരണയുള്ളതും കരുണയും സൽഫലങ്ങളുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും സന്ദേഹരഹിതവുമാകുന്നു. അതു മുഖം നോക്കുന്നില്ല. നീതിയുടെ ഫലങ്ങൾ സമാധാനപാലകർക്കായി സമാധാനത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു”. (യാക്കോ 3, 13-18)

1950

അൾജീരിയയിൽ ഓരാനിൽ നടത്തിയ
ചെറിയ ധ്യാനത്തിൽ എഴുതിയ കുറിപ്പുകൾ.

1950 ഏപ്രിൽ 6 - 9

പെസഹാവ്യാഴം, ദുഃഖവെള്ളി, ദുഃഖശനി, ഉയിർപ്പു ഞായർ

എന്റെ മെത്രാഭിഷേകത്തിന്റെ 25-ാം വാർഷികദിനം മാർച്ച് 19-ാംനു ഞാൻ ആഫ്രിക്കയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. യാത്രയുടെ അവസാനം മൂന്നു ദിവസത്തെ വിശ്രമം. ധ്യാനം ഏപ്രിൽ 9-ാംനു ഉയിർപ്പു തിരുന്നാൾ ദിവസം സമാപിച്ചു.

ഓരാനിലെ മെത്രാൻ മോൺ ലക്കാസ്സ് നഹോദരസ്വഭാവമായ ആതിഥ്യം ഏനിക്കു നല്കി. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു കൃതജ്ഞനാണ്. ഉയിർപ്പു തിരുന്നാളിനു മുമ്പു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള ആ മൂന്നു ദിവസം സഹിക്കുകയും വിജയം വരിക്കുകയും ചെയ്ത ഈശോയോടു യോജിച്ച ലോകമാസകലം എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിച്ചിരുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട ആത്മാക്കളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടു പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും മനവും വഴി ഞാൻ യോജിച്ചു. അയോഗ്യനും സാധുവുമെങ്കിലും തിരസ്സഭ എന്തെ ഒരു മെത്രാനാക്കിയിട്ട് 25 കൊല്ലം പുത്തിയായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഭൂതകാലത്തേയും ഇന്നത്തേയും ഭാവിയിലേയും കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

പെസഹാവ്യാഴം — എന്റെ കഴിഞ്ഞ ജീവിതം:

1925 മുതൽ 1950 വരെ ഞാൻ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന ആത്മീയ കുറിപ്പുകളെല്ലാം ഈ യാത്രയിൽ ഞാൻ കൂടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അവ ബുൾഗേരിയയിലും, ടർകിയിലും, ഫ്രാൻസിലും അനുവർഷം നടത്തിയ ധ്യാനങ്ങളിൽ എഴുതിയ കുറിപ്പുകളാണ്. എന്റെ ആത്മസംഗ്രഹിക്കുക വെടിഞ്ഞു അനുതാപത്തിനുള്ള പ്രചോദനം പ്രാപിക്കുവാനും മെത്രാൻ അനുയോജ്യമായ തിക്ഷണതയിലെത്തിച്ചേരാനും വേണ്ടിയാണ് അവ കൊണ്ടുവന്നു വായിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്. അവ മുഴുവരും ശാന്തമായി ഞാൻ വായിച്ചു. കുന്യാസാരത്തിലെന്തപോലെ, "കരുണയുണ്ടാകണമേ" എന്ന് അകീർത്തനം സ്വന്തമായി ഞാൻ ചൊല്ലി.

“എന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു” എന്ന കീർത്തനവും ചൊല്ലി. മഹത്വപ്പെടുത്തിയതു കർത്താവാണ്ല്ലോ. പ്രായശ്ചിത്തമായും ആത്മാർത്ഥമായ എളിമയുടെ ഒരുഭാവമായും ഞാൻ ഇവ ഉരുവിട്ടു. 25 കൊല്ലം മുമ്പ് 1925 മാർച്ച് 13നും 17നും മദ്ധ്യേ കാർപെങ്കാവില്ലായിൽ വെച്ച മെത്രാഭിഷേകത്തിന് ഒരുക്കമായി നടത്തിയ ധ്യാനത്തിലേ 4 -ാ മത്തേ കുറിച്ച ഞാൻ വീണ്ടും വായിച്ചു. സാൻകാർലോ അൽകോഴ്സോ ദൈവാലയത്തിൽ മാർച്ച് 19-ാം-നു വി. യു. സേപ്പിന്റെ തിരുനാളിനായിരുന്നു എന്റെ മെത്രാഭിഷേകം. ക്രിസ്താർക്കരണം മൂന്നാം പുസ്തകത്തിലെ ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായം, അതായത്, എല്ലാത്തേയും അവയുടെ അന്ത്യമായ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അർത്ഥം വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ഈ അവസാന ദിവസങ്ങളിലേ ഏകാന്തതയിൽ ഈ വാക്കുകൾ എന്തെ അത്യധികം സ്തർശിച്ചു. ഈ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ എല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലാണ് ഞാനിത് എഴുതിയത്. ഇന്നും അതുതന്നെയാണ് എന്റെ ബോധ്യം. കാൽ ശതാബ്ദത്തെ പരീക്ഷകൾക്കും ബലഹീനതകൾക്കും രോഗവിമുക്തികൾക്കും ശേഷം ക്രിസ്തുനാമന്റെ ഉപദേശത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിവരുന്നത് എനിക്ക് ആനന്ദഹേതുകമായിരുന്നു. ലോകാരൂപിയുടെ വഞ്ചനയും പ്രലോഭനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും കർത്താവിന്റെ അരുഗ്രഹത്താൽ എന്റെ മനസ്സു ദൃഢമായും വിശ്വസ്തമായും നിന്നു.

“എന്നിൽ നിന്നു” ഒരുവയിൽ നിന്നെന്തവണ്ണം വിനീതരും മഹോന്മാരും ദരിദ്രരും ധനികരും ജീവന്റെ ജലം വലിച്ചെടുക്കുന്നു.” എന്നതത്വം എന്നിൽ പ്രയോഗികമാക്കി കാണിച്ചു തന്നതിൽ, ഓ ഈ ശോ, ഞാൻ അങ്ങയോടു് എത്രമാത്രം കൃതജ്ഞനാണ്! ഹാ വിനീതരുടേയും ദരിദ്രരുടേയും ഗണത്തിൽ ഞാൻ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബുൾഗേരിയായിൽ മനുഷ്യർ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ വിഷമങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതലായി എന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായ വിഷമങ്ങൾ എനിക്കു നിശ്ശബ്ദമായ ആശാനിഗ്രഹത്തിനു കാരണമായി. ആ മുഷിഞ്ഞ ജീവിതം അനുഭവം സൂചിക്കത്തും മാന്യമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞത്. എന്താൽ അങ്ങയുടെ കൃപാവരം എന്റെ ആന്തരികാനന്ദത്തെ സംരക്ഷിച്ചു; എന്റെ കഷ്ടതകളും ക്ലേശങ്ങളും മറച്ചുവെക്കാൻ അവ ഞങ്ങളായിച്ചു. ഒന്നിയിൽ എന്റെ ചുമതലകൾ ഒരേ സമയംകൊണ്ടു ആനന്ദവും ക്ലേശവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. എന്നിങ്ങ കൂടുതൽ ചെയ്തുകൂടായിരുന്നവോ? ഞാൻ കൂടുതൽ ചെയ്തേണ്ടതല്ലായിരുന്നുവോ? കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവോ? കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലാ

യിരുന്നുവോ? എന്റെ വാസനകളുടെ പ്രത്യേകതയെന്നു പറയട്ടെ. ശാന്ത ശക്തിയുടെ പുണ്യതയായി നിവൃചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; എന്നുവരികിലും കത്താവിന്റെ ചൈതന്യത്തിന് അനുയോജ്യമായി ഞാൻ കരുതിയിരുന്ന സമാധാനവും ശാന്തതയും അന്വേഷിച്ചതു വാളെടുക്കാത്തുള്ള വൈമുഖ്യം കൊണ്ടല്ലേ? എന്നിങ്ങനെ സൗകര്യമുള്ളതും സ്വഗമമായതും തെരഞ്ഞെടുക്കാത്തുള്ള താത്പര്യം നിമിത്തമല്ലേ? എന്റെ ഈശോ, അങ്ങു എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളേയും പരിശോധിക്കുന്നു. പുണ്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമം പരാജയമടയുന്നതും അതിരുകടന്നുപോകുന്നതുമെപ്പോഴാണെന്നു അങ്ങേക്കു മാത്രം അറിയാം.

ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും വിന്യസിക്കാതെ അങ്ങയുടെ കൃപാവരത്തിന്റെ ഫലമായി സമസ്തവും എണ്ണുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നു എന്നിരിക്കുറിയാം. കൃപാവരം കൂടാതെ മനുഷ്യൻ യാതൊന്നുമില്ല. കൃതജ്ഞത വളരെ കണിശമായി അങ്ങു ആവശ്യപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. "എന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു," എന്ന് കീർത്തനം എന്നിൽ പുണ്യമായിരിക്കുന്നു! അങ്ങനെയാണല്ലോ വേണ്ടതു്. അങ്ങയുടെ കാര്യം ഞാണു് എന്റെ യോഗ്യത," എന്ന് വാക്യം എന്നിങ്ങനെ വളരെ പ്രിയംകരമാണു്. അതുപോലെതന്നെ വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ: "ഞങ്ങളുടെയോഗ്യതയ്ക്കു് അങ്ങു കിരീടം വയ്ക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ ദാനങ്ങളെയാണു് അങ്ങു മകടം ചാത്തുന്നത്."

ഈശോ, അങ്ങയോടുള്ള എന്റെ കൃതജ്ഞത ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുകയില്ല. ദൈവസ്നേഹം എല്ലാക്കേയും ജയിക്കുന്നു; ആത്മാവിന്റെ ശക്തികളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയാണ്. അങ്ങയിൽ മാത്രം ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നു; അങ്ങയിൽ മാത്രം ഞാൻ പ്രജ്യാശിക്കുന്നു. "ദൈവമല്ലാതെ നല്ലവനായി വേറെയാരുമില്ല" (ലൂക്കാ 18, 19). അവിടുന്ന് എല്ലാ വസ്തുക്കളേക്കാളും സ്തുതിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ; എല്ലാത്തിലും അഹംഗൃഹീതൻ. ആകയാൽ മെത്രാനായി ഞാൻ കഴിച്ച 25 കൊല്ലത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ സമാപനമായി ക്രിസ്താഹ്ലകരണത്തിൽനിന്നു മുൻ ഉഭാരിച്ച ആചെറിന് അദ്ധ്യായത്തിലേ വാക്കുകൾതന്നെ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു. എന്റെ ചൈതന്യത്തെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ വിചാരത്തിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും വന്നുപോയിട്ടുള്ള എന്റെ കൈറുകുകളുടെ ഓർമ്മ എന്നിങ്ങനെ. അവ ഈ 25 കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു വളരെയേറെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതേ, വളരെയേറെ. അതേസമയം എന്റെ നിരവധി പാപങ്ങൾക്കും പൊരായ്മകൾക്കും ഉപേക്ഷകൾക്കും പരിഹാരമായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലിയിൽ, ദിവ്യവും അമലോത്സവമായ ബലിയിൽ എന്നിങ്ങനെ

ത്തെ വിശ്വാസമുണ്ട്. ശുദ്ധനിയോഗങ്ങളുടെ മനോഹാരിതയോടു കൂടി 25 കൊല്ലം മെത്രാനായി അമച്ഛിച്ച കുഞ്ചാനകൾ! അതേ സമയം ജീവിതവീഥിയിലെ പൊടിയെണ്ണി കൃപാവരവും ലജ്ജയും കലന്ന രഥന്യം! ഇടയതും മെത്രാനുമായ ഈശോയുടെ വരപ്രയാദം തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുരോഹിതന്മാർക്കിടയിൽ കേൾക്കുന്നു.

ദുഃഖവെള്ളി - ഇന്നത്തേ എന്റെ നില:

കഴിഞ്ഞരാത്രി "മാറിൻത" ഞാൻ തനിച്ചു ചൊല്ലി. പ്രഭാതത്തിൽ കല്ലെളയിൽവെച്ചു ചെറിയമണിക്കൂറുകളും നാലുപ്രാവശ്യം "കരുണയുണ്ടാകണമേ" എന്ന് സങ്കീർത്തനവും ഞാൻ ചൊല്ലി. കുഞ്ചാനപ്പുസ്തകത്തിൽനിന്നും ഇന്നത്തേ തിരുക്കണ്ഠങ്ങൾ ഒരു വലിയ ദൈവാലയത്തിലെ ചടങ്ങുകൾ ഭാവനംചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ വായിച്ചു. സോഫിയായിലോ, ഈസ്റ്റനൂട്ടിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവാലയത്തിലോ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ കരുതി.

ഇന്നത്തേ എന്റെ നില: ഇതാ 69-ാമത്തേ വയസ്സിലും ജീവനോടുകൂടെ കുരിശിന്റെ മുമ്പിൽ യാഷ്യാംഗം വീണിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ ദുഃഖത്തും തിരുമുറിവുകളിലും ചുംബിക്കുന്നു. കന്തംകൊണ്ടു കത്തിത്തുറക്കപ്പെട്ട ഹൃദയത്തെ ചുംബിക്കുന്നു. എന്റെ സന്തോഷവും സങ്കടവും ഞാൻ പ്രകടമാക്കുകയാണ്. ഇന്നും യുവാവായും ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും ഓജസ്സുറ്റവൻമായിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഈശോയൊടൊന്നിനെ കൃതഘ്നനായിരിക്കും? "നിന്നെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുക". ഇതെന്നെ വലിയവനെന്ന ഭാവംകൂടാതെ എളിയയോടുകൂടെ പരിപാലിച്ചു പോരുന്നു. ചിലപ്പോഴെങ്കിലും എളിയവനായ ഏതോടു സ്നേഹവും ബഹുമാനവും തോന്നുന്നു. എന്താൽ ദൈവാലഗ്രഹത്താൽ എന്തേയും എന്റെ പോരായ്മകളേയും അയോഗ്യതയേയുംപ്രതി പരിശുദ്ധ പിതാവു തന്റെ കാരുണ്യത്താൽ എന്നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പ്രാധാന്യഭേദിയ സ്ഥാനത്തിരുന്നു ഞാൻ മഞ്ഞളിക്കുകയാണു്. കരേക്കാലമായിട്ടു ഞാൻ ലളിതജീവിതം കഴിക്കുകയായിരുന്നു; അതു് ഏനീക്കു് എളുപ്പമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ നയതന്ത്രശാലയിൽ ബാഹ്യമായ ആകാശത്തിന്റെ സുഭഗതസ്തുപകരം ആന്തരികമായി മുത്തുപഴുത്ത ഫലം പ്രവീക്ഷിക്കുന്നവരെക്കൊക്കെ പ്രസ്താവിക്കുകയോടെ ഞാൻ പരാജയപ്പെടുത്തി. ഞാൻ എന്റെ തപത്തോടു വിശ്വസ്തപാലിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അങ്കിര തിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ ബഹുമാന്യമായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. ദരിദ്രരും, ശാന്തരും, സമാധാനപാലകരും, കരുണാശാലികളും, നീതിയെ വിശ്വസിക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും ഹൃദയശുദ്ധരും മദ്യവും തൈരുകളും അനുഭവിക്കുന്നവരും അനുഗ്രഹീതർ. അനുസരണത്തിൻ കീഴെ കൃശീതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വസ്തസേവ

നത്തിൽ എന്റെ ഈ ജീവിതം ഞാൻ ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. "ക്രിസ്തു അനുസരിച്ചു", ഈ വാക്കുകൾ ഇക്കാലത്തു് എത്ര പ്രാവശ്യമാണു് ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടതു്. ആകയാൽ ഞാൻ അവിടുത്തെപ്പോലെ എളിയയും ഹൃദയശാന്തതയും ഉള്ളവനാകണം; ദൈവസ്നേഹംകൊണ്ടു പ്രകാശിക്കണം, ക്രിസ്തുവിനും അവിടുത്തെ സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി സഹിക്കുവാൻ മരിക്കുവാനും തയ്യാറാകണം.

ഉത്തരാഫ്രിക്കയിലേക്കുള്ള ഈ യാത്രകൊണ്ടു വിശ്വാസമില്ലാത്ത ജനതയുടെ മാനസാന്തരപ്രശ്നത്തിന്റെ സ്വഭാവം എനിക്കു സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലായി. തിരുസ്സഭയുടേയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റേയും യഥാർത്ഥനയതന്ത്രത്തിന്റേയും പുണ്യമായ ഉദ്ദേശ്യവും ജീവനും ഇതാണു്. "എനിക്കു് ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക; ശേഷമെല്ലാം അങ്ങു് എടുത്തുകൊള്ളുക".

ഭൂഃഖശനി - എന്റെ ഭാവി:

മൊൾക്കു് എഴുപതായാൽ ഭാവിയിലേക്കു ഓരോപ്പമില്ല. "ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലം എഴുപതനുസംവർത്തം; ഏറിയാൽ എൺപതു സംവത്സരമത്രേ. അവയിലധികമൊന്നും അജ്ഞാനത്തിലുണ്ടേയും, സങ്കടത്തിലുണ്ടേയും അതിവേഗം കടന്നുപോകുന്നു. ഞങ്ങൾ വായുവേഗത്തിൽ കടന്നുപോകുന്നു". (യെരീ 89, 10-11) ആകയാൽ വ്യായാമം ഒന്നും വേണ്ടാ. അന്ത്യമരണപ്പര്യന്തെയുള്ള ചിന്ത എനിക്കു സാധാരണമാകണം. മനസ്സിനെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്ന ഭയമല്ല വേണ്ടതു്. ജീവിക്കുവാനും അജ്ഞാനിക്കുവാനും സേവിക്കുവാനുമുള്ള നമ്മുടെ ഉത്തരാഹ്വരത്തെ സംരക്ഷിക്കുൻ ശരണം വേണം. കരോനാർമുസു് മരണത്തെ ത്യാഗം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു പ്രതിജ്ഞ എടുത്തിരുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു വേർപരിയുന്നതായിരിക്കണം എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അന്തിമസങ്കല്പം. ഇതിനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചു ഞാൻ അന്ത്യമരണമുഷിക്കരുതു്. എങ്ങാൽ പലപ്പോഴും ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. മരണചിന്ത (Judicium Mortis) ഒരു തഴക്കമാകുന്നതു മായാസ്തുതിയെ നിഗ്രഹിക്കുവാനും എല്ലാം ശാന്തമായും അടക്കത്തോടും നിർവ്വഹിക്കുവാനും ഉപകരിക്കും. ലൗകികകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ മരണപത്രം ഞാൻ നവീകരിക്കണം. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽഞാൻ ദരിദ്രനാണു്; ദരിദ്രനായി മരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു് ഉജ്ജ്വലമായി എറിയുന്നതിനു ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതകാലം അതിവേഗം കടന്നുപോകും; എന്നാൽ ഞാൻ ആ സമയം ന

നായി വിനിയോഗിക്കും. ആകയാൽ ഈലോകവസ്തുക്കളിൽനിന്നും അന്തസ്സുകളിൽനിന്നും ബഹുമാനങ്ങളിൽനിന്നും അമൂല്യവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ഞാൻ അകന്നിരിക്കണം. വി. ചാൾസ് ബൊറോമിയോയുടെ ബെൻഗാമോ സന്ദർശനം പൂർത്തിയാക്കി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമം ത്വരിതപ്പെടുത്തണം; അതുപേക്ഷിച്ചുപോകുകയെന്ന ആശാനിഗ്രഹത്തിന്നും ഞാൻ അനുമതിക്കുകയല്ല.

ചിലർ എന്തെ പ്രശംസിക്കുവാൻവേണ്ടി കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാറുണ്ട്. എനിക്ക് അതിൽ താൽപര്യമൊന്നുമില്ല. ഞാൻ എഴുതിയതു് ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിക്കുന്നു. ഇതു നടക്കാതിരിക്കാൻ വളരെ സാധ്യതയുണ്ട്. എങ്കിൽ അതും ദൈവനിശ്ചയമെന്നു കരുതി ദൈവത്തിന്നു ഞാൻ നന്ദിപറയും.

പാരിസിലേക്കു മടങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ നാധാരണ ജീവിതം അക്ഷമ കൂടാതെ തുടരും. എന്റെ കർത്തവ്യം വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ ഞാൻ ചെയ്യും. തിരുസീംഹാസനത്തിന്റെ സേവനം എന്റെ രാജ്യവും ഗുരുവും ദൈവവുമായ ഈശോയോടും മാധുര്യമുള്ള എന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടും എന്റെ സ്നേഹിതരും മാതൃകയും സംരക്ഷകനുമായ വി. യൗസേപ്പിനോടും യോജിച്ചു കൊണ്ടു ശ്രദ്ധയോടും ക്ഷമയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും.

ഞാൻ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആത്മാക്കൾ മിക്കപേരും ഇപ്പോൾ പരലോകത്തിൽ എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെന്നു കരുതി ഞാൻ എന്തെന്തെന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കണം. കർത്താവു് എന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു് അതിവേഗം ക്ഷണിക്കുമോ? ഇതാ ഞാൻ തയ്യാർ. നല്ല സമയത്തു് എന്നെ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇനിയും അവിടുന്ന് ദീർഘജീവിതം എനിക്ക് അനുവദിച്ചിരിക്കയാണോ? കൊള്ളാം, ഞാൻ അതിന്നു കൃതജ്ഞനാണ്. എന്നാൽ തിരുസ്നേഹം ഉപയോഗമില്ലാതെ ഭാരമായിക്കഴിയുന്നതുവരെ എന്നെ ഭൂമിയിൽ ഇടേക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിലും ദൈവഹിതം; അതു മതി.

അടുത്തുള്ള തിരുഹൃദയ കത്തീഡ്രലിൽ ഉയിർപ്പിന്റെ മണിനാദം കേൾക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഈ കുറിപ്പുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈസ്റ്ററുവുമുളള എന്റെ ഒടുവിലത്തേതു് ഉയിർപ്പു പ്രസംഗം സാനന്ദം സ്മരിക്കുന്നു. "ദൈവതിരുമനസ്സു നമ്മുടെ സമാധാനം" എന്ന വി. ഗ്രിഗറി നസിയാൻസന്റെ വാക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചതു്.

1952

മോൺമാത്തറിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കന്യാ
സംഗ്രഹങ്ങളുടെ നടത്തിയ ധ്യാനം
വിശുദ്ധ വാരത്തിലെ വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി;
1952 ഏപ്രിൽ 10 - 12

നമ്മുടെ കർത്താവു കഴിമാടത്തിൽ കഴിച്ച മൂന്നുദിവസം പോലെയുള്ള മൂന്നു നാളുകൾ. പെണ്ണൊരു വഴാഴ്ചത്തേക്കു കർബാനത്തു കണ്ണുഷിയോ മന്ദിരത്തിലേക്കു കന്യാസ്ത്രീകൾ വരാൻ അനുവദിച്ചതാണു് അതിനു കാരണം. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് ആ പരിശുദ്ധ നഗരത്തിലേക്കു നാലു ദൈവാലയങ്ങൾ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു: വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയം, വി. യോഹന്നാന്റെ ദൈവാലയം, ക്ലിങ്ങാക്കോട്ടിലെ നമ്മുടെ അമ്മയുടെ ദൈവാലയം, രക്തസാക്ഷികളുടെ ദൈവാലയം. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം വി. ജൂലിയൻ ലെ പാപ്രിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ ബിന്ദുവിന്റെ റീത്തിൽ നടന്ന കിരീടങ്ങളിൽ ഞാൻ പങ്കെടുത്തു. ലാനറിസ്റ്റ് വൈദികരുടെ ദൈവാലയത്തിൽ പാദർ പുഗാസായുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ കമ്പസാരിച്ചു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും ഏകാഗ്രതയ്ക്കു കറവൊന്നും വന്നില്ല. ഒരു കവിയെപ്പോലെ ഇഴശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മഹാബന്ധിയിലേക്കു കീഴിൽ ചെന്നുകൂടിയതിലും ഉയിർപ്പുതീരുന്നതിന്റെ തലേ ദിവസത്തേ പുതിയ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ആഘോഷങ്ങളോടുകൂടെ ധ്യാനം അവതാനിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിലും ഞാൻ ആനന്ദംകൊണ്ടു. ധ്യാനത്തിനും ആത്മശോധനയ്ക്കും വേണ്ട ദീപ്തമായ കുറിപ്പുകളെഴുതാൻ ഈ ധ്യാനത്തിലേക്കു സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ എന്റെ ആത്മാവിൽ ഉപകരിച്ചു ക്കാവുന്ന കുറേ കുറിപ്പുകൾ ഞാൻ എഴുതാൻ പോകയാണ്.

I. നമുക്കുനന്ദിപറയാം

ജീവിതത്തിനുള്ള സാധാരണദൈവവും, എഴുപതുവത്തരം, ഇതാ പുണ്യമായിരിക്കുന്നു. എഴുപതുകൊല്ലത്തെ ജീവിതത്തിലേക്കു കയ്പോടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. "എന്റെ നിരവധി പാപങ്ങളെയും പോരായ്മകളെയും ഉപേക്ഷകളെയും" പ്രതി ഇന്നും

ഞാൻ ദുഃഖിക്കുകയും ലജ്ജിക്കുകയുമാണ്. കർത്താവിന്റേയും തിരുസ്തുതിയുടേയും ആത്മാക്കളുടേയും സേവനാത്മം എനിക്കു ചെയ്യാമായിരുന്നതും എന്താൽ വളരെ കുറച്ചു മാത്രം ചെയ്യാനിടയായിരിക്കുന്നതുമാത്രം ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. എന്റെ യോഗ്യതകൾക്കെല്ലാം വിരജമായി ഈശോ എന്റെമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന കാരുണ്യത്തിന്റേയും അനഗ്രഹങ്ങളുടേയും നിധി എനിക്കു വിസ്തരിക്കാവുന്നതല്ല. “ആകയാൽ അവിടുത്തെ സ്തുതി എന്നും എന്റെ അധരങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും”. (സങ്കീ 33, 2)

2 സംസാരത്തിലും ഹൃദയത്തിലും നിഷ്പപതെ. പ്രായമാകുന്നോടും വിചാരത്തിലും സംന്മാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും നിഷ്പപതെ പാലിക്കുന്നതിന്റെ സൗന്ദര്യവും മഹാത്മ്യവും ഞാൻ കൂടുതൽ കണ്ടുട്ടടങ്ങി. കഴഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ ലഘുപ്പെടുത്താനും എല്ലാം സ്വാഭാവികമായും വിശദമായും പരിഗണിക്കാതെ കൃത്രിമരൂപവും ശൈലിയും നല്കാതിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും വെച്ചിട്ടുവരികയാണ്. “വിവേകപൂർവ്വം നിഷ്പപടമായി വ്യാപരിക്കുക”, എന്നതു വി. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തമിന്റെ മുദ്രവാക്യമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു വാക്കുകളിൽ എത്രമാത്രം താത്പര്യസമ്പന്നങ്ങളെന്നു കാണുക.

3 സ്നേഹം, പ്രസന്നത, പ്രശാന്തമായ ക്ഷമ! മുദ്രലമായ മറുപടി കോപത്തെ വിപാടനം ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഞാനോർമ്മിക്കണം. അക്ഷമവും പരുപരുത്തതും എടുത്തുചാട്ടമുള്ളതുമായ പ്രകൃതി എന്തുമാത്രം കണ്ണുള്ളതാണെന്നറിയാമോ? കൊള്ളരുതാത്തവനായിത്തള്ളപ്പെടുമെന്നുള്ള ഭയം വലിയവന്നെള്ള ഭാവത്തോടെ നടക്കുവാനും നമ്മുടെ അഭിപ്രായം അഭിച്ഛേച്ഛിക്കുവാനുമുള്ള ആഗ്രഹം ജനിപ്പിക്കും. ഇതു എന്റെ പ്രകൃതിക്കു കടകവിരുദ്ധമാണ്. ഭാവമൊന്നുംകൂടാതെ നിഷ്പപടമായി വ്യാപരിക്കുക എനിക്കു എളുപ്പമാണ്. ഇതു കർത്താവു എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാനഗ്രഹമാണ്. അതു ഞാൻ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകണം; അതിനു ഞാൻ അർഹനായിരിക്കുകയും വേണം.

4 ഹൃദയജനതയോടു മതിപ്പും ബഹുമാനവും എനിക്കു അഭ്യവശ്യമാണ്. അവരോടുകൂടെ ദീപ്തകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടു അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠകായ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുണവിശേഷങ്ങൾ വിലവയ്ക്കുവാനും വിവിധ വീക്ഷണഗതിയോടുകൂടിയ കത്തോലിക്കരുടെ തീക്ഷ്ണ മനസ്സിലാക്കുവാനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. അതേസമയം അവരുടെ പരാജയങ്ങളും കടുംകൈകളും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

ആകയാൽ എന്റെ സംസാരത്തിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിക്കണം. എനിക്ക് ഇപ്പോഴുംപോലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്; എന്താൽ അവരുടെ വികാരങ്ങളെ ക്ഷതപ്പെടുത്തിയേക്കാവുന്ന ലഘുവും സ്നേഹപൂർവ്വകവുമായ വിമർശനവുംകൂടി ഞാൻ വർജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മളോട് ആരും പറയുവാനും ചെയ്യുവാനും ആഗ്രഹിക്കാത്തതൊന്നും നമ്മൾ പറയുകയോ ചെയ്യുകയോ അരുത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ ശ്രദ്ധാലുക്കളല്ല. ആകയാൽ നമ്മുടെ നടപടിയുടെ അന്തസ്സും കാര്യക്ഷമതയും കുറച്ചേക്കാവുന്ന ഭാവഭേദങ്ങളൊക്കെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വർജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ഞാൻ എന്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു; അതുപോരാ, എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ ഞാൻ മാഗ്സ്ട്രിയും മാതൃകയുമായിരിക്കണം. എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരാശ്ലേഷം ഒന്നു മാതൃകയായിരിക്കാൻ ഭേദം.

5 മെത്രാന്മാരുടെ നിയമനം തിരുസിംഹാനത്തോടുള്ള ബന്ധം, പ്രധാനവും കാലോചിതവുമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുക എന്നിങ്ങനെ അതിപ്രധാനമായ സംഗതികളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ധൃതിവേണ്ടാ; എന്നാൽ താമസം വരുത്തരുത്. ഇത് എന്റെ പ്രത്യേകാത്മശോധനയുടെ വിഷയമായിരിക്കും.

6 എല്ലാകാര്യത്തിലും അന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്നോടും അന്ത്യം അടുത്തുവരികയാണ്. മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന ചിന്തയും നല്ലവണ്ണം മമിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയുമായിരിക്കണം, അല്ലാതെ ദീർഘജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വപ്നമാകരുത് എന്റെ പ്രധാന ഉൽക്കണ്ഠാവിഷയം. എന്താൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ആകലനാകരുത്, അധികം സംസാരിക്കുകയുമരുത്. ദൈവകീർത്തനസ്സാണ് ജീവിതത്തിലും അതിൽ കൂടുതലായി മരണത്തിലും നമ്മുടെ സമാധാനം.

7 എനിക്കു വരാൻ പോകുന്നതു ബഹുമാനമോ; അപമാനമോ, എതിർപ്പോ എന്തുതന്മയാകട്ടെ, ഇവയൊന്നും എനിക്ക് ആകലത്തിനോ ഉൽക്കണ്ഠയ്ക്കോ കാരണമാകുന്നില്ല.

ഇക്കൊല്ലം വി. ചാൾസ് ബൊറോമിയോയുടെ ബെർഗാമോ അന്ദർഗണം പൂർത്തിയാക്കി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു ബെർഗാമോക്കാരനെന്ന നിലയിൽ എനിക്കുള്ള അഭിലാഷങ്ങൾ ഇങ്ങനെ നിറവേറും.

8 എന്റെ ജീവിതം പരിശുദ്ധമായി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഏകാഗ്രഹം. ഏന്റെ കഴിവുകൾക്ക് അതിരമായ വിഷമങ്ങളും ചുമതലകളും വേദനകളും സഹിക്കേണ്ടകാര്യ

മോക്ഷമ്പോൾ ഞാൻ വിറച്ചുപോകുന്നു; എന്താൽ കർത്താവിലാണ് എന്റെ ശരണം. വിജയങ്ങളോ അസാധാരണയോഗ്യതകളോ ഒന്നും എനിക്കില്ലല്ലോ.

9 എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതം തീക്ഷ്ണമാകണം. നൂതനങ്ങളും അപ്രധാനങ്ങളുമായ ഭക്തികൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല; പ്രത്യേക, മുഖ്യമായ സംഗതികളിൽ വിശ്വസ്തതയും തികഞ്ഞ തീക്ഷ്ണതയും ആവശ്യമാണ്. വി. കർബാന, കാനോനനമസ്കാരം, ജവമാല, ധ്യാനം, ഝദ്ഗ്രന്ഥപാരായണം, വി. കർബാനയിൽ ഈശോയോടു് അഗാധവും അനുസ്യൂതവുമായ ഐക്യം.

10 ഈ ധ്യാനത്തിൽ വലിയ അഭ്യാസങ്ങളും നീണ്ട ചിന്തകളും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ ധ്യാനങ്ങളിലേ ക്വീപ്പുകൾ വായിച്ചപ്പോൾ അന്ത്യത്തോടു് അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു് അവയിൽ സൽപ്രേരണകളും പ്രേത്സാഹനവും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. എന്റെ മനസ്സാക്ഷി ശാന്തമാണ്. ഈശോയിലും അവിടുത്തേക്കും എനിക്കും പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയിലും, വത്സലനായ വി. യൗസേപ്പിലും, സ്നാപകയോഹന്നാനിലും ഞാൻ ശരണം വെക്കുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എന്റെ ബന്ധുജനങ്ങൾ അടുത്തുകൂട്ടുന്നതു കാണുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ തിരുഹൃദയ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോകയാണ്. അവിടെ ഒരു നല്ല രാത്രി എനിക്കു കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ആത്മാക്കളുടേയും തിരുസ്സഭയുടേയും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണിതു്. ഈശോയുടെ കർമ്മം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയവും ഈശോയുടെ കൃപാവരങ്ങളും ലോകത്തിനു സർവ്വസ്വമാണ്; വിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു കൈവരാനിരിക്കുന്ന ഭാവി സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭമാണ്. ഞങ്ങളുടെ ജീവനും ഞങ്ങളുടെ ഉത്ഥാനവും ഞങ്ങളുടെ സമാധാനവും ദൈവവുമായുള്ള ഞങ്ങളുടെ യോജിപ്പിനു നിദാനവുമായ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ, അങ്ങിൽ ശരണപ്പെടുന്നവരുടെ രക്ഷയേ അങ്ങിൽ മരിക്കുന്നവരുടെ ശരണമേ, സകല വിശുദ്ധരുടേയും ആനന്ദമേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമേ.

1953 — 1958

വെനിസ്സിലേ കാർഡിനൽ പേട്രിയാക്ക്

1953

മൂന്നുവെനിഷ്യാ പ്രവിശ്യകളിലേയും
മെത്രാന്മാരോടുകൂടി ഫിയെററായിൽ വെനി
ഷ്യൻ സെമ്മിനാരി വില്ലായിൽവെച്ചു
നടത്തിയ ധ്യാനം

1953 മേയ് 15—21

ധ്യാനഗുരു: കപ്പച്ചിൻ വൈദികനായ ഫാദർ ഫ്രെഡറിക്ക ബസേൽഗാ
(ധ്യാനത്തിനു ട്രെൻഡിലേയും ഗൊരീസിയായിലേയും ആച്ചുബിഷപ്പമാ
രും വിച്ചെൻസാ, പാദുവാ, ചോഗിയാ, ബെല്ലുണോ, വിറോറിയോ
വെനെറോ, കൺകോർദിയാ, റൊവീഗോ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേ മെ
ത്രാന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു.)

കുറിപ്പുകൾ:

1 കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ പാരീസിൽ മോൺമാത്ത
റിൽ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ തണലിൽ ഞാൻ അയ്യംതേടി; ഇക്കൊല്ലം
മേയ് മാസത്തിൽ ഇതാ വെനിസ്സിലേ കാർഡിനൽ പേട്രിയാക്കായി
ഗ്രാപ്പായിലെത്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ ചുറ്റും എന്തൊരുമാറ്റം! ഇനി
എന്താണു പ്രതിപാദിക്കുക. "അവനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ ആന
ന്ദം കൊണ്ടു." (സങ്കീ 121, 1) അയോഗ്യതാബോധം ജനിപ്പിക്കുന്ന
എളിമയും കർത്താവില്ലുള്ള ശരണവും കർത്താവാണ് എന്റെ സഹാ
യമൊന്നുംകൂടാതെ എല്ലാം ചെയ്തതു്! ഇത്ര മഹത്വമേറിയ സ്ഥാനം
എനിക്കു ഭാവനം ചെയ്യാവുന്നതോ ആഗ്രഹിക്കാവുന്നതോ ആയിരുന്നി
ല്ല. ഈ എളിമയും ശാന്തതയും എന്റെ പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമല്ല; എ
ന്റെ വാസനയ്ക്കൊത്തുപോകുന്നു. എന്റെ കർത്താവേ, എന്തിന് ഞാൻ
അഹങ്കരിക്കുന്നു; പൃഥ്വിയായി ആഘോഷിക്കുന്നു? ദൈവത്തിന്റെ കാ
രുണ്യമല്ലേ എന്റെ യോജ്യതയെല്ലാം?

2 ആത്മരക്ഷ, ജോലി, അതെ, എന്റെ പുരോഹിത ജോലി
നമാരംഭിച്ചസ്ഥലത്തേക്കുതന്നെ ദൈവപരിപാലനയാൽ ഞാൻ മട

ങ്ങിപ്പോൾ ഞാൻ ആത്മാക്കളെ നേരിട്ടു ശുശ്രൂഷിക്കുകയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഒരു വൈദികന്റേതെന്നു പറയുന്ന നയതന്ത്രം ആത്മാക്കളോടൊന്നിയിൽ നിമഗ്നമായിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. പരിശുദ്ധമായ ഒരു ജോലി പരിഹാസ്യമായി കാണപ്പെടും. ഇപ്പോൾ ഞാൻ കിരസ്റ്റിയുടെ യഥാർത്ഥ ആവശ്യങ്ങളെ ഏറ്റെടുത്തു; ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുക, അവയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുക എന്ന ജോലി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു എനിക്കു വേണ്ടുവോളം മതി; അതിനു കർത്താവിനോടു ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്. മാച്ച് 15-ാം തീയതി വെനിസ്സനഗരത്തിലേക്കു ആഘോഷമായി പ്രവേശിച്ചിരുന്ന വി. മക്കോസിന്റെ കത്തീഡ്രലിൽ വെച്ചു ഞാൻ ഇതു പ്രഖ്യാപിച്ചതാണ്. എനിക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയുമല്ലാതെ വേറൊന്നും ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയോ ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. "നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു.....അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാൻ സമൃദ്ധിയായി അതു അവർക്കു സംസിദ്ധമാകുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു". (യോഹ. 10, 10-11)

3. എഴുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ, ഇതരർ തങ്ങളുടെ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷ സമാപിപ്പിക്കുന്ന കാലത്തു ഞാൻ എന്റെ ശുശ്രൂഷ സമാരംഭിക്കുകയാണ്. ഞാൻ നിത്യരൂപത്തിന്റെ ഹോപൂരത്തിലാണു നിലുനതു്. ഓ ഈശോ, ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ പ്രധാന അജപാലകരും മെത്രാന്മാരായവനേ, എന്റെ ജീവിതത്തിന്റേയും മരണത്തിന്റേയും രഹസ്യം അങ്ങയുടെ കരങ്ങളിലാണ്, അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനു സമീപസ്ഥമാണ്. എന്റെ അന്തിമമണിക്കൂറിന്റെ ആഗമനത്തിൽ ഞാൻ വിറയുന്നു; അതേസമയം ഞാൻ അങ്ങയിൽ ശരണം വയ്ക്കുന്നു; അല്ല പിന്നെയും മുന്നോട്ടു നോക്കുന്നു. എന്റെ മനോഭാവം വി. അലൂഷ്യസ്സിന്റേതുതന്നെ. ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു തുടർന്നു ചെയ്യുക! നദാ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി ഉത്താഹിക്കുക; കൂടുതലായി ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക.

ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതകാലം എന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന വി. പത്താം പീയൂഷീനെപ്പോലെയും ഭാഗ്യസ്തുരണാർഹനായ കാർഡിനൽ ഫെറാറിയെപ്പോലെയും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മോൺസിഞ്ഞാർ രദീനി കെഡേഷിയെപ്പോലെയും പരിശുദ്ധനായ ഒരു ഇടയനായി ജീവിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. കെദേഷി തിരുമേനി എങ്ങനെ ജീവിച്ചിരുന്നുവോ, ഇപ്പോളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങനെ

ജീവിക്കുമായിരുന്നുവോ അതുപോലെ ഞാൻ ജീവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം അതിന് എന്തെ സഹായിക്കട്ടെ.

4 ധ്യാനത്തിൽ വി. ഗ്രിഗറിയുടേയും ബെർണാർദിന്റേയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചു. രണ്ടുപേരും ഇടയന്മാരുടെ ആന്തരിക ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അവർക്കു ബാഹ്യവും ലൗകികവുമായ ഉൽക്കണ്ഠകളുണ്ടായിരിക്കരുത്. എന്റെ ദിവസങ്ങൾ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ദിവസങ്ങളായിരിക്കണം. വെനീസ് രൂപതയിലേ എന്റെ മക്കളുടെ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും വൈദികർ, സെമിനാരിവിദ്യാർത്ഥികൾ, കന്യാസ്ത്രീകൾ ഭരണാധികാരികൾ, സാധുപാപികൾ എന്നിവർക്കു വേണ്ടിയുംകൂടി കഴിയുമെങ്കിൽ വി. കുർബാനയുടെ മുമ്പാകെ ജപമാലയുടെ പതിനഞ്ചു രഹസ്യങ്ങളും ഞാൻ ദിവസം പ്രതി ചൊല്ലും. അവരെ നമ്മുടെ കർത്താവിനും പരിശുദ്ധാത്മാക്കും ഞാൻ കാഴ്ചവെക്കും.

വൈദികപുരുഷിയുടേയും കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനത്തോടുള്ള ബഹുമാനാദരപ്രകടനങ്ങളുടേയും ഇടയ്ക്ക് എനിക്കു ഭയങ്കര പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്: പണത്തിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്, സഹായങ്ങൾക്കും ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കുമായി തടിച്ചുകൂടുന്ന ദരിദ്രജനങ്ങൾ.

എനിക്കും എന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും വേണ്ടി ആദായമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ പ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. പലപ്പോഴും പരിഭ്രാന്തിക്കും അപമാനത്തിനും ഇടവരുത്തുന്ന ഈ ദാരിദ്ര്യത്തെ പ്രതി കർത്താവിനു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. അതു ദരിദ്രനായ ഈ ശോധോടും വി. ഫ്രാൻസിസ്സിനോടും എന്തെ അടുപ്പിക്കുന്നു. വിശപ്പുകെണ്ടു മരിക്കുകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഭാഗ്യപ്പെട്ട ദാരിദ്ര്യമേ, അതു എല്ലാത്തേയും, വിശിഷ്ട, ആത്മരക്ഷാജോലിയേയും അനുഗ്രഹിക്കും.

6 വെനിസ്സിലേക്കുള്ള എന്റെ വിജയയാത്രയും എന്റെ മക്കളോടു രണ്ടുമാസക്കാലത്തേക്കുണ്ടായ സമ്പർക്കവും വെനീഷ്യൻകുട്ടികളുടെ പേടിയൊക്കിനോടുള്ള ബഹുമാനവും അവരുടെ നന്മനസ്സും സ്നേഹമാക്കുന്നുണ്ട്. അവർ എനിക്കു വളരെ പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ നിയമങ്ങളൊന്നും എനിക്കാവശ്യമില്ല. എന്റെ വാസനയനുസരിച്ചു ഞാൻ തുടർന്നാൽ മതി. എളിമ, നിഷ്കപടത, അചഞ്ചലമായ ശാന്തതയോടെ വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും സുവിശേഷത്തോടു വിശ്വസ്തനായിരിക്കുക, വറുപ്പോകത്തു ക്ഷമ, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെ പ്രതി അടക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഉത്താഹം! ജന

ങ്ങൾക്കു എന്നെ ശ്രവിക്കുക ഇഷ്ടമാണ്. എന്റെ വാക്കുകൾ നേരെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു കടന്നുചെല്ലുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതിനും അവയ്ക്ക് അനന്തസ്സു കാഞ്ഞു പോകാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി ഞാൻ ശരിയായി ഒരുങ്ങും.

7 എന്റെ മന്ദിരം അാവലാനത്തിൽ രൂപകൊള്ളും. പരിശുദ്ധ പിതാവു് എന്നിക്ക് ഒരു അഹോലമെത്രാനെ നല്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്നിക്ക് എല്ലാം എല്ലാവരുടേയും നന്മയ്ക്ക് ഉമകത്തുക്കവിധം ചെയ്യാൻ കഴിയും.

8 എന്നിക്ക് അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം ഹൃസ്വമാണല്ലോ എന്ത ചിന്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങളെ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്താൽ ദൈവക്കൊപ്പമല്ലാതെ ഞാൻ ഒന്നും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. "മരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല; ജീവിക്കുവാൻ എന്നിക്കു വൈമനസ്യമൊന്നുമില്ല." (സൂർപിത്വിയുയ്ക്ക് സൗവേരൂത്ത്) കത്താവിന്റെ തിരുമസ്സാഹ്വ് എന്റെ സമാധാനം.

എന്റെ ജീവിതമാകുന്ന വില്ലിനെ അതർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി തിരുമ്മിപ്പോയതും ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു; ആ വില്ലു് എന്റെ ശ്രമത്തിൽനിന്നു് ഉയന്നു് വി. മാക്കിന്റെ കത്തിന്ദ്രലിലേ താഴികക്കുത്തിന്റെമേൽ വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു.

ബസിലിക്കയുടെ ഭൂതഭാഗത്തു് എന്നിക്ക് ഒരു മാവളം തരണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയുംകൂടി എന്റെ മരണപത്രത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. വി. മാക്സ് എന്നിക്കു പ്രിയംകന്ദനം എന്റെ ആത്മാവിനു പരിചിതമായിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോയിന്റെ മകളും ശിഷ്യനും റ്റാല്യാതാവുമാണല്ലോ വി. മാക്സ്.

1954

[ഓഗസ്റ്റ് 10-ാംന- കാർഡിനൽ റൊങ്കാലി പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സ്വസ്തജ്ജബിലി സോത്തോ ഇൽമോന്തെയിൽ ആഘോഷിച്ചു. അന്നു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി: "ഓഗസ്റ്റ് 10-ാംന- സോത്തോ ഇൽമോന്തെയിൽ എന്റെ പൗരോഹിത്യ സ്വസ്തജ്ജബിലി. രാത്രിയിലെ മഴകഴിഞ്ഞു പ്രകാശമാനമായ അംബരം. വി. യോഹന്നാന്റെ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നുള്ള കുരിശുമണിയോടുകൂടെ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: "കത്താവേ, അങ്ങേക്കു സൂതീ". ഒരു മണി

കൂർന്നേരം ഞാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. വി. ലോറൻതിനെ പറ്റി കാനോനമന്ത്യാരപ്പസ്തകത്തിലുള്ള വായനകൾ എന്റെ കമങ്ങളിലും അഭരങ്ങളിലും എയേത്തിലുമുണ്ടായിരുന്നു. അവ ഒരു പദം തന്നെ. ഏന്റെ അമ്പതുകൊല്ലത്തേ പരരോഹിത്യജീവിതം എത്ര ദരിദ്രം! ഈ കവിതയുടെ മങ്ങിയ ഒരു പ്രതിഫലമായമാത്രം. "എന്റെ യോഗ്യത.....ദൈവത്തിന്റെ കരുണ മാത്രം!"

തൊറേലിയായിലേ ധ്യാനം 1954 ജൂൺ 6-12

ധ്യാനഗ്രന്ഥം: മോൺ, ലത്തുച്ചി.

കുറിപ്പുകളില്ല.

പകരം ഏന്റെ മരണപത്രം ഞാൻ തയ്യാറാക്കി. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തേ ധ്യാനത്തിലേ നിർമ്മനങ്ങൾകൊണ്ടു ഞാൻ തൃപ്തിയത്തേ. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രിസ്താങ്കരണം രണ്ടാംപുസ്തകത്തിലേ പത്രണ്ടു അധ്യായങ്ങളിലായി പടന്നു കിടക്കുന്ന "ആന്തരികജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ" വളരെ സഹായകമായ ധ്യാനമായി.

- 1 ആന്തരിക ജീവിതം
- 2 വിനീതമായ കീഴ്വഴക്കം.
- 3 അമാധാന പ്രിയനായ നല്ല ഒരു മനുഷ്യൻ
- 4 നിർമ്മലമനസ്സും ശുദ്ധനിഷ്ഠയാഗവും.
- 5 തന്നെത്തന്നെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചിന്തകൾ
- 6 നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കുള്ള ആനന്ദം
- 7 എല്ലാത്തേക്കും ഉപരിയായി ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹം.
- 8 ഈശോയോടു അഭയാമായ മൈത്രി
- 9 സുഖങ്ങളുടെ അഭാവം
- 10 ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കൃതജ്ഞത
- 11 ഈശോയുടെ കുരിശിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം!
- 12 വി. കുരിശാകുന്ന രാജകീയ പാത.

1955

മൂന്നു വൈനേഷ്യാകളിലേ മെത്രാന്മാരോടു കൂടി പാദുവായിൽ ഞാനേലിയായിലേ വില്ല ഇമ്മാക്കലാത്തായിൽ വച്ചു നടത്തിയ ധ്യാനം.

1955 മേയ് 20 — 25

ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ റിക്കാർഡോ ലൊമ്പാർഡി എസ്. ജെ. കുറീപ്പകളും പ്രതിജ്ഞകളും.

1 എനിക്കു് 74 വയസ്സായിരിക്കുന്നു. 1458 ജൂൺ 8-ാംനാമരിച്ച വെനിസ്യ പേട്രിയാക്സ് വി. ലോറൻസ്യ ജൂസ്റ്റിനിയന്റെ പ്രായം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട മരണത്തിന്റെ അഞ്ചാം ശതാബ്ദം ഘോഷത്തിനു ഞാനൊരുങ്ങുകയാണ്. എന്റെ മരണത്തിനു തന്നെ ഒരുങ്ങുവാനുള്ള ഒരു നല്ല വഴിയല്ലേ ഇതു്.

ഇതാ രക്ഷാകരവും ഗൗരവാവഹകവുമായ ഒരു ചിന്ത: "മരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല; ജീവിക്കുവാൻ എനിക്കു വൈമനസ്സുവുമില്ല." അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതം മരണത്തിനുള്ള ആനന്ദസമനപിതമായ ഒരുക്കമായിരിക്കും. ഞാൻ മരണത്തെ സ്വീകരിച്ചു പ്രത്യേക ശയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു പാപിയായതു കൊണ്ടു് എന്റെ പ്രത്യേക എന്തിലല്ല; പ്രത്യേക ഞാൻ എന്തായിരിക്കുന്നുവോ എനിക്കു് എന്തുണ്ടോ അതിനെല്ലാം ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് എന്റെ കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലാണു്. "കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യം ഞാൻ എന്തേക്കും പാടും."

2 വെനിസ്സിലേ പേട്രിയാക്സു കാർഡിനലുമായി നിയമിതനായ ദിവസം മുതൽ മരണചിന്ത എനിക്കു് നല്ല ഒരു ചങ്ങാതിയായിട്ടാണു നിലകൊള്ളുന്നതു്; സ്വപ്നം വിഷാദാത്മകനായ ചങ്ങാതിയാണെന്നുമാത്രം. 17 മാർച്ച് 1955 മുൻ ഡോദെകാമർ എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു; രണ്ടുപേർ എനിക്കും കർത്താവിനും വേണ്ടിമാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നവരാണു്; തന്തിമിത്തം അവർ എനിക്കു വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; മുപ്പതു കൊല്ലം അവരെന്റെ ഭവനം സൂക്ഷിച്ചു; സഹോദരൻ

മെത്രാന്റെ കൂടെ അന്തിമവർഷങ്ങൾ കഴിക്കാമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിചാരം. അവരുടെ മരണം എനിക്കു വലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു. ചിന്തിക്കുന്ന മനസ്സിനല്ല സന്താപം; ഹൃദയത്തിനാണ്. ഞാൻ അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെന്നു കരുതുന്നതാണ് എനിക്കു ഏറെയിഷ്ടം. എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുപോളെന്നിയേ അവരിന്നു കൂടുതൽ സന്നദ്ധരായിരിക്കും എന്നു ധാരണയായിരിക്കുവാൻ. ഓ അഞ്ചിലാ, ഓ മരിയാ നിങ്ങൾ നിത്യപ്രകാശത്തിങ്കൽ രൂപസ്യയോടും എൻറിക്കു യോടും ചേർന്നു കഴിഞ്ഞില്ലേ? നിങ്ങൾ നാലുപേരും നല്ലവരും ദൈവഭക്തരുമാണ്. ഞാൻ സദാ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുന്നു; നിങ്ങളെ പ്രീതി ഞാൻ കരയുകയും നിങ്ങളെ ഞാൻ ആശീർവ്വിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (1)

ഈ വേർപാടു കർത്താവു തിരുമനസ്സായതാണെന്നു ഇപ്പോൾ ഞാൻ വിശദമായി കാണുന്നു. ഇപ്പോളെനിക്കു വെനിസ്സിലേ എന്റെ മക്കളുടെ ആത്മീയ സുസ്ഥിതിക്കു വേണ്ടി പൂണ്ണമായി എഴുന്നടത്തെയെ സ്മർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. മെൽക്കീസെദെക്കീനെപ്പോലെ എനിക്കു മാതാവും പിതാവും കുടുംബമില്ലെന്നു അവർക്കു തോന്നും. (ഘെബ്രാ. 7, 3)

എന്റെ ചാർച്ചക്കാരെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണ്; അവരെല്ലാവരും ദരിദ്രരും നല്ല ക്രൈസ്തവരുമായതു കൊണ്ടു അവരെ ഞാൻ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണ്. അവരെനിക്കു ആനന്ദവും ബഹുമാനവും നല്കുകയല്ലാതെ വേറൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാലും ഞാൻ അവരിൽ നിന്നു അകന്നു ജീവിക്കണം. വെനിസ്സിലേ വൈദികർക്കു ഞാൻ മാതൃക നല്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരിൽ പലരുടേയും കൂടെ സഹായകരമായും അനുകരണമായും കുടുംബാംഗങ്ങൾ വളരെയേറെ താമസിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അവർ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിനുശേഷവും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്കു പ്രതിബന്ധമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്.

ഇന്നു എനിക്കു ഒരു ഇടയന്റെ ജോലിമാത്രമേയുള്ളൂ. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്താണു പറയേണ്ടതു്? പ്രസ്തുത ജോലി എനിക്കു ആനന്ദം നല്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ സംതൃപ്തനാണ്. നല്ല ക്രമം പാലിക്കുന്നതിനു കഠിനമായ പ്രതിവിധികളൊന്നും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതല്ല.

(1) എൻറിക്കു 1918 ൽ മരിച്ചു; അഞ്ചിലാ, രൂപസ്യ 1954 ൽ. മരിച്ചു 1955 ൽ. അഞ്ചിലായും മരിച്ചായുമാണു സോത്തോ ഇൽമൊത്തോയിലേ വേണം കാണുവാനതു്.

ശിക്കേണ്ടി വരുത്തില്ല. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വകമായ കാരുണ്യവും ക്ഷമയും വിട്ടുവീഴ്ചയും പഴി കാക്കുശ്യവും ശിക്ഷോപകരണവും പഴി എന്നതിനെക്കാൾ വളരെ വേഗം മുന്തോട്ടം കഴിയും. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു വക സന്ദേഹങ്ങളും സംശയങ്ങളുമില്ല.

എല്ലാത്തിലും ശ്രദ്ധ പതിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ എനിക്കഭയം തോന്നുന്നുണ്ട്. എല്ലാം ചെയ്തുതീർന്നില്ലല്ലോ എന്ന് എനിക്കഭയം. എന്റെ സമാധാനവാസന ശാന്തമായ ജീവിതത്തിന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തന്നിമിത്തം ഭാരമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതെ കഴിയുവാനാണ് എനിക്കു താല്പര്യം. "അമ്മസരിക്കുമെന്ന്" ബോധമുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ മെത്രാന്മാർ കല്പനകൾ നല്കാവൂ," എന്ന് കുട്ടിനാൾ ഗുസ്തീനിയുടെ തത്വം എന്റെ സ്വാഭാവിക വാസനയ്ക്ക് അമ്മയോജ്യമാണ്. തിരുത്താമദ്ദേശിക്കുന്ന തിന്മ അനുസരണക്കേടിന്റെ പ്രതിഫലനം വഴി വർദ്ധിക്കുകയാപിരിക്കും ചെയ്യുക.

എന്താൽ ഇടയൻ നല്ലവനായിരിക്കണം; സർവ്വോപരി ഉത്തമനായിരിക്കണം. കൂലിക്കാരനെപ്പോലെ ചെന്നാൽ അജഗണ്ഠത്തെ വിട്ടുകൊടുത്തു കൊണ്ട് അവൻ ഓടിപ്പോകുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ തന്റെ ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രയോജന ശൂന്യനായിത്തീരുന്നു. നല്ല ഇടയനായ ഈശോ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വെനിഷ്യരൂടെ ആത്മാക്കൾക്കു ഞാൻ ഒരു ഹോമയാഗവും ഹനനയാഗവുമായിത്തീരാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ഈ അന്തിമനാളുകളിൽ അങ്ങയുടെ മൈതന്യം എന്റെമേൽ വർഷിക്കണമേ.

4. തീക്ഷ്ണമായി ആന്തരികവും അതിസ്വാഭാവികവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ എന്നത്തേക്കാളും കൂടുതലായി ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. കാലം കഴിയുന്നതോടും പ്രാർത്ഥനാജീവിതം കൂടുതൽ ആനന്ദകരമായിത്തീരുന്നതാണ്. വി. കുർബാന, കാനോനനമസ്കാരം, ജപമാല, സ്വഭവനത്തിലുള്ള വി. കുർബാന ഇവയെല്ലാം എനിക്കു കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യമായിരിക്കുന്നു. ഉഷസ്സു മുതൽ സന്ധ്യവരെയും രാത്രിയിലും ദൈവത്തോടും ദൈവകാര്യങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അമ്മസ്യതമായ ആനന്ദമാണ്; ശാന്തതയോടും ക്ഷമയോടുംകൂടെ വർത്തിക്കുവാൻ അത് ഒരു മഹാ അഷ്ടായമാണ്. ഭക്തകാര്യങ്ങളും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു സംഗതികളും എന്റെ മുമ്പാകെ വലിയ ഒരു ഭാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ ഭക്താഭ്യായങ്ങൾക്കും പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ആവശ്യകമായ ശാന്തതയും സമാധാനവും സംബന്ധമാകാതെ എനിക്കു ശ്വാ

സം മുട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുതഭ്യാസങ്ങൾക്കു ഞാൻ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കണം. സ്വഭവനവാസികളൊരുമിച്ചുള്ള ജപമാല തുടങ്ങിയവയെ വേണം. അതു ധ്യാനത്തിന്റെ ഓർമ്മ എന്തിലുള്ളവാക്കും. സെക്രട്ടറിയും, കന്യസ്ത്രീകളും, അന്തോവാസികളും, അതിനികളുമൊരുമിച്ചു് ഒരു കുടുംബജപമാല!

5 ഫാദർ ലൊമ്പാർഡിയുടെ ധ്യാനം ഓരോ മെത്രാന്റേയും ജീവിതം സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല; പൊതുവേ മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്; വെനീഷ്യൻ മെത്രാന്മാരെയെല്ലാവരേയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. മെച്ചമായ ഒരു ലോകമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവന!

[...] ഈ സംഗതികളൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. നല്ലതു സ്വീകരിക്കുക. അപ്രധാനസംഗതികളിൽ ഞാൻ കടുങ്ങിപ്പോകരുത്. പത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായാണ് മെച്ചമായ ലോകത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഈ പ്രസ്ഥാനം [Better World Movement] സമാരംഭിച്ചതു്. അതിനു തിരുമേനിയുടെ അംഗീകാരവും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആകയാൽ നാം ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലുടയാണു നടക്കുന്നതു്. വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഏഴു ദീപങ്ങൾ ദൈവികവും സാന്നാറ്റികവുമായ പുണ്യങ്ങൾ ഇവിടെയുമുണ്ട്. എന്റെ ആത്മാവേ, ഭൂമിയിൽ നിനക്കുള്ള കാലം സമാപിക്കാനായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പാദങ്ങൾ അസ്സമയത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ധീരതാപുവും മുന്നേറുക. പ്രകാശമോ, ആനന്ദമോ, കൃപാവരമോ കൂടാതെ നീ പുരോഗമിക്കയില്ല. സ്വർഗ്ഗപ്രതീക്ഷയുള്ളപ്പോൾ കുരിശു സ്വാഗതാർഹമാണ്; ശക്തിനിദാനവുമാണ്.

6 ഫാദർ ലൊമ്പാർഡിയോടുകൂടി നടത്തിയ ഈ ധ്യാനത്തിന്റെ പ്രഥമഫലം എല്ലാത്തരം മതപഠനവിദ്യാലയങ്ങളിലും ഞാൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയാണ്. അതിനായി എന്റെ സഹായമെത്രാൻ മോൺ. അഗ്നോയുടെ സഹായം ഞാൻ വിനിയോഗിക്കും. രൂപതാമതപഠനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദം അദ്ദേഹമാണല്ലോ വഹിക്കുന്നതു്.

1956

രക്ഷയുടെ മാതാവായ
വി. മറിയത്തിന്റെ സെമ്മിനരിയിൽ
(വെനിസിൽ) നടത്തിയ ധ്യാനം

1958 ജൂൺ 11-15

ചെറിയ കുറിപ്പുകൾ:

ഫാത്തിമായിലേക്കുള്ള എന്റെ തീർത്ഥയാത്രനിമിത്തം വെനിഷ്യൻ പ്രവേശ്യയിലെ എന്റെ ഹൃദയപ്രവർത്തകരായ പ്രഗല്ഭ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടി കൊറോസ്സിയായിൽ കിയെററിയയിലെ ആച്ചു ബിഷപ്പ് മോൺ. ബോത്സിയോ പ്രസംഗിച്ച ധ്യാനത്തിൽ എനിക്കു ചേരുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഞാൻ ഇവിടെ രൂപതാ വൈദികയായി ജേന്റിലെ മെത്രാൻ മോൺ. പർദിനി പ്രസംഗിക്കുന്ന ധ്യാനത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വൈദികർ പറയിയ ഒരുത്തമ ധ്യാനഗുരുവാണ്.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വൈദികരോടുകൂടെ അവരുടെ ആകലതകളിൽ ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുകൊണ്ടു് എഴുന്നേറ്റു ചിന്തിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ശാന്തത എനിക്കു് ഈ ധ്യാനത്തിൽ സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ വൈദികർ എവിടെ ധ്യാനത്തിനു തയ്യാറെടുക്കുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ സൗകര്യംപോലെ ഞാൻപോയി അവരെ സന്ദർശിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ ധ്യാനം ഞാൻ മെത്രാന്മാരോടുകൂടെയൊന്നു കഴിക്കും. എന്താലേ, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിമാത്രം ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

2 ഇക്കൊല്ലത്തേക്കു ഞാനെടുത്തിട്ടുള്ള പ്രായോഗിക തീർത്ഥാനം മൂന്നു പലപ്രാവശ്യം എടുത്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞ, അതായതു്, ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം ശരിപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതുതന്നെ. ശാന്തത പരിപൂർണ്ണമാകണം. അനുഭവം തിരുസ്സഭയ്ക്കും ആത്മാക്കൾക്കുംവേണ്ടിയുള്ള ജോലിയിലും ഒരു പുരോഹിതനെന്ന നിലയിലുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിലും ക്ഷമയും സ്നേഹവും പൂർണ്ണമാകണം. എന്തു വിലകൊടുത്തും, ശുദ്ധപാവമെന്നു മുദ്രകത്തിയേക്കാമെങ്കിൽക്കൂടി എന്റെ പരിശ്രമം തുടരണം.

3 എന്റെ കഴിവുകേടിനെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം സദാ എനിക്കുണ്ട്. അതു മായാസ്തുകിയിൽനിന്നു് എന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്നു; ആകയാൽ അതു കർത്താവിന്റെ ദാനമാണു്. അതെങ്ങെ നിഷ്പപടനായി പരിപാലിച്ചുപോരുന്നു; ഒരു വിസ്തൃതയാകാതെ കഴിയുവാനിടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ ദുഃഖമായി വിശ്വസിക്കുന്നതും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നതുമായ ഒരു സംഗതിയാണു സുവിശേഷം അഭേദ്യമാണെന്നും സുവിശേഷത്തിൽ ഈശോ എളിയും ശാന്തയും നമുക്കു് ആവശ്യമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു്. ജനങ്ങൾ ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ വിസ്തൃതമായി പരിശ്രമിക്കപ്പെട്ടാലും വിരോധമില്ല. ദുർബലതയും അലസതയുമല്ല എളിയും ശാന്തയും. വലിയ ഭാവവും സ്പഷ്ടം അഭിപ്രായം അടിച്ചേല്പിക്കലും അപാർഥതയാണു്; അവയൊക്കെ വ്യക്തമായിപ്പരിഹരിക്കും.

4 എന്റെ വൈദികരോടുകൂടെ ധ്യാനം നടത്തുന്നതു് എനിക്കു നല്ലതല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. അവരുടെയെല്ലാവരുടേയും അഭ്യർത്ഥനകൾ ഞാൻ ശ്രവിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ എന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നോക്കാൻ സമയമില്ല; അമാധാനവുമില്ല. ധ്യാനം ഞാൻ തന്നെ പ്രസംഗിച്ചെങ്കിലോ എന്ന് തോന്നാറുണ്ട്. എന്താൽ ശരിയായും ശാന്തമായും ഒരുങ്ങാൻ അമയം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തു് ഒരുക്കം വേണം; വിദൂരമായ ഒരുക്കവും ആവശ്യകവുമാണു്.

ഫാത്തിമായുടെ ഓർമ്മയും അവിടെ എനിക്കുണ്ടായ ആനന്ദവും "ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും ഹൃദയം തകർന്നവരെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനും" കർത്താവു തന്നിരിക്കുന്ന കല്പനയോടു കൂടുതൽ മതിപ്പു് എന്നിൽ ഉള്ളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

1957

തൊറേറ്റിയായിൽമൂന്നു വെനിഷ്യ
പ്രവിശ്യയിലേ മെത്രാനാരോടുള്ള
നടത്തിയ ധ്യാനം.

1957 ജൂൺ 2-7

ശ്യാനഗുരു: പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ കപ്യാരു മോൺ. വാൻലേർഡ്.
വ്യക്തിപരമായ കുറിപ്പുകൾ.

1 "യന്യൂ യമീപിക്കുന്നു; എനിക്കു കൂടുതൽ പ്രകാശം തരിക". കത്താവേ, ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സായാഹ്നത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു; വയസ്സ് എഴുപത്തറായി. ജീവിതം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിൽനിന്നുള്ള ഒരു മഹാദാനമാണ്. എന്റെ സമകാലിക മിൽ മുകാൽഭാമയും മറുതീരത്തേക്കു കടന്നുപോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ആ മഹാനിമിഷത്തിനു ഞാനും തയ്യാറായിരിക്കണം. മരണത്തെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുത്തില്ല. എന്റെ അനുജന്മാരിലൊരാൾ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ജോവാണി മരിച്ചുപൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എത്ര നല്ല ജീവിതം! എത്ര നല്ല മരണം! എന്റെ ആരോഗ്യം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴുമെനിക്കു നല്ല തെക്കി തോന്നുന്നുണ്ട്. "ഇതാ ഞാൻ", എന്ന് എത്ര അപ്രകീർത്തിതസമയത്തും മറുപടി പറയാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം.

2 കത്താവിന്റെ ദാനമാണ് വാല്യം. അത് ആന്തരികവും പ്രശാന്തവുമായ ആനന്ദത്തിനു കാരണമാണ്; കത്താവിലുള്ള ശരണം അനുഭവിക്കുന്നതിന് അതു നിദാനവുമാണ്. ഒരു ശിശുക്കളുടെ പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിലമരുന്നതുപോലെ ഞാൻ കത്താവിലേക്കു തിരിയുകയാണിത്.

3 ഒരുകെട്ടുപരട്ട് അഴിഞ്ഞു നീളുന്നതുപോലെ എന്റെ ജീവിതം നിഷ്കലങ്കതയുടേയും നൈർമ്മല്യത്തിന്റേയും ബാഹ്യപ്രകടനത്തോടെ കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. "ഞാൻ വെറും ശൂന്യമാണ്; എന്റെ കണ്ണിനും കൊള്ളുകയില്ല" എന്നു സമ്മതിച്ച് അമങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചുപറയുവാൻ എനിക്കു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

ദേശീയമാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു ഞാൻ ജനിക്കുന്നതിനു് കന്താവു് ഇടയാക്കി; എന്താൽ എന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും അവിടുന്നു നടത്തിത്തന്നു. ഞാൻ എന്റെ കാര്യം അവിടുത്തെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വി. പത്രോസിന്റെ പാദം ചുംബിക്കുമ്പോൾ സീഡർ ബരോണിയുസു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ, "ജനസരണയും സമാധാനവും" ഒരു യുവവൈദികനായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിച്ചു. ഞാൻ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു് ദൈവപരിപാലനത്തിൽ പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ചെറുപ്പമുളളതു്. വാസ്തവത്തിൽ, "ദൈവതീരുമനസ്സാണു്" എന്റെ സമാധാനം. എന്റെ പ്രത്യേക മൃഗസേവയും ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തിലാണു്. അവിടുനാണു് എന്തെങ്കിലും പുരോഹിതരും ദൈവശുശ്രൂഷകരും തരമെന്തെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ നിരവധി പാപങ്ങളെയും പോരായ്മകളെയും ഉപേക്ഷകളെയും അവിടുന്നു് വളരെയേറെ കാരുണ്യത്തോടെയാണു് വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നും അവിടുന്നു് എന്റെ ശക്തിയോടും ഓജസ്സോടും കൂടെ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നു.

ഞാൻ മരിച്ചു നിത്യാനന്ദത്തിലേക്കു പ്രേവശിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു് എന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നും പരിപൂർണ്ണമായ ആത്മനിഗ്രഹത്തിന്നും വേണ്ടി എന്തോ ശാരീരികവ്യയങ്ങളായിരുന്നവയായ കദനവും നഷണവും എന്നിങ്ങനെയി ഈശോ കന്താവു സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നു. കൊള്ളാം. എല്ലാം ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതു് അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിന്നും എന്റേയും എന്റെ ആത്മീയമക്കളുടേയും ആത്മാക്കളുടെ ഉപകാരത്തിന്നു വേണ്ടിയാണു്. വേദനകൾ സഹിക്കുവാൻ എന്റെ എന്റെ അപ്രാപ്തിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; എന്തെന്തെ സഹായിക്കുവാൻ അവിടുത്തോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; കാരണം എന്നിൽ എന്തിക്കു വിശ്വാസമില്ല; ഈശോ കന്താവിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടു്. "രക്ഷസാക്ഷികളുടെ ധവളവസ്ത്രഭൂഷിതനാണു് അങ്ങനെയെ നൂതിക്കുന്നു." (തെദേവും എന്ത പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു്)

5 സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് നോക്കുവാൻ തീർന്നു്: അനുതാപവും നിഷ്കളങ്കതയും." ബലഹീനരായ നമ്മളിൽ ആർക്കു് നിഷ്കളങ്കതയുടെ ഗോപുരം തുറന്നു കിടക്കുന്നുതു് ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും? ഇതരഗോപുരത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു് ഉറച്ചിരിക്കാവുന്നതാണു്. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി കർമ്മശുദ്ധിയെക്കൊണ്ടു് ഇഴശോ അതിലൂടെ കടന്നു. തന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ അവിടുന്നു നമ്മളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുക എന്നു വെച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുക; ചങ്ങട്ടിയടി കൊള്ളുക; തന്നെത്താനും കുറേശ്ശേ അടിക്കുക.

മെത്രാൻ പദത്തിലേ ഭരണങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക്, എന്റെ ഈ ശോ, ആശാനിഗ്രഹത്തിനുള്ള അനുസൃത സന്ദർഭങ്ങളും എനിക്കുണ്ട്. ഞാൻ അവയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അപ ചിലപ്പോൾ എന്റെ അഭിമാനത്തെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈദൃശസഹനത്തിൽ ഞാൻ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുകയും "ഇങ്ങനെ അപമാനിക്കപ്പെടുന്നതു എനിക്കു നല്ലതാണെന്നു" ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഡി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ വാക്കുകൾ സദാ എന്റെ കൺ മുന്തിലുണ്ട്; അപ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

1958

കവാനിസു വൈദികരോടുകൂടെ തിരുശ്ശി ദയാശ്രമത്തിൽ പൊസാഞ്ഞോയിൽ നടത്തിയ ധ്യാനം

1958 സെപ്റ്റംബർ 22 - 26

**പോമ്പേ ആർച്ചു ബിഷപ്പു മോൺ. അറു
റേലിയോ സിഞ്ഞോറായെയാണു ഞാൻ
ധ്യാനഗുരുവായി ക്ഷണിച്ചതു്.**

ഗ്രാപ്പയുടെ ചരിവിൽ എത്രയും ആമോദജനകമായ ഒരു സ്ഥലമാണിതു്. കവാനിസു വൈദികർ എനിക്കു സ്വാഗതമരുളി. നല്ല നല്ല വൈദികർ! ശ്രേഷ്ഠൻ ഫാദർ വെല്ലെഗ്രീനോ ബൊൾസൊനെല്ലോ സ്നേഹവും ഉപചാരവും തന്നെയായിരുന്നു. എന്റെ കൂടെ പ്രോവികാരി മോൺ. ഗൊത്താർദിയും മോൺ. കപ്പോവില്ലായും രൂപതാ കച്ചേരിയിലേ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും പല ഇടവക വികാരിമാരും കന്യാന്മാർ മോൺ. ചെക്കിയും മോൺ. സ്റ്റാവെനോയും എന്റെ പല യുവ വൈദികരുമുണ്ടായിരുന്നു. മോൺ. അറുറേലിയോ നന്നായിട്ടു പ്രസംഗിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു വശത്തു് ഇരിക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരം കേൾക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ വളരെ നല്ലതുതന്നെ; നല്ല ഭാഷയിൽ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടെ അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. വിറ്റോറിയോ വെനെറോയിൽ നിന്നു് കുറേ വൈദികരുമുണ്ടായിരുന്നു. ആകപ്പാടെ യോഗ്യമായ ഒരു ഗണം.

2 "തെല്ലു വിശ്രമിക്കാൻ" ഒരു "ഏകാന്തസ്ഥലം" തയ്യാറാക്കേണമെന്നു രണ്ടാംപ്രാവശ്യം എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. സന്നിഹിതരായി ഭയപ്പെടാതെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഞാനും സംസാരിക്കേണ്ടിവന്നു; പ്രഥമ സായാഹ്നത്തിൽ പശുരോഹതൃത്തൈപ്പറമ്പി; രണ്ടാം സായാഹ്നത്തിൽ "പുരോഹിതവിക്ഷണഗതിയെപ്പറ്റി", മൂന്നാം സായാഹ്നത്തിൽ ഫേൻസായിലേ എന്റെ പ്രഭാഷണത്തിൽനിന്നു് അഞ്ചു ചിന്താവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി, നാലാംസായാഹ്നത്തിൽ പുരോഹിതഹൃദയത്തെപ്പറ്റി. പുരോഹിതന്റെ സ്വഭാവം, സംസാരം, ശാന്തത, എളിമ, സംസാരത്തിലും പ്രസംഗത്തിലും ഉപചാരം എന്നിവ ഞാൻ ഉണർപ്പിക്കുന്നു.

ഇല്ല; ഇതുപ്രതിയാകുന്നില്ല. ധ്യാനത്തിനു ഞാൻ ഏകാകിയായിരിക്കണം. മൗനവും പ്രശാന്തതയും അത്യവശ്യം. രൂപതാക്കച്ചേരിക്കാര്യത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായിരിക്കണം. എന്നിലും എന്റെ ആത്മാവിലും മാത്രം ശ്രദ്ധപതിയണം.

എന്റെ രൂപതയുടെ വെളിയിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ സാധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്റെ പ്രായത്തിൽ തെല്ലൊരു നിയന്ത്രണം വേണം. എല്ലാം ആദ്യമേ എഴുതിയുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു വലിയ ഒരു ഔപാസനമാണ്; മാത്രമല്ല എന്റെ കഴിവുകേടിനെപ്പറ്റിയുള്ള നിരന്തര ബോധമുണ്ടാകുന്നു. കർത്താവു് എന്തെ സഹായിക്കുകയും എന്നോടു ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

1958 - 1963

മാർപ്പാപ്പാ

1958 ഒക്ടോബർ 28-ാം നു മാർപ്പാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. നവംബർ 4-ാം തീയതി കിരീടധാരണവും നടന്നു. നവംബർ 30-ാം തീയതി മുതൽ ഡിസംബർ 6-ാം തീയതി വരെ വീണ്ടും ധ്യാനിച്ചു. ധ്യാനത്തിലെ പ്രസംഗവിഷയങ്ങൾമാത്രമേ കുറിപ്പിൽ കാണുന്നുള്ളൂ.

1959

വരതിക്കാനിലെ ധ്യാനം.

1959 നവംബർ 29 മുതൽ ഡിസംബർ 5-ാം തീയതി വരെ കനാലിലെ മെത്രാൻ മോൺ. ജോസഫ് അന്ത്രിസാക്കിയെയാണു ഞാൻ ധ്യാനഗുരുവായി ക്ഷണിച്ചത്. ധ്യാനം എല്ലാവർക്കും വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഇഗ്നേഷ്യൻ മോഡൽ ധ്യാനങ്ങൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും പൊതുവായ അടിസ്ഥാനം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു സുവിശേഷങ്ങൾ, വി. പോൾ, വി. യോഹന്നാൻ. ലളിതം, സ്പഷ്ടം, പ്രോത്സാഹജനകം സാഹചര്യങ്ങൾ എന്റെ ശ്രദ്ധയെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആകർഷിച്ചിരുന്നതിനാൽ എനിക്കു പുണ്യമായി ഏകാഗ്രത പാലിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും എല്ലാം എന്റെ പ്രധാന ജോലിക്കു സഹായകമായിരുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ; എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ."

രണ്ടാം എവുജേനിയനു പാപ്പാസ്തുവേണ്ടി വി. ബെർണാർദ്റ്റ് ഏഴുതീയ "ചിന്തകൾ" എന്തെ പുന്നുകത്തിന്റെ ധാരാളം പക്ഷങ്ങൾ മോൺ. ലോറിസ് എന്റെ ഭക്ഷണസമയത്ത് എന്നെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. എന്തെപ്പോലെ ഒരു സാധു മാർപ്പാപ്പാസ്തു, എന്നുവേണ്ട, ഏതു കാലത്തും ഏതു മാർപ്പാപ്പാസ്തു പ്രയോജനകരവും ആപ്തവുമായി വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. പന്ത്രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിലേ റോമൻ വൈദികരുടെ ഇടയിൽ യോജ്യമല്ലാത്ത പലതും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു; ഇന്നും അവയിൽ ചിലതു അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ നാം സൂക്ഷിക്കണം; ക്ഷമാപുച്ഛം തെറ്റുകൾ തീരുത്തണം.

1 എന്റെ പ്രഥമ ചുമതല: മരണചിന്ത എന്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകുന്നില്ല. ആകയാൽ മരണത്തിനൊരുകുമായി എന്റെ മരണ പത്രം ഞാൻ ശരിയാക്കണം. എല്ലാം ക്രമമായി ചെയ്യണം. ദരിദ്രനും അധ്യവുമായ ഒരു മാർപ്പാപ്പായുടെ മരണപത്രമായിരിക്കുമത്. എനിക്കു കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ചേർക്കേണ്ടതായുള്ളൂ; അവ സ്വപ്നമാണ്. മാർപ്പാപ്പായുടെ മാതൃക കട്ടിനാളന്മാർക്ക് ഒരു ദ്വേഷോധനവും പ്രോത്സാഹനവുമായിരിക്കും. മരണപത്രം ശരിയാക്കാതെ മരിക്കുന്നത് ഒരു വൈദികനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കുറ്റമായിരിക്കും. നിത്യപത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അത് ഒരു ഭയങ്കര ചിന്തയായിരിക്കും.

2 ഈ മഹാസേവനത്തിൽ അയോഗ്യനായ എന്തെങ്കിലും കർത്താവു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകൊണ്ട് എനിക്കു ജീവിതത്തിൽ ഇനി ബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല, കുടുംബമില്ല, ഒരു രാജ്യവുമില്ല, പഠനത്തെയോ പഠനത്തിനുമുമ്പോ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു പ്രത്യേക വാഗ്ദാനങ്ങളും എനിക്കില്ല. ഞാൻ ഏതൊരു ദൈവത്തിന്റെ അയോഗ്യനും വിനീതനുമായ ദാസനായി കാണുന്നു: "ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസൻ." ലോകം മുഴുവനും എന്റെ തറവാട്. ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും ആളാണെന്നുള്ള വിചാരം എന്റെ മനസ്സിനും ഹൃദയത്തിനും പ്രവൃത്തികൾക്കും ഓജസ്സും ശക്തിയും നല്കുന്നു.

3 ഞാൻ ലോകം മുഴുവനും ആളാണെന്നുള്ള വിചാരം എന്റെ ദിനംപ്രതിയുള്ള വി. കുർബാന, കാനോന നമസ്കാരം, പൂണ്ണജപമാല, സക്രാരീയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈശോയുടെ സന്ദർശനം എന്നീ അഭ്യന്തരങ്ങൾക്കു നവമായ ഒരു പ്രചോദനമുണ്ടാകും. അവയെല്ലാം ഈശോയോടു വിശ്വസ്തമായും അഗാധമായും അടുപ്പിക്കുന്ന വിവിധ പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങളാണല്ലോ.

വിവേകത്തോടും ക്ഷമയോടും കൂടെ സംഗതികൾ ശരിയാക്കാൻ ഈ പ്രഥമ വർഷത്തെ അനുഭവം എനിക്കു സഹായകമായിരിക്കും; പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള എന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്ക് പ്രസ്തുതാനുഭവത്തിൽനിന്നു പ്രകാശം വീശും.

4 സർവ്വോപരി, കർത്താവു എനിക്കു ഒന്നിട്ടുള്ള സ്വഭാവവികവാണനസ്തു ഞാൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്. അത് എങ്ങനെ ഉൽകണ്ഠകളിൽനിന്നും സംശയങ്ങളിൽനിന്നും സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ അനുസരണയിൻ കീഴാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ മനോ

ഭാവം ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലും വലിയ കാര്യങ്ങളിലും അയോഗ്യനായ എനിക്കു സുസ്ഥിരമായ ധൈര്യം തരുന്നു. അതു സർവ്വമാ സുവിശേഷാനുഭവോജ്യമായ ധൈര്യമാകയാൽ സാമൂഹികമായ അംഗീകാരം എനിക്കു ലഭിക്കുന്നു; അനേകർക്കു ധന്മാരുകയായിത്തീരുന്നു. കർത്താവേ, ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. കർത്താവേ, അങ്ങു എന്റെ ശക്തിയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദവുമായിരിക്കുക. എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ കാരുണ്യമേ!

5 അയോഗ്യനായ എനിക്കു ഉടനടി തിരിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം എന്തെ സമീപിക്കുന്നവരെല്ലാം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹവും എന്തിൽ അത്യന്തം ഉള്ളവർക്കകയാണു്. "നീ നിന്നെത്തന്നെ അറിയുക" എന്ന ആദർശം എന്റെ പ്രസന്നതയെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോരുന്നു; എന്നെ ഉത്താഹരണിതനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്റെ കഴിവുകൾക്കു് അതീതമായവയെ അന്വേഷിക്കാതെ, "എളിമയും ഹൃദയശാന്തതയും ഉള്ളവനായിരിക്കുന്നതിൽ സംതുഷ്ടിയടയുന്നതാണു വീജയരഹസ്യം. എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കുകയോ സംസാരിക്കുകയോ ജനങ്ങളോടു പെരുമാറുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ എളിമയും ശാന്തതയും ആ പ്രവൃത്തികളെ സുമധുരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. യഹൂദന്മാരും അറബന്മാർ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടക്ഷമയും മൗനം പാലിക്കാനും പ്രോത്സാഹനം നല്കാനും ആവശ്യകമായതു ശാന്തതയും എളിമയും തന്നെയാണു്. കർത്താവിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ നീക്കങ്ങൾക്കും നാം തയ്യാറായിരിക്കണം. കർത്താവേ നിന്നു പ്രിയപ്പെട്ടവരോടു വാത്സല്യത്തോടെയാണു വ്യാപരിക്കുന്നതെങ്കിലും രോഗം, ആത്മീയവ്യഥ, എതിർപ്പു് ഇങ്ങനെ പല പരീക്ഷകളും അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ചുവെന്നുവരും. ദൈവദാസന്റെ ജീവിതത്തെയും എന്നുവേണ്ട, ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസന്റെ ജീവിതത്തെയും ക്ഷീണിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തമായെന്നുവരും എതിർപ്പുകൾ. ഒരു രക്തയാക്ഷിതപം തന്നെയായേക്കാം. പരിശുദ്ധസ്മരണയ്ക്കു് അർഹനായ ഒമ്പതാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി ഞാൻ സദാ ചിന്തിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹനങ്ങൾ അത്ഭുതകരിച്ചുകൊണ്ടു്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകരണം ആഘോഷിക്കുവാനുള്ള അർഹത എനിക്കുണ്ടാകണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണു്.

1960

വത്തിക്കാനിലേ ധ്യാനം
1960 നവംബർ 27 — ഡിസംബർ 3

ധ്യാനഗുരു: മോൺ. പീറോ സ്കവീസി (ഒരു മിഷനറി)

മോൺ. സ്കവീസിയെ എനിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. 1921 മുതൽ 1925 വരെ റോമയിൽ വി. എഡ്വൈൻസ്കിയുടെ ദൈവാലയത്തിൽ വികാരിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തോടു് ഏനിക്കു വളരെ മതിപ്പുയോന്നിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മിടുക്കനും നല്ലവരുമാണ്. ധ്യാനങ്ങൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും വേണ്ട വിഷയങ്ങൾ പുതിയ നിയമത്തിൽനിന്നാണു് അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്നതു്. അവ അദ്ദേഹം നന്നായി കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. തിരുയിഹാസനത്തോടു് അടുത്തുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന വൈദികരുടെ പുരോഹിതജീവിതത്തിന്റെ മൗലികതത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്സർിച്ചിരുന്നു. മററിൽഡാകപ്പേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ 18 കർദ്ദിനാളുമാരും വത്തിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുൾപ്പെടെ 58 മൊൺസിഞ്ഞോർമാരും ഞാൻ അങ്ങനെ 77 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ആരെയും എനിക്കു കാണാൻ പാടില്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ എല്ലാം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു ഭക്തിപൂർവ്വം ശ്രവിച്ചു.

ശ്ലൈഷികാശീർവാദത്തിനു മുമ്പു ധ്യാനാവസാനത്തിൽ ഞാൻ മൂന്നു ചിന്താവിഷയങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

1 പലസ്തീനായുടെ സുന്ദരചിത്രങ്ങൾ വണ്ണിച്ചു വൈവിധ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ച ധ്യാനഗുരുവിനു നന്ദി. പ്രസംഗങ്ങൾ തീക്ഷ്ണതയുള്ളതും വിവേകപൂർവ്വവും ബഹുമാനശമനപീഡപൂമായ ചില കുത്തുകൾ നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു.

2 റോമൻ സൂനഹഭോസു്, പുതിയ നിയമം, ലോകത്തിൽ തിരുസ്തേജുള്ള സാമൂഹികമായ വീക്ഷണം എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപാദനം വളരെ നന്നായിരുന്നു.

3 വി. കുർബാനയോടുള്ള ഭക്തിയും ആരാധനയും സംബന്ധിച്ചു വളരെ ശാന്തമായും സ്നേഹതീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെയും അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു. വി. കുർബാന എന്നുവെച്ചാൽ "ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ" എന്നർത്ഥമാണല്ലോ. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ഭംഗിയായി സംസാരിച്ചു.

തീക്ഷ്ണത നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഒരു പുരോഹിതനെ പ്രോത്സാഹിക്കാനുള്ള ചിന്തകൾ

1958 ഒക്ടോബർ 28 മുതൽ ഈ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ ക്രിസ്തുനാഥനോടും അവിടുത്തെ തിരുസ്സഭയോടും എനിക്കായി അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തോടുമുള്ള ഐക്യം താനേ ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ എനിക്കു തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമാധാനവും കൃപാ വരത്തിന്റെ ബാഹ്യലക്ഷ്യങ്ങളും അവിടുത്തെ കാരുണ്യത്തിന്റെ അടയാളമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ദിവസവട്ടത്തിൽ എല്ലാത്തരമത്തും എനിക്ക് കാണുന്ന അക്ഷോഭ്യമായ പ്രസന്നത ആ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയാളമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനായി സമസ്തവസ്തുക്കളോടും യാത്രപറയാൻ ഏതുസമയത്തും ഞാൻ യന്നുതന്നെ. അതും ഇപ്പോഴെയുടെ കൃപാവരത്തിന്റെ ബാഹ്യലക്ഷ്യമാണ്.

എന്റെ പരാജയങ്ങളും കഴിവുകേടും എന്റെ നിരവധി പാപങ്ങളും പോരായ്മകളും ഉപേക്ഷകളും (അവസ്തുവേണ്ടി അന്തരിച്ച ഞാൻ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയാണത്) നിരന്തരമായ ജ്ഞാനദീപ്തികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കാരണമാണ്. ആത്മപ്രശംസയിൽനിന്ന് അവ എങ്ങനെ അകറ്റി നിറുത്തുന്നു; എന്നാൽ ദൈവത്തിലുള്ള പ്രത്യാശയേയും ശരണത്തേയും ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. അവിടുത്തെ വശമേ കരം എന്തെ ആശ്ശേഷിക്കുന്നതായും താങ്ങുന്നതായും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും ഞാൻ കാണുന്നു.

ആത്മസംതുഷ്ടിക്ക് മായാസ്തുതികളുള്ള പ്രലോഭനങ്ങൾ ഞാൻ കാണുന്നുമില്ല. എന്തെപ്പൊഴും എനിക്കു അറിയാവുന്നതുമതി എന്തെ ലജ്ജിപ്പിക്കാൻ. കുർബാനയ്ക്ക് ഫെഡെറിക്കോയുടെ ജഡമത്തിൽ മൻസോണി നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്യം എത്ര മനോഹരം! "ദൈവമേ, അങ്ങയിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടു; ഒന്നാളും ഞാൻ ലജ്ജിക്കുകയില്ല (സങ്കീ. 30, 2).

എൻപതാമത്തെ വയസ്സു ആരംഭിക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ താക്കീ കർത്താവിൽ മറഞ്ഞുപോകുന്നതും അവിടുത്തെ കാരുണ്യത്താൽ നിത്യജീവന്റെ വാതിൽ തുറന്നു തരുമെന്നു ശരണപ്പെടുമ്പോൾ എന്നെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു ബംഗതിയാണ്. ഇപ്പോൾ മറിയമേ യൗസേപ്പേ, ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ സമാധാനത്തിൽ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമാറാകട്ടെ.

1961

എൺപതാം വയസ്സു പുത്തിയാക്കുന്നതിനു്
ഒരുക്കമായുള്ള ധ്യാനം
കാസ്സെൽ ഗൊണ്ടോൾഫാ
1961 ഓഗസ്റ്റ് 10-15

1961 ഓഗസ്റ്റ് 10.

എന്റെ പതിവുള്ള ജോലി നിറുത്തി മൗനം അവലംബിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എനിക്ക് ഇവിടെ കൂട്ടായിട്ട് എന്റെ കണ്ണുസാരക്കാമൻ മോൺ, കവാഞ്ഞ മാത്രമേയുള്ളൂ.

വി. ലോറൻസിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം രാവിലെ അഞ്ചുമുക്കാൽമണിക്കു റോമായിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു വെണ്മാടത്തിൽനിന്നു ഞാൻ കാനോനനമസ്കാരം ചെയ്തി.

1904 ഓഗസ്റ്റ് 10-ാം തീയതി വി. മറിയത്തിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ നടന്ന പുരോഹിതാഭിഷേകത്തിന്റെ വാർഷികത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം തരളീതമാകുന്നു, ഈസ്റ്റനൂറ്റിലെ സ്ഥാനിക പേടിയാക്കും റോമായിലെ വികാരിയുമായ മോൺ. ചെപ്പെല്ലിയാണ് എനിക്കു പട്ടം തയ്യാ. 57 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും എല്ലാം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അന്നുമുതൽ എന്റെ അയോഗ്യത ഞാൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. "എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ കാരുണ്യമേ".

ഈ ധ്യാനത്തിനു പതിവിലേക്കുവന്ന പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. കർത്താവിന്റെ വികാരങ്ങളും ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം കൂറ്റൊടിക്കുന്നു. അതേസമയം ദൈവത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ദാനങ്ങളോടു തീരെ അനുപാതമല്ല എന്റെ പ്രവൃത്തികളെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇതു് ഏതെങ്കിലും ഇളക്കിമറിക്കുന്നതും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു രഹസ്യമാണു്.

വി. പത്രോസിന്റെ അവകാശത്തിൽ ദിവ്യബലി സമർപ്പിച്ച ശേഷം വി. പത്താം പീയൂസിന്റെ കരങ്ങളാണു് എന്റെ ശിരസ്സിൽ പതിഞ്ഞതു്. ഞാൻ ആരാദിച്ച പൗരോഹിത്യത്തിനു് അതു് ഒരു

നല്ല അനുഗ്രഹമായി. അമരുകാബ്ബത്തിനുശേഷം, കൃത്യമായി പറയുന്നപക്ഷം 57 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ഇതാ എന്റെ കരം കത്തോലിക്കരടെ, ലോകമാസകലമുള്ള കത്തോലിക്കരടെമേൽ മാത്രമല്ല സകല മനുഷ്യരുടേയും സാഹോദര്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി ലോകം മുഴുവന്റേയും മേൽ ഞാൻ നീട്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിതനായിരിക്കുന്ന പത്താംപീയൂസിന്റെററനെ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു ഞാൻ. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരോഗാമികളെപ്പോലെയും ഞാൻ പുരോഹിതസേവകനായി ജീവിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ ഏകവും പരിശുദ്ധവും കാതോലികവും അപ്പസ്തോലികവുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയുടെ മുഴുവന്റേയും തലവന്മാരാണ് അവരെല്ലാവരും.

ഇവയൊക്കെ പരിശുദ്ധ പദങ്ങളാണ്. എന്റെ മഹത്വീകരണത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ അർത്ഥപത്താണ് ആ വാക്കുകൾ. മാനുഷികമഹത്വത്തേക്കാളെല്ലാം ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്കാണ് ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും എന്റെ അയോഗ്യതയിൽ ഞാൻ ഇന്നും അമർന്നു കിടക്കുകയാണ്.

1958 ഒക്ടോബർ 28-ാംനു എന്റെ എഴുപത്തേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ റോമാസഭയിലെ കർദ്ദിനാളന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണമഖിലത്തേയും ഭരിക്കുവാനായി എന്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ ഇതു് ഒരു താൽക്കാലിക ഏർപ്പാടായിട്ടാണ് എല്ലാവരും കരുതിയതു്. എന്നാൽ ഇതാ എന്റെ വാഴ്ചയുടെ നാലാം വർഷം ആരംഭിക്കാനായിരിക്കുന്നു. അഖിലലോകത്തിന്റേയും മുമ്പിൽ വെച്ചു് ഇതാ ഒരു മഹാപരിവാടി നിറുപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നു. വി. മാർട്ടിന്റെ ചിന്താഗതിയാണ് എനിക്കുള്ളതു്. മരണത്തെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുത്തില്ല; ജീവിക്കുവാൻ എനിക്കു വൈമനസ്യവുമില്ല.

മരിക്കുവാൻ, പെട്ടെന്നു മരിക്കുവാൻ പോലും ഞാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം; അതുപോലെതന്നെ കത്താവു തിരുമനസ്സാകുന്നിടത്തോളം കാലം ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനും ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. അതേ എൺപതാമത്തേ വയസ്സു് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാൻ മരണത്തിനും ജീവിക്കുത്തിനും ഒരുപോലെ സദാ തയ്യാറായിരിക്കണം. എന്റെ ആത്മരക്ഷയുടെ കാര്യവും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കണം. എല്ലാവരും എന്തെ "പരിശുദ്ധ പിതാവേ", എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഞാൻ പരിശുദ്ധനാകണം; ഇതരരെ പരിശുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യണം.

എന്റെ വിശുദ്ധീകരണം:

വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹവും അഭീഷ്ട്യവും സുനിശ്ചിതവും ഹൃദയപുണ്ണവുമാണെങ്കിലും വിശുദ്ധിയിൽനിന്നു ഞാൻ വളരെ ദൂരെയൊന്നു വർത്തിക്കുന്നത്. എനിക്കു വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാറ്റം കാസ്സൽഗൊണ്ടോൾഹായിൽ വെച്ച് ഒരു ചെറിയ പുസ്തകത്തിലും ഒരു ചെറിയ ചിത്രത്തിന്മേലും ഞാൻ കണ്ടു.

അനോണിയോ റോസ്സിനിയുടെ ക്രിസ്തീയ പരിപൂർണ്ണത എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, 591-ാം പക്ഷത്തിൽ, വിശുദ്ധി എന്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ധ്യയത്തിലാണ് ഞാൻ ആ മാറ്റം കണ്ടെത്തിയത്.

“ഇതൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. ശരിയായോ തെറ്റായോ അപമാനിക്കപ്പെടുകയോ എതിർക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതിലും അനുസരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്നതിലും പ്രസന്നതയോടെ കാത്തുനില്ക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നതിലും സ്വന്തം ഇഷ്ടം നോക്കാതെ നിന്റെ തലവന്മാരുടെ ഇഷ്ടം നിർദ്ദിക്കുന്നതിലും നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും നിന്റെ യോഗ്യതയും ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലും അന്യരോടു വിശിഷ്ട്യം ദൈവശുശ്രൂഷകരോടു കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നതിലും ജ്ഞാതാത്മമായ സ്നേഹത്തിലും പ്രശാന്തതയിലും കീഴ്വഴക്കത്തിലും സമാധാനത്തിലും എല്ലാവർക്കും നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിലും ഇടമുറിയാതെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിലുമാണു വിശുദ്ധി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ നിറുത്തുകയാണ്; കൂടുതൽ പറയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതു മതിയാകും.” (സ്ത്രേസാ, 1840 ഫെബ്റററി 6)

ബരോണിയസ്സിൽ നിന്നു ഞാനെടുത്തിരിക്കുന്ന, “അനുസരണവും സമാധാനവും”, എന്ന എന്റെ മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ പ്രായോഗിക വശങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാമെന്നു കാണുന്നത് ആശ്വാസസംഭാവകമാണ്. ഓ ഹുശോ, ഇതു തന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു് അങ്ങു് എന്റെ കൂടെയുണ്ടെന്നു്. ഞാൻ പോകുന്നിടത്തൊക്കെ ഈ തത്വം എന്റെ അനുഭാവനം ചെയ്യുന്നപോലെ തോന്നുന്നു. അങ്ങേക്കു നന്ദി.

ചീത്രം: ഇതു് ഈ ഫ്രൈഹിക് മന്ദിരത്തിലേ എത്രയും റഹസ്യവും പ്രാചീനവുമായ കല്ലേളയിലിരിക്കുന്നതാണ്. ഇതു് ഈ ഗ്രാമീണവസതിയിലേ എത്രയും അമൂല്യ നിധിയാണ്. ഞാൻ അതു് എന്റെ ആത്മീയനിയന്താവു മോൺ. ആൽഫ്രെഡ് കവാഞ്ഞസ്തു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. എട്ടാം ഉൾബൻ മാർപ്പായുടെ കാലത്തു് (1636-1644)

രചിച്ചതാണത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സഹായകമായി. ഒമ്പതാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പായും ആ ചിത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു; അതിന്റെ മുമ്പിലാണ് അദ്ദേഹം ദിവ്യബലി സമർപ്പിച്ചിരുന്നത്. തന്റെ കർബാനയ്ക്കു ശേഷം അദ്ദേഹം അടുത്ത പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ തന്റെ സെക്രട്ടറിയുടെ കർബാന കാണുകയായിരുന്നു പതിവ്. ആ മുറി തങ്കപ്പണിക്കാരനും ചിത്രകാരനുമായ ലാജിസിമോൺ പൂർണ്ണമായി അലങ്കരിച്ചു വെച്ചിരുന്നതാണ്. ബലിപീഠത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു ഭക്തചിത്രമുണ്ട്: പീയെത്താ- വ്യാകലമാതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഈശോ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ചിത്രം. ചിത്രങ്ങളും അലങ്കാരങ്ങളുമെല്ലാം വളരെ സമീചിനമായിരുന്നു. ചുറ്റും കാണാം ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവരംഗങ്ങൾ. ഏതു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കും അത് സമുചിതമായ ഒരു ശിക്ഷണാലയംതന്നെ.

ഈ ചിത്രങ്ങളും ഉല്ലേഖനങ്ങളും സഹനതത്വം മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ എനിക്കു സഹായകമായിരുന്നു. ഈശോയുടെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒരു മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുസ്യുതധ്യാനത്തിനു പറ്റിയ എത്രയും പരിചിതമായ ചിന്തയാണ് ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സഹിക്കുകയും നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുക”

ഞാൻ വാർദ്ധക്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നപ്പോൾ ഇതാണു പരിപൂർണ്ണതയുടെ അഭ്യോസത്തിൽ ആദ്യം ചിന്തപ്പെട്ട പ്രകാശ! “യേശുക്രിസ്തുവിൽ എന്റെ വിശുദ്ധീകരണമാണു ദൈവതിരുമനസ്സ്”. “ഈശോ, “അങ്ങു” എന്റെ സഹായിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ചിറകുകളുടെ നിഴലിന്റെ കീഴിൽ ഞാൻ ആ റ്റോദത്തോടെ കഴിയുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു” അങ്ങയോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ വലതുകൈ എന്നെ താങ്ങുന്നു.” (സങ്കീ 62, 8-9)

1961 ഓഗസ്റ്റ് 11

ആദ്യമായി ഞാൻ ദൈവത്തോടു ഏറ്റുപറയുന്നു.

എന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും ആഴ്ത്തോറുമുള്ള കമ്പസാരം മുടക്കാനെ ഞാൻ നടത്തിയിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പല പ്രാവശ്യവും മുഴുവൻ കമ്പസാരം ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആർയാൽ ചെറിയ ചെറിയ അംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കാതെ പൊതുവായ ഒരാത്മശോധന മതിയാകുന്നതാണ്. അനുദിന ദിവ്യബലിയിലേ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതാണ്, “ഏന്റെ നിരവധി പാപങ്ങളേയും പോരായ്മകളേയും ഉപേക്ഷകളേയും പ്രതി

ഞാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്". അവ ഞാൻ കമ്പസാരിക്കുകയും, അവയെ പറ്റി മനസ്സുപിടിക്കുകയും ഞാൻ അവയെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

പാപങ്ങൾ:

എന്നോടുതന്നെയും അന്യരോടുമുള്ള ബന്ധത്തിൽ കന്യാവ്രതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിക്കലും ശുഭമായി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.

അന്യരെ നോക്കുന്നതിലും തൊടുന്നതിലും പ്രാരംഭമുണ്ടാകുന്നതിലും തികഞ്ഞ യൗവ്വനത്തിലും പുണ്യപ്രായത്തിലും വാല്യകൃത്തിലും തെറ്റൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ പുസ്തകപാരായണത്തിലും പ്രതിമകളും ചിത്രങ്ങളും വീക്ഷിക്കുന്നതിലും പാപത്തിന് കാരണം നല്കിയിട്ടില്ല. ദൈവാന്തഗ്രഹത്താൽ, അതേ, ദൈവാന്തഗ്രഹത്താൽ പരീക്ഷകൾ ജയിക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല; ഒരിക്കലും പരാജയമടഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് എന്തെ സഹായിച്ചു; അനന്തകാരുണ്യത്തോടെ അവിടുന്ന് എന്തെ സഹായിച്ചു. പ്രസ്തുത കാരുണ്യത്തിൽ ഞാൻ ശരണംവെക്കുന്നു; അതുവഴി എനിക്കു തിന്മയിൽനിന്ന് അകന്നു നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അനുസരണം:

അനുസരണശ്ലൈശീലമായി ഒരു പ്രലോഭനവും എനിക്കു തോന്നിയിട്ടില്ല. അമ്മനുരിക്കുവാൻ വലിയ ഒരു പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിരുന്നപ്പോഴും അതുതന്നെയായിരുന്നു സ്ഥിതി. ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസനായപ്പോഴും തഥൈവ.

എളിമ:

ഈ പുണ്യം അഭ്യസിക്കുവാനും പരിശീലിക്കുവാനും ഞാൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തോടു വേണ്ട ബഹുമാനം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഇന്നും എനിക്കു വിഷമം തോന്നാതിരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുവാൻ വഹിയാ. ഇതു ക്ഷമ അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള ഒരുദ്ദേശ്യമായി കരുതി ദൈവതീരുമുണ്ടാകെ ഞാൻ ആനന്ദംകൊള്ളുകയാണ്. എന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായുള്ള അടുത്തുമായ ഒരു രോമവസ്ത്രമാണിതു്. അവില്വലോകത്തിന്റേയും പാപങ്ങൾക്കു മാപ്പുനേടാനുള്ള രോമച്ചട്ടതന്നെ.

ഉപവി:

ഇത് എനിക്കു സ്വാഭാവികമായുള്ള ഒരു ഗുണവിശേഷമാണ്. എന്നാൽ ഇക്കിടം ചിലപ്പോൾ തൃാശം വേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അക്ഷമത കോന്നാറുള്ളതുകൊണ്ടു വല്ലവരുമൊക്കെ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടാകും.

തെറ്റുകൾ:

ദൈവനിയമങ്ങൾക്കും തിരുസ്സഭാനിയമങ്ങൾക്കുമെതിരായി എത്രതെറ്റുകൾ യാദവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ആർക്കറിയാം. അസംഖ്യം തെറ്റുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടാകും. ഈ തെറ്റുകളെല്ലാം തിരുസ്സഭയുടെ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായവയേ ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ. പാപദോഷമോ ചാവദോഷമോ യാദബന്ധിക്കായ കാര്യങ്ങളാകയില്ല. എനിക്കു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഈ നിയമങ്ങളോടും ചട്ടങ്ങളോടും നിർദ്ദേശങ്ങളോടും വളരെയേറെ താല്പര്യം കോന്നുന്നുണ്ട്.

മാനുഷിക നിയമങ്ങളും തിരുസ്സഭാനിയമങ്ങളും അനുസരിക്കുന്നതു് എനിക്കു എത്രയും പ്രിയംകരമാണ്. വിശ്വാസികൾക്കും വൈദികർക്കും മാത്രക നല്കേണ്ടതിന്നു നിയമങ്ങളുമായരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം സൂക്ഷിക്കും.

ഈ തെറ്റുകളെല്ലാം തിരുത്താമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തോടുകൂടെ ഞാൻ കമ്പയാമിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. വാഴുകയും ചെയ്യുന്നോറും കണ്ടിശ്മായും പരിപൂണ്ണമായും ഞാൻ നിവൃഹിക്കുവാൻ ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

ഉപേക്ഷകൾ:

ഒരിയേനെന്ന നിലയിൽ എനിക്കുള്ള എല്ലാ ചുമതലകളും ഞാൻ നിവൃഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ പിൻതാമിയായ ഒരു പ്രേഷിതനിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായതു് ഇടയനടുത്ത സേവനമാണ്. ഏല്ലാവരും അതെന്നിരിക്കുന്ന പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നതു കൊല്ലത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്നിട്ടുള്ള എന്റെ ജീവിതത്തിലേ പരാജയങ്ങളും "അസംഖ്യം പാപങ്ങളും തെറ്റുകളും ഉപേക്ഷകളും" ഞാൻ ഇന്നു രാവിലെ എന്റെ ആത്മനിയന്താവായ മോൺ. കപാന്തായുടെ അടുക്കൽ എന്റെ ശരിയായ മുറിയിൽ വച്ചു ഞാൻ

കമ്പസാരിച്ചു. ഇവിടെയാണു പതിനൊന്നാം പീയൂസും പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസും കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നത്. ഇവിടെത്തന്നെയാണ് 1958 ഒക്ടോബർ 9-ാംനു പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പ കിടന്നു മരിച്ചത്. കാസ്റ്റിൽഗൊണ്ടോൾഫായിലെ ഈ ഗ്രീഷ്ഠകാല വസതിയിൽവെച്ച് ഈയൊരു മാർപ്പാപ്പാ മാത്രമേ മരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഇശ്ശോകന്റെയവേ, അങ്ങു എന്നോടു നിത്യമായി ക്ഷമിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; എന്നും എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

ഓഗസ്റ്റ് 11-ാംനു തന്നെ, പാപമോചനം പ്രാപിച്ച സായാഹ്നം

ആഴ്ചതോറും വെള്ളിയാഴ്ചയോ ശനിയാഴ്ചയോ നല്ല ഒരുക്കത്തോടു കൂടി നടത്തുന്ന കമ്പസാരമാണു വശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ദൃഢമായ അടിസ്ഥാനം. അതെന്നിക്കു ശമാധാനവും ദൈവഭയവും നല്കുന്നുണ്ട്. ഏതു ദിവസവും ഏതു നമയത്തും നല്ല ഒരു മരണം വന്നു ചേരമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ ഞാൻ കാത്തിരിക്കയാണല്ലോ. ഈ പ്രശാന്തതയും കർത്താവു കിരമനസ്സാകുമ്പോൾ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കാനുള്ള എന്റെ സന്നദ്ധതയും സ്നേഹത്തിന്റെ - പ്രത്യേകയുടെ - ഒരുയാളുമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈശോയുടെ കാരുണ്യത്തിനു ഞാൻ അർഹനായിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ ഒരു സൂചനയാണതു്. അവിടുത്തെ വികാരിയെന്നാണല്ലോ ഞാൻ വിളിക്കപ്പെടുന്നതു്.

ആകയാൽ നമുക്കു സാവധാനത്തിൽ അവിടുത്തെ സമീപിക്കാം. അവിടുന്നു കൈനീട്ടി എന്നെ കാത്തിരിക്കുകയായിരിക്കും.

ഈശോ യേശുവിന്റെ ഏഴാമത്തെ ജനറലായ ഫാദർ കരാഫായെ റോസ്മീനി ഉദ്ധരിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിലുള്ള എന്റെ ശരണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അതു പര്യാപ്തമാണു്. അദ്ദേഹം മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ നിരന്തര ധ്യാനവിഷയമാക്കുകയായിരുന്നു! ഒരു കറുത്ത അക്ഷരം, ഒരു ചുവന്ന അക്ഷരം, ഒരു വെളുത്ത അക്ഷരം. കറുത്ത അക്ഷരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപങ്ങളെ സ്മരിപ്പിച്ചുപോന്നു; ചുവന്ന അക്ഷരം നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഈശോ ചിന്തിയ രക്തത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; വെളുത്ത അക്ഷരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾക്കുള്ള മഹത്വം വിളിച്ചറിയിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ഈ മൂന്നു ചിഹ്നങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ ധ്യാന കസേമങ്ങളാണു്.

എന്നെ അറിഞ്ഞു എന്റെ ആത്മാവിനെ വെടിപ്പാക്കുവാൻ കരുത്ത അക്ഷരം എന്ന പഠിപ്പിക്കുന്നു; ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും ഭയങ്കര പീഡകൾ അടിച്ച ഈശോയുടെ കാൽ ചുവന്ന അക്ഷരം എനിക്ക് ജനിപ്പിക്കുന്നു. നിരന്തരവും മന്ദതയും സങ്കടവും എതിരിട്ടു നന്മ വെളുത്ത അക്ഷരം എന്റെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സഹനത്തിനുള്ള ശക്തി എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും എന്തിലുള്ളവക്കുന്നു. "ഇന്നത്തെ സഹനങ്ങൾ നമ്മിൽ പ്രകടമാകാനിരിക്കുന്നു മഹത്വത്തോടു തുല്യം ചെയ്യാവുന്നതല്ല," എന്നു വിശുദ്ധന്മാർ എന്റെ സദാ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ ചിന്ത വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ "ആദ്ധ്യാത്മികാഭ്യാസങ്ങൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ താപസതത്വങ്ങളോടു സർവ്വമാ യോജിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം താൻ സദാ പാഠപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നവെന്ന് റോസ്സിനി പറയുന്നത്.

ഓഗസ്റ്റ് 12-ാംനു ശനിയാഴ്ച: ക്രൂശിതനായ ഈശോയും വ്യാകുലാംബികയും:

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ഒരു വൈദികനും ഒരു മെത്രാനുമെന്ന് നിലയിൽ മാത്രമല്ല ഒരു മാർപ്പാപ്പാ എന്നനിലയിൽ കൂടി ആത്മവിശുദ്ധീകരണത്തിൽ മുന്തോട്ടത്തിനുള്ള ഒരു പരിശ്രമമാണ് എന്റെ ഈ ധ്യാനം. അയോഗ്യതയും പോരായ്മകളും അവഗണിച്ചു കർത്താവ് എന്തെ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും നല്ല പിതാവും നല്ല ഇടയന്മാക്കിയിരിക്കയാണല്ലോ.

ഈശോയുടെ അമൂല്യരക്തത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കാറുള്ളതാണ്. ഈശോയുടെ തിരുനാമത്തോടും തിരുഹൃദയത്തോടുമുള്ള ഭക്തിക്ക് അനുപൂരകമായി അമൂല്യരക്തത്തോടുള്ള ഭക്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നി. മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു ഭക്തികളും പ്രശ്നവും വിശാലവ്യാപകവുമാണ്.

ഇതു ചെട്ടെന്നുണ്ടായ നിവേശനമാണ്. റൊങ്കാലി അഹോദരന്മാരിൽ മുത്തയാളായ സവേരിയോ വലച്ചൻ ഈ ഭക്തി അഭ്യസിച്ചിരുന്നതു കട്ടിക്കാലത്തു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ഭക്തി എനിക്കു ഉപദേശിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹമാണ്. അതിൽ നിന്നാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ പരപ്രേരണയെന്നും കൂടാതെ എനിക്കു ദൈവവിളിയുണ്ടായതെന്നു തോന്നുന്നു. മുട്ടുകുത്താനുള്ള ഡെ

സ്ഥിതി അദ്ദേഹം വച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്, അവയുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന "എത്രയും അമൂല്യവിരമം" എന്ന ഗ്രന്ഥം. ജൂലായി മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം അതുപയോജിച്ചു പോന്നു. എന്റെ ബാല്യപ്രായത്തിലേ പരിശുദ്ധവും സുഭാവമായ സ്തമസ് കർമ്മം എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അസ്തമയകാലത്തു അവ എത്ര അമൂല്യം! വിശുദ്ധിനേടാനുള്ള എന്റെ പരിശുദ്ധത്തിൽ അവ അമൂല്യധ്യാനവിഷയമായിരുന്നു. ഞാൻ മരണം വച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യത്വത്തിൽ എനിക്ക് ആശ്വാസദായകമായ ദർശനവിഷയമാണ് അമൂല്യരക്തം. കരിശുരൂപവും നിത്യത്വവും! ഒരിക്കലും സമാപിക്കാത്ത നിത്യത്വത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാൻവേ! എന്തൊരു മാധുര്യവും അമാധാനവും! അതു എന്നും അങ്ങനെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയെന്ന വേണം. എന്തെയും ഈശോയുടേയും അമ്മയായ വ്യാകലമാതാവിന്റെ കണ്ണേറിയ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു നനഞ്ഞതും ഈശോയുടെ അമൂല്യരക്തത്തിൽ കളിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ കർമ്മത്തിൽ നിന്നു വേണം അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു ശക്തി നേടാൻ.

പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ അഭിനിവേശം ഒരു നവചൈതന്യം എത്തിച്ചുവാക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയും ധൈര്യവും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനിക്കാവശ്യമായ മൂന്നു കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

1 എല്ലാത്തിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുക. പ്രശംസയും അപലപനവും ഒരു പോലെ അപാതം ചെയ്യുക. ലോകമഹാസംഭവങ്ങൾ തന്നെ ആയിരത്താലും വ്യക്തിപരമായി അവയെപ്പറ്റി ഉൾക്കണ്ണയൊന്നും വേണ്ടാ.

2 കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഞാൻ ഒരു പാപിയും മണൽത്തരിയുമല്ല. എനിക്കുള്ള സ്തമസ്സും ഈശോമനെയെയാണ്. അവിടുത്തെ കാരുണ്യങ്ങൾ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു. ഈശോയിൽനിന്നു അമ്മസ്സും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. തന്റെ വേദനയും സഹനവും വഴി ഞാൻ രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൂടി പൂർണ്ണമായ അർപ്പണത്തോടുകൂടെ അവിടുത്തെ ഇഷ്ടത്തിൽ ഞാൻ വഴങ്ങുന്നു. ഇന്നു മുൻത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി, എന്നു വേണ്ടാ ജീവിതം മുഴുവനും എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും "അനുസരണയും സമാധാനവും."

3 വി. പൗത്രോസിനേയും വി. പൗലോസിനേയും പോലെ ജീവിക്കുവാനും മരിക്കുവാനും സന്നദ്ധനായിരിക്കുക, തിരുസ്തുതിയും ക്രി

സ്തു രക്ഷിച്ച എല്ലാ ആത്മാക്കൾക്കും വേണ്ടി എല്ലാം സഹിക്കുക; ചങ്ങലയും കഷ്ടപ്പാടും, പ്രാക്കും, രക്തസാക്ഷിത്വവും. ഈ പ്രതിജ്ഞ ഭയങ്കരമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ബലഹീനനും എളുപ്പത്തിൽ വഴുതിപ്പോകുന്നവനാകയാൽ ഞാൻ വിറച്ചുപോകയാണ്. എന്താൽ ക്രൂരനായ ക്രിസ്തുവിലും അവിടുത്തെ അമ്മയിലും ഞാൻ ശരണം വയ്ക്കുന്നു. എന്റെ കണ്ണു നിത്യത്വത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഓഗസ്റ്റ് 13-ാംനു ഞായർ - മാർപ്പാപ്പായ്ക്കും മെത്രാന്മാർക്കുമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിവേകം:

വിശ്വാസവും ശരണവും സ്നേഹവും മെത്രാന്മാരുടെ മഹത്വത്തിലേ മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളാണ്. മാർപ്പാപ്പാ തിരുസ്സഭയുടെ തലവനെന്ന നിലയിലും മെത്രാന്മാർ തിരുസ്സഭയിലേ മെത്രാന്മാരെന്ന നിലയിലും മാതൃക നല്കണം. മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു തിരുസ്സഭ മുഴുവനും മെത്രാന്മാർക്കു അവരുടെ രൂപതകളിലുമുള്ള മഹത്തായ ജോലി സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുകയും എല്ലാവരെയും നിത്യരക്ഷയിലേക്കാനയിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഈ പ്രാഥമിക ജോലിക്കു ലൗകികവ്യാപാരങ്ങൾ പ്രതിബന്ധമാകാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും യത്നിക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും മാനുഷിക കീഴ്മാനങ്ങൾ നിമിത്തം പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായെന്നു വന്നേക്കാം. ചിന്തകളുടേയും വികാരങ്ങളുടേയും ഗതിയനുസരിച്ചു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ പലതുണ്ടായേക്കാം. സാമൂഹിക ജീവിതത്തെയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെയും അലട്ടുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും കക്ഷികൾക്കും അതീതമാണു സുവിശേഷം. മാർപ്പാപ്പാ മെത്രാന്മാരോടു ചേർന്നു സുവിശേഷം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാതെ എല്ലാവരും സമാധാനനഗരിയിൽ നിവസിക്കണം. അവിടെ നിന്നാണ് അഖിലലോകത്തെയും ഭൗമികനഗരത്തെയും വിധിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ദൈവം ഇറങ്ങിവരുന്നത്.

വിജ്ഞാനികൾ തലയിൽനിന്നു ഇതാണു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. വേറെ യാതൊന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

പുതിയ മാർപ്പാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നാൾമുതൽ ഈ മൂന്നു കൊല്ലവും എന്റെ മനസ്സാക്ഷി പ്രശാന്തമാണ്; എന്റെ മനസ്സിനു സമാധാനക്കുറവില്ല. ഈ നല്ല പ്രാരംഭമനുസരിച്ചു തുടരാൻ കർത്താവു എന്തെ അഹായിക്കട്ടെയെന്നാണ് എന്റെ പ്രാർത്ഥന.

എല്ലാ മെത്രാന്മാരും ഇങ്ങനെതന്നെ പ്രവർത്തിക്കണം. മാർപ്പാപ്പായുടെ മാതൃക അവർക്കു വേണ്ടും ഒരു പാഠവും പ്രോത്സാഹനവുമായിരിക്കും. തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഇടവെടാൻ മെത്രാന്മാർക്കു കൂടു

തൽ പ്രലോഭനമുണ്ടാകും. ആകയാൽ അവർ വിവാദപ്രശ്നങ്ങളായ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കരുതെന്നും ഒരു ഗണത്തെ മറ്റൊരു ഗണത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ അനുകൂലിക്കരുതെന്നും മാപ്പാപ്പാ മെത്രാന്മാരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ എല്ലാവരോടും ഒരുപോലെ പ്രസംഗിക്കണം. പൊതുവായി സ്നേഹം, നീതി, ശാന്തത, ക്ഷമ എന്നു പുണ്യങ്ങൾ അവർ പ്രതിപാദിക്കണം. തിരുസ്സഭയുടെ അവകാശങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഉപചാരപൂർവ്വം അവയെ സംരക്ഷിക്കണം.

എല്ലാക്കാലത്തും പ്രത്യേകിച്ചു ഇന്നു മെത്രാന്മാർ മനുഷ്യരുടെ മുറിവുകളിൽ മധുരതൈലം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കണം. ധൃതിയിൽ അന്യരെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്നും ആരെയെങ്കിലും ചീത്തയാക്കുകയല്ലയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഭീഷണിക്കോ പ്രശംസയ്ക്കോ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും വല്ലവർക്കും ഉപകാരമുണ്ടായേക്കുമെന്നു കരുതി തിന്മയുടെ പക്ഷം പിടിക്കുന്നതിൽനിന്നും മെത്രാന്മാർ അകന്നിരിക്കണം. പെരുമാറ്റം ഗൗരവത്തോടും ദാർഢ്യത്തോടുംകൂടെ വേണം; എന്നാൽ സദാ ശാന്തതയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അന്യരോടു വർത്തിക്കണം. പരിശുദ്ധ തത്ത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നന്മ എന്തെന്നും തിന്മ എന്തെന്നും അവർ നിർദ്ദേശിക്കണം; എന്നാൽ വളരെ ഭയങ്കരമായ ഭാഷ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതില്ല. ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ മാനുഷികമാത്രമായ ചരടുവലികൾ വ്യഥാവിധിയാണ്.

മെത്രാന്മാർ തീക്ഷ്ണവും ഉത്സാഹപൂർവ്വകവുമായ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ദൈവാരാധനയും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. കൂദാശകളുടെ സ്വഭാവം അവർക്കു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും അവ കൂടുതൽ താത്പര്യത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും വേണം. മതപഠനം അവർ അങ്ങേയറ്റം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ലൗകിക പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ഇതുമതി; മറ്റു മാനുഷികോപാധികളേക്കാൾ ഭേദമായി മതപഠനംവഴി പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹൃതമാകും. ജനങ്ങൾക്ക് ഇതു ദൈവാനുഗ്രഹ സ്രോതസ്സായിരിക്കും; പല തിന്മകളിൽനിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കും; സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അകന്നുപോയവരെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോരും. ഞായറും ഉന്നതങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകും. സ്വർഗ്ഗീയ പ്രകാശം അന്ധകാരത്തെ വിവാടനം ചെയ്യുന്നു. 1848 നവംബർ 23-ാംനു റോമയിൽ വില്ലാ അൽബാനിയിൽനിന്നു അന്റോണിയോറോസ്സിനി ഇപ്രകാരമാണ് എഴുതിയത്.

ഇടയനെന്തെ നിലയിലുള്ള എന്റെ വിചാരവും ഉദ്ദേശ്യവുമൊക്കെ ഇതാണ്. ഇങ്ങനെതന്നെ ഇന്നും എന്തേക്കും.

ഓഗസ്റ്റ് 13-ാംനു ഞായറാഴ്ചതന്നെ. ഉത്തമമായ പ്രേഷിത വേല:

എല്ലാവരോടും ബഹുമാനത്തോടും വിവേകത്തോടും സുവിശേഷാൽ യോജ്യമായ ലാളിത്യത്തോടുംകൂടെ പെരുമാറണം.

മാപ്പാപ്പായുടെ അന്തരിതഭാഷതന്നെ രഹസ്യാത്മകവും ആശ്ചര്യജനകവുമായിരിക്കണമെന്ന് ഒരു പൊതുധാരണയുണ്ട്. എന്നാൽ ഈശോ എല്ലാത്തോഴും എത്രയും ലളിതമായിട്ടാണു സംസാരിച്ചിരുന്നതു്. അവിടുത്തെ മാതൃക നാം അനു കരിക്കണം. ദൈവം വിജ്ഞതം പരിശുദ്ധതയായവർക്കു നല്കിയിരുന്ന വിവേകം പ്രസ്തുത ലാളിത്യത്തോടു ചേർന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർക്കു് അത്തരം ലളിതഭാഷ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലായിരിക്കും; അവർ പരിഹാസിച്ചേക്കും. എന്നാൽ താദൃശ പണ്ഡിതന്മാരെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും വ്യാപാരവും കൂറേ അപമാനവും നമുക്കു വരുത്തി വസ്തുതകളിലും അവരെ പരിഗണിക്കേണ്ടാ. അവസാനം അവർ പരാജയപ്പെടുകയും ലജ്ജിതരാകുകയും ചെയ്യും. ഋജുബുദ്ധിയും ദൈവഭയമുള്ളവരും നിഷ്കളങ്കന്മാരും എത്രയും യോഗ്യൻ, എത്രയും ശക്തൻ. സുജരമായ വിവേകം അവനെ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുമാത്രം എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിലും, സുവിശേഷത്തെ ബാലിശത്വമായി തള്ളിക്കളയുന്നവരുടെ മുമ്പിൽക്കൂടി, പുണ്യമായി സുവിഷം ഏറ്റുപറയുവാൻ ലജ്ജിക്കാത്തവനാണു ലളിതസ്വഭാവിയായ മനുഷ്യൻ. സഹപ്രവർത്തകന്മാരാൽ അവൻ വഞ്ചിതനാകയോ മാറ്റുരംശിതനാകുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. അവരവനെ എങ്ങനെ നിന്ദിച്ചാലും അവന്റെ മനസ്സുമാധാനത്തിനു കുറവുവരികയില്ല.

സത്യം മുഴുവനും പറയുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കയില്ലെങ്കിൽ, ആ ഭാഗത്തെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുന്നതാണു വിവേകം. എന്താൽ മൗനം സത്യനിഷേധമായിത്തോന്നരുതു്. തന്റെ ഹൃദയഭ്രമങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനു കാര്യക്ഷമമായ മാറ്റങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നവരുണ്ടു്. തന്റെ മുമ്പിലുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ എത്രമാത്രമെന്നു മനസ്സിലാക്കി വിഷമങ്ങളും വിപത്തുകളും കുറഞ്ഞ ഒരു മധ്യമാർഗ്ഗം കിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. നല്ലതും സമുത്തവും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ ഒരന്ത്യം തിരിഞ്ഞെടുത്തശേഷം അതു കൺമുന്നാകെവെച്ചു എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളും തരണം ചെയ്യുവാൻ അവർ പരിശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർ പ്രധാനവും അപ്രധാനവുമായ സംഗതികൾ വേർതിരിച്ചു പ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചു് അന്ത്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ കൈല ശക്തികളും പ്രയോഗിക്കുന്നു. അവർ ദൈവത്തിലേക്കു തിരി

ഞ്ഞു ദൈവത്തിൽമാത്രം ശരണം വയ്ക്കുന്നു. അവരുടെ ഞകല പ്രവൃത്തികളുടേയും അടിസ്ഥാനം പ്രസ്തുത ശരണമാണ്. എല്ലാക്കാരുടെ ഉിലും അവർ വിജയം വരിച്ചില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടതൽ മഹത്വത്തിനായി അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ കൃതാത്മരാണ്.

സ്വഭാവലാളിത്യം വിവേകത്തിനെതിരല്ല; എന്നാൽ വിവേകം സ്വഭാവലാളിത്യത്തിനെതിരായി വരാം. സ്വഭാവലാളിത്യം സ്നേഹമാണ്; വിവേകം ചിന്തയാണ്. സ്നേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ബുദ്ധിശക്തി ജാഗ്രതയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. "ഉണ്ണർന്നിരുന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ" എന്ന ഉപദേശത്തിൽ വൈരുദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല. സ്നേഹം കുറുകുന്ന പ്രാവുപോലെയാണ്. ഒരിക്കലും നിലത്തുപിണ മുറിവുതട്ടാത്ത പാമ്പിനെപ്പോലെയാണു ബുദ്ധിശക്തി. പാമ്പ് ഇഴയുന്നതിനു മുമ്പു തലകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നു നിലം സമനീരപ്പുള്ളതാണോ എന്ന്.

എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രശാന്തത.

തിരുസ്സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ ഈശോ എല്ലാക്കാരുടെയും വിജ്ഞാനത്തോടും ശക്തിയോടും അവസ്ഥാനീയമായ കാരുണ്യത്തോടുംകൂടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ നന്മയ്ക്കായി അപരിതമനുസരിച്ചു നയിക്കുന്നു. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ സമൂഹമായ തിരുസ്സഭ അവിടുത്തെ പ്രിയ മണവാട്ടിയാണല്ലോ.

തിരുസ്സഭയുടെ നന്മയ്ക്കായി എന്തെല്ലാം അഭവിക്കുകയാണെങ്കിലും ഞാൻ പ്രശാന്തത കൈവെടിഞ്ഞു. ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കാതിരിക്കുകയോ, "അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സു സ്വർഗ്ഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലുമാകണം", എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല.

ചിലയാളുകൾ രഹസ്യമായ അഹങ്കാരത്താൽ ആനീകരായി തിരുസ്സഭയിൽക്കൂടെ സംസാരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷണം കൂടാതെ നന്മ ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കാറുണ്ട്. അയോഗ്യമായ അവരുടെ അഹങ്കരണമാകട്ടെ മറ്റൊരുടയെങ്കിലും സഹകരണമാകട്ടെ അവിടുത്തെക്കാവശ്യമില്ല. അവരുടെ ധാർഷ്ട്യം സ്പഷ്ടമാണ്.

സകല മനുഷ്യരുടേയും രക്ഷയ്ക്കായി ദൈവത്തോടു അഹങ്കരിക്കുകയാണാവശ്യം. ഇതാണു നമ്മുടെ ജോലി; അതു് ഏറ്റവും പ്രകടമായിക്കാണേണ്ടതു മാർപ്പാപ്പായിലാണ്.

“എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അന്ത്യത്തെ വീക്ഷിക്കുക”. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മരണത്തെപ്പറ്റിയല്ല ചിന്തിക്കുന്നത്; പ്രത്യേക ദൈവപരിപാലനയിൽ ഒരു മാപ്പാപ്പായുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയത്രേ.

പാപ്പാ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ദൈവവിളിയിൽ ത്രിവിധമായ കേജസ്സുകളുണ്ട്: അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ഭാഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധി; പരിശുദ്ധവും സാമൂഹികവുമായ സഭയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള വാത്സല്യം; സ്വർഗ്ഗീയവരപ്രസാദത്തിന്റെ തോതരശ്ശരിച്ചായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന് വരാൻപോകുന്ന മഹത്വം; അവസാനമായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കിരമനസ്സിലുള്ള കീഴ്വഴക്കം. മാപ്പാപ്പാവഴി ഈശോതന്നെ മരൻ ഹിതമനുസരിച്ച്, ഭൂമിയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ ലാക്കാക്കിയിരുണ്ണുകയെ ഭരിക്കുന്നു.

ഈ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ തന്റെ നിയോഗങ്ങളെല്ലാം നവീകരിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനവും കൃപാവരവുമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയുമാണ് വിനീതനായ ഒരു മാപ്പാപ്പായുടെ പരിശുദ്ധമായ കർതവ്യം. അങ്ങനെ കൃശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയെ അനുഭവിക്കുകയെന്ന ബഹുമാനത്തിന് അദ്ദേഹം അർഹനാകണം. ക്രിസ്തുക്കൾക്ക് മകന്മാരെക്കൊടുത്താണു ലോകരക്ഷകന്മാരും ലോകഗുരുവും എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും ഉപദേശ്യായുമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്.

ഓഗസ്റ്റ് 14-ാംനു തീർക്കൽ - പരിപൂർണ്ണതയുടെ ആറുതത്വങ്ങൾ:

- എന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യത്തെ വീക്ഷിച്ചു ഞാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു:
- 1 ദൈവത്തിന് പ്രിയപ്പെട്ടവനാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ പരിശുദ്ധനും പുണ്യവാക്കമാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കണം.
- 2 തിരുസ്സഭയുടെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും തിരുസ്സഭയെ സേവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി എല്ലാകാര്യങ്ങളും വിചാരങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ഞാൻ തിരിച്ചുവീടണം.
- 3 ഈ സ്ഥാനത്തു് എന്തെ വെച്ചിട്ടുള്ളതു ദൈവമാണ്. എനിക്കോ തിരുസ്സഭയ്ക്കോ എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും ഞാൻ പ്രസന്നത കൈവെടിഞ്ഞതു്. തിരുസ്സഭയുടെ നന്മയ്ക്കായി ക്രിസ്തുവിനോടു യോജിച്ചു ഞാൻ സഹിക്കുകയും അധ്വാനിക്കുകയും വേണം.
- 4 ദൈവപരിപാലനയ്ക്കു സദാ എന്തെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കണം.

5 എന്റെ കഴിവില്ലായ്മ ഞാൻ അംഗീകരിക്കണം.

6 എന്റെ ദിവസങ്ങളെ സമത്വമായും ക്രമമായും ശരിപ്പെടുത്തണം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതന്മാരുടെയെല്ലാം പ്രള (PRINCE) എന്നാണല്ലോ എന്തെ വിളിക്കുന്നത്. ഈ നാമം എനിക്കു് ഒരേ സമയം ബഹുമാനവും ലജ്ജയുമാണ്. എന്റെ പുരോഹിത ജീവിതം മഹാനീയമദാതാവായ എന്റെ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നുകിടക്കുകയാണ്. കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നു് അവിടുന്ന് എന്തെ നോക്കുകയാണ്. അവിടുത്തെ ശരീരം കീറിയതിനേയും രക്തം പുരണ്ടുമാറിക്കിടന്നു. അവിടുത്തെ ഹൃദയവും കൂടി കുത്തിയുറപ്പിച്ചുത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. കൈകാലുകൾ തുളച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവിടുന്ന് എന്തെ കടാക്ഷിക്കുന്നു; തന്നെ വീക്ഷിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എന്തെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നീതി അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിലേക്കാനയിച്ചു; സ്നേഹം അവിടുത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു. ഇതാണ് എന്റെ ഭാഗധേയം: "ശിഷ്യൻ തന്റെ ഗുരുവിനേക്കാൾ വലിയവനല്ല."

ഓ ഈശോ, ഇതാ ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. അങ്ങു് എനിക്കുവേണ്ടി യഹിിക്കുകയും മരിക്കുകയുമാണ്. വൃദ്ധനായ ഞാൻ എന്റെ സേവനത്തിന്റേയും ജീവന്റേയും അന്ത്യത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. എന്തെ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനരികേ നിറുത്തുക. ഏന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തോടു ചേർന്നു് അടിക്കട്ടെ. മൃദലവും സുന്ദരവുമായ കണ്ണികളുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു സ്വണ്ണത്രംഖലകൊണ്ടു് അങ്ങയോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ കണ്ണി: ഞാൻ എവിടേക്കു തിരിഞ്ഞാലും ഏന്റെ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ എന്തെ നിർബന്ധിക്കുന്ന നീതി.

രണ്ടാമത്തെ കണ്ണി: എന്റെ പാദങ്ങളെ നയിക്കുന്ന പരിപാലനയും നന്മയും.

മൂന്നാമത്തെ കണ്ണി: അയൽക്കാരോടു് അക്ഷീണവും ക്ഷമാപൂർവ്വകവുമായ സ്നേഹം.

നാലാമത്തെ കണ്ണി: എന്റെ ഭാഗധേയമായിരിക്കേണ്ട ക്രിസ്തം, അതിനെ ഞാൻ എല്ലാക്കാലത്തും സ്വാഗതം ചെയ്യും.

അഞ്ചാമത്തെ കണ്ണി: ഈ ജീവിതത്തിലും നിത്യതപത്തിലും ഈശോ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന മഹത്വം.

ഓ ക്രൂശിതനായ ഈശോ, ഇപ്പോഴും എന്നേക്കും എന്റെ സ്നേഹമേ, എന്റെ കാരുണ്യമേ. "പിതാവേ, അങ്ങു തിരുമനസ്സാകുന്ന

കിൽ ഈ കാസ എന്നിൽനിന്നു് അകറ്റണമേ; എന്നാൽ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല; അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ". (ലൂക്കാ 22, 42)

ചിന്തകൾ 1. കഷ്ടതകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

എന്തിലേക്കും എന്റെ വിനീതജീവിതത്തിലേ വിവിധ സംഭവങ്ങളിലേക്കും എന്റെ വിചാരങ്ങൾ ഞാൻ തിരികുമ്പോൾ, കർത്താവു് എന്നെ വളരെയേറെ കഷ്ടതകളിൽനിന്നു് ഒഴിച്ചു നിറുത്തിയിരിക്കണമെന്നായി ഞാൻ കാണുന്നു. പല ആത്മാക്കൾക്കും സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷ കഠിനവും അരോചകവുമായ കഷ്ടതകളാലാണു്. ദാമിദ്ര്യത്തിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കാതെ ഞാൻ എന്റെ ബാല്യവും യൗവ്വനവും ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ കടുംബത്തെയോ എന്റെ പഠനത്തെയോ കഠിനനികണ്ഠവനംപോലെയുള്ള വിപൽക്കാലചര്യങ്ങളേയോ സംബന്ധിച്ചു് എന്നിങ്ങനെയൊരു ഉൽക്കണ്ഠകളുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ദൈവനികണ്ഠവനം ഇരുപതാമത്തേ വയസ്സിലായിരുന്നു. 1919 മുതൽ 1921 വരെ നീണ്ടുനിന്ന യുദ്ധാനന്തര കെട്ടുകിളമുണ്ടനെ.

ഭാവമൊന്നുമില്ലാതെ വിനീതനായിട്ടാണു ഞാൻ എന്നെ അറിയുന്നതു്. ബെർഗാമോ സെമ്മിനാരിയിലും റോമാസെമ്മിനാരിയിലും എന്നുവേണ്ടാ ഞാൻ പോയിടത്തെല്ലാം എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പത്തുകൊല്ലം ജനനശരത്തിൽ എന്റെ മെത്രാന്റെ കൂടെ ഞാൻ കഴിച്ചു. 1921ൽ റോമായിലെത്തി; കുറെ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയശേഷം റോമായിൽത്തന്നെ ഞാൻ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ നാമത്തിൽ എന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറാനല്ല, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറാൻ ഞാൻ പോയിടത്തെല്ലാം എന്നിങ്ങനെയല്ല സാധാരണക്കാരായ ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. കർത്താവു് എന്നിങ്ങനെയല്ല ഉള്ള ഉപകാരങ്ങൾക്കെല്ലാം ഞാൻ എന്തുപകാരം കൊടുക്കും? കർത്താവിനോടു് എന്തോടടുത്തെന്നുവുമുള്ള ഉത്തരം ഇതാണു്. "മക്കുയുടെ കാൽ ഞാനെടുത്തുകൊടുക്കും; കർത്താവിന്റെ നാമം ഞാൻ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും".

ഞാൻ ഈ പക്ഷങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ആ മഹാദ്രാഘം വന്നുചേരുമ്പോൾ, ഞാനതു സന്തതസ്തോടേ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്. അതുവരാൻ താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈശോയുടെ തിരുരക്തം അനുഭവിച്ചും ദൈവം അയയ്ക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ കഷ്ടതകൾ അഭിമുഖീകരിച്ചും ഞാൻ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. 130-ാമത്തേ സങ്കീർത്തനം എന്തെ വളരെയേറെ സ്തുതിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്; ഇങ്ങനെ

എന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിക്കുന്ന ഒന്നാണ്; "കർത്താവേ, ഏന്റെ ഹൃദയം അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല; എന്റെ കണ്ണുകൾ ധർഷ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്റെ കഴിവിന് ജ്ഞാതമായ സംഗതികളിലോ വൻകാര്യങ്ങളിലോ ഞാൻ ഇടപെടുന്നില്ല. മുലകുടി നിറുത്തിയ പൈതലിനെ നെന്തപോലെ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ ആശ്വസിപ്പിച്ചു സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തി". എന്നിക്ക് എത്ര ഇഷ്ടമാണെന്നറിയാമോ ഈ വാക്കുകൾ! എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഈ വാക്കുകളെനിക്ക് ആശ്വാസമരുളുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈശോകർത്താവേ, എന്റെ കഷ്ടതകളിൽ അങ്ങുതന്നെ എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക. അങ്ങയുടെ കാസയിൽനിന്ന് അതായത് അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ഞാൻ കടിക്കുന്നരക്തം നിത്യരക്ഷയുടേയും സൗഭാഗ്യത്തിന്റേയും അച്ചാരമായിരിക്കും. "ഇപ്പോഴത്തേ ലഘുവായ കഷ്ടപ്പാടു നിസ്തലമായ നിത്യമഹത്വം എന്നിക്ക് ഒരുക്കിത്തരുകയാണ്". (ii കൊറി 4, 17)

ചിന്തകൾ 2: പ്രവചനങ്ങൾകൊണ്ടു സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അനുദിനപ്രേഷിതവേലകൊണ്ടു സംതൃപ്തിയടയുക.

"യേശുക്രിസ്തു ഇന്നും ഇന്നലേയും എന്നും ഒന്നുതന്നെ". (ഫെബ്രു 13, 8)

നീ പ്രവചിക്കാതിരിക്കുക; ഭാവിയിൽ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുക, ഇതാണ് എന്റെ നിയമം. പ്രധാന പുരോഹിതനായ മാപ്പാപ്പായുടെ ഈ പ്രശാന്തതയിൽനിന്നും സ്ഥിരതയിൽനിന്നും വിശ്വാസികൾക്കും എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർക്കും പ്രകാശവും പ്രോത്സാഹനവും സിദ്ധിക്കണം.

വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പറയുന്നതുപോലെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഉറവ ക്രിസ്തുവാണ്. പഴയനിയമത്തിലെ പുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ പുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതു പ്രഥമത: മാപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി പറയാവുന്നതാണ്; കാരണം മാപ്പാപ്പായുടെ മനസ്സാക്ഷി ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും അന്നിധ്യവും പ്രകാശവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞാണിരിക്കുന്നത്; മാപ്പാപ്പാ തന്റെ ചിന്തകളും പ്രേഷിതവേലയുടെ വിവിധ വശങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനെ ഏല്പിച്ചാണു മരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തേകാര്യങ്ങൾ മാത്രം ഇപ്പോൾ ചിന്തിച്ചാൽ മതി. ഭാവിക്ക് രൂപംകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉൽക്കണ്ഠയൊന്നും വേണ്ട. ക്രിസ്തു എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിക്ക് അറിയാം; ക്രിസ്തുവിൽ അവിടുത്തേ വികാരി ഉപദേശം കൊടുക്കേണ്ടതില്ല;

സ്വന്തമായി പദ്ധതികളൊന്നും നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതുമില്ല. മാപ്പാപ്പായുടെ അടിസ്ഥാനതത്വം ഇതായിരിക്കണം. ഇന്നത്തേ സമിതിഗതികളിൽ സംരൂപിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക; ഭാവിയെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠയില്ലാതിരിക്കുക. കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു നാം അതേപടി സ്വീകരിക്കുക. ഭാവിയെ ആശ്രയിക്കുകയോ മാനുഷികമായ മാറ്റങ്ങൾ അതിനായി അവലംബിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ദൃഢമായോ പ്രാസംഗികമായോ ആരോടും സംസാരിക്കുകയുമരുത്.

ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു തിരുവിഷ്ണുമനുസരിച്ചു ഞാൻ മാപ്പാപ്പായായി. കൊണ്ടുപോയിട്ടു സമ്മേളിച്ച കർദ്ദിനാളന്മാർ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു ഇഷ്ടം പ്രകടമാക്കി. ഇപ്പോൾ മാപ്പാപ്പായായിട്ടു മൂന്നുകൊല്ലമായി. ഈ മൂന്നുകൊല്ലത്തേ അനുഭവം ഒരുകാര്യം സ്പഷ്ടമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു: ഇന്നത്തേ സകല സംഗതികളിലും ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ശരണംവെക്കുക; ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചു പൂർണ്ണമായ പ്രശാന്തത പാലിക്കുക.

മാപ്പാപ്പായെന്നനിലയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രേഷിത ജോലിയുടെ ഉത്തേജനമെല്ലാം പ്രശാന്തവും സ്നേഹപൂർവ്വകവും നിശ്ശബ്ദവുമായ ദൈവനിവേശനംപോലെയാണെന്നതന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. തന്റെ വിനീതദാനനോടു കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു സംസാരിക്കുന്നു. എന്റെ യോഗ്യതകൊണ്ടാണമല്ല ഈശോയുടെ മഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ സംരൂപിക്കും ഇടവന്നിട്ടുള്ളതു്; തർക്കകൂടാത്ത കീഴ്വഴക്കം കൊണ്ടുതന്നെ.

ഉയർന്നവരോടും താഴ്ന്നവരോടുമുള്ള എന്റെ പ്രഥമ സമ്പർക്കം, അവിടേക്കും ഇവിടേക്കും നടത്തിയ സ്നേഹസന്ദർശനങ്ങൾ, പ്രോത്സാഹനം നല്കുന്നതിലും ആശയങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതിലും ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച ശാന്തതയും ഏളിമയും, പുതിയ ഇടവകകളിലേക്കു നടത്തിയ നോമ്പുകാല സന്ദർശനങ്ങൾ, രൂപതാ സുനഹദോസിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ വിജയം വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വർണ്ണകാരിൽ നിന്നും വർഗ്ഗക്കാരിൽ നിന്നും നിയമിതരായ കർദ്ദിനാളന്മാരും മെത്രാന്മാരും പരിശുദ്ധ ക്രിസ്തീയലോകവും പാപ്പാസ്വഭാവവും തമ്മിലുളവാക്കിയ അടുത്ത ബന്ധം, പൊതുസുനഹദോസിനു വേണ്ടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരക്കിട്ടു പ്രവർത്തനങ്ങൾ -ഇവയെല്ലാം- ദൈവത്തെ കാത്തിരിക്കുന്നതിലും ഈശോയുടെ അൽപ്രേരണകളെ വിശ്വാസത്തോടും വിനയത്തോടും ശരണത്തോടുംകൂടെ ഏറ്റുപറയുന്നതിലും അന്തർലീനമായ വിജ്ഞാനത്തെ പ്രദേശിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയുടേയും രക്ഷയുടേയും അന്തിമമഹത്വപീഠത്തിന്റെയും പരമലക്ഷ്യങ്ങളെ നയിക്കുന്നതും ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നതും ഈശോയാണല്ലോ.

1961 ഓഗസ്റ്റ് 15-ാംനു സ്വർഗ്ഗരോപണത്തിനാൽ.

ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠവും പ്രിയംകരജമായ ഒരു സന്ദർഭം ഇതാ. എന്റെ അടുത്ത മുൻതാമി പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസു മാർച്ചാപ്പാ 1950 നവംബർ മാസം 1-ാം തീയതി ഇതു് ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഫ്രാൻസിലേ ഞങ്ങൾഷിയോ എന്ന് നിലയിൽ ഞങ്ങൾ പീറോഴ്സിന്റെ അങ്കണത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഏനിക്കും ഞങ്ങളിട്ടു. ഇതു് ഞാനെന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സത്യമായതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് ഒരുൽക്കണ്ഠയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യയുഗോപ്പിൽ ഗ്രീക്കുകാരുടേയും സ്ലാവുകാരുടേയും ദൈവമായ ഞങ്ങളിൽ "കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട നിദ്ര"യുടെ ചിത്രത്തിൽ എന്റെ ദൃഷ്ടികൾ പലപ്പോഴും പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്.

സ്വർഗ്ഗരോപണത്തിനാൽ ദിവസം അതീവർദ്ദതയോടെ സോത്തോ ഇൽമോനെയുടെ കാര്യം ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചുപോകുന്നു. അവിടെ ദൈവമാതാവിന്റെ രണ്ടു പ്രതിമകൾ എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച ബ്രഷിയോ ദൈവമായതിൽ സാൻസി ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരുന്ന ഭക്തവാസ്താലംകൃതമായ മാതൃരൂപവും, പുതിയ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ മൻസോണി ഉണ്ടാക്കി സ്ഥാപിച്ച രൂപവും. ഇടവകവികാരിയായിരുന്നു ഫാദർ കാർലോ മരിനെല്ലി ദാനം കൊടുത്തതാണു് രണ്ടാമത്തേ രൂപം. ഒരു നല്ല വൈദികനായിരുന്നു ഫാദർ മരിനെല്ലി. എന്റെ വൈദികശിക്ഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെയേറെ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൃതജ്ഞതാപുവും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം സമാധാനസംരക്ഷണം വിഷമകരമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. കാത്തിൽക്കൊണ്ടോൾഹായിലേ ഇടവകപ്പള്ളിയിലേക്കു് ഇടവകക്കാരെയും യാദൃച്ഛിക അന്ദർശകരെയും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടെ കുർബാന ചൊല്ലാനാണു് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചതു്. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടമായിരുന്നു അതു്. കട്ടിനാൾ അശജ്ഞാനിയനും മോൺ. അിജിസ്മോണ്ടിയും പ്രൊപ്പശാന്താ സെമ്മിനരിയിൽനിന്നു കറേപ്പരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുർബാന കഴിഞ്ഞുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വികാരസമന്വീതം പുറത്തുവന്നു. ഇന്നലെ ഈ ചടങ്ങുകളെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ലോകമാസകലം റേഡിയോവഴി ഞാൻ അറിയിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ രാജ്യത്തുമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും കത്തോലിക്കാ ജനതയ്ക്കും മാർച്ചാപ്പായോടു കൂടെ ചേർന്നു കൂട്ടമായി കന്യകാംബികയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഹ്വാനം നല്കി.

എന്റെ ധ്യാനത്തിന്റെ അവസാന ദിവസത്തേ പരിപാടി കൾക്ക് ഈ സംക്ഷിപ്ത ചടങ്ങു മുഖപുരയായി.

എന്റെ പ്രധാനമായ ചിന്ത എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ആ വാക്യമായിരുന്നു: "മറിയം വഴി ഈശോയിലേക്ക്."

അസ്തമയത്തിലേക്ക് അടുത്തിരിപ്പുന്ന എന്റെ ജീവിതത്തിന് അവസാനമായി ചെയ്യാവുന്നതു മരിയാസുതനായ ഈശോയിലേക്ക് എന്റെ ചിന്തകളെല്ലാം തിരിച്ചുവിടുകയാണ്. എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ആശ്വാസത്തിനും ആനന്ദത്തിനുമായി മറിയം തന്റെ കരങ്ങളിൽ ഈശോയെ എഴുതിക്കു വച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ആകയാൽ എന്റെ ശ്രദ്ധയും ആനന്ദവും എത്രയും അത്ഭുതമായ മൂന്നു വാക്കുകളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. പരിപൂർണ്ണ സന്യാസിക്കുവാൻ എന്റെ എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും അവയിൽ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്നു: ഭക്തി, ശാന്തത, സ്നേഹം.

വി. കുർബാന, കാനോനനന്ധാരം, പൂർണ്ണജപമാല, ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹം എന്നീ എന്റെ ഭക്തസമ്പ്രദായങ്ങളെ മുഴുമാക്കിപ്പിടിക്കാൻ ഇനിയും ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ശിശുവായും ക്രൂശിതനായും വി. കുർബാനയിൽ ആരാധനയും ഞാൻ അവിടുത്തെ ഭാവനചെയ്യും. കാനോനനന്ധാരം സദാ ഏന്റെ ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുന്നു, വി. കുർബാന ഈശോയുടെ നാമവും തീരുഹദയവും തിരുരക്തവും വഴി എന്റെ ആത്മാവിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രഭാതബലിയിൽ എത്രമാത്രം സ്നേഹാർദ്രതയും സൗഭാഗ്യവുമാണു ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നത്!

1953 മുതൽ ജപമാല പൂർണ്ണമായി ഭക്തിപൂർവ്വം ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അത് ഇന്നു നിരന്തര ധ്യാനവിഷയവും പ്രശാന്തമായ ദർശനവസ്തുവുമായിട്ടുണ്ട്. ആത്മാക്കളുടെ പിതാവും തിരുസ്സഭയിലേ അത്യന്തത ഇടയനമെന്ന് നിലയിലുള്ള എന്റെ കൃത്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു ജപമാല സഹായകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ധ്യാനം അവസാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം ദൈവപരിപാലനയിൽ ഈശോ എന്റെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൗത്യം ഞാൻ ശരിയായി കാണുന്നു.

"ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരി" എന്ന് നാമത്തിനു ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ കാലിയുടേയും മരിയാനയുടേയും വിനീത സുതനായ ഞാൻ യോഗ്യനാണോ? അവർ വാസ്തവത്തിൽ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്; എന്താൽ

എത്ര വിനീതരും താഴ്ന്ന നിലയിലുള്ളവരും!! ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരി അങ്ങനെയായിരിക്കണം. പുരോഹിതനും ബലിവസ്തുവും. പൗരോഹിത്യം എന്നെ ആനന്ദതൃപ്തിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ പൗരോഹിത്യത്തിൽ അന്തർലീനമായ തൃശ്ശൂർ എന്നെ വേപഥുശാന്തനാക്കുന്നു.

നരദൈവമായ ഈശോ, ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും നിത്യത്വത്തിലും ഞാൻ എന്നെ അങ്ങേയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു.

എന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങളേയും എന്റെ സാഹചര്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ അഗാധതലമലയിലേക്ക് എന്റെ ശ്രദ്ധ ചാഞ്ഞുപോകുന്നു. അവിടെ മരിക്കാറായിരിക്കുന്ന ഈശോയോടും വ്യാകുലാംബികയോടും സംസാരിച്ചശേഷം ഞാൻ സക്രാരിയെ സമീപിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇരുന്നവായിരുന്ന മേശയിൽത്തന്നെ ഇരുന്ന കാനോനനമസ്കാരം ചെയ്തപ്പോൾതന്നെ നിന്നിപ്പോൾ; എന്നാൽ ജപമാലയും ജപമാലരഹിതസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനവും വി. കുർബാനയുടെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി ചെയ്തപ്പോൾതന്നെ നിന്നു താഴ്ന്നുപോകും.

ഈ ദിവസങ്ങളിലേ തീർപ്പുതയ്യേയും ദൈവനിവേശനങ്ങളുടേയും ഇടയ്ക്ക് ഈശോയോടു നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ നാലുകാര്യങ്ങൾ കുറിച്ചിടാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

1. പ്രഭാതത്തിൽ വി. കുർബാനയ്ക്കുമുമ്പു "സെക്സ്റ്റ" വരെയുള്ള കാനോനനമസ്കാരം ചെയ്തപ്പോൾ. വി. കുർബാനകഴിഞ്ഞു "നോൺ" എന്ന് ജപവും ജപമാലയും.
2. മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഭക്ഷണമുറിയിൽനിന്നു പോകുമ്പോൾത്തന്നെ വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർശനവും പിന്നീടു വിശ്രമവും.
3. വിശ്രമം കഴിഞ്ഞു കിടക്കയിലല്ല സോഫയിൽ കിടന്നു വെസ്റ്റ്പേഴ്സ്, കോണ്ണിൻ, ജപമാലയിലേ ദുഃഖരഹിതസ്യങ്ങൾ എന്തിനെയും ചെയ്തപ്പോൾ. ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ വി. കുർബാനയുടെ സന്ദർശനമായും കഴിക്കാവുന്നതാണ്.
4. വൈകുന്നേരം ഏഴരമണിക്ക മുന്താമത്തേ ജപമാല. പേപ്പൽ മന്ദിരത്തിലേ നിവാസികളും സെക്രട്ടറിയും കന്യാസ്ത്രീകളുമൊരുമിച്ചുവേണം ഈ ജപമാല ചെയ്യാൻ. ഈ കര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനം ഒരിക്കൽക്കൂടി. രാത്രിയിൽ സംരക്ഷണം ചോദിക്കാൻ ഈ സന്ദർശനം വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

ഏകദേശം പാലിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ഞാൻ ഒന്നും ചേർക്കുന്നില്ല. വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും ശാന്തതയും എളിമയും പാലിക്കുന്നതിനു കർത്താവ് എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അതിനു അവിടുത്തോടു കൃതജ്ഞനാണ്.

സ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയും അതുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! പരിശുദ്ധാത്മാവാണു നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. മഹാക്ഷമയും നിർവ്യാജമായ സ്നേഹവുമായി വൈദികരുടേയും അല്പമായതടേയും മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവുതന്നെ ചിന്തപ്പെടുന്നു.

“ദൈവമേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൃഢജനമായി വിശ്വസിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കണമേ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന 11-ാം ഒക്ടമൻ മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് 1960 മാർച്ച് 11-ാംനു ഞാൻ ഒരു പുണ്യ സഭാവിമോചനം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജൊവാന്നി ഫ്രൻസെസ്സോ അൽബാനി എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. (1700—1721) അദ്ദേഹം വി. യൗസേപ്പിന്റെ ഭക്തനായിരുന്നു; വി. യൗസേപ്പു പിതാവിന്റെ മരണചടികനാൾ ദിവസമാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചത്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന പലപ്പോഴും ചെയ്തല്ലോ: “പിത്തളയേയും മാർബിളിനേയുംകാൾ ശാശ്വതമായ ഒരു സ്റ്റാരകമെന്താണു പാസ്റ്റർ ആ പ്രാർത്ഥനയെ സംബോധനം ചെയ്യുന്നത്”.

“യോനായുടെ മകനായ ശീമോനേ, നീ ഇവരേക്കാൾ കൂടുതലായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?... എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?... എന്റെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?” (യോഹ 21, 15-17)

ധ്യാനസമാപ്തി: ഏന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മോൺ. കാവത്തെ ഇതിനു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയം അത്യന്തമനോഹരമായ മത്സ്യപ്പിടിക്കലും അതിനുശേഷം ഈശോയും പത്രോസും തമ്മിലുണ്ടായ സംഭാഷണവും അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ “എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുക,” എന്ന് ഈശോയിൽ നിന്നുണ്ടായ കല്പനയുമാണ്.

സാമൂഹിക സഭയുടെ ഇടയനായി മാർപ്പാപ്പായെ നിയമിക്കുന്ന ഈ വാക്കുകൾക്കു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പത്രോസു തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഈശോ നിബ്ബന്ധപൂർവ്വം ചോദിക്കുകയും മൂന്നു പ്രാവശ്യം പത്രോസു തന്റെ സ്നേഹം ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്നേഹം തന്നെ അഖില സഭയുടെയും ഇടയനായും അതാവശ്യപ്പെടുന്നു; പത്രോസു അതു വാദനംചെയ്യുന്നു.

പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി ചെയ്യുന്ന എല്ലാക്കാരുടെയിലും എല്ലാത്തിനും പ്രചോദനം നൽകുന്നതും എല്ലാത്തേയും താങ്ങുകയും അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമായ സ്നേഹവും കൃപാപരവും പ്രകടമാകണമെന്നു പ്രസ്തുത പിൻഗാമിക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. യോനായുടെ പുത്രനായ ശൈമയോൻ പത്രോസും ഈശോയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹമാണു തിരുസ്സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നു അഖിലലോകക്കുമറിയാം. ഈ അടിസ്ഥാനം ഒരേ അമയം ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമാണ്. ഈശോ മാംസ ചക്ഷുസ്സുകൾക്ക് അദൃശ്യനാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയായ മാർപ്പാപ്പാ അഖിലലോകത്തിനും ദൃശ്യനാണ്. ഈശോയും തന്റെ പ്രഭു, നിധിയും തമ്മിലുള്ള ഈ സ്നേഹരഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു എനിക്ക് എത്ര വലിയ സന്തോഷവും ബഹുമാനവുമാണെന്നു ഞാനറിയാമോ? അതേസമയം എന്റെ അയോഗ്യതയും നിന്ദയാവസ്ഥയും എങ്ങനെ അത്യന്തം ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു.

എന്റെ ജീവിതം ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടു നിറയണം. അതേസമയം അഖിലലോകരുടേയും വ്യക്തികളുടേയും മേൽ എന്റെ ത്യാഗവും വാത്സല്യവും ചൊരിഞ്ഞു കാണണം. മാർപ്പാപ്പാ ഈശോയോടു വാശാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അങ്ങനെ ആത്മാക്കളോടു വാശാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന സുവിശേഷവിവരണം പരിത്യഗനീയമന്തിന്റെ തൊട്ടടുത്തു പടിയാണം.

ഈശോതന്നെ അതു പത്രോസിനെ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു: "സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ ചെറുപ്പമായിത്തന്നെപ്പോൾ നീ കണ്ടു നിന്റെ അറകൾ കെട്ടിയിരുന്നു; നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തു നീ പോയിരുന്നു. നീ വൃദ്ധനാകുമ്പോൾ നീ നിന്റെ കൈകൾ നീട്ടുകയും മറ്റൊരുത്തൻ നിന്റെ അറകൾ കെട്ടി നീ ഇച്ഛിക്കാത്ത സ്ഥലത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും." (യോഹ. 21, 18)

നിരാലംബമായ വർദ്ധകൃത്തിലേക്കു ദൈവാന്മാർക്കു ഞാൻ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ എനിക്ക് എമ്പതു വയസ്സു തികഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ചവിട്ടു പടിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ ജീവിതത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഒക്കെങ്ങിനില്ലണം. അപ്പോൾ പ്രതിബന്ധങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും എനിക്കുണ്ടായെന്നു വരും. ശരീരംതന്നെ പരിത്യജിച്ചു നിത്യജീവകലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിക്കാനായിരിക്കുന്നു. ഓ ഈശോ, ബലഹീനമായി വിറയ്ക്കുന്നവരങ്ങൾ നീട്ടുവാൻ ഞാൻ ഇതാ തയ്യാർ; മറ്റുള്ളവർ എന്തെ ഉടുപ്പിക്കുകയും വഴിയിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ!

“നീ ഇച്ഛിക്കാത്ത സ്ഥലത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോകുകയും, ചെയ്യും.” എന്നുകൂടി കർത്താവു പത്രോസിനോടു് അരുൾചെയ്തല്ലോ.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്റെമേൽ ചിന്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു ശേഷം ഏനിക്കു് ഒന്നും നിഷേധിക്കാഞ്ഞു ന്നതല്ല. ഓ ഇശോ, അങ്ങനിക്കു മാഗ്ഗും കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങു പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ഞാൻ പോകും. പരിത്യഗം, ആശാനി ഗ്രഹം, മരണം.

“മറ്റൊളുകൾക്കു മരണശേഷമാണു വിശുദ്ധിയുടെ സമ്മാനവും മഹത്വപുണ്ണമായ വിശ്രമവും ലഭിക്കുന്നതു്.”

മരണം അടുത്തിടുന്തു്; വളരെ ദുരമല്ല. പ്രസ്തുത ചിന്ത മരിക്കുന്നവരുടെ അംഗീകരണമായ വി. യൗസേപ്പിന്റെ ഓർമ്മ എങ്കിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതം മുഴുവനും അദ്ദേഹം ഇശോയുടേയും മറിയത്തിന്റേയും കൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തൃ രൂപമല്ല മരണത്തിലും അവർ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. തിരുസ്സഭാഭാനം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു: “വാസവസദൃശ്യനായ അങ്ങു ജീവിതത്തിൽ പുണ്ണ യൗഭാഗ്യവാനായിരുന്നു; ദൈവത്തെ അങ്ങു മാറിലെച്ചു.”

പരിശുദ്ധതമത്രിപത്തിന്റെ സ്തുതിക്കാഴ്ചി തിരുസ്സഭ രചിച്ചിരിക്കുന്ന കീർത്തനത്തോടുകൂടെ ഇശ യുഗാനുസ്മരിപ്പു് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു് എനിക്കു മഹാനന്ദമാണു്. ✠ മറിയത്തിന്റെ മണവാളനായ വി. യൗസേപ്പിനെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധത്രിപത്തിൽ നിന്നു നിത്യജീവന്റെ പ്രകാശമാന അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്റെമേൽ വർഷിക്കപ്പെടുന്നു.

✠ ധ്യാനാവസരത്തിൽ മോൺ. കവറത്തേക്കു് ഇപ്രകാരമെഴുതി:

“ബഹുമാനപ്പെട്ട ആത്മപിതാവേ, എന്റെ പ്രിയ മോൺസിഞ്ഞോർ, നമ്മുടെ ധ്യാനം എനിക്കു് വളരെ ആശ്ചര്യവും പ്രോത്സാഹനവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനു് എന്റെ കൃതജ്ഞത സ്വീകരിക്കുക. ഈ സന്ദർഭത്തിൽപ്പോലും പുണ്ണമായ ഏകാന്തത പാലിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറിയില്ല. തിരുസി.ഹാനത്തിലേ രണ്ടു മഹാക്കരമായ കർദ്ദിനാളുമാർ, തർബീനിയും കനാലിയും കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ദൈവദാസന്മാരുടെ ദാസന്റെ ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവരുടെ മരണം എന്നെ ആകുലനാക്കുന്നു.....അടുത്ത കൊല്ലം ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം നമുക്കുകൂട്ടിമുട്ടാം; അതു് ഏകാന്തതയിലായിരിക്കുവാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ധ്യാനത്തിൽ നമ്മളൊരുമിച്ചു വായിച്ച പുസ്തകത്തിൽ ഭക്തനായ വൈദിക ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പ്രാർത്ഥന കണ്ടോ: ഓ ഇശോ പിതാവായ ദൈവത്തിനു് അങ്ങു് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഏങ്ങെ അങ്ങേക്കു കീഴ്പ്പെട്ടതായി നിറുത്തുക;” രീക്കൽകൂടി മോൺസിഞ്ഞോറിനു നദി. സന്തോഷവും സമാധാനവും ആശീർവാദവും ശാന്തിയും.. ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ പത്രോസിന്റെ അയോഗ്യപീൻബാമി, എത്രയും വേഗം വരണമെന്നു യോഹന്നാർ.

“പരിശുദ്ധത്രിത്വമേ, അങ്ങയുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ദാ
ത്തന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുക. യേശുക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു അങ്ങ
ളുടെ പ്രാർത്ഥന ഉയരട്ടെ. കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയങ്ങൾ അങ്ങ
യുടെ അനന്ദം സ്വീകിക്കീർത്തനങ്ങൾ പാടട്ടെ” ആമേൻ. (വി. യേശു
ക്രിസ്തുൻറെ വെസ്റ്റ്പേഴ്സ് പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും.)

വത്തിക്കാനിലെ ധ്യാനം

1961 നവംബർ 26 മുതൽ ഡിസംബർ 2-ാംനു വരെ

ധ്യാനഗുരു: ഫാദർ ഇലാരിനോ, ഒ. എഫ്. എം. കാപ്പ്
ചെറിയ കുരിപ്പുകൾ:

1 എന്മകാമത്തേ പിറന്നാൾദിവസം കാസ്റ്റൽഗോണ്ടോൾ
വോയിൽ ഞാൻ ഏകാകിയായി എൻറെ ആത്മപിതാവു മോൺ.
കവാഞ്ഞയോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എഴുതിയ ധ്യാനക്കുറിപ്പുക
ളിലേക്ക് എൻറെ ഓർമ്മ തിരിച്ചുവരുന്നു.

2 എന്മതുവയസ്സു പുത്തിയായകിൽ എനിക്കു ഒരു കണ്ണു
യുമില്ല. എൻറെ പ്രസന്നതയും പ്രശാന്തതയും വർഷിക്കുകയാണു
ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കത്താവു് എനിക്കു തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒ
ന്നും കൂടുതൽ ചോദിക്കുന്നില്ല. ഒട്ടും കുറച്ചുതരണമെന്നും അപേക്ഷി
ക്കുന്നില്ല. എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ അവിടുത്തേക്കു നന്ദിപറയുന്നു; എ
ന്തിനും ഞാൻ തയ്യാർ.

3 വൃജസഹജമായ ചിലവിഷമങ്ങൾ എൻറെ ശരീരത്തിൽ
എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അതു വിഷമകരമാണെങ്കി
ലും ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതു കൂടുതൽ
ക്ലേശകരമായിത്തീന്നേക്കാം. അതിനെപ്പറ്റി അധികം ചിന്തിക്കുന്നതു്
നല്ലതല്ല. എന്തിനും ഞാൻ തയ്യാറാണു്.

4 വി. കുർബാന, കാനോനനമസ്കാരം , പുണ്യപുമാല, രഹ
സ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനം, ദൈവസാന്നിധ്യബോധം ഇത്യാദി
ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടിരിക്കുന്നതു് എനിക്കു ഒരാനന്ദമു
ണ്.

5 ഉപരിപുവ ചിന്തകനാകാതെ കാര്യസാരം ഗ്രഹിക്കുന്നവ
നായിത്തീരുന്നതിനു മഹാപരാധമായ പ്രാർത്ഥന മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥ
ങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. മഹാനായ വി.

ലെയോൻ പാപ്പായേയും ഇന്നൊസെൻറ് തൃതീയനേയും അടുത്തകാലത്തു ഞാൻ നന്ദായി പരിചയപ്പെട്ടു. ദൈവശാസ്ത്രപരവും ആത്മരക്ഷാശാസ്ത്രപരവുമായ മനോഹരചിന്തകൾകൊണ്ടു സമൃദ്ധമായ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുള്ള വൈദികർ നന്മേ കുറവാണ്ട്. വിശുദ്ധ വിജ്ഞാനംകൊണ്ടു യന്ത്നമായ ഈ മനോഹരകാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു കോരിക്കടിക്കുറവായിൽ എനിക്കു മെല്ലം ക്ഷീണം തോന്നുമില്ല.

സർവ്വോപരി, കത്താവിനോടു് അടുക്കുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കണം. അവിടുത്തോടു പ്രസന്നവും സ്നേഹസമന്വൃതവുമായ അഭാഷണം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പികാവിൻ്റെ വചനം മാംസം ശരിച്ചുവന്നാണു് അവിടുന്നു്. മൗകികശരീരത്തിൻ്റെ കേന്ദ്രവും ജീവനമാണു്; ദിവ്യസാഹോദര്യത്തിൻ്റെ തുടർച്ചയാണു്. ദത്തപുത്രത്വം വഴി ഞാൻ അവിടുത്തേ സഹോദരണം മരിയാസുതക്കമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

7 ക്രിസ്തുവിൻ്റെ പ്രതിനിധിയായ, പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രധാന പുരോഹിതൻ്റെ ഉദ്യോഗവും ചുമതലകളും മേല്പറഞ്ഞ ബന്ധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണു്. ദിവന്മനോറും പ്രഭാതത്തിൽ കിരവോസ്തി കൈയിലെടുത്തു് എളിമയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടെ, "കത്താവേ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല" എന്നു ചുരിക്കുമ്പോൾ എന്തിലുണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങൾ എത്ര അഗാധങ്ങളാണു്!

8 എൻ്റെ അനുദിനജോലികളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം രണ്ടാം വർഷിക്കാൻ സുന്നഹദോസിൻ്റെ ഒരുക്കമാണു്. ലോകമാനവകലരുള്ള രൂപതാ വൈദികരുടേയും സന്യാസികളുടേയും കന്യാസ്ത്രീകളുടേയും പ്രാർത്ഥന ആവശ്യപ്പെടുവാൻള്ള ഒരാഗ്രഹം എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടിച്ചുകൂടിയിരിക്കുകയാണു്.....

(ഡയറിയിലെ അടുത്ത പക്ഷങ്ങൾ സുന്നഹദോസിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന താങ്കേതിക സാഹസികളാണു്. ആ ഭാഗം ഉപേക്ഷിച്ചു ഒന്നു വത്തോരോരോമാനോയിൽ നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി ചേർക്കുന്നു: 1963 ജൂലായി 3-ാം തീയതിയിലെ സത്യദീപത്തിൽ ഈ ഭാഗം ഞാൻ തന്നെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതാണു്.)

ഞാൻ യഥാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സുന്നഹദോസു്! ദൈവത്തിനറിയാം ഞാൻ അതെങ്ങനെയാണു് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതെന്നു്! അതു് അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങു് എന്തെ അനുവദിക്കുമോ? അ

വിട്ടുന്ന് സ്തുതിക്കപ്പെട്ടെ. അവിട്ടുന്ന് അമ്മവദിക്കാതിരിക്കുമോ? ദൈവകൃപയാൽ ഷെറ്റുത്തിൽനിന്ന് അതിന്റെ അന്ത്യം കാണാമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; അല്ല, തീർച്ചയായും ഞാൻ കാണും.

“ഭൂമിയിൽ സമാധാനം.” ഇതു എന്തു മാത്രം ചെയ്യാട്ട് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിൽ എന്തൊരതായി വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ ദരിദ്രജീവനത്തിൽ ഞാൻ നല്കിയിട്ടുള്ള വിനീതമാതൃകയാണ് - “സമാധാനകരുതകിയായ ഒരു നല്ല മനുഷ്യന്റെ മാതൃക”. (ക്രിസ്തീയനായ 2, 3)

“ലോകം ഉണ്ണാൻനിട്ടുണ്ട്. ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ഭംഗിയായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ള തത്വം മനസ്സാക്ഷികളിൽ ക്രമേണ കടന്നുചെല്ലും.”

“എന്നെപ്പറ്റി എന്തെഴുതിയാലും സംസാരിച്ചാലും എനിക്കു ഒരുൽക്കണ്ഠയുമില്ല. ജീവിതത്തിലും കുരിശുമരണത്തിലും കർത്താവു അനുഭവിച്ച വേദനയോടും പ്രകാശിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തോടും ഞാനനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതെന്താണ്.”

“ജപമാല ചൊല്ലുമ്പോൾ അങ്ങേക്കു അറിയാമെന്ന നിയോഗങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ചില നിയോഗങ്ങളും ഞാൻ ചേർക്കാറുണ്ട്. എന്റെ ജീവിതകാലത്തെ ഒരു പരിശോധിച്ചു നോക്കട്ടെ. ബെർഗാമോ, ബുൾഗേരിയാ, ടർക്കി, ഗ്രീസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കഴിച്ച ആ പത്തുകൊല്ലം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ കഴിച്ച എട്ടു കൊല്ലവും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഫാ, ഞാൻ സ്നേഹിച്ചവരും ഇന്നും സ്നേഹിക്കുന്നവരുമായ ഹൃദ്യജനത എന്റെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിലും അധരത്തിലും കുടികൊള്ളുന്ന വെനീസ്, എന്റെ വെനീസ് ഞാൻ കാണുന്നു. വി. പത്രോസിന്റേയും വി. ജോൺ ലാററന്റെയും ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ട അരികേ ഇതാ ഞാൻ കഴിയുന്നു. മാർപ്പാപ്പായായിട്ട് ആദ്യത്തെ ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നു, എന്താണ് സാമൂഹിക സഭയുടെ അംഗങ്ങളും, റോമയുടെ മെത്രാന്മാർക്കു എന്നുവെച്ചാലെന്നും. വാർത്തകൾ കഴിയുന്നോടും ആ ഭാരം സ്പഷ്ടമായി ഞാൻ കണ്ടുതുടങ്ങി. ആജീവനാന്തം എന്റെ ജോലി ഇത്രതന്നെയായിരുന്നുവെന്ന നിലയിലെത്തി.

മരണത്തോടു അമരം ചെയ്തു കഴിച്ച അവസാനത്തെ 92 മണിക്കൂറിനിടയിൽ ബോധം പോയുവെന്നുവന്നു സമയത്തു തിരുമേനി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഹൃദയസ്തർശകമാണ്. അപ്പോഴും ഫലിതത്തിൽ വലിയ കുറവില്ലായിരുന്നു. സർവ്വദാ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നു പ്രൈവറ്റ് ഷെൽ

ട്ടറി മോൺ. കപ്പോവില്ലോയോട്ട് തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഇത വജാനിക്കമ്പോൾ താങ്കൾ പോയി താങ്കളുടെ അമ്മയെ കാണണം."

കട്ടിനാൾ ചിക്കോജ്ഞാനിയോട്ട്: "കട്ടിനാൾ സംഘത്തിന് ഉപകാരം."

ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്ഞിയുടെ കമ്പിക്ക തിരുമേനി ഇങ്ങനെ മറുപടി അയച്ചു: "അങ്ങയുടെ കുട്ടികളെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം സ്തുരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ അവരുടെ പേര് ഞാൻ ശ്രവിച്ചല്ലോ. അങ്ങയേയും രാജകുടുംബത്തേയും അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു."

ജൂൺ 2-ാം തീയതി രോഗനില മരണവക്ത്രത്തിലേക്കടുത്തുകൊണ്ടായിരുന്നു. പനി 40°C, Pulse 135. ഇതാണു കാലത്തെ ബുള്ളറ്റിനിൽ അറിയിച്ചത്. 3-ാംനു കാലത്തു 5 മണിക്ക വത്തിക്കാൻറേഡിയോ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: "ഇന്നത്തെ സൂര്യോദയത്തോടുകൂടി, പരിശുദ്ധപിതാവനുഭവിക്കുന്ന ഉഗ്രസ്വഹനം നാലാംദിവസത്തിലേക്കെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ലോകമെങ്ങുമുള്ള കത്തോലിക്കർ അവരുടെ വശാലതാതന്റെ മരണക്കിടക്കയോടു പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒന്നിക്കുന്നു." രണ്ടും മൂന്നും തീയതികളിൽ അവിടത്തേക്കു അടുത്തടുത്തു അബോധാവസ്ഥയും, സുബോധാവസ്ഥയും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഭയങ്കര വേദനയനുഭവിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, പരി. പിതാവു കൂരിശുരൂപം നെഞ്ചിനോടു ചേർത്തുപിടിച്ചു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സ്നേഹപൂർവ്വം അതിനെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം ഉച്ചരിച്ചു: "എനിക്കു ദുസ്സഹവേദനയനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്താൽ ഞാൻ ധനോഷ്ടനോടെ അഹിക്കുന്നു."

ചില അമയത്തു ദൈവമാതാവിന്റെ ഒരു ചിത്രത്തെ നോക്കി തിരുമേനി അങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉരുവിട്ടിരുന്നു: "എന്നോടു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നു; നമ്മൾ കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോകാം."

തിരുസ്തേജം സുനഹദോശിംശം സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ഒരു ബലി വസ്തുവായി പലപ്പോഴും തിരുമേനി കാഴ്ചവച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസ്ഥാനമായി ഓർമ്മ പോകുന്നതിനു മുമ്പു തിരുമേനി ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു:

"എല്ലാവരും ഒന്നാകുന്നതിന്."

3-ാംനു വൈകുന്നേരം 7 മണിക്കു വി. പത്രോസിന്റെ ബസ്സിലിക്കാകുന്നതിൽ റോമൻരൂപതയുടെ പ്രോവികാരി ജനറാൾ കട്ടിനാൾ ത്രാലിയ രോഗാതുരനായ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുവേണ്ടി ദിവ്യബലി യർപ്പിച്ചു. കുർബാന കഴിഞ്ഞതു് 7-45നാണം. 8 മണിക്കുള്ള വത്തിക്കാൻ റേഡിയോ ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു: "മാർപ്പാപ്പയുടെ മരണവാർത്ത ദുഃഖസമേതം ഞങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്നു." പ്രാർത്ഥിച്ച നിർവൃതിയടഞ്ഞിരുന്ന ആ ജനക്കൂട്ടം കണ്ണനീരോടുകൂടി ആ വാർത്ത ശ്രവിച്ചു. അമേരിക്കയിൽ Connecticut-ലെ Cheshire അക്കേഡമിയുടെ പേരിൽ Mr. Robert Hevey പറഞ്ഞതുപോലെ, "ജീവിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, മരിക്കുവാൻപോലും അവിടുത്തെ മാതൃക നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു!"

നാലെഴുത്തുകൾ

1901-1961

മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുള്ള എഴുത്തു്:

✠ ഈ. മ. യൗ റോമാ. 16-1-1901

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാരേ, സഹോദരന്മാരേ, സഹോദരിമാരേ, വലുട്ട്യാ, ചിറപ്പ്യാ,

എന്റെ ഈ എഴുത്തു നിങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കു നിങ്ങൾക്കു് ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളം പ്രദാനം ചെയ്തു ധ്യാനപ്രസന്നങ്ങൾ സമാപിച്ചു കാണുമല്ലോ. ആത്മരക്ഷയെപ്പറ്റിയും നിത്യജ്ഞാപനങ്ങളെപ്പറ്റിയും കാര്യമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനു് അസുയാർഹമായ ഒരു തടയൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതായി കാണുന്നതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുരോദിക്കുകയും നിങ്ങളോടുകൂടെ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിങ്ങൾക്കായി ഞാൻ ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കാറുള്ളതു് ആത്മരക്ഷയും സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യവും നിങ്ങൾക്കു തരണമെന്നത്രേ. എന്റെ കടുംബത്തിൽ ധനവും തന്തോഷങ്ങളും വിജയവും വന്നുചേരണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ല; പ്രത്യേക നിങ്ങൾ എല്ലാ ജനങ്ങളോടും സമാധാനത്തിൽ ജീവിക്കുവാനും ദൈവപരിപാലനയുടെ സ്നേഹകരങ്ങളിൽ അമന്നു കാണാനും ഉത്തമ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുവാനും വേണ്ട അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു തരണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ പ്രാർത്ഥന.

ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ലോകത്തിലേ സ്വർണ്ണമെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കിയതുകൊണ്ടു നമുക്കെന്തു പ്രയോജനം. ഇത് എന്നും നിങ്ങളുടെ കാഞ്ചിയിലിരിക്കട്ടെ; ഒരിക്കലും ആ സത്യം വിസ്മരിക്കരുത്.

നമ്മുടെ ദരിദ്രാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഞ്ഞുപിന്നെക്കിട്ടു; നമ്മൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കണം. മേലോട്ടുനോക്കി സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു വിചാരിച്ചിരിക്കാം.

സ്വർഗ്ഗം! സ്വർഗ്ഗം! അവിടെ നാം വിശ്രമം കണ്ടെത്തും. മനസ്സിലായോ? അവിടെ നമുക്കു കഷ്ടതകളൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. ക്ഷമയോടു കൂടെ സമസ്തവും സഹിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ സഹനങ്ങളുടേയും ജോലികളുടേയും കൂലി നമുക്കു സിദ്ധിക്കും. ഈ അന്ത്യത്തിലേക്കു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളും ആശങ്ങളും തിരിച്ചു വിടുക. അവ നിങ്ങളെ ഞ്ഞുഭാഗ്യരാക്കും; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞ്ഞുരക്ഷിക്കപ്പെടുത്തും.

നല്ലവനായ ഈശോ നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും സഹിച്ചിട്ടുള്ളതും ഓർക്കുക. അവിടുന്ന് മഹാഭാരിദ്ര്യം അനുഭവിച്ചു; പ്രഭാതം മുതൽ രാത്രിവരെ അധ്വാനിച്ചു; നിന്ദിക്കപ്പെട്ടു; മർദ്ദിക്കുമായി. അവിടുന്ന് സ്നേഹിച്ചവർക്കെല്ലാം അവിടുത്തെ കുരിശിൽ മറച്ചു.

കോപിക്കാതിരിക്കാനും ആവലാതിപ്പെടാതിരിക്കാനും ആരെയും മുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാനും നമ്മളെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരോടു ഏതെങ്കിലും വൈരാഗ്യം വെച്ചു പുലർത്താതിരിക്കുവാനും നമുക്ക് അവിടുത്തെ അടുക്കൽനിന്ന് പഠിക്കാം. നമ്മളെല്ലാവരും ഒന്നിരുന്നതിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ കുറക്കാതെ. ആകയാൽ നാമെല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം. ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു മനസ്സിലായോ? നമ്മളെ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ദ്രോഹിക്കുവാനുവരെയും നാം സ്നേഹിക്കണം. അവരോടു നാം ക്ഷമിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികളിൽ അവർ നമ്മളേക്കാൾ ഭേദമായിരിക്കും.

ഇതാണു ശ്യാനത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ട ശരിയായ പാഠം. ഈ ലോകത്തിൽ വിവിധ കഷ്ടതകളുടെ ഇടയിൽ ഞ്ഞുഭാഗ്യത്തോടെ ജീവിക്കാൻ ഇതുതന്നെ മാർഗ്ഗം. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം, സദാ പ്രാർത്ഥിക്കണം, നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. അടുത്തടുത്തു കുന്ദിതമായിട്ടു വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുക, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു ദൈവമാതാവിനോടു ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കുക. എല്ലാ ദിവസവും വി. കുർബാന കാണുക. സുവിശേഷപ്രസംഗവും വേദോപദേശവുമൊക്കെയും വിട്ടുകൊടുക്കരുത്. കുരിശുമണിക്കഴിഞ്ഞു പുറത്തുപോകരുത്.

ഞാൻ ഒരു വൈദികനാകണമെന്നാണു കത്താവിന്റെ തീരുമാനം. അതിനാലത്രേ ഇത്രമാത്രം അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവിടുന്ന് എന്റെ മേൽ വർഷിച്ചത്. അഷ്ടിട്ടുന്ന് എന്നെ റോമയിലേക്ക്, അനേകം രക്തസാക്ഷികളുടേയും പരിശുദ്ധന്മാരായ വൈദികരുടേയും കഴിമാടങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധ നഗരത്തിലേക്കു പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്താൽ ആരെയെങ്കിലും തൃപ്തിപ്പെടുത്താനോ പണമുണ്ടാക്കാനോ സുഖമായിജീവിക്കാനോ ബഹുമാനങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും തേടാനോ ഞാൻ പുരോഹിതനാകുകയില്ല. ദൈവം അതിന് ഇടവരുത്താതിരിക്കട്ടെ. ദരിദ്രജനങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഉപകരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കാനുഗ്രഹമുള്ളൂ. അതിനാൽ ആദ്യമായി നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ഉപകാരം വരണം. നിങ്ങളെത്തുമാത്രം ഉപകാരം എനിക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! നിങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗതിയാണ് എന്റെ ഹൃദയത്തിന് ഇഷ്ടം. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദിവസന്തോറും, അല്ലാ എല്ലാ മണിക്കൂറുകളിലും തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ധ്യാനത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടായെന്നു കേൾക്കുവാൻ ഞാനദം ഞാൻ കാത്തിരിക്കയാണ്. നിങ്ങൾ മുമ്പത്തേക്കാൾ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളായെന്നു കേൾക്കുവാൻ ഞാനാനുഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നായെന്നു എനിക്കു ദൃഢമായ ശരണമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾ എനിക്കു അറിയാവുന്നതാണ്.

പൊതുദിവ്യകാരണവേളയിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ കാമ്മിക്കുക. എന്റെ മംഗളാശംസകൾ നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക; ബന്ധുജനങ്ങൾക്കും എന്റെ ആശംസകൾ നല്കുക.

നിങ്ങളുടെ യെമ്മിനാരിവിദ്യാത്ഥി, ആഞ്ചലോ. എന്റെ ആരോഗ്യം വളരെ മെച്ചം. വികാരിയച്ചനും അന്വേന്തിയച്ചനും മംഗളങ്ങൾ.

[72.] 1901-ാം 1957-ാം മധ്യേ റോമൻസെമ്മിനാരി ഓക്ടർമാർക്കു 116 ഏഴുതു് ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സൈനികസേവനത്തിനു പോയ കാലത്തു യെമ്മിനാരിഓക്ടർ മോൺ. വിൻഡെൻഡോ ബുശദീനാ (1852-1924)ക്കെഴുതിയ രണ്ടുകത്തുകൾ കീഴെ ചേർക്കുന്നു:

✠ ഇ. മ. യു

സോത്തേഇൽമോന്തേ
19-8-1901

എത്രയും പെ. ബ. മോൺസിഞ്ഞോർ,

റോമയിൽനിന്നു വളരെ അകത്തോടെയാണു പുറപ്പെട്ടതു്. ഇപ്പോൾ നാളുകൾ കരയായി റോമയിൽനിന്നു പോന്നിട്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചൻ എന്റെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുക എന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അങ്ങയോടുള്ള താമയിച്ചിരുന്ത കാലത്തു് എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മഹാനഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണു്. ഒരു പിതാവിന്റെ വാത്സല്യത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണു് എനിക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. പകരം എനിക്കുള്ള ഹൃദയംഗമമായ സ്നേഹം ഇവിടെ പ്രകാശിതമാക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണു്.

അവണ്ണനീയമായ സൗഭാഗ്യമാണു പരിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ എനിക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. പ്രസ്തുത നഗരത്തോടും അവിടെ എനിക്കു് എത്രയും ബഹുമാനം തോയിയിരുന്ന അനേകരോടും യാത്രപറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ റോമയിലും റോമൻ സെമ്മിനരിയിലും എന്റെ ഒരു വലിയ ഭാരം നീക്കിവച്ചാണു യാത്രപറഞ്ഞുപോയതെന്നു് എനിക്കു രോണുന്നു.

അങ്ങയിൽനിന്നു് എനിക്കു് അനുഭവവേദ്യമായ കാരുണ്യവും സ്നേഹമസ്ത്രയമായ ഉപദേശങ്ങളും പണ്ഡിതോചിതമായ നിദ്ദേശങ്ങളും ദൈവം സാധുക്കളായ സെമ്മിനരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നല്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ചേർന്നു് എന്റെ കഷ്ടതകളിൽ എനിക്കു സൗകൃഷ്ടിയും സൗഭാഗ്യവുമരുളുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിയും. എന്റെ പഠനം ഭഞ്ജിച്ചു തീരെ അനഭിലഷണീയമായ ഒരു ജീവിതം ഇപ്പോൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. അതും എനിക്കു സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ സമൃദ്ധമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കർത്താവു് എന്തെ ഒരുക്കുകയാണെന്നും യുവസഹജമായ എന്റെ ശക്തികളും എന്തെത്തന്നെയും ഞാൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിൽ അന്ത്യത്തോളം പുണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിലനില്ക്കുന്നതിനു് എന്തെ സഹായിക്കുമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു.

എനിക്കു കൈവന്നിരിക്കുന്ന മനസ്സമാധാനത്തിൽനിന്നു് അങ്ങു വിചാരിക്കരുതു് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട റോമൻ സെമ്മിനരിയിലേക്കു് അതിവേഗം മടങ്ങാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും ഞാൻ

പിരിഞ്ഞു പോയ പ്രിയജനങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലെന്നും അങ്ങു വിചാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്നേഹത്തോടെ പലവുരു ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്റെ പഠനങ്ങളെപ്പറ്റിയും എന്റെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ഒന്നും എഴുതുന്നില്ല. മറ്റുമാറ്റങ്ങളിലൂടെ ഒരു വിവരങ്ങൾ അങ്ങു അറിഞ്ഞുകാണുമല്ലോ.

അങ്ങേക്കും മറ്റുതലവന്മാർക്കും എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ സ്നേഹവും കൃതജ്ഞതയും ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ പ്രായ്ക്കനകളിൽ എന്തെ അനുസ്മരിക്കണമെന്നെ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ എഴുത്തു അവയാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയവും തൽബുദ്ധിയുടെ മാതാവുമാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ഛനേയും ഞെമ്മിനരിയേയും എന്തെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നാണ് അയോഗ്യപുത്രനായ ഞാൻ അനുദിനം അപേക്ഷിക്കുന്നത്.

സ്നേഹപൂർവ്വം അങ്ങേകൾക്കും ഞാൻ ചുംബിക്കുന്നു; സാനന്ദം പുത്രനിച്ചിശേഷമായ സ്നേഹത്തോടെ ഏറ്റുപറയുന്നു, ഞാൻ അങ്ങയുടെ സെമ്മിനരി വിദ്യാർത്ഥിയാണ്, ആഞ്ചലോ റൊങ്കാലി.

✠ ഈ. മ. യൗ

ബെർഗാമോ
23-12-1901

എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട മോൺസീഞ്ഞോർ,

എന്റെ വിവരങ്ങളെഴുതുന്നതിൽ ഇന്നുവരെ ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. എന്താണു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു നിശ്ചയമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുസ്സവരാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതു എഴുത്തു എഴുതാൻ പററിയ ഒരു സന്ദർഭമാണല്ലോ.

എനിക്കു ഈ സ്ഥലം വിദേശം പോലെയാണ്. ഇവിടെ കുന്നോൾ താമസിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങു പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെതന്നെ എല്ലാം അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു അറിയിക്കുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴുപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നതിനു അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ പ്രോത്സാഹനമായി; ഞാൻ ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലാണ്. സൈനികജീവിതത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളൊക്കെ നീങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

എന്റെ ജീവിതം സഹനത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്; ഒരു ശുദ്ധീകരണസ്ഥലംതന്നെ. എങ്കിലും കത്താവൂ എന്റെ സമീപം ഉണ്ട്; എന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് അതീതമായി അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധപാലനം എനിക്കുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഈ ഭയങ്കര പ്രശ്നത്തിന്റെ സുഭദമായ പരിഹാരം കണ്ട് എനിക്കു വിസ്മയമാണുണ്ടാകുന്നത്. പ്രിയജനങ്ങൾ പലരും വാടാനം ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ശരണത്തിന്റെ മാതാവായ കന്യകാംബികയുടേയും ഈ ശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റേയും മെഡലുകൾ എന്റെ മാറിലുണ്ട്; ഇവയുടെ പരിണതഫലമായിരിക്കാം ഞാനനുഭവിക്കുന്ന ദൈവപരിപാലനം. ഒരു യുവാവെന്നനിലയിലും ദിവസവും സ്വപ്നം നന്നചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സെമ്മിനറിവിദ്യാർത്ഥിയെന്നനിലയിലും എന്റെ തീക്ഷ്ണമായ ആദർശങ്ങളുടേയല്ലാം കേന്ദ്രം ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയമാണ്.

ഇനി എന്താണു പറയുക? വിശേഷമെന്താണെഴുതുക?

എന്റെ അധികൃതർ വളരെ നല്ലവരാണ്. അവർക്കു എന്നോടു വളരെ താല്പര്യമുള്ളതുപോലെ തോന്നി. എന്നോടു അവർക്കു ബഹുമാനമുണ്ട്. സെമ്മിനറിവിദ്യാർത്ഥിയെന്നപോലെ ബഹുമാനിക്കപ്പെടണമെന്ന് അവർക്കു നിർബന്ധം തന്നെയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അവരെന്നെ വേണ്ടപോലെ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്. അതാണ് എനിക്കു മനസ്സിലാകാത്തത്. ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം തരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

ബെർഗാമോ, ബ്രെഷിയ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സൈനികർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും എന്റെ സ്ഥിതി അറിയാമായിരുന്നു. അവരിൽനിന്നു ഇന്നുവരെ സ്നേഹാദരങ്ങളേ എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു; ചെറിയ സേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ മത്സരിക്കുകയാണ്; തന്നിമിത്തം അസൗകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറയുന്നുണ്ട്. എല്ലാ സായാഹ്നവും സൈനിക താവളങ്ങളിൽനിന്നു പോരുമ്പോൾ ഞാൻ പോയി എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട റെക്ടറെ കാണുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം എന്തെ ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെ സ്വീകരിച്ചു സൈനികസേവനം ചെയ്യുന്ന റോമൻ സെമ്മിനറിയിലേ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെന്നപോലെ ഒരു ചെറിയ നിയമാവലി എനിക്കു തരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം, എന്റെ ജോഹ്വര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആവലാഷിപ്പെടാൻ എനിക്കൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഈജീവിതം ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം വെറുക്കുന്നു; റോമായിലേ സൗഭാഗ്യ ജീവിതത്തിലേക്കു പിന്തിരിയാനുള്ള സമയം ഞാൻ കാത്തിരിക്കുക

യാൺ. എന്നുവരുകിലും ഞാൻ ദൈവഹിതത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്; പ്രശാന്തനായിക്കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ തിരുസ്സഭയുടെ നന്മയും ഇക്കൊല്ലത്തേ അജ്ഞതയും വളരെയേറെ പ്രയോജനിക്കുവാനുമാണു് ദിവസംപ്രതി ഓർമ്മിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ഞാൻ ആശ്വാസം തേടുന്നു. അവരെന്റെ വരവു കാത്തിരിക്കുകയാണു്. അവരെ കാണാനും എന്റെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടു് അവരെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുവാനും അതീതീ ക്ഷീണമായി ഞാൻ കൊതിക്കുകയാണു്.

എന്റെ ജോലികളും സൈനികാഭ്യാസങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചു് ആരംഭനാളുകളിൽ ഏത്രയും ക്ഷീണകരവും കഠിനവുമായിരുന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന രോമൻ സെമ്മിനരിയിലേ എന്റെ അധികാരികളോരോരുത്തരോടുമുള്ള എന്റെ സ്നേഹവും കൃതജ്ഞതയും ബഹുമാനവും ഇതുവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. ഈ എഴുത്തു് ഒരാഴ്ച മുപ്പതു് എഴുതിത്തുടങ്ങിയതാണു്. ഇന്നേ അതു തീർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളവെന്ന് പറയുമ്പോൾ സംഗതി ഉറപ്പിക്കാമല്ലോ. ആകയാൽ ഞാൻ എഴുതി ആശംസിക്കുവാനിരിക്കുന്ന മൗലികങ്ങൾ അങ്ങുതന്നെ ബഹുമാനം കാണാൻ ബോർജിയാസ്സും വൈസു റെക്ടർക്കും മോൺ. സ്റ്റോൾ വെരീനിക്കും എന്റെ ഇരുകോടിപന്മാർക്കും നല്കുക.

ഒന്നുകൂടി എന്തെന്തെന്ന അങ്ങയുടേയും സെമ്മിനരി അന്തേവാസികളുടേയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ എഴുത്തു് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ എന്റെ വിശേഷങ്ങൾ ഞാൻ എഴുതി അയക്കാതിരിക്കയില്ല.

അങ്ങയുടെ പ്രിയപുത്രൻ,
സെമ്മിനരി വിദ്യാർത്ഥി ആഞ്ചെലൊ

റൊങ്കാലി കുടുംബത്തിനുള്ള ആത്മീയ വിൽപത്രം;
വത്തിക്കാൻ, 3 ഡിസംബർ 1961

എന്റെ പ്രിയ ജ്യേഷ്ഠൻ സെവേരോ,
ഇന്നു് അങ്ങയുടെ നാമകാരനായ ഡി. ഫ്രാൻസിസ് സേവിയറിന്റെ കിരുന്നാളാണു്. അതുതന്നെയായിരുന്നു ഇളയ അച്ഛന്റെയും സഹോദരപുത്രന്റേയും നാമധേയം.

അവതാനം ടൈപ്പ് റൈറ്റർ ഉപയോഗിച്ചതു മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പാണു്. ടൈപ്പിങ്ങു് എനിക്കു് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഇന്നു് എനിക്കു്

സ്വന്തമായ ഒരു പുതിയ മെഷീൻ ഉപയോഗിച്ചു ഞാൻ ടൈപ്പ് ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് എനിക്കു വയസ്സായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയിക്കാനാണ്. 80-ാ ജന്മദിനത്തിന്റെ ബഹുളമൊക്കെ ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ഷാർഡകൃതെപ്പറ്റി ഞാൻ എങ്ങനെ ബോധവാനല്ലാതാകും? ഇന്നും എനിക്കു ആരോഗ്യമുണ്ട്. എതെങ്കിലും വിഷമമുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് 50 വയസ്സ് എന്നു പറയുന്നത് അത്ഭുതം അറുപതും പോലെയല്ലെന്നാണ്. കത്താവിന്റേയും തിരുസ്സഭയുടേയും സേവനം ഇന്നും എനിക്കു തുടരാം.

എന്റെ പ്രിയ സെവേരോ, ഞാൻ എഴുതുന്ന ഈ എഴുത്തിൽ നിങ്ങളെല്ലാവർക്കും ആൾഘ്രേഡ്, ജോസഫ്, അസുന്താ, ജ്യോഷ്യാത്തികത്തറീനാ, അങ്ങയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മരിയാ, വിർജീനിയോ, ആഞ്ചലോ ഗിസ്മേനി എന്നിങ്ങനെ നമ്മുടെ വലിയ കുടുംബത്തിലേ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്. ഈ സന്ദേശം ഇപ്പോഴും ചുട്ടും ചുറ്റും ചുറ്റും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ലോകം മുഴുവന്റേയും ദൃഷ്ടി എന്റെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്; ജോലിത്തിരക്കുമുണ്ട്. എന്നു വരുകിലും എന്റെ കുടുംബം, ഗങ്ങളെ എനിക്കു മറക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്റെ ചിന്ത ദിനം പ്രതി അവരുടെ നേക്കു തിരിയുന്നു.

നിങ്ങൾക്കു മുമ്പത്തെപ്പോലെ എന്റെ കാണാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ എന്തോടു പറയുന്നതുപോലെ വിവരങ്ങളെല്ലാം മോൺ. കല്യാപില്ലായോടു പറഞ്ഞാൽ മതി. അദ്ദേഹത്തിനു നിങ്ങളെയെല്ലാം രാജ് പര്യമാണ്.

മൂന്നു കൊല്ലത്തേ പാപ്പാസ്ഥാനത്തിനിടയ്ക്കു ഞാൻ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു എഴുതിയിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില എഴുത്തുകളിൽ ഒന്നാണിത്. എന്റെ രക്തബന്ധുക്കൾക്കുപോലും കൂടുതൽ എഴുതാൻ സാധിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം നിങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. നിങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഞാൻ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ആശാനിഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു ഊഹിക്കാവുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ബഹുമാനവും മതിപ്പും എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും വരുത്തുന്നുണ്ട്.

മാപ്പാപ്പയുടെ 80-ാം ജന്മദിനത്തിനുള്ള സ്നേഹാദരപ്രകടനങ്ങളെല്ലാം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അതവസ്ഥാനിചിത്തിൽ ഞാൻ ആഘോഷിക്കുകയാണ്; കാരണം മറ്റു ഷ്യരുടെ സ്മൃതികളേക്കാളും

മംഗളാശംസകളേക്കാളും ദൈവത്തിന്റെ കരുണയും ആസ്വദിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടുനാണ് ഈ മഹാകാര്യങ്ങൾക്ക് എന്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അവിടുന്ന് തന്നെ എന്റെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ എന്തെ സംരക്ഷിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

എന്റെ പ്രശാന്തത മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ സ്पर्ശിക്കുന്നുണ്ട്. അത് അനുഭവത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നും അനുഭവത്തിൽ ഞാൻ ജീവിച്ചു; കന്യാമിത്തം മരണദൂതൻ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എന്നെ ആനയിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ ഒരു ദിവസവും കൂടി ജീവിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധിയും ഇരുപതുശതകങ്ങളിലേ മാപ്പാപ്പാമാരുടെ പിൻഗാമിയുമായി എന്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തതിനു ദൈവത്തോടു കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും എന്നെ യാതൊന്നിനും തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനിമിത്തം റൊങ്കാലി എന്ന നാമധേയം ലോകമാസകലം അറിയപ്പെടുകയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും ലോകത്തിന്റെ ക്ഷണവും ആർഭാടവും അവഗണിച്ചു എളിമയോടുകൂടെ ജീവിച്ചുപോരുന്നതു വിവേകം തന്നെയാണ്. പണമുണ്ടാക്കണം, ജീവിതം സന്തോഷത്തിൽ കഴിക്കണം, എന്തുവില കൊടുത്തും, വേണമെന്നതോന്നുകയാണെങ്കിൽ അക്രമം തന്നെ പ്രയോഗിച്ചും തന്നിപ്പും അധീഷ്ഠിക്കണം ഇവയാണു ലോകത്തിന്റെ അതിമോഹം.

പ്രിയ സെവേരോ, എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളേ, പെട്ടെന്നുള്ള വിധോഗത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്നതാണു പ്രധാന കാര്യം. എല്ലാം കാണുകയും എല്ലാ പക്ഷം വേണ്ടതു സജ്ജമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ നന്മയിൽ ശരണപ്പെട്ടു കൊണ്ടു നിത്യജീവന്റെ കാര്യം സൂക്ഷിതമാക്കുക. അങ്ങയോടൊന്നുപോലെ എന്നോടും എന്റെ 80 കൊല്ലത്തേ ജീവിതം ഇതാണുപദേശിക്കുന്നത്.

എന്റെ പ്രിയ സെവേരോ, ഞാൻ ഇത് അങ്ങക്കെഴുതുന്നത് അങ്ങു ഇത് നമ്മുടെ ബന്ധുജനങ്ങൾ എവിടെയൊക്കെ ഉണ്ടോ അവരെയൊക്കെ അറിയിക്കാനാണ്. അവരുടെ വിവരങ്ങൾ കൃത്യമായി എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങയുടെ വിവേകത്തിന് ഇതു വീട്ടുതരണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ എൻറിക്കായും ഡോൺബററിസ്റ്റായും അങ്ങയെ സഹായിക്കുമെന്നതോന്നുന്നു.

പഴയതും പുതിയതുമായ റൊങ്കാലി കുടുംബാംഗങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പരസ്യരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കോരത്തക്കം വെവ്വേറെ ഏഴുതുവാൻ എന്നിക്ക സാധിക്കുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ജോസെപ്പിനോ എന്നോടു പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. "അങ്ങു സൂഭിക്കുമായിക്കഴിയുന്ന ഒരു ജെയിൽവാസിയായാണ്; അങ്ങു" ആശ്രയിക്കുന്നവരല്ലാം ചെതുവാൻ കഴിയുകയില്ല".

ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലരുടെ പേരുകൾ ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പ്രിയ ഭാര്യ മരിയാ, അവർക്ക് ആശീർവാദം. നിങ്ങൾ മണ്ടുപേക്കും, തനിക്കുതന്നെയും ധർമ്മംവഴി സ്വർഗ്ഗം നേടിയെടുക്കുവളാണു റീത്താ. നമ്മുടെ ജോവാനിയുടെ ഭാര്യ കത്തറീനാ; ജോവാനി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നമ്മളെ കടാക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാകും. മിലാനിലേക്കു പോയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ചാർച്ചക്കാരുടെ റൊങ്കാലി കുടുംബാംഗങ്ങളും.

വിഡ്ഢിത്തം പുലമ്പുന്ന ജനങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു കറേ ആശാനിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വകയുണ്ടാകും. ലോകമാനുകലം ധർമ്മദരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മാർപ്പാപ്പാ കുടുംബത്തിലുണ്ടാകുക; എന്തിനും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു പുറംസാമൂഹികനിലവാരംതന്നെ. അതേ എളിയ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ കഴിയുക! വിനീതരും ബഹുമാന്യരായ മാക്കുപിതാക്കന്മാരുടെ പുത്രനായ മാർപ്പാപ്പാ ആരെയും വിസ്മരിക്കുകയില്ല. ജേദോത്തീനു തന്റെ മക്കളെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സ്നേഹമുണ്ട്. അദ്ദേഹം അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽത്തന്നെയുണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ബന്ധുക്കളെ ധനവാന്മാരാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു മാർപ്പാപ്പാസ്ഥം ബഹുമാനമുണ്ടാവുകയില്ല. ആവശ്യവും സാഹചര്യവും അനുസരിച്ചു സ്നേഹപൂർവ്വം അവരെ സഹായിക്കാം.

യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പായുടെയും റൊങ്കാലികളുടെയും ബഹുമാനവും യോഗ്യതയും ഇതായിരിക്കും.

എന്റെ മരണത്തിൽ പുണ്യശ്ലോകനായ പത്താം പീയൂസിനു ലഭിച്ച പ്രശംസ എന്നിക്കും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല; അദ്ദേഹം ദരിദ്രനായി ജനിച്ചു; ദരിദ്രനായി മരിച്ചു."

എന്നിങ്ങു 80 വയസ്സു പൂർത്തിയായതുകൊണ്ടു ശേഷമെല്ലാവരും എന്റെ പിന്താലേ വരും. നമ്മൾ ശരിയായ കൂട്ടുകാരാണ്. നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു മരിച്ചവരുടെയൊക്കെ ചിത്രം അവരുടെ പേരെഴുതി എന്റെ കിടക്കയുടെ അരികേ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. വലുപ്പമേ ആഞ്ചലോ, ഇളയപ്പൻ സാവേരിയോ, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാർ, നമ്മുടെ സഹോദരൻ ജോവാനി, നമ്മുടെ സഹോദരിമാർ തെരേസാ,

അഞ്ചിലാ, മരിയാ, എൻറിക്കാ. നമുക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം ആത്മാക്കൾ. പ്രാർത്ഥനയിൽ അവരെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് സന്തോഷവും ധൈര്യവും സ്വർഗ്ഗത്തിലേ നിത്യമഹത്വത്തിൽ അവരോടു ചേരാമെന്നുള്ള ശരണവും എന്നിങ്ങ് അരുളുന്നു.

നിങ്ങളെയും റൊങ്കാലി കുടുംബത്തെ ആഘോഷിപ്പിക്കാനെത്തിയിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെയും പുതിയ പേരുകളോടുകൂടെ പുതിയ കുടുംബങ്ങളെ ആഘോഷിപ്പിക്കുവാൻ വേർപെട്ടു പോയിട്ടുള്ളവരെയും ഞാൻ ആശീർവ്വിക്കുന്നു. ഹാ കുട്ടികൾ, കുട്ടികൾ! സന്താനന്വയത്തു്! എന്തൊരത്സവം!

23-ാം യോഹന്നാൻ പാപ്പാ.

ആത്മീയ വിൽപത്രവും എന്റെ അന്തിമ നിശ്ചയങ്ങളും

വെനീസ്; 1954 ജൂൺ 29

എന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയും വൈദികരും മെത്രാനുമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അനന്തവരങ്ങൾ എന്റെമേൽ വർഷിക്കുകയും ചെയ്ത ത്രിയേകദൈവമേ, അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ ഞാൻ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ അവിടുത്തെ കാരുണ്യത്തിന് എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ പാപങ്ങളേയും പരാജയങ്ങളേയും കുറിച്ചു ഞാൻ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുന്നു. അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനും തിരുസ്തുതിയുടെ സേവനത്തിനും എന്റെ സ്വഹോദരരുടെ ഉപകാരത്തിനുമായി അവിടുത്തെ സഹായംകൊണ്ടു് അപൂണ്ണമായോ അയോഗ്യമായോ എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുവാൻ എന്നിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അതു് അവിടുത്തെക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിലേക്കു തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ കാരുണ്യവാദനം ആർദ്രശാലിയുമായ ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെ എന്നിങ്ങ് അവസാനം സ്വാഗതമരുളണമേയെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്റെ കത്തോലിക്കാ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ഏറ്റെടുക്കുന്നു. പരിശുദ്ധവും ശൈശ്വഹിതവുമായ റോമാസഭയിലേ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ പൂണ്ണഭക്തിയോടും അനുസരണയോടുംകൂടെ അതിന്റെ തലവനായ മാർപ്പാപ്പാസ്തു ഞാൻ കീഴ്വഴങ്ങുന്നു. കീഴ്ക്കും പടിഞ്ഞാറും പല രാജ്യങ്ങളിൽ ഞാൻ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തവനാണല്ലോ. അവനാനും തിരുമേനി എന്തെ ഇവിടേക്കു കട്ടിനാൾ പേട്രിയൊക്കായി അയച്ചു. ഈ മഹാസ്ഥാനം ലഭി

ക്കുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ അദ്ദേഹത്തോടു എനിക്കു ആത്മാത്മമായ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ അയോഗ്യതയേയും എളിയ സ്ഥിതിയേയും സംബന്ധിച്ച ബോധം എന്തെ എളിയതോടും ശാന്തതയോടുംകൂടെ കാത്തുപോന്നു. എന്റെ കർത്താവും എന്റെ യശസ്സുവുമായ ഈശോയുടെ രാജ്യത്തിന്റേയും അന്ത്യമുടേയും താൽപര്യങ്ങൾ ലാക്കാക്കി അനുസരണയും സ്നേഹവും അനുസ്യൂതമായി പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈശോയ്ക്കു എല്ലാ സ്തുതിയും ഉണ്ടാകമാറാകട്ടെ. എനിക്കും എന്റെ യോഗ്യതകൾക്കും അവിടുത്തെ കാരണവും മാത്രമാണു വേണ്ടതു്. കർത്താവിന്റെ കാരണവും മാത്രമാണു് എന്റെ യോഗ്യത. കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു് അങ്ങേക്കു് അറിയാം. എനിക്കു് ഇതു മതിയാകും.

അറിയാതെ ഞാൻ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുള്ളവരോടും നമ്മു ചെയ്യാൻ ഞാൻ പ്രേരണ ചെയ്യാതിരുന്നവരോടും ഞാൻ ക്ഷമയാചരണം ചെയ്യുന്നു. എനിക്കു് ആരോടും ക്ഷമിക്കാനില്ല. എന്നോടു് ഇടപഴകിയിട്ടുള്ളവർ എന്തെ ദ്രോഹിക്കുകയോ, നിന്ദിക്കുകയോ, ന്യായമായിത്തന്നെ എന്നു പറയട്ടെ, വിലവയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ, സങ്കീർണ്ണമാർഗ്ഗം അപസരമുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ ഞാൻ പറയുക അവരെന്റെ ധർമ്മദാനം ഉപകാരികളുമാണെന്നാണു്. അവരോടേനിക്കു നന്ദിയാണുള്ളതു്. അവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഞാൻ ദരിദ്രനായി വിനീതരായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു ജനിച്ചു. ദരിദ്രനായി മരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളു. ദരിദ്രതയേയും എന്നെ സംരക്ഷിച്ച കിരസ്തീയരുടേയും സേവനത്തിനായി എന്റെ കഴിവുപോലെയും ആവശ്യത്തിന്റെ ഗുരുലഘുത്വംപോലെയും എന്റെ കൈയിൽ വന്നതെല്ലാം ഞാൻ വിഭജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വൈദികനായിരുന്നപ്പോഴും മെത്രാനായിരുന്നപ്പോഴും അങ്ങനെയെന്നെയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ എന്റെ കൈയിലെത്തിയിരുന്നുള്ളു. ധനം വളരെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയിരുന്നപ്പോഴും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ മുളകൾ ഉളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; കന്നിമിത്തം എന്റെ അഭീഷ്ടംപോലെ ധനം നല്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ദാരിദ്ര്യത്തിനു ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. യുവാവായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ദാരിദ്ര്യം, അതെ ആത്മാവിന്റെ ദാരിദ്ര്യം ഞാൻ നേന്നിട്ടുള്ളതാണു്. തിരുഹൃദയവൈദികരുടെ ദാരിദ്ര്യം ഞാൻ ആശ്ലേഷിച്ചിരുന്നു. ഭൗതികദാരിദ്ര്യം എന്റെ നിശ്ചയത്തെ ദുഃഖപ്പെടുത്തി. സ്ഥാനമാനങ്ങളോ, പണം

മോ, പ്രത്യേക സഹായങ്ങളോ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല; എനിക്കു വേണ്ടിയോ എന്റെ ബന്ധുവിത്രാദികൾക്കുവേണ്ടിയോ ഞാൻ കനം അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടില്ല.

രക്തബന്ധമുള്ള എന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നു യാതൊരു ഭൗതികവസ്തുക്കളും എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അവർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകാശിപ്പാദം ഞാൻ നല്കുന്നു. ദൈവഭയം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ ഞാൻ അവരോടു യാചിക്കുകയാണ്. അമ്മയ്ക്ക് അവരെ ക്ഷേത്രം എത്രയും അടുപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്; അതാണ് അവരെ കൂടുതൽ പ്രിയംകരമാക്കിത്തീർത്തത്. വിനീതരായി എളിമയോടെ ജീവിക്കുവാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ജെല്ലും ലജ്ജിക്കേണ്ടതില്ല; ഇതാണു വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ കലീനത്വം. ദരിദ്രൻ ദരിദ്രനെ ധനമായിക്കണതുപോലെ ഞാൻ ചിലപ്പോൾ അവരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്താൽ ബഹുമാന്യവും തൃപ്തികരവുമായ അവരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നു ഞാൻ അവരെ ഉയർത്തിയിട്ടില്ല. അവരുടെ സുസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്; എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മതാത്മകപാരമ്പര്യത്തോടുള്ള സ്ഥിരതയും വിശ്വാസവും പുതിയ കണ്ടെത്തലുറ്റയിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് എനിക്കു ആഹ്ലാദം നല്കുന്നുണ്ട്. അതുതന്നെയായിരിക്കും അവരുടേയും സൗഭാഗ്യം. സൗഭാഗ്യസമ്പുഷ്ടമായ പുനരൈക്യത്തിൽ എന്റെ ബന്ധുക്കളിലൊരാൾത്തൻപോലും ഇല്ലാതാകാനിടയാകരുതെന്നാണെന്റെ ഹൃദയംഗമമായ ആശംസ.

സ്വസ്തിയപഥത്തിലേക്കു തിരിയാറായിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ കരുതുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒന്നിക്കപിറകേ ഒന്നായി ബെർഗാമോയിലും റോമായിലും പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലും ഹ്രാൻസിലും വെനിസ്സിലും എനിക്കുണ്ടായ ആത്മീയമക്കളേയും സഹപൗരന്മാരേയും ഉപകാരികളേയും വിദ്യാർത്ഥികളേയും സഹപ്രവർത്തകരേയും സ്നേഹിതരേയും പരിചയക്കാരേയും പുരോഹിതരേയും അല്മേനികളേയും കൂനട്ടാസിനികളേയും ഞാൻ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു; അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു; അവരോടു നന്ദിപറയുന്നു. ദൈവപരിപാലനയിൽ ഞാൻ അവരുടെ അയോഗ്യസഹോദരണം പിതാവും ഇടയനുഭാണല്ലോ.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുള്ള വരെല്ലാവരും ഈ എളിയവനോടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാരുണ്യം എന്റെ ജീവിതത്തെ എത്രയും പ്രശാന്തമാക്കിത്തീർത്തു. മരണം സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്റെ മുമ്പേ അന്തിമപഥത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്യ

സ്തുവരേയും എനിക്കുശേഷം എന്റെ പിന്നാലെ വരാനിരിക്കുന്നവരേയും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു. അവരെനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. ഞാൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു സ്വർഗ്ഗത്തിലായാലും ശുഭീകരണസ്ഥലത്തായാലും ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി അവിടെനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. എവിടെ ഞാൻ എത്തിച്ചേരുകയാണെങ്കിലും അത് എന്റെ സ്വന്തം യോഗ്യതകൊണ്ടായിരിക്കയില്ല. കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യത്താലായിരിക്കും.

എല്ലാവരേയും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു; എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ പുരോഹിതജീവിതത്തിലേ അന്തിമാംശാന്തവും ആനന്ദവുമായി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെനിസ്സിലേ മക്കളെ ഞാൻ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കുന്നു. അവരോടുള്ള എന്റെ ബഹുമാനത്തിന്റേയും കൃതജ്ഞതയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും ലക്ഷ്യമാണ് ഈ അഭിസ്മരണം. എല്ലാവരേയും, പുരോഹിതരേയും മേൽമേനികളേയും യാതൊരു വ്യത്യാസവുംകൂടാതെ അരൂപിയിൽ ഞാൻ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു. എല്ലാവരേയും ഒരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ ഒരേ കടുംബത്തിലേ അംഗങ്ങളെയെന്നപോലെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു. എല്ലാവരും എന്റെ പുരോഹിത സ്നേഹത്തിന്റേയും ശ്രദ്ധയുടേയും വിഷയമാണ്. "അങ്ങു" എന്നിങ്ങനെ തന്നിരിക്കുന്നവർ, നമ്മൾ ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒന്നായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അവരെ അങ്ങയുടെ നാമത്തിൽ പരിപാലിക്കണമേ." (യോ. 17, 11)

മരണനേരത്ത് അഥവാ യാത്രാസമയത്ത് ജീവിതത്തെ സ്മരിക്കുന്നതു യേശുക്രിസ്തുവും അവിടുത്തെ തിരുസ്സഭയും അവിടുത്തെ സുവിശേഷപ്രമാണെന്നു വീണ്ടും ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു. സുവിശേഷത്തിൽ ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നത് ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനുരൂപനായ നമ്മുടെ പിതാവിനെയാണ്. സുവിശേഷങ്ങളിലേ നമ്മുടെ ഹൃദയവും എന്റെ ചിന്താവിഷയമാകും. ശാന്തതയും കാരുണ്യവും അധ്വാനവും ക്ഷമയും സമൃദ്ധിയായി ചേർന്നിരിക്കുന്നതാണ് നന്മ. അത് അജയ്യമായി സ്ഥിതിചെയ്യണം.

എന്റെ മക്കളേ, എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു യാത്രപറയുന്നു. പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ. നമ്മുടെ സ്നേഹമായ ഈശോയുടേയും അവിടുത്തേയും നമ്മുടേയും മാധുര്യമുള്ള അമ്മ മറിയത്തിന്റേയും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രഥമ സംരക്ഷകനായ വി. യൗസേപ്പിന്റേയും നാമത്തിൽ. വി. പത്രോസിന്റേയും, സ്റ്റാപകയോഹന്നാന്റെയും വി. മർക്കോസി.

നേരയും, വി. ലോറൻസ് ജൂസ്റ്റീനിയൻറേയും വി. പത്താം പിയൂസി നേരയും നാമത്തിൽ ആമേൻ. കർദ്ദിനാൾ ആഞ്ചെലോ ജോങ്ങഫ് റൊങ്കാലി.

എന്റെ വിൽപ്പത്രം

കാസ്റ്റൽജോണ്ടോൾഫാ,
1961 സെപ്റ്റംബർ 12

കർത്താവു മരണത്തെ എന്തു നാഹചര്യങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുകയാണെങ്കിലും ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ അവളെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. സഹോദരി മരണത്തിന്റെ ആഗമനം ഞാൻ കാത്തിരിക്കയാണ്.

ദിവസത്തോറും ദിവ്യബലി സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പോലെ, എന്റെ നിരവധി പാപങ്ങൾക്കും നിന്ദകൾക്കും ഉപേക്ഷകൾക്കും ഞാൻ കാരുണ്യവാനായ പിതാവീനോടു മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു.

ഇഴശോയിൽനിന്നു് എന്റെ എല്ലാ പാപങ്ങൾക്കും മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ നിത്യസൗഭാഗ്യ നികേതനമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്റെ ആത്മാവിനു പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഒരു പുരോഹിതനും മെത്രാനും കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസനുമെന്ത നിലയിൽ എന്തെ അറിഞ്ഞു് ഏന്തെ അനുധാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാവരുടേയും പ്രാർത്ഥനാസഹായം ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

കാതോലിക്കവും ട്രൈഹികവുമായ റോമാ സഭയിലുള്ള എന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം ആനന്ദതൃപ്തിലായ ഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ ഏറ്റുപറയുന്നു. വിശ്വായുപകരണം പലവിധത്തിലുള്ളതിൽ വി. കുർബാനയിൽ വൈദികനും മെത്രാനും ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണമാണു് എനിക്കിഷ്ടം. "അല്പശക്തനായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു," എന്നുമുതൽ "നിത്യായുസ്സിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു," എന്തതുവരെ എല്ലാം നാല്പതുക നൂറ്റാണ്ടിലും വിവിധ റീത്തുകളിലും എല്ലാ ശക്തങ്ങളിലും യമസ്സുദേശങ്ങളിലും ചൊല്ലി വരുന്നതാണല്ലോ.

II

എന്റെ അന്തിമ നിശ്ചയങ്ങൾ

a) വെനിസ്സിലേ പേട്രിയാക്സ് എന്ന നിലയിൽ എനിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാത്തേയും സംബന്ധിച്ച നിശ്ചയങ്ങൾ.

ബെർഗാമോയിൽനിന്നു ഞാൻ വെനിസ്സിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള എന്റെ അമ്മഗ്രികൾ — അലമാരി, മേശ, കമ്പോർകൾ, ഞാൻ വാങ്ങിച്ചവയും കട്ടിനാൾ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയപ്പോൾ ബെർഗാമോയിലേ ജനങ്ങൾ എനിക്കു അജ്ഞാനിച്ചവയുമായ മേശവിരികളും രജതസാമഗ്രികളും പേടിയാക്ഷ് അരമനയിൽ എന്റെ പിൻതാമി കളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഞാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ പ്ലെയിംഗിൽ എന്റെ പേരുകൊണ്ടി അവയിൽ വയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എന്റെ കുപ്പായങ്ങളും കളസങ്ങളും ജോവകളും കറുപ്പും ചുവപ്പുമായി പല നിറത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും എന്റെ തഹോദരി മരിയയ്ക്കും സഹോദരപുത്രി എൻറിക്കായ്ക്കും എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി സൂക്ഷിക്കുകയോ വല്ലവർക്കും കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാം. താഴെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ വിശേഷതരം റോച്ചറു ബെർഗാമോ കത്തീഡ്രലിനു ഇരിക്കട്ടെ. മറ്റു റോച്ചറുകൾ ഏറ്റവും നല്ലവിലയ്ക്ക് വിറ്റു വെനിസ്സിലേ ദരിദ്രർക്കു പണമായിത്തന്നെ കൊടുക്കുക. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദരിദ്രരാകയാൽ അവരുടെ മെത്രാനച്ചന്റെ ഹൃദയത്തിനു എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്. തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എന്നെ ജനാധാവനം ചെയ്യാൻ ഞാൻ അവരോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എന്റെ മോതിരങ്ങളും കുരിശുകളും എത്രയും കൂടുതൽ വിലയ്ക്കു വിറ്റു ദരിദ്രർക്ക് ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ കൊടുക്കുക.

ദരിദ്രർക്കു വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ കന്യാസ്ത്രീകളേയും ഞെമ്മിനരി വിദ്യാർത്ഥികളേയും അവശരായ വൈദികരേയും സ്മരിക്കണം. എന്റെ മരണശേഷം സാധാരണപതിവുപോലെ പേടിയാക്ഷ് സ്ഥാനത്തിനുള്ള അവകാശങ്ങൾ നീക്കിയശേഷം ബാക്കിയുള്ളതു മുഴുവനും ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കണം. ഞാൻ ചൊല്ലിത്തീർക്കാത്ത കർബാനകളുടെ കീഴിൽ അവയുടെ ധർമ്മം എന്റെ ഞെക്രട്ടറിക്കും പേടിയാക്ഷ് കച്ചേരിയിലുള്ള വൈദികർക്കും വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുക.

എന്റെ വിൽപ്പത്രം നദപ്പിൽ വരുത്തുവാനായാലോട്ട് ഇക്കാര്യം വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാവുന്നവയാൽ എന്റെ ആത്മാവു ശുഭീകരണസ്ഥലത്തു സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടിവരികയില്ലേ? ആദ്യം കർബാനധർമ്മം; പിന്നെ ദരിദ്രരുടെ കാര്യം.

ഞാൻ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഔദ്യോഗികകുരിശു പാരീസു തൺഷിയോ മന്ദിരത്തിലേക്ക് കൊടുത്തയ്ക്കണം. അതിൽ ഇങ്ങനെ ഉല്ലേഖനം ചെയ്യാൻകൊള്ളാം: "പാരീസു

ജെൻഷിയോ മന്ദിരാത്തിലുള്ളതിന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് കുറ്റിനാൾ ആഞ്ചലാ ജോസഫ് റൊങ്കാലിയിൽനിന്ന്” (1945—1952)

ബെർഗാമോയിലെ ജനങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച വെള്ളിപ്പുശിയ കരിശു വെനിസ്സിൽ വണങ്ങപ്പെടുന്ന ദിവ്യജനനിയുടെ നേക്കുള്ള ബഹുമാനത്തെ പ്രതിയും അവിടുത്തോടുള്ള ഭക്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന പേട്രിയാക്കൻ ടെമ്മിനാരിയോടുള്ള എന്റെ പിതൃസഹജമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായും വെനിസ്സിലേ ആരോഗ്യമാങ്കാവിക കാഴ്ചയായി നല്കണം.

b) സോത്തോഇൽമോന്തെയിലേ എന്റെ വസ്തുവകകളേയും സാമഗ്രികളേയും പററിയുള്ള എന്റെ നിശ്ചയം.

സഹോദരന്മാരുടേയും സഹോദരിമാരുടേയും പേക്കു വസ്തുവിഭജിച്ചപ്പോൾ എന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളും വയലുകളും പറമ്പുകളും സഹോദരൻ ജോസെപ്പിനോയുടെ കൈയിലാണ്. ജ്യേഷ്ഠൻ തന്നെയാണ് അവയിൽനിന്ന് ആദായമെടുത്തിരുന്നതും നികുതികൾ കൊടുത്തിരുന്നതും. അവയൊക്കെ ആ ജ്യേഷ്ഠനും ജ്യേഷ്ഠന്റെ കുടുംബത്തിന്റേതുള്ള എന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കും.

എന്റെ സഹോദരൻ യൊവാന്നിയെ ഞാൻ പല കാര്യങ്ങളിലും പല സാഹചര്യങ്ങളിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഭാഗീനേയക്കും ജൊവാന്നിയുടെ പുത്രനുമായ ഡോൺ ബാറ്റിസ്റ്റായുടെ സെമിനാരി ചെലവുകൾ ഞാനാണു വഹിച്ചുപോയത്. അവൻ റോമൻ ടെമ്മിനാരിയിൽ പഠിച്ചു വൈദികനാകാറായിരിക്കുകയാണല്ലോ. അവന്റെ അരക്കു എനിക്ക് തെല്ലു സഹനത്തിനും ഉൽക്കണ്ഠകൾക്കും ഇടയായി. അവന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിലും ഉത്സാഹത്തിലും പുരോഹിത ജീവിതത്തിലുണ്ടാകാൻപോകുന്ന വിജയത്തിലുള്ള ശരണമാണ്, ആ കഷ്ടതകൾ സഹിക്കുവാൻ എനിക്കു ശൈശവം നല്പിയത്. എന്റെ സഹോദരി മരിയായുടേയും അവന്റെ സഹോദരി എൻറിക്കായുടേയും കാരണത്തിന് ഞാൻ അവനെ അമ്മപ്പിക്കുന്നു. കമായിത്തീനോയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളും സാമഗ്രികളും അഞ്ച് ഇഷ്യുമുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ കൊടുക്കാമല്ലോ.

ഒരിക്കലും മറക്കാൻവയ്യാത്ത സഹോദരിയാണ് അഞ്ചിലാ. സോദരിയെ അതിജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ സഹോദരി മരിയാസ്സും ജൊവാന്നിയുടെ മകൾ അഥവാ എന്റെ ഭാഗീനേയിയായ എൻറിക്കാസ്സുമാണു കമായിത്തീനോയിലെ എന്റെ സാമഗ്രികളെല്ലാം ഞാൻ ഏ

ല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതോടുകൂടി സൗഭാഗ്യവകികളായ മരിയായും എൻറിക്കായും പരേതയായ പ്രിയപ്പെട്ട അഞ്ചിലയുമായിരുന്നു എന്റെ വസലക്ഷ്യം. അവരെക്കുറിച്ചു ഏകാന്തതയും കർമ്മയോഗ്യതയുടെ ശുശ്രൂഷയും; തന്നിരിക്കുന്ന അവർ പ്രത്യേകമായ ബഹുമാനവും പരിഗണനയും അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്റെ സഹോദരി മരിയാമ്മയും എന്റെ സഹോദരൻ ആൽഫ്രഡോയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന എന്തു കാരുണ്യത്തിനും ഞാൻ കൃതജ്ഞനായിരിക്കും; ആൽഫ്രഡോ വാദ്ധ്യകൃം പ്രാപിക്കുന്നോറും കൂടുതൽ സ്നേഹവും സഹായവും അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കൈയിലുള്ള പണത്തിൽനിന്നു് എന്റെ സഹോദരന്മാർ അവേരിയോ. ആൽഫ്രഡോ, ജോവാനി, ജോസെപ്പിനോ എന്നിവർക്കും എന്റെ സഹോദരിമാരായ തെരേസായും മരിച്ചുപോയ അനുനായുടേയും കട്ടംബങ്ങൾക്കും ഒരു ചെറുസമ്മാനമായി പകിനായിരം ലിരവീക്കം കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരിമാരെയും ഇഷ്ടസ്നേഹത്തോടെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവർക്കെല്ലാവർക്കും കരയിത്തീരുന്നതിനായിട്ടുള്ള എന്റെ സാധനങ്ങളിൽനിന്നു് എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ എന്റെ ഓർമ്മയായി കൊടുക്കുക.

എന്റെ കസിൽ എലീസാ മസോളായും അവളുടെ സഹോദരൻ ജോവാനിക്കും കാർവികോയിലുള്ള മാഞ്ഞി-സഹോദരന്മാർക്കും ഏതെങ്കിലും നമ്മുടെ വസലക്ഷ്യംപ്രദമായി പേരിൽ എന്റെ ഓർമ്മയായി നല്കണം. അമ്മ മസോളകട്ടംബക്കാരിയാണല്ലോ. അമ്മായി ഫെലിചെ മാഞ്ഞിക്കട്ടംബത്തിലേക്കു വിവാഹംചെയ്തു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്റെ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ചെറിയ സാധനങ്ങളെന്തെങ്കിലും കൊടുത്താൽ മതി.

c) മരണശയ്യയിലുള്ള പണത്തെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ. വത്തിക്കാണിലെ "ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടത്തെ ദെ ഒഡെപെരെ റി റിലീജിയോനെ" എന്നസ്ഥാപനത്തിൽ ഞാൻ നയതന്ത്രജോലിയിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന കാലത്തു ഗങ്ങളും നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കണം:

"പിക്കോളോ ക്രെദിത്തോ ബെർഗമാസ്സോ" എന്ന് ബാങ്കിലെ എന്റെ കടങ്ങൾ വീട്ടുക. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉപവിപ്രവൃത്തികൾ വികസിക്കുന്നതിനു് എന്റെ അനുഗ്രഹവും ആശംസകളും.

പരിശുദ്ധപിതാവായ പുത്രനിപ്പിശേഷമായ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമായി അമ്മതിനായിരം ലിര.

ബെർഗാമോയിലെ രൂപതാകച്ചേരിക്ക് അഞ്ചുലക്ഷം ലീറാ. അതിന്റെ പലിശയിൽനിന്ന് എന്റെ ഇടവക ദൈവാലയത്തിൽ നാല്പതുമണി ആരാധനയ്ക്ക് ഒരു സഹായം നല്ക. ഞാൻ വൈദികനായിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചതാണ്. ഞാൻ അതു കൂടാതെ ചെയ്തു. ഇതിനു പ്രതിഫലമായി ആരാധനദിവസങ്ങളിൽ ഒരു കുർബാന എനിക്കും എനിക്കു മുമ്പോ പിമ്പോ മരിക്കുന്ന ബന്ധുജനങ്ങൾക്കുമായി കാഴ്ചവയ്ക്കണം.

മാന്തോകോറ്റം എന്നിടത്തുവേണ്ടി ഒരു കുർബാനയും മരണവാഷിക ദിവസം ആഘോഷമായി ഒരു ഷെർസും എന്റെ ഇടവകയായ സോത്തോ ഇൻമോന്തെയിൽ ചൊല്ലുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഒരു നല്ല സംഘം ബെർഗാമോ രൂപതാ കച്ചേരിയെക്കുറിച്ചു ഏല്പിക്കുക. നാല്പതു മണി ആരാധനയുടേയും വാഷികദിനത്തിലേയും കുർബാനകൾ മേല്പാത്ത മാസങ്ങൾബാനകളിൽ ചേർത്ത് എണ്ണാവുന്നതാണ്.

ഇറലിയിലെ പൊന്തിഫിക്കൽ വേദപ്രചാരസംഘത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രസിഡൻറായി ദൈവപരിപാലന നിയോഗിച്ചത് എണ്ണയാണല്ലോ. അതിന്റെ ദേശീയ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിക്ക് ഒരു ലക്ഷം ലീറാ.

ഈ ചെലവുകളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം ബാക്കിയുള്ള തുകയിൽ ഒരു ഭാഗം ആവശ്യങ്ങൾക്കും എന്റെ സഹോദരി മരിയാസ്സും എന്റെ ഭാഗീനേയി എൻറിക്കാസ്സും നല്ക. യഥാർത്ഥത്തിൽ ദരിദ്രരും മുന്തോട്ടുവരാൻ ലജ്ജിക്കുന്നവരുമായ സാധുക്കളെ അവർ വിസ്മരിക്കരുത്. ദരിദ്രരോടുള്ള ഉപവി നമ്മുടെ കടുംബപദപരമ്പരയുമാണെന്നാണു ശൈശവംമുതൽക്കുള്ള എന്റെ കാമ്. ഈ പാരമ്പര്യം തുടരുന്നത് അവർക്കും ഭാവിയിൽ അനുഗ്രഹകാരണമായിരിക്കും.

ദരിദ്രക്കായി എന്റെ കഴിവനുസരിച്ച് ഒരു സംഖ്യ മാറി വയ്ക്കാനാണു ഞാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്. എന്റെ വസ്തുവകകൾ വിറ്റഴിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ആ സംഖ്യ സോത്തോ ഇൻമോന്തെയിലേ അനാഥശാലയ്ക്കായി ബെർഗാമോ രൂപതാകച്ചേരിയിൽ ഞാൻ ഏല്പിക്കും. ഇടവക വികാരിയായ ഫാദർ ജോവാന്നി ബിരോലിനിയോടൊപ്പം ഞാനും എന്റെ വിനീതകഴിവുകളെക്കുറിച്ചു് ആ അനാഥശാലയെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. ഒരിടവകയുടെ അനുഗ്രഹം അനാഥശാലയിൽനിന്നാരംഭിക്കുന്നു; തന്നിമിത്തം ഈ ഉപവിപ്രവൃത്തി എനിക്കു് എത്രയും ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

d) പുസ്തകങ്ങളും സാമാനങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും സംബന്ധിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ.

എന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖരം മുഴുവനും ബെർഗാമോ ചിത്രങ്ങളും വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിക്കായി പരിശുദ്ധപിതാവിനെ ഏല്പിക്കുക. അത് എന്റെ ഒരു കാഴ്ചയായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ഇററലിയിലും വിദേശങ്ങളിലുമുള്ളവക്ക് അപ്രകാരംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരു പ്രചോദനവുമായിരിക്കും. അങ്ങനെ ആ ഗ്രന്ഥശേഖരം കൂടുതൽ വിപുലവും അലംകൃതവുമാകുമല്ലോ.

ബെർഗാമോ മെത്രാസനത്തിൽ ഭാഗ്യസ്തുരണാർഹനായ മോൺ. രദീനി തെദേഷിയുടെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ പൗരോഹിത്യത്തിലെ എത്രയും സൗഭാഗ്യകരമായ പ്രഥമ ദശാബ്ദത്തിന്റെ ഓക്സ്ഫ്ഡ് (1905—1914) ബെർഗാമോ മെത്രാസനത്തെ അലങ്കരിക്കുവാൻ താഴെ പറയുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കൊടുക്കുക; 1915-ൽ പൗരാണികവസ്തു സൂക്ഷിപ്പുകാരനായ കാർലോ കെരേസായിൽനിന്നു വാങ്ങിയ ദൈവമാതാവിന്റെയും ശിശുവിന്റെയും വി. യോഹന്നാന്റെയും കാൽവസ്തുചിത്രം; അതേസ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ വാങ്ങിച്ച വി. അലക്സാൻഡറിന്റെ ചിത്രം. കൂടെ ഒരു ശിശുവും ശിശുവിന്റെ കൈയിൽ ഒരു പുഷ്പപാത്രവുമുണ്ട്. രക്തസാക്ഷിയുടെ അത്യന്തകരമായ രക്തത്തിൽനിന്നു പുഷ്പങ്ങൾ വികസിച്ചുവരുന്നതു പുഷ്പപാത്രത്തിൽ കാണാം; പാരിയിൽ അപ്പസ്തോലിക്കു നൺഷിയോ ആയിരുന്ന ബെർഗാമോയിൽനിന്നുള്ള ജെറോലാമോ റസോണി മെത്രാന്റെ ചിത്രം. ഇത് പീനോ തെർസി പ്രഭി സമ്മാനിച്ച ചിത്രമാണ്.

മെത്രാക്കും കുട്ടിനാളുമായ ശേഷവും ഞാൻ ബെർഗാമോ കത്തീഡ്രലിലെ ഒരു അയോഗ്യകാനണായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കത്തീഡ്രലിന് എന്റെ പട്ടുകാപ്പയും ബുറാനോ ലേബ് വച്ചിട്ടുള്ള റോച്ചറും.....

ബെർഗാമോ രൂപതാസെമ്മിനരി എനിക്കു് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട സ്ഥാപനമാണ്. അവിടെ വിദ്യാർത്ഥിയും അധ്യാപകനുമായി 25 കൊല്ലം കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിത്രകാരൻ സ്റ്റീനെല്ലി വരച്ചിട്ടുള്ള മോൺ. രദീനി തെദേഷിയുടെ ചിത്രവും എന്റെ കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുത്തുകളും ആ സെമ്മിനരികു്. ഇവ അധികമൊന്നുമില്ല. മിക്ക എഴുത്തുകളും രേഖകളും വത്തിക്കാനിലും ബുൾഗേരിയായിലും ഒക്കിയിലും ഗ്രീസിലും പാരിസിലുമാണ്. ഭരണകാര്യങ്ങളെ യംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകളൊഴികെ ശേഷം രഹസ്യങ്ങൾപ്പകളും എഴുത്തുകളും ബെർഗാമോ സെമ്മിനരിയിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കണം.

അമാനുസായിലേ ആച്ചുബിഷപ്പു ഗുസ്താവോ ടെസ്സായുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ 1943ൽ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (Migne Edition) ഞാൻ സെമ്മിനറിക്കു വാങ്ങിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അവയ്ക്കുപുറമെ, 1953-ൽ പാരീസിൽനിന്നു വെനീസ്സിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന സകല പുസ്തകങ്ങളും സെമ്മിനറിക്കിരിക്കാം.

വി. ചാൾസു ബൊറോമിയോയുടെ ഷപ്പന്റോലികപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദായം മുഴുവനും സെമ്മിനറിക്കുതന്നെ. ആ ഗ്രന്ഥം ഇററലിയിലും വിദേശത്തുമുള്ള പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കെല്ലാം ഏതീക്കണം. അത് അച്ചടിക്കുവാനുള്ള ചെലവുമുഴുവനും ഞാനാണുവഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആ ചരിത്രം മുഴുവനും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.....

കമയിത്തീനോയിൽ ചിത്രകാരൻ ലൂഥാനാ വരച്ചിട്ടുള്ള മോൺ. രദീനി തെദേഷിയുടെ ഒരു ചിത്രവും അദ്ദേഹം മരണം വരെ ഉപയോഗിച്ച ഒരു മേശയുമുണ്ട്. അത് മോൺസിഞ്ഞോർ രദീനി എനിക്കു ഏതാനാണിടുകയുണ്ടായി. ആ ചിത്രങ്ങളും മേശയും ബെർഗാമോയിലെ തിരുപ്പുരയവൈദികർക്ക്.

ഔത്തോഇൽമോനെയിലേ എന്റെ ഇടവകപ്പള്ളിക്കു ഞാൻ ചില ദാനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇടവകപ്പള്ളിക്കു് ഉദാരമായി കാഴ്ചകൾ നല്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. രജതവണ്ണമുള്ള ശീലയിൽ ബാസ്റ്റപ്പണികളുള്ള ഒരു കുർബാനക്കപ്പായം ഫ്രാൻസിൽനിന്നു് എനിക്കു ലഭിച്ചു. അതും എന്റെ മീത്രകളും ഇടവകപ്പള്ളിക്കു്. തിരുക്കുഞ്ചിപ്പി അനുവദിക്കുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ മീത്രകൾ മദ്ബഹായിലെ മേശയിൽ വയ്ക്കാണുതാനു്. വട്ടാകലമാതാവിന്റെ സ്മൃതിക്കായി ഞാനുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള മരംകൊണ്ടുള്ള ബലിപീഠം ഇടവകപ്പള്ളിക്കുതന്നെ.

എന്റെ സ്വകാര്യകുപ്പേളയിൽ എന്റെ മരണശേഷം വി. കുർബാന അമർപ്പണമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ അതിലെ അലങ്കാരമെല്ലാം കനേവിലേ ദൈവമാതാവിന്റെ തീർത്ഥാലയത്തിനുള്ളതായിരിക്കും. എന്റെ മെത്രാഭിഷേകാവസരത്തിൽ മല്ലെല്ലിപുള നല്കിയ ബറോക്കുകാര്യം അതേ തീർത്ഥാലയത്തിനുതന്നെ.

വിയാലാത്തായിൽ എന്റെ മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു മരിച്ച റോമൻ സെമ്മിനറി ക്ലേർ മോൺ. വിൻസെൻസോ ബുഗരീനി എനിക്കു

സമ്മാനിച്ച വെള്ളിക്കായ എന്റെ ഭാഗിനേയൻ ഡോൺ ബാറിസ്റ്റാ
സ്കൂ നല്കണം.

എന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തിയ ബ്രഹ്മസികോയിലേ ദൈവ
ജാതുദൈവാലയത്തിന് വെനിസ്സിൽ ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരി
ക്കുന്ന മറ്റേ കാസ കൊടുക്കുക. ശ്രീമതി എവുജേനിയോ വോൾപ്പി
സമ്മാനം തന്നതാണ് ആ കാസ.

എന്റെ സ്വണ്ണവാച്ചും ചെയിങ്ങും എന്റെ പ്രത്യേക വാത്സല്യ
ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി എന്റെ സഹോദരൻ ആൽപ്രെഡോസ്കൂ.

സവേരിയോ, ജോവാനി, ജോയെപ്പിനോ എന്നു സഹോദര
ന്മാർക്ക് അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവമാതു ചിത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നു
കൊടുക്കുക. അവയിലൊന്നു ഇസ്റ്റൻബുളിൽ വച്ചു ഞാൻ വാങ്ങിയ
താണ്.

e) ശവസംസ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങ
ളും അപേക്ഷകളും.

അന്തിമ പുനരുത്ഥാനം പ്രതീക്ഷിച്ചു കാത്തുകിടക്കുവാൻ പോ
കുന്ന എന്റെ അസ്ഥികളുടെ വിശ്രമസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു
വെനിസ്സിലേ എന്റെ മക്കളോടു ഞാൻ എന്റെ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചു
കൊള്ളുന്നു. പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക് ഞാൻ അർഹനല്ല. ശവസംസ്കാ
രം ഒരുപവി പ്രവൃത്തിയാകയാൽ എന്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞാൻ സ്നേ
ഹിക്കുകയും ചെയ്ത ജനങ്ങളോടു ഇങ്ങനെ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു: വി. മ
ക്കോസിന്റെ ശവകടീത്തേതിന്റെ അരികേ ഭൂതഭാലയത്തിൽ എന്റെ
അരിരത്തിന് ലോകമാസകലം കണ്ടോലിക്കാനുള്ള പാരമ്പര്യമ
അന്തരിച്ചു ഒരു സ്ഥലം നല്കണം. പേട്രിയാക്കൽ സെമ്മിനരിയിൽ
പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ ദൈവാലയത്തിലേ ചെറിയ കല്ലേളയി
ലോ, വി. മിഖായേലിന്റെ ദ്വീപിലോ മരണകിടക്കുകയാണ് എന്റെ
അടുത്തു മുൻഗാമികൾ: വെനിസ്സിന്റെ മങ്ങുസ്ഥന്റെ കഴിമാടത്തി
ന്റെ ചുറ്റും അവരുടെ കഴിമാടങ്ങളും ഉയർത്തിപണിയിക്കണമെന്ന്
വി. മക്കോസിന്റെ പള്ളിയിലേ കണ്ണാരന്മാരോടു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥി
ക്കുന്നു. നിസ്സലമായ ഈ കത്തീഡ്രലിന്റെ സൗജന്യം സംരക്ഷിച്ചു
പോരുന്ന കാര്യത്തിൽ അവരോടൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എനിക്ക്
എത്രയും ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. അവർക്കും അവരുടെ കുടുംബ
ങ്ങൾക്കും ഈ ലോകത്തുനിന്നു എന്റെ സ്മരണയും അടുത്തലോക
ത്തുനിന്നു പ്രാർത്ഥനയും.

ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ ആഗ്രഹം അനുവദിക്കുക സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ ആരോഗ്യമാതാവിന്റെ ദൈവാലയമാണ് പുനരുത്ഥാനത്തിന് മുമ്പുള്ള എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വിശ്രമസ്ഥലമായി ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അവിടെ ഞാൻ മരിച്ചവരുടേയും ജീവിക്കുന്നവരുടേയും അമ്മയുടെ കരുണാപൂർവ്വകമായ സംരക്ഷണത്തിലായിരിക്കും. വെനിസ്സിൽ തിരുസ്സഭയുടെ പ്രതീക്ഷകൾ മൊട്ടിട്ടു വികസിക്കുന്ന പേട്രിയർക്കൽ ബെമ്മിനരി എന്റെ പാർശ്വത്തിലുമായിരിക്കുമല്ലോ ആമേൻ.

പ്രസിദ്ധനും വിശ്വസ്തനും പ്രിയപ്പെട്ടവനുമായ എന്റെ മൈക്രൂറ്റി മോൺ. ലോറിയ് കപ്പോവില്ലോ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നിറവേറാണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിലും ഒരു മെത്രാനെന്ന നിലയിലും എനിക്ക് അദ്ദേഹം നിസ്തുലമായ ഭക്തിയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടെ ചെയ്തതന്നിട്ടുള്ള സമർത്ഥമായ സേവനങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഭ്രമിയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും കൃതജ്ഞനായിരിക്കും. എന്റെ കുടുംബത്തിലേ എത്രയും വിനീതരായ അംഗങ്ങളോടും ഞാൻ ഞാനതയോടും ക്ഷമയോടും വിവേകത്തോടും വർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഞന്റെ കൃത്യം എന്റെ ബഹുമാനം സമാർജ്ജിക്കത്തക്ക വിധം നിർദ്ദിഷിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഉപദേശം ആരായാവുന്നതാണ്; എന്താൽ ഈ വിൽപ്പത്രത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നദപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുകയും തിരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യാൽ മതി.

എന്റെ കൃതജ്ഞയുടെ സ്റ്റാരകമായി എന്റെ സാമാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ അദ്ദേഹത്തിന് എടുക്കാവുന്നതാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അയച്ചുകൊടുക്കാനിരിക്കുന്ന ആശീർവാദത്തിന് അച്ചാരകായിരിക്കും ആ സ്റ്റാരകം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാത്തിരിക്കും; നിത്യസ്മരണകളിൽ ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതിനു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കും.

ഒരിക്കൽകൂടി എന്നു വേണ്ടാ എല്ലായ്പ്പോഴും;
 പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും സ്തുതി.
 പരിശുദ്ധരാജി, കരുണയുടെ മാതാവേ, സ്വസ്തി;
 വി. യൗസേപ്പേ, എന്നിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമേ.
 കർദ്ദിനാൾ ആഞ്ചെലോ ജോസ്ഫ് റൊക്കാലി
 വെനിസ് പേട്രിയർക്ക്.

വെനിസ്,
വി. പത്രോസിന്റെ തിരുനാൾ,
1954 ജൂൺ 29-ാംനം-

ജപമാലയെപ്പറ്റിയുള്ള ചാക്രികലേഖനം

ബ. നവോദരരേ, പ്രിയ മക്കളേ, നിങ്ങൾക്ക് ട്രൈഫീകാശീർവാദവും സ്വണ്ണിയും.

സെപ്റ്റംബർ 10-ാംനം കാസ്റ്റൽഗോണ്ടോൾഫായിൽ ജീവിലുണ്ടായിരുന്നിരുന്ന ധമ്മേളിച്ച നിരവധി കർമ്മനാളന്മാരെയും മെത്രാന്മാരെയും നയതന്ത്ര പ്രധാനികളുടേയും വിശ്വാസികളുടേയും പ്രധാന ഉൽക്കണ്ഠാവിഷയം സമാധാനപ്രശ്നമായിരുന്നു.

ഈ സാധു അവിടെയുണ്ടായിരുന്നതും വികാരഭരിതനായി സംതാരിച്ചതും തന്നെ ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രധാനവും പ്രോജക്ടിലും മാറ്റുദർശകവുമായ വശം. നമ്മുടെ അഭിഷിക്തവും അന്യഗൃഹീതവുമായ കരങ്ങൾ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ നമ്മുടേയും ലോകത്തിന്റെയും പരിത്രാതാവും എല്ലാജനങ്ങളുടേയും എല്ലാക്കാലത്തേയും സമാധാനരാജനമായ ഈശോയെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു.

എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും പ്രതിനിധികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ സമ്മേളനം അഖിലലോക സമ്മേളനമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. പ്രൊപ്പഗാന്റാ കോളെജിൽ നിന്നു വളരെ വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടായിരുന്നു; കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ഏജൻസിയുടെ അക്രഡിറ്റഡ് കൂടി നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

വികാരഭരിതനായും ദൈവത്തിൽ പ്രതൃഷ്ഠിച്ചും നാം പ്രഖ്യാപിച്ചു സന്ദർഭങ്ങൾ ആവിർഭവിക്കും പടി ലോകസമാധാനവും സംസ്കാരവും അനുഭവിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ മൗലികകർമ്മവും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഈ ദൂരസമ്മേളനങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്ന്, അതിനാൽ കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് നമ്മുടെ ഗ്രീഷ്മകാല വന്തയിയുടെ സമീപെയുള്ള സെന്റ് കലിസ്റ്റസ്സിന്റെ ഭ്രമർഭാലയം നാം അന്വർത്തിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചത്. എന്റെ മുൻകാലികളായ പതിനാലു മാർപ്പാപ്പമാരെയും പല മെത്രാന്മാരെയും ചരിത്രപ്രസിദ്ധരായ രക്തയാക്ഷികളുടേയും സ്മരണകളാണ് അവിടെയുള്ളത്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും സമാധാനം സംപ്രാപ്തമാകുന്നതിന് അവരുടെ അഗ്രീയ മാധ്യസ്ഥ്യം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ക്രിസ്തുവായ മഹാസമാധാനദണ്ഡാശാൻ

ത്തിൽ എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. "ക്രിസ്ത്യൻ ജനതയ്ക്കു സമാധാനവും ഐക്യവും നൽകുവാൻ, ദൈവമേ, അങ്ങു കനിയണമേ."

നമ്മൾ ഒക്ടോബർ മാസത്തെ സമീപിക്കയാണല്ലോ. പരിശുദ്ധവും വിശ്വസ്തവുമായ പാരമ്പര്യവും ക്രിസ്തീയസ്നേഹവുമെന്തെന്ന് എന്ന് ആ മാസം ജപമാലനാമയുടെ വേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിതമാണ്. വ്യക്തികൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും ജനങ്ങൾക്കും സജീവ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു മഹാകാര്യത്തിന് വേണ്ടി കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള ഒരു അന്വർത്തം തന്നെ ഇതു്.

ഭാഗ്യസ്ഥരാണ് ഹനായ പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ മാതൃകയാൽ പ്രചോദിതനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ "റോമം നൊവായം" എന്ന് ചാക്രിക ലേഖനത്തിലുള്ള ഉദ്ബോധനങ്ങൾ "മാതാവു ഗുരുനാഥയും" എന്ന് നമ്മുടെ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളുമായി തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ബോധനങ്ങൾ നാം പൊരുത്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ബാലപ്രായത്തിൽ ഈ മാർപ്പാപ്പാ ഒരു മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവും നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്, അന്നു നാം പൗരോഹിത്യത്തിന് ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. ജപമാല ചൊല്ലാൻ ക്രിസ്തീയ ലോകത്തെ അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. പരിശുദ്ധവും ഫലദായകവുമായ ധ്യാനത്തിനും ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും അവിചലതയ്ക്കും സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി തിരുസ്സഭയുടെ അന്താനങ്ങൾക്ക് ഈ അഭ്യാസം തിരുമേനി നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്തു.

ഈ ഭക്തപാരമ്പര്യം തിരുമേനിയുടെ പിൻഗാമികൾ തുടർന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണ്ഠത്തിന്റെ മഹാനാരായ ഈ ഇടയന്മാരെ വിനീതമായി പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഭൗമിക ജീവിതത്തിൽ നീതിയും സാക്ഷാദർശ്യവും പാലിക്കുന്നതിൽ മാത്രം നാം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ പോരല്ലോ. ആത്മാക്കളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും തീക്ഷ്ണമായ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലാണു നമ്മുടെ ശക്തിയും വിജയവും. ഭൂമിയിൽ സത്യവും സ്നേഹവും അഭിലഷിക്കുന്ന ആത്മാക്കളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന അപേക്ഷകൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള മറുപടിയാണ് വിശുദ്ധീകരണമെന്നു ദാനം.

1959 ഒക്ടോബർ മാസം ആരംഭത്തിൽ "ഗ്രാത്ത റെക്കോർഡാ സിയോ" (GRATA RECORDATIO) എന്ന ചാക്രികലേഖനം നാമെഴുതി. അടുത്തുകൊല്ലം അതേ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ റോമാരൂപതയുടെ കദ്ദിനാൾ വികാരിക്ക് ഒരെഴുത്തും അയച്ചു.

ആകയാൽ ബ. സഹോദരരേ, ലോകമാസകലമുള്ള പ്രിയമക്കളേ, പരിശുദ്ധ ജപമാലഭക്തിയെപ്പറ്റി ചില പ്രായോഗികചിന്തകർ ഇക്കൊല്ലവും നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവ നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെയും പ്രാർത്ഥനകളെയും നയിക്കുന്നതിനും പരിപുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനും പര്യാപ്തമാകുമെന്നു കരുതുന്നു. പ്രശാന്തവും പരിപുണ്ണവുമായ ക്രിസ്തീയഭക്തിയുടെ ഒരു പ്രകടനമാണിത്; എല്ലാ ജനക്കുളളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അഖിലലോകപ്രാർത്ഥനയാണിത്.

തിരുസ്സഭാകടുംബത്തിലെ ഒരു വലിയവിഭാഗമായ ലത്തീൻ റീത്തിലെ വൈദികരുടെഇടയിൽ പരിശുദ്ധകർബ്ബാനയും കാനോനനമസ്കാരവും കഴിഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തീയ ഭക്തികളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ജപമാലയ്ക്കാണ്; അർത്ഥാതരുടെഇടയിൽ കൂദാശസ്വീകരണം കഴിഞ്ഞാൽ വലുതു ജപമാലയാണ്. അതു ദൈവത്തോടുള്ള ഒരു തരം ഐക്യമാണ്; ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള ശക്തി അതിനുണ്ട്.

അധരശുശ്രൂഷയിൽനിന്നും ഉയരവാങ്ങുള്ള ശിക്ഷണം ലഭിക്കാത്ത ആത്മാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജപമാലഭക്തി സ്വസ്ഥനായ പിതാവേ, നന്മനിറഞ്ഞമറിയമേ, ത്രിത്വസ്തുതി എന്ന അപേക്ഷകളുടെ ആവർത്തനമാണ്; മുഷിച്ചിൽവരുത്തുന്ന ആവർത്തനം. 15 ദശകമായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം. അതുതന്നെ ഒരു നല്ലകാര്യമാണ്. പ്രതീക്ഷാജനകമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭം അഥവാ ബാഹ്യപ്രകടനമാണ് അത്; എല്ലാമനുഷ്യരോടുമുള്ള നിഗൂഢസ്നേഹത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടരൂപങ്ങളിൽ ദൈവവുമായി നടത്തുന്ന ആനന്ദസംഭാവകമായ ഒരു സംഭാഷണമാകുന്നില്ലായിരിക്കാം.

യഥാർത്ഥമായി ധ്യാനിച്ചു ചൊല്ലുന്ന ജപമാലയാകുന്നു ശ്രംഖലയ്ക്കു മൂന്നു പിരിയുണ്ട് ഐക്യവും ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ. ഈ ശോധയുടേയും മറിയത്തിന്റേയും ജീവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ ക്രമാനുഭവം ഇടപഴകി കിടക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ വിവിധനാശ്ചര്യങ്ങളോടും നാർവ്വത്രികസഭയുടെ അഭിനിവേശങ്ങളോടും യോജിച്ചു പോകുന്നവയാണ് ഈ സംഭവങ്ങൾ.

ഓരോ ദശകത്തിനും ഒരു ചിത്രമുണ്ട്: ഓരോ ചിത്രത്തിനും മുഖ്യനു പ്രത്യേകതകളുണ്ട്: നിഗൂഢാത്മമുള്ള ദർശനം, സ്വന്തം ധ്യാനം, ഭക്ത നിയോഗം.

ആദ്യം ഓരോ രഹസ്യത്തിന്റേയും നിർമ്മലവും സ്പഷ്ടവും പ്രത്യേകവുമായ ദർശനം, അതായത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷണകൃത്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതായ വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ ദർശനം. നമ്മൾ ഈ ദർശനം നടത്തുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെയും കന്യകാമറിയത്തിന്റേയും പുത്രനായ ഈശോയുടെ ജീവിതത്തോടും ഉപദേശങ്ങളോടും നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഐക്യപ്പെടണം. നമ്മളെ രക്ഷിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുവാനും പവിത്രീകരിക്കുവാനുംവേണ്ടി അവിടുന്ന് ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചു. രഹസ്യജീവിതകാലത്തേ മൗനത്തിലും പീഡാനുഭവകാലത്തേ കഷ്ടപ്പാടുകളിലും ഉയിർപ്പിന്റെ മഹത്വത്തിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മഹത്വത്തിലും അവിടുന്ന് സദാ അധ്വാനിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവിടുന്ന് പിതാവിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടൊപ്പം താൻ സ്ഥാപിച്ച സഭയ്ക്കു ജീവൻ നല്കുകയും അതിനെ ഹൃദയീകരിക്കുകയും അത് അങ്ങനെ കാലാകാലത്തോളം മുന്തോറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ഘടകം ധ്യാനമാണ്. അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളുടെ പ്രകാശം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെമേൽ വിശുദ്ധം. ഓരോരുത്തരും അവനവൻ പററിയതും തന്റെ ജീവിത വിശുദ്ധീകരണത്തിനും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യവുമായ പാഠങ്ങൾ അതിൽനിന്നു സ്വന്തമാക്കുന്നു. കൃപാവരത്താൽ സമലംകൃതമായ ആത്മാവിന്റെ അന്തരത്തിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു "നമുക്കുവേണ്ടി അവസ്ഥനീയമായ നെടുവീപ്പുകളോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു." (റോമാ 8, 26) പ്രസ്തുത രഹസ്യങ്ങളിൽനിന്നു സംസീദ്ധമാകുന്ന ശക്തികൊണ്ട് എല്ലാവരും അവരവരുടെ ജീവിതത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു; തന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾക്കും അനുദിന ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കും അവയിൽ വരാത്ത സഹായം കണ്ടെത്തുന്നു.

അവസാനം നിയോഗം. വ്യക്തികൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സാമൂഹികവും വ്യക്തിപരവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥന സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭക്തനായ ഒരു കത്തോലിക്കൻ അന്റെ യൽക്കാക്ക് വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുക സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മാത്രമാണ്. മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിലേ ഭാഗഭാഗീകൃതത്തിൽനിന്നാണ് ഈ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ സജീവരൂപം പ്രാപിക്കുന്നത്.

അങ്ങനെ ജപമാല വ്യക്തികളുടേയും രക്ഷിത സമൂഹത്തിന്റേയും ലോകവ്യപകമായ പ്രാർത്ഥനയായിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരേപ്രാർത്ഥന പുറപ്പെടുന്നു. വ്യക്തികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കാൻ രഹസ്യമായി ഓരോരുത്തൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; തിരുസ്സഭയാകട്ടെ സകല മനുഷ്യരുടേയും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യകഴപ്പങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വിഷമങ്ങളുടേയും മാന്യര്യങ്ങളുടേയും കൊടുങ്കാറ്റുകളുടേയും മരണേച്ഛ തിരുസ്സഭ ജീവിക്കണമെന്ന ദൈവം തിരുമനസ്സായിരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും പ്രസ്തുത കഴപ്പങ്ങൾ ഒരു ഭീഷണിതന്ത്രയായിത്തീരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും തിരുസ്സഭയുടെ ദൃഷ്ടികളും അവളുടെ ശക്തിയും ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിറവേറുകയെന്ന പരമലക്ഷ്യത്തെ ഉന്നം വയ്ക്കുന്നു.

ജപമാലയുടെ വിവിധ ഘടകങ്ങളാണിവ. അവ ഒരു വാചികപ്രാർത്ഥനയായി കൂട്ടിയിണക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്; വളരെ മനോഹരമായി നെയ്യു ചേർത്തിരിക്കുന്നു; ആത്മീയസൗന്ദര്യവും ഓജസ്സും ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

വാചികപ്രാർത്ഥനകൾ ഇങ്ങനെ അർത്ഥസമ്പന്നമായിത്തീരുന്നു. സർവ്വോപരി, കർത്തൃജപം ജപമാലയുടെ കാതലും ജീവനമാകുന്നു; അതാണു ജപമാലയ്ക്കു രൂപം കൊടുക്കുന്നത്. ഒരു രഹസ്യത്തിൽനിന്നു് അടുത്ത രഹസ്യത്തിലേക്കു കടന്നുപോകുന്നതു കർത്തൃജപത്തിൽക്കൂടെയുമാണു്. അനന്തരം മാലാഖയുടെ സ്വസ്തിവാക്യം. അതു സ്വസ്തിത്തിന്റേയും ഭ്രമിയുടേയും ആനന്ദം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഈശോയുടേയും കന്യകാമറിയത്തിന്റേയും ജീവിതമംഗങ്ങളെ അന്ധയാവനം ചെയ്യുന്ന മാലാഖയുടെ അഭിവാദനം. അവയ്ക്കാനം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ത്രിത്വസ്തുതി.

ഓ! എത്ര മനോഹരമാണു നിഷ്കളങ്കരായ ശിശുക്കൾ ഇങ്ങനെ ജപമാല ചൊല്ലുമ്പോൾ! അതുപോലെതന്നെ രോഗികളും. ആവൃതത്തിൽ അമർന്നിരിക്കുന്നവരോ ഉപവിപ്രവൃത്തികൾക്കും എളിയും പരിത്യോഗവുംചേർന്ന ജീവിതത്തിനും പ്രതിഷ്ഠിതരോ ആയ കന്യകകളും ക്രിസ്തീയ ചുമതലകളെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരായ കുടുംബനായകന്മാരും നായികമാരും പ്രാർത്ഥനകുടുംബപാരമ്പര്യം പരിപാലിച്ചുപോരുന്ന ഭവനങ്ങളും ലോകത്തിൽ ക്ലേശങ്ങളുടേയും പ്രലോഭനങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ താപസമരപ്പോലെ ജീവിക്കുവാൻ നിബ്ബന്ധിതരേങ്കിലും ലോകത്തെ വെറുത്തു ലൗകികതകളെ വെടിഞ്ഞു് ഏകാഗ്രതയിലും മൗനത്തിലും ജീവിക്കുന്നവരും ജപമാലചൊല്ലുന്നതു ചോതോഹരമാണു്!

അങ്ങനെയാണു തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരായ ഭക്താത്മാക്കളുടെജപമാല.

വ്യക്തികളുടെ സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കുന്ന മരിയൻ ജപമാല പ്രാർത്ഥന കാലം മുതൽക്കുള്ള നിരന്തരഭക്തിയാണു്. അജിനെ നാം ബഹുമാനിക്കുന്നു; അതേ സമയം ആധുനിക സമുദായത്തിൽ എല്ലാമേഖലകളിലും പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുണ്ടനെ. തൊഴിലാളിസംഘടനകൾക്കു രൂപഭേദം വന്നിട്ടുണ്ടു്. ലോകത്തെപ്പറ്റി വിശദവും വിശാലവുമായ ഒരു ബോധം നമുക്കു വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടു്. തത്ത്വമിത്തം ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനകളുടെ സ്വഭാവത്തേയും രൂപത്തേയും സംബന്ധിച്ചു നവമായ ഒരു ബോധം ഉളവായിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ തന്റെ ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു വ്യക്തിമാത്രമാണെന്നു കരുതുന്നില്ല. അവൻ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചുമതലകളിൽ ഭാഗഭാക്കാണെന്നും അതിന്റെ നന്മകൾ ആസ്വദിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിനുണ്ടാകുന്ന ക്ലേശങ്ങളേയും വിപത്തുകളേയും ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കവെന്നും ഏതുകാലത്തുമെന്തുകിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഇന്നു ബോധവാനാണു്. കുർബാനയിലേയും കാനോനനമസ്കാരത്തിലേയും പ്രാർത്ഥനകൾക്കു് ഈ പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. "നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം" എന്നു പറയുമ്പോഴൊക്കെ ഒരു കൂട്ടം ജനത്തെ മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്; പ്രസ്തുതസമയത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും പ്രാർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം മറുപടിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരേയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, മതാത്മകവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തിൽ സകല മനുഷ്യസഹോദരർക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണതു്.

ഇങ്ങനെ മരിയൻ ജപമാലയ്ക്കും പരസ്യവും സാർവ്വത്രികവുമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്ഥാനമുണ്ടു്. അഖിലലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും തിരസ്സഭയുടേയും സാധാരണവും അന്ധാധാരണവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കണമേയെന്നുള്ള ഒരുപേക്ഷയാണതു്.

യൂറോപ്പിലേ എത്രയും കരുത്തേറിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു പോലും മഹാവിപത്തുകൾ നിറഞ്ഞ ഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. അനുസ്യൂതമായ പല സംഭവങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളെ കണ്ണുനീരും രക്തവും കൊണ്ടു നന്നിച്ചു.

ആപത്തുപരമായ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് ഐശ്വര്യവും സാമൂഹികക്രമവും ആത്മീയവിജയങ്ങളും നേടിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മരിയാ

ഭക്തിക്കുള്ള ശക്തി ചരിത്രദൃഷ്ടി രാഷ്ട്രീയ സംഭവവികാസങ്ങൾ പഠിക്കുന്നവർക്കു നന്നായി അറിയാവുന്നതാണ്.

ആറുകൊല്ലം നാം താമസിച്ച് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വെനിസ്സ നഗരത്തിന്റെ കാര്യം നാം സദാ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ കായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവിടെ അമൂല്യമായ സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. വി. യോഹന്നാനേറയും പൗലോസിനേറയും നാമത്തിൽ ഡൊമിനിക്കൻ സന്യാസികൾ പങ്കിടീർത്തിരുന്ന ബസിലിക്കയിൽ ജപമാലകളുള്ള ഭംഗിയായി പുനരുദ്ധരിച്ചുകാര്യം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ആനന്ദംകൊണ്ടു കളിർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

കടന്നുപോയ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിജയത്തെ കുറിക്കുന്ന പല സ്കാരകങ്ങൾ വെനിസ്സിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ടെൻറ സുന്നഹദോസു കഴിഞ്ഞു 1563 മുതൽ 1575 വരെയുള്ള ആ കാലഘട്ടത്തെ സ്തുതിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്തുത കല്ലേള മേല്പറഞ്ഞ സ്മാരകങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നു. മരിയൻ ജപമാലഭക്തി ക്രൈസ്തവ ലോകത്തിൽ തീക്ഷ്ണമായ കാലമാണത്രേ. അന്നുമുതൽക്കാണ് മരിയത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായമെന്നു സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ഹാ മരിയത്തിന്റെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ജപമാല അതു നിഷ്കളങ്കരായ ശിശുക്കളുടേയും പരിശുദ്ധരായ വൈദികരുടേയും നിർമ്മലഹൃദയരുടേയും പ്രാർത്ഥനയുടെ മൂല്യവും കാര്യക്ഷമതയും അംഗീകരിക്കുന്ന യുവാക്കളുടേയും വൃദ്ധരുടേയും കരങ്ങളിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക എന്തൊരാനന്ദമാണ്! നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സമാധാനത്തിന്റെ പതാകയും പ്രതീകവുമായി ജനതതിയിൽ, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ അതു വിരാജിക്കുന്നതു എത്ര ആഘോഷജനകം!

ക്രിസ്തീയവും മാർഷണികവുമായ ഭാഷയിൽ സമാധാനമെന്നു പറയുന്നതു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള സത്യസന്ധതയും നീതിയും പരിപൂർണ്ണസാഹോദര്യവുമാണ്. അവ മനുഷ്യമനസ്സിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രവേശിക്കുന്ന പക്ഷം സകല കലഹങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും അകന്നുപോകും. എല്ലാവരുടേയും മനസ്സിനെ സുവിശേഷോദ്ബോധനങ്ങളോടു അവ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നു; ഭക്തരായ ഏവർക്കും സുപരിചിതമായ ഈ ശോയുടേയും മരിയത്തിനേറയും ജീവിത രഹസ്യങ്ങളോടു യോജിച്ചു പോകുവാൻ അവ ഇടയാക്കുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാ ആത്മാക്കളും പരിശുദ്ധ നിയമത്തിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടും. പ്രസ്തുത നിയമം മറ്റു

ഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഭരിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവരുടേയും പ്രവൃത്തികളെ ക്രിസ്തീയ സമാധാനപ്രാപ്തിക്കും ജീവിതാനന്ദത്തിനും സുനിശ്ചിതമായ നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിനുമായി തിരിച്ചുവിടും.

പ്രിയ സഹോദരരേ, മക്കളേ, മരിയൻ ജപമാലയെ സംബന്ധിച്ച ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ചില ഭക്ത ചിന്തകൾ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. അവ ഉത്തേജകങ്ങളും വശ്യശക്തിയുള്ളവയുമാണ്. കത്താവിന്റെ സമാധാനവും ഈ ലോകത്തിൽത്തന്നെ മനുഷ്യർക്കും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും സൗഭാഗ്യവും കൈവരുത്തുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണത്. ജപമാലയുടെ ഓരോ രഹസ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കായി ഈ ശൈശ്വഹിത ലേഖനത്തിന് അനുബന്ധമെന്നവണ്ണം ചില ഭക്തചിന്തകൾ ക്രമാനുസൃതം ചേർക്കുന്നു. രഹസ്യത്തിന്റെ പ്രകൃതി, ധ്യാനം, നിയോഗം എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾക്കു മുൻസൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്താണ് അവ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ ഹൃദത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന ഈ കുറിപ്പുകൾ ജപമാല ചൊല്ലുന്നതിലുള്ള മുഷിച്ചിലിനെ ജയിക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കും. എല്ലാ മനുഷ്യരുടേയും രക്ഷയ്ക്കും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു കൂടുതൽ തീർപ്പ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനും വ്യക്തികളുടെ ഭക്തിവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും എത്രയും പര്യാപ്തമായ, സന്ദർഭോചിതമായ ചിന്തകളാണിവ.

എന്റെ അവസാനചിന്ത വി. യൗസേപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ്. ജപമാലയുടെ സന്തോഷരഹസ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രം പലപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. 1885 ലും 1886 ലും അങ്ങനെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ യൗസേപ്പിന്റെ കാര്യം ലോകത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. "ഭാഗ്യപ്പെട്ട മാർ യൗസേപ്പേ," എന്നാരംഭിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന തിരുമേനി നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ചതാണ്. ആനന്ദസംഭാവകമായ ബാല്യത്തിൽ നാം പഠിച്ച ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണത്; തന്മൂലം നമുക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരുപേക്ഷയുമാണ്,

ആ പ്രാർത്ഥന വീണ്ടും നാം നിങ്ങൾക്കു നിന്ദേശിച്ചു തരീകയാണ്. മരിയത്തിന്റെ വിരക്ത ഭക്താവും ഈശോയുടെ വളർത്തുപിതാവുമായ വി. യൗസേപ്പിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം നമ്മുടെ അപേക്ഷകളേയും പ്രതീക്ഷകളേയും ശക്തിപ്പെടുത്തട്ടെ.

ജപമാലത്തിരുനാളിലെ കാനോനനമസ്കാരത്തിൽ മരിയത്തെ "ഭാഗ്യപ്പെട്ട അമ്മേ, അഭംഗയായ കന്യകേ, ലോകത്തിന്റെ പ്രതാപവതിയായ രാജ്ഞി" എന്നുസംബോധനചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തോടു നി

ശ്രദ്ധമായി ഐക്യപ്പെടാനുള്ള മാസമാണ് ഒക്ടോബർ. അതാണ് ഭക്താത്മാക്കളുടെ ബോധ്യം. എല്ലാചരങ്ങളെയും സമാധാനത്തിനും സൗഭാഗ്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ് പ്രസ്തുത ഐക്യം.

23-ാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ
കാസ്റ്റർ ഗൊണ്ടാൾഫാ
1961 സെപ്റ്റംബർ 29-ാംനു
മുഖ്യദൈവഭൃതനായ വി. മിഖായേലിന്റെ തിരുനാൾ

II

ജപമാലരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ.
സന്തോഷരഹസ്യങ്ങൾ

1 മംഗലവാത്ത്

ഇതാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും ഐക്യത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രകാശമാനബിന്ദു. എക്കാലത്തുമുണ്ടായിട്ടുള്ള മഹാസംഭവങ്ങളിൽ വെച്ച് ഒന്നാമത്തേതു് ഇതാണ്.

പിതാവിന്റെ വചനമാകുന്ന ദൈവപുത്രനെക്കൂടാതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യാതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എല്ലാമനുഷ്യരേയും രക്ഷിക്കുവാൻ വചനം മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യനാകുന്നതാണ് ഈ രഹസ്യം.

മാലാഖായുടെ അഭിവാദ്യത്തിനുത്തരമായി സൃഷ്ടിയിൽ വെച്ച് എത്രയും സുരഭിലമായപ്പോൾ, അമലോത്ഭവകന്യക "കത്താവിന്റെ ദാസി. ഇതാ", എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവചാതുരത്വം അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുകയാണുചെയ്തതു്. അതു് അപ്പോൾത്തന്നെ നിറവേറി. നമ്മുടെ പിതാവായ ആദാമിൽ നിന്നു ദത്തപുത്രസ്ഥാനത്തോടെ നാം ജനിക്കേണ്ടവരായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുതസ്ഥാനത്തുനിന്നു നാം അധഃപതിച്ചു. മംഗലവാത്തയോടുകൂടി ആരംഭിച്ച രക്ഷണകർമ്മം നമ്മളെ വീണ്ടും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ദത്തപുത്രരാക്കി. അന്നു കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ച ഈശോയോടുകൂടെ കുരിശരികെവെച്ചു നാം മറിയത്തിന്റെ മക്കളായിത്തീർന്നു. അന്നുമുതൽ മറിയം ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയും നമ്മുടെ അമ്മയുമായി.

ഈ പ്രഥമരഹസ്യംതന്നെ എത്ര ശ്രേഷ്ഠം! ആർദ്രതാപുണ്ണമായ എന്തൊരു സ്നേഹം! നമ്മളെ രക്ഷിക്കുവാൻ കത്താവു മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിന്നും അങ്ങനെ നമ്മുടെ ധർമ്മദരനായിത്തീർന്നതിനും അവിടുത്തോ

ടു നന്ദിപ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണു നമ്മുടെ അതിപ്രധാനമായ കർത്തവ്യം. സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ച അവിടുന്ന് നമ്മളിൽ ഒരുവനായി; കുരിശരികേ നമ്മൾ ആ സ്ത്രീയുടെ ദത്തപുത്രരായി. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ദത്തപുത്രരായ നാം തന്റെ സ്വന്തം അമ്മയുടെ മക്കളായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവിടുത്തെ അഭിലാഷം.

നമ്മുടെ ധ്യാനത്തിനു നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പ്രഥമചിത്രം ദർശിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ നിയോഗം അനുസ്യൂതമായ കൃതജ്ഞതയ്ക്കും പുറമേ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ എളിമയും നൈർമ്മല്യവും തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹവും സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള നിരന്തരമായ പരിശ്രമമായിരിക്കണം. ഈ പുണ്യങ്ങളുടെ അമൂല്യമായ മാതൃകയാണ് മരിയാംബിക നല്കുന്നത്.

2 മറിയം തന്റെ സഹോദരി എലിസബത്തിനെ സന്ദർശിക്കുന്നു.

തന്റെ സഹോദരി എലിസബത്തിനോടുള്ള മറിയം കഴിച്ച കൂട്ടിയ മൂന്നുമാസം എത്ര മധുരവും പ്രശാന്തവുമായിരുന്നു! രണ്ടുപേരും ഗർഭസ്ഥരാണ്. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വം ഭൂമിയിൽ നമുക്കു ഭാവനം ചെയ്യാവുന്ന മാതൃത്വങ്ങളെല്ലാത്തേക്കാളും എത്രയും പരിശുദ്ധമായിരുന്നു. അവരിരുവരുടേയും കീർത്തനങ്ങൾ യോജിച്ച് ഒന്നായിത്തീരുന്നു. "അങ്ങ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗൃഹീതയാകുന്നു" എന്തൊരാൾ. "എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവം തന്റെ ദാസിയുടെ എളിയസ്ഥിതി തൃക്കൺപാർത്തു. ഇന്നുമുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ അനുഗൃഹീത എന്നു വിളിക്കും"

ഹെബ്രോൺ കുനിൽ അയിൻകാരിമ്മിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ ക്രിസ്തീയകുടുംബങ്ങളുടെമേൽ ദിവ്യവും മാനുഷികവുമായ പ്രകാശം വീശുന്നു. പരിശുദ്ധ ജപമാലയുടെ പാരമ്പര്യമുള്ളതായിരിക്കണം കുടുംബങ്ങൾ. എല്ലാ സായംകാലവും കുടുംബത്തിൽ ജപമാല ചൊല്ലുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. ആയിരത്തിലോ നൂറിലോ ഒരു കുടുംബത്തിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും എല്ലാവരും ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തും ജപമാല ചൊല്ലുന്നുണ്ടാകണം. നമ്മളിൽ ആരെങ്കിലും കഷ്ടപ്പെട്ടുകയോ സമരം ചെയ്യുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നിടത്തൊക്കെ അങ്ങനെ വേണം. പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള ദിവ്യാഹ്വാനം സ്വീകരിച്ചവരുണ്ടാകാം. മിഷനറി ശുശ്രൂഷയ്ക്കോ പ്രേഷിതവേലയ്ക്കോ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുണ്ടാകാം. അവരും ജപമാല ചൊല്ലണം. തൊഴിലിനോ വ്യാപാരങ്ങൾക്കോ സൈനിക സേവനത്തിനോ പഠനത്തിനോ മറ്റേതെങ്കിലും ജോലിക്കോ വന്നുകൂടിയിരിക്കയാണെങ്കിലും അവിടെ യൊക്കെ ജപമാല വേണം.

ഓരോ രഹസ്യത്തിന്റേയും പത്തു "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ" എന്ന് നമ്മുടനും ചൊല്ലുമ്പോൾ രക്തവും ശാർഹികബന്ധവുംവഴി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി ആത്മാക്കളുടെ സുന്ദരമായ പുനരൈക്യമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഐക്യം നമ്മുടെ പ്രേഷ്യഗണങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹത്തെ പവിത്രീകരിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മാതാപിതാക്കളെയും കുട്ടികളെയും സഹോദരന്മാരേയും ബന്ധുജനങ്ങളേയും ഒരേ സ്ഥലത്തുനിന്നുള്ള ജനങ്ങളേയും ഒരേ വസ്ത്രത്തിൽ പെട്ടവരേയും കൂട്ടിൽ അടുപ്പിക്കുന്നു. സാമൂഹികസ്നേഹത്തെ സരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതിനുമാണ് ഇതെല്ലാം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേ എത്രയും അശാധമായ ആനന്ദവും പരമമായ ബഹുമാനവും സാമൂഹികമായ സ്നേഹമാണ്.

3 ബെസ്സഹമിലേ കാലിത്തൊഴുത്തിൽ ഈശോ ജനിക്കുന്നു.

കന്യകാമറിയത്തിന്റെ വിമലമായ ഉദരമാകുന്ന തീർത്ഥസ്ഥലത്തുനിന്നു മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന ദൈവവചനം മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ നിയമം നിശ്ചയിച്ച മണിക്കൂറിൽ പുറത്തുവന്നു. ലോകത്തിൽ അവിടുന്ന് ദൃശ്യനായത് ഒരു കാലിത്തൊഴുത്തിലാണ്. കന്നുകാലികൾ അവിടെനിന്നു വെട്ടോൽ തിന്നുന്നു; ചുറ്റും നിശ്ശബ്ദതയും ദാരിദ്ര്യവും നിഷ്കളങ്കതയും. നവ്യശിശു നമുക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന സമാധാനത്തെ ദൈവദൂതന്മാർ മേഘങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രഥമാരാധകർ അവിടുത്തെ അമ്മ മറിയവും പിതാവെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന യേശുപ്പും മാലാഖമാരുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു അടുത്ത കുന്നുകളിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നിരുന്ന ആട്ടിടയന്മാരുമാണ്. പിന്തിട്ട് വിദൂരത്തുനിന്നു നക്ഷത്രത്താൽ സമാനീതരായ ഒരു പ്രജസ്തുഗണം അവിടെയെത്തി. നിഗൂഢാത്മമുള്ള അമൂല്യദാനങ്ങൾ അവർ കാഴ്ചവെച്ചു. ആ രാത്രി ലോകത്തിനു മുഴുപനും ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഒരു ഭാഷ ബെസ്സഹമിൽ അവർ സംസാരിച്ചു.

ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവരും തൊഴുക്കൂട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ മുഴുകാൽ മടക്കണം. വിദൂരത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടുകിടക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിലേക്കു എല്ലാവരും ദൃഷ്ടി തിരിക്കണം. അവിടുന്ന് ഭൂമിയിലേ എല്ലാ ജനങ്ങളെയും കാണുന്നു. തമസ്സുമുമ്പിൽക്കൂടെ കടന്നുപോകുന്നവരെയെല്ലാം നോക്കി മനസ്സിലാക്കി അവർക്കു ഒരു പുഞ്ചിരി നൽകുന്നു. യഹൂദരും റോമാക്കാരും ഗ്രീക്കുകാരും ചൈനാക്കാരും ഇന്ത്യക്കാരും ആഫ്രിക്കരും വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ള

അഖിലലോകജനങ്ങളും അവിടുത്തെ മുമ്പാകെ നടന്നുപോകുന്നു. ഭൂതം ഭാവി വർത്തമാനം എന്നിങ്ങനെ എല്ലാകാലത്തേയും ആളുകളാണവർ. വിദൂരവും അജ്ഞാതവും വിജനവുമായ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ ആഗമനം. അവിടവിടെയായി ലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞ 24 മണിക്കൂറുകളിൽ പകലും രാത്രിയും ജനിച്ചിട്ടുള്ള ശിശുക്കളെയൊക്കെ ആർക്കും എണ്ണിത്തിട്ടുണ്ടാവാൻ കഴിയും. അവരെല്ലാം പരിശുദ്ധ പിതാവു് ഉണ്ണീശോയ്ക്കു കാഴ്ചവെക്കുന്നു. ഈ പത്തു "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ" ജപങ്ങൾ അവർക്കായി കാഴ്ചവെക്കുക. ശിശുക്കളുടെ സംഖ്യ വളരെ വലുതാണെന്നു. അവർ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചുവരാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ബെന്സഹമിൽ ജനിച്ച ഈശോയ്ക്കുള്ളവർതന്നെ അവർ അവിടുത്തെ നഹോദരന്മാരാണ്. എത്രയും മഹത്തായ അവിടുത്തെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും അർഹമായതും ലോകചരിത്രത്തിൽ എത്ര പ്രശാന്തമായതാണു് ആ രാജ്യം. പ്രകാശത്തിന്റേയും നന്മയാനത്തിന്റേയും രാജ്യമാണതു്. "സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ" എന്ന ജപം ചൊല്ലുമ്പോൾ പ്രസ്തുത രാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നതു്.

4. ദൈവാലയത്തിൽ ഈശോയുടെ സമർപ്പണം.

ഈശോയെ സ്വന്തം അമ്മ സ്വകരങ്ങളിലെടുത്തു പുരോഹിതനു കാഴ്ചവെക്കുന്നു. അവിടുന്ന് തന്റെ കരങ്ങൾ പുരോഹിതന്റെ നേർക്കു നീട്ടുന്നു. ഇരുകരങ്ങളുടേയും സംയോജനം രണ്ടു് ഉടമ്പടികളുടേയും ഏകീകരണമാണു്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ പ്രഭാവപുരമായ മരിയാസുതൻ "വിജാതീയരുടെ വെളിപാടിന്റെ പ്രകാശമാണു്." നിയമാനുസൃതമുള്ള സമർപ്പണകർമ്മത്തിൽ വി. യൗസേപ്പും തുല്യമായ പങ്കുവഹിച്ചു.

ഈ സംഭവം തിരുസ്സഭയിൽ അനുസൃതമായി പല രൂപത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഈ സമർപ്പണങ്ങളുടെയൊക്കെ സാരാംശം ഒന്നുതന്നെ. "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ" എന്ന ജപം ആ വർത്തിക്കുമ്പോൾ വളരുന്ന ധാന്യങ്ങളും ഫലമൂലാദികളും ദർശിക്കുന്നതു് എത്ര സുന്ദരമാണു്. "കണ്ണുകളുയർത്തി നോക്കുവിൻ; ഇതാ വചലുകൾ വിളഞ്ഞു കൊയ്യാറായി കിടക്കുന്നു." പുരോഹിതരുടേയും അവരോടു സഹകരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടേയും സ്ത്രീകളുടേയും ആനന്ദസംഭാവകവും പ്രോജ്ജ്വലവുമായ പ്രതീക്ഷകളാണവ. ഒരിക്കലും തികയുകയില്ലെങ്കിലും അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ, സെമ്മിനരികളിലും സന്യാസമന്ദിര

ങ്ങളിലും മിഷനറി കോളെജുകളിലുമുള്ള യുവജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ വലുതാണ്. അവരും കത്തോലിക്കാ സർവ്വകലാശാലകളിൽ പ്രേഷിതരാകാനുള്ളവരല്ലേ? അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണല്ലോ! അത്യാവശ്യമായ ഭാവി അർത്ഥായ പ്രേഷിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണവർ. മതമദ്ദനമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ കൂടി വിഷമങ്ങളും എതിർപ്പുകളുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അർത്ഥായ പ്രേഷിതത്വം വളർന്നുവരികയാണ്. എത്രയും ആത്മാവായ സംഭാവനകളായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്; ആനന്ദവും വിസ്മയവും നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ച.

“വിജാതീയർക്കുള്ള വെളിപാടിനുവേണ്ടിയ പ്രകാശമാണ് ഈ ശീതം;” തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ മഹത്വവുമാണ്.

5. മെഡോലയത്തിൽ നിയമജ്ഞരുടെ ഇടയിൽ ഈശോയെ കണ്ടെത്തുന്നു.

ഈശോയ്ക്കു പത്രോസുവയസ്സാണപ്പോൾ. നൈയാമികമായ പ്രാർത്ഥനകൾക്കായി മറിയവും യേശുപ്പും ഈശോയെ ജെറുസലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അവർ എത്രയും ജാഗ്രതകരം സ്നേഹമനുഷ്ണരും മാണെങ്കിലും ഈശോ മുന്തിരിപ്പനല്കാതെ അവരിൽനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. മൂന്നുദിവസത്തേക്കു മഹാഉൽകണ്ഠ! വിഹലമായ ദൈവേഷണവും നടന്നു. അവരുടെ സന്താപം അവയാനം അന്തോഷമായി മാറി. മെഡോലയമണ്ഡപത്തിൽ നിയമജ്ഞരുടെ കൂടെ ഇരുന്നു അവിടുന്ന് സംസാരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടെത്തി. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വില്യക്കാ നല്കിയിട്ടുള്ള വിവരണം എത്ര അത്ഥവത്തായിരിക്കുന്നു! നിയമജ്ഞരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു അവരെ ശ്രവിക്കുകയും അവരോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതായും അവർ കണ്ടു. അക്കാലത്തു നിയമജ്ഞരോടുള്ള ഇടപഴകൽ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പഴയനിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെയും എന്നുവേണ്ടെ എല്ലാ വൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെയും തെളിവാണ്.

യുഗങ്ങളിലെ വിജ്ഞാനം ശേഖരിക്കുകയാണ് എക്കാലത്തും ബുദ്ധിശക്തിയുടെ കർത്തവ്യം. സനാതനതത്വങ്ങൾ അടുത്ത തലമുറയെ ഏല്പിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയഗവേഷണം നടത്തുകയുമാണാവശ്യം. നാമോരോരുത്തരും മരിച്ചു ദൈവത്തിലേക്കു അടുക്കുന്നു; എന്നാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഭാവിയിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു.

സ്വാഭാവികവും അതിസ്വാഭാവികവുമായ ആവിഷ്കരണത്തിൽ ക്രിസ്തു സദാ സന്നിഹിതനാണ്. അവിടുന്ന് സദാ അവിടുത്തേ സ്ഥാന

ത്തുണ്ട്. "എത്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗുരുവേയുള്ളു: ക്രിസ്തു." (മത്താ 23, 10)

ഇതു അഞ്ചാമത്തെ രഹസ്യമാണ്; സന്തോഷരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒടുവിലത്തേതു്. സ്വാഭാവികമായ രൂപദാനങ്ങളാലോ, ജീവിത നാഹചര്യങ്ങളാലോ തലവന്മാരുടെ ആഗ്രഹത്താലോ സത്യത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും ശവേഷണത്തിനും ഉപദേശത്തിനും ഗ്രന്ഥങ്ങളോ റേഡിയോ പ്രഭാഷണങ്ങളോ ലൈവിഷനോവഴി പ്രാചീന വിജ്ഞാനം പകർത്തുകൊടുക്കുന്നതിനും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഈ പത്തു "നന്മനിറഞ്ഞമറിയമേ" ജപം കാഴ്ചവയ്ക്കാം. ഇവരും ഈശോയെ പിഞ്ചെല്ലുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ബുദ്ധിജീവികളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പത്രപ്രവർത്തകരും ആ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. സത്യത്തെ സമാദരിക്കുകയും വിശ്വസ്തതയോടും വിവേകത്തോടുംകൂടെ എന്നാൽ സത്യം വളച്ചൊടിക്കുകയോ സ്വന്തം കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും വേണ്ടതാണ്.

പുരോഹിതരും അൽമേയരുമായ അവർക്കെല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതിനു ഹൃദയനൈർമ്മല്യം ആവശ്യകമാണ്. സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ മാനസികമായി അശാധ എളിയതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സത്യം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ അനുസരണവും വേണം. ഇതായിരുന്നു ഈശോയുടേയും അവിടുത്തെ വിശുദ്ധന്മാരുടേയും അർത്ഥം. അനുസരണംകൊണ്ടുമാത്രമേ സമാധാനം കൈവരൂ. അതിന്റെ സാരം വിജയംതന്നെ.

ദുഃഖരഹസ്യങ്ങൾ

1. ഈശോ ടൈറ്റ്സെമിൻ തോട്ടത്തിൽ.

ഈശോ അശാധവേദനയനുഭവിച്ച സ്ഥലത്തിന്റേയും സമയത്തിന്റേയും ഓർമ്മ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പൊന്തിവരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം തരളിതമാകുന്നു. "അവിടുന്ന് രക്തം വിയർത്തു; രക്തബിന്ദുക്കൾ നിലത്തു് ഇറ്റിറ്റു വീണു." അന്തരാത്മാവിൽ സഹനം; ഏകാന്തതയുടെ അതിരറ്റ കയ്യു്; തകർന്ന ശരീരത്തിന്റെ ക്ഷീണം. പീഡകളുടെ സാമീപ്യംകൊണ്ടു, അവിടുത്തെ മനോവേദന അളക്കുവാൻ കഴിയു. പീഡാനുഭവം അകലെയല്ല, ആ മണിക്കൂറിൽത്തന്നെ തുടങ്ങുന്നതായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് കാണുന്നത്.

ദൈവം അയയ്ക്കുന്നതോ അനുവദിക്കുന്നതോ ആയ സഹനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ടൈറ്റ്സെമിനിലേ കാഴ്ച നമ്മളെ ശക്തിപ്പെടുത്തു

കയും നമുക്കു ധൈര്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു: “എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ.” ഈ വാക്കുകൾ ഹൃദയത്തെ പിളർക്കുകയും വീണ്ടും സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു, സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സഹിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു എന്തുമാത്രം തീക്ഷ്ണത വേണമെന്നു പ്രസ്തുത വാക്കുകൾ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നമുക്കു നേടിയെടുത്ത അവസ്ഥയായ യോഗ്യതകളെ സംബന്ധിച്ചു അഥവാ ദിവ്യജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു ഉറപ്പുതരുന്നു. ഇന്നു കൃപാവരത്തിന്റേതാണ് ആ ജീവിതം; നാളെ സ്വർഗീയപ്രതാപത്തിന്റേതായിരിക്കും.

ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ “എല്ലാ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉൽകണ്ഠ” നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ നിയോഗമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജെന്നാസറത്തു തടാകത്തിൽ “കാറു” അവർക്കു തിരയുന്നപ്പോൾ അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുണ്ടായ മനഃക്ഷോഭം പോലെയാണ് ഈ ഉൽകണ്ഠ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അലട്ടുന്നത്. പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ അനുദിനപ്രാർത്ഥനയുടെ നിയോഗം അതുതന്നെ. അതിപ്രധാന മണിക്കൂറുകളിൽ അത്യന്തമേ അജപാലകനുള്ള ഉൽകണ്ഠകാണുക! പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടുള്ള സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഭൂമിയിൽ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നതുമായ തിരുസ്സഭയുടെ മനോവേദനയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും ജീവിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെതിരായി തിരിച്ചുവിട്ടു മദ്ദനങ്ങൾക്കു അടിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആടുകളുണ്ടെന്നു. “ആരു സഹിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ്റേതു സഹിക്കാത്തതു” (ii കൊറി 11, 29)

നമ്മുടെ സഹോദരന്റെ വേദനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത്, സഹിക്കുന്നവരോടുള്ള സഹിക്കുന്നത്, വിലപിക്കുന്നവരോടുള്ള വിലപിക്കുന്നത് അനുഗ്രഹസംഭാവകമാണ്; തിരുസ്സഭയ്ക്കു മഹായോഗ്യതയാണ്. ഈശോയുടെ രക്തത്തിലും വിശുദ്ധന്മാരുടേയും സജ്ജനങ്ങളുടേയും സ്നേഹത്തിലും നമ്മളെല്ലാവരും ഓഹരിക്കാരാകുന്നതല്ലേ “വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഐക്യം” എന്നു പറയുന്നത്? ഇതു ഐക്യമതം മാത്രമല്ല, ഐക്യമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി നാം ചിന്തിക്കാറുണ്ടോ? കഷ്ടമേ, നമ്മുടെ പാപങ്ങളും പരാജയങ്ങളും! കർത്താവിന്റെ കരിശു നമ്മളെ ഉയർത്തുകമാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്; നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെക്കൂടി അവിടുത്തെ അടുക്കലേക്കു വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നു. “ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ, എല്ലാവരേയും ഞാൻ എന്റെ അടുക്കലേക്കു വലിച്ചടുപ്പിക്കും” (യോഹ. 12, 32) എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും എല്ലാ മനുഷ്യരേയും.

2 ചമ്മട്ടിയടി.

ഈശോയുടെ നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവുമായ ശരീരത്തിൽ നിർദ്ദയമായി ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിച്ച രംഭമാണ് ഈ രഹസ്യം നമ്മളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

ശരീരവും ആത്മാവും കൂടിച്ചേർന്ന വസ്തുവാണല്ലോ മനുഷ്യൻ. ശരീരം എത്രയും നീചമായ പരീക്ഷകൾക്കു വിധേയമാണ്. ദുർബ്ബലമായ മനസ്സു പരാജയപ്പെട്ടേക്കും. ഈ രഹസ്യത്തിൽ രക്ഷാകരമായ പ്രായശ്ചിത്തത്തിനുള്ള ഒരാഹ്വാനമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥമായ ആരോഗ്യത്തിന് അതു നല്ലതാണ്; ശരീരത്തിന്റേയും ആത്മാവിന്റേയും ആരോഗ്യത്തിന് പററിയതാണ്.

ഇവിടെ നമുക്ക് ഒരു നല്ലപാഠമുണ്ട്; ക്രൂരമായ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിനു നാം വിളിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നുവേദം എന്നാൽ അനുസ്യൂതമായ ശിക്ഷണവും ആശാപാശങ്ങളുടെ നിഗ്രഹവും നമുക്കാവശ്യമാണ്. ഈ മാറ്റം യഥാർത്ഥത്തിൽ കുരിശിന്റെ ഒരു വഴിയാണ്; ദിവസത്തോറും അവശ്യം നാം നടക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു മാറ്റംതന്നെ. ചിലപ്പോൾ ധീരമായ ത്യാഗമായിരിക്കും അവർക്കു വേണ്ടിവരിക. പദം പദം വെച്ചു മുത്തേറുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്തുവിനോടു നാം കൂടുതൽ സദുശരാധയെന്നുവരും. നമ്മളിലും എല്ലാ ജനങ്ങളിലുമുള്ള പാപങ്ങൾക്ക് അവിടുത്തെ രക്തം വഴി സംസ്ഥിരമാകുന്ന പരിഹാരത്തിൽ നമുക്ക് കാഹരി സിന്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ അവിടുത്തെ യോഗ്യതകളിലും അത്യന്താഹ്ലാബമോ മതദ്രാന്തോ മതിയാകയില്ല. മതദ്രാന്തു നിഷ്കളങ്കമായിത്തന്നാലും ദ്രോഹകാരണമായേക്കാം.

സ്വപുത്രൻ ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിക്കപ്പെടുന്നത് വ്യാകുലാംബിക ദർശിച്ചു. പരിശുദ്ധയമ്മയുടെ മനോദുഃഖം എത്രമാത്രമായിരുന്നിരിക്കണം! പല അമ്മമാരും തങ്ങളുടെ മക്കൾ നല്ല ശിക്ഷണത്തോടും ആരോഗ്യത്തോടുംകൂടെ വളർന്നുകാണാനാഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്; എന്നാൽ അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ അസ്ഥാനത്താകയും അവരെപ്രതി കരയുകയും ചെയ്യാനിടവരുന്നു. അവരുടെ ജാഗ്രതയും ഉൽക്കണ്ഠയും ഇങ്ങനെ പര്യവസാനിച്ചല്ലോ എന്നാണ് ഊവരുടെ ഖേദം.

ആകയാൽ ഈ രഹസ്യത്തിലേ "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ" എന്ന അപേക്ഷകൾ കടുംബങ്ങളുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും പവിത്രീകരണത്തിനുവേണ്ടി ക്യാഴുവണ്ണണം. പ്രത്യേകിച്ചു ജഡികപരീക്ഷകൾക്കു വി

ധേയരായ യുവജനങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധ പുണ്യത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തിയുണ്ടാകാൻ നമുക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കാം. അതേസമയം എന്തു വിലകൊടുത്തും സ്വഭാവദാർഢ്യം അവർ പാലിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. അവരെടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞകളോടും അവർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളോടും അവർ വിശ്വസ്തരായിരിക്കണമല്ലോ. ആകയാൽ ഈ നിയോഗത്തിനായി ഈ രഹസ്യം നമുക്കു ചൊല്ലാം.

3. മുൾക്കിരീടം ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുന്നു.

സമുദായഭരണത്തിൽ ഗുരുതരമായ ഭാരം വഹിക്കുന്നവരെ അനുസ്മരിച്ച് ഈ രഹസ്യം നമുക്കു ധ്യാനിക്കാം. ഇതു നിയമദാതാക്കളുടേയും ഭരണകർത്താക്കളുടേയും ന്യായാധിപന്മാരുടേയും രഹസ്യമാണെന്നു പറയാം. ക്രിസ്തുരാജൻ മുൾക്കിരീടം ധരിക്കുന്നു, ഭരണാധിപന്മാരും കിരീടം ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു് അനിഷേധ്യവൈശിഷ്ട്യവും മേന്മയുമുണ്ട്. ദൈവത്തിൽനിന്നുവരുന്ന ദിവ്യമായ അധികാരത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതാണു പ്രസ്തുത കിരീടങ്ങൾ. എന്തുവരികിലും ആ കിരീടത്തിന്റെറയുള്ളിൽ ഭാരമേറിയതും വേദനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ചില മുളളുകളുണ്ട്. ആ മുളളുകൾ നമ്മളെ നിരന്തരം പരീക്ഷിക്കുകയും സംശയാധീനരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിർഭാഗ്യങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന സഹനങ്ങളും വിവിധ ഉൽകണ്ഠകളുമാണു് ആ മുളളുകൾ. മനുഷ്യരെ നാം എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു സഹനം കൂടുതലായിരിക്കും. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ചിതാവിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം നാം വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈശോയ്ക്കു നതുപോലെ അവർക്കും സ്നേഹം ഒരു മുൾക്കിരീടമായിത്തീരുന്നു. തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവന്റെ ശിരസ്സിലു കൂർ മെടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതാണു മുൾക്കിരീടം.

ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി മറ്റൊരാൾക്കു വിവരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചിന്തിക്കാം. കൂടുതൽ ടാലന്റുകൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളവരുടെ ഭാരമേറിയ ചുമതലകളെപ്പറ്റി ഈ രഹസ്യത്തിൽ ധ്യാനിക്കാവുന്നതാണു്. അവർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും കഴിവുകളും വിനിയോഗിച്ചു കൂടുതൽ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതാണല്ലോ; വളരെയേറെ ബുദ്ധിശക്തി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇതരർക്കു പ്രകാശവും നായകനുമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി വളരെ ക്ഷമയോടെ വ്യാപരിക്കണം; അഹങ്കാരത്തിന്റെയും സ്വാർത്ഥത്തിന്റെയും അനൈകൃത്തിന്റെയും പ്രലോഭനങ്ങളെ ചെറുക്കണം. അവ വിനാശകരമാണു്.

4. കുരിശിൻറെ വഴി.

മനുഷ്യജീവിതം അനുസ്യൂതവും ദീഘവും ശ്രമകരവുമായ ഒരു തീർത്ഥയാത്രയാണ്. കല്ലും കണ്ടും കഴിയുമുള്ള ഒരു വഴി ഒരു കുന്നിൽ കൂടെ മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. ഈ രഹസ്യത്തിൽ ഈശോ അവില മനുഷ്യരേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഒരു കുരിശു വഹിക്കാനുണ്ട്. അല്ലാത്തപക്ഷം സ്വാർത്ഥതയും ക്രൂരതയും നമ്മളെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. താമസിയാതെ നാം വഴിയിൽ വീഴും.

ഗാഗ്ലർത്തായിലേക്കു കുരിശുവഹിച്ചുകൊണ്ടു കയറിപ്പോകുന്ന ഈശോയെ ദർശിക്കുന്ന നാം കുരിശിനെ ആശ്ശേഷിക്കുവാനും ചുംബിക്കുവാനും സാനന്ദം സധീരം കുരിശുവഹിക്കുവാനും ഹൃദയംകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും നാം പഠിക്കുന്നു. "കുരിശിലാണു നമ്മുടെ രക്ഷ, കുരിശിലാണു നമ്മുടെ ജീവൻ, കുരിശിലാണു നമ്മുടെ ജീവനും, നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ എതിരിടാനുള്ള രക്ഷണായുധവും." എന്നാണല്ലോ നാം ക്രിസ്താനുഭവത്തിൽ വായിക്കുന്നത്.

പീഡിതനായ ഈശോയെ പിഞ്ചെല്ലുകയും അവിടുത്തെ കഷ്ടതകളിലും യോഗ്യതകളിലും അടുത്തുനിന്നു പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു കന്യകാമറിയത്തെ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു എങ്ങനെ മാറ്റിനിറുത്തും?

അനാഥർ, വൃദ്ധർ, രോഗികൾ, അഗതികൾ, കാരാഗൃഹവാസികൾ, വിപ്രവാസികൾ എങ്ങിങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന എല്ലാവരേയും ഈ രഹസ്യത്തിൽ നാം ദർശിക്കണം. അവർക്കു ശക്തിയും, ആശ്വാസസംഭാവനയും പ്രത്യേകം നല്ലണമെന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; വികാരഭരിതനായി രഹസ്യമായ ബാഷ്പങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള നാം വിളിച്ചുപറയണം: "ഞങ്ങളുടെ ഏക പ്രത്യേകയായ കുരിശേ, സ്വസ്തി!"

5, ഈശോയുടെ മരണം.

"ജീവനും മരണവും, ഭയങ്കരവും അജ്ഞാതവുമായ ഒരു സമരത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടി" (ഉയിർപ്പുകർബാനക്രമാ) ക്രിസ്തു പിൻറെ ബലിയിലേ വിധിനിർണ്ണായകവും അതിപ്രധാനവുമായ രണ്ടു ഘടകങ്ങളാണു ജീവനും മരണവും. ബെസ്സഹമിലേ അവിടുത്തെ പുഞ്ചിരി എല്ലാ മനുഷ്യശിശുക്കളുടേയും മുഖത്തു അവർ ഭൂമിയിൽ ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ പുഞ്ചിരി വരുന്നതു; അതുപോലെതന്നെ കുരിശിൽനിന്നുള്ള അവിടുത്തെ അവസാന നെടുവീർപ്പു മനുഷ്യരുടെ സഹനങ്ങളെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്തുകൊ

ണ്ടു് അവ മായിച്ചുകളയുന്നു. ക്രിസ്തു ഭൂമിയിലെങ്ങനെയാണു ജീവിച്ചതെന്നു നമുക്കറിയാം. ശിശുവായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അരികേ ബെന്ത് ഹമിൽ കന്യാകന്മാരിയുണ്ടായിരുന്നു; കുരിശിന്റെ പാർവ്വത്തിലും മറിയം ഉണ്ടായിരുന്നു. "ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ മരണനേരത്തും" നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേയെന്നു് പരിശുദ്ധയമ്മയോടു നമുക്കു അപേക്ഷിക്കാം.

ദൈവപുത്രൻ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചിന്തിച്ച രക്തത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കുക പോലും ചെയ്യാത്തവരുണ്ടാകും. കടുത്തപാപികളും അവിശ്വാസികളും സുപിശേഷപ്രകാശം പരിത്യജിക്കുന്നവരുമടങ്ങനെ, അവരെല്ലാം ഈ രഹസ്യത്തിൽ നാം ദർശിക്കുന്നു. എത്ര അന്തഃപകരമായ ചിന്തി ഈ ചിന്ത നമ്മിൽ വലിയ ഗോപ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നു; പരിഹാര നെടുവീർപ്പു വരുന്നു; നമ്മുടെ പ്രേഷിത വേല ഭൂമിയുടെ അതിർത്തിവരെ എത്തണമെന്നോമാഗ്രഹം ജനിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യക്കും വേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അമൂല്യരക്തം എവിടേയും എല്ലാവർക്കും രക്ഷയും മാനസാന്തരവും അരുളട്ടെയെന്നു നാം തീക്ഷ്ണ താപവും പ്രാർത്ഥിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം നിത്യജീവന്റെ അച്ചാരവും വാഗ്ദാനവുമായിരിക്കട്ടെ.

മഹത്വരഹസ്യങ്ങൾ

1. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം.

മരണത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് ഈ രഹസ്യം. പുനരുത്ഥാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹാ വിജയമാണ്; പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഭൂതഭാവിമർദ്ദനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിജയ സൂചിയാണ്. "ക്രിസ്തു ജയിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു ഭരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു." ക്രിസ്തു പുനരുത്ഥാനത്തിനുശേഷം ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു ഭക്തസ്ത്രീകൾക്കാണ്. അവിടുത്തെ വിനീത ജീവിതത്തിൽ അവർകളുടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവിടുത്തെ സഹനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു ഗൗരൽത്താമലവരെ അവർ അനുധാവനം ചെയ്തു; അവിടുത്തോടുകൂടെ അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. നമുക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടവരും നമ്മളോടുകൂടെ ജീവിച്ചവരും നമ്മളോടുകൂടെ സഹിച്ചവരും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തു ഈശോയോടു് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടെ നാം ഈ രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ചെളിച്ചത്തിൽ മരിച്ചവരുടെ കാർമ്മ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ എത്രയും സജീവമായി പൊന്തിവരുന്നു. ക്രൂശി

തരം പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തവർമായ നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ ബലിയിൽ നാം അവരെ അനുസ്മരിക്കുന്നു പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേ എത്രയും ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗം. അതിലും ഈശോയിലും അവർക്ക് ഓഹരി ലഭിക്കും.

പൗരസ്ത്യശവസംസ്കാരകർമ്മം സകല മരിച്ചവർക്കുംവേണ്ടിയുള്ള അല്ലെലൂയാകൊണ്ടാണു ധർമ്മമാപിക്കുന്നത്. മരിച്ചവർക്കു നിത്യഭവനത്തിലേ പ്രകാശം നല്കണമേയെന്നു് അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കു നമ്മുടെ ചിന്തകൾ തിരിയുന്നു. "മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു." ഈശോയുടെ പുനരുത്ഥാനം നമ്മുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ അച്ചാരമാണു്. അജിനായി കാത്തിരിക്കേണ്ടതു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മുൻ കൂട്ടിയുള്ള ആസ്വാദനംതന്നെയാണു്.

2. ഈശോയുടെ സ്വർഗാരോഹണം.

ഈശോയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ അന്തിമപൂർത്തീകരണമാണു് ഈ ചിത്രത്തിൽ നാം ദർശിക്കുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗത്തിനായുള്ള നമ്മുടെ കാത്തിരിപ്പിനു് അവിടുന്ന് നല്കുന്ന മറുപടിയാണിതു്. പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു് ഒരു ദിവ്യം അവിടുന്ന് ലോകത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങിവന്നു. "നിങ്ങൾക്കു് ഒരു സ്ഥലമൊരുക്കുവാൻ പോകുന്നു" (യോഹ. 14, 2) എന്തു അവിടുത്തേ വാഗ്ദാനത്തിനു് ഉറപ്പാണു പിതാവിലേക്കുള്ള അവിടുത്തേ പ്രത്യോഗമനം.

തങ്ങളുടെ ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു് ഈ രഹസ്യം പ്രകാശവും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും നല്കുന്നു. ഈലോകത്തിലേ ധനത്തിൽ കൂടുങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത വൈദികരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കു പഠനുകയാനുള്ള ആത്യാത്മികാഭിനിവേശം നാം ദർശിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയും അന്യരെയും പരിശുദ്ധിയിലേക്കാനയിക്കുന്നു. പുരോഹിതരും സന്യാസികളും സന്യാസിനികളും മിഷനറിമാരും ദൈവത്തേയും തിരുസ്തുഭയേയും ആത്മാക്കളേയും സ്നേഹിക്കുന്ന അൽമായരും പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ടതാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഝരഭ്യമാണു് ആത്മാക്കൾ. അവർ എവിടെയായിരിക്കുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ ഈശോയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രകാശിതമാക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയജീവിതത്തിൽ അവരെന്നും ഭാഗഭാക്കുകളാണു്.

നമുക്കു തിസ്തമുണ്ടാക്കുന്നതും ഭാരം വരുത്തുന്നതുമായ എല്ലാത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി നീല്ലാൻ ഈ രഹസ്യം നമ്മളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നമ്മളെ

വലിച്ചുടുപ്പിക്കുന്ന ദൈവതിരുമനസ്സിലെ കീഴ്പ്പെടുവാനും അതു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. പിതാവിലേക്കു മടങ്ങാൻ ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ, തന്റെ പ്രഥമ ശിഷ്യന്മാരേയും അവിടുത്തെ വിശ്വസിച്ചു ശ്രീഹാന്മാരുടെ പാദങ്ങളെ അനുധാവനം ചെയ്തവരേയും ആശീർവ്വദിക്കുവാൻ അവിടുന്നു കൈനീട്ടി. അവിടുത്തോടും പരിരക്ഷിതരായ എല്ലാവരോടും നിത്യാനന്ദത്തിൽ ഭക്തപ്പെട്ടവരുമായിത്തീർന്നു പ്രശാന്തമായ സാക്ഷീകരണമാണ് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവിടുത്തെ ആതീവ്യാദം ഉളവാക്കിയത്.

3. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആശമനം.

ഒടുക്കത്തേ അത്താഴത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാദാനം ശ്രീഹന്മാർക്കു ലഭിച്ചു. പിന്നീട് അതേ മുറിയിൽ ഈശോയുടെ അഭാവത്തിൽ എന്താൽ മറിയം സ്ഥിരമായിരിക്കേ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമമാനമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവർ സ്വീകരിച്ചു. ജീവദായകവും ആശ്വാസകരമല്ലാതെ എന്താണു പരിശുദ്ധാത്മാവ്? പരിശുദ്ധാത്മാവ് എല്ലാ ദിവസവും അനുസ്മരണമായി തിരുസ്സഭയുടെ മേൽ ചിന്തപ്പെടുന്നു. എല്ലാ യുഗങ്ങളും എല്ലാ മനുഷ്യരും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേതാണ്. ബാഹ്യമായി സഭയുടെ വിജയങ്ങൾ സദാ ദൃശ്യമല്ല. എന്താൽ എല്ലായ്പ്പോഴും അവ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അത്ഭുതാവഹവും ആശ്ചര്യജനകവുമാണവ.

തീർത്ഥകസഭ സുനഹദോസിനായി ആവേശത്തോടെ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വത്തരം ഈ മഹത്വം ഒരു പ്രത്യേകോദ്ദേശ്യത്തോടെ കാഴ്ചവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. സുനഹദോസു വിശ്വാസത്തിന്റേയും പ്രേഷിതവേലയുടേയും മറ്റു ഷ്യരുടെ സുസ്ഥിതിക്കുള്ള അന്ധാരണാനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും ലോകസമാധാനത്തിന്റേയും ഒരു നവ പെന്തക്കസ്തയായിരിക്കണം.

ഈശോയുടെ അമ്മയായ മറിയം, നമ്മുടെ ഏത്രയും മാധുര്യമുള്ള അമ്മ പെന്തക്കസ്തയ്ക്കു ശ്രീഹാന്മാരോടുകൂടെ അത്താഴമുറിയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലം മുഴുവനും നമുക്ക് അവിടുത്തോടുകൂടെ ജപമാല വഴി യോജിച്ചിരിക്കാം. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ചേർന്ന് ആ പ്രാർത്ഥനാത്മരം നവീകൃതമാകുന്നത് കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ഒരു പൊൻപുലരിയുടെ ഉദയമായിരിക്കും. സഭ പരിശുദ്ധാത്മാവു കാതോലികവുമാണ്; അത് ഇക്കാലത്തു കൂടുതൽ പരിശുദ്ധവും കൂടുതൽ കാതോലികവുമാകും.

4. ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർ്ഗാരോപണം.

കന്യകാമറിയത്തിന്റെ രാജകീയ രൂപം ഒരു സൃഷ്ടിക്കു പ്രാപിക്കാവുന്ന മഹത്വംകൊണ്ടു യഥലംകൂതവും പ്രകാശമാനവുമാണ്. പൗരസ്ത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭാവനം ചെയ്യുന്ന "മറിയത്തിന്റെ നിദ്ര"രംഗം എത്ര മധുരവും പ്രതാപസമനപിതവും സുന്ദരവുമാണ്. മരണമാകുന്ന പ്രശാന്തനിദ്രയിൽ മറിയം അമർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈശോ ജ്വലിക്കുന്ന സമീപത്തുനിന്നും, അവിടുത്തെ ആത്മാവിനെ ഒരു കണ്ണു ശിശുവിനെക്കൊണ്ടുപോലെ ഹൃദയത്തോടുചേർന്നു കൈയിൽ പിടിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മറിയത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെയും മഹത്വീകരണത്തെയും അവിടുന്ന് വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു.

മറിയത്തിന്റെ ശരീരവും ആത്മാവും നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന രംഗത്തേക്കു ദൃഷ്ടിയും ഹൃദയവും തിരിക്കുകയാണു പാശ്ചാത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്യുന്നത്. മഹാനാരായ കലാകാരന്മാരെല്ലാം മറിയത്തെ ഇങ്ങനെ നിസ്സലമായ ദിവ്യസൗന്ദര്യത്തോടെ ഭാവനംചെയ്തു. മാലാഖമാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറിപ്പോകുന്ന കന്യകാമറിയത്തോടുകൂടെ നമുക്കും കയറിപ്പോകാം.

ദുഃഖനൂതങ്ങളുടെ കാലത്തു ഭക്താത്മാക്കൾക്കു ഇതു വിശ്വാസത്തിന്റേയും പ്രത്യാശയുടേയും നിദാനമായിരിക്കും. കൃപാവരത്തോടു സഹകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഭക്താത്മാക്കളാകാം. പരിശുദ്ധി നേടുന്നതാണ് എത്രയും സുന്ദരമായ വീജയം. അതിനായി പ്രശാന്തതയോടെ ദൈവം ആത്മാക്കളെ ഒരുക്കുന്നു.

സ്വർ്ഗാരോപണരഹസ്യം മരണത്തിന്റെ ഓർമ്മ, നമ്മുടെ മരണത്തിന്റെ ഓർമ്മ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു; പ്രശാന്തമായ പ്രത്യാശ നമ്മിലുളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ അന്തിമവേളയിൽ അമർത്ഥ്യമായ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ തന്റെ കരങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം അഭിലഷിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവു നമ്മുടെ അരികേ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഈ രഹസ്യം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

"അമലോത്ഭവ കന്യകേ, അങ്ങയുടെ കൃപാവരം സദാ ഞങ്ങളുടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

5. മാലാഖമാരുടേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും രാജ്ഞിയായി മറിയത്തെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു.

ആനന്ദവും മഹത്വവുമേറിയ ഈ രംഗത്തിൽ ജപമാലയുടെ സാരം മുഴുവനും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. അതോടെ ജപമാല അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറിയത്തിനു മാലാഖായിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ച സന്ദേശത്തോടു കൂടിയാരംഭിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രകാശോജ്ജ്വലമായ അഗ്നിപോലെ വിവിധരഹസ്യങ്ങളിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയി. നമ്മുടെ രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവത്തിനുള്ള നിത്യമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ കാരോ രഹസ്യത്തിലും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജാഗ്രത്തിൽ അവനമ്മെ അമ്മയാവനം ചെയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗീയ പ്രതാപത്തിലേക്കു നമ്മളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു.

ഈശോയുടേയും നമ്മുടേയും അമ്മയായ മറിയത്തിന്റെ മഹത്വം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ അപ്രാപ്യമായ പ്രകാശത്തിൽ പ്രഭാപുരിതമാകുന്നു; പരിശുദ്ധസഭയിൽ തേജോമയമാകുംവിധം പ്രസ്തുത മഹത്വം പ്രതിബിംബിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിജയം വരിച്ചിരിക്കുന്നു; ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തും സമരസഭയിലും സ്വർഗ്ഗപ്രതീക്ഷയോടെ സഹിക്കുന്നു.

മറിയമേ, അങ്ങു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; സദാ അങ്ങു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതു ഞങ്ങൾക്കറിയാം; ഞങ്ങൾക്കു് അനുഭവവേദ്യവുമാണു്. സ്വർഗ്ഗീയവും മാതൃഷികവുമായ വികാരങ്ങൾ കൈമാറുന്നതും ദിവ്യമായ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും ജപമാല നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുന്നതും എത്ര ആനന്ദസന്ദായകമാണു്! എത്ര വലിയ മഹത്വമാണു്! എന്തൊരു യാഥാർത്ഥ്യമാണു്! മാനുഷിക കഷ്ടതകൾ ശമിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്ത സമാധാനത്തിന്റെ തച്ചി മുൻകൂട്ടി അനുഭവപ്പെടുന്നു. നിത്യജീവന്റെ പ്രത്യംഗവും!

**ബെർഗാമോ സെമ്മിനരിയിൽ
സെമ്മിനരി വിദ്യാത്ഥികൾക്കുള്ള
ആദ്ധ്യാത്മിക നിയമങ്ങൾ
ആഞ്ചലോ റൊക്കാലിയുടെ ഉപയോഗത്തിന്
(1895 — 1900)**

പരിപൂർണ്ണതമാഗ്നത്തിൽ പുരോഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സെമ്മിനരി വിദ്യാത്ഥികൾക്കുവേണ്ട ജീവിതനിയമങ്ങൾ.

എല്ലാദിവസവും

- 1 കാൽമണിക്കൂർ നേരമെങ്കിലും ധ്യാനിക്കുക.
- 2 വി. കുർബാന കാണുക; ഒന്നുകൂടി ഭേദം ശുശ്രൂഷിക്കുക.
- 3 വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രമോ ആദ്ധ്യാത്മികവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമോ വായിക്കുക.
- 4 വി. കുർബാന സന്ദർശിക്കുക; കന്യകാമറിയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിതമായ ബലിപീഠവും.
- 5 ക്രിസ്താനുകരണത്തിൽനിന്നു ലത്തീനിൽ ഏതെങ്കിലുംഭാഗം വായിക്കുക.

6 സായംകാലത്തെ പൊതുവായ ആത്മശോധനയോ പാപത്തെ കുറിച്ചുള്ള മനസ്സാപപ്രകരണമോ ഉപേക്ഷിക്കരുത്.

7 പ്രത്യേകാത്മശോധന നിവൃത്തിക്കുക.

8 സുകൃതജപങ്ങളുപയോഗിച്ചു ദൈവത്തിലേക്കു ചിന്തകൾ തിരിച്ചുവിടുക. പ്രധാന സുകൃതജപങ്ങൾ: "കന്താവേ, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ". "എന്റെ ഈശോ, കൃപയുണ്ടാകണമെ; മറിയമേ, സഹായിക്കുക". "എനിക്കല്ല, കന്താവേ, എനിക്കല്ല; അങ്ങയുടെ നാമത്തിനു സ്തുതി".

9 ജപമാലയുടെ അഞ്ചു രഹസ്യങ്ങളും കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഒപ്പീസിൽ ചില ഭാഗങ്ങളും ചൊല്ലുക.

എല്ലാആഴ്ചകളിലും

1 പഠനക്കളരികളിലും ഞൊഡാലിററിമീററിംഗുകളിലും ഉത്സാഹത്തോടെ ഹാജരാകുക.

2 നിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികപിതാജ്യ നിദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ കമ്പസാരിക്കുക; വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുക.

3 ഈശോയുടെ പീഡാഭാവത്തെക്കുറിച്ചു വെള്ളിയാഴ്ചകളിലും ദൈവമാതാവിനെപ്രതി ശനീയാഴ്ചകളിലും ഉപവസിക്കുക.

4 ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ ചിലപ്പോഴൊക്കെ നല്ല ചെങ്ങാതികളെ സമീപിക്കുക. തിന്മയെ വെറുക്കുവാനും പുണ്യം സ്ഥാപിക്കുവാനും ഉതകുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള സച്ചിന്തകൾ കൈമാറുക.

എല്ലാമാസവും

1 നന്മരണത്തിന് ഒരുങ്ങുവാനായി ഒരു ദിവസം വയ്ക്കുക. കുറുങ്ങൾ തിരുത്തുന്തരീതിയും നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിനും പുണ്യങ്ങൾ പരിശീലിക്കുന്നതിനും പഠിയിച്ച പരിശോധനകൾ നടത്തുക.

2 ഈ നിയമങ്ങൾ പലപ്പോഴും വായിക്കുക. ഇവ എങ്ങനെ അനുസരിക്കുന്നുവെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു ഈ നിയമങ്ങൾ വായിക്കുന്നതാണു നല്ലതു്.

3 ജ്ഞാനപിതാവിനെ പൂണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുക. ഈ സംഗതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുക.

എല്ലാ കൊല്ലവും

1 പ്രധാനതിരുനാളുകൾക്കു തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ഒരുങ്ങുക. അവയ്ക്കുള്ള നൊവേനകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് മറ്റുള്ളവരോടു് ആലോചിച്ചു് എന്തുചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിക്കുക. എല്ലായ്പ്പോഴും ജ്ഞാനപിതാവിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുക.

2 നൊവേനകൾ നടത്തുക. പെന്തക്കസ്റ്റാ, തിരുവൃദയത്തിരുനാൾ, ക്രിസ്തുമസ്, ദൈവമാതാവിന്റെ പ്രധാന തിരുനാളുകൾ, കാവൽമാലാഖായുടേയും വി. യൗസേപ്പിന്റെയും തിരുനാളുകൾ എന്നിവയുടെ നൊവേനകളാണു കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ.

3 ഒഴിവുകാലം പ്രമാണിച്ചു സ്വഭവനത്തിലേക്കുപോകുന്നതിനു മുമ്പു ജ്ഞാനപിതാവിനെ കണ്ടു് ഒഴിവുദിവസങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കൂടെ എങ്ങനെ കഴിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിക്കുക.

4 വാർഷികധ്യാനവും വാർഷിക കുന്ദസാരവും കഴിക്കുക, എല്ലാസമയത്തേക്കും

1 നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരോടു പ്രത്യേകസ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കുക. അതു ദൈവത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും ദൈവത്തിലേക്കു് ആനയിക്കുകയും വേണം.

2 കൂട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി, പ്രത്യേകിച്ചു് അതൃപ്തപ്പെട്ടവരുടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക. എല്ലാസമയവും കൂട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രാവശ്യം ദിവ്യകാര്യസ്ഥീകരണം കാഴ്ചവയ്ക്കുക.

3 തെറ്റുകൾ പരസ്പരം തിരുത്തുക. തെറ്റു തിരുത്തിക്കിട്ടിയ വർ തെറ്റുകിരുത്തിയവനുവേണ്ടി ഒരു പ്രാവശ്യം "നന്മനിറഞ്ഞമറിയമേ" ചൊല്ലുക.

4 ഓരോരുത്തരും കൂട്ടുകാരിൽനിന്നൊരാളെ തെറ്റുകൾ തിരുത്താനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

5 ഒഴിപുകാലത്തു പരസ്പരം എഴുത്തുകൾ എഴുതുന്നതു നല്ലതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും നൊവേന കഴിക്കുമ്പോൾ സദുദ്ദേശങ്ങളിൽ നില്പനിലാക്കാൻ.

6 ആരും മറ്റൊരാളെ തൊടരുത്. തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, വളരെ പരിചയമുള്ളവർ പ്രയോഗിക്കാറുള്ള, "നീ", എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കരുത്. ഗ്രാമ്യപദങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുക; പ്രത്യേകിച്ചു അടക്കത്തിന് വിരുദ്ധമായ പദങ്ങൾ. ഇത്തരം വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ ആ സ്ഥലത്തുനിന്നുമാറിപ്പോകുക. താദൃശ സംഭാഷണങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയില്ലെന്നു അങ്ങനെ വിശദമാക്കുക.

7 ചീജ്ജ കൂട്ടുകെട്ടുകാരെ പ്രത്യേകിച്ചു പുണ്യത്തേയും തന്മാതൃകയേയും വിമർശിക്കുന്നവരെ അണലിസന്തകികളെന്തപോലെ പരിത്യജിക്കുക

8. ഭാജ്ജാപിക പരിണേനകളെപ്പറ്റി ബോധവാനായിരിക്കുക. മനുഷ്യരെതു പറഞ്ഞേക്കുമെന്നു ഭയന്നു തിന്മചെയ്യാനോ നന്മ ചെയ്യാതിരിക്കാനോ ഇടവരുത്തു.

9. വിശുദ്ധ പുണ്യത്തോടു വലിയ മതിപ്പുണ്ടായിരിക്കുക. അതു പുരോഹിതർക്കു മാത്രം നിർദ്ദേശിച്ചുതന്ന നക്ഷത്രമാണ്; ജീവിതത്തെ മുഴുവനും പ്രഭാഭാസ്യരമാക്കുന്ന പുണ്യമാണ്. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ പ്രത്യേകിതേന്ദ്രങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കതെ; സ്ത്രീകളുടെ സംസർഗ്ഗം വർജ്ജിക്കുക. അലസത വെടിയുക.

10. അശുദ്ധതയുടെ കളങ്കമുള്ള യാതൊരുഗ്രന്ഥവും നീ വായിക്കരുത്. കവിതാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ആത്മീയപിതാവിന്റെ അംഗീകാരം കൂടാതെ വായിക്കാനിടയാകരുത്.

11. പരസ്യമായ കാഴ്ചകൾക്കോ പ്രദർശനങ്ങൾക്കോ പോകരുത്. ലൗകിക പ്രഭാഷണങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയോ വിഷയലമ്പടമായ വിനോദങ്ങളിൽ സന്നിഹിതനാകുകയോ ചെയ്യരുത്. ശൃംഗാരഗാനങ്ങൾ പാടരുത്.

12. വിശുദ്ധപുണ്യം പരിപാലിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിന്നു കന്യകാ മറിയത്തോടു നിന്നു പ്രത്യേകഭക്തി വേണം. ഈ പുണ്യം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു നീന്റെ കൂട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി മൂന്നു "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ" ചൊല്ലുക.

13. കന്യകാംബികയുടെ പ്രധാന തിരുനാളുകൾക്കെല്ലാം ഒരുനേരമെടുക്കുക. കാവൽമാലാഖായോടും വി. അല്യഷ്യസു ഗൌൺസാഗോയോടും പ്രത്യേക ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കുക; തിരുനാളിനുമുമ്പുള്ള ആറു ഞായറാഴ്ചഭക്തിയും ത്രിദിനാവേഷയും അനുഷ്ഠിക്കുക.

14. വി. കുർബാനയോടായിരിക്കണം നിന്റെ പ്രധാന ഭക്തി തന്മിത്തം ദൈവാലയത്തിൽ വിശിഷ്ട വി. കുർബാന പരസ്യമായി എഴുന്നള്ളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഏകാഗ്രത പാലിക്കുക. പാട്ടുള്ളപ്പോഴൊക്കെ നല്ല ഒരുക്കത്തോടും ഭക്തിയോടുംകൂടെ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുക. കൃതജ്ഞതാ പ്രകാശനം ദീർഘമായിരിക്കട്ടെ. വി. കുർബാനയിൽ ഈശോയെ പല പ്രാവശ്യം സന്ദർശിക്കുക; അവിടുത്തെ സഹവാസത്തിൽ ആനന്ദംകൊള്ളുക.

15. നിയമാനുസാരം വസ്ത്രം ധരിക്കുക. മേളത്തിനും വൈവിധ്യത്തിനും വേണ്ടി വസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ക്രിസ്തുവിൽ ഉത്തമ ജീവിതം നയിക്കുവാനാശ്രയിക്കുന്നവർ മദ്യീതരാകുമെന്നോത്തും മനുഷ്യർ എന്തുപറയുമെന്നു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെടാതെയും വ്യാപരിക്കുക.

16. പള്ളിയിൽ ഏതു ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പോകുമ്പോഴും ജോഹ്വ ധരിക്കുക.

17. ഭക്തിപ്പുറം ദൈവാലയകമ്മിറ്റിയിൽ പങ്കെടുക്കുക. അങ്ങനെ "ചെറുപ്പകാലത്തു നടന്നു വഴിയിൽക്കൂടെ മനുഷ്യൻ വാഷ്കൃത്തിലും നടക്കുന്നു; അതിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയില്ല" (സുഭാ: 22, 6) എന്ന് പഴമൊഴി നിത്യീർത്തതെ നിറവേറും.

മേയ്മാസത്തേക്കുള്ള അഭ്യാസങ്ങൾ.

നിന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ പേരിൽക്കൂടി ദൈവമാതാവിനെ സ്തുതിക്കുവാൻ ദൈവം നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ നിന്റെ തീക്ഷ്ണത എത്രമാത്രമായിരിക്കണം! ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയുള്ളവനാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതാണു സമയം. ഇതാ ചില ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ:

1. രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അന്നു ദൈവമാതാവിനോടു ഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുമെന്ന നിശ്ചയത്തോടെ നിന്നേറയും നിന്റെ കൂട്ടുകാരുടേയും ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവമാതാവിന്റ കാഴ്ചവയ്ക്കുക. അന്നുചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങൾ അവിടുത്തേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുക. നിന്നെയും നിന്റെ കൂട്ടുകാരെയും ആശീർവ്വിക്കുവാൻ നീ അഭ്യർത്ഥിക്കുക.

2. വൈകുന്നേരം നിദ്രയ്ക്കു് അണയുമ്പോൾ, നീ ചെയ്ത സൂത്രങ്ങൾ കൂട്ടുതൽ സ്വീകാര്യയോഗ്യമാകാൻ വി. അല്യഷ്യസ്സിനേറയും വി. സ്റ്റാനിസ്ലാവുസിനേറയും കരങ്ങൾവഴി പരിശുദ്ധയമ്മയ്ക്കു ഞാൻ സമ

പ്പിക്കും. അതൃപ്തികരമായ സേവനത്തിന് നീ മാപ്പുചോദിക്കുക. അവിടുത്തെ ക്ഷമയ്ക്കു പ്രതിഫലമായി മരണംവരെ കൂടുതൽ വിശ്വസ്തയോടെ അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക. മരണസമയത്തേക്ക് അവിടുത്തെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുക.

3. ക്ലോക്കു മണിക്കൂറടിക്കുമ്പോഴൊക്കെ, അഥവാ, അടിച്ചുവെന്ന് മോന്നുമ്പോഴൊക്കെ നിന്റെ ആത്മാവു മറിയത്തിന്റെ ഷിംഹാൽ നത്തിലേക്കുയരട്ടെ. അനന്തരം നിന്റേയും നിന്റെ കൂട്ടുകാരുടേയും ജീവിതം അവിടുത്തെക്കു കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ടു സാഷ്ടാംഗംവീണു്, "നന്മനിറഞ്ഞമറിയമേ" എന്ന ജപം ഒരു പ്രാവശ്യം ചെയ്യുക. നിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒരു ആശാനിഗ്രഹവും അമ്മർഷിക്കുക.

4. നിനക്കു പതിവുള്ള സന്ദർശനത്തിനുപുറമേ വിശേഷവിധിയായി വി. കുബ്ബാനയെ സന്ദർശിക്കുക; രണ്ടുപ്രാവശ്യം കന്യകാമറിയത്തേ സന്ദർശിക്കുക, രണ്ടിനുംകൂടി അരമണിക്കൂർ ചെലവഴിക്കണം. കർത്തവ്യം പിതാവിന്റേയും കന്യകാമറിയത്തിന്റേയും ഏകസുതനായ ഈശോമിശിഹായെ ആരാധിക്കുക, അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുക, എന്നും അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കാമെന്നും വേണ്ടിവയാൽ ജീവൻവെച്ചുപോലും പാപംകൂടാതെ ജീവിക്കുന്നതാണെന്നും നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക.

5. ആത്മീയമായി വി. കുബ്ബാന സ്വീകരിക്കുക, നീയും കൂട്ടുകാരും ഈശോയെ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കുവാനും മറിയത്തോടു പ്രത്യേക ഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുവാനും വേണ്ടി ഈശോയോടു ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചോദിക്കുക. സഹപാഠികൾക്കുവേണ്ടിയും അപേക്ഷിക്കുക. ദൈവമാതാവിന്റെ ഇത്രമാത്രം ഉയർത്തിയതിനു ദൈവമാതാവിനുള്ള സന്ദർശനവേളയിൽ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുക; മറിയത്തെ അമ്മമോദിക്കുക. നിന്റെ പുണ്യഘടയത്തോടെ കന്യകാംബികയെ സ്നേഹിക്കുമെന്നും അവിടുത്തെ പ്രിയസുതനായിരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുമെന്നും നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക.

6. നിനക്കും നിന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും ഇന്നു ലഭിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, എളിമയോടും തിക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെ അതിനായി നീ ചോദിക്കുക; നിനക്കു ലഭിക്കും. മറിയം എത്രയും ആർദ്രയായ അമ്മയാണ്.

7. ഇതുവരെ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകാതിരുന്നതും കത്താവു പലപ്പോഴും നിന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ അനുഗ്രഹം മറിയത്തിന്റെ കരങ്ങൾവഴി നീ നല്കുക.

8. ചിന്താപൂർവ്വം നാലഞ്ചുമിനിറ്റുനേരം മറിയത്തെപ്പറ്റി വായിക്കുക. സമയമുള്ളപ്പോൾ അവിടുത്തെ പുണ്യങ്ങളേയും വൈശിഷ്ട്യത്തേയും മഹത്വത്തേയും നമ്മളോടു് അവിടുത്തെക്കുള്ള സ്നേഹത്തേ

യൂപററി ചിന്തിക്കുക. ഇതു നിനക്കു വളരെയേറെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും; ദൈവമാതാവിനു വലിയ ബഹുമാനവുമായിരിക്കും. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയും.

9. കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ എല്ലാം ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയും ഉത്താഹൃദയം പ്രദർശിപ്പിക്കുക. നിന്റെ ഓരോ വിചാരവും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ദൈവമാതാവിനു പ്രിയം കരമാകത്തക്കവിധം നീ ചെയ്യുക. കന്യകാമറിയം നിന്റെ മുയിലുണ്ടെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടു നീ സംസാരിക്കുക, പ്രവർത്തിക്കുക, വിചാരിക്കുക.

10. ഏതെങ്കിലും ആന്തരികമായ ആശാനിഗ്രഹം തെരഞ്ഞെടുക്കുക. മറിയത്തെ നിരന്തരം വിളിച്ചു് അപേക്ഷിക്കുക. നിന്റെ തീക്ഷ്ണതയിൽ ഏതെങ്കിലും കൂടുതൽ ചെയ്യണമെന്നു കോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, അതും നീ ചെയ്തുകൊള്ളുക. തീക്ഷ്ണതയിൽ മുന്നേറുന്നതിനുള്ള നിയോഗം മാസത്തിന്റെ അവസാന ദിവസം നീ നവീകരിച്ചുകൊള്ളുക. മറിയത്തിനു പ്രത്യേക ബഹുമാനം പ്രദർശിപ്പിച്ച ദിവസം നീ ചോദിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചുകൊള്ളുക. നിനക്കു് അവ സിദ്ധിച്ചുവെങ്കിൽ, അവിടുത്തോടു നീ നന്ദി പറയുക. നിന്റേയും ഞ്ഞിനരിയിലേ നിന്റെ സഹവിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ഹൃദയങ്ങളെ വി. യൗസേപ്പിന്റേയും, അലൂഷ്യസ്സിന്റേയും വി. സ്തനിസ്സാവുത്തിന്റേയും ഹൃദയങ്ങളോടു ചേർത്തു നീ മറിയത്തിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുക. അപ്പോൾ നിന്റെ സമർപ്പണം കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കും. ദൈവമാതാവിന്റെ സ്തുതിക്കായി ദിവസന്തോറും നീ ചെയ്യാൻപോകുന്ന ഒരു ഭക്താഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഇന്നു നിശ്ചയമെടുക്കുക. പ്രത്യേകാത്മശോധനയെപ്പറ്റി.

പുണ്യത്തിൽ പുരോഗമിക്കുവാനിച്ഛിക്കുന്നവർക്കു പ്രത്യേകാത്മശോധന എത്രയും ആവശ്യമാണ്. വിശുദ്ധന്മാർ അതിനെ പ്രശംസിക്കുകയും പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. മഹാനാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അതു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:

1. തിരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രത്യേക കുറ്റത്തിൽ വീഴാതിരിക്കുവാൻ ജാഗ്രത പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്നു രാവിലേ എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ ഞ്ഞെ നിശ്ചയിക്കുക.

2. ദിവസവട്ടത്തിൽ ആ കുറ്റത്തിൽ നിപതിച്ചതായി നീ കാണുമ്പോൾ, ആന്തരികമായ പ്രാർത്ഥനയോ പ്രവൃത്തിയോ വഴി ദൈവത്തോടു മാപ്പുചോദിക്കുക. നെഞ്ചിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു ഭാവിയിൽ കൂടുതൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക.

3. സായംകാലത്തു നീ പൊതു ആത്മാപരിശോധന നടത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ എല്ലാക്കുറവുകളും പൊതുവേ പരിശോധിച്ചശേഷം പ്രത്യേക കുറവ്കളുടെ കാര്യം പരിഗണനയ്ക്കു എടുക്കുക.

4. രണ്ടാം ദിവസം ഒന്നാം ദിവസത്തോടും മൂന്നാം ദിവസം രണ്ടാം ദിവസത്തോടും നാലാം ദിവസം മൂന്നാം ദിവസത്തോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. അങ്ങനെ നീ പുണ്യത്തിൽ പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും പ്രത്യേകാത്മശോധന ഫലത്തുദായകമാകുന്നുണ്ടോ എന്നും നിനക്കു അറിയുവാൻ കഴിയും.

5. പുണ്യവും പ്രത്യേകാത്മശോധനയുടെ വിഷയമാക്കാവുന്നതാണ്. പകലും സായംകാലത്തു നിന്നും അണയുമ്പോഴും പൊതുവും പ്രത്യേകവുമായ ആത്മശോധന ചെയ്യുന്നവർ ഇരട്ടിവേഗത്തിൽ പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പുരോഗമിക്കും.

ഒഴിച്ചുകാലത്തേക്കുള്ള ജീവിതനിയമം.

എല്ലാദിവസവും.

1. എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾത്തന്നെ കരങ്ങൾ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയർത്തി അവിടുത്തെക്കു നിന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക.

2. വസ്ത്രം ധരിക്കുമ്പോൾ, "ദൈവമേ, ഉഷ്ണയിൽ ഞാൻ അങ്ങയുടെ നേക്കു ദൃഷ്ടിതീരിക്കുന്നു," എന്ന് ഖങ്കീർത്തനം (62) നീ സ്വാധീനത്തിൽ ചെയ്യുക.

3. കഴിയുമെങ്കിൽ കുർബാനയ്ക്കു മുമ്പു നിന്റെ മുറിയിലും കുർബാനയ്ക്കുശേഷം ദൈവാലയത്തിലും 20 മിനിറ്റുനേരം ധ്യാനത്തിൽ കഴിക്കുക.

4. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുർബാനയുടെ സമയത്തു കാനോനനമസ്കാരം ചെയ്യുക.

5. എല്ലാ ദിവസവും ഇടവകയിലുള്ള രണ്ടു കുർബാന കാനോനം ഒന്നിനു ശുശ്രൂഷിക്കുക.

6. പ്രഭാതഭക്ഷണവും അരമണിക്കൂറു ഉല്ലാസവും കഴിഞ്ഞു 11 മണിവരെ പാനത്തിലും ഇടയ്ക്കു ലഘുപായ ഉല്ലാസത്തിലും ചെലവഴിക്കുക. ഈ അഭ്യാസങ്ങൾക്കു ഏതെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ വരികയാണെങ്കിൽ, ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ നീ സൂക്ഷിക്കണം.

7. ദിവസം മുഴുവനും ദീർഘമായ ഒരു പ്രത്യേകാത്മശോധനയാണ്. എന്നുവരികിലും 11നും 12നും മദ്ധ്യേ മൂന്നു മിനിറ്റു നേരത്തേക്കു ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രത്യേകാത്മശോധന ചെയ്യുക.

8. മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പു ജ്ഞാനഗ്രന്ഥം വായിക്കുക; ജ്ഞാന വായന അരമണിക്കൂറിൽ കുറയരുതു്.

9. മജ്യാഹനഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഭരണമിനരിയിൽ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ആറുപ്രാവശ്യം കർതൃജപം ചൊല്ലാൻ മറന്നു പോകരുത്.

10. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടുമണിക്കു വെസ്റ്റേഴ്സും കോപ്പിനും ചൊല്ലുക. അനന്തരം ദിവ്യകാരുണ്യഹൃദയശോയെ സന്ദർശിക്കുക. ഈ സന്ദർശനം 20 മിനിറ്റിൽ കയറരുത്.

11. വൈദികരുടെക്കൂടെ കാനോനനമസ്കാരം ചൊല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ, സായംകാലത്തിൽ മുമ്പു കന്യകാമറിയത്തിന്റെ മാറിൻസ്, ലോഡ്സ് എന്നീ കാനോനികാപേക്ഷകൾ ചൊല്ലുക. മതിയായ കാരണം കൂടാതെ ഒരു ദിവസം ജപമാല ഉപേക്ഷിക്കരുത്. കുടുംബം ശങ്ങൾക്കു സന്മാതൃക നല്കാൻ അവരോടുകൂടെ എല്ലാസായംകാലവും ഭക്തിപൂർവ്വം ജപമാല ചൊല്ലുക.

12. പൊതുആത്മശോധനയ്ക്കു 10 മിനിറ്റിനുള്ളിലും ചെലവഴിക്കുകയും സെമ്മിനരിയിൽ വെച്ചു ചെയ്യാറുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം ചൊല്ലിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തശേഷമേ നിദ്രയ്ക്കു അനുവാദം.

എല്ലാ ആഴ്ചകളിലും.

1. ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും കുന്ധിയാരിക്കുക. കുന്ധിയാരിക്കാൻ കൂടുതൽ സമയം വിനിയോഗിക്കാവുന്ന അവസരം തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

2. എല്ലാ തിരുന്നാളുകളിലും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുക. വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനു് ഒരുങ്ങുവാൻ കൂടുതൽ സമയമുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി ആദ്യത്തെ കുർബാനയ്ക്കുമുമ്പു് ഒരിക്കലും വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളരുത്.

3. കുന്ധിയാരിക്കാൻ നിദ്ദേശിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുക. അദ്ദേഹം ഒന്നും നിദ്ദേശിക്കുവാനിടയായില്ലെങ്കിൽ തികളാഴ്ചയും ബുധനാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിലും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

4. ബുധനാഴ്ചകളിൽ വി. യൗസേപ്പിന്റെ സ്മൃതിയായി പതിവുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുക; അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വല്ല പുസ്തകവും വായിക്കുക; എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകം ആശാനിഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കുക. എല്ലാം യൗസേപ്പിനെ ഏല്പിക്കുക.

5. ബുധനാഴ്ച വി. യൗസേപ്പിനെപ്രതി ചെയ്തതുപോലെ ശനിയാഴ്ച കന്യകാമറിയത്തെപ്പറ്റി ചെയ്യുക. അവിടുത്തോടുള്ള ഭക്തി പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കണം. അന്നു കന്യകാമറിയത്തിനുള്ള സന്ദർശനം ദീപ്തിപ്പിക്കുക. ദൈവത്തിന്റേയും നമ്മുടെയും അമ്മയായ മറിയത്തോ

ടുള്ള സ്നേഹം പൂർണ്ണമാകുന്നതിനു നീക്കം സമയം ദൈവാലയത്തിൽ ധ്യാനിച്ചും വായിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടും.

എല്ലാ മാസവും.

1. ആദ്യവെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുക.

2. നാലാമത്തേ തിങ്കളാഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ അതിനോടടുത്തു് എത്രയും സമുചിതമായ ഒരു ദിവസം വെമ്പമണി വരെയെങ്കിലും സ്വപ്നം ഏകാഗ്രഹ പാലിക്കുക. നിന്റെ നിഗമനങ്ങളെഴുതിവയ്ക്കുക.

3. തിരുഹൃദയത്തോടും കന്യകാമറിയത്തോടും മാലാഖമാരോടുമുള്ള ഞാവേന പ്രത്യേകഭക്തിയോടുകൂടെ നടത്തുക. പ്രസ്തുത ഞാവേനകളിൽ നിന്റെ തീക്ഷ്ണത വലിക്കണം.

എല്ലാക്കാലത്തും.

1. എല്ലാവരോടും പ്രത്യേകിച്ചു നിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടും ഉപചാരപൂർവ്വം വ്യാപരിക്കുക.

2. നിന്റെ തലവന്മാരെ സൂക്ഷ്മമായി അനുസരിക്കുക; പ്രായംകൂടിയവരെ ശാസിക്കുകയുമരുതു്;

3. എല്ലാവരുടേയും ഉപദേശങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക.

4. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശുദ്ധനിയോഗമുണ്ടായിരിക്കുക.

5. മതാത്മകമായ ഏതു ചടങ്ങിലും ഏതു ചെറിയതായിരുന്നാലും നീ സന്ധിഹിതനായിരിക്കണം. തിരക്കുങ്ങൾ നിവൃത്തിയാക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹശീലനായിരിക്കുക.

6. നിന്റെ അമയത്തിലധിക പങ്കും ഏകാന്തതയിൽ കഴിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ പുരോഹിതരോടുകൂടെ. വി. അക്വീനസ്സിന്റെ വാക്കുകൾ അനുസരിക്കുക: "വീഞ്ഞറയിലേക്കു് ആനയിക്കപ്പെട്ടവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ മുറിയെ നീ സ്നേഹിക്കുക". ഉലാത്തുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ തിരക്കുള്ള കൈവീഥികളുന്മേലിരിക്കാതെ വിജനപ്രദേശങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുക.

7. വട്ടമിട്ടു വെട്ടുമാനംപറഞ്ഞു രസിക്കുന്നവരെ വർജ്ജിക്കുക, പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീകളുംകൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ. കോപിക്കരുതു്; ഔദാര്യപൂർവ്വം സംതാരിക്കുകയുമരുതു്. എല്ലാവരോടും സ്നേഹപൂർവ്വം സമ്പീതം വ്യാപരിക്കുക.

8. അലസത വർജ്ജിക്കുക. അതു പിശാചിന്റെ കെണിയാണു്.

9. ഒഴിവുകാലത്തു് എളിമസമ്പാദിക്കുവാൻ പല സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകും. ഇതു പ്രത്യേകാത്മശോധനാവിഷയമാക്കി സൂക്ഷ്മത്തോടെ വ്യാപരിക്കുക. എല്ലാ രൂപത്തിലും ഈ പുണ്യം അഭ്യസിക്കുന്നതിനുള്ള

കളരിയാണ് ഒഴിവുകാലം. ആകയാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ നീ എടുത്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകൾ ഇക്കാലത്തു പൂർണ്ണമായും പ്രാവർത്തികമാക്കണം.

10 ഞെമ്മിനരിയിൽവെച്ചു പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്ന ഝദ്ദേശ്യങ്ങളും പുണ്യവൽനന്നുള്ള ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും ഒഴിവുകാലത്തു നീ പ്രാവർത്തികമാക്കണം. നീ സ്വീകരിക്കുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായ എല്ലാനിയമങ്ങളും നീ അനുസരിക്കുക. നിന്റെ പ്രതിജ്ഞകൾ പരിപാലിക്കുക. നീ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ട തത്വങ്ങൾ വിശ്വസ്തയോടെ അനുഷ്ഠിക്കുക.

11 ഒഴിവുദിവസങ്ങൾ ഈശോയോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുവാൻ വി. കൂദാശയാടുള്ള ഭക്തി നിന്റിൽ വിജയംവരിച്ചു നിന്നെ പൂർണ്ണമായി സ്വായത്തമാക്കുവാനും ഇടവരുന്ന ഭാഗ്യപ്പെട്ട ദിനങ്ങളായിരിക്കട്ടെ. ദൈവാലയത്തിലും എന്നുവേണ്ടാ എവിടേയും വി. കർബാനയുടെ ഝന്ദർനത്തിലും ഏകാഗ്രതയുണ്ടായിരിക്കുക. ധാരാളം സുകൃതജപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട് ഈശോയോടു് ഐക്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുക.

ഒരു വാക്കിൽ പറയുന്നപക്ഷം, വി. കൂദാശയിൽ ഈശോയുടെ കരങ്ങളിൽ നിന്നെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുക. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടു തൊട്ടുനല്കുക. എല്ലാം അവിടുത്തെ ഏല്പിക്കുക. അവിടുന്ന് നിനക്കു രൂപം കരുണം. നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കും. നീ ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം നിന്നെ പഠിപ്പിക്കും. ക്ഷയിരും കൊള്ളരുതാത്ത നിന്നെ അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന പുരോഹിതനാക്കും.

നീ നിന്റിലുള്ള വരപ്രസാദത്തോടു സ്ഥൂകരിക്കുകയും നിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും അതു പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ ഒരു തികഞ്ഞ ഞെമ്മിനരി വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കും. നീ അനുസരിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന വി. ജോൺ ബർക്കമാൻസ് എന്ന യുവാവിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനയായിരിക്കും. അങ്ങനെ നീ ഈശോയേയും മറിയത്തേയും പ്രീതിപ്പെടുത്തും. നിന്റെ മാതൃക അന്യർക്ക് ഉത്തേജനം നല്കും. ഒഴിവുകാലം നിന്റെ നാശത്തിനു കാരണമാകാതെ നിന്നെ നന്നാക്കും. പുരോഹിതന്റെ രാജകീയ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നിന്നെ ഒന്നുകൂടി യോഗ്യനാക്കും. ✠

✠ ഈ ജീവിതനിയമങ്ങളിൽ ചിലതു ബ്രദർ റെങ്കാലി സ്വന്തമായി ചേർത്തുകൂടിയാകുമെന്നു മോൺ. കല്പേഢിയിലും അഭിലാഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സെമ്മിനരിവിദ്യാത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ ആഞ്ചലോ റൊക്കാളി ശേഖരിച്ചുവെച്ച സുഭാഷിതങ്ങൾ

(ഇവ സ്തംഭമാക്കുന്നുണ്ട് ഈ വിദ്യാത്ഥിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക വീര്യം)
ഈശോ, മറിയമേ, യേശുജ്യേഷ്ഠ, എല്ലായിടത്തും പ്രത്യേകിച്ച്
എന്റെ അന്തിമവേളയിലും നിങ്ങളെന്റെ കൂടെ ആയിരിക്കുക.

1. ദൈവമേ, അങ്ങ് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
2. നിയമത്തിന്റെ പുത്തീകരണമാണു സ്നേഹം. (റോമാ 13, 10)
3. കല്പനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം സ്നേഹമാണ്. (തിമോ 1, 5)
4. പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, നമുക്കു പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്നേഹം ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു. (1 യോഹ. 4, 7)
5. അങ്ങയുടെ സ്നേഹം എനിക്കു തരിക; ഞാൻ അങ്ങയുടെ സ്നേഹം ദർശിക്കട്ടെ.
6. കർത്താവേ, എന്റെ ശക്തിയേ, എന്റെ ശരണമേ, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. (സങ്കീ 17, 2-3)
7. നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒന്നും അറിയാതിരിക്കുക യവ്ജ്ഞതയാണ്. (ടെർട്ടുളിയൻ)
8. മറ്റുള്ളവരെ ചെറുപ്പിക്കുന്ന വല്ലതും നിന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഇല്ലാതാക്കുക. (ക്രിസ്ത്യാനകരണം)
9. എല്ലാവരേക്കും നീചനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതുവരെ നിനക്കു് ഒരു പുരോഗമനവും ഉണ്ടായതായി കരുതേണ്ടതില്ല. (ക്രിസ്ത്യാനകരണം)
10. മറ്റുള്ളവർ നിന്നോടു ക്ഷമിക്കണമെങ്കിൽ, നീ അന്യനോടു ക്ഷമിക്കുക. (ക്രിസ്ത്യാനകരണം)
11. ആന്തരികജീവിതം ആത്മാവിനെ മുക്തിത്താഴ്ത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ അഗാധമായ കൂപം പോലെയാണ്. (ആഴ്സി ലേവികാരി)
12. പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ വായുവിൽ ഉയർന്നുനില്ക്കാൻ ക

ഴിയാത്ത പിടക്കോഴിയോ കല്ലുമോ പോലെയാണ്. അവ പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ താഴെ വീഴുന്നു. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

13. സൂര്യനെ പിടിക്കാനെന്തപ്പോലെ ആകാശത്തിൽ പറന്നു തരുന്ന കഴകനെപ്പോലെയാണ് ഉത്തമമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

14. ശരിയായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് അധികം തുടങ്ങിക്കേണ്ടതില്ല. ദൈവം പരിശുദ്ധ സക്രാരിയിലുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ, നമ്മുടെ ഹൃദയം അവിടുത്തേക്കു തുറന്നുകൊടുക്കുക; അവിടുത്തേ താൻ ധ്യത്തിൽ നമുക്കു ആനന്ദിക്കാം. അതാണു വിശിഷ്ടമായ പ്രാർത്ഥന. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

15. വരപ്രസാദാവസ്ഥയിലല്ലാതെ കുർബാന ചൊല്ലുവാൻ തുറിയുന്ന് പുരോഹിതൻ മഹാരക്ഷസ്സാണ്. അത്രയും ദൃഢമായ ആർക്കും ഗ്രാഹ്യമല്ല. ശൂന്യം ഹൃദയരഹിതരും വന്യജാതിയുമായിരിക്കണം അങ്ങനെ ചെയ്യണമെങ്കിൽ. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

16. ഏതു മനുഷ്യനും ഒരൊറ്റു പറവും; എന്നാൽ തെറ്റിനെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ വിദ്വീധാണ്. (സിസറോ)

17. കുർബാന ചൊല്ലണമെങ്കിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു മാലാഖയായിരിക്കണം. കുർബാന എന്തെന്നു ശരിയായി മനസ്സിലായാൽ നാം അതോർത്തു മരിച്ചുപോകും. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

18. ഒരു നല്ല വൈദികനാകണമെങ്കിൽ നല്ല ഒരു സെമ്മിനരി വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കണം. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

19. സമാധാനവും എളിമയും ഉള്ളവനായിരിക്കുക; ഈശോ നിന്റെകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. (ക്രിസ്റ്റാനുകരണം)

20. പുരോഹിതന്റെ മാഹാത്മ്യം അത്ഭുതകരമല്ല. അവന്റെ കരങ്ങളിൽ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിലെമ്പോലെ ദൈവപുത്രൻ മാംസം ധരിച്ചു. (ആഗസ്റ്റീനോസ്)

21. ഈ രഹസ്യം വെളുതാണ്. മാലാഖമാർക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു പുരോഹിതനു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ പുരോഹിതന്റെ സ്ഥാനമഹത്വം വെളുതാണെന്നു.

22. എല്ലാ തിന്മകളുടേയും അമ്മയും റാണിയും അമ്മക്കാരാണ്. (തോമസ് അക്വിനസ്)

23. ദൈവത്തിന് ഒന്നുകൂടി സുന്ദരമായ ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയും; എന്നാൽ മറിയത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ സുന്ദരമായ ഒരു സൃഷ്ടി

കു ജീവൻ കൊടുക്കുവാൻ അവിടുത്തേക്കു കഴിയുകയില്ല. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

24. മനുഷ്യർ നിന്നെപ്പറ്റി കുറാം പറയുന്നുണ്ടോ? സത്യമാണ് അവർ പറയുന്നത്. അവർ സ്തുതിക്കുന്നുണ്ടോ? നിന്നെ കളിയാക്കുകയാണ്. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

25. എളിമ ഒരു തുലാസുപോലയാണ്. ഒരു വശത്തിൽ അവൻ എത്ര കാഴ്ചനാവോ അത്രയും മറുവശത്ത് അവൻ പൊങ്ങുന്നു. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

26. നമ്മളെ കാഴ്ത്തുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതന്മാർ; നമ്മളെ പ്രശംസിക്കുന്നവരല്ല. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

27. ദൈവം നമ്മളെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുപോലെ നാം നമ്മളെങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം ജീവിക്കുകയില്ല. ഭയനമരിച്ചുപോകും. (ആഴ്സിലേ വികാരി)

28. ഒരു ഗ്രാമീണ വികാരിയായിരുന്നപ്പോൾ വെനിസ്സിലേ കാർഡിനൽ പേട്രിയാക്സ് ആയിരുന്നകാലത്തേക്കാളെന്റേയേ യേശുദാസ്യ വാക്യം സതുഷ്ടരമായിരുന്നു. (1898ൽ വി. അലക്സാൻററിന്റെ 16-ാം ശതാബ്ദാഘോഷാവസരത്തിൽ കാർഡിനൽ സാബ്ബോ (വി. പത്താം പീയൂസ്) ഒരു ഗണം ടൈമ്മിനറി വിദ്യാർത്ഥികളോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണിവ) ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ തിരസ്സഭയിൽത്തന്നെയാണെങ്കിലും തീരെ അഭിലഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു തീർച്ച.

29. ആകാശത്തിൽനിന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ നിപതിച്ചു; ചാന്ദലായ ഞാനെന്തു പ്രതീക്ഷിക്കണം. (ക്രിസ്താഭക്തരണം)

30. അയോഗ്യരായ വൈദികർ ജനങ്ങളുടെ നാശമാണെന്നുള്ളതു സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പൊതുനിർമ്മാണമായിരുന്നു.

31. യഥാർത്ഥ ദൈവഭക്തിയില്ലെങ്കിൽ അറിവു വെറുതെയാണ്. (വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അവിലായിലേ യോഹന്നാൻ)

32. വിജയപുച്ഛം പ്രസംഗിക്കുവാനുള്ള മാറ്റം ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുകയാണ്. (വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അവിലായിലേ യോഹന്നാൻ)

33. ഒരു ഔൺസു സമാധാനം ഒരു റാത്തൽ വിജയത്തേക്കാൾ ഭേദം. (വി. റോബർട്ട് ബെല്ലർമിൻ)

34. അക്ഷമയുടെ വിജ്ഞാണത്തിനുള്ള സിന്ധുശേഷം റോമെനുലികലരാത്ത, പ്രശാന്ത മൗനമാണ്. ഒരുത്തൻ കുറച്ചേ സംസാരിക്കുന്നള്ളവെങ്കിൽത്തന്നെ അഹങ്കാരം കലരുന്നങ്ങാകും. പിറോദിവന്തം

മുഴുവനും ഹൃദയത്തെ ഭേദിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത കാര്യങ്ങൾ അവൻ പറഞ്ഞുപോകും. നിശ്ശബ്ദമായി സ്നേഹപൂർവ്വം മനസ്സിൽ തൂകുകയാണെങ്കിൽ, കൊടുങ്കാറ്റു കടന്നുപോകും. കോപവും അവിവേകവും മാഞ്ഞുപോകുകയും ശാശ്വതവും നിർമ്മലവുമായ സൗഭാഗ്യം ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യും. (പ്രശാന്തതകൊണ്ട് 72000 പാഷണ്ഡിതരെ മാനസന്തരപ്പെടുത്തിയ വി. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസിയൻറെ വാക്കുകൾ)

35. അഹന്തയും മായാസ്തുതിയും നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ഒരുത്തരും നന്നചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. തനിക്കുതന്നെ ഉപകാരപ്രദനാകയില്ല.

36. നല്ല പലിശതരത ബാങ്കാക്കു മികമായ ചെലവു്. (വി. പീറ്റർ ഹൂരിയർ)

37. സ്നേഹപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കുന്നസ്ഥലത്തിലേ പരിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു നല്കുന്ന കാഴ്ചകൾ അനുഗ്രഹങ്ങളും ആശീർവാദങ്ങളുമായി കിരിയെ കിട്ടുന്നു.

38. ചുണ്ടുകൊണ്ടു പാപം ഏറ്റുപറയുന്നതും ഹൃദയംകൊണ്ടു് അമ്മതപിക്കുന്നതും എല്ലാം എളിമയോടെ ചെയ്യുന്നതുമാണു് പ്രായശ്ചിത്തം.

39. കാരണവന്മാരുടെ മുമ്പിൽ അമിതഭാഷണമരുതു്; പ്രാർത്ഥനയിൽ വാക്കുകൾ ആവർത്തിക്കുകയുമരുതു്. (പ്രഭാ 7, 15)

40. എവിടെ അഹങ്കാരമുണ്ടോ അവിടെ അപമാനമുണ്ടു്; എന്താൽ എവിടെ എളിമയുണ്ടോ അവിടെ ജ്ഞാനവുമുണ്ടു്. (സുഭാ 11, 2)

41. മകനേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എളിമയോടുകൂടെ ചെയ്യുക; അപ്പോൾ അനുഗ്രഹദാകാവിനെക്കാളുപരിയായി നീ സ്നേഹിക്കപ്പെടും; നീ എത്ര വലിയവനായിരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം നീയെന്തരതെ താഴ്ന്നുക. നീ ദൈവസന്ധിയിൽ അനുഗ്രഹം കണ്ടത്തും. (പ്രഭാ 3, 19-20)

42. മധുരഭാഷണം സ്നേഹിതന്മാരെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു; ശത്രുക്കളെ രമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. (പ്രഭാ 6, 5)

43. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തകല വിവരങ്ങളും ശ്രവിക്കുന്നതിനും സ്തുതിവചനങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നു വിട്ടുരമാകാതിരിക്കാതെ വേണ്ടി ജ്ഞാനവൃക്ഷന്മാരുടെ സമൂഹത്തിൽ നീ വ്യാപരിക്കുക. നിന്റെ ഹൃദയം അവരുടെ വിജ്ഞാനത്തോടു ചേർന്നിരിക്കട്ടെ.....വിജ്ഞാനന്മാരായ വൃദ്ധന്മാരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നീ അവഗണിക്കരുതു്. അവരുടെ സു

ഭാഷിതങ്ങൾ ശ്രവിക്കുക. അവരിൽ നിന്നാണു വിജ്ഞാനവും വിവേകവും നിനക്കു ലഭിക്കുക. മഹാന്മാരുടെ മുമ്പിൽ നിരാക്ഷേപമായി പെരുമാറുവാനും അവരിൽനിന്നു നിനക്കു പഠിക്കാം. (പ്രഭാ 6, 35; 8, 9—10)

44. നിനക്കു നാണം വരാതിരിക്കാനും ദോഷഫലങ്ങൾ ഉളവാകാതിരിക്കാനും വേണ്ടി നീ നിന്റെ ഹൃദയം എല്ലാവർക്കും തുറന്നു കാണിക്കാതിരിക്കുക. (പ്രഭാ 6, 22)

45. നഗരാധിപനെപ്പോലെയിരിക്കും നഗരവാസികൾ. (പ്രഭാ 10, 2)

46. കേൾക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഉത്തരം നല്കരുത്; സംഭാഷണത്തിൽ ഇടയ്ക്കുകയറിപ്പറയരുത്. (പ്രഭാ 11, 8)

47. യൗവനത്തിൽ നീ സമ്പാദിക്കാത്തവ, വാലുകൃത്തിലേങ്ങനെ ശേഖരിക്കും? (പ്രഭാ 25, 5)

48. സകല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സംയമനമുള്ളവനായിരിക്കുക; എന്നാൽ ഒരു രോഗവും നിന്നെ പിടിച്ചെടുക്കയില്ല. (പ്രഭാ 31, 27)

49. നിന്റെ തീക്ഷ്ണത സ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കട്ടെ; യഥാർത്ഥവിജ്ഞാനത്താൽ പ്രകാശിതമാകട്ടെ; സ്ഥിരമായി നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. (വി. ബെർണാർദ്റ്)

50. എന്താണു തീക്ഷ്ണത? നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരുടെ രക്ഷയിലും കർതൃഭവനത്തിന്റെ ധാരദൃശ്യത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിന്റെ മഹത്വത്തിലും സ്തുതിയിലും അതീവ തത്പരനാക്കിത്തന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഒരശാഘ്യചലനമാണു തീക്ഷ്ണത. (വി. ബെർണാർദ്റ്.)

51. ഉപചാരത്തിന്റെ പ്രഥമ ഉറവ വിവേകമാണു്. ഇതരപുണ്യങ്ങളും അതിൽനിന്നുൽഭൂതമാകുന്നു. (വി. അന്ത്രോസ്)

52. തീക്ഷ്ണത എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായിരിക്കുന്നുവോ, പ്രകൃതി എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ ഉത്സാഹഭരിതമാണോ, സ്നേഹം എത്രകണ്ടു കൂടുതൽ ഉദാരമാണോ അത്രകണ്ടു കൂടുതൽ ആവശ്യമാണു തീക്ഷ്ണതയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും പ്രകൃതിയുടെ ചൂടിനെ മിതപ്പെടുത്തുന്നതും സ്നേഹവഷത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതുമായ വിജ്ഞാനം. (വി. അന്ത്രോസ്)

53. തീക്ഷ്ണത ഉജ്ജ്വലവും വിവേകപൂർവ്കവും അജയ്യവുമായിരിക്കട്ടെ. (വി. ബെർണാർദ്റ്)

54. ദമിദ്രക്ഷ ധർമ്മം നല്കാം; ധർമ്മപ്രവൃത്തി നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും. (വി. ക്ലാർ)

55. നിങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ആഘോഷപ്രകടനമല്ല, ബാഹ്യസമന്വൃതമായ വിലാപമാണു നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശംസ. (വി. ജെറോം)

56. ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വൃഷ്ണരിൽ വ്യതിയാനം വരുന്ന. ശരീരം തകർന്നു കഴിയുമ്പോൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിക്കുന്നു. (വി. ജെറോം)

57. തന്നെപ്പറ്റി എത്രയും മക്കിപ്പുകരഞ്ഞവന്റെ ആത്മാവ് എല്ലാ സ്തുതിക്കും യോഗ്യമാകുന്നു. (വി. ബെർണാർദ്)

58. യാത്രയ്ക്കുപോകാം; എന്താൽ പുരോഹിതരാണെന്നു് ഓർത്തുകൊള്ളുക. യാത്രകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു പലതും പഠിക്കാം; മനസ്സു വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. (13-ാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ പെരൂജിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്നപ്പോൾ യാത്രയ്ക്കു് അന്വദാനം ചോദിച്ചിരുന്ന വൈദികർക്കു നല്കിയിരുന്ന മറുപടി.)

59. ശത്രുവിനെ കോലിക്കയതിനേക്കാൾ പ്രയാസമാണു തന്നെ തന്നെ ജയിക്കുക. (വലേരിയനു് മാക്സിമുനു്)

60. സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അധ്വാനമില്ല; അഥവാ അപ്രയാസമുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ ആ അധ്വാനം പ്രിയംകരമായിരിക്കും. (വി. ആഗസ്റ്റീനോസു്.)

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com